

Otkrivenje
Sedam Crkvenih
Doba

William Marrion Branham

Izdavač
Bible Believers 18603–60–th Avenue Surrey,
BC W3S7P4 CANADA, www.bibleway.org

Prevod
www.nevesta–hristova.org

WILLIAM MARRION BRANHAM

IZLAGANJE NA TEMU
SEDAM CRKVENIH DOBA

Izložena je detaljna studija na temu
Sedam Crkvenih Doba, i mnoge
važne doktrine koje se odnose
na knjigu Otkrivenja,
od Prve Glave pa do Treće

William Marrion Branham

PAVLE

IRINEJ

MARTIN

KOLUMBA

LUTER

VESLI

EFEZ
53-170

SMIRNA
170-312

PERGAM
312-606

TIJATIRA
606-1520

SARD
1520-1750

FILADELFJA
1750-1906

LAODIKEJA
1906-

7 CRKVENIH DOBA

SADRŽAJ

Poglavlje	Strana
UVOD	
1. Otkrivenje Isusa Hrista	11
2. Vizija Sa Patmosa	41
3. Efeško Crkveno Doba	62
4. Smirna Crkveno Doba	103
5. Pergamsko Crkveno Doba	148
6. Tijatirsko Crkveno Doba	200
7. Sardsko Crkveno Doba	228
8. Filadelfijsko Crkveno Doba	270
9. Laodikejsko Crkveno Doba	300
10. Kratak Pregled Doba	344

UVOD

Ova knjiga se bavi bitnim doktrinama (kao što su Božanstvo, Vodeno Krštenje, itd.) koje se nalaze u Otkrivenju, od prve do treće glave, i njena glavna tema je detaljno proučavanje Sedam Crkvenih Doba. Ovo je neophodno za studiranje i za dalje razumevanje ostatka Otkrivenja, jer iz Doba dolaze Pečati, a iz Pečata dolaze Trube, a iz Truba dolaze Čaše. Poput prvog bljeska Rimske sveće, Crkvena Doba nastupaju sa moćnim početnim prosvetljenjem, bez kojeg ne bi moglo biti budućeg svetla. Ali kada je jednom fenomenalno otkrivenje Crkvenih Doba predano Božanskim otkrivenjem, svetlo za svetlom sledi, sve dok se celo Otkrivenje široko ne otvara pred našim začuđenim očima; i mi, izgrađeni i pročišćeni kroz tog Duha, načinjeni smo spremnim za Njegovo veličanstveno pojavljivanje, našeg Gospoda i Spasitelja, Jedinog Istinitog Boga, Isusa Hrista.

Ovo ostvarenje je izloženo u prvom licu kao poruka iz moga srca srcima ljudi.

Posebne teškoće su nastale prilikom pismenog izražavanja svih imena i titula, imenica i zamenica, itd., koje se odnose na Božanstvo, i takođe reči kao što su Biblija, Pismo, i Reč, pošto mi držimo to jedino ispravnim kada se govori o veličanstvu i Ličnosti Boga i Njegove Svete Reči.

Ja se molim da blagoslovi Božiji budu nad svakim čitaocem; i neka prosvetljenje kroz Duha Božijeg donese svakome njegov deo.

William Marrion Branham

GLAVA PRVA

OTKRIVENJE ISUSA HRISTA

1. *Otkrivenje Isusa Hrista, koje mu je dao Bog, da pokaže svojim slugama šta će se uskoro dogoditi, i to je objavio poslavši svog anđela svome slugi Jovanu,*

2. *Koji za sve što je video svedoči da je Reč Božija i svedočanstvo Isusa Hrista.*

3. *Blagosloven je onaj koji čita i oni koji slušaju reči ovog proroštva i drže sve što je u njemu napisano, jer je vreme blizu.*

4. *Od Jovana za sedam crkava u Aziji: Milost vam i mir od Onoga koji Jeste, koji je bio, i koji će doći, i od sedam Duhova koji su pred Njegovim prestolom,*

5. *I od Isusa Hrista, vernog svedoka, Prvenac iz mrtvih i Vladar nad zemaljskim kraljevima. Onome koji nas ljubi i koji nas je oprao u Svojoj Krvi od naših greha,*

6. *I učini nas kraljevima i sveštenicima svojem Bogu i Ocu, Njemu slava i vlast u sve vekove, Amen.*

7. *Evo, ide na oblacima, i videće Ga svako oko i oni koji su Ga proboli, i zaplakaće za Njim sva plemena na zemlji. Da, amen.*

8. *Ja sam Alfa i Omega, Početak i Kraj, govori Gospod Bog, koji Jeste i koji je Bio i koji Dolazi, Svemogući.*

9. *Ja, Jovan, vaš brat sudeonik u nevolji, i kraljevstvu, i trpljenju u Isusu, bio sam na ostrvu zvanom Patmos, radi Reči Božije i svedočanstva Isusa Hrista.*

10. *Bio sam u Gospodnji Dan u Duhu i čuo sam iza sebe snažan glas, kao zvuk trube,*

11. *Koji je govorio, "Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Poslednji: i Ono što vidiš, napiši u knjigu i pošalji u sedam crkava koje su u Aziji: u Efes, i u Smirnu, i u Pergam, i u Tiatiru, i u Sard, i u Filadelfiju, i u Laodikeju."*

12. *I okrenuo sam se da vidim glas koji je govorio sa mnom. I kada sam se okrenuo, video sam sedam zlatnih svećnjaka;*

13. *I usred svećnjaka nekoga nalik na Sina Čovečijeg, obučenog u dugu haljinu do stopala i opasanog zlatnim pojasom po prsima.*

14. *Njegova glava i kosa bile su bele kao bela vuna, kao sneg, i oči Njegove kao plamen vatre,*

15. *Njegove noge kao sjajna bronza, kada se rastopi u peći, i Njegov glas kao huka mnogih voda;*

16. *U desnoj ruci imao je sedam zvezda, a iz Njegovih usta izlazio je mač oštar sa obe strane, a Njegovo lice je bilo kao što sunce sija u svoj svojoj sili.*

17. *I kada sam Ga video, pao sam pred Njegove noge kao mrtav; a On stavi Svoju desnicu na mene i reče: Ne boj se! Ja sam Prvi i Poslednji.*

18. *Ja sam onaj Živi, i bio sam mrtav, a gle živ sam zauvek, i imam ključeve od smrti i od pakla.*

19. *Napiši, šta si video, i šta jeste, i šta će se dogoditi posle toga.*

20. *Tajna sedam zvezda, koje si video u Mojoj ruci, i sedam zlatnih svećnjaka je sledeća: Sedam zvezda su anđeli sedam crkava, i sedam svećnjaka su (tih) sedam crkava.*

UVOD U PRVU GLAVU

Otkrivenje 1:1-3. *“Otkrivenje Isusa Hrista, koje mu je dao Bog, da pokaže Svojim slugama šta će se uskoro dogoditi, i to objavi i po Svom anđelu posla Svome služitelju Jovanu, koji je posvedočio Reč Božiju i Svedočanstvo Isusa Hrista, i sve što je video. Blažen je ko čita i blaženi su koji slušaju reči proroštva i drže što je u njemu napisano, jer je vreme blizu.”*

Pisac (ne tvorac) ove knjige je Sveti Jovan pobožni. Istoričari se slažu da je on zadnji deo svog života živeo u Efezu, iako je u vreme pisanja ove knjige bio na ostrvu Patmos. Ovo nije Jovanova životna priča, već je to Otkrivenje Isusa Hrista o budućim crkvenim dobima. U trećem stihu ovo je nazvano proročanstvo i to u stvari i jeste.

Ova knjiga je najčešće označena kao otkrivenje Svetoga Jovana, ali je to netačno. To je Otkrivenje Isusa Hrista koje je dato Jovanu za

Hrišćane svih doba. To je jedina knjiga u celoj Bibliji koja je bila napisana od samog Isusa kroz lično pojavljivanje piscu.

Ovo je poslednja knjiga u Bibliji, pa ipak nam ona govori o početku i o kraju razdoblja evanđelja. Grčka reč za otkrivenje je “apokalipsa” što znači “otkrivanje”. Ovo otkrivanje je savršeno opisano u primeru kada skulptor otkriva svoje delo, statuu, pokazujući to gledaocima. To je jedno otkrivanje, onoga što je ranije bilo sakriveno. Otkrivanje nije samo otkrivanje osobe Hrista, već je to OTKRIVENJE NJEGOVIH BUDUĆIH DELA U SLEDEĆIH SEDAM CRKVENIH DOBA.

Važnost otkrivenja Duhom istinskom verniku nikada neće biti preneglašena. Otkrivenje vam možda više znači nego što i sami to možete shvatiti. Sada, ja ne govorim o ovoj Knjizi Otkrivenja i vama. Ja govorim o SVIM otkrivenjima. To je izuzetno važno za crkvu. Da li se sećate Mateja 16 glave gde Isus postavlja učenicima ono pitanje: “Kako Mene Sina Čovečijeg nazivaju ljudi? A oni su odgovarali, Neki kažu da si Ti Jovan Krstitelj; neki, da si Ilija; i ostali, Jeremija, ili neki od drevnih proroka. On im reče, a šta vi kažete ko sam Ja? I Šimun Petar je odgovorio rekavši, Ti si Hrist, Sin Boga živoga. A Isus mu je odgovorio, Blago tebi, Šimune Jonin sine; jer ti to nisu otkrili telo i krv, već Otac Moj Koji je na nebu. A Ja tebi kažem, ti si Petar, i na toj steni Ja ću sagraditi Svoju crkvu; i vrata pakla neće je nadvladati.” Rimokatolici kažu da je crkva bila sagrađena na Petru. Ovo je zaista telesno razmišljanje. Kako bi Bog mogao sagraditi crkvu na čoveku koji je bio toliko nestabilan, čak je porekao Gospoda Isusa i zakleo se dok je to činio. Bog ne može graditi Svoju crkvu ni na jednom čoveku koji je rođen u grehu. I to nije bila neka stena ležeći tamo na tlu negde i da ju je Bog posvetio na tom mestu. I to nije kao što Protestanti kažu, da je crkva sagrađena na Isusu. To je bilo OTKRIVENJE. Čitajte to kao što je i napisano: “Telo i krv ti to nisu OTKRILI, VEĆ JE TO OTKRIO MOJ OTAC, I NA TOJ STENI (OTKRIVENJU) JA ĆU SAGRADITI SVOJU CRKVU:” Crkva je sagrađena na Otkrivenju, na “Tako Kaže Gospod.”

Kako je Abel mogao znati način na koji će ponuditi ispravnu žrtvu Bogu? Kroz veru je primio otkrivenje krvi. Kain nije dobio takvo otkrivenje (iako je imao zapovest) tako on nije mogao ponuditi ispravnu žrtvu. Bilo je to otkrivenje od Boga koje je načinilo razliku i Abelu dalo večni život. No vi biste mogli uzeti ono što kaže vaš pastir,

ili što se uči na seminarima, pa ako je to i poučavano na jedan logičan i rečit način, dok vam Bog ne otkrije da Isus jeste Hrist, i da je krv ta koja vas čisti, te da je Bog vaš Spasitelj, vi ne biste nikada imali večni život. To je Duhovno otkrivenje koje to čini.

Dakle, kažem da je ova Knjiga Otkrivenja, otkrivenje Isusa i onoga što On čini u crkvama za tih sedam doba. To je otkrivenje jer ni sami učenici nisu znali zabeležene istine. Ovo nije bilo ranije njima otkriveno. Vi se sećate da su oni došli ka Isusu u Knjizi Dela i pitali ga: "Hoćeš li Ti u ovom vremenu obnoviti kraljevstvo Izraelovo?" A On je odgovorio: "Nije na vama da znate vreme i trenutak." Ovi ljudi su još uvek mislili da Isus ima zemaljsko kraljevstvo. Ali to je bilo duhovno kraljevstvo koje je On nameravao da izgradi. On im čak nije mogao reći o Svome mestu u njemu, zato što Mu to Otac još nije otkrio. Ali sada nakon njegove smrti i uskrsnuća, u ovom određenom vremenu Njegove posredničke službe, On je u mogućnosti da izloži u ovom otkrivenju Jovanu Sebe i šta će Njegova slava i prisutnost značiti u crkvi i kako će delovati.

U ovom otkrivenju On nam govori kakav je kraj đavolu. On govori kako će postupiti sa đavolom i kako će ga On baciti u ognjeno jezero. Ovde On otkriva i kraj grešnih koji slede Sotonu. I zato to Sotona mrzi.

Da li ste ikad primetili kako Sotona mrzi dve Biblijske knjige više od ostalih? Kroz slobodne teologe i takozvane naučnike on uvek napada Knjigu Postanka i Knjigu Otkrivenja. U ove dve knjige mi nalazimo Sotonin izvor, njegove užasne puteve i njegovo uništenje. Zbog toga ih on i napada. On mrzi da bude otkriven, i u ovim knjigama on je otkriven tačno onakav kakav on jeste. Isus je rekao o Sotoni: "On nema udela sa Mnom i Ja nemam udela sa njime." Đavo bi to želeo dokazati drugačije; ali on to ne može, tako on čini sve što može da bi uništio poverenje u Reč. Ali kad Crkva ne veruje Sotoni i veruje Duhovnom otkrivenju Reči, vrata pakla je ne mogu nadvladati.

Dopustite mi samo da kažem nešto iz moje vlastite službe, ukoliko nemate ništa protiv. Vi svi znate da je ovaj dar u mom životu natprirodan. To je dar pomoću kojeg Sveti Duh može da otkrije bolesti, misli ljudskog srca i ostale skrivene stvari koje samo Bog može znati i zatim ih meni otkriti. Želeo bih da možete stajati sa mnom i posmatrati lica ljudi kada Sotona zna da će biti otkriven. Dakle, to nisu ljudi o kojima ja govorim. To je ustvari to, da je Sotona uzeo vlast nad

njihovim životima kroz greh, ravnodušnost, i bolest. Ali trebali biste videti njihova lica. Sotona zna da će biti razotkriven, i tada posebna promena dolazi na ljudskim licima. Sotona se plaši. On zna da je Božiji Duh spreman da ljudima razotkrije njegova dela. To je razlog zašto on toliko mrzi ove skupove. Kada su prozvana imena i razotkrivene bolesti, Sotona to mrzi. A sada šta je to? To nije čitanje uma, to nije telepatija niti vraćanje. To je OTKRIVENJE Svetim Duhom. To je jedini način na koji ja to mogu znati. Naravno telesni um će to nazvati bilo kako samo ne Svetim Duhom.

Dopustite mi da vam pokažem drugi razlog zbog kojeg Sotona mrzi ovu Knjigu Otkrivenja Isusa Hrista u crkvi. On zna da je Isus Hrist isti juče, danas, i zauvek, i da se On ne menja. On zna to mnogo bolje nego devedeset posto teologa. On zna da je Bog nepromenljiv u Njegovoj prirodi, i da je On častan kao što je nepromenljiv u Svojim putevima. Tako Sotona zna sigurno da originalna crkva sa Pentakosta sa silom Božijom (Marko šesnaest u delu) je Istinita Crkva za koju Isus tvrdi da je Njegova. Sve ostalo je lažno. Tako mora biti. Zato setite se ovoga. Hrist u Istinitoj Crkvi je nastavak Knjige Apostolskih Dela. Ali Knjiga Otkrivenja pokazuje način na koji će duh antihrista doći u crkvu i ukaljati je, čineći je mlakom, formalnom i bez sile. To otkriva Sotonu, otkrivajući njegova dela (namere s kojima želi da uništi Božije ljude i omalovažavati Božiju Reč) i pravo dole kroz vreme on je bačen u ognjeno jezero. On se bori protiv toga. On to ne može podneti. On zna da ako bi ljudi dobili PRAVO OTKRIVENJE te ISTINITE CRKVE, i šta je ona, i zbog čega je postavljena i da ONA MOŽE ČINITI VEĆA DELA, ona bi bila nepobediva armija. Ako bi oni dobili istinsko otkrivenje o dva duha koja deluju u Hrišćanskoj crkvi, i sa Božijim Duhom rasuđivanja stali nasuprot antihristovom duhu, Sotona bi bio bez ikakve sile pred njom. On će biti danas tako definitivno pobeđen kao kad je Hrist odoleo svakom njegovom naporu da Ga pobedi u pustinji. Da, Sotona mrzi otkrivenje. Ali mi to volimo. Sa istinskim otkrivenjem u našem životu, vrata paklena nas neće nadvladati, već ćemo mi nadvladati njih!

Vi ćete se pozvati na ono što sam pomenuo na početku ove poruke da je ova Knjiga u stvari otkrivenje Isusa lično, u crkvi i Njegovih dela u budućim dobima. Potom sam spomenuo i to da je potreban Sveti Duh da bi dobili otkrivenje, inače ćemo propustiti da to dobijemo. Spajajući ove dve misli vi ćete uvideti da nije dovoljna samo obična studija i

razmišljanje da bi se ova Knjiga načinila realnom. To zahteva delovanje Svetoga Duha. To znači da ova Knjiga ne može biti otkrivena bilo kome, već samo posebnoj klasi ljudi. I zato ovo zahteva nekog sa proročkim razumevanjem. Tu je potrebna sposobnost da se to čuje od Boga. Zato je ovde potrebno natprirodno vodstvo, a ne samo biti student koji bi poredio stih sa stihom, iako je to dobar metod. Ali određena tajanstvenost zahteva učenje od Duha ili inače to ne može nikada postati jasno. Koliko nam je samo potrebno da čujemo od Boga i da položimo sebe otvorene i postanemo predani Duhu da bismo čuli i znali.

Kao što sam već rekao, ova Knjiga (Otkrivenje) je ispunjavanje i dovršavanje Pisma. Ona je čak postavljena na potpuno ispravan način u kanonu Pisma; na kraju. Sada, vi možete da razumete zašto se u njoj kaže da svako ko je čita ili čak sluša ima blagoslov. To je Božije otkrivenje koje će vam dati autoritet nad đavolom. I vi možete videti zašto će oni koji budu dodali ili oduzeli od toga biti prokleti. To bi trebalo biti tako, jer ko može dodati ili oduzeti nešto savršenom Božijem otkrivenju i da onda nadvlada neprijatelja? To je tako jednostavno. Ne postoji ništa što ima toliko nadmoćnu silu kao što to ima otkrivenje Reči. Vidite, u trećem stihu izražen je blagoslov onima koji pridaju posebnu pažnju ovoj Knjizi. Ja mislim da je ovde tip Starozavetnih običaja gde sveštenici ujutru čitaju Reč zajednici. Vidite, mnogi nisu znali da čitaju pa su im zato sveštenici čitali. I dokle god je tu bila Reč, i blagoslov je bio tu. Svejedno je bilo da li je Reč bila čitana ili slušana.

“Jer je vreme blizu.” Vreme ranije nije bilo na dohvata ruke. U Božijoj mudrosti i delu ovo moćno otkrivenje (iako potpuno poznato Bogu) nije moglo nastupiti sve do tada. Time mi odmah učimo o principu - *Božije otkrivenje za svako doba može doći samo u to doba, i u specifično vreme.* Pogledajte istoriju Izraela. Božije otkrivenje Mojsiju je došlo samo u specifičnom trenutku istorije, i čak je specifično to da je otkrivenje došlo kada su ljudi zapomagali Bogu. I sam Isus, je došao u punini vremena, i On beše kompletno Otkrivenje Božanstva. I u ovom dobu (Laodikejskom) Božije otkrivenje će doći u skladu sa ovim vremenom. Ono neće zakasniti, niti preuraniti. Razmislite o tome i pažljivo vodite računa, jer mi smo danas u poslednjem vremenu.

POZDRAV

Otk. 1, 4-6. *“Od Jovana na sedam crkava u Aziji; Milost vam i mir, od Onoga Koji jeste, i Koji Beše, i Koji će Doći; i od sedam Duhova koji su pred Njegovim prestolom; i od Isusa Hrista, Koji je Verni Svedok, i Prvorođenog iz Mrtvih, i Vladara Zemaljskih Kraljeva. Njemu koji nas voli, i koji nas je oprao od naših greha u Njegovoj vlastitoj krvi, i načinio nas kraljevima i sveštenicima za Boga i Njegovog Oca; Njemu slava i vlast zauvek! Amen.”*

Reč, Azija, je u stvari Mala Azija. To je mala površina zemlje otprilike veličine naše Indijane. Sedam crkava sa tog mesta su bile posebno uzete mimo svih drugih crkava zbog karakteristika, istih karakteristika koje će se naći kasnije u dobima kroz vekove.

Sedam Duhova ispred prestola je ustvari Duh Koji je bio u svakom od sedam glasnika, dajući im propovedničku službu za vreme u koje su živeli.

A svi pojmovi kao što su, ‘Onaj Koji Jeste’, i ‘Koji Je Bio’, i ‘Koji će Doći’, i ‘Verni Svedok’, i ‘Prvorođenac Od Mrtvih’, i ‘Knez Zemaljskih Kraljeva’, i ‘Alfa i Omega’, i ‘Svemogući’, su titule i obrazloženja ZA JEDNU ISTU OSOBU, Koja je Gospod Isus Hrist, koji nas je očistio od naših greha Njegovom vlastitom krvlju.

Cilj Duha Božijeg u Jovanu je da predstavi Vrhovno Božanstvo Isusa Hrista i da Božanstvo otkrije kao jednog Boga. Danas postoji ogromna zabluda. A to je da postoje tri umesto jednoga Boga. Ovo otkrivenje koje je Jovan primio od Isusa, Lično, ispravlja tu zabludu. I ne postoje tri Boga, *već jedan Bog u tri službe*. Postoji JEDAN Bog sa tri titule, Otac, Sin, i Duh Sveti. Ovo moćno otkrivenje je imala rana crkva, i ono mora biti obnovljeno u poslednjim danima zajedno sa ispravnom formulom vodenog krštenja.

A sada, moderni teolozi se neće složiti sa mnom jer evo šta su oni napisali u velikom Hrišćanskom magazinu. “To učenje (o Trojstvu) je u samom srcu i srži Starog Zaveta. Isto tako je i u srcu i srži Novog Zaveta. Novi Zavet je isto toliko u suprotnosti kao i Stari Zavet što se tiče učenja da ima više bogova od jednog. No ipak Novi Zavet jasno uči

da je Otac Bog, i Sin da je Bog, i da je Duh Sveti Bog, i da ova trojica nisu tri aspekta iste Osobe, već tri osobe koje stoje u istinskom ličnom srodstvu jedna prema drugoj. I tu je velika doktrina o Tri Osobe ali jednom Bogu.”

Oni takođe tvrde, “Bog, prema Bibliji, nije samo jedna osoba, već je on tri osobe u jednom Bogu. To je velika misterija trojstva”.

Ona sigurno jeste. Ali, kako tri osobe mogu biti u jednom Bogu? Ne samo da za tako nešto nema dokaza u Bibliji, već to pokazuje i nedostatak inteligentnog razumevanja. Tri odvojene osobe, iako identične supstance, čine tri boga, ili je jezik izgubio mogućnost svog značenja.

Ali poslušajmo ponovo ove reči, “Ja sam Alfa i Omega, Početak i Završetak, kaže Gospod, Koji Jeste, Koji je Bio, i Koji Će Doći, Svemogućí”. Ovo je Božanstvo. To nije samo jednostavno prorok, čovek. Ovo je Bog. I to nije otkrivenje o tri Boga, već JEDNOG Boga, Svemogućeg.

Na početku crkve nisu verovale u tri Boga. Vi ne možete naći takvu vrstu verovanja među apostolima. Ta teorija je došla posle apostolskog doba i stvarno je bila predmet rasprave i glavna doktrina na Nikejskom Koncilu.

Doktrina o Božanstvu je prouzrokovala rasep na dva smera u Nikeji. I od tog rasepa su došle dve krajnosti. Jedna je ustvari otišla u politeizam, verujući u tri Boga, a druga je otišla u unitarizam. Naravno to se desilo u kratkom periodu, ali ipak se dogodilo i mi to imamo evo i danas. Ali otkrivenje crkvama Jovanu Duhom bilo je, “Ja sam Gospod Isus Hrist, i Ja sam SVE to. Nema drugog Boga.” I On je ovde stavio Svoj pečat na ovo Otkrivenje.

Razmislite malo: Ko je bio Isusov Otac? Matej 1:18 kaže, “Ona je začela od Duha Svetoga.” Ali Sam Isus, je tvrdio da je Bog Njegov Otac. Bog Otac i Bog Sveti Duh, kao što mi često koristimo te termine, čine da su Otac i Sveti Duh JEDAN. Zaista oni jesu, inače bi Isus imao dva Oca. Ali zapazite da je Isus rekao da su On i Njegov Otac bili Jedno—*ne dvojica*. To čini JEDNOG Boga. Pošto je ovo istorijska i Biblijska istina, ljudi se pitaju odakle je došlo do vere u troje. To je postala temeljna doktrina na Nikejskom Koncilu 325 godine nove ere. To trojstvo (jedna potpuno nebiblijska reč) je bazirano na Rimskom verovanju u više bogova. Rimljani su imali mnogo bogova kojima su se

molili. Oni su se takođe molili svojim precima kao posrednicima. I to im je bio samo korak da daju nova imena starim bogovima, i tako smo mi dobili svece da bi to bilo više Biblijski. Tako, umesto Jupitera, Venere, Marsa, itd., sada su Pavle, Petar, Fatima, Kristofor itd., itd. Oni nisu mogli načiniti da njihov paganski religiozni sistem deluje samo sa jednim Bogom, i tako su ga oni podelili na tri, a od svetaca su učinili posrednike kao što su ranije imali običaj da to čine od svojih predaka.

Od tada ljudi su izgubili mogućnost razumevanja da postoji samo jedan Bog sa tri službe ili objave. Oni su znali da je po Pismu postojao samo jedan Bog, ali su pokušali da naprave jednu fantazirajuću teoriju da je Bog kao hrpa grožđa; tri osobe sa istim Božanstvom jednako podeljenim na sve. Ali ovde u Otkrivenju je jasno rečeno da je Isus “Taj Koji Jeste”, “Onaj Koji Beše”, i “Koji će Doći”. On je “Alfa i Omega”, što znači da je On od “A do Š” ustvari DA JE SVE TO. On je sve–Svemogući. On je Ruža Saronska, Ljiljan iz Doline, Svetla Zvezda Danica, Pravedni Izdanak, Otac, Sin, i Sveti Duh. On je Bog, Svemogući Bog. JEDAN BOG.

U I Timotejevoj 3:16 kaže, “Bez sumnje, velika je tajna prave pobožnosti: Bog se javio u telu, Duhom je opravdan, anđelima pokazan, paganima propovedan, u svetu verovan, i u Slavu uznesen”. Evo šta Biblija kaže. Ona ovde ne govori ni jednu stvar o prvoj, drugoj, ili trećoj osobi. Ona kaže da je Bog bio objavljen u telu. Jedan Bog. Dakle JEDAN BOG je bio objavljen u telu. To bi trebalo da reši sve nedoumice. Bog je došao u ljudskom obličju. To ga nije učinilo DRUGIM BOGOM. ON JE BIO BOG, TAJ ISTI BOG. I to je otkrivenje za tada, i to je otkrivenje sada. Jedan Bog.

Vratimo se nazad u Bibliju i pogledajmo šta je On bio od početka prema otkrivenju koje nam On sam daje o Sebi. Veliki Jehova se objavio Izraelu u vatrenom stubu. I kao Anđeo Saveza On je živio u tom Vatrenom Stubu i svakodnevno vodio Izraelce. U hramu On je najavio Svoj dolazak u velikom oblaku. A onda se jednoga dana On objavio u telu koje je rođeno od device, koje je bilo pripremljeno za Njega. Taj Bog koji se nastanio iznad šatora Izraelaca sada uzima na Sebe šator od tela i ušatorio se kao čovek među ljudima. Ali On je bio taj ISTI BOG.

Biblija nas uči da je BOG BIO U HRISTU. TELO je bilo Isus. I u Njemu se nastanila sva punina Božanstva, TELESNO. Ništa ne može

biti jasnije od toga. To je tajna. To je stvarna istina, i ne može biti jasnija. Pošto On onda nije bio tri osobe, On ni sada ne može biti u trojici. JEDAN BOG. I ovaj isti Bog je postao telo.

Isus je rekao, “Ja sam došao od Boga i Ja idem (nazad) ka Bogu.” Jovan 16:27-28. I to je tačno ono što se i dogodilo. On je nestao sa zemlje Svojom smrću, sahranom, uskrsnućem, i uznesenjem. Onda Ga je Pavle sreo na putu za Damask i tada je On rekao Pavlu, “Savle, Savle zašto Me progoniš?” Pavle je pitao, “A ko si Ti, Gospode?” On je rekao, “Ja sam Isus.” On je bio vatreni stub, zaslepljujuće svetlo. On se vratio nazad tačno onako kako je On rekao da će učiniti. Nazad u isti oblik u kojem je On bio pre nego što se On obukao u formu telesnog šatora. To je tačno onako kako je to Jovan video. Jovan 1:18, “Boga niko nikada nije video; Jedinorođeni Sin, Koji je u naručju Očevom, On Ga je objavio.”

Zapazite šta Jovan kaže da Isus JESTE. On je u Očevom naručju.

U Luki 2:11 se kaže, “Jer vam se danas u Davidovom gradu rodio Spasitelj Koji je Hrist Gospod.” On je bio rođeni Hrist, a osam dana kasnije nakon što je On bio obrezan nazvan je Isus, baš kao što im je i anđeo rekao. Ja sam rođen kao Branham. Kada sam se rodio dali su mi ime Vilijam. On je bio HRIST ali tamo među ljudima bilo Mu je dano ime. Ljudi izvan šatora su mogli videti da je On nazvan Isus. On je bio Gospod Slave, Svemogućí koji se objavio u telu. On je Bog Otac, Sin, i Sveti Duh. On je sve to.

Otac, Sin, i Sveti Duh su samo titule. One nisu imena. I zbog toga mi krštavamo u Ime Gospoda Isusa Hrista, jer to je ime, a ne titula. Dakle, to je ime ovim titulama, kao kad bi vi uzeli tek rođenu bebu koja je sin i dali mu ime. Beba je ono što ona jeste, sin je titula, i zatim mu vi date ime, Petar Petrović Pera. Vi ne krštavate samo u ‘Isusovo Ime’. Ima hiljade Isusa u svetu, a bilo ih je čak i pre Isusa, našeg Spasitelja. Ali samo je jedan od njih rođen kao Hrist, “Gospod Isus Hrist.”

Ljudi kažu za Isusa da je Večni Sin Božiji. A sada nije li to protivrečnost? Ko je ikada čuo da je ‘Sin’ večan? Sinovi imaju početak, ali ono što je večno nikada nije imalo početak. On je Večni Bog (Jehova) objavljen u telu.

U prvoj glavi Evandjelja Svetog Jovana kaže se, “U početku beše Reč i Reč beše sa Bogom, i Reč je bila Bog. I Reč je postala telo i nastanila se među nama.” On je bio Istinski i Verni Svedok Očevoj

večnoj Reči. On je bio Prorok i mogao je reći ono što mu je Otac naredio da kaže. On je rekao, "Moj Otac je u meni". To je ono što je Isus, šator, rekao, "Moj Otac je u Meni."

Bog ima mnogo titula, 'Naša Pravednost', i 'Naš Mir', i "Uvek Prisutan", 'Otac', 'Sin', i 'Sveti Duh'; ali On ima samo jedno ljudsko ime i to ime je Isus.

Nemojte se zbuniti zbog toga što On ima tri službe i što je On imao trostruku objavu. Na zemlji On je bio Prorok; na nebu On je Sveštenik; i vraćajući se na zemlju, On je Kralj kraljeva. "On Koji Je Bio"—To je Isus, Prorok. "On Koji Jeste"—To je On, Prvosveštenik, posredujući za nas—Onaj Koji može biti dotaknut osećanjima naših slabosti. "Koji Dolazi"—To je dolazeći Kralj. Na zemlji On je bio Reč—Prorok. Mojsije je za Njega rekao, "Gospod vaš Bog će vam podići Proroka kao što sam ja, i ko ne posluša reči tog Proroka taj će biti odstranjen između ljudi". Zapazite ove činjenice o Isusu. Na zemlji On je bio Prorok, Jagnje, i Sin. Ovo Ga nije načinilo trojicom. To su bile samo objave ili službe Jedne Osobe, Isusa. A sada postoji vrlo omiljen deo Pisma za trojičare koji misle da s time dokazuju svoju misao da u stvari postoji više osoba u Bogu. To je Otkrivenje 5:6-8, "I videh sred prestola i četiri živa bića i sred starešina Jagnje gde stoji kao zaklano, sa sedam rogova i sedam očiju, to su sedam Božijih duhova poslani po svoj zemlji. I On dođe te uze knjigu iz desnice Onoga koji sedi na prestolu. I kada je On uzeo knjigu, četiri živa bića i dvadeset četiri starešine padoše pred Jagnjetom, i svako je imao harfu i zlatne zdele, pune tamjana, a to su molitve svetih." Zaista ovi stihovi, ako bi se izolovali, izgledali bi kao da dokazuju njihovu glavnu misao. Zapazili ste da sam rekao ukoliko bi se stihovi IZOLOVALI. Međutim, čitamo li Otkrivenje 4:2-3 i 9-11 "Odmah se zaneh u Duhu, i vidi, na nebu stajaše presto, i na prestolu seđaše NEKO, i Taj koji seđaše beše na izgled kao kamen jaspis i sard, i okolo prestola beše duga na izgled kao smaragd. I kad živa bića dadoše slavu i čast i zahvalnost Onome Koji sedi na prestolu, Koji živi u sve vekove, padoše dvadeset četiri starešine pred Onim Koji sedi na prestolu, pa se pokloniše Onome Koji živi u sve vekove, te metnuše svoje krune pred presto govoreći, Ti si dostojan, Gospode i Bože naš, da primiš slavu i čast i silu, jer Ti si stvorio sve, i Tvojom voljom sve beše i sve bi stvoreno." A sada, pažljivo razmotrite da u drugom stihu kaže, "JEDAN" (ne dva ili tri, nego JEDAN) je sedeo na prestolu. U trećem stihu kaže, "ON" (*NE oni*) je bio taj, koji je izgledao kao kamen

jaspis. U devetom stihu kaže, da su bića dala čast “NJEMU” (ne *njima*). U desetom stihu se kaže da su oni pali pred “NJIM” (ne *njima*) U jedanaestom stihu se kaže da su povikali, “Ti si dostojan O GOSPODE” (ne *Gospodo*). Takođe u jedanaestom stihu kaže da je OVAJ na prestolu bio “STVORITELJ”, Što je ISUS (Jovan 1:3), Koji je Jehova–Božiji–Duh Starog Zaveta (Postanak 1:1). Ali nemojmo ovde stati. Čitajmo sada u Otkrivenju 3:21, “Onome koji pobedi daću da sedne sa mnom na Moj presto, kao što i Ja pobedih pa sedoh sa svojim Ocem na Njegov presto.” Takođe pročitajmo Jevrejima 12:2, “Gledajući na Isusa, začetnika i usavršitelja vere, koji je umesto radosti koja je bila pred Njim podneo krst prezrevši sramotu, i seo sa desne strane Božijeg prestola.” Primitite da prema samom Isusu, koji je napisao Otkrivenje, On je seo sa Ocem. Duh u Pavlu (Čiji Duh je Hristov Duh, jer je To Duh Proroštva pomoću kojeg Reč dolazi) kaže da je On seo s DESNE STRANE Boga. Ali kad je Jovan pogledao, video je samo “*Jednog*” na prestolu. I to nije bilo samo vidljivo u Otkrivenju 5:6-8, koje sledi nakon Otkrivenja 4:2-3 u periodu vremena, gde mi vidimo “Jagnje” kako uzima knjigu od “NJEGA” Koji je sedeo na prestolu, što je pokazano u Otkrivenju 4:2-3 i 9-10. Šta je to? To je tajna “JEDNOG BOGA.” On (Isus), došao je iz Boga, postao objavljen u telu, umro je i ponovo uskrsnuo, i vratio se u “Očevo Krilo.” Kao što je Jovan rekao, “Jedinorođeni Sin koji je u Očevom krilu, On Ga je objavio.” Jovan 1:18. A sada ovde je bilo vreme za Boga (Mesiju) da se vrati nazad da potražuje Svoju nevestu i zatim da Sebe predstavi (obznani Sebe) Izraelu. Tako mi ponovo vidimo Boga kako stupa napred i čini fizičko zajedništvo sa ljudima kao “Sin Davidov, Kralj Kraljeva i Gospodar Gospodara, i Mladoženja paganske Naveste.” To nisu “Dva” Boga, već jednostavno JEDAN BOG koji se objavljuje u tri moćne službe i titule.

Ljudi su znali da je On bio Prorok. Oni su znali za znak Mesije, koji je mogao doći samo kroz proroka. Jovan 1:44-51, “Filip je bio iz Betsaide, iz Andrijinog i Petrovog grada. Filip je sreo Natanaela i rekao mu, ‘Našli smo Onoga o kome je Mojsije pisao u Zakonu, i Proroci takođe, Isusa iz Nazareta, Josifovog sina.’ A Natanael mu reče, ‘Iz Nazareta može li šta dobro izaći?’ ‘Dodi i vidi,’ odgovori mu Filip. Isus opazi Natanaela gde mu se približava pa reče za njega, ‘Evo pravog Izraelca, u kome nema lukavstva.’ ‘Odakle me poznaješ?’ upita Ga Natanael. ‘Pre nego te Filip pozvao,’ odgovori mu Isus, ‘video sam te

pod smokvom. Ravi,' odvrati mu Natanael, 'Ti si Sin Božiji, Ti si Kralj Izraelov.' Isus mu uzvratil, 'Jer ti rekoħ da sam te video pod smokvom, veruješ? Videćeš još veće stvari od toga! Zaista, zaista kaŹem vam,' doda Isus, 'videćete otvoreno nebo i anđele BoŹije gde uzlaze i silaze nad Sinom Čovečijim.'" Sposobnost otkrivanja misli u ljudskim srcima delovala je na BoŹije izabranike da shvate da je tu bio Mesija, pomazana Reč BoŹija. Jevrejima 4:12, "U istinu je Źiva i delotvorna Reč BoŹija, oštrija od svakog dvoseklog mača, i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moŹdine, i sudi namere i misli srca."

Kada Ga je Źena na izvoru čula gde joj govori i otkriva misli njenog srca ona Ga je proglasila prorokom, rekavši da će Mesija biti prepoznat po toj izvanrednoj sposobnosti. Jovan 4:7-26, "U to dođe neka Źena Samarjanka da zahvati vode. Isus joj reče, 'Daj mi da se napijem.' (Učenici njegovi bejahu otišli u grad da kupe jelo). Samarjanka mu odvrati, 'Kako ti, Jevrej, moŹeš traŹiti od mene Źene iz Samarije?' Jer Jevreji se naime ne druŹe sa Samarjancima. Isus joj odgovori, 'Kad bi ti znala za dar BoŹiji i ko je Onaj koji ti govori, daj mi da pijem, ti bi od Njega traŹila i dao bi ti Źive vode.' Odgovori Mu Źena, 'Nemaš čime ni zahvatiti, gospodine, a bunar je dubok, odakle ti onda Źiva voda?' Zar si ti veći od našeg oca Jakova, koji nam daje ovaj bunar, i on sam pio je iz njega, i njegovi sinovi i stoka njegova?' Isus joj odgovori, 'Ko god pije od te vode, opet će oŹedneti. Ali ko god će piti vodu koju ću mu ja dati nikada neće oŹedneti. Štaviše, voda koju ću mu ja dati postaće u njemu izvor one vode što struji u Źivot večni.' Źena mu reče, gospodine daj mi te vode da više ne Źednim i ne dolazim ovamo zahvatati. 'Idi, odgovori joj Isus, zovni svog muŹa te se vrati ovamo.' 'Ja nemam muŹa, odvrati mu Źena.' 'Dobro si rekla, nemam muŹa;' nastavi Isus, 'jer si imala pet muŹeva, a onaj koga sada imaš nije ti muŹ. To si istinito rekla.' Gospodine vidim da si ti prorok. Naši su očevi proslavljali na ovome brdu, a vi kaŹete da je Jerusolim mesto gde treba proslavljati.' 'Veruj Mi, Źeno, reče joj Isus, dolazi čas kada nećete proslavljati Oca ni na ovoj gori, ni u Jerusalimu. Vi ne znate šta proslavljate; mi znamo šta proslavljamo, jer spasenje dolazi od Jevreja. Ali dolazi čas, i već je tu, kad će pravi molioći slaviti Oca u Duhu i istini; jer Otac takve molioće Źeli. Bog je Duh; i koji Ga proslavljaju, moraju Ga slaviti u Duhu i istini.' Źena Mu odgovori, 'Znam da ima doći Mesija, koji se zove Pomazanik; kada On dođe, On će nam sve objaviti. Ja koji govorim s tobom sam Taj,' reče joj Isus."

U Otkrivenju 15:3 se kaže, “Oni pevaju pesmu Mojsija, sluge Božijeg i pesmu JAGNJETA, pevajući, Velika su i divna Tvoja dela, Gospode Bože Svemogućí; Pravedni su i istiniti Tvoji putevi, Ti Kralju svetih.” Da li primećujete ovo? JAGNJE, Prvosveštenik drži Svoju krv kao žrtvu na prestolu milosti za naše grehe, a istovremeno je to Gospod Bog Svemogućí. To je Njegova sadašnja služba. To je ono što On sada radi zastupajući nas Svojom krvlju za naše grehe. Ali jednog dana Jagnje će postati Lav Judinog plemena. Ono će doći u sili i slavi sa Svojim autoritetom i zavladaće kao Kralj. On je dolazeći Kralj ove zemlje. Naravno, s tim se ne kaže da On nije Kralj sada. Jer On je naš Kralj, Kralj Svetih. Upravo sada to je duhovno kraljevstvo. To nije od sistema ovog sveta kao što ni mi nismo od ovog sveta. To je razlog što mi delujemo drugačije nego ovaj svet. Naša domovina je na nebu. Mi odražavamo Duha iz sveta odakle je naše nanovorođenje, gde je Isus Kralj. I zbog toga naše žene ne oblače odeću muškaraca i ne seku kosu i ne upotrebljavaju ovu kozmetiku i ostale stvari koje svet tako mnogo voli. Radi toga se naši ljudi ne opijaju i ne puše i ne zanose se gresima. Naša oblast je oblast iznad greha i to je u sili kroz moć, koja je u Duhu Hristovom, koji se nastanio u nama. Svako kraljevstvo na zemlji će biti srušeno, ali će naše ostati.

Upravo smo govorili o službama i objavama jedinog istinitog Boga i posmatrali smo Njegovu slavu proučavanjem Pisma. Ali On ne može biti upoznat na intelektualni način. On se spoznaje duhovno; kroz Duhovno otkrivenje. Taj isti Jedan koji je obznanjen kao Isus nakon što je uskrsnuo telo je otišao nazad u vatreni stub. Ali On je obećao da će ponovo doći i nastaniti se u Svoje ljude Duhom. I na dan Pentakosta taj vatreni stub je sišao dole i razdelio se na plamene jezike na svakog od njih. Šta je Bog s tim učinio? On je razdelio Sebe crkvi, dajući svim tim muškarcima i ženama deo Sebe. On je razdelio Sebe u Njegovoj crkvi baš kao što je On rekao da će učiniti. U Jovanu 14:16-23, “Ja ću moliti Oca, i On će vam dati drugog Utešitelja, koji će ostati s vama zauvek; Duha Istine kojeg svet ne može primiti, jer niti Ga vidi niti Ga poznaje. Ali vi Ga poznajete, jer On boravi s vama, i jer će biti u vama. Ja vas neću ostaviti kao siročad. Ja ću se vratiti k vama. Još malo, i svet Me neće više videti, ali vi ćete Me videti, zato što Ja živim, i vi ćete živeti takođe. U taj dan spoznaćete da sam Ja u svom Ocu, vi u Meni i Ja u vama. Ko pozna Moje zapovesti, i vrši ih, to je onaj koji Me ljubi. A ko Mene ljubi, njega će ljubiti Otac Moj, i Ja ću ga ljubiti, i objaviću mu

Sebe. Gospode, reče mu Juda, ne Iskariotski, kako to da ćeš Ti Sebe objaviti nama, a ne svetu? Odgovori mu Isus, Ako Me ko ljubi, držaće Moju reč, i Moj će ga Otac ljubiti, i Mi ćemo doći k njemu, i kod njega se nastaniti.” On je rekao da će moliti Oca, koji će poslati drugog Utešitelja koji je u stvari već bio SA njima (učenicima) ali NE U njima. To je bio Hrist. A zatim u dvadeset trećem stihu, govori o Sebi i Ocu, On je rekao *Mi* ćemo doći. Tu je to, “Dolazi Duh, *Isti* Duh Božiji koji se objavio kao Otac, i kao Sin, i objaviće se još u mnogima”–JEDAN BOG, koji je Duh. I zbog toga niko ne može s pravom reći da je sveti čovek papa ili da je sveti čovek biskup ili sveštenik. SVETI ČOVEK je Hrist–Sveti Duh u nama. Otkud onda ima pravo religiozno rukovodstvo da kaže da obični ljudi nemaju pravo reći ni reč? Svaki pojedinac ima pravo da nešto kaže. Svaki pojedinac ima svoj posao i službu. Na dan Pentakosta Sveti Duh je došao i razdelio Sebe svima, i tako se ispunilo ono što je Hrist govorio, “U taj dan saznaćete da sam Ja u Svom Ocu, vi u Meni i Ja u vama.” Jovan 14:20. Veliki Ja Jesam, Svemogući Bog, došao je kao Duh da ispuni Svoju istinitu crkvu. On ima pravo da deluje gde On hoće, i nad kime On želi. Mi ne proglašavamo nikakve “svete ljude” među nama, već je cela istinska zajednica Gospodnja sveta, zbog prisustva Svetog Duha. To je On, Sveti Duh, koji je svet, a ne zajednica sama po sebi. *Sada to je otkrivenje: Isus Hrist je Bog.* Jehova Staroga Zaveta je Isus Novog. I nije važno koliko silno vi pokušavate, vi ne možete dokazati da postoje tri Boga. Ali takođe je potrebno otkrivenje Svetim Duhom da bi vi mogli shvatiti istinu da je On Jedan. I potrebno nam je otkrivenje koje omogućava da vidimo da je Jehova Starog Zaveta Isus Novog Zaveta. Sotona se uvukao u crkvu i zaslepeo ljude da ne vide ovu istinu. I kada su oni postali zaslepljeni u odnosu na to, ne zadugo Rimska crkva je prestala krštavati u Ime Gospoda Isusa Hrista. I ja priznajem da je neophodno stvarno otkrivenje od Svetog Duha za spoznanje istine o Božanstvu kada smo mi usred tolikog mnoštva izvrtanja Pisma. Ali pobednička crkva koja ne može biti nadvladana izgrađena je na otkrivenju, tako da mi možemo prihvatiti Boga koji nam otkriva Svoju istinu. U stvari, vama i nije potrebno otkrivenje o vodenom krštenju. To je baš tamo upravo gledajući vas u lice. Zar bi bilo moguće da su apostoli skrenuli pogrešnim putem od direktne naredbe Gospodnje da krste u Ime Oca, i Sina, i Svetog Duha i zatim ih naći u svojevóljnoj neposlušnosti? Oni su znali koje je to bilo Ime, i zato nema ni jednog mesta u Pismu da su

oni krštavali drugačije nego u Ime Gospoda Isusa Hrista. Zdrav razum vam kaže da je knjiga Dela Apostolska crkva u akciji, i ako su oni krštavali na taj način, znači da je to način krštavanja. Ukoliko mislite da je ovo kategorično, šta ćete onda misliti o ovome? Svako ko nije kršten u Ime Gospoda Isusa Hrista treba da bude kršten ponovo. Dela 19:1-6, “Dok je Apolo boravio u Korintu, Pavle, pošto je prošao gornje predele, dođe u Efez, gde nađe neke učenike te ih upita: ‘Jeste li primili Duha Svetoga od kad ste poverovali?’ ‘Ne, nismo ni čuli da postoji Duh Sveti,’ rekoše oni. ‘Kojim ste onda krštenjem kršteni?’, nastavi Pavle. ‘Jovanovim krštenjem,’ odvратиše. ‘Jovan je krstio,’ reče Pavle, krštenjem pokajanja, a narodu je govorio da veruje u Onoga koji će posle njega doći, to jest u Hrista Isusa.’ Kad to čuše, krstiše se u ime Gospoda Isusa. I kad je Pavle položio na njih ruke, siđe na njih Duh Sveti. Tada počеше govoriti tuđim jezicima i prorokovati.” Eto, tu je to. Ovi dobri ljudi u Efezu čuli su za dolazak Mesije. Jovan je propovedao o Njemu. Oni su bili kršteni za pokajanje, i gledali su u PRAVCU vere u Isusa. Ali sada je bilo vreme da se gleda NAZAD na Isusa i biti kršten za OPROŠTENJE greha. Bilo je vreme za primanje Svetoga Duha. I kada su bili kršteni u Ime Gospoda Isusa Hrista, Pavle je na njih položio svoje ruke i Sveti Duh je tada sišao na njih.

O, ti ljudi u Efezu su bili dobri ljudi; i ako je neko imao pravo na to da se oseća sigurno, to su bili oni. Vidite li koliko su daleko oni otišli. Oni su otišli skroz do prihvatanja dolaska Mesije. Oni su bili spremni za Njega. Ali vidite li i pored toga oni su Ga zaobišli. On je već došao i otišao. Oni su trebali biti kršteni u Ime Gospoda Isusa Hrista. I oni su trebali biti ispunjeni Svetim Duhom. Ako ste bili kršteni u Ime Gospoda Isusa Hrista, Bog će vas ispuniti Njegovim Duhom. To je Reč. Dela 19:6 koje smo mi čitali su bila ispunjenje Dela 2:38, “Pokajte se, i neka se *svaki* od vas krsti u ime Isusa Hrista za oproštenje greha; tako ćete primiti dar Duha Svetoga.” Vidite, Pavle je Duhom Svetim rekao tačno ono što je rekao Petar kroz Duha Svetog. I ono što je bilo rečeno NE MOŽE biti promenjeno. To treba biti isto od Pentakosta pa sve dok poslednji izabrani ne bude kršten. Galaćanima 1:8, “Ali ako vam čak i mi, ili anđeo s neba, propoveda evanđelje različito od onoga koje smo vam mi propovedali, neka je proklet.” Sada neki od vas ljudi koji ste Jedinovci (skup organizacija koje veruju u jednog Boga) krštavate pogrešno. Vi krštavate kao da se zaranjanjem u vodu dobija nanovorođenje, a s time i spasenje. Nanovorođenje ne dolazi kroz vodu;

to je po delovanju Duha. Čovek koji je Duhom Svetim dao zapovest, "Pokajte se i svako od vas neka se krsti u ime Gospoda Isusa," nije rekao da voda nanovorada. On kaže da je to samo molba "Bogu za dobru savest." To je sve. I Petrova 3:21, "Voda, koja odgovara ovoj slici, spasava sad i vas, (krštenje, koje se ne sastoji u uklanjanju telesne nečistoće, nego u molbi Bogu za dobru savest,) posredstvom vaskrsenja Isusa Hrista." Ja tako verujem.

Ako je neko dobio pogrešnu ideju da istorija može dokazati krštenja u vodi na neki drugi način osim u ime Gospoda Isusa Hrista, ja bih mu savetovao da veoma dobro razmotri istoriju i da pronade to za sebe. Ovde imamo jedan istinit zapis o Krštenju koje se desilo u Rimu stote godine Nove Ere i to je objavljeno u Tajm (Time) magazinu od 5. decembra 1955. godine. "Đakon je podigao ruku, Publius Decius je prošao kroz vrata spreman za krštenje. U bazenu do pojasa u vodi bio je Markus Vaska, trgovac s drvima. I sa radosnim izrazom lica Markus je stajao dok je Publius ulazio u bazen do njega. 'Kredo?' on je upitao. 'Kredo,' odgovorio je Publius. 'Ja verujem da moje spasenje dolazi od Isusa Hrista, koji je bio razapet pod Poncijem Pilatom. Sa Njim ja sam umro da bih sa Njim imao Večni Život.' Tada je osenio snažne ruke kako ga podupiru, a sam se prepustio da bude zaronjen nazad u bazen, i na svoje uši je čuo Markusov glas: 'Ja te krštavam u Ime Gospoda Isusa', a hladna voda je prekrila njegovo biće."

Skroz napred sve dok ova istina nije bila izgubljena (i nije se vratila sve do ovog zadnjeg doba—to potiče od Nikejskog Sabora pa sve do ovog veka) oni su krštavali u Ime Gospoda Isusa Hrista. Ali to se vratilo nazad. Sotona ne može sakriti otkrivenje koje Duh želi da da.

Pa, ako bi bila tri Boga vi biste se mogli krstiti u Oca, i u Sina, i u Svetog Duha. ALI OTKRIVENJE DATO JOVANU je bilo da je samo JEDAN BOG, i da je Njegovo Ime GOSPOD ISUS HRIST, i vi krštavate samo u JEDNOG Boga i samo jednog. To je razlog zašto je Petar krstio tako na dan Pentakosta. On je trebao da bude istinit prema otkrivenju koje je bilo, "Stoga neka sav dom Izraelov sigurno zna da je Bog učinio tog ISTOG ISUSA, koga ste vi razapeli, i GOSPODOM i HRISTOM." Tu je On. "GOSPOD ISUS HRIST."

Ako je Isus 'OBOJE' i Gospod i Hrist, onda On (Isus) jeste, i ne može biti ništa drugo do "Otac, Sin i Sveti Duh" u JEDNOJ Osobi objavljenoj u telu. To NIJE "Bog u tri osobe, blagoslovljeno trojstvo,"

već JEDAN BOG, JEDNA OSOBA sa tri glavne titule, sa tri službe, koje su objavljene u tim titulama. Čujte ovo još jednom. Ovaj isti Isus je “OBOJE Gospod i Hrist. Gospod (Otac) i Hrist (Sveti Duh) su Isus, jer On (Isus) je oboje (Gospod i Hrist).

Pa ako nam to ne pokazuje istinsko otkrivenje Božanstva, ništa drugo neće. Gospod NIJE neko drugi; Hrist NIJE neko drugi. Ovaj Isus je Gospod Isus Hrist—JEDAN BOG.

Jednoga dana Filip je rekao Isusu, “Gospode, pokaži nam Oca i to će nam biti dovoljno.” Isus mu je odgovorio, “Toliko sam vremena s vama i ti Me nisi upoznao? Ko je video Mene video je Oca, pa kako ti kažeš, “Pokaži nam Oca? Ja i Moj Otac smo Jedno.” Ja sam to jednom citirao i jedna gospođa je rekla, “Samo trenutak, gospodine Branham, tvoja žena i ti ste jedno.”

Rekao sam, “Ne na takav način.”

A onda je ona rekla: “Oprostite?”

A onda sam joj ja rekao, “Da li vi sada vidite mene?”

Rekla je: “Da.”

A onda sam je pitao, “Da li vidite moju ženu?”

Rekla je: “Ne.”

Rekao sam, “Vidite to jedinstvo je drugačije vrste, jer je On rekao, Kada vi vidite Mene, vi vidite Oca.”

Prorok je rekao da će u večernje vreme biti svetlo. I u jednoj duhovnoj pesmi tekst ide ovako:

“Biće svetlost u večernje vreme,

Stazu slave ćete sigurno pronaći,

U vodenom putu, svetlost je danas,

Uronjeni u drago Ime Isus.

Mladi i stari, pokajte se za svoje grehe,

Sveti Duh će sigurno ući unutra.

Jer večernje svetlo je već došlo,

To je potvrda da su Bog i Hrist jedno.”

Nedavno sam imao razgovor s jednim Jevrejskim Rabinom. On mi je rekao, “Vi Pagani ne možete podeliti Boga na tri dela i dati ga Jevreju. Mi to bolje razumemo.”

A ja sam njemu rekao, “To je upravo tako Ravi, mi ne delimo Boga na tri dela. A mislim da i vi verujete prorocima, zar ne?”

A on će mi na to, “Sigurno da verujem.”

“Da li verujete Isaiji 9:6?”

“Da.”

“Pa o kome prorok govori?”

“Mesiji.”

Rekao sam, “U kakvom odnosu će biti Mesija sa Bogom?”

On je rekao, “On će biti Bog.”

Rekao sam, “To je tačno.” Amen.

Zato vi ne možete podeliti Boga u tri osobe ili tri dela. Ne možete reći Jevreju da postoje Otac, i Sin, i Duh Sveti. On će vam odmah reći odakle dolazi ta ideja. Jevreji znaju da je ta veroispovest bila osnovana na Nikejskom Saboru. Nije ni čudo što nas oni preziru kao pagane.

Mi govorimo o Bogu koji se ne menja. A tako isto veruju i Jevreji. No crkva je nepromenljivog Boga izmenila od JEDNOG u TRI. Ali svetlo se vratilo u večernje vreme. *I kako je očigledno, da je ova istina došla baš u vreme kada se Jevreji vraćaju u Palestinu.* Bog i Hrist su JEDNO. Ovaj Isus jeste OBOJE GOSPOD I HRIST.

Jovan je imao otkrivenje, i ISUS je bio Otkrivenje, i On je manifestovao Sebe pravo ovde u Pismu, “JA SAM ONAJ Koji Je Bio, Koji Jeste i Koji Će Doći, Svemogućí. Amen!”

Ako je otkrivenje iznad vas, pogledajte gore i tražite to od Boga. To je jedini način da ga ikada dobijete. Otkrivenje treba da dođe od Boga. Ono nikada ne dolazi od ljudskog, prirodnog talenta, već Duhovnim talentom. Vi biste čak mogli naučiti napamet Pismo, i pored toga što je to divno, to neće proizvesti to. To treba da bude otkrivenje koje dolazi od Boga. U Reči se kaže da ni jedan čovek ne može reći da Isus jeste Hrist osim po Duhu Svetom. Vi treba da primite Svetoga Duha i tek onda, i jedino onda, Duh vam može dati otkrivenje da Isus jeste Hrist: Bog, Pomazanik.

Nijedan čovek ne zna stvari Božije osim Božijeg Duha i onom kome Duh to otkrije. Zato mi trebamo prizivati Boga za otkrivenje više nego bilo šta drugo na svetu. Mi smo prihvatili Bibliju, mi smo prihvatili njene velike istine, ali ona još nije stvarna većini ljudi zbog

toga što otkrivenje Duhom nije tamo prisutno. Njima Reč nije bila oživljena. Biblija kaže u II Korinćanima 5:21 da smo mi postali pravednost Božija našim jedinstvom sa Isusom Hristom. Jeste li to razumeli? Tu se kaže da smo MI SAMA PRAVEDNOST SAMOGA BOGA time što SMO U HRISTU. Tu se kaže da je On (Isus) postao GREH za nas. Ovde se ne kaže da je On postao grešan, već da je postao GREH radi nas da bismo mi jedinstvom sa Njim mogli postati PRAVEDNOST Božija. Ako mi prihvatimo tu činjenicu (a mi to moramo) da je On bukvalno postao GREH radi nas, Njegovom zamenom za nas, onda mi takođe moramo prihvatiti činjenicu da smo mi našim jedinstvom sa Njim postali SAMA PRAVEDNOST Božija. Odbaciti jedno značilo bi odbaciti drugo. A prihvatiti jedno znači prihvatiti drugo. Sada, mi znamo da Biblija tako kaže. To ne može biti porečeno. Ali otkrivenje toga nedostaje. To nije stvarno većini dece Božije. To je za njih samo dobar stih u Bibliji. Ali nama je potrebno da to bude OŽIVLJENO. To će učiniti otkrivenje.

Dopustite mi da uđem u jedno područje koje će vas začuditi, a u isto vreme i pomoći vam. Teško da ima onih koji proučavaju Bibliju, a koji ne veruju da je Novi Zavet bio originalan na Grčkom jeziku. I svi veliki učenjaci Biblije kažu da je Bog dao svetu tri velike nacije sa tri velika doprinosa za Evandjelje. On je dao Grke koji su dali univerzalan jezik. On nam je dao Jevreje, koji su nam preneli istinsku religiju i istinsko poznanje Boga kao Spasitelja. On nam je dao Rimljane koji su nam dali jedinstvenu imperiju sa zakonom i sistemom puteva. Prema tome mi imamo istinsku religiju, jezik sa kojim se ona izražava mnogim ljudima, vladu i puteve da sve to fizički prenese. I istorijski gledajući ovo izgleda u redu. Zato danas učenjaci Grčkog jezika kažu da je Grčki jezik iz Biblijskih dana toliko savršen i tačan i da ukoliko bi student Grčkog jezika bio precizan i prefinjen gramatičar on bi mogao istinski znati tačno sve što uči Reč Novog Zaveta. Ali nije li to samo teorija? Je li to istina? I nije li tako da svaki učenjak Grčkog jezika koji ima ugled u jednoj denominaciji vodi debatu i prepirke sa studentom u drugoj denominaciji, i nije li tako da su njihovi argumenti temeljeni na identičnim Grčkim rečima i identičnim gramatičkim pravilima? Naravno da je to tako. Čak tamo ranije u Pergamskom dobu, upravo pred Nikejski Sabor iz 325 godine bila su dva velika učenjaka, Arije i Atanazije koji su se ogradili doktrinama baš po pitanju Grčke reči. Njihova debata je bila toliko žestoka i proširila se po svetu da su

istoričari rekli, svet se razdelio zbog diftonga zvuka [zvuk dva samoglasnika u istom slogu.] Pa, ako je Grčki tako savršen, i toliko određen od Boga, zašto je onda bilo toliko rasprava? Sigurno je da Bog nije imao nameru da nam da svima znanje Grčkog? Zato i danas mi imamo argumente u vezi sa Grčkim. Uzmite na primer knjigu, "Hristova Paralizovana Crkva Ozračena X Zracima" od dr. Mekrossana (McCrossan). U njoj on navodi nekoliko citata od renomiranih Grčkih gramatičara, i nastoji dokazati sebi na zadovoljstvo da nepromenljiva pravila Grčke gramatike dokazuju ubedljivo Biblijsko učenje da je čovek kršten Svetim Duhom posle nanovo-rođenja. On takođe izričito tvrdi da žena može stati za propovedaonicu zato što reč proročanstvo znači propovedati. Ali da li je on uspeo ubediti druge učenjake Grčkog jezika, koji su isto toliko sposobni kao on? Nikad. A ono što bi vi trebali u ovom slučaju uraditi je da čitate mišljenje ovih učenjaka, koji imaju suprotan stav i da čujete njihove proučavane citate. Sada nije istina samo što bih ja na primer rekao, i zbog toga podimo korak dalje. Postoje neki učenjaci Biblije koji tvrde da su originalni izvorni spisi manuskripti bili napisani na Aramejskom, koji je bio Isusov jezik i jezik ljudi Njegovog vremena. Oni tvrde da ljudi nisu govorili i pisali na Grčkom kao što se to obično pretpostavlja. Dakle, činjenica je da su naši istoričari podeljeni po tom pitanju. Imamo na primer, Dr. Šonfilda (Schonfilda), najbriljantnijeg učenjaka iz tog područja koji je na svoje zadovoljstvo dokazao da je Novi Zavet pisan na standardnom Grčkom jeziku kojim su govorili ljudi tih dana. On je izgradio divnu stavku za svoje verovanje, baziranu na raznim dokumentima, koji su mu na raspolaganju. Ali, ovde je još jedan renomirani učenjak, Dr. Lamsa, koji je ubeđen da je Novi Zavet pisan na Aramejskom i on nema nikog drugog do briljantnog istoričara Tojnbija (Toynbee), da podrži njegovu tvrdnju da je Aramejski, a ne Grčki bio jezik ljudi tog vremena, pa tako izgleda moguće da je Novi Zavet prvo pisan na Aramejskom. Međutim, pre nego što dublje dodirnemo ovu temu, razmotrimo obe verzije; King Džemsa i prevod od Dr. Lamsa-e. Na naše zadovoljstvo mi nalazimo reči koje su začuđujuće identične i nemaju razlike u sadržaju ili doktrini. Mi čak možemo zaključiti da nam je Bog dozvolio da novo otkrivene izvorne spise i razmatranja poznatih tekstova dođu pred nas i da nam dokažu autentičnost onog što smo već imali. I mi nalazimo da ako se prevodioci mogu međusobno boriti, citati Pisma se ne suprostavljaju.

Zato možete videti da ne možete bazirati interpretaciju na naučnom znanju jezika kojim je napisana Biblija. Pa ako vi to još uvek ne možete videti zbog toga što ste umno umotani u veo tradicionalnog mišljenja ovde je i poslednji prikaz. Niko ne sumnja u ono što su književnici i fariseji veliki učenjaci 33. godine Nove Ere znali po pitanju tačnosti zakona gramatike, i tačnog značenja reči kojima je bio napisan Stari Zavet; ali i pored njihovog izvanrednog znanja oni su propustili otkrivenje Božije obećane Reči objavljene u Sinu. On je bio postavljen od knjige Postanka do proroka Malahije, u svim poglavljima i sve je to bilo usmereno na Njega i Njegovu službu, a ipak osim samo nekolicine koji su bili prosvetljeni duhom, oni su ga potpuno propustili.

Mi sada ovde dolazimo do zaključka, do takvog zaključka koji smo već pronašli u Reči. Koliko god da mi verujemo u traženje najboljih manuskripta s kojima ćemo dobiti najbolji mogući izveštaj o Reči, ipak na taj način nikada nećemo dobiti istinsko značenje toga kroz izučavanje i upoređivanje citata Pisma, ma koliko god da smo iskreni. OTKRIVENJE OD BOGA JE ONO ŠTO ĆE TO UČINITI JASNIM. A TO JE TAČNO ONO ŠTO JE I PAVLE REKAO, "I MI O TOME GOVORIMO, NE REČIMA KOJE UČI LJUDSKA MUDROST, NEGO REČIMA KOJE UČI SVETI DUH." I Korinćanima 2:13. Istinito otkrivenje je Božije tumačenje Njegove vlastite Reči kroz potvrđenje onoga što je obećano.

Ne bih želeo da iko misli i da bude u zabludi misleći da ja ne verujem u preciznost Reči kao što je mi sada imamo. Ja verujem da je ova Biblija precizna. Isus je izrazio verodostojno Stari Zavet kada je bio ovde na zemlji i to se ispravno sastavilo u ovaj naš Novi Zavet. U vezi sa time nema greške, mi imamo nepogrešivu Reč Božiju danas, a nijedan čovek se ne bi smeo usuditi da joj nešto oduzme ili doda. I potreban nam je isti Duh, koji je to predao, da nas to i nauči.

O, kako nam je potrebno Duhovno otkrivenje. Nama nije potrebna nova Biblija, niti neki novi prevod, iako su neki prevodi veoma dobri, i ja nisam protiv njih, ALI NAMA JE POTREBNO OTKRIVENJE DUHOM. I hvala Bogu, što možemo imati ono što nam je potrebno, jer Bog želi da nam da otkrivenje Njegove Reči kroz Njegov Duh.

Neka bi Bog počeo kroz Njegovog Duha da nam daje neprekidno otkrivenje, koje donosi život i pobedu. O, kad bi crkva mogla samo da

dobije sveže otkrivenje i kroz to postala živa objava Reči, mi bismo činili veća dela i tako proslavili Boga našeg Oca na nebu.

OSLOBOĐENI OD GREHA

Otkrivenje 1:5, “*Njemu Koji nas ljubi, i koji nas je oprao od naših greha Svojom Vlastitom krvlju.*” Ta reč “oprao” u stvari znači “oslobodio”–“Oslobodio nas od naših greha Svojom Vlastitom krvlju.” Nije li to divno? Imate li duhovni um? Jeste li vi ovo razumeli? To je bila Njegova VLASTITA krv koja nas je potpuno oslobodila od naših grehova. To nije bila ljudska krv. Već je to bila krv Božija. Petar ju je nazvao krv Hristova. Pavle ju je nazvao krv Gospodnja, i krv Isusova. To nisu tri osobe, već JEDNA osoba. I ovde je ponovo to otkrivenje, JEDAN Bog. Taj svemogućí Bog Jehova, došao je dole i načinio Sebi telo rođenjem kroz devicu i onda se nastanio u njemu, da bi ta krv bila Božija krv koja će nas osloboditi (potpuno nas oslobađa) od naših grehova i predstavlja nas neukaljane pred Njim u neizmernoj radosti.

Da li želite jedan Staro-zavetni simbol toga? Vratimo se nazad u Edenski Vrt. Kad su prve vesti došle u slavu da je sin, Adam, postao izgubljen, da li je Bog tada poslao anđela? Da li je On poslao sina? Da li je On poslao nekoga sličnog nama? Ne, On je došao SAM da otkupi tog izgubljenog sina. Haleluja! Bog nije poverio svoj plan spasenja drugome. On je verovao samo Sebi. Bog je postao telo i nastanio se među nama i otkupio nas Sebi. Mi smo spašeni “krvlju Božijom.” Večni Bog se nastanio u smrtno telo sa ciljem da odstrani greh. On je postao Jagnje sa ciljem da prolije Svoju krv i da time obuče veo. Razmotrite ovo. Pošto je to krv Božija, to je savršena krv; pa ako nas savršena krv oslobađa iz vlasti ropstva i prljavštine greha, tada je oslobodjenje savršeno i kompletno. Zato sada nema više osude. “Ko će podići optužbu protiv izabranika Božijih? Bog je onaj koji ih opravdava (proglašava nas pravednima). Ko je taj koji će ih osuditi? Isus Hrist koji je umro...” Rimljanima 8:33-34. Tu je to. Njegova smrt dala je nama krv. Krv nas je oslobodila. Sada nema osude. Kako može i biti? Nema ničega zbog čega bi trebali biti optuženi, jer nas je krv oslobodila od greha. Mi smo slobodni, i bez krivice smo. Nemojte slušati ljude, slušajte Reč. Vi ste oslobođeni krvlju.

Zato se nemojte ponovo vezati tradicijama i veroispovestima ili organizacijama. Nemojte dopustiti da vas prevare slušajući one koji poriču silu Reči i poriču da Isus spašava, leči, i ispunjava Svetim Duhom i silom. Vi ste Božiji slobodni ljudi, oslobođeni Njegovom vlastitom krvlju. Ako još uvek polazete veru u vaše veroispovesti i denominacije, sigurno je da ste izgubili vašu veru u Reč.

KRALJEVI I SVEŠTENICI

Otkrivenje 1:6, *“I On nas je učinio kraljevima i sveštenicima za Boga, svoga Oca; Njemu slava i vlast u veke vekova. Amen!”* *“On nas je učinio!”* O, postoje određene istine, koje treba da naglasimo. Ovo je jedna od njih. ON! ON NAS JE NAČINIO! Spasenje je Njegovo delo. Spasenje je od Gospoda. Sve je iz milosti. On nas je otkupio sa svrhom. On nas je kupio sa svrhom. Mi smo kraljevi, duhovni kraljevi. O, mi ćemo biti kraljevi na zemlji sa Njim kada On sedne na Svoj presto. Ali sada, mi smo duhovni kraljevi i mi vladamo nad duhovnim kraljevstvom. U Rim. 5:17, se kaže, *“Jer ako je dakle prekršajem jednoga i posredstvom jednoga zavladała smrt, mnogo će sigurnije oni koji primaju izobilje milosti i dar pravednosti vladati snagom života po jednome, Isusu Hristu.”* I u Kološanima 1:13, *“On koji nas istrgnu iz vlasti tame, i prenese u kraljevstvo (vladavinu) Svoga ljubljenog Sina.”* Upravo sada mi vladamo sa Hristom, imajući vlast nad grehom, svetom, telom, i đavolom. Izražavajući Njegovu slavu i čast; izražavajući SEBE, jer je to Hrist u nama, želeći i čineći ono što je Njemu ugodno. Da, zaista, čak i sada mi sedimo u nebeskim mestima u Hristu Isusu. *“I načinio nas je sveštenicima.”* Da, sveštenicima Njemu, dajući mu duhovnu slavu i posvećenih usana. Zato provodimo život kao ugodnu žrtvu Njemu. Slaveći Ga u Duhu i istini. Posredujući i moleći se. Kraljevi i sveštenici našem Bogu. Zato nije čudo što svet ne prihvata takve, jer smo mi posebni ljudi revnujući dobrim delima. Mi smo bili ponovo stvoreni u Njemu da bi bili deca poput našeg Oca.

BOG KOJI DOLAZI

Otkrivenje 1:7, *“Evo, On ide sa oblacima; i svako će Ga oko videti, i oni koji Ga probodoše, i radi Njega će proplakati svi narodi na zemlji. Da. Amen.”*

On dolazi. Isus dolazi. Bog dolazi. Prorok dolazi. Kralj i sveštenik dolazi. SVE u SVEMU dolazi. Dođi brzo, Gospode Isuse. Amen.

On dolazi. On dolazi u oblacima, oblacima slave kao kada je bio viđen na Gori Preobraženja. Njegove haljine su sijale dok je bio obavijen silom Božijom. I, svako oko će Ga videti. To znači da ovo nije uznesenje. Ovo je čas kad On dolazi da preuzme svoje pravedno mesto kao Svetski Vladao. Ovo je momenat kada će oni koji su Ga proboli sa njihovim veroispovestima i denominacijskim doktrinama oplakivati, a svi ljudi će kukati zbog nasilja nad Njim, Koji je Reč.

Ovo je priča iz otkrivenja prikazana u Zahariji 12:9-14. Zaharija je ovo prorokovao otprilike dve i po hiljade godina ranije. A to se upravo treba dogoditi. Slušajte. “U onaj dan tražiću da uništim sve narode koji dođu na Jerusalim. A na dom Davidov i na stanovnike Jerusalima izliću Duh milosti i molitava: i gledaće na Mene koga su proboli...” Sada, kada se Evandjelje vraća Jevrejima? To je kada se završe dani Pagana. Evandjelje je spremno da se vrati Jevrejima. O, kad bih samo mogao da vam kažem nešto što se treba dogoditi upravo u ovom našem danu. Ova velika stvar koja se treba dogoditi biće prenesena u Otkrivenje 11 i podići će ova dva svedoka, ta dva proroka, Mojsija i Iliju, vraćajući Evandjelje nazad ka Jevrejima. Mi smo spremni za to. Sve je po redu. Kao što su Jevreji doneli poruku Paganima, isto tako će je Pagani vratiti nazad Jevrejima, i doći će uznesenje.

A sada, setite se šta smo čitali u Otkrivenju i Zahariji. Obe stvari dolaze odmah nakon progonstva. Crkva Prvo-rođenih ne ide kroz progonstvo. Mi to znamo. Biblija nas tako uči.

U to vreme ona kaže da će Bog izliti Svoga Duha na dom Izraelov. To je isti Duh koji je bio izliven na pagane u njihovom danu. “I gledaće na Mene koga su proboli, naricaće nad Njim kao nad sinom jedincem, gorko će Ga oplakivati kao svoga prvenca. U onaj dan biće plač velik u Jerusalemu; poput plača Hadad-rimonskog u ravnici Megidonskoj. I plakaće zemlja, svaka porodica za se, porodica doma Davidova za se, i žene njihove za se; porodica doma Natanova za se, i žene njihove za se...” i svaki dom ponaosob kad On dođe na oblacima slave u Svom Drugom Dolasku. Ti Jevreji koji su Ga proboli, videće Ga kao što se kaže u drugom delu Pisma, “Gde si dobio ove rane?” i On će reći “U kući mojih prijatelja.” To neće biti vreme oplakivanja samo za Jevreje koji su odbacili Mesiju već će biti vreme oplakivanja i za one koji su ostali od Pagana, koji su Ga odbacili kao Spasitelja ovog dana.

Tu će biti plakanje i jecanje. Uspavana devica će jecati. Ona predstavlja crkvu koja je odbila da nabavi ulje (simbol Duha Svetoga) u njihovim lampama (simbol tela ili posude za ulje) sve dok to nije bilo prekasno. Nije da oni nisu bili dobri ljudi. Bili su device a to je znak visokog morala. Ali oni nisu imali ulja u svojim lampama tako da su bili izbačeni tamo gde je bio plač i škrgut zubi.

Nađimo simbol ovoga u knjizi Postanka, 45. glava, gde Josip sreće svoju braću u Egiptu i njima otkriva sebe. Postanka 45:1-7, “Josip se više nije mogao savladati pred onima koji su ga okruživali, pa povika: Neka svi odstupe. Tako niko nije ostao s Josipom kad se otkrio svojoj braći. Briznuo je u glasan plač, da su ga i Egipćani i Faraonov dom mogli čuti. I Josip reče svojoj braći, Ja sam Josip; da li mi je otac još u životu? Ali mu braća nisu mogla odgovoriti, toliko se zapanjiše pred njim. Onda će opet Josip svojoj braći, 'Primaknite se k meni, molim vas'. Kad su se primakli, nastavi, 'Ja sam Josip, vaš brat; onaj koga ste prodali u Egipat. Ali se nemojte uznemiravati, i prekorevati sebe što ste me ovamo prodali; jer Bog je onaj koji me pred vama posla da vas održi u životu. Već su dve godine kako je glad došla na zemlju, a još pet godina neće biti ni oranja ni žetve u zemlji. Zato me Bog posla pred vama da vam se sačuva ostatak na zemlji, te da vam život spasi velikim izbjavljenjem'.”

Dakle nije li to divno poređenje sa Zaharijom 12? I kada oba mesta razmotrimo onda smo u situaciji da to potpuno shvatimo.

Kada je Josip bio još prilično mlad, braća su ga mrzela. Zašto su ga braća mrzela? Zato što je Josip bio duhovan. On nije mogao ništa u vezi sa tim vizijama, niti oko snova i njihovih tumačenja. To je bilo u njemu. I on nije mogao prikazati ništa drugo nego ono što je bilo u njemu. Zato, njegova braća su ga mrzela bez razloga. Ali on je bio očeva ljubav. Njegov otac je bio prorok i razumeo ga je. Ovo čini savršen tip Hrista. Bog Otac je ljubio Sina, ali braća (književnici i fariseji) su Ga mrzeli, zato što je On mogao lečiti bolesne, činiti čudesa i predskazati budućnost, gledati vizije i tumačiti ih. I pored toga što nije bilo razloga, ipak oni su Ga mrzeli, isto kao što su Josipa njegova braća, mrzeli su Ga bez razloga.

A sada setite se kako su Jakovljevi sinovi postupili s Josipom. Oni su ga bacili u jamu. Uzeli njegovu šarenu haljinu koju mu je darovao otac i zamočili je u krv da navedu oca na pomisao da je dečak ubijen od

strane neke divlje zveri. Prodali su ga nekom trgovcu roblja, koji ga je odveo u Egipat i tamo su ga preprodali zapovedniku faraonove straže. Zapovednikova žena ga je nedužnog strpala u zatvor, ali nakon nekog vremena sposobnost koju je imao kao prorok ga je dovela do Faraonove pažnje, i bio je uzdignut do faraonove desne ruke sa takvim autoritetom da se niko nije mogao približiti Faraonu ako najpre nije došao do Josipa.

Zato, hajde da istražimo Josipov život za vreme boravka u Egiptu, jer na tom mestu ga vidimo kao savršen tip Hrista. Dok je bio u zapovednikovoj kući bio je lažno optužen, kažnjen i stavljen u zatvor bez razloga, baš kao što su oni učinili sa Isusom. U zatvoru on je tumačio san glavnog peharnika i pekara koji su bili zatvorenici sa njime. Peharniku je bio poklonjen život, a drugom je dosuđena smrtna kazna. Hrist je bio zatočen na krstu, napušten od Boga i ljudi. Na jednoj Njegovoj strani je bio jedan razbojnik–koji je umro, duhovno, ali drugom s druge strane je bio darovan život. I primetite, kada je Isus bio skinut s krsta, On je bio uznešen u nebo i sada sedi sa desne strane velikog Jehovinog Duha; i niko ne može doći ka Bogu osim kroz Njega. Postoji samo JEDAN posrednik između Boga i ljudi, i On je sve što vi trebate. Zato to ne može biti Marija ili neki drugi svetac, već samo Isus.

Nastavljajući razmatrati ovaj simbol nađen u Josipu, primetite kako je sve u Egiptu prosperiralo. Njegov prvi posao kod zapovednika je prosperirao. Čak je i zatvor prosperirao. A kada se Isus vrati pustinja će procvetati kao ruža. On je “Sin prosperiteta.” Ni jedno doba nije napredovalo kao ono u vreme Josipa. Isto tako postoji vreme u kojem će doći blagoslovi na zemlju kakvi nisu nikada još bili. Svako od nas će moći da sedne pod sopstveno smokvino drvo i smejati se i radovati se i živeti zauvek u Njegovom prisustvu. U Njegovom prisustvu je punina radosti i na Njegovoj desnici je zadovoljstvo večno. Slava Bogu. Primetite sada, bilo gde, da je išao Josip oni bi oglasili trubom njegov dolazak. Ljudi bi vikali, “Kleknimo na kolena pred Josipom!” Nije bilo važno šta bi čovek radio, kada bi on čuo trubu on bi kleknuo. Ako bi on prodavao nešto na ulici, i upravo ispružio ruku za novcem, ali kada bi se truba oglasila oni bi zastali i kleknuli. Ako bi neki glumac izvodio nekakav čin, on bi morao prekinuti sa tim delom, i kleknuti pred Josipom kada bi to truba oglasila. Isto tako u jednom od ovih dana sve će stati mirno kada zatrubi Božija truba, i mrtvi u Hristu će ustati i pojavice se večno vedro i svetlo jutro. I tada će sve kleknuti na kolena

jer pisano je, “Zato Ga Bog uzdiže na najvišu visinu, i dade Mu jedinstveno Ime, koje je iznad svakog drugog imena; da se u Isusovo ime pokloni *svako koleno*, nebeskih, zemaljskih i podzemaljskih bića, i da će svaki jezik priznati da je Isus Hrist Gospod na slavu Boga Oca.” Fil. 2:9-11.

A sada pogledajmo i drugo divno otkrivenje u ovom tipu Josipa. Dok je Josip bio u Egiptu, bila mu je data Paganska nevesta kroz koju je dobio porodicu sa dva sina, Efrajima i Manaše. Josip je tražio od svog Oca da blagoslovi njegove dečake. On ih je postavio ispred Jakova tako da Manaše, koji je prvorodeni, bude sa Jakovljeve desne strane, a Efrajima sa leve strane. I kad je Jakov bio spreman da ih blagoslovi, prekrstio je svoje ruke tako da je desna ruka pala na mlađeg. Josip je povikao, “Ne tako, oče, ovaj sa tvoje desne strane je prvorodeni.” Ali mu Jakov odgovori, “Bog je prekrstio moje ruke.” I tako ovde u ovom simbolu mi vidimo da je blagoslov koji je pripadao prvorodnom (Jevreju) predan mlađem (Paganinu) kroz krst (prekrštene ruke) Gospoda Isusa Hrista. Blagoslov dolazi kroz krst. Gal. 3:13-14, “Hrist nas je otkupio od prokletstva zakona, postavši radi nas proklet, jer je pisano, ‘Proklet svaki koji visi na drvetu;’ da bi u Hristu Isusu na pagane došao Abrahamov blagoslov, da bi mi primili obećanog Duha kroz veru.” Abrahamov blagoslov je došao preko krsta na Pagane. Jevreji su odbacili krst; i zbog toga je Isus dobio Pagansku nevestu.

A sada, vraćamo se na priču gde Josip sreće svoju braću. Primetićete da nisu sva braća došla. Josip je to znao i zato je insistirao da se sva braća pojave pred njim, inače ga ne bi mogli upoznati. Konačno oni su doveli i onoga koji je nedostajao, malog Benjamina. Mali Benjamin je bio pravi Josipov brat, koji je zapalio njegovu dušu. I, kada naš Josip, koji je Isus, dođe ljudima koji su držali Božije zapovesti i koji su se vratili nazad u Palestinu, Njegova duša će usplamteti. Mali Benjamin je tip 144.000 Izraelaca koji su se vratili u Palestinu sa svih strana sveta radi njihovog otkupljenja. Oni će stajati tamo spremni da Ga prime, za koga će znati da je to Život večni. Oni će reći, “Ovo je naš Bog koga smo čekali.” Tada će oni videti Njega koga su proboli. I povikaće obeshrabreno, “Odakle su ove užasne rane? Kako se to dogodilo?” A onda će kukati i plakati, sve porodice ponaosob u agoniji i tuzi.

A sada, gde će biti Paganska Crkva dok Isus bude obznanjivao Sebe Svojoj braći? Sećate li se da je Josipova Nevesta bila sa dvoje dece u palati, jer je Josip naredio, “Neka me svi napuste; udaljite se svi od mene!” Tako Paganska nevesta je bila skrivena u Josipovoj u palati. Gde će ići Paganska Crkva; u uznosenju? U palatu. Nevesta će biti uzeta sa zemlje. Ona će biti uzeta gore pre velikih nevolja i srešće svog Gospoda u vazduhu. I za tri i po godine dok Bog bude izlivao svoju srdžbu i osvetu, ona će biti na velikoj Svadbenoj Večeri Jagnjetovoj. Onda će se On vratiti, ostavljajući Svoju Nevestu u “Domu Svoga Oca,” dok Sebe bude obznanio svojoj braći. Baš u tom vremenu, antihristov savez koji su Jevreji sklopili sa Rimom biće slomljen. Rim i njeni saveznici tada šalju svoje trupe da unište sve Bogo-bojazne, i Reči–podložne Jevreje. Ali, dok oni budu dolazili protiv grada da ga unište, na nebu će se pojaviti znak dolaska Sina Čovečijeg sa Njegovom moćnom armijom da uništi one koji su uništavali zemlju. Tada će neprijatelj biti odbijen, a Isus će predstaviti Sebe onim 144.000. Budući da će videti Njegovo moćno delo spasenja, oni će spoznati i Njegovu silu. Ali takođe videći Njegove rane, znaće da su Ga odbacili, i u tom trenutku će u agoniji, mucu i strahu, vikati isto kao što su to činila njihova braća od davnina kada su stajala pred Josipom, i bila preplašena za svoje živote. Ali kao što je Josip rekao, “Nemojte se ljutiti na sebe. U redu je. Bog je bio u svemu tome. On je to učinio da sačuva život.” Isto tako će im u miru govoriti i Isus ljubeći ih. Zašto su Jevreji odbacili Isusa? Bog je bio u svemu tome. To je bio jedini način da On dobije Pagansku nevestu. On je umro na krstu da bi sačuvalo život Paganske Crkve. A sada vidite, ovih 144.000 nisu u Nevesti. U Otkrivenju 14:4 oni su nazvani devstvenici i oni prate Jagnje kud god Ono ide. Činjenica da oni nisu prljali sebe sa ženama pokazuje da su uškopljenici (Matej 19:12). Uškopljenici su bili čuvari svadbenih dvorana. Oni su bili slugе. Zapazite, oni ne sede na prestolu već su pred predstolom. Vidite, oni nisu nevesta, ali ipak će biti u veličanstvenom hiljadugodišnjem kraljevstvu.

Onda mi vidimo da kada će ovi poslednji iz Izraela biti udruženi u ljubavi Gospodnjoj, i kad neprijatelj bude uništen, Bog će pripremiti svoju Svetu goru, Njegov novi Edenski Vrt za nevestu, Njegove i njene slugе za hiljadugodišnji medeni mesec na zemlji. Kao što su Adam i Eva bili u Vrtu i nisu navršili hiljadu godina, sada Isus naš zadnji Adam, i Njegova Eva (Istinita Crkva) ispuniće ceo Božiji plan.

O, kako Biblija sebe ponavlja. Scena sa Josipom i njegovom braćom se treba ponoviti, jer Isus dolazi uskoro.

I dok mi napuštamo simbole u vezi sa Josipom, ima još jedna stvar na koju vam želim skrenuti pažnju a što je u vezi sa ovim poslednjim vremenom. Setićete se da je Josip stajao pred svojom braćom dok Benjamin nije bio s njima, pa, iako je veoma dobro znao Jevrejski, on je s njima razgovarao preko tumača. On je svojoj braći govorio na drugom jeziku. Jeste li znali da se prvo Pagansko Doba (Zlatna glava, Vavilonsko Doba) završilo sa porukom u jezicima napisanim na zidu? Ovo doba se završava na isti način. Mnoštvo jezika u ovom vremenu je dokaz da je Pagansko vreme završeno i da se Bog vraća nazad ka Izraelu.

On uskoro dolazi. Alfa i Omega, Prorok, Sveštenik i Kralj, Sve u Svemu, Gospod Bog Nad Vojskama, dolazi uskoro. Gospod Isus, Jedan i Jedini Istiniti Bog, dolazi brzo!

GLAVA DRUGA

VIZIJA SA PATMOSA

Otkrivenje 1:9-20

Jovan na Patmosu

Otk. 1:9, “*Ja, Jovan, vaš brat i saučesnik u nevolji, i kraljevstvu, i trpljenju u Isusu, nađoh se na ostrvu Patmos; zbog Reči Božije i svedočanstva Isusa Hrista.*”

Ovaj niz vizija Otkrivenja Osobe Isusa Hrista dat je Jovanu dok je bio u progonstvu na ostrvu Patmos. Ovo malo ostrvo je udaljeno pedesetak kilometara od Maloazijske obale u Egejskom moru. Kamenito je, i puno zmija, guštera, škorpija, i zbog toga je i imao beznačajnu privrednu vrednost, zbog toga je od strane Rimskog carstva bio korišten kao kaznena kolonija u koju su zatvarali beznadežne kriminalce, političke zatvorenike, itd.

Primitićete da se Jovan obraća Hrišćanima kao brat i saučesnik u patnjama. U to vreme rana crkva je prolazila kroz teška progonstva. O njihovoj religiji se nije samo “govorilo posvuda protiv” već sami ljudi su bili zatvarani i ubijani. Jovan je, kao i većina drugih, ispaštao u zatočeništvu zbog Reči Božije i svedočanstva Isusa Hrista. Kada su ga uhapsili, uzaludno su pokušali da ga ubiju kuvajući ga u ulju 24 sata. Razljučeni i nemoćni oficiri su mu onda izrekli kaznu, prognavši ga na Patmos smatrajući ga većem. Ali Bog je bio s njim, i omogućio mu da napusti ostrvo te da se vrati u Efez gde je nastavio rad kao pastir sve do svoje smrti.

Vizije koje je Jovan primao pokrivaju vremensko razdoblje od dve godine, i to 95. i 96. Nove Ere. To su najzapaženije vizije u Reči. Cela knjiga je oformljena u simbolima, i zbog toga je meta čestog kriticizma i osporavanja. Međutim, ona ima Božiji pečat na sebi. To je čini izvornom i od ogromne vrednosti za sve one koji slušaju ili čitaju njene svete stranice.

U DUHU NA DAN GOSPODNJI

Otk. 1:10, “*Bejah u Duhu u Dan Gospodnji i čuh za sobom snažan glas kao zvuk trube, koji govoraše:*”

“Bio sam u Duhu.” Nije li to upravo divno? Moj Bože, kako ja to volim. Vi bi upravo mogli ove reči nazvati, “Celinom Hrišćanskog života.” Ako ćemo mi živeti kao Hrišćani, mi onda trebamo biti u NJEGOVIOM Duhu. Jovan ne govori o tome kao da je u svom vlastitom duhu. Tako on ne bi mogao dobiti ove vizije. To je trebalo doći po Duhu Božijem. Treba da bude Duh Božiji sa nama, inače su svi naši naponi uzaludni. Pavle je rekao, “Ja ću se moliti u Duhu, ja ću pevati u Duhu, ja ću živeti u Duhu.” Ako ima bilo šta dobro što će doći do mene to treba biti otkriveno Duhom, i potvrđeno kroz Reč, i biti prikazano rezultatima koje to nosi. Onoliko sigurno koliko je Jovan trebao biti u Duhu da bi primio ova divna i sveža otkrivenja od Isusa, i mi trebamo biti u Duhu da bi razumeli ta otkrivenja koja nam je Bog dao da živimo po Njegovoj Reči, jer je to taj isti Duh.

Pogledajte to na ovakav način. Većina čita Bibliju gde piše u Delima ap. 2:38, “Pokajte se, i svaki od vas neka se krsti u Ime Isusa Hrista za oprostjenje greha, i primićete dar Svetoga Duha,” i, oni baš nastave dalje. Oni to ne vide. Da su oni to videli, ulazeći u Duh, oni bi znali da ako žele primiti Svetoga Duha, da se oni trebaju pokajati i krstiti se u Ime Gospoda Isusa i u tom slučaju Bog bi bio obavezan da ispuni Svoju Reč ispunjavajući ih Svetim Duhom. Oni nikad nisu došli u Njegov Duh, inače bi im se to dogodilo kao što kaže Reč. Zato, molite se Bogu da vam da otkrivenje Njegovim Duhom. I to je prvi korak. Uđite u Duh.

Dopustite da upotrebim jednu drugu sliku. Pretpostavimo da vam je potrebno izlečenje. Šta kaže Reč? Dobro, mi smo svi to čitali bezbroj puta, ali nismo došli u Duh kada smo to čitali. Da li smo pitali Boga za Njegovog Duha da nas pouči pravoj istini o tome? Ako jesmo, pozvali bismo starešine, priznali naše grehe, bili bismo pomazani i za nas bi se obavila molitva, i to bi bilo to. Možda se to ne bi desilo odmah, ali u Njegovom Duhu, sve je gotovo. Ne postoji drugo merilo. Bog će ispuniti Svoju Reč. O, tako nam je potrebno doći u Duh, i tada bi sve stvari bile učinjene. **NEMOJTE PRVO IĆI U DELA. UĐITE U DUH I ONDA IDITE KROZ DELA PA POSMATRAJTE ŠTA ĆE BOG UČINITI.**

Da li ste ikada primetili kako svet dolazi u duh stvari koje su u svetu? Oni idu na njihove utakmice, sportske događaje i igranke. Oni uđu u duh toga, oni ne sede kao osušeni štapovi ili zidno cveće. Oni ulaze pravo u osećaje stvari i postaju deo tih stvari. Ali, o, kako oni

mrze Hrišćane zbog tog što ulaze u Duh Božije Reči. Oni nas nazivaju fanaticima i svetim valjačima. I nema te stvari koju ne bi učinili da bi pokazali svoju mržnju i osporavanje. Ali ignorišimo to. Vi to možete očekivati, jer znate odakle to dolazi. Samo nastavite napred i uđite u Duh slavljenja. Naš duh je čist. On je svež. On je stvaran. On je trezven i ozbiljan, ali i pored svega toga pun radosti Gospodnje. Hrišćanin treba biti upravo toliko ispunjen i biti pun zadovoljstva u Gospodu poput sveta koji se naslađuje i ushićuje u svojim zadovoljstvima. I Hrišćani i svet su ljudska bića; i jedni i drugi imaju emocije. Razlika je u tome što su Hrišćanska srca i osećanja potpuno data Gospodu Slave i Njegovoj ljubavi, dok svet zadovoljava telo.

A sada tu je rečeno da je Jovan u Duhu u Dan Gospodnji. O, moj, evo stiha oko kojeg se vode istinske rasprave. Ne da bi to trebalo, ili bilo potrebno, ali neki baš ne vide šta Reč zaista kaže. I mi nalazimo neke fine ljude u narodu koji smatraju Dan Gospodnji, Subotnjim Danom, i to je za njih Subota. A onda, postoje drugi koji smatraju da je Dan Gospodnji, Nedelja, prvi dan sedmice. Ali kako bi to mogao biti iti jedan od tih dana, ili čak oba zajedno, jer je Jovan bio u Duhu primajući te vizije u periodu od dve godine. U stvari ono što se desilo je bilo da je Jovan bio podignut u Duhu i prenešen u Dan Gospodnji, koji još treba da dođe. Biblija govori o Danu Gospodnjem koji treba da dođe u budućnosti, i Jovan sada vidi stvari budućeg Dana. Ali u međuvremenu, upravo da sredimo naše umove, pronađimo šta je u stvari Subotnji dan.

Subota, kao što znamo iz Novog Zaveta, NIJE držanje nekog određenog dana. Mi nemamo zapovest da držimo Subotu za Šabat, niti imamo bilo kakvu zapovest da držimo prvi dan u sedmici, što je Nedelja. Ovde je istina o Suboti koja znači "odmor." Jevr. 4:8, "Jer da ih je Jošua [Isus Navin] doveo u počinak (ili dan odmora), onda On ne bi posle toga govorio o drugom danu. Ostaje dakle još odmor (Subotnji počinak) Božijem narodu. Jer ko je ušao u počinak Njegov i sam je počinio od dela svojih kao i Bog od svojih." Jeste li čuli tu ključnu misao poslednjeg stiha? "Bog je otpočinio od Svojih Vlastitih dela." Bog je dao Izraelu sedmi dan za njihov Šabat, kao podsećanje na Svoje vlastito delo kada je On stvorio svet i sve što je bilo na svetu, i onda prestao stvarati. On je prekinuo sa Svojim poslovima. On se odmorio. Sada bilo je fino dati Šabatni odmor ljudima koji su istovremeno bili na istom mestu, tako da su svi mogli držati određeni dan. Danas je

polovina sveta u svetlosti dok je druga polovina u mraku, i zato to ne može delovati. Ali to je upravo samo jedan prirodni argument.

Pogledajmo šta nas Biblija uči o Šabatnom odmoru. “Jer onaj koji je ušao u Njegov odmor.” Taj ulazak nije samo ulazak unutra, već i ostajanje unutra u odmoru. To je ‘večni odmor’ za koji je sedmi dan samo jedan tip. ‘Sedam’ je kompletnost. ‘Osam’ je ‘prvi’ dan ponovo. Isusovo uskrsnuće je bilo prvog dana u sedmici, dajući nam večni život i večni Šabatni odmor. Tako mi vidimo zašto nam Bog nije mogao dati ni jedan određeni dan u sedmici kao Šabat (odmor). Mi smo ‘ušli unutra’ i zaista ‘ostali u’ našem odmoru, što Izrael *nije* mogao učiniti, jer su oni imali samo senku od ove istinske stvarnosti u kojoj mi uživamo. Zašto ići nazad u senku kada mi sada imamo realnosti?

Mi primamo ovaj odmor, ili nastavljamo sa Šabatom, Isusovim pozivom. On je rekao u Mateju 11:28-29, “Dođite ka Meni svi koji ste umorni i opterećeni, i Ja ću vam dati odmor. Uzmite jaram Moj na sebe, i učite od Mene;...i naćićete odmor (ili držati Šabat, ne neki dan, već večni život, Šabat) vašim dušama.” Nije važno koliko ste dugo radili pod teretom vaših greha, bilo da je deset godina, trideset godina ili pedeset godina ili duže, dođite s vašim od umora iscrpljenim životom i naći ćete Njegov odmor (istinski Šabat). Isus će vam dati odmor.

A sada pogledajte kakav je odmor koji će vam dati Isus? Isaija 28:8-12, “Svi su stolovi puni gnusnih bljuvotina, nigde čista mesta nema. Koga On to uči mudrosti? Koga On upućuje u objavu? Zar decu odviknutu od mleka, odbijenu od prsiju. Zapovest na zapovest, zapovest na zapovest; pravilo na pravilo, pravilo na pravilo; ovde malo, onde malo: Zbog toga će preko mucavih ljudi i tuđim jezikom Gospod tom narodu govoriti. On im reče: Ovo je počinak (Šabat), sa kojim će umorni počinuti (odnosno držanjem Njegovog Šabata); i ovo je odmor: pa ipak oni neće čuti.” Ovde je to prorokovano, upravo ovde u Izaiji. A to se događa sedam stotina godina posle na dan Pentakosta kada su primili Svetog Duha tačno kao što je rečeno da će biti. Ovo je istinski Šabat, koji je bio obećan. Tako, kada su bili ispunjeni Svetim Duhom, oni su prestali sa svetovnim poslovima, svetovnim delima, i sa zlim putevima. Sveti Duh je uzeo teret njihovih života. Oni su ušli u odmor. To je vaš odmor. Tu je vaš Šabat. To nije dan, niti godina, već večnost dobijena ispunjenjem i blagoslovom Duha Svetoga. To je prestanak

vašeg puta, a početak Božijeg delovanja. To je Bog u vama koji želi i čini dela po Svom zadovoljstvu.

Dopustite mi da napravim još jednu zabelešku o Subotarima koji tvrde da greše oni koji se sastaju u Nedelju, prvog dana u sedmici. Ovde je ono što je Justin rekao još u drugom veku. "U Nedelju su imali zajedništvo svi koji žive po gradovima i selima, i čitani su zapisi o sećanjima apostola sve dotle dokle bi to vreme dozvoljavalo. Kada bi se završilo s čitanjem, govornik je u propovedi upozoravao i hrabrio slušatelje da primene u život te plemenite stvari. Nakon toga svi bi ustali i uputili zajedničku molitvu. Nakon molitve, kao što smo i opisali, hleb i vino su postavljeni ispred nas, i upućene su reči zahvalnosti i zajednica odgovara, "Amen." Onda bi lomljen hleb bio podeljen svakom i nakon što bi članovi bili posluženi, đakoni bi nosili kućama onih koji su bili odsutni. Bogatiji i oni koji bi želeli davali su priloge prema slobodnoj volji i taj prilog je odnešen do govornika koji je snabdevao siročad, udovice, zatvorenike, i strance u potrebi." Prema tome nalazimo da oni koji tvrde da je rana Crkva držala Judejsku tradiciju sakupljanja u poslednji dan sedmice veoma malo znaju o onom što istorija pokazuje, i zbog toga nisu vredni poverenja.

O, ti ljudi bi mogli doći ka Njemu i naći odmor. Svako srce plače za odmorom, ali većina ne zna odgovor. Zato mnogi pokušavaju da umire taj vapaj sa religioznim obredima držanjem određenog dana ili prihvatanjem denominacijskih veroispovesti i dogmi. I budući da ne uspevaju, mnogi pokušavaju, piti, lumpovati, i zadovoljavati želje tela, misleći da se kroz svetska zadovoljstva može dobiti neko zadovoljenje. Ali u tome nema odmora. Zato oni puše i uzimaju tablete za smirenje svojih živaca. Ali nema odmora u svetskim napicima. Ljudima je potreban Isus. Njima je potreban nebeski lek, Duhovni odmor.

Onda većina njih odlazi Nedeljom u crkvu. Mada je to dobro ali ipak oni ne znaju kako da se približe Bogu i da Ga proslave. Isus je rekao da je pravo proslavljanje bilo u Duhu i istini, Jovan 4:24. Međutim, koju vrstu slavljenja vi možete imati u crkvi koja tako malo zna o Bogu, koja uzdiže Svetog Klauza na Božić i zeku na Uskrs? Gde su oni to dobili? Oni su to primili od Pagana i načinili to delom crkvene doktrine. Ali kad se neko obrati ka Gospodu i bude ispunjen Svetim Duhom on prestaje sa svim takvim stvarima. On ima odmor u svojoj duši. On počinje istinski živeti, i voli Boga i proslavlja Ga.

A sada vratimo se nazad našem Pismu. Mi znamo šta nije Dan Gospodnji. Pa ako to nije Subota, ni Nedelja, šta je to? Pa, postavimo to na ovaj način. Danas svakako nije Dan Gospodnji. To su ljudski dani. To su ljudska dela, ljudski rad, ljudska crkva, ljudska ideja slavljenja, sve ljudsko, jer to je ljudski svet (kosmos). ALI DAN GOSPODNJI DOLAZI. Da, zaista. To je upravo u ovo vreme otkrivenja Isusa Hrista, Jovan je bio podignut Duhom i prenešen Duhom u taj Veliki Dan koji dolazi. Dan Gospodnji je tad kada završavaju ljudski dani. Kraljevstvo ovoga sveta tada postaje Kraljevstvo našega Boga. Dan Gospodnji je kad udari sud, a nakon toga dolazi milenijum. Upravo sada svet radi sa Hrišćanima ono što želi. Nazivani su raznim pogrđnim imenima, ismevajući ih. Ali dolazi taj veliki i znameniti dan, kada će oni plakati i zapomagati, jer Jagnje dolazi u gnevu da sudi svetu. Tada će pravedni imati svoj Dan sa Gospodom, jer grešnici će goreti, a pravednici će ići preko njihovog pepela u tom milenijumu. Malahija 4:3, "I gazićete bezbožnike kao prah pod nogama vašim u Dan koji Ja spremam, govori Gospod nad vojskama."

GLAS KAO TRUBA

Otk. 1:10, "...*I čuh za sobom snažan glas kao zvuk trube.*" Jovan je bio u Duhu, i u tom stanju, on je video veliki divan dan Gospoda Isusa i svu Njegovu Svetu Silu. Budućnost je trebala biti otkrivena jer je Bog hteo da ga pouči. Jovan nije rekao da je to bila truba. Već da je to bilo poput trube. Vidite, kada truba zatrubi onda je nešto hitno. To je kao kad kraljevski glasnik dolazi ka ljudima. On duva u trubu. To znači hitan poziv. Tada se ljudi skupljaju da slušaju (Izrael se uvek tako sakupljao na zvuk trube.) Nešto važno treba da se desi. "Slušajte to." Tako ovaj glas je posedovao istu užurbanost i apel kao što je imala i truba. To je bilo jasno i snažno, da bi pokrenulo i probudilo. O, kad bi samo mi mogli čuti Božiji glas kao trubu ovoga dana, jer je to 'Truba Evandolja' koja objavljuje 'Reč Proročanstva' i želi nas učiniti svesnim toga, i pripremiti nas za ono što dolazi na zemlju.

ZAPOVEST O PISANJU

Otk. 1:11, "*Govoreći, Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Poslednji: Što vidiš, napiši u knjigu i pošalji na sedam crkava: u Efez, Smirnu,*

Pergam, Tijatiru, Sard, Filadelfiju i Laodikeju.” Ovde je to. Prvi i Poslednji, Alfa i Omega. On je SVE to. Jedini istiniti Bog. Taj Glas i Reč Božija. Stvarnost i istina su na dohvat ruke. Kako je to važna stvar, da se bude u Duhu. Moj, biti u Božijoj prisutnosti i čuti od Njega. “Šta vidiš, zapiši u knjigu, i pošalji na sedam crkava.” Glas koji je oglašavao Njegovu Reč u Edenskom Vrtu i na Gori Sinaj, koji se takođe čuo u veličanstvenoj slavi na Gori Preobraženja, trubio je još jednom, i ovoga puta na sedam crkava sa potpunim i konačnim otkrivenjem Isusa Hrista. “Jovane zapiši vizije, napravi zabeleške o njima za doba koje dolaze, jer to su istinita proročanstva koja se MORAJU dogoditi. Napiši ih i pošalji ih napolje, objavljujući ih.” Jovan je prepoznao taj glas. O, i vi ćete prepoznati taj glas kad vas On pozove ako ste jedan od Njegovih.

ZLATNI SVEĆNJACI

Otk. 1:12, “*Okrenuh se da vidim glas što mi govori. I, kako se okrenuh, opazih sedam zlatnih svećnjaka.*” Jovan nije rekao da se okrenuo da vidi onoga čiji je glas čuo, već se okrenuo da vidi glas. O, kako ja to volim. On se okrenuo da vidi glas. Glas i osoba su jedno te isto. Isus je REČ. Jovan 1:1-3, “U početku beše Reč, i Reč beše kod Boga, i Reč beše Bog. Ona u početku beše kod Boga. Sve je po Njoj postalo; i ništa što postoji nije bez Nje postalo.” Ako ikada budete mogli istinski videti Reč vi ćete videti Isusa.

Kada se Jovan okrenuo video je sedam zlatnih svećnjaka. U stvari to su bili stalci sa lampama. I prema stihu 20, oni su sedam crkava: “Tih sedam svećnjaka koje si video su sedam crkava.” Da bi predstavili crkve teško bi to mogle biti same sveće. Sveća gori jedno kratko vreme i onda izgori. To umire. I više je ne bi bilo. Ali stalak sa lampama poseduje dugotrajniji kvalitet koji sveće nemaju.

Ako želite da dobijete divnu sliku o lampi, čitajte o tome u Zahariji 4:1-6, “Anđeo koji govoraše sa mnom vrati se i probudi me kao čoveka koji se od sna trgne. On mi reče, “Šta to vidiš? Ja odgovorih: Vidim, eto, svećnjak sav od zlata i gore na njemu posudu za ulje i sedam žižaka na njemu, sa sedam cevi za sedam žižaka na vrhu svećnjaka; i uz njega su dve masline, jedna sa desne strane, a druga sa leve strane. I ja rekoh anđelu koji je govorio sa mnom: Šta znače ove stvari, Gospode moj? Anđeo koji je govorio sa mnom, odgovori mi: Zar ne znaš šta ove

stvari znače? Ja rekoh: Ne, Gospode, moj. Tada mi on reče: To je Reč Gospodnja Zorovavelju: Ne silom, ni snagom, nego 'Duhom' Mojim, govori Gospod nad vojskama." Ovde je još jedna lampa [žizak] od čistog zlata. On gori zato što prima obilje ulja iz dva maslinova drveta, koja stoje sa obe strane. Dva drveta predstavljaju Stari i Novi Zavet, i naravno ulje simbolizuje Svetoga Duha, koji jedino može dati Božiju svetlost ljudima. A Anđeo koji je govorio Zahariji ovim je u stvari rekao "Ovo što vidiš znači da crkva ne može ostvariti ništa svojom vlastitom snagom ili silom, već samo kroz Duha Svetog."

A sada razmotrimo ovaj stalak sa lampama (žizcima). Primetićete da je on imao veliku posudu, ili rezervoar, koji je bio u središnjem delu sedam postolja, koja su izlazila iz njega. Ta posuda je ispunjena maslinovim uljem koje teče kroz sedam fitilja koja su postavljena na sedam postolja. To je *isto* ulje koje gori i daje svetlo na kraju sedam cevčica. Ovo svetlo nikada nije iščezavalo. Sveštenici su samo nastavljali dolivati ulje u posudu.

Stalak sa žizcima je bio osvetljavao na jedan poseban način. Najpre je sveštenik uzimao vatru sa posvećenog oltara, koji je bio zapaljen originalnom vatrom Božijom. On je podigao, pre svega, žizak koji je bio postavljen na vrhu posude. Zatim je on zapalio drugi žizak od plamena prvog žizka. Treći žizak je primio vatru od drugog žizka, kao što je četvrti primio od trećeg, i tako dalje, sve dok nisu goreli svih sedam žizaka. Ova sveta vatra sa oltara, koja je išla od žizka do žizka, jeste divan simbol Svetoga Duha u sedam Crkvenih Doba. Originalno izliće na Pentakost (koje je izliveno direktno od Isusa sa Prestola Milosti) je teklo u Njegovu Crkvu u svih sedam doba, pokazujući savršeno da je Isus Hrist isti juče, danas i zauvek, i nepromenljivi Bog u Svojoj biti i Svojim putevima.

U Jovanu 15, Isus je rekao, "Ja sam Čokot, a vi ste loze." On je glavni Čokot, koji dolazi iz originalnog korena i od originalnog semena, koje ima život u sebi. Dakle, rod nije na čokotu; već su loze te koje na sebi nose rod. A sada posmatrajte ovo: Vi možete uzeti tropsko drvo kao na primer jedno drvo narandže, i na to nakalemiti granu grejfruta, limunovu granu, granu mandarine, i neke druge vrste, i sve te grane će rasti. Ali te nakalemljene neće roditi narandžu. Ne, gospodo. Limunova grana će rađati limun, i grejfrutova grana će roditi grejfrut i tako dalje. A ipak ove grane će primati sredstvo za život iz narandžinog drveta. Ali ako bi ikada to drvo iz sebe ispustilo svoju drugu granu, to

bi bila narandžina grana i radala bi narandže. Zašto? Zato što su život u grani i život u stablu identični, gde to nije bio takav slučaj s nakalemljenim granama. Nakalemljene grane imaju njihov izvor u drugim vrstama života drugih drva, drugog korena, od drugog semena. Oh, u redu, one će radati rod, ali one neće radati narandže. One ne mogu jer one nisu original. Isti slučaj je i sa crkvom. Čokot je rasečen i grane su bile nakalemljene. Oni su nakalemili baptističke grane, metodističke grane, prezbiterijanske grane, i pentakostalne grana. I te grane rađaju baptističke, metodističke, prezbiterijanske i pentakostalne rodove. (Denominacijska semena odakle oni rađaju njihove rodove.) Ali ako čokot ikada ispusti jednu drugu granu iz sebe, ta grana će biti identična čokotu. To će biti ista vrsta grane koja je oformljena na Pentakostu. Ona će govoriti u jezicima, prorokovati, imati silu i znake uskrslog Isusa Hrista u sebi. Zašto? Zato što se ona napaja na prirodnim izvorima samog čokota. Vidite, to nije bilo nakalemljeno na čokot; to je bilo ROĐENO iz čokota. Kada su te druge grane bile nakalemljene, one su mogle roditi samo svoje vlastite plodove jer one nisu rođene iz tog čokota. One nisu znale ništa o originalnom životu i originalnom plodu. One ne mogu znati jer one nisu rođene od toga. No, kad bi one bile rođene od toga, taj isti život koji je bio u originalnom čokotu (Isusu) bi došao kroz njih i manifestovao se kroz njih. Jovan 14:12, "Zaista, zaista, kažem vam, onaj koji veruje u Mene, dela koja Ja činim i on će činiti takođe; i veća će dela činiti od ovih, jer Ja idem ka Mome Ocu." Denominacije koje su vođene od strane čoveka ne mogu biti rođene od Boga; jer to je Duh, NE ČOVEK, koji daje život.

Kako je uzbudljivo razmišljati o ovih sedam (lampi) žižaka koje crpe svetlo i život sa izvora te glavne posude jer su im cevčice umočene unutra. Ovde je naslikan glasnik svakog Crkvenog doba. Njegov život je vatra spojena sa Duhom Svetim. Njegov fitilj (život) je bio umočen u Hrista. Kroz taj fitilj on izvlači sam Hristov život i time daje svetlost crkvi. Kakvu vrstu svetlosti on daje? Isto takvo svetlo koje je bilo u prvom žižku, koji je bio upaljen. I skroz dole kroz doba do sadašnjeg vremena, glasnika poslednjeg dana, isto svetlo i isti život je objavljen kroz život, koji je sakriven sa Hristom u Bogu.

Ne samo da mi sa ovim govorimo o glasnici, već je svaki istinski vernik u ovome slikovito prikazan. Oni svi piju iz istog izvora. Oni su svi bili umočeni u istu posudu. Oni su mrtvi sebi i njihovi životi su skriveni sa Hristom u Bogu. Oni su zapečaćeni unutra Svetim

Duhom. Efežanima 4:30, "I ne žalostite Božijeg Duha Svetog, kojim ste zapečaćeni za dan otkupljenja." Ni jedan čovek ne može ih istrgnuti iz Njegove ruke. Njihovi životi ne mogu biti podmićeni. Vidljivi život gori i svetli, dajući svetlo objavljujući Svetog Duha. Unutrašnji, nevidljivi život je skriven u Bogu i hrani se Gospodnjom Rečju. Sotona ove ne može dotaći. Čak ni smrt ih ne može dotaći, jer je smrt izgubila svoju žaoku; grob je izgubio svoju pobedu. Neka je hvala Bogu, ovi imaju pobedu u i kroz Gospoda Isusa Hrista. Amen i amen.

NIJE VIŠE SVEŠTENIK

Otk. 1:13, "*A usred sedam svećnjaka nekoga nalik na "Sina Čovečijeg, obučenog u dugu haljinu, i opasanog zlatnim pojasom po prsima."*

Ovde On stoji, neko nalik na Sina Čovečijeg. Kao što je dragulj ulepšan okvirom prstena, tako je On proslavljen usred crkava. To je Dan Gospodnji; jer Ga Jovan vidi kako stoji, ne kao sveštenika, već kao dolazećeg Sudiju. Zlatni opasač nije više opasan oko pasa gde su ga sveštenici morali nositi dok su služili Bogu u Svetinji nad Svetinjom, već je on sada ovde oko Njegovih ramena, jer On nije sveštenik već SUDIJA. Ovde se ispunjava Jovan 5:22, "Jer Otac ne sudi nikome, već je sav sud predao Sinu." Njegova služba je predata. Sveštentička služba je završena. Završeni su dani proročanstva. On stoji opasan kao SUDIJA.

SEDMOSTRUKA SLAVA NJEGOVOG BIĆA

Otk. 1:14-16, "*Njegova glava i kosa bile su bele kao bela vuna, kao sneg; a oči Njegove kao plamen ognjeni. Njegove noge kao u peći usijana bronza i Njegov glas kao huka velikih voda. U svojoj je desnici držao sedam zvezda, a iz Njegovih je usta izlazio oštri dvosekli mač, a Njegovo je lice bilo kao Sunce kad sija u svoj svojoj sili."* Kako je bilo duboko nadahnuto pojavljivanje Isusa Jovanu, koji je bio u izgnanstvu zbog Reči, i gle, Živa REČ je sada stajala ispred njega. Kakvo je svetlo donela samo ova vizija, jer svaki ovaj opisani atribut ima svoje značenje. O, kako je divno otkrivenje Njegovog veličanstvenog Bića.

1. *Njegova Kosa Bela kao Sneg*

Jovan najpre primećuje i spominje belinu Njegove kose. Bila je bela, svetla kao sneg. To nije bilo zbog Njegove starosti. O, ne.

Brilijantno bela kosa ne označava starost već iskustvo, zrelost i mudrost. On Koji je Večan ne stari. Šta vreme znači za Boga? Vreme Bogu malo znači, ali mudrost znači puno. To je kao kada je Solomon tražio od Boga mudrost da bi mogao *suditi* Izraelcima. Sada ovde On dolazi, Sudija cele zemlje. On će biti krunisan mudrošću. To je ono što znači ta blistava bela kosa. Pogledajte u Danilu 7:9-14, “Gledao sam prestolja kako behu postavljena i Pradavni sede, čije odelo beše belo kao sneg; i vlasli na Njegovoj glavi kao čista vuna. Njegov Presto kao plamenovi ognjeni i Njegovi točkovi kao žarki oganj. Reka ognjena je tekla, izvirala ispred Njega. Hiljade i hiljade služahu Njemu, milijarde stajahu pred Njim. Sud bi postavljen, i knjige se otvoriše. Ja gledah tada, zbog buke velikih hula što ih govoraše rog, i dok gledah, zver bi ubijena, i njeno telo raskomadano i predano ognju. Ostalim zverima vlast bi oduzeta, ali im dužina života bi na još jedno vreme i rok. Gledah u noćnim viđenjima, i gle, na oblacima nebeskim dolazi neko kao Sin Čovečiji, i približi se Pradavnome, i dovedu Ga ka Njemu. Njemu bi predana vlast, slava, i kraljevstvo, da Mu služe svi narodi, plemena i jezici. Vlast Njegova, vlast je večna i nikada neće proći, kraljevstvo Njegovo neće propasti.” Ovde je to. Danijel Ga je video sa belom kosom. On je bio Sudija, koji je otvarao knjige i sudio po njima. Danijel Ga je video kako dolazi u oblacima. A to je tačno ono što je i Jovan video. Obojica su Ga videli jednako. Oni su videli Sudca sa Njegovim opasačem preko ramena, kako stoji svet i čist, pun mudrosti, potpuno kvalifikovan da sudi svetu pravedno. Haleluja!

Čak i svet razume ovu simboliku, jer u antičkim vremenima sudija bi se pojavio i sazvaio sud, obučen u belu, dugačku odoru i periku koja je označavala njegov kompletan autoritet, (od glave do pete obučen) dok je delio pravdu.

2. *Njegove Oči kao Vatra*

Razmislite o tome. Te oči koje su jednom bile pomućene suzama tuge i sažaljenja. Te oči koje su plakale sa saosećajnošću iznad Lazarevog groba. Te oči koje nisu sevale zlom protiv Njegovih ubica koji su Ga obesili na krst, već u tuzi plakale, “Oče oprosti im.” Ali ovde sada, ove oči su ognjeni plamenovi, oči Sudije, koji će suditi one koji su Ga odbacili. Od svih ljudskih emocija, koje je najviše koristio, dok je On bio u objavi Sina Čovečijeg, On je najviše plakao. A ipak iza toga plača i žalosti još uvek je bio Bog. Te iste oči su gledale vizije. Posmatrale su duboko ono što je u srcima ljudi gledajući same ljudske

misli i znale su sve njihove raznorazne puteve. Iza odsjaja smrtnih očiju bio je Bog, Koji je plakao zbog onih koji Ga nisu poznali ko je On bio, "...Ako ne budete verovali da Ja JESAM, umrećete u svojim gresima." Jovan 8:24. "Ako Ja ne činim dela Moga Oca, nemojte Mi verovati. Ali ako ih Ja činim, (dela Moga Oca), makar Meni i ne verovali verujte delima..." Jovan 10:37-38. Poput Jeremije od davnina, on je bio plačni prorok, jer ljudi nisu primali Reč Božiju i odbacivali su otkrivenje. Ove oči ognjenog plamena, oči Sudije sada čak beleže živote svakog tela. Kružeći po svojoj zemlji, i nema ništa što On ne zna. On zna želje srca i ono što svaki pojedinac namerava učiniti. Nema ništa skriveno što neće biti otkriveno, jer su sve stvari razgolićene pred Njim, kome trebamo dati račun. Razmišljajte o tome, On upravo sada, u ovom trenutku zna šta vi mislite.

Da, ovde On stoji kao Sudija sa plamenim očima da izvrši sud. Dani milosti su završeni. O, svaki čovek se može pokajati i tražiti Njegovo pravedno lice dok još ima vremena. Svako može načiniti od Njegovih grudi jastuk pre nego što se svet rastopi u vatri.

3. *Noge od bronz*

"Njegove su noge bile poput bronz kad se užari u peći." Bronza je poznata po svojoj izvanrednoj čvrstoći. Teško je naći takva sredstva sa kojim je možete istopiti. A ovo što bronza opisuje, Njegove noge, je još značajnije po tome što je izdržao testiranje u ognjenoj peći, testiranje kroz koje niko drugi nije prošao. I ovo je potpuno tačno. Jer bronza označava Božanski Sud: sud koji je Bog odredio i dao da se ispuni. Jovan 3:14-19, "Kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako mora biti podignut i Sin Čovečiji, da svako ko veruje u Njega ne pogine, već ima život večni. Jer Bog je tako ljubio svet da je On dao Svog jedinorođenog Sina, da ne pogine niti jedan koji u Njega veruje, već da ima život večni. Jer Bog nije poslao na svet Svoga Sina da osudi svet, nego da se svet spasi kroz Njega. Ko veruje u Njega njemu se ne sudi; a ko ne veruje već je osuđen, jer nije verovao u Ime Jedinorođenog Sina Božijeg. U ovome se sastoji sud, da je svetlo došlo na svet, a ljudi su više voleli tamu nego svetlo, jer su im dela bila zla." Brojevi (IV Moj.) 21:8-9, "I Gospod reče Mojsiju, Napravi zmiju otrovnicu i stavi je na stub: i desiće se da ko god bude ujeden, ako je pogleda, ostaće živ. Mojsije napravi zmiju od bronz, i postavi je na stub, i desilo bi se da, kada bi koga ujela otrovnica, i on pogledao na bronzanu zmiju, da bi on ozdravio." Izrael je počinio greh. A greh je trebalo osuditi. Tako

je Bog odredio Mojsija da postavi bronzanu zmiju na stub, a onaj koji bi pogledao bio bi spašen od kazne greha.

Bronzana zmija na stubu je simbolizovala greh iz Edenskog Vrta, gde je zmija prevarila Evu, i navela je na greh. Bronza govori o sudu, kao što je pokazano u bronzanom oltaru gde je kazna za greh bila izvršena na žrtvi na oltaru. Kada je Bog sudio Izrael za njegove grehe u vreme Ilije, On je sprečavao padanje kiše, i užareno nebo je izgledalo kao bronza. A sada u ovom slikovitom prikazu mi vidimo da je zmija na stubu prikazivala već osuđeni greh, jer je ona napravljena od bronze, a to pokazuje da je Božanski sud već pao na greh. Tako ko god bi pogledao na zmiju koja je bila na stubu, prihvatajući suštinu toga značenja, taj bi ozdravio, jer ovo je delo spasenja Našeg Gospoda.

Zmija na stubu je simbol onoga zbog čega je Isus došao na zemlju. On je postao telo sa namerom da uzme na Sebe Božiji sud za greh. Sastav žrtvenog oltara je bio od čvrste bronze, simbolizujući ubijeno Jagnje pre postanka sveta. Sud je već bio izvršen nad Njim dok još nije bilo grešnika. Spasenje je potpuno od Gospoda, On je sam podneo izlivanje Božijeg gneva. Njegove haljine su bile natopljene Njegovom vlastitom krvlju. Izlivanje pravednog suda i Božijeg gneva je bio Njegov deo. On je trpeo, pravedan za nepravedne. “Ti si dostojan, o Jagnje Božije, jer si nas Ti otkupio Svojom Vlastitom krvlju.” On je bio ranjen zbog naših prestupa, bio je proboden zbog naših grehova; na Njega je pala kazna radi našeg mira, i Njegovim ranama mi smo izlečeni. Gospod je na Njega položio grešnost sviju nas. On je patio kao što ni jedan čovek nije patio. Čak pre krsta sa Njegovog tela su tekle velike kapi znoja poput krvi pošto je bio u agoniji teškog iskušenja, da se i sama krv izdvojila u Njegovim venama. Luka 22:44, “Kad se nađe u smrtnoj borbi, još se jače molio i Njegov znoj postade kao guste kaplje krvi što padaše na zemlju.”

Ali jednog dana ove noge od bronze će stati na zemlju. I On će biti Sudija cele zemlje, i ravnopravno i savršeno On će deliti sud. I niko to neće moći da izbegne. Neće biti promene u toj pravdi. Neće biti ublažavanja toga. Onaj ko je nepravedan biće i dalje nepravedan; onaj koji je prljav biće i dalje prljav. A On koji je nepromenljiv se onda neće menjati jer On se nikad nije menjao, i nikada neće. Te bronzane noge će satrti neprijatelja. One će uništiti antihrista, zver i njen lik i sve ono što je podlo u Njegovim očima. On će uništiti crkvene sisteme koji su uzeli Njegovu ime samo da bi ostvarili lične interese i zbog toga će

ih uništiti zajedno sa antihristom. Svi koji su zli, ateisti, agnostici, modernisti, liberali svi oni će biti tamo. Smrt, pakao i grob će biti tamo. Da, oni će biti tamo. Jer kada On dođe, knjige će biti otvorene. To je vreme kada će se čak i mlaka crkva i pet ludih devica pojaviti. On će razdvojiti ovce od jaraca. Kada On dođe On će preuzeti kraljevstvo, zato što je ono Njegovo i sa Njime će biti njih hiljade hiljada, Njegova Nevesta, koja dolazi da služi Njemu. Slava! O, to je sada ili nikada. Pokajte se pre nego što bude i suviše kasno. Ustanite među mrtvima i tražite Boga da budete ispunjeni Njegovim Duhom ili ćete izgubiti večni život. Učinite to dok još ima vremena.

4. *Njegov Glas je Bio kao Huka Mnogih Voda*

Sada šta predstavljaju vode? Ovde je to u Otk. 17:15, "... vode što si video,...su ljudi i mnoštva, narodi i jezici." Njegov glas je bio kao zvuk mnogih koji govore. Šta je to? To je sud. Jer ovo su glasovi mnogih svedoka, koji su kroz Svetog Duha skroz kroz doba svedočili Hrista i propovedali Njegovo Evandjelje. To će biti glas svakog čoveka, koji se podiže na sudu protiv grešnika koji nisu prihvatili upozorenje. Glasovi sedam glasnika čuće se glasno i jasno. Ti verni propovednici, koji su propovedali spasiteljsku silu Isusa, koji su propovedali vodeno krštenje u Isusovo Ime, koji su propovedali o ispunjenju i sili Svetog Duha, koji su stajali s Rečju više nego što su sa svojim vlastitim životima; svi oni su bili glas Isusa Hrista Duhom Svetim redom kroz ta doba. Jovan 17:20, "Ne molim samo za njih, nego i za one koji će po njihovoj reči verovati u Mene."

Jeste li ikada pomislili kako je teško i stravično za čoveka koji bespomoćno ide prema vodopadu? Razmislite koja li je to samo vika dok se on približava svojoj sigurnoj i strašnoj osudi. I baš tako dolazi i dan suda kada će rika mnoštva glasova osuđivati vas ako ne obratite pažnju pre nego što bude i suviše kasno. Zato vodite računa o ovom času. Jer u ovom trenutku vaše misli su zabeležene na nebu. Tamo vaše misli govore glasnije nego vaše reči. Poput fariseja koji je suviše mnogo govorio svojim ustima, ali nije poslušao Gospoda, njegovo srce je postalo korumpirano i zlo sve dok nije bilo suviše kasno, isto tako ovo bi vam mogao biti poslednji poziv da slušate Reč i primite je na večni život. Biće suviše kasno kada pristupite rici mnogih glasova suda i osude.

No, da li ste ikada primetili kako može biti prijatan i odmarajući zvuk vode? Ja volim da pecam, i rado nalazim mesto gde voda šapuće žuboreći. I čini mi se da mogu leći na leđa slušati je kako mi šapuće mirno i radošću ispunjava moje srce. Kako mi je drago što mogu biti usidren u nebeskom odmoru gde glas Gospodnji govori mirno, kao što su Reči voda odvajanja objavile. Kako bismo samo trebali biti zahvalni što čujemo Njegov glas ljubavi, brige, vodstva i zaštite. I jednoga dana ćemo čuti taj isti slatki glas kako govori, ne na sudu, već u dobrodošlici pošto su nam gresi očišćeni Njegovom krvlju, čiji su životi bili Duhom ispunjeni i koji smo hodali po Reči. Šta može biti dragocenije od slušanja mnoštva glasova dobrodošlice i šta može biti lepše nego biti okružen sa mnoštvom onih koji su verovali u život večni? O nema ničeg kao što je to. Ja se molim da vi čujete Njegov glas i da vam srca ne otvrdnu, već da Ga primite kao vašeg Kralja. O, kad bi to samo mogli videti. Vode su bile te koje su uništile svet, ali su to bile iste vode koje su spasile Noja i celu zemlju radi Noja. Slušajte Njegov glas, i glas njegovih sluga, dok poziva na pokajanje i život.

5. *U Njegovoj Desnoj Ruci Nalazilo se Sedam Zvezda*

“I On je imao sedam zvezda u svojoj desnici.” Naravno sada mi već znamo iz stiha dvadeset šta znače sedam zvezda. “I tajna sedam zvezda su anđeli (glasnici) sedam Crkava.” Sada mi ovde ne možemo učiniti grešku ni na koji način, jer On nam daje objašnjenje. Ovih sedam zvezda su glasnici sedam uzastopnih crkvenih doba. Oni nisu nazvani po imenu. Oni su navedeni napred kao sedmorica, po jedan za svako doba. Od Efeškog Doba dole do Laodikejskog Doba svaki od ovih glasnika je doneo poruku istine ljudima, nikada ne izneveravajući da održe Reč Božiju u tom specifičnom crkvenom dobu. Svaki pojedini se držao na tome. Oni su bili nepokolebljivi u odanosti tom originalnom svetlu. Kako se svako doba udaljavalo od Boga, Njegov verni glasnik je okrenuo to doba nazad ka Reči. Njihova snaga je dolazila od Gospoda inače oni nikad ne bi uspeali. Oni su bili sigurni u Njegovoj brizi, jer ih ništa nije moglo istrgnuti iz Njegove ruke, i ništa ih nije moglo odvojiti od ljubavi Božije, pa bila to bolest, opasnost, golotinja, glad, mač, život ili smrt. Oni su istinski bili predani Njemu i održavala ih je Njegova svemogućnost. Nisu se brinuli zbog progonstva, koje je došlo u njihovo vreme. Bol i poruga za njih je bio podsticaj da slave Boga, zato što su se našli dostojni da trpe za Njega. I u znak zahvalnosti što ih je On spasio oni su goreli svetlošću Njegovog

života i odsijavali Njegovu ljubav, strpljivost, krotkost, umerenost, blagost i vernost. Bog ih je podržavao sa čudima, znacima i čudesima. Bili su optuženi za fanatizam i da su sveti valjači. Bili su osuđeni od organizacija i najčešće ismejani, ali oni su ostali istiniti prema Reči. Vidite nije teško stajati uspravno i držati se istinski prema nekoj veroispovesti. To je lako, jer đavo je upravo iza svega toga. Ali je nešto drugo biti istinit prema Reči Božijoj i vratiti se nazad na ono što je Reč originalno proizvela nakon Pentakosta. Nedavno mi je jedan čovek rekao da Rimokatolička crkva mora biti istinita crkva zato što su tolike godine oni istiniti prema svom verovanju i nastavljaju da rastu ne menjajući se. Ali to nije uopšte tako. Ma koja crkva koju podržava vlada, sa svojim veroispovedanjem koja nije Reč uopšte, i bez manifestovane službe koja će učiniti da đavo ustane, svakako može nastaviti. To nije merilo. Ali ako razmislite o toj grupi čiji su članovi bili ubijani, bacani lavovima, proganjani od nemila do nedraga i još uvek ostali verni Reči; sada definitivno to bi *morao* biti Bog. Kako su oni samo preživeli njihove bitke vere i dalje nastavljajući: TO je čudo. I ova uteha nije samo za glasnike sedam crkvenih doba. Svaki istinski vernik je u Božijoj ruci i može zahvatati Njegovu ljubav i silu i da uživa punu pogodnost svega onoga što je Bog verniku. Ono što Bog daje glasniku, kako ga On blagosilja i upotrebljava, je jedan primer za sve vernike pokazujući Njegovu dobrotu i brigu za SVE članove Njegovog Tela. Amen!

6. *Dvosekli Mač*

“Iz Njegovih usta je izlazio oštri dvosekli mač.” U Jevrejima 4:12, “Zaista je živa i delotvorna Reč Božija. Oštija je od svakog dvoseklog mača i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i može otkriti misli i namere srca.” Iz Njegovih usta izlazi oštar dvosekli mač koji je REČ BOŽIJA. Otk. 19:11-16, “Zatim opazih otvoreno nebo, i pojavi se beli konj. Jahač na njemu zove se Verni i Istiniti, On sudi i vojuje po pravdi. Oči su mu plamen ognjeni, na Njegovoj glavi bile su mnoge krune. On je imao napisano ime, koje niko ne zna osim Njega Samog. Obučen je u ogrtač umočen u krv: a Njegovo ime glasi Reč Božija. Pratile su Ga nebeske vojske na belim konjima, obučene u beli i čist lan. I iz Njegovih usta izlazi oštar mač, da njime On pobije narode: I On će nad njima vladati gvozdenom palicom. I On gazi kacu vina srdnje i gneva Boga svemogućega. I On ima na svom ogrtaču i na svom

boku napisano ime, KRALJ KRALJEVA I GOSPODAR GOSPODARA.”

Jovan 1:48, “Odakle me poznaješ? Upita Ga Natanael? Pre nego što te je Filip pozvao, odgovori mu Isus, Ja sam te video pod smokvom.” Tu je to. Kada On dođe, ta Reč će doći protiv svih naroda i svih ljudi. I niko neće biti sposoban da stane protiv Toga. To će otkriti sve što je bilo u svačijem srcu kao što je to On učinio Natanaelu. Božija Reč će pokazati ko je činio Božiju volju, a ko ne. To će obznaniti tajna dela svakoga čoveka i zašto ih je činio. To će razdeliti. To je ono što piše u Rimljanima 2:3, “Misliš li, o čoveče, koji sudiš onima koji takve stvari čine, da ćeš izbeći sudu Božijem dok i sam isto činiš?” U Rimljanima dalje od 5.-og do 17.-og stiha je navedeno kako će Bog suditi ljudima. Okorela nepokajana srca će biti suđena. Dela će biti suđena. Motivi će biti suđeni. Bog tamo neće imati nikakav obzir; već će svi biti suđeni po toj Reči, i niko to neće izbeći. Oni koji su čuli, a nisu poslušali biće osuđeni sa onim što su čuli. Oni koji su počivali u tome i govorili da veruju, ali nisu tako živeli, biće suđeni. Svaka tajna će izaći na videlo i odzvanjaće sa vrhova kuća. O, tada ćemo mi zaista razumeti istoriju. Tamo neće biti izostavljena nijedna tajna iz svih doba. No da li znate da On otkriva tajne srca ljudi i žena i u *ovom* dobu u kojem mi živimo? Ko bi još mogao otkriti tajne srca osim Same Reči? Jev. 4:12, “Zaista je živa i delotvorna Reč Božija. Ona je oštrija od svakog dvoseklog mača, i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i može rasuditi namere i misli srca.” To je Reč. Ona čini ono zbog čega je Ona poslata, jer Ta (Reč) je puna sile. To je isti Duh, koji je bio u Isusu (Reči), koji je ponovo prisutan u crkvi u ovom poslednjem dobu kao poslednji znak i nastojeći voditi ljude što dalje od suda, jer oni koji su odbacili Njega (Reč) već sada dolaze na sud, zato što Njega razapinju ponovo. Jev. 6:6, “I zaista je ne moguće one koji su jedanput prosvetljeni, pa ipak otpali, opet obnoviti na pokajanje, njih koji za svoj vlastiti račun razapinju Sina Božijeg, i javno Ga izlažu ruglu.”

Sada Pavle je govorio o tome kako je Reč došla u sili kao glas. Propovedana Reč u stvari prikazuje sebe. Kao plameni oštri mač Reč je došla do ljudske svesti, kao hirurški nož ona je odrezala i odstranila bolesti i tako oslobodila zarobljenike. Gde god su ovi rani vernici išli, “oni su išli i propovedali evanđelje (Reč), a Bog je potvrđivao tu Reč znacima onima koji su je sledili.” Bolesni su bili izlečeni, đavoli su bili

isterani, i oni su govorili u novim jezicima. To je bila Reč u akciji. Ta Reč nikada nije izneverila u ustima Hrišćana, koji su verovali. I u ovom poslednjem dobu ona je jača i delotvornija nego ikada u istinitoj Nevesti Reči. O, malo stado, velika manjino, držite se Reči, ispunite svoja srca i usta sa time, a jednoga dana Bog će vama dati Kraljevstvo.

7. *Njegovo Lice je Poput Sunca*

“Njegovo je lice bilo poput Sunca kada sija u svoj svojoj sili.” U Mateju 17:1-13, “Posle šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i brata mu Jovana i izvede ih nasamo, na visoku goru. Tada se preobrazi pred njima; lice mu zasja kao sunce, a haljine postadoše bele kao svetlo. I, gle, tamo im se pojavi Mojsije i Ilija razgovarajući sa Njim. Tada Petar reče Isusu: Gospode, dobro nam je da budemo ovde. Napraviću ovde, ako Ti je po volji, tri šatora: jedan Tebi, jedan Mojsiju, jedan Iliji. Dok je on još govorio, prekrije ih svetao oblak, i začu se glas iz oblaka, Ovo je Moj ljubljani Sin, u kome Ja imam zadovoljstvo. Njega slušajte. Kad to čuše učenici, padoše na svoja lica, i silno se uplašiše. Isus im se približi, dotače ih se i reče, Ustanite i nemojte se bojati. Oni podigoše oči, ali ne videše nikoga, osim Isusa samog. Dok su silazili sa gore naredi im Isus, Nikom ne govorite o ovom viđenju dok Sin Čovečiji ne uskrsne od mrtvih. Na to ga upitашe učenici, Zašto onda književnici kažu da najpre treba doći Ilija? Isus im odgovori, Ilija će zaista doći najpre i urediće sve. Ali vam kažem da je Ilija već došao, samo ga oni ne poznaše, nego postupiše sa njime kako im se prohtelo. Tako će i Sin Čovečiji morati od njih mnogo trpeti. Tada razumeše učenici da im govori o Jovanu Krstitelju.”

Dakle, u Mateju 16:28, pre Mateja 17:1-13, Isus je rekao, “...Ima nekih ovde, koji neće okusiti smrt dok ne vide Sina Čovečijeg gde dolazi sa Svojom kraljevskom vlasti.” I tri apostola su upravo videla taj poredak Njegovog drugog dolaska. Videli su Ga preobraženog tamo na vrhu planine. Njegove haljine su blistale od beline i lice mu je sijalo kao sunce u zenitu. I tamo kada se On pojavio, uz Njega su stajali sa obe strane Mojsije i Ilija. To je tačno onako kako On ponovo dolazi. Zaista će najpre doći Ilija i obratiće srca dece (neveste) nazad ka očevima Apostolskoj Doktrini Reči. Malahija 4:5-6, “Evo poslaću vam proroka Iliju pre nego što dođe veliki i strašni dan Gospodnji. I on će obratiti srca otaca ka sinovima, a srca sinova ka očevima, da ne dođem i udarim prokletstvom zemlju.” Izrael je već sada nacija. Ona je oformljena sa svojom armijom, mornaricom, zastavom, poštanskim

sistemom, i sve što ima jedna nacija. Ali treba još da se ispuni Pismo koje kaže, "...da li će narod biti odjednom rođen?..." Isaija 66:8. Taj dan dolazi uskoro. Smokvino drvo je ispustilo svoje pupoljke. Izraelci čekaju na Mesiju. Budući da Ga oni čekaju, njihova očekivanja samo što se nisu ispunila. Izrael će biti Duhovno nanovorođen jer njihovo Svetlo i njihov Život im upravo treba biti otkriven.

U Otk. 21:23, "Gradu ne treba sunce, ni mesec, da svetle u njemu; jer ga osvetljava slava Božija, a Jagnje je tamo svetlo." Ovo je Novi Jerusalim. Jagnje će biti u tom gradu, i zbog Njegove prisutnosti, neće trebati druge svetlosti. Tamo neće izlaziti sunce da bi svetlilo, jer On Sam je sunce i svetlost tamo. Narodi koji dođu tamo hodaće u Njegovoj svetlosti. Niste li sretni zbog toga što je dan nad nama? Jovan je video taj Dan kako dolazi. Isto tako, Gospode Isuse, dođi brzo! Malahija 4:1-3, "Jer evo dan, koji dolazi poput peći užaren; i svi ponositi i svi zlikovci biće kao strnjika: dan koji se bliži spaliće ih govori Gospod nad Vojskama, da im neće ostati ni korena ni grančice. A vama koji se Imena Moga bojite Sunce Pravde će ogranuti sa zdravljem u zracima, i vi ćete izlaziti, poskakujući kao telad na paši. I gazićete zle; kao prah pod nogama u dan koji Ja spremam govori Gospod nad Vojskama." Ovde je to ponovo. SUNCE koje sija u svojoj sili. O, snaga Sina Božijeg sija u sred sedam zlatnih svećnjaka. Tamo On stoji, Sudija, Onaj koji je patio i umro za nas. On je uzeo sud Božijeg gneva na Sebe. I sada, On gazi u kaci gneva Božijeg. Kao što smo već izneli, za grešnike Njegov glas je kao udaranje talasa smrti o kamenu obalu. Ali, za svete njegov Glas je kao zvuk ugodne pesme žuborenja dok ležite odmarajući se, zadovoljeni u Hristu. Sijajući na nas Svojim toplim zracima ljubavi On govori, "Ne bojte se, ja sam Onaj Koji je Bio, Koji Jeste, i Koji će Doći; Svemogućí. Pored Mene nema drugoga. Ja sam Alfa i Omega, SVE TO." On je Ljiljan u Dolini i Svetla Zvezda Danica. On je lepši duši mojoj više nego li deset hiljada. Da, taj veliki dan je spreman da nastupi i Sunce Pravde će izaći sa zdravljem u Svojim zracima.

HRIST KAO POBEDNIK

Otk. 1,17-18, "*Kada Ga opazih, padoh kao mrtav ka Njegovim nogama. I On stavi na me Svoju desnicu i reče mi, Ne boj se! Ja sam Prvi i Poslednji, Ja sam Onaj Koji živi, i bio sam mrtav, ali, evo, Ja sam živ zauvek, Amen; i imam ključeve smrti i pakla.*"

Ni jedno ljudsko biće ne bi moglo podneti pun efekat te vizije. Njega je snaga potpuno napustila, Jovan je pao do Njegovih nogu kao mrtav. Ali ruka Gospodnja ga je s ljubavlju dotakla, i blagoslovljeni glas je rekao, “Ne plaši se. Ne boj se. Ja sam Prvi i Poslednji. Ja sam Onaj Koji živi, i bio sam mrtav; ali, evo Ja sam živ zauvek.” Ima li tu nečega čega bi se plašili? Sud koji je pao na Njega na krstu, u grobu, i kada se On spustio dole, je bio za nas. On je apsorbovao (upio) sav teret greha i zato sada nema osude na onima koji su u Hristu Isusu. Vidite, On je naš Sudija i naš Advokat. On je oboje, “Advokat” i “Sudija.” I kao Sudija “slučaj je već rešen”. Zbog toga sada nema osude. Zašto da se crkva plaši? Ima li i jedno obećanje da je On, izneverio a da nije manifestovao pred nama? Zašto bi se ona plašila kazne ili smrti? Sve je to nadvladano. Tu je moćni pobednik. Tu je Onaj Koji je pobedio i vidljivi i nevidljivi svet. Ne kao Aleksandar Veliki, koji je osvojio svet u trideset trećoj godini i nije znao šta dalje sa daljim osvajanjem, pa je morao umreti kao žrtva greha i raskalašnog života. Ne kao Napoleon, koji je osvojio celu Evropu, a onda poražen pao kod Vaterloa i odstranjen na Elbu, gde je u stvari spoznao da je poražen. Ali Hrista nije moglo ništa pobediti. On koji se spustio sada se uzdigao iznad svih, i dato mu je Ime koje je iznad svakog imena. Da, On je pobedio smrt, pakao i grob, a ima i ključeve od toga. Ono što On oslobodi oslobođeno je, što On sveže svezano je. Nema promene u tome. Nije bilo pobednika pre Njega, a nema ni pored Njega. On je sam Spasitelj, Otkupitelj. On je JEDINI Bog, a “Gospod Isus Hrist” je Njegovo Ime.

“Nemoj se bojati, Jovane. Ne boj se, malo stado. Sve što Ja imam vaše je nasleđe. Sva moja sila je vaša. Moja svugde prisutnost je vaša dok stojim u vašoj sredini. Ja nisam došao doneti strah i neuspeh već ljubav, hrabrost, i sposobnost. Sva sila Mi je data i to je za vas, da je upotrebite. Vi recite Reč i Ja ću to izvršiti. To je Moj savez i on ne može nikada izneveriti.”

SEDAM ZVEZDA I SVEĆNJAKA

Otk. 1:20, “Što se tiče tajanstvenog značenja sedam zvezda koje si video u mojoj desnici, i sedam zlatnih svećnjaka: sedam zvezda anđeli su sedam crkava, a sedam svećnjaka su sedam crkava.”

Mi smo već otkrili istinu ove dve tajne. O, mi nismo otkrili ko su bili ovih sedam glasnika, ali sa Božijom pomoći mi ćemo to otkriti i ta tajna će biti obelodanjena. Tih sedam doba mi znamo. Ona su nabrojana u Reči, i istraživaćemo ih pojedinačno dok ne dođemo do ovog poslednjeg doba u kojem mi živimo. Ali u završnom brzom pregledu ove glave pogledajmo na Njega gde stoji usred sedam zlatnih svećnjaka sa sedam zvezda u Svojoj desnici. O, izgubite dah gledajući Ga kako stoji Uzvišen u svom Božanstvu. On je Sudija, Sveštenik, Kralj, Orao, Jagnje, Lav, Alfa, Omega, Početak i Svršetak, Otac, Sin, Sveti Duh, Onaj Koji je bio, Koji Jeste, Koji Dolazi, Svemogući, SVE U SVEMU. Tamo je On, Začetnik i Dovršitelj. Dostojno je Jagnje! On je dokazao Svoju vrednost pošto je On kupio naše spasenje samim Sobom. Sada On stoji u svoj Njegovoj sili i svoj Njegovoj slavi sa svime što mu je predano kao Sudiji. Da, tamo On stoji među svećnjacima sa zvezdama u Svojoj ruci. To je doba noći, jer onda mi upotrebljavamo lampe za svetlo, i kada zvezde sijaju i reflektuju svetlost umesto sunca. To je vreme mraka. Crkva ide po veri u tami. Njen Gospod je otišao sa ove zemlje, ali Sveti Duh još uvek sija kroz crkvu, dajući svetlost ovom starom, grešnom, prokletom svetlu. I ove zvezde takođe reflektuju Njegovu svetlost. Jedina svetlost koju one imaju je Njegova svetlost. Kako je to samo mračno – kako duhovno hladno. Ali ipak kada On dođe u njenu sredinu to postaje sveto i toplo, i crkva opunomoćena i kroz Njega čini dela koja je On činio. O, kada bismo mi mogli dobiti mogućnost da Ga vidimo kao što Ga je video Jovan. Kakva bismo mi vrsta ljudi trebali biti, stojeći pred Njim toga dana! Ako još niste predali svoj život Njemu, možete li usmeriti svoje srce ka Bogu ovoga trenutka, i kleknuti tu gde se nalazite, i tražiti Njegovo oprostjenje za vaše grehe, i predati svoje živote Njemu. Tada ćemo zajedno pokušati da pristupimo ka Sedam Crkvenih Doba; i dok to činimo ja se molim Bogu da pomogne svom nedostojnom sluzi da otkrije Njegovu Reč vama.

GLAVA TREĆA

EFEŠKO CRKVENO DOBA

Uvod u Crkveno Doba

U cilju da vi potpuno shvatite poruku Crkvenih Doba želja mi je da navedem razne principe, koji su mi dozvolili da pronađem imena glasnika, dužinu doba, i ostale stvari koje su u ovome obuhvaćene.

Kako je ovo proučavanje jedno od najozbiljnijih koje sam ja ikada imao do sada, zbog toga sam mnogo dana tražio od Boga da mi da inspiraciju Svetim Duhom. I nakon toga čitao sam Pismo o Crkvenim Dobima i duboko analizirao istorijske zapise od najnepristrasnijih istoričara koje sam mogao pronaći. Bog nije izneverio da odgovori na moje molitve, jer dok sam čitao Reč i istoriju, data mi je sposobnost od Svetog Duha da vidim odvijen tok zbivanja, koji je tekao kroz vekove pravo do ovog sadašnjeg, poslednjeg dana.

Ključ, koji mi je bio dat od Gospoda, pomoću kojeg mi je dano da odredim glasnika za svako doba je naj Biblijski. U stvari mogao bih ga nazvati ključnim temeljnim kamenom Biblije. To je otkrivenje, koje Bog nikada ne menja, a isto tako su i Njegovi putevi nepromenljivi kao što je i On sam nepromenljiv. U Jevrejima 13:8, se kaže, "Isus Hrist je isti juče, danas, i zauvek". Knjiga Propovednika 3:14-15, "I znam da sve što Bog čini, čini to zauvek. Tome se ništa dodati ne može, niti mu se može oduzeti; a Bog čini tako, da ga se ljudi boje. Ono što je bilo je sada, i što će biti već je bilo; a Bog obnavlja što je prohujalo." Ovde je to: nepromenljivi Bog sa nepromenljivim putevima. Ono što je On učinio na POČETKU On će isto tako raditi i nadalje, sve do ZADNJEJ vremena. Nikada u tome neće biti promene. Primenimo to i na Crkvena Doba. Onu vrstu čoveka koju je Bog izabrao za prvo doba, te način Božije manifestacije u službi toga čoveka biće primer i za sva ostala doba. Ono što je Bog učinio u prvom Crkvenom Dobu je ono što On želi činiti i u ostalim dobima.

A sada mi tačno znamo iz Reči šta je zabeleženo Duhom Svetim o prvoj, ili orginalnoj crkvi, kako je bila osnovana i kako se Bog

manifestovao u njoj. Ta Reč se ne može promeniti ili biti promenjena zato što je Bog Reč. Jovan 1:1, “U početku beše Reč, i Reč beše kod Boga, i Reč beše Bog.” Promeniti jednu Reč od toga kao što je to učinila Eva, donosi greh i smrt, kao što nam je rečeno u Otk. 22:18-19, “...Ko ovom šta nadoda, Bog će mu dodati od zala opisanih u ovoj knjizi; a ako ko nešto oduzme od Reči ove proročke knjige, Bog će mu oduzeti njegov deo iz Knjige Života, i iz svetog grada, i od stvari koje su opisane u ovoj knjizi.” Tako vidite, ono što je crkva bila na dan Pentakosta je standard. To je primer. Nema drugog primera. Nije važno šta kažu teolozi, Bog NIJE promenio primer. Ono što je Bog učinio na Pentakostu On to mora nastaviti činiti do kraja crkvenih doba. Pa ako teolozi kažu da su apostolska vremena završena, nemojte to verovati. Takva tvrdnja je pogrešna u dvema tačkama. Pre svega, neopravdano je pretpostavljanje da više nema apostola, samo zato što je dvanaest originalnih apostola umrlo. Apostol znači ‘poslanik’; a danas ima mnogo onih koji su poslani, samo su nazvani misionari. Dokle god su ljudi poslani da nose Reč Života znači da je nastavljeno apostolsko doba. A drugo, oni govore o dobu ‘manifestacije sile Svetoga Duha’ kao da je ono završeno od kako je Biblija kompletirana. To nije istina. Nema čak niti jednog Biblijskog teksta koji bi to podržao, u stvari mnogi tekstovi odlučno tvrde drugačije. Evo dokaza da su one dve tvrdnje pogrešne. Dela ap. 2:38-39, “Onda im reče Petar, Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u Ime Isusa Hrista za oprostjenje greha, tako ćete primiti dar Svetoga Duha. Vama je, naime, ovaj obećani dar namenjen, vašoj deci, i svima koji su daleko, koliko god ih pozove ka sebi Gospod, Bog naš.” Obećanje sile sa kojom su apostoli bili ispunjeni na Pentakost je za “vas (Jevreje), i za vašu decu (Jevreje), i za sve koji su daleko (Pagane), i za sve njih koliko ih god pozove Gospod, naš Bog (oboje Jevreji i Pagani)”. Dok god On ne prestane pozivati, Pentakosna poruka i sila NEĆE PRESTATI.

Ono što je crkva imala na dan Pentakosta je njeno neotudivo pravo. Ona je imala originalnu čistu Reč Božiju. Ona je imala silu Duha manifestovanu u raznim znacima i čudima i darovima Svetog Duha. Jevrejima 2:1-4, “Zato treba da dobro pazimo na ono što smo čuli, da slučajno ne promašimo cilj. Jer ako je Reč koju su anđeli saopšili pokazana sigurnom, i ako je svaki prekršaj ili neposlušnost (Reči) primio pravednu kaznu; kako ćemo joj izbeći mi, ako zanemarimo

toliko veliko spasenje; koje je najpre Gospod počeo propovedati, a bilo je utvrđeno za nas od onih koji su Ga čuli; dok je Bog istovremeno potvrđivao to čudesnim znacima, raznim silnim delima, i darovima Svetoga Duha, koje deli po Svojoj volji.” Ta originalna Crkva nije bila ljudski organizovana. Ona je bila vođena Svetim Duhom. Ona nije bila velika. Bila je omražena i prezrena. Bila je ugnjetavana. Bila je proganjana do smrti. Ali je bila iskrena prema Bogu. Stajala je na originalnom uzoru Reči.

Sada nemojte biti pogrešno usmereni ovde. Kada sam rekao da se Bog i Njegovi putevi nikada ne menjaju, ja nisam rekao da se crkva i njeni glasnici ne mogu promeniti. Crkva nije Bog. Tako ona se može menjati. Ali ono što sam rekao je bilo to, da zbog nepromenljivog Boga čiji su putevi nepromenljivi mi možemo ići na početak i videti prvo i savršeno delo Božije i tako suditi na osnovu tog standarda. Eto tako je to urađeno. Prava Crkva će uvek nastojati da bude kao originalna iz doba Pentakosta. Istinita Crkva današnjice će nastojati da bude što identičnija toj prvoj ranoj Crkvi. I glasnici crkvama, imajući isti Božiji Duh u sebi, nastojaće da budu što bliži apostolu Pavlu. Oni neće biti potpuno isti kao on; već će ti istinski glasnici biti oni koji će Pavlu biti jako slični, koji je bio slobodan od svih ljudi, predan Bogu, i predan samo Reči Božijoj, i koji je manifestovao silu Svetoga Duha. Niko drugi nije tako činio. Vi uvek treba da delujete po originalu. Kao i začetnici, Istinita Crkva će želeti uvek da budu ona koja ide po stopama njenih osnivača sa Pentakosta, njeni glasnici će pratiti apostola Pavla, prvog glasnika prvog crkvenog doba. To je tako jednostavno i tako divno. Sa ovim ključem, tako jednostavnim, a ipak toliko divnim, data mi je sposobnost od Svetog Duha da čitajući razumem Knjigu Otkrivenja i istoriju, te da tamo pronađem svako doba, svakog glasnika, dužinu trajanja svakog doba, i ulogu svakog od njih u Božijoj svrsi od Pentakosta pa do svršetka tih doba.

Pošto sada razumete kako mi razmišljamo o tome kakva treba biti Istinita Crkva (šta je ona bila na Pentakostu i šta je ona bila u apostolskom dobu kao što je to izloženo u knjizi Dela Apostolska) mi možemo primeniti isto pravilo, koje nam pokazuje kako je crkva izneverila. Osnovna greška, ili greške, koje su se uvukle u prvu crkvu i bile otkrivene u Delima Apostolskim i Otkrivenju i takođe i u Poslanicama uzimaće sve više vidljivog maha i manifestovaće se u

svakom narednom dobu, dok ne dođe do potpunog zamračenja istine na kraju, u Laodikejskom dobu.

Sada iz tog prvog ključa kojeg smo primili od Gospoda, dolaze druge ne manje značajne istine. Rekao sam da će Istinska Crkva nastojati uvek da bude kao u Delima Apostolskim. To je potpuno tačno. Ali mi smo otkrili da Reč takođe uči o jednoj invaziji grešaka dok istina ne bude potpuno zamračena u poslednjem danu kada se Gospod treba pojaviti. Ali sada se rađa pitanje u našim umovima; da li će Bog napustiti Svoje vlastite i dozvoliti im da upadnu u stanje potpune obmane? Ni u jednom slučaju, jer Pismo kaže vrlo jasno u Mateju 24:24, da 'Izabrani' NE MOGU biti prevareni. "Jer će se pojaviti lažne mesije i lažni proroci, te će činiti velike znake i čuda, da zavedu, AKO BI TO BILO MOGUĆE i same izabrane." Šta onda? Odgovor je jasno ispred nas. Postoji Istinita Crkva i *lažna crkva*. Postoji prava loza i lažna loza. Ali naravno, ta lažna crkva, telo lažne loze, će uvek nastojati da omalovaži poziciju Istinite Crkve i tvrditi da je ona, a ne Izabrani, istinska i autentična. Laž će pokušati da ubije Istinu. Tako je bilo i u knjizi Dela Apostolska, to je tako i u sedam doba, i to je obznanjeno i u raznim Poslanicama. Tako je *to bilo*. Tako je to i *sada*. A tako *će biti*. To se ne može promeniti.

A sada budimo vrlo pažljivi da se ne bi zbunili u vezi ove tačke. Zato ćemo potražiti Reč da potvrdi ovu tvrdnju. Vratimo se nazad k Knjizi početka, Postanak (Geneza). U Edenskom vrtu su bila dva drveta. Jedno je bilo dobro; a drugo je bilo zlo. Jedno je proizvodilo ŽIVOT; drugo je proizvodilo Smrt. Tamo je bilo dvoje dece, koji su ponudili žrtve Bogu. Dopusnite mi da to ponovim, OBOJICA su ponudila žrtve Bogu. Postanak 4:3-5, "I jednog dana Kain prinese Gospodu žrtvu od zemaljskih plodova. A prinese i Abel od prvine svoje stoke i pretilinu. Gospod milostivo pogleda na Abela i njegovu žrtvu; a na Kaina i žrtvu njegovu ni pogled ne svrati..." Kain je bio zao, budući od njegovog oca (Zloga), dok je Abel bio pravedan pred Gospodom. Ponovo, tu su bila dva deteta po telu od istih roditelja. Oni su bili blizanci od Isaka i Rebeke. Jedan je bio izabran od Boga dok je drugi bio opak. Obojica su slavili Boga. U svakom pojedinom slučaju bilo je uključeno proslavljanje Boga. U svakom slučaju zli je mrzeo pravednoga i progonio pravednoga. U nekim slučajevima nalazimo da

je zli uništio pravednog. Ali primetite. Oni su bili zajedno posađeni. Oni su zajedno živeli. Oboje su se pozivali na Boga i slavili Boga.

Ove nam ilustracije savršeno daju sliku priče Gospoda Isusa Hrista, gde On kaže, da je kraljevstvo nebesko kao čovek koji je sejao dobro seme, ali budući da ima neprijatelja, on dolazi i seje zlo seme između ovih dobrih. Bog nije posejao kukolj. Sotona je taj koji je posejao kukolj *između dobrog semena Božijeg*. Ove dve vrste semena (ljudi), iz dva različita semena, rastu zajedno. Oni imaju udela u uzimanju hrane iz iste zemlje, oni dele isto sunce, kišu, i sve ostale pogodnosti, i oboje se žanju kada na njih dođe red. Da li vidite to? Nemojte nikada zaboraviti ove istine dok budemo proučavali crkvena doba i kasnije pečate. A iznad svega, nemojte zaboraviti da je to u poslednjem dobu, kada će kukolj biti vezan u snopove i biti pripremljen za spaljivanje, tada će oni gurnuti pšenicu napolje da bude stavljena u žitnicu Gospodnju.

Želim da provlačim ovu misao celim putem, tako idimo korak dalje. Jeste li ikada proučavali istoriju probuđenja? Vidite probuđenje znači pokret Božiji u sili. I svaki put kad se Bog pokrene, Sotona je takođe tu da se i on pokrene. I to nikada ne izneverava. U danima velikog Veslijevog probuđenja (većina ljudi ovo ne zna), institucije za umobolne su bile veoma brzo ispunjene, i tada je bilo veliko delovanje đavolske sile, da bi odvratilo pažnju od Boga. Pisano je da su u vreme Veslija ljudi činili najneobičnije stvari, koje su dolazile definitivno od Sotone sa pokušajem da ismeje pobožnost i Božiju silu. U Luterovim danima je rečeno da čudo njegove službe nije ležalo u činjenici da je on uspešno protestovao protiv Rimokatoličke Crkve, već je čudo ležalo u činjenici da je on mogao, u stvari i bio, duševno i razumski zdrav usred fanatika koji su često bili ispunjeni i vođeni pogrešnim duhovima. I ako ste vi svesni ove službe zadnjeg vremena, vi zapazate istu invaziju lažnih i zlih duhova. I to mora biti tako. A sada nadam se i verujem da ste dovoljno duhovnog uma, te da to shvatate i da ćete to pozitivno iskoristiti.

I još samo da zapečatimo ovu tačku po pitanju Istinite i lažne loze kroz koje se pokazuju oba duha koji deluju, pogledajmo i u I. Jovanovu posl. 4:1-4, i Judinu 3,4-12. "Ljubljeni, nemojte verovati svakom duhu, već duhove podvrgnite kušnji, da vidite jesu li od Boga, jer su se pojavili mnogi lažni proroci u svetu. Po ovom poznajete Duh Božiji; Svaki duh koji priznaje da je Isus Hrist došao u telu, od Boga je; A

svaki duh koji ne priznaje da je Isus Hrist došao u telu, nije od Boga. To je duh Antihrista, o kome ste čuli da dolazi, a VEĆ JE SADA u svetu. Vi ste dečice od Boga, i vi ste ih pobedili: (duh Antikrista) jer je veći Onaj (Božiji Duh) koji je u vama nego onaj koji je u svetu.” Juda 3, 4, 12. “Ljubljani, dok se nosim brižnom željom da vam pišem o našem zajedničkom spasenju, prisiljen sam da to učinim opominjući vas da se borite za veru, koja je jedanput zauvek predana SVETIMA. Ušunjali su se naime, među vas NEKI LJUDI (ne Sveti) koji su odavno unapred obeleženi (nisu došli u tor na VRATA i radi toga su lopovi), za ovu osudu, BEZBOŽNI ljudi, koji milost Boga našega zamenjuju raspojasanošću i poriču jedinog gospodara i Gospoda Isusa Hrista. Ti ljudi su ljage na vašim agapama, koji se bez zazora sa vama časte, napasajući sami sebe...” Ne može se poreći dok čitamo ove delove Pisma da su Istinska Crkva i lažna crkva isprepletani, pošto su zajedno bili posejani, ali različitog semena.

Onda zatim, mislim da ima još nešto što treba da znate. Sedam Crkava kojima je pisao Jovan bile su u Maloj Aziji i sve su to Paganske crkve. On ne govori crkvi u Jerusalimu, koja je uglavnom Jevrejska, možda sa nekoliko Pagana u njoj. Razlog je taj što se Bog okrenuo od Jevreja ka Paganima. Prema tome u svim crkvenim dobima Bog radi sa Paganima, i poziva Pagansku Nevestu ka Sebi. To znači da su ‘Crkvena Doba’ i ‘Punina Pagana’ jedna te ista stvar. Dela ap. 13:4448, “Sledeće subote skupi se gotovo sav grad da čuje Reč Božiju. Ali kada Jevreji videše toliki narod, napuniše se zavisti te na Pavlove reči odgovoriše protivljenjem i bogohuljenjem. Tada im Pavle i Varnava odlučno rekoše: Vama je najpre trebalo propovedati Reč Božiju. Ali kada je vi od sebe odbacujete, i sami sebe smatrate nedostojnim večnoga života, mi se obraćamo Paganima. Jer nam je tako zapovedio Gospod govoreći: Postavio sam Te svetlom Paganima, da im budeš spasenje do kraja zemlje. Kad Pagani to čuše, počеше veselo slaviti Reč Gospodnju: I prigriše veru svi koji behu određeni na večni život.” Rim. 11:1-8, “Prema tome pitam: Je li Bog odbacio od sebe narod Svoj? Daleko od toga. Ta, i ja sam Izraelac, seme Abrahamovo, iz plemena Benjaminovog [Venjaminovog]. Nije Bog odbacio od Sebe svog naroda, koji je unapred izabrao. Ili ne znate šta kaže Pismo gde govori o Iliji? Kako se ovaj tuži Bogu na Izrael govoreći, Gospode, proroke Tvoje poubijaše, žrtvenike Tvoje razrušiše. Ja sam ostadoh i hoće da i mene ubiju. A što mu odgovara Božija objava? Ostavih Sebi sedam

hiljada ljudi koji ne pognuše kolena pred Valom. Tako i u sadašnje vreme postoji jedan ostatak izabran po milosti. A ako je po milosti, nije više po delima; jer inače milost ne bi više bila milost. A ako bi to bilo po delima, onda to više nije milost; inače dela ne bi više bila dela. Šta da zaključimo? Šta je Izrael nastojao steći, nije postigao, a izabranici postigoše, ostali pak beše oslepljeni (kao što stoji pisano: Dade im Bog duh dremežljivosti, takve oči da ne vide, i takve uši da ne čuju;) i to do današnjeg dana.” Rim. 11:25-29, “Ne želim naime, braćo, da vam ostane nepoznata ova tajna, da ne bi mudrovali po svojoj mudrosti: Otvrdnuće jednog dela Izraela traje dok Pagani ne uđu u punom broju. Kad to bude, sav će se Izrael spasiti, kao što stoji napisano: Od Siona će doći Osloboditelj, on će odvratiti bezbožnost od Jakova. I ovaj Moj savez sa njima ispuniće se kad uklonim grehe njihove. S obzirom na Evandjelje oni su doduše neprijatelji radi vas, ali s obzirom na izbor oni su ljubimci zbog otaca, jer su neopozivi Božiji darovi i poziv.”

Ovih sedam crkava, koje su locirane u Maloj Aziji sadrže u sebi određene karakteristike, u tom antičkom vremenu, i one će postati zreli plodovi u kasnijim dobima. Ono što su semena bila u setvi došlo je kasnije u zreloj žetvi, kao što je čak i Isus rekao: “Jer kad ovako rade sa zelenim drvetom, šta će tek biti sa suvim.” Luka 23:31.

PORUKA EFEŠKOM CRKVENOM DOBU

Otkrivenje 2:1-7

„Anđelu crkve u Efezu napiši: Ovo govori onaj koji drži sedam zvezda u Svojoj desnoj ruci, koji hoda između sedam zlatnih svećnjaka. Poznajem tvoja dela, tvoj trud i tvoju postojanost. Znam da ne možeš podnositi zlikovce: iskušao si one koji tvrde da su apostoli, a nisu, i ustanovio si da su lažni. Ustrajan si i neumorno si trpeo za Moje Ime. Ali imam protiv tebe to što si svoju prvu ljubav ostavio. Prema tome, seti se odakle si pao, obrati se i opet počni činiti prva dela! Inače, ako se ne obratiš, doći ću ka tebi i ukloniti tvoj svećnjak sa njegovog položaja. Ali, ovo ti je dobro: mrziš dela Nikolaita, koja i Ja mrzim. Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama! Pobedniku ću dati da jede od Drveta Života koje se nalazi u Božijem Raju.”

Glasnik (anđeo) crkve u Efezu je bio apostol Pavle. Da je on bio glasnik prvom dobu Paganske ere, to se ne može osporiti. I ako je Petru dat autoritet da otvori vrata Paganima, Pavlu je dato da bude njihov apostol i prorok. Pavle je bio Proročki–Glasnik Paganima. Njegova proročka služba, kojom je primio puno otkrivenje Reči za Pagane, dala mu je autoritet apostolskog glasnika. Sa ovim su se složili i ostali apostoli u Jerusalimu. Gal. 1:12-19, “Jer ga ne primih od čoveka, niti sam od čoveka bio poučen, nego otkrivenjem Isusa Hrista. Ta čuli ste za moj nekadašnji život u Jevrejstvu, kako sam preko mere proganjao crkvu Božiju i hteo je uništiti. Te kako sam, u prevelikoj privrženosti svojim otačkim predajama, napredovao u Jevrejstvu i nadmašio sve vršnjake u svom narodu. A kad odluči Onaj koji me je izabrao od utrobe majke moje i pozvao Svojom milošću, da u meni otkrije Sina Svoga, da ga propovedam među Paganima, nisam se odmah posavetovao sa ljudima, niti sam otišao gore u Jerusalim da vidim one koji su pre mene bili apostoli, nego otiđoh u Arabiju, i ponovo se vratio u Damask. Zatim, posle tri godine, otišao sam gore u Jerusalim da upoznam Petra, te ostah s njim petnaest dana. Drugog koga od apostola nisam video osim Jakova brata Gospodnjega.” Gal. 2:2, “Oдох pak po otkrivenju i izložih im Evandjelje koje propovedam među Paganima, i posebno onim uglednima, da ne trčim ili da nisam trčao uzalud.” Gal. 2:6-9, “Što se tiče onih koji su važili kao ugledni; (ma kakvi da su nekad bili, meni je svejedno; Bog ne gleda ko je ko,) meni, naime, ti ugledni nisu ništa dodali, nego naprotiv, kada su videli da je meni povereno Evandjelje za neobrezane kao Petru za obrezane, (jer Onaj Koji je osposobio Petra za apostolstvo među obrezanima osposobio je i mene za Pagane.) I kad su poznali milost koja mi je dana, Jakov, Kifa, i Jovan, koji su se računali kao stubovi, dadoše meni i Varnavi desnice u znak zajednice, da mi idemo ka Paganima, a oni ka obrezanju.” Rim.11:13, “A vama nekadašnjim Paganima kažem: ukoliko sam apostol Pagana, hvalim svoju službu.”

Pavle je osnovao crkvu u Efezu sredinom prvog veka. Tu imamo mogućnost da ustanovimo datum početka Efeškog Crkvenog Doba; početak je oko 53 godine nove ere.

Njegov način služenja je postavio uzor, kojega trebaju slediti svi budući glasnici, a u stvari on je uzor svakom istinskom Božijem sluzi,

pa makar taj sluga i ne dostigne takvu visinu u proročkoj oblasti poput Pavla. Pavlova služba je imala trostruki kvalitet i to:

Pre svega, Pavle je bio potpuno istinit prema Reči. On nikada nije odstupio od toga bez obzira koliko ga je to koštalo. Gal. 1:8-9, "Ali, ako bi vam ko, bili to mi, bio anđeo sa neba, objavio Evanđelje suprotno onom koje smo vam mi objavili, neka je proklet! Ponavljam, ono što smo upravo rekli: ako vam zaista ko objavljuje Evanđelje suprotno onom koje ste primili, neka je proklet!" Gal. 2:11,14, "A kad je Petar došao u Antiohiju, ja sam mu se u lice suprotstavio jer je zaslužio osudu. I, kad sam video da ne ide pravo prema istini Evanđelja, Petru sam pred svima rekao: Ako ti koji si Jevrej, živiš Paganski, a ne Jevrejski, kako možeš siliti Pagane da žive Jevrejski?"

I Kor. 14:36-37, "Ili je možda od vas izašla Reč Božija? Ili je samo ka vama došla? Ako ko među vama misli da je prorok ili duhovan, neka razume da je ovo što vam pišem zapovest Gospodnja!"

Zapazite, Pavle nije bio organizovan, već Duhom-voden, kao što se Bog pokrenuo nad Mojsijem da izvede Izrael iz Egipta. Jerusalemki sabor nikad nije poslao Pavla, niti je imao ikakvu silu ili vlast nad njim. Bog, i samo Bog je učinio poslanje i vodio ga. Pavle nije bio od ljudi, već od Boga. Gal. 1:1, "Pavle, apostol, (ne od ljudi, niti od čoveka, već po Isusu Hristu, i Bogu Ocu, koji Ga uskrsnu od mrtvih:)" Gal. 2:3-5, "Ali čak ni Tit, drug moj, premda Grk, nije bio primoran da se obreže; i to zbog lažne braće, takve koja su se ušunjala, nama da iznađu kako bi nam uzeli slobodu koju imamo u Hristu Isusu, da nas zarobe. Ovima nismo ni za jedan čas popustili; nismo im se pokorili zato da istina Evanđelja ostane za vas." Druga stvar, njegova služba je bila u sili Duha, pokazujući delo izgovorene i pisane Reči. I Kor. 2:1-5, "I ja, braćo, kad dođoh ka vama, ne dođoh s visokim govorom ili mudrošću, objavljujivati vam svedočanstvo Božije. Jer ne držah prikladnim među vama išta drugo znati osim Isusa Hrista, i to Njega razapetog. I sam vam se pokazah u slabosti, i u strahu i mnogom drhtanju. Moja reč i moje propovedanje nije se sastojalo u uverljivim rečima ljudske mudrosti, već u manifestaciji Duha i sile: Da se vaša vera ne oslanja na ljudsku mudrost, nego na Božiju silu. Dela 14:8-10, "U Listri sedeo neki čovek bolesnih nogu. Nikada nije hodao, beše hrom od majčine utrobe. Dok je Pavle govorio, ovaj ga je slušao. Pavle upre u njega pogled i kako opazi da ima veru da može ozdraviti, reče mu jakim

glasom: Uspravi se na noge! On skoči i prohoda.” Dela 20:9-12, “A nekog mladića po imenu Eutiha, koji je sedeo na prozoru, uhvati dubok san, te on dok je Pavle dugo propovedao, savladan snom pade s trećeg sprata dole. I digoše ga već mrtva. Pavle siđe dole, nadnese se nad njim, zagrlji ga i reče: Nemojte se uznemiravati; njegova je duša u njemu!” Opet se pope, razlomi i blagoslovi hleb te prosledi sa propovedanjem dugo - sve do zore. I onda otputova. A mladića odvedoše kući živa, i to ih vrlo uteši.” Dela 28:7-9, “U onoj se okolici nalazilo imanje poglavara ostrva imenom Publija, koji nas primi i tri dana ljubazno pogosti. A Publijev otac koga je mučila groznica i srdobolja, ležao je u postelji. Pavle uđe ka njemu, i pomoli se, stavi na njega ruke i ozdravi ga. Posle tog događaja počеше dolaziti i ostali bolesnici sa ostrva i ozdravljali su.” II Kor. 12:12, “Dokaze svoga apostolstva pokazao sam među vama u svoj strpljivosti, kako čudesnim znacima, tako i silnim delima.”

Kao treće: Pavle je evidentno imao plod, od Boga dane mu službe. II Kor. 12:11, “Postadoh bezumnik! Vi me nateraste. Zapravo, trebalo je da me vi preporučujete, jer ni u čemu nisam manji od velikih apostola, i ako nisam ništa.” I Kor. 9:2, “Ako drugima i nisam apostol, vama sigurno jesam: jer vi ste pečat moga apostolstva u Gospodu.” II Kor. 11:2, “Da, ljubomorani sam na vas Božanskom ljubomorom, jer sve učinih da vas zaručim jednom mužu: da vas privedem Hristu kao čistu devicu.” Pavle je bio oformljen za pridobijanje mnoštva Paganskih ovaca; on ih je hranio, brinuo se za njih, sve dok nisu prineli plod pravednosti i postali spremni da sretnu Gospoda kao Nevesta iz Pagana.

U ono vreme kada je bilo dato Otkrivenje, prema tradiciji, Pavle je već mučenički umro, ali je Jovan nastavio umesto njega tačno onako kao što je to Pavle radio u danima svoje službe. Pavlova smrt, pre nego što je bilo dato Otkrivenje, uopšte ne negira činjenicu da je on bio glasnik Efeškom Crkvenom Dobu, i za glasnika svakog doba, bez obzira kada se on pojavljuje ili odlazi, on je taj koji je Božanski uticao na to doba kroz službu manifestovane Reči. Pavle je bio taj čovek.

GRAD EFEZ

Grad Efez je bio jedan od tri najveća grada u Aziji. Uz Jerusalim i Antiohiju, on je smatran trećim gradom Hrišćanske vere. U njemu je

vlada bila Rimska, ali je jezik je bio Grčki. Istoričari veruju da su Jovan, Marija, Petar, Andrija i Filip bili sahranjeni u ovom divnom gradu. Pavle koji je osnovao istinsku veru u ovom gradu, vršio je pastirsku službu u njemu samo oko tri godine; ali kad je bio odsutan od stada on je kontinuirano, uz mnogo molitava, mislio na njih. Timotej je bio tamo prvi biskup. I Tim. 1:1-3, “Pavle, apostol Isusa Hrista odredbom Boga, našeg Spasitelja, i Hrista Isusa, naše nade; Timoteju, pravom sinu u veri. Milost, milosrđe, i mir, od Boga našeg Oca i Hrista Isusa Gospoda našega. Kao što sam te molio kada sam odlazio u Makedoniju tako te i sada molim da još ostaneš u Efezu, da naložiš nekim ljudima da ne naučavaju krivih nauka.”

Samo ime Efez, ima čudno i složeno značenje, “Ciljati na nešto”, i “Opušten.” Velika težnja ovoga doba koje je otpočelo sa puninom Duha, “dubinom Božijom,” sa kojom su oni težili ka uzvišenom Božijem pozivu, počelo je davati takođe i mesta manje pažljivom odnosu. Manje vatreni sledbenici Isusa Hrista su počeli manifestovati sebe kao pretskazanje da će u budućim dobima fizička kola nazvana crkva potonuti sve do užasnih “Sotonskih dubina.” To je postalo opušteno i prepušteno okolnostima. To je već bilo doba povratka u greh. Ono je napustilo svoju prvu ljubav. Maleno seme posejano u Efeškom Dobu jednog će dana rasti u duhu grešaka dok sve prljave ptice iz vazduha tu ne nađu prebivalište, na njenim granama. Po ljudskom rezonovanju tako bezopasno pojaviće se ta mala sadnica toj Novoj Evi (Novoj Crkvi) da će ona ponovo biti prevarena od strane Sotone. Efeško Doba je predstavilo njoj mogućnost najboljih Božijih stvari, i za kratko ona je prevladala, i zatim se opustila, i u tom momentu neopreznosti Sotona je posejao seme potpunog uništenja.

Sama Efeška religija tipizira savršeno ovo prvo crkveno doba i usmerava na doba koja treba da nastupe. Na prvom mestu, Dijanin veličanstveni hram, koji je bio mnogo godina građen, i smešten u svojim svetim dvorima tim najpožudnijim i nenametljivim, Dijaninim likom, koji se može zamisliti. Ona je bila potpuno drugačija od bilo kojeg lika posvećenog njoj u drugim hramovima. Ona je bila jednostavno ženska figura skoro bez oblika koja se stopila potpuno s komadom drveta od kojeg je bila izrezana. I njene ruke su bile formirane od dve jednostavne metalne šipke. Ovo savršeno daje sliku antihristovog duha koji je uzeo maha u prvom dobu. Ovde je on bio

oslobođen među ljudima, a ipak još tada nije imao obličje da bi uzburkao ljude. Ipak dve ruke od gvozdениh šipki su pokazale njegovu nameru sa kojom je želeo slomiti delo Božije i učiniti svoje upade. Izgleda da niko nije primećivao ono što on čini. Ali jednoga dana oni će приметiti, kada sa tim gvozdenim rukama njegova ‘dela’ postaju ‘doktrina’, a njegova doktrina postaje zakon imperije.

Poredak i služba u hramu takođe mnogo otkriva. Tu su bili pre svega, sveštenici koji su bili uškopljeni. Ovi sterilni sveštenici su nagovestili sterilnost ljudi koji će odstupili od Reči; jer ljudi koji tvrde da znaju Boga odvojeno od Reči su besplodni kao sterilni uškopljenici. Drugo, u hramu su u svojim granicama bile sveštenice device, koje su obavljale religiozna dela u hramu. Ovo je nagovestilo dan kada će ceremonije i forme, rituali i dela, preuzeti ulogu Duha Svetoga, tako da, na kraju duhovne manifestacije neće ispunjavati Hram Božiji. Iznad svih ovih je bio visoki sveštenik; čovek sa političkom silom i uticajem na javnost, nagoveštavajući nam šta je već bilo u razvoju, iako još ne manifestovano, što jeste, da će crkva uskoro biti predata vodstvu čoveka sa ljudskim planovima i ljudskim ambicijama i “tako kaže Duh Sveti” više neće biti živa realnost. A pod njima svima su bili robovi hrama koji nisu imali izbora nego da budu poslušni religioznoj hijerarhiji. Šta bi ovo moglo da znači, nego da će doći dan kada će ovlašćeno sveštenstvo, kroz političke manevre, državnom pomoći, i zamenom Reči i Duha sa veroispovestima, dogmama, i ljudskim vodstvom porobiti laike dok će vođe biti u luksuznom bolesnom bogatstvu i uživati u svojim prljavim zadovoljstvima, a siromašni ljudi kojima bi trebalo biti služeno po Bogu, sada postaju slugе.

ISUS, NJEGOV GLASNIK I CRKVE

Otk. 2:1, “... *Ovo govori Onaj što drži sedam zvezda u Svojoj desnici, koji hodi sred sedam zlatnih svećnjaka.*” To je On za koga je rečeno, ‘Ovaj isti Isus je OBOJE Gospod i Hrist.’ Tu je On, Jedan i Jedini Gospod Bog Svemogućі, i pored Njega nema drugoga. Ovde je On, taj Spasitelj (“... Spasenje je od Gospoda,” Jona 2:9) hodajući usred Crkava kroz sedam doba. Ono što je On bio u prvom dobu On je u svim dobima. Svakom verniku, On je Isus Hrist isti juče, danas, i zauvek. Ono što je On učinio jedanput On to još uvek čini, i dalje će nastaviti da čini.

A sada sigurno ćete primetiti da Isus sam hoda u sredini Svojih Crkava. Tu nema nikoga više sa Njim. I niko ne može tamo biti, jer je On Sam pribavio njeno spasenje, i otkupio je Svojom vlastitom krvlju, On je poseduje. On je njen Gospod i Gospodar. Ona mu daje svu slavu i tu slavu On neće deliti sa drugim. Sa Njim nije papa. Tamo nema nadbiskupa sa Njim. Marija, majka njegovog zemaljskog tela nije sa Njim. On se u govoru ne okreće ka Ocu, jer je On Otac. On se ne okreće da daje naredbe Svetom Duhu, jer je On Bog, večni Duh, a to je Njegov život koji teče i proniče crkvu dajući joj život, i bez Njega ne bi bilo života. Spasenje je od Gospoda.

Nije bilo nikoga sa njim kada je On pogazio vatru gneva ognjene peći. Nije bilo nikog drugog, do NJEGA koji je visio na krstu i dao Svoju krv. On je Začetnik i Dovršitelj naše vere. On je Alfa i Omega našeg Spasenja. Mi smo sa Njim venčani, a ne sa nekim drugim. Mi ne pripadamo crkvi. Mi pripadamo Njemu. Njegova Reč je zakon. Veroispovesti, dogme i tome slično, nemaju efekat na nas. Da, to je Isus SAM koji hoda u sredini crkava. To je Bog u njoj, čineći što želi po Svojoj volji. Nemojte to nikada zaboraviti. Vi imate samo jedno zajedništvo sa Bogom, a Bog ima samo jedno zajedništvo sa vama – to je ISUS, i ISUS SAM.

Ovde je On sa sedam zvezda u Svojoj desnici. Desna ruka označava silu i autoritet Božiji. Psalm 44:3, “Mačem svojim oni zemlju ne zauzeše, niti im *ruka* njihova donese pobeđu, već *desnica* Tvoja i Tvoja *ruka*, i lice Tvoje milosno, jer si ih ljubio.” U toj silnoj desnici su sedam zvezda, koje su prema Otkrivenju 1:20, sedam crkvenih glasnika. Ovo označava da su autoritet i sila Božija iza Njegovih glasnika u svakom dobu. Oni idu napred u vatri i sili Svetoga Duha sa Rečju. Oni su zvezde zato što reflektuju svetlo. Svetlo koje oni reflektuju je Njegovo svetlo. Oni nemaju vlastito svetlo. Oni ne pale svoje vlastite vatre da bi ljudi mogli hodati po svetlu njihovog svetlucanja. Isaija 50:11. Noć je vreme, kada se pojavljuju zvezde. To je vreme noći mračnog greha, jer svi (čak ceo svet), su sagrešili i lišeni su Božije slave. Rim. 3:23.

Ovih sedam glasnika čine da Bog bude poznat ljudima. Onaj koji prima njih, prima Onoga koji ih je poslao. Jovan 13:20. Oni govore i deluju sa Njegovim autoritetom. On stoji iza njih sa svom silom Božanstva. Mat. 28:18-20, Isus je došao govoreći im, SVA SILA Mi je

data na nebu i na zemlji. Zato idite, i naučite sve narode, krsteći ih u Ime Oca, i Sina, i Svetoga Duha: učeći ih da drže sve što sam vam zapovedio; i, gle, JA SAM SA VAMA UVEK, sve do svršetka sveta (svršetka svih doba).” Tako tu su oni, puni Svetog Duha i vere, zapaljeni od vatre Božije, držeći se Reči istine, i tamo On stoji da ih podrži. I mislite o tome, niti jedan vernik iz ma kog doba ne bi trebao imati tugu u srcu, “Oh, da sam samo mogao biti tamo u prvom dobu kada su prvo apostoli bili poslani.” NEMA potrebe da gledate nazad. POGLEDAJTE GORE! Gledajte Njega koji i sada hoda u sred crkava kroz sva doba. Gledajte Njega koji je isti juče, danas, i zauvek; i koji se nikada ne menja ni u biti, a ni u Svojim putevima. Gde su dvoje ili troje sakupljeni zajedno u Njegovo Ime, On je među njima! I ne samo u njihovoj sredini kao zadovoljan posmatrač, ili kao anđeo koji beleži; već On tu stoji izražavajući tačno ono što On jeste - Život, Pomagač i Davalac svih dobrih darova crkvi. Haleluja!

“*Koji hodi između sedam zlatnih svećnjaka.*” Kako su značajne ove reči kad se gledaju u svetlu Pisma, koje Ga opisuje kao “Hrista koji je naš Život.” Jer Hrist, zaista jeste život crkve. Ona nema drugog života. Bez Njega ona bi bila jednostavno religiozno udruženje, klub ili bezličan skup ljudi. Isto kao obučen leš okićen draguljima, koji je i dalje leš, tako i crkva, bez obzira šta njeni programi i dražesni napori mogu postići, bez Hrista ona je leš takođe. Ali sa Njim u svojoj sredini, sa Njim koji je motiviše, ona postaje divljenje svima “Njegovo telo, punina Onoga koji ispunjava sve u svemu.” I baš sada u ovom trenutku On hoda u sredini zlatnog svećnjaka poslednjeg vremena. Ono što je On bio dok je hodao u prvom dobu On je to i sada u ovom poslednjem dobu. Isus Hrist ISTI JUČE, i DANAS, i ZAUVEK.

“*Sedam zlatnih svećnjaka.*” U Izlasku 25:31, tu se kaže, “Napravićeš svećnjak od ČISTOG zlata; od KOVANOG zlata neka bude svećnjak; njegov temelj, njegov stub, čašice, jabuke i cvetovi biće svi od jednog komada.” Istinita crkva Isusa Hrista, nevesta, je upoređena sa ČISTIM zlatom. Njena pravda je Njegova pravda. Njeni atributi su Njegovi Vlastiti veličanstveni atributi. Njen identitet je nađen u Njemu. Ono što je On, ona to odražava. Ono što On ima, ona je tu da to objavi. U njoj nema greške. Ona je sva veličanstvena unutra i spolja. Od početka do kraja ona je delo njenog Gospoda, a sva Njegova dela su savršena. U stvari u njoj je sažeta i obelodanjena

večna mudrosti i svrha Božija. Kako bi neko to mogao dokučiti? Kako to neko može razumeti? I ako mi to ne možemo učiniti, mi to možemo prihvatiti verom, zato što je to Bog rekao. Ali ne samo da je ovaj svećnjak od zlata, on je od KOVANOOG (tučenog) zlata. Načinjena rukom od tučenog zlata, prema njenom šematskom planu kojeg je Duh dao. A da li je osim njenog Gospoda i Gospodara, Isusa Hrista ikada bilo ljudi tako tučenih i pročišćavanih kao što je to nevesta Isusa Hrista? Ona dovršava patnje koje je Hrist ostavio iza Sebe. Njena dobra su opljačkana. Njen život je u smrtnoj opasnosti. Ona je predstavljena kao ovca za klanje. Nju ubijaju svaki dan. Ona mnogo pati, ali u svemu tome se ne osvećuje, niti drugima prouzrokuje patnje. Dostojna je Evandelja ova divna Nevesta Hristova. I kao što je zlato rastegljivo, bronza bi se slomila usled kovanja (udaranja), ovo Božije zlato će podneti njene patnje radi Gospoda, nesavijeno, niti slomljeno, niti uništeno, već oblikovano kao predmet lepote i večne radosti kroz iskušenja i testiranja ovog života.

HRIST HVALI SVOJE VLASTITE

Otk. 2,2-3: *“Poznata su Mi tvoja dela, i tvoj trud i tvoja strpljivost, i kako ne možeš podnositi one koji su zli: iskušao si one koji tvrde da su apostoli, a nisu, i ustanovio si da su lažljivci; i imaš strpljivost, i podneo si za Moje Ime, i nisi sustao.”*

Kako je divna pohvala sa kojom Spasitelj obrazlaže Svoju decu. On daje pun izveštaj o njihovom dobrom duhovnom držanju i ponašanju. On zna slabosti koje su bile među njima, ali do tada još nije vikao protiv toga. Ne liči li to samo na našeg Gospoda? On zna kako da nas ohrabri u pravim stvarima i kako da nas obeshrabri u lošim stvarima. Iz ovoga svi mi možemo naučiti jednu pravu lekciju u odnosu na crkvu i našu porodicu. I još bolje, mi bismo svi mogli naučiti dobru lekciju kada bi Bog radio sa nama na baš takav način. Nemojte nikada biti obeshrabreni, Božiji Sveti, jer Bog nije nemilosrdan da bi zaboravio vaša dela ljubavi. Šta god da radimo, pa čak ako dajemo čašu hladne vode nekome, imamo nagradu i blagoslov od Gospoda.

“Poznata su Mi tvoja dela, tvoj trud, i tvoja strpljivost.” Dok On hoda usred Svoje crkve, On je svestan patnje koju imaju Njegovi ljudi, i zbog toga On brine. Kao što je to bilo u danima Egipatskog zatočeništva kada je On čuo njihove vapaje, i On koji se nikada ne

menja još uvek sluša plač ugnjetavanih dok On hoda među njima. Sama reč, truditi, označava umor kroz ugnjetavanje. Božiji ljudi ne rade samo za Njega trudeći se iz ljubavi, već se oni i pate za Njega sa radošću. Oni su strpljivi u nošenju svoga jarma. Ovo prvo doba trpelo je veliko proganjanje. Bio im je potreban naporan rad da bi propovedali Evandjelje, da bi raširili istinu. Njihov najvažniji poziv u životu bio je služiti Bogu, i kada su im nade u život propale ostali su strpljivi i predali su sve Njemu koji im je obećao trajnu nadoknadu na Nebu za ono što su dali za Njega na zemlji.

Mislim da bi trebali ovde malo zastati i razmisliti o tome da su Božiji ljudi uvek bili i uvek će biti proganjeni. Vi znate da je knjiga Postanka (I. Moj.) knjiga početka, ono što nalazite da je tamo započeto nastaviće se događati skroz i kroz Otkrivenje i nikada se neće promeniti. Tamo mi nalazimo da je Kain progonio i ubio Abela zbog toga što je on bio mio Bogu. Onda mi vidimo savršenu sliku u Abrahamovom sinu po telu Išmaelu, koji je zadirkirao i progonio sina obećanja, Isaka. I tamo je bio Isav, koji je mrzeo Jakova, čak bi ga i ubio da Bog nije intervenisao. U Novom Zavetu mi nalazimo Judu, koji izdaje Isusa. Dok su religiozni zakoni u prvom veku nastojali uništiti rane vernike, deca ovoga sveta, su pod kontrolom đavola, i oni mrze decu Božiju, koja su pod kontrolom Duha. Nije važno koliko je Hrišćanin pošten i čestit pred javnošću, i koliko je ljubazan prema svojim prijateljima, čineći ništa drugo no dobro, u koliko on prizna Hrista kao svoga Spasitelja i prizna delo i darove Svetoga Duha, proroštvo, jezike, čudesa, isceljenja, biće osuđen. Duh ovog sveta mrzi Duh Božiji, i zato što ne može nadvladati Gospodnji Duh, on pokušava uništiti posudu u kojoj Duh Istine prebiva.

Zato su progonstva i osuđivanje normalna stvar, normalan deo Hrišćanskog života. Postoji samo jedna stvar koju vi možete učiniti u vezi njih. Predajte ih sve Bogu, nemojte im suditi, već ostavite njihova dela i konačan sud prepustite Njemu.

“Znam da ne možeš podnositi one koji su zli, iskušao si one koji tvrde da su apostoli, a nisu, i ustanovio si da su lažni.” Ovi Efežani su verovali da ljudi Božiji trebaju biti sveti. Prema ovom stihu oni su prihvatili da telo mora biti beskvasno, bez spoja sa grehom. Ali evidentno otpadništvo je već otpočelo. Greh je ušao u Crkvu. No, oni su bili poslušni Pavlovim rečima kada je rekao da izbace zloga iz svoje

sredine. Oni su bili odvojeni. Oni su izašli iz sveta, i sada oni nisu dopustili da se svetovnost uvuče među njih. Oni nisu trpeli greh u crkvi. Za njih svetost nije bila fraza, ili govorna figura; svetost je bila put života.

“Iskušao si one koji tvrde da su apostoli, a nisu, i ustanovio si da su lažni.” Moj, ovo izgleda kao nezgrapna izjava. “Iskušao si one koji tvrde da su apostoli.” Nije li to drsko? Kakvim pravom ljudi iskušavaju one koji sebe nazivaju apostolima? I kako su ih oni iskušavali? O, ja ovo volim. To je ovde u Galatima 1:8, “Ali ako bi vam ko; bilo to mi, bio to anđeo sa neba propovedao evanđelje suprotno onome koje smo vam mi već propovedali, neka je proklet!” Apostoli su bili ti koji su doneli originalnu Reč ljudima. Ta originalna Reč se nije mogla promeniti, čak ni za tačkicu, ni malo narušiti. Pavle je znao da je Bog bio taj koji mu je govorio i zato je on rekao, “Čak ako bih ja došao i pokušao da vam dam drugo otkrivenje, ili pokušao promeniti ono što sam originalno dao, neka budem proklet.” Vidite, Pavle je znao da je prvo otkrivenje bilo ispravno. Bog ne može dati prvo otkrivenje, a zatim posle drugo otkrivenje. Ako bi On to uradio, On bi menjao svoj um. On može dati otkrivenje i onda tome dodati još, kao što je On uradio to u Edenskom Vrtu, kada je ženi obećao Seme, a onda kasnije je označio da Seme treba doći kroz Abrahama, a posle toga rekao je da će Seme doći krvnom linijom kroz Davida. Ali ovo je bilo to isto otkrivenje. I ono je dalo ljudima samo više informacija da bi pomogao ljudima da ga prime i da ga bolje razumeju. Ali Božija Reč se ne može menjati. Seme je došlo tačno onako kako je bilo otkriveno. Haleluja. Ali vidite šta su činili ti lažni apostoli. Oni su došli sa svojom vlastitom rečju. Ti Efežani su znali Reč, koju je Pavle učio. Oni su bili puni Svetoga Duha, pošto je Pavle na njih položio ruke. Oni su gledali u oči ovim lažnim apostolima i rekli im, “Vi ne govorite ono što je Pavle rekao. I zbog toga, ste lažni.” O, to rasplamsava moje srce. Vratite se nazad ka Reči! Jer niste vi ti koji iskušavate apostole, proroke i učitelje; **TO JE REČ KOJA IH ISKUŠAVA**. U jednom od ovih dana, doći će prorok Laodikejskom Crkvenom Dobu i vi ćete znati da li je on taj pravi, od Boga poslat ili ne. Da, znaćete, jer ako je on od Boga, **ON ĆE BITI U TOJ REČI TAČNO ONAKO KAKO JE TO BOG DAO PAVLU. ON NEĆE NI ZA TRENUTAK Odstupiti od te reči, NI ZA JEDAN ZAREZ**. U tom poslednjem dobu, kada će se pojaviti mnogi lažni proroci, posmatrajte i gledajte kako vam oni govore, da

ako vi ne budete verovali njima i onome što kažu, da ćete biti izgubljeni; ali kada taj PROROK POSLEDNJEG DOBA dođe na scenu, ako je on zaista taj prorok, on će pozivati vas, “Vratite se nazad ka Reči ili ste izgubljeni.” On neće graditi vlastito otkrivenje niti tumačenje, sem te Reči. Amen, i amen!

Ovi lažni apostoli su okrutni vuci o kojima je Pavle govorio. On je rekao, “Jednom kada ja odem oni će doći i tvrdiće da imaju isto otkrivenje; ali njihova svrha nije da vam pomognu, već da vas unište.” Dela 20:27-32, “Jer nisam ništa propustio da bi vam u potpunosti saopštio ceo Božiji naum. Pazite na sebe, i na celo stado nad kojim vas je Duh Sveti postavio da budete nadglednici, da pasete crkvu Božiju, koju je On sebi stekao krvlju Svojom. Jer znam ovo da će posle mog odlaska provaliti okrutni vuci, koji neće štedeti stada. I između vas samih dićiće se neki koji će naučavati opaku nauku (njihovu vlastitu reč i ideje, a ne Božije) da odvuku učenike za sobom. Zato se čuvajte, i sećajte se, da tri godine, noć i dan nisam prestajao sa suzama opominjati svakog pojedinog među vama! A sada, braćo, predajem vas Bogu i Reči Njegove milosti, koji vas može izgraditi i dati vam nasleđe među svima posvećenima.”

Jovan je takođe znao za njih, jer u I Jovanovoj 4:1, kaže, “... Jer su se (već) pojavili mnogi lažni proroci u svetu.” Taj duh antihrista se već tad ušunjao u crkvu, i činio je to na način idući protiv Reči. Tako ovde je sve to počelo. Tačno ovde u prvom crkvenom dobu. Oni su već poricali Reč i uspostavili vlastite veroispovesti i filozofije umesto Reči. To je antihrist, jer je Isus Reč. Biti anti-Reči znači biti anti-Isusa. Biti anti-Reči znači biti antihrist, zato što su Duh i Reč JEDNO. Ako ste vi anti-Reči, vi ste u tom slučaju antihrist. I POŠTO JE TO ZAPOČELO U PRVOJ CRKVI TO ĆE SE RAZVIJATI DO KRAJA DOK NE ZAVLADA. I to je tačno ono što ćete vi videti kad predemo ovo doba. To je započelo zaista kao sićušno u Efeškom Dobi i raste u svakom dobu dok anti-Reč, antihristov sistem ne preuzme potpuno kontrolu i dok lažni proroci sa lažnom crkvom potpuno ne poreknu nepogrešivost Reči. Čak je moguće dobiti pogrešan utisak o ovome o čemu mi pričamo, zato ja to izlažem na tako tvrd način. Ovo vam može zvučati kao da će ta anti-Reč, duh antihrista, potpuno poreći Reč, i poreći Bibliju u kulminaciji njenog poricanja. Te u svojoj kulminaciji odbaciti Reč i Bibliju. Ne, gospodine. To neće biti tako. Ono što je to, je u Otk.

22:18,19, “Ja svedočim svakom čoveku koji čuje proročanske reči ove knjige, ko ovome što doda, Bog će mu dodati zla opisana u ovoj knjizi. I ako neko nešto oduzme od reči ove proročke knjige, Bog će mu oduzeti njegov deo iz Knjige Života, i od svetog grada, i stvari opisanih u ovoj knjizi.” Tu se radi o menjanju čak samo jedne reči oduzimanjem ili dodavanjem njoj. To je originalni Sotonin trik iz Edenskog Vrta. On je samo dodao jednu malu reč onome što je Bog rekao. To je učinilo tu stvar. To je prouzrokovalo smrt i uništenje. Isto se desilo i u Efezu, bilo je baš potpuno isto. Samo dodana reč, samo reč izuzeta, i anti-Reč, antihristov duh je počeo da uzima maha.

Da li ste to sada shvatili? I ponovo nailazimo na blizanca. Nalaze se dva drveta ponovo, koja rastu zajedno, jedno pored drugog na istoj zemlji, jedu istu hranu, piju istu kišu, i koriste isto sunce. Ali oni dolaze iz RAZLIČITIH semena. Jedno drvo je ZA Reč Božiju, tačno onako kako je Bog to predao, i voli to i poslušno je tome. Drugo drvo je iz semena koje je protiv Reči Božije i menja je tamo gde želi. To supstituiše svojim vlastitim veroispovestima i dogmama umesto žive istinite Reči, tačno onako kao što je to učinio Kain, koji je završio ubijajući Abela. Ali ne bojte se malo stado. Ostanite sa Rečju. *Držite tu Reč između sebe i đavola.* Eva nije to učinila i pala je. I kada crkva otpadne od Reči ona odlazi u dubine Satanskog mraka. “*Strpljiv si i neumorno si trpeo za Moje Ime, i nisi sustao.*” Ovo je skoro identično onom što je rečeno u drugom stihu. Ali u drugom stihu dela, rad, i strpljivost su bili pod zaštitom svete Reči koja im je bila predata. Kako su se oni samo držali dalje od protivnika. Kakav su ugled oni samo donosili Pavlu. No u ovom stihu njihova progonstva i iskušenja i strpljivost su u blagoslovljenom Imenu Isusa.

Vi znate da to nije nimalo čudno, jer je to Reč i Ime koje uzrokuje da neprijatelj nagrme na nas kao poplava. Moćna Reč koja je bila manifestovana u isceljenju, znacima, čudima i drugim manifestacijama, prouzrokovala je da su fariseji počeli tražiti smrt za prve vernike. I sada to Ime, je omrženo i prezreno od Jevreja, a ismejavano od strane kulturnih koji misle da samo lud čovek veruje u čoveka koji je umro i ustao ponovo i da sada sedi na nebu. I tako ovde su bili religiozni progonitelji, Jevreji, koji su proklinjali ovog Isusa, koji je za njih bio lažni Mesija; a tu su bili i drugi smejući se sarkastično i radovali se ismejavanju Imena novog Boga, koji za njih nije bio Bog upšte.

Sada tu ima još nešto što je započeto u tom dobu i nastaviće se skroz dole kroz doba, postajući dublje i mračnije. A to je da su ljudi poricali Isusovo Ime. To nije bila ta istinita Efeška Crkva koja je to učinila. Ne gospodine. To su bili lažni apostoli. To je bio čovek sa strane, koji je nastojao ući unutra i zaprljati vernike. Efežani su znali Ime i ljubili Ga. Zato vratimo se na izvor Efeške Crkve. To je bila grupica ljudi koji su tražili Mesiju i saznali su da se pojavio prorok koji je sebe nazivao pretečom Mesije, u pustinji Palestine i da je krštavao ljude za oprostjenje greha. I ovi, su onda, primili Jovanovo krštenje. Ali kada je Pavle došao ka njima, obrazložio im je da je prorok već mrtav, i da je Isus došao i dao Svoj život kao žrtvu za grehe, te da je SADA došao Sveti Duh ulazeći i ispunjavajući sve prave vernike u Isusa, tog Mesiju. Kada su oni čuli ovo KRSTILI SU SE U IME GOSPODA ISUSA, i kada je Pavle položio na njih svoje ruke, svi su bili ispunjeni Svetim Duhom. Oni su znali kako da poslušaju Reč, i da budu kršteni u Njegovo Ime (Ime Gospoda Isusa Hrista) i tako su oni znali da će primiti ispunjenje Svetim Duhom. Zato nije bilo moguće zavesti te ljude. Oni su znali istinu. Dela 19:1-7.

Oni su poznavali silu toga Imena. Oni su videli da je to Ime bilo tako moćno da bi čak peškiri uzeti sa Pavlovog tela, poslati u Isusovo Ime napaćenim ljudima pomogli i dali oslobođenje od svih vrsta bolesti i izbacivali zle duhove. Tako su bile divne manifestacije toga Imena da ga je jedna grupa izopaćenih Jevreja u Efezu koristila za izbacivanje đavola. Dela 19:11-17, “Bog je tako neobična čudesa činio preko Pavlovih ruku, da su na bolesnike stavljali maramice i kecelje, što bi dotakli njegovo telo, pa su ih bolesti ostavljale, a zli duhovi izlazili iz njih. Neki Jevreji, koji su naokolo obilazili i zaklinjali zle duhove, pokušashe nad opsednutim zvati Ime Isusovo ovim rečima: Zaklinjem vas Isusom koga Pavle propoveda. Bilo je sedam sinova nekog Skeve, velikog Jevrejskog sveštenika, koji su to činili. Ali im zli duh odvrati: Isusa poznajem i znam ko je Pavle. A ko ste vi? I opsednuti nasrnu na njih, sve ih nadvlada i toliku silu iskali na njima da goli i izranjavani pobeگوše iz one kuće. To doznadoše svi stanovnici Efeza, Jevreji i Grci, te ih sve obuze strah, a veličalo se Ime Gospoda Isusa.”

Oni su znali za pravedan život koji je bio vezan sa nošenjem tog Imena, jer ko god priziva Ime Gospodnje neka odstupi od greha. Budite sveti, vi koji nosite posude Gospodnje. Vi nećete nositi Ime vašeg

Gospoda Boga uzalud. Ovi Efežani su bili HRIŠĆANI. Oni su nosili Ime, a to Ime je bilo Hrist, koji je bio Duh Božiji u njima, i koji je bio jedno od trostrukog Imena njihovog Gospoda.

“...*Neumorno si trpeo za moje Ime, i nisi sustao.*” Ovi vernici nisu činili to za Pavla ili za neku organizaciju. Oni nisu bili angažovani u programima i institucijama pomoću kojih bi stekli imanje. Oni su radili za Gospoda. Oni su bili Njegove sluge, a ne pijuni u organizacijama. Oni nisu nedeljom odlazili u crkvu pričali o tom Imenu, a nakon toga ostali deo sedmice sve to zaboravljali. Oni nisu dali tom Imenu samo službu svojih usana. Ne gospodine. Oni su dali svoje živote toj službi. I sve što su činili, činili su u tom Imenu. U tom Imenu su oni delovali, a ukoliko nisu mogli u Gospodnjem Imenu delovati, onda su se uzdržavali od akcije. Oni su bili Nebeski usmereni Hrišćani čije je vladanje bilo u Gospodu.

No ta druga grupa lažne loze je želela da uprlja to Ime vrebajući kao vukovi u tami, nastojeći da prodru unutra i sve poruše. Ali sveti su podneli iskušenje i držali se Reči i Imena.

BOŽIJA OPTUŽBA

Otk. 2:4, “*Ali imam protiv tebe to što si svoju prvu ljubav ostavio.*” Da bi razumeli ovo vi morate shvatiti da Duh ne govori ovo samo originalnim svetima iz Efeza. Ova poruka je za celo doba, koje je trajalo oko 120 godina. Dakle, ta poruka je namenjena svim generacijama u tom razdoblju. Ali ponavljanje istorije se nastavlja. U generaciji Izraela mi vidimo probuđenje u jednoj generaciji, a u sledećoj vidimo samo kako vatra toga probuđenja bleđi. A u trećoj generaciji, žeravica može goreti tek neznatno, dok u četvrtoj može čak nestati i trag od originalne vatre. Zatim Bog ponovo zapali vatru, i isti proces je ponovljen. To je jednostavno manifestacija istine da Bog nema unuke. Spasenje ne dolazi nasleđem preko prirodnog rođenja isto kao što se ni apostolska služba nije mogla naslediti. To nije u Reči. Vi otpočnete sa istinskim nanovorođenim vernicima, a sledeća generacija koja dođe najčešće to nisu iskreni Hrišćani, već uzimaju denominacijsko ime i postaju Baptisti, Metodisti, i tome slično. To je baš tačno šta su oni, takođe. Oni nisu Hrišćani. Vi trebate biti rođeni Božijom voljom, a ne voljom čovečijom, da bi bili spašeni. Ali ovaj narod se sada sav sakuplja po volji čoveka. Ja ne kažem da neki od njih

nisu ispravni pred Bogom. Niti za trenutak ja to ne kažem, ali originalna vatra je već umrla. Oni nisu više isti.

Vatrena želja da se ugodi Bogu, žudnja za spoznanjem Njegove Reči, vapaj za ispunjenje Duhom, sve to počinje da bleđi i umesto da je crkva zapaljena vatrom Božijom ona se hladi i postaje formalna. To je ono što se dešavalo tamo nazad Efežanima. Oni su postajali pomalo formalni. Odvajanje za Boga je izumiralo i ljudi nisu više brinuli za ono što Bog misli o njima, onoliko koliko su postajali pažljivi za ono što svet misli o njima. Druga generacija, koja je dolazila je bila baš kao Izrael. Oni su zahtevali kralja da bi bili kao i druge nacije. Kada su oni to učinili, odbacili su Boga. No oni su to svakako učinili. To je istorija crkve. Kada ona želi više misliti o tome kako da se prilagodi svetu nego da se prilagodi Bogu, i nije prošlo mnogo vremena dok ste ih mogli uočiti kako prestaju činiti stvari koje su obično činili, i počinju činiti stvari koje u početku ne bi činili. Oni su promenili svoj način oblačenja, ponašanja i stavove. Postaju mlitavi. I to je baš ono što “Efez” i znači: opušten–biti nošen.

Ovaj krug probuđenja i smrti nije nikada zatajio. Sve što treba učiniti je setiti se ovog zadnjeg Božijeg pokreta u Duhu kada su se muškarci i žene oblačili kao Hrišćani, išli u crkvu, i molili se celu noć, zauzimali čoškove ulica i nisu bili osramoćeni radi manifestacije Duha. Oni su napustili njihove stare mrtve crkve i proslavljali u kućama ili starim zgradama. Oni su imali realnost. Ali nije proteklo puno vremena kada su počeli dobijati novac da bi gradili nove fine crkve. Oni su postavili horove umesto da su pevali Bogu sami od sebe. Zatim su nametnuli službenu odeću za one u horu. Oni su organizovali pokret i prihvatili ljudsko vodstvo. Ubrzo su počeli čitati nepodesne knjige. Spustili su ograde i jarci su upali među njih i preuzeli celu stvar. Povici oduševljenja su iščezli. Sloboda Duha je iščezla. O, a oni su nastavili sa formom; vatra je umrla, a tama pepela je sve što je od toga ostalo.

Pre nekoliko trenutaka, rekao sam da je Jovan imao razumevanje ljubavi Božije. Taj veliki apostol ljubavi je sigurno video to kada je crkva počela da gubi prvu Božiju ljubav. U I Jovanovoj 5:3, on kaže, “Jer u ovome se sastoji ljubav prema Bogu, da vršimo Njegove zapovesti (Njegovu Reč).” Samo jedno malo odstupanje od Reči je bio korak dalje od Hrista. Ljudi kažu da ljube Boga, jer idu u crkvu, oni čak kliču i raduju se i pevaju i imaju izražene emocije. Ali kada sve to

prestane, pogledajte i vidite da li su oni u REČI, hodajući u Njoj, i živeći po Njoj? Ako oni prolaze kroz sve ostalo, a ne hodaju po toj Reči, oni mogu reći da ljube Boga, ali njihovi životi pričaju drugu priču. Pitam se nije li Jovan pre svoje smrti video puno toga; ljudi koji govore da ljube Boga ali se ne pokoravaju Njegovoj Reči. O, Crkvo Efeška, nešto se događa sa tobom. Neko nastoji ili dodati toj Reči ili oduzeti od nje. No oni to čine toliko suptilno da vi to ne možete primetiti. Ovi nisu napravili tako širok pokret da bi ga otvoreno mogli videti. To je pod pokrivačem, i oni to šire metodom ljudskog rasuđivanja i razumevanja i to će nadvladati ukoliko se ne oduprete tome. Vratite se Pentakostu dok ne bude suviše kasno!

Ali kao i obično ljudi se ne obaziru na Božija upozorenje. Ta vatra probuđenja, koja je izgrađena na svetoj Reči, je toliko divna, i manifestacija Duha toliko blagoslovljena, da se mali strah uvuče unutra i vernik u srcu kaže, “Kako bi mi mogli zaštititi ovu istinu koju imamo? Šta bi mi mogli uraditi da bi se ovo probuđenje nastavilo?” To je momenat kad “duh antihrista” dolazi unutra i šapuće, “Pogledajte, vi sada imate istinu, pazite da je nikako ne izgubite. Zato se organizujte i obrazložite vašu veroispovest onoga što vi verujete. Postavite sve to pod ruku crkve.” Oni su to i učinili. Oni su se organizovali. Oni su dodali Reči. I oni umiru baš kao što je i Eva, uzimanjem *Jedne* pogrešne reči. Božija Reč je ta koja daje život. I to nije ono što *mi* kažemo u vezi Reči da se računa, već je to ono što je Bog *rekao*.

BOŽIJA UPOZORENJA

Otk. 2:5, “*Prema tome, seti se odakle si pao, i pokaj se, i čini prva dela; inače, ako se ne pokaješ, Ja ću doći k tebi i ukloniti tvoj svećnjak sa njegovog mesta.*”

Bog im govori da se SETE. Vidljivo je to da je nešto izašlo iz njihovih umova. Oni su nešto zaboravili. On im kaže da se okrenu u njihovim umovima ka originalnom početku. Izvor prvog doba bio je Pentakost. Oni su otpali od toga. Oni su zaboravili slavu i čudo toga. Bilo je vreme da se vrate nazad u um i onda u realnost. Vratiti se tamo gde bi mogli reći, “Za mene je Hrist život.” Vratiti se čistoći sa kojom su Ananija i Safira imali posla. Vratiti se Kapiji Divnoj. O, kakav je to ukor odstupiti od Boga i odobriti dela koja prljaju Njegovo Ime. Neka oni, koji se nazivaju Njegovim Imenom, odstupe od greha i neka drže

svoje posude čiste za Boga. Pogledajte u ono što ste jednom bili u svojim srcima, i umovima, i svojim životima. A onda se vratite na to.

A koji je put nazad? Put ka tome je put pokajanja. Ako grešnik treba doći putem pokajanja ka Bogu onda povratnik grehu ili mlak će morati da se kaje još više. Pokajte se! Donesite plodove dostojne pokajanja. Dokažite to vašim životom. “Ako se ne pokajete,” Bog je rekao, “Ja ću ukloniti vaš svećnjak.” Sigurno. Crkva u tom stanju ne može dati svetlost svetlu. Njihovo svetlo je postalo tama. Tada Bog odnosi Svog vernog glasnika i njegove verne pastire i prepušta ih njima samima, i oni će nastaviti pričati o Hrišćanstvu ali su ga lišeni. Pokajte se brzo! Nemojte oklevati! Evidentno je da su Efežani oklevali, jer njen životni vek nije bio dug. Slava Božija se kod njih brzo umanjivala. Nije prošlo mnogo vremena dok taj grad nije bio u ruševinama. Njegov slavni hram je postao bezlična masa. Zemlja je postala močvarna i naseljena vodenim pticama; stanovništvo se iselilo osim nekoliko nevernika iz jednog sela. Tu nije ostao niti JEDAN Hrišćanin. Svećnjak je uklonjen sa njegovog mesta.

Sada to ne znači da se ona nije mogla pokajati. Isto tako ne znači da se mi ne možemo pokajati. Mi možemo. Ali to mora biti brzo. To mora biti iskreno srce vičući Bogu u tuzi, i onda će Bog to obnoviti. Slava će doći ponovo.

SEME NIKOLAITA

Otk. 2:6, “*Ali ovo ti je dobro, što mrziš dela Nikolaita koja i Ja mrzim.*”

Postoje dve teze o tome šta su bili Nikolaiti. Neki kažu da su oni bili grupa otpadnika koji su imali svoga osnivača, Nikolu iz Antiohije, proselita, koji je postao jedan od sedam đakona u Jerusalimu. Oni su imali paganske gozbe i bili najbezobzirniji u svom ponašanju. Oni su mislili da ako oni moraju gospodariti senzualnostima da pojedinac mora najpre sve njih i iskusiti. Prirodno je, kada su dali mesta takvim odstupanjima, da je njihova degradacija bila potpuna. Time su na njih primenjena dva Starozavetna imena koja su simbolisala takvu ekstravaganciju: Balam i Jesavelja. Pošto je Balam zaveo ljude i ovladao njima, rečeno je da je i Nikola uradio isto. Ova grupa je tobože izbačena napolje iz Efeza, te našla mesto za sebe u Pergamu.

Ali vidite problem ovakvog verovanja je taj što to nije istina. Za to apsolutno nema istorijske potvrde. To je samo tradicija. Usvojiti takvo

gledište načinilo bi Efeško crkveno doba apsolutno istorijskim a bez da se to odnosi i na današnji dan. To nije istina, jer, sve što je započelo u ranoj crkvi mora se nastaviti u svakom dobu dok to konačno ne bude blagoslovljeno i uzvišeno od Boga ili uništeno u vatrenom jezeru kao nečista stvar. Ova tradicija je u stvari suprotna Pismu, zapazite jednostavno to u Otk. 2:2, Efeška crkva NIJE MOGLA PODNOSITI one koji su zli. Oni su takve trebali odstraniti napolje, ili inače ne bi bilo smisla u tome da se kaže da ih nisu mogli podnositi. Ako ih oni ne bi odstranili, značilo bi da ih mogu podnositi. Sada u stihu šest, kaže se da su oni mrzeli njihova dela. Tako ova Nikolaitaska grupa je ostala deo prvog doba, čineći svoja dela. Dela su bila omražena, ali ljudi nisu bili predati tome bespomoćni. Tako mi vidimo semena u Efezu koja će nastaviti i postati doktrina koja će ići odatle skroz do ognjenog jezera.

Šta su ovi Nikolaiti? Reč dolazi od dve Grčke reči. Niko, što znači *osvojiti*, i od Laos, što znači *laik*. U jasnoj činjenici, da je neko radio nešto u ranoj crkvi što je osvajalo laike. Ako su laici bili osvojeni, onda je morao postojati nekakav "autoritet" koji je to činio.

Šta je bilo to što je Bog mrzeo, a što se dešavalo u toj crkvi? Ono što se tad dešavalo, i danas se dešava, to je tačno što reč Nikolaiti znači. Ljudi su nekako bivali podčinjeni na način koji je bio apsolutno suprotan Reči Božijoj.

A sada da bismo dobili istinsko značenje ovoga u šta upravo ulazimo, moram vas upozoriti da uvek držite na umu da je religija (duhovno područje ako tako želite) sastavljena od dva dela, koji se isprepleću, ali su suprotna kao crno i belo. Religija ili duhovan svet je sastavljena od ova dva drveta, koja su imala svoje korene u Edenu. Oba, Drvo Života i Drvo Spoznaje Dobra i Zla, su stajali u sredini Vrta i nema sumnje da su se njihove grane isprepletale. Tako i u Efeškoj Crkvi nalazimo isti paradoks. Crkva je sastavljena od dobrog i od zloga. Dve loze čine crkvu. Oni su kao pšenica i korov, rastući jedno do drugoga. Ali jedno je ISTINITO. A drugo je LAŽNO. A sada Bog će govoriti SVIMA i On će govoriti o svima. On će ih nazvati crkva. I samo će izabrani zaista znati koji je pravi Duh. Samo izabrani neće biti prevareni. Matej 24:24, "Jer će se pojaviti lažni Hristosi, i lažni proroci, te će pokazati velika čuda znake, da bi zaveli, kada bi to bilo moguće, i same izabrane." I tako skroz nazad tamo u ranoj crkvi (vrlo kratak period nakon Pentakosta) lažna loza se počinje isprepletati oko

Istinske Loze i mi nalazimo ta dela Nikolaita. I taj duh će se suprotstavljati Istinitoj lozi, sve dotle dok ga Bog ne uništi. A sada da li ste to shvatili?

U redu. Kakva je bila duhovna klima u toj crkvi? Ona je napustila svoju prvu ljubav. Time što napušta svoju prvu ljubav, Reč Božiju, nama to biva otkriveno kao napuštanje svoga izvora, što je bio Pentakost. Na razumljivom Engleskom jeziku, to znači da je crkva bila u opasnosti da izgubi vodstvo Svetog Duha i kontrolu Duha. A to je isto ono što se dogodilo kada je Mojsije izveo Izrael iz Egipta. Božiji način je bio takav da ih vodi Vatrenim oblakom, proroštvom, znacima i čudesima, i Božijim čudima. To je trebalo biti ispunjeno kroz 'Božije izabranike' i 'Božijom opremom', i 'od Boga poslanim ljudima,' sa celim logorom koji treba da bude pod vodstvom pokretanja Svetog Duha. Ali oni su se pobunili i želeli su da postave pravila i veroispovesti po kojima da idu. A onda su hteli kralja. I nakon toga su želeli biti poput sveta i otišli su u potpuno otpadništvo i zaborav. Na isti način je otpočelo i to prvo crkveno doba, i biće sve gore i gore, sve dok Duh Sveti ne bude potpuno odbačen i onda Bog mora uništiti ljude.

Vidite na koji način je to započelo u ranoj crkvi. To je bilo nazivano dela. Onda je to postala doktrina. Zatim je to postao standard. Da bi to konačno postalo nepromenljiv put. I konačno je to potpuno zavladao i Bog je bio gurnut u stranu. O, to je počelo tako sićušno, tako tiho, i tako bezopasno. To je izgledalo tako dobro. To se činilo tako zdravo. Onda, to je uzelo uticaj, i kao piton, to je istisnulo sam dah i ubilo svu duhovnost koja je bila tamo u crkvi. O, ta lažna loza je suptilna. Deluje kao anđeo svetlosti dok ne dobije uticaj nad vama. Sada ja želim reći da ja verujem u vodstvo. Ali ne verujem u ljudsko vodstvo. Ja verujem u vodstvo Svetoga Duha, koje dolazi kroz Reč. Ja takođe verujem, da je Bog postavio ljude u crkvu, ljude koji su nadareni Duhom; i oni će držati crkvu u redu. Ja to verujem. Takođe verujem da se crkvom upravlja preko ljudi, koje Bog šalje da preuzmu brigu. Ali to upravljanje je KROZ REČ, tako da nisu ljudi ti koji stvarno upravljaju, već je to BOŽIJI DUH, jer Reč i Duh su JEDNO. Jev. 13:7, "Sećajte se svojih starešina, koji su vam navestili Reč Božiju. Čiju veru sledite, posmatrajući ishod njihovih života."

Ali pogledajte šta se tamo zbivalo. Divlja loza je nadvladala kroz učenje da je ljudsko vodstvo ispravno. Oni su učili da se crkvom treba rukovoditi. Time je učeno da je potrebna kontrola nad ljudima, umesto da se to čini na Božiji način, oni su jednostavno uzeli autoritet, preuzeli duhovnu moć u svoje vlastite ruke i predstavili se kao sveti sveštenici, koji stoje između Boga i ljudi. Oni su se vratili pravo nazad u stari sistem Aronskog sveštenstva. Oni su postali antihristi jer su zamenili Njegovo posredništvo, a nametnuli svoje sopstveno. Bog je to mrzeo. Efežani su to mrzeli i svaki pravi vernik će to takođe mrzeti. Mi bismo trebali biti slepi poput kamena, a da ne vidimo tu istu stvar kako deluje kroz doba i upravo sada to je gore nego ikada. Ono što je to bilo, bila je organizacija. Ta stvar razdvaja ljude. Božiji ljudi su određeni da budu jedno. Jer su JEDNIM Duhom oni SVI kršteni u jedno Telo i SVAKI pojedinac treba da bude pokrenut Svetim Duhom i SVAKO učestvuje u slavljenju Boga. Ali ljudi su želeli nadmoćnost nad drugim, tako da su oni preuzeli kontrolu, i biskupi su postali nadbiskupi, i kroz nametanje titula oni su zaobišli Reč Božiju i učili njihove vlastite doktrine. I oni su postigli to da im se ljudi pokoravaju sve dok nije došlo vreme da njihov vlastiti način slavljenja više nije bio ni sličan onom na Pentakostu. Ova dela su bila početak apostolskog nasleđivanja. A od nasleđivanja apostolske službe bio je jedan lak i brz korak da bi se stupilo u "crkveno članstvo", što bi značilo milost spasenja. Reč je bila svedena na veroispovedanje. A antihrist je svojim duhom preuzeo dominaciju nad crkvom.

Pogledajte na to danas. Ako bi čitali Dela ap. 2:4 na način na koji neki to čine, to bi izgledalo ovako, "I kada je došao dan Pentakosta, tamo je došao sveštenik sa tanjirićem hostija i rekao, 'Ispružite jezik,' i on je stavio komadić hostije na njega, a sam sveštenik bi popio malo vina i rekao, 'Eto, primio si Svetoga Duha.'" Neverovatno? To je tačno to gde je nikolaitizam dospeo. Oni kažu, "Nije tako važno šta kaže Božija Reč. Jer vi to svakako ne možete razumeti. Zato mi to vama trebamo protumačiti. Šta više, Biblija još nije završena. Ona se treba vremenom menjati i mi ćemo vam reći kakve su promene." O, koliko je to suprotno Reči Božijoj koja kategorično tvrdi, "Neka Bog bude istinit, a svaki čovek nek je laža," gde god da čovek dođe u konflikte sa istinom. Nebo i zemlja će proći, ali NITI JEDNA REČ Božija neće proći. I tako ljudi su bili vođeni od strane ljudi koji su pretpostavljali

da su ono što nisu. Oni su rekli da su Hristovi namesnici, ali ono što u stvari oni jesu je antihrist.

Ovde je još jedna tužna priča. A to je priča o vodenom krštenju. U Isusovim danima i posle Pentakosta ljudi su krštavani podronjenjem u vodu. Niko to ne može poreći. Ali obrazovani ljudi kažu da sve što su oni radili po tom pitanju je bilo polivanje vode po njima zato što su se lako mogle naći malene rupe ispunjene vodom na mnogim mestima. I kada ih oni prskaju vodom, oni to čine u Ime Oca i Sina i Svetog Duha, kao da su ove titule bile prava imena, te kao da postoje tri Boga umesto Jednoga. Ali ako ostanete u toj organizaciji i pokušate propovedati istinu o podronjavanju u Ime Gospoda Isusa Hrista bićete izbačeni napolje. Vi ne možete biti pod Božijim vodstvom i ostati tamo unutra. To je nemoguće.

Dakle, Pavle je bio prorok, učen Svetim Duhom. Ako je Pavle krštavao u Ime Gospoda Isusa Hrista, i rekao da svako ko bude uradio drugačije od onoga što je on propovedao da bude proklet, onda je vreme da se probudimo i da vidimo da crkvu više ne kontroliše Sveti Duh već da je pod kontrolom nikolaita. Dela ap. 20:27-30, "Jer nisam ništa propustio da vam u potpunosti saopštim Božiji naum. Pazite na sebe, i na celo stado, nad kojim vas Duh Sveti postavi nadglednicima, da pasete crkvu Božiju, koju Sebi steče krvlju Svojom. Jer znam da će posle mog odlaska provaliti među vas okrutni vučci koji neće štedeti stada. I između vas samih dići će se neki, koji će naučavati opaku nauku, da odvuku učenike za sobom." Pavle je video da to dolazi. Ali on ih je upozorio u vezi ovog lukavog sveštenstva, koje će doći i zavladati svojim lažnim doktrinama. On je znao da će oni primenjivati svoj način slavljenja, koji će odstraniti ljude od svakog dela službe Svetog Duha. Pa čak i danas među onima koji tvrde da su slobodni i ispunjeni Duhom, nema baš jako mnogo slobode kod laika, i najčešće što vidimo tamo je nekoliko nadahnutih propovedi dok stado samo sedi i nastoji to primiti. Ovo je daleko od Pavlovog glasa upozorenja, koji je rekao da kada se svi skupljaju zajedno, da svi trebaju imati vodstvo Duha, i da svi imaju udela u Duhovnom slavljenju.

No crkveno rukovodstvo nikada nije naučilo ovu lekciju ni iz Pisma, a ni iz istorije. Svaki put kad bi Bog pohodio ljude Duhom Svetim i oslobodio ih, nakon kratkog vremena oni bi sebe vezali ponovo u istu stvar iz koje su i izašli. Kada je Luter izašao iz

Katolicizma, ljudi su za trenutak postali slobodni. Ali kada je on umro, ljudi su napravili organizaciju od onoga što su oni mislili da je on verovao i postavili svoje vlastite veroispovesti i ideje i odbacili svakoga ko je rekao nešto suprotno onome što su oni rekli. Oni su se vratili pravo nazad u Katolicizam samo sa malo drugačijom formom. I upravo danas mnogi Luterani su spremni da se celim putem vrate nazad.

O, da! U Otkrivenju 17, ta stara bludnica je imala mnogo kćeri. A te kćeri su iste kao majka. One su postavile Reč na stranu, i porekli delo Božijeg Duha, potčinili laike, a laicima onemogućili slavljenje Boga osim ako to nije preko njih ili njihovim uzorom, što nije ništa drugo do šematski plan nevere od samog Sotone.

Gde, o gde smo mi duhovno? Mi smo u pustinji tame. Koliko smo mi samo daleko odlutali od prve crkve. Pentakost nam nije čak ni na vidiku, a Reč se ne može pronaći. Apostolsko nasleđe, koga imate u izobilju danas, ne postoji u Reči. To je ljudski načinjen izum. To se ilegalno uzdiglo nad istinom da BOG, NE LJUDI, postavlja Svoje starešine u crkvi. Petar čak nije ni bio u Rimu. A ipak oni lažu i govore da je bio. Istorija nam dokazuje da nije bio. No i pored toga što ljudi čitaju istoriju, oni sležu svoja ramena i vraćaju se nazad da veruju laž. Gde vi možete naći 'Hristove namesnike' u Reči? Niko ne može zauzeti Njegovo mesto, a ipak to je bilo učinjeno i ljudi to prihvataju. Gde vi možete naći da 'dodati otkrivenju' može biti prihvaćeno od Boga, a posebno otkrivenje koje je u suprotnosti onom koje je već bilo dano. Ipak oni ga prihvataju i počivaju na njemu. Gde vi nalazite 'čistilište'? Gde nalazite 'misu'? Gde vi nalazite da se "plaćanjem u novcu može izaći iz pakla"? To nije u Reči, ali ljudi su to stavili u svoju vlastitu knjigu i time zavladao ljudima, vladajući sa njima pomoću straha. Gde vi nalazite da je 'čoveku data vlast da nam oprostii kao da je Bog'? "Okrutni vuci," teško da je to dovoljno snažna reč, kojom bi ih mogli opisati. Nikolaitizam. Organizacija čoveka nad čovekom.

Vratite se nazad ka Bogu. Pokajte se dok nije i suviše kasno. Pogledajte ruku, koja piše na zidu. To je pismo suda. Pošto su sveti sudovi bili oskrvnjeni to je izazvalo Božiji gnev, a sada je sveta Reč oskrvnjena i Duh je ožalošćen, i sud je ovde, na samim vratima.

Pokajte se! Pokajte se! Vratite se ka Pentakostu, nazad pod vodstvo Svetog Duha. Nazad ka Reči Božijoj, jer zašto da umrete?

GLAS DUHA

Otk. 2:7, “*Ko ima uho neka čuje šta Duh govori crkvama: Pobjedniku ću dati da jede od Drveta Života, koje se nalazi u Božijem raju.*”

“*Ko ima uho neka čuje šta Duh govori Crkvama.*” Može se dogoditi da milioni ljudi čuju ove reči ili da ih pročitaju. Ali koliko njih će obratiti pažnju na njih? Mi to ne znamo. Ali onaj, koji otvori svoje uho i zaželi znati reči istine naći će Duha Božijeg koji će ga rasvetliti. Ako je vaše uho otvoreno za Reč, Božiji Duh će načiniti Reč stvarnom za vas. Sada to je delo Duha. Ja vas mogu učiti istini, ali ako vi ne otvorite vaše uho da to čujete i vaše srce da to primite, vi nećete dobiti otkrivenje. A sada pogledajte, tu je rečeno da Duh govori crkvama. To je u množini ne u jednini. Duh nije Jovanu rekao da ovo napiše za lokalnu Efešku crkvu, a niti samo za prvo doba. To je za sva crkvena doba. Ali ovo je crkva početka. I ona je poput Knjige Postanka. Ono što je započelo u Knjizi Postanka nastavilo je teći kroz celu Reč i konačno se završilo u Otkrivenju. Tako, ova crkva, koja je počela u Delima, je Božiji šematski plan za sva doba sve do momenta kada ona završava u Laodikejskom Dobu. Pogledajte to pažljivo. Neka svako doba obrati pažnju, jer ono što se ovde dešava je samo početak. Ovo malo drvo koje je posađeno će rasti. To će da raste kroz doba. To, je onda, poruka svakom Hrišćaninu kroz svako doba, sve dok Isus ne dođe. Da, jeste! Da to jeste, jer Duh je taj koji to govori. Amen.

OBEĆANA NAGRADA

Otk. 2:7, “*...Pobjedniku ću dati da jede sa Drveta Života, Koje se nalazi u Božijem raju.*” Ovo je nagrada budućim pobjednicima u svim dobima. Kada poslednji ratnički poklik bude oglašen, kad skinemo naše oklope, tada ćemo se odmarati u raju Božijem i naš deo će biti u Drvetu Života, zauvek. “*Drvo Života.*” Zar to nije divna govorna figura? Ono je spomenuto tri puta u Knjizi Postanka i tri puta u Knjizi Otkrivenja. U svih šest slučajeva to je isto drvo i simbolizuje istu stvar.

Ali šta je Drvo Života? Dakle, najpre bi trebali znati šta samo drvo uopšte predstavlja. U Brojevima (IV Moj.) 24:6, kao što je Valam

opisao Izrael, on je rekao da su oni bili “Poput drva aloje što ih Gospod posadi.” Drvo se u Pismu poredi sa osobom, kao što je to u Psalmu 1. Dakle prema tome i Drvo Života treba biti osoba, a to je Isus.

A u Edenskom Vrtu su bila dva drveta koja su stajala u sredini vrta. Jedno je bilo Drvo Života, a drugo Drvo Znanja Dobra i Zla. Čovek je trebao živeti od Drveta Života; a nije trebao dirati drugo drvo jer bi u tom slučaju umro. Ali čovek je uzeo učešće u tom drugom drvetu, i kada je to učinio, kroz greh, smrt je ušla u njega i on je postao odvojen od Boga.

Dakle, ovo Drvo tamo nazad u Edenu, Drvo koje je bilo izvor života, je bio Isus. U Jovanu, od šeste do osme glave, Isus otkriva Sebe kao izvor Večnog Života. On je Sebe nazvao Hlebom sa neba. On je govorio o predanju Sebe te iznosi činjenicu ukoliko čovek bude jeo od Njega da nikada neće umreti. On je izjavio da je poznavao Abrahama, i da je pre Abrahama, ON BIO. On je prorokovao da će On Sam dati žive vode, od koje ako čovek pije nikada neće ožedneti, već će večno živeti. On je pokazao Sebe kao VELIKI JA JESAM. On je Hleb Života, Izvor Života, Jedan Večni, DRVO ŽIVOTA. On je bio tamo u Edenu u sred vrta kao što će biti i u sred raja Božijeg. Neki imaju ideju da su ova dva drveta u vrtu samo još dva više kao i ostala drva koje je Bog postavio u vrtu. Ali pažljivi učenik zna da to nije tako. Kada je Jovan Krstitelj vikao da je sekira postavljena kod korena svih drva, on nije govorio o jednostavnom prirodnom drveću, već o duhovnim principima. U I Jov. 5:11 se kaže: “A ovo je to SVEDOČANSTVO: Bog nam je dao život večni i taj je život u Njegovom Sinu.” Isus je rekao u Jovanu 5:40, “Ali vi nećete da dođete ka Meni da primite život.” Tako, zapisana Reč Božija, jasno kaže i tvrdi da ŽIVOT, VEČNI ŽIVOT, jeste u Sinu. Nema drugog mesta. U I. Jov. 5:12, “Onaj ko ima Sina, ima ŽIVOT; a ko nema Sina Božijeg NEMA Života.” Vidite, pošto se Božiji izveštaj ne može promeniti, da bi se tome nešto dodalo ili oduzelo, izveštaj jasno tvrdi da je ŽIVOT U SINU...Pošto je to tako, onda TO DRVO U VRTU MORA BITI ISUS.

U redu. Ako je Drvo Života osoba, onda je i Drvo Znanja Dobra i Zla osoba TAKOĐE. To ne može biti drugačije. Tako Taj Pravedan i Taj Zao su stajali jedan pored drugog u sred vrta Edenskog. Jezekilj 28:13, “U Edenu, vrtu Božijemu (Sotona) ti življaše.”

Ovde je mesto gde mi dobijamo pravo otkrivenje o “zmijinom semenu.” Ovde je ono što se stvarno dogodilo u Edenskom vrtu. Reč kaže da je Eva bila zavedena od zmijca. Ona je u stvari bila prevarena od strane zmijca. U knjizi Postanka 3:1 se kaže, “Zmija beše lukavija od sve zveradi što ih stvori Gospod Bog.” Ova zver je bila toliko bliska ljudskom biću (a ipak je bio samo životinja) da je mogao čak razmišljati i govoriti. On je bio uspravno biće i bio je nešto između šimpanze i čoveka, ali bliže čoveku. Bio je toliko blizak ljudskom biću da se njegovo seme moglo, i pomešalo se sa tim ženskim i prouzrokovalo da ona začne. Kad se to dogodilo, Bog je prokleo zmijca. On je promenio svaku kost u telu zmijca tako da je morao puzati po zemlji poput zmije danas. Nauka može pokušavati sve što želi, ali ona neće pronaći kariku koja nedostaje. Zato se Bog postarao. Čovek je pametno biće i može nazreti neku udruženost između čoveka i životinje i on to pokušava dokazati evolucijom. Ne postoji nikakva evolucija. Već čovek i životinja su se pomešali. To je jedna od Božijih tajni koja je ostala skrivena, ali evo ovde je ona otkrivena. To se dogodilo upravo tamo nazad u sred Edena kada se Eva okrenula od Života da prihvati Smrt.

Primetite šta im je Bog rekao u vrtu. Postanak (I Moj.) 3:15, “Neprijateljstvo Ja zamećem između tebe i žene, i između tvoga semena i njenog Semena, i Ono će ti glavu satirati, a ti ćeš Mu ujedati petu.” Ako mi prihvatimo Reč da je žena zaista imala Seme, onda je i zmijac sigurno isto tako morao imati seme. Ako je ženino Seme bio čovek–dete koji je došao mimo čoveka, onda je i zmijčevo seme trebalo doći po istom uzoru, i to je bio drugi mužjak koji je morao biti rođen mimo ljudskog muškog instrumenta. Nema studenta Biblije, koji ne zna da je ženino Seme bio Hrist koji je došao kroz Božiji instrument, odvojeno od ljudskog polnog odnosa. Takođe je dobro znano da je prorokovano gaženje zmijčeve glave što je u stvari proroštvo koje se odnosi na Hrista što će biti ispunjeno na krstu protiv Sotone. Tamo na krstu Hrist je satirao Sotoninu glavu, dok je Sotona ujedao petu Gospodnju.

Ovaj deo Pisma je otkrivenje toga kako je doslovno zmijčevo seme bilo posejano na zemlju, isto kao što mi imamo izveštaj u Luki 1:26-35, u kome je izložen tačan izveštaj o onome kako je ženino Seme došlo manifestujući se u fizičkom svetu odvojeno od instrumentalnosti

muškarca. “Posle šest meseci posla Bog anđela Gabriela u Galilejski grad nazvan Nazaret, ka devici zaručenoj s mužem iz Davidove kuće, kome je bilo ime Josip, a devici beše ime Marija. Kad anđeo uđe k njoj, reče joj: Raduj, se milosti puna, Gospod je s tobom: blagoslovljena si ti među ženama. I kada ga je videla, na te reči ona se prepade i poče razmišljati šta znači taj pozdrav. I anđeo joj reče: Ne boj se, Marijo, jer si našla milost kod Boga. Evo, ti ćeš zatrudneti i roditi Sina, i daćeš mu Ime ISUS. On će biti velik, i zvaće se Sin Najvišega. Gospod Bog daće mu presto Davida, oca Njegovog. I On će vladati nad kućom Jakovljevom doveka. I kraljevstvu Njegovom neće biti kraja. Kako će to biti, reče Marija anđelu, jer se ja ne sastajem sa mužem? Duh Sveti sići će na te, odgovori joj anđeo, i sila Najvišeg zasenićete; zato će se dete koje ćeš roditi zvati Sveti Sin Božiji.” Kao što je ženino Seme doslovno bio Bog koji je reprodukovao Sebe u ljudskom telu, tako je i zmijčevo seme doslovno put kojim je Sotona našao mogućnost da sebi otvori vrata u ljudsku rasu. Sotoni je bilo nemoguće (jer je on samo STVORENO duh-biće) da on sebe reprodukuje na način na koji je Bog reprodukovao Sebe, tako izvještaj u Postanku nam kazuje kako je on proizveo njegovo seme i ubrizgao sebe u ljudski rod. Takođe podsećam da je Sotona nazvan ‘zmija’. To je njegovo seme ili ubrizgavanje u ljudski rod o kojem govorimo.

Pre nego što je Adam ikada telesno upoznao Evu, zmijac je dao tu spoznaju sebe. I potomak koji je rođen iz te veze je bio Kain. Kain je bio (rođen od, začet) od “Zloga.” I Jovanova 3:12. Duh Sveti u Jovanu ni na jednom mestu nije mogao nazvati Adama “Zlim” (jer bi on to bio da je bio otac Kajinu), a na drugom mestu Adam je nazvan “Sinom Božijim” što je on bio po stvaranju. Luka 3:38. Kajin se izopačio u svom karakteru kao njegov otac, koji je doneo smrt, jedan ubica. Njegovo preziranje Boga kada se suočio sa Svemogućim u Postanku 4:5-9,13,14, pokazuje njega kao apsolutno čoveku nimalo sličnog u karakteristikama, čini se da to nadmašuje svaki izveštaj koji imamo u Pismu vezan za konfrontaciju Sotone sa Bogom. “Ali prema Kajinu i njegovoj žrtvi On nije imao respekta. I Kajin se vrlo razljutio, i njegovo lice se pomračilo. I Gospod je pitao Kajina: Gde ti je brat Abel? I on je odgovorio: Ne znam, jesam li ja čuvar moga brata?” I Kajin je rekao Gospodu: “Moja kazna je i odviše teška da je mogu nositi. Evo me teraš danas sa ovoga tla, i moram se skrivati od Tvoga

lica; i biću begunac i skitnica na zemlji; da ko god me sretne može da me ubije.”

Primitite tačan put Božijeg izveštaja o rođenju Kajina, Abela i Seta. Postanak 4:1, “Adam pozna svoju ženu Evu; i ona zače, i rodi Kajina, pa reče, dobila sam čoveka od Gospoda. I ona ponovo rodi njegovog brata Abela.” Postanak 4:25, “Adam ponovo pozna svoju ženu, te ona rodi sina i dade mu ime Set...” Postoje TRI sina od DVA telesna akta, koje je Adam imao sa Evom. S obzirom da je Biblija tačna i savršena Reč Božija, ovde nema greške već nam je ova zabeleška za prosvetljenje. Pošto su tri sina bila rođena iz dva Adamova akta, ZASIGURNO znate da JEDAN od ove trojice NIJE BIO Adamov sin. Bog je ovo zabeležio na ovako tačan način da nam time pokaže nešto. Istina ovoga je da je Eva imala u svojoj utrobi DVA sina (blizanca) od RAZLIČITIH davalaca semena. Ona je nosila blizance, a sa Kajinom je začela nešto malo pre nego sa Abelom. Vidite ponovo ove BLIZANCE. To je savršen tip kao i uvek. Za one koji misle da ovo nije moguće, znajte da postoje medicinski izveštaji o slučajevima gde su žene nosile blizance koji su bili iz odvojenih jajašaca i iz odvojenog osemenjivanja sa odvojenim oplodnjama jajašaca u različitim danima, i NE SAMO TO, već neki izveštaji pokazuju da su blizancima bili različiti očevi. Nedavno je data široka svetska reportaža o Norvežanki, majci koja je tužila svoga muža za izdržavanje nje i njenih blizanaca, od kojih je jedan bio belac a drugi crnac. Ona je priznala da je imala ljubavnika crnca. Dva začeca su bila odvojena u razmaku od tri nedelje. U Beaumontu, Texas, u 1963. god., izveštaj iznosi višestruko rođenje u kojima su oplodnje bile mnogo dana razdvojene, u stvari navedeno je da je žena skoro umrla zajedno sa jednim detetom prilikom porođaja.

Dakle, zašto je ovo trebalo biti tako? Zbog čega je seme zmijčevo moralo doći ovim putem? Čovek je bio stvoren za Boga. Čovek je trebao biti hram Božiji. *Mesto Božijeg odmora*, (Svetog Duha) *bio je čovek, taj hram*. Dela 7:46-51, “Ovaj je našao milost pred Bogom, i želeo da načini hram za Boga Jakovljeva. Ali mu Solomon sagradi kuću. Ali Najviši ne prebiva u hramovima napravljenim rukama; kako je to već prorok rekao: Nebo je moje prestolje, a zemlja je podnožje nogama Mojim. Kakvu ćete Mi kuću sagraditi? Pita Gospod: ili *kakvo će biti mesto Moga odmora?* Zar Moja ruka nije sve ovo načinila? Ljudi tvrde šije; neobrezanih srca i ušiju, vi ste se uvek opirali Svetom

Duhu; kako očevi vaši tako i vi.” Sotona je ovo znao sve vreme. On se takođe želi nastaniti u čoveku isto kao što to Bog čini. Ali Bog je sačuvalo samo za Sebe to pravo. Sotona to ne može učiniti. Sam Bog se pojavio u ljudskom telu. A Sotona to nije mogao i ne može to učiniti. Zato što on nema stvaralačku moć. Jedini način za Sotonu da ostvari svoje želje je bio da uđe u zmijca u Edenu, isto kao što je ušao zlim duhovima u svinje u Gadari. Bog ne ulazi u životinje; ali Sotona može, i to i čini da bi postigao svoje ciljeve. Sotona nije mogao imati dete direktno od Eve kao što je to Bog učinio to sa Marijom, zato je on ušao u zmijca i onda zaveo Evu. Budući da ju je zaveo Sotona je pomoću nje dobio dete na način supstitucije. Kajin je nosio potpune duhovne karakteristike Sotone i životinjsku (telesno-senzualnu) karakteristiku zmijca. Nije čudo što je Duh Sveti rekao da je Kajin bio od zloga. On je to bio.

A sada želim da uđem u siguran dokaz o tom koji imamo, da postoji definitivan afinitet između čoveka i životinje. U pitanju je fizička stvar. Da li ste znali da se može uzeti embrionalna stanica iz životinje i ubrizgati se u ljudsko biće? Tada će te tiroidne stanice ići pravo u ljudsku tiroidnu žlezdu, a bubrežne stanice će ići pravo ka ljudskim bubrežima. Da li shvatate kako je to značajno? Neka inteligencija vodi ove životinjske stanice tačno na pravo mesto. Ta inteligencija prihvata te stanice i postavlja ih tačno na pravo mesto. Postoji afinitet između životinje i čoveka. Iako se oni ne mogu mešanjem razmnožavati. To je bilo pokušano. No tamo nazad u vrtu to mešanje se dogodilo i hemijski afinitet koji još postoji to dokazuje. Jer tamo nazad u Edenu zmijac je bio jedno uspravno stvorenje. Bio je jako blizak čoveku. Bio je skoro čovek. Sotona je uzeo prednost zmijčevih fizičkih karakteristika i upotrebio ih da prevari Evu. Ona je Bog uništio taj zmijčev uzor. Niti jedna druga životinja se ne može pomešati sa ljudskim bićem. Ali afinitet je tamo.

A sada kad smo došli ovoliko daleko, dopustite mi da razbistrim vaša razmišljanja o ovom predmetu tako da možete videti neophodnost našeg ulaska u ‘doktrinu zmijjinog semena’ kakvu ja imam. Počinjemo sa činjenicom da su tamo bila DVA drveća u sred vrta. Drvo Života je bio Isus. A drugo drvo je definitivno Sotona, radi onoga što je došlo kao plod tog drveća. Dakle, mi znamo da su ova dva drveća imala zajednicu sa čovekom inače ne bi bila postavljena tamo. Ona su morala

imati udeo u suverenom planu i svrsi Božijoj kad je u pitanju njihov odnos sa ljudskom vrstom i Njime samim, inače mi ne bismo nikada mogli Bogu pripisati sveznanje. Ovo je sve do sada istina, nije li? Sada Reč najsigurnije izlaže da od PRE postanka zemlje svrha Božija je bila da Svoj Večni Život podeli sa čovekom. Efežani 1:4-11: “Kao što nas je izabrao u Njemu pre utemeljenja sveta, da budemo sveti i besprekorni pred Njim u ljubavi; i predodredio nas za posinaštvo kroz Isusa Hrista za Sebe, po ugodnosti Svoje volje na pohvalu slave Njegove milosti, kojom nas je učinio ugodnom u Ljubljenom, u kojem imamo otkupljenje kroz Njegovu krv, oproštenje greha po bogatstvima Njegove milosti, koju nam je obilno udelio u svakoj mudrosti i razumevanju, kada nam je dao upoznati tajnu Svoje volje, po Svojoj nameri, koju je odlučio u Sebi, da je ostvari u punini vremena, to jest, sjediniti sve u jedno, u Hristu, kao glavi, ono što je na nebesima i ono što je na zemlji, u Njemu, u kojem smo takođe postali naslednicima unapred određeni po Njegovoj odluci, koji čini sve po savetu Svoje volje.” Otk. 13:8, “I svi koji stanuju na zemlji obožavaće ga (Sotonu) svaki kojem ime nije zapisano u *Knjizi Života Jagnjeta zaklanog od postojanja sveta*.” Ali taj Život nije mogao, i nije, došao drugim putem osim na način da se “Bog objavio u telu.” To je bio deo Njegove večne i predodređene svrhe. Ovaj plan je trebao biti na hvalu i slavu Njegove milosti. To je bio plan Otkupljenja. To je bio plan Spasenja. A sada slušajte pažljivo! “Budući da je Bog Spasitelj, bilo je neophodno da On predodredi čoveka kojem će trebati spasenje sa namerom da Sebi da razlog i svrhu da to bude.” To je sto procentno ispravno i mnoštvo citata iz Pisma to označava kao i ovaj stih u Rimljanima 11:36: “Za Njega, i kroz Njega, i Njemu, pripadaju SVE STVARI: Kome SLAVA zauvek. Amen.” Čovek nije mogao direktno doći i poslužiti se tim Drvetom Života u sredini vrta. Taj Večni Život Drveta morao je najpre postati telo. Ali pre nego što je Bog mogao podići i spasiti grešnika, On je morao imati grešnika za podići i spasiti. Čovek je trebao pasti. Pad koji će prouzrokovati Sotona, takođe će morati da ima telo da bi načinio taj pad. Sotona je takođe trebao doći kroz telo. Ali Sotona nije mogao doći kroz ljudsko telo da bi prouzrokovao pad kao što je Hrist došao u ljudskom telu da obnovi palog. Budući da je tamo postojala životinja, zmijac, toliko blizak čoveku, da je Sotona mogao doći u tu životinju i kroz tu životinju dospeti do ljudskog tela i prouzrokovati pad, i na taj način sebe ubrizgati u ljudski rod, slično kao što će Isus

jednog dana doći i uneti Sebe u ljudski rod, u ljudska tela, čak do granice uskrsnuća po čemu ćemo mi imati tela slična Njegovom proslavljenom. Sa ovim što je Bog učinio ovde u vrtu vidimo Božiji predodređeni plan. I kada je Sotona prouzrokovao ono što je bilo neophodno da bi se ostvarila Božija svrha, nakon toga čovek nije mogao prići Drvetu Života u vrtu. Sigurno nije. Nije bilo vreme za to. Dakle, životinja (životinja je prouzrokovala pad, nije li? neka se proliva životinjska krv) je uzeta i njena je krv bila prolivena i onda je čovek imao zajedništvo sa Bogom. Nakon toga je trebao doći dan kada će se Bog pojaviti u telu, i na način Njegovog poniženja obnoviće palog čoveka i učiniće ga učesnikom Večnog Života. Jednom ako vidite ovo, moći ćete da razumete zmijino seme i znaćete da to nije bila jabuka koju je Eva jela. Ne, to je bila degradacija ljudskosti mešanjem semena.

A sada znam da odgovarajući na jedno pitanje; drugo se pitanje nameće, i ljudi me pitaju, “Ako je Eva pala na taj način, šta je Adam učinio, jer Bog stavlja krivicu na Adama?” To je jednostavno. Božija Reč je zauvek postavljena na nebu. Pre nego što možemo reći da je nastala zvezdana prašina, ta Reč (Božiji Zakon) bila je tamo TAČNO ONAKO KAO ŠTO JE NAPISANO U NAŠOJ BIBLIJI. Sada Reč nas uči da ako žena napusti svoga muža i ode sa drugim čovekom ona je preljubnica i više nije udata i muž ne treba da je uzme nazad. Ta Reč je bila istina u Edenu isto kao što je bila istina kad je Mojsije to zapisao u zakonu. Reč se ne može menjati. No Adam je uzео nju nazad. On je tačno znao šta radi, a ipak je to uradio. Ona je bila deo njega, i on je bio voljan da uzme njenu odgovornost na sebe. Zato joj on nije dopustio da ode. Tako da je Eva začela sa njim. On je znao da ona hoće. On je znao tačno šta će se desiti sa ljudskim rodом, i on je prodao ljudski rod u greh da bi mogao imati Evu, jer ju je voleo.

I tako su rođena ta dva sina. Sinovi koji su trebali biti očevi ljudskom rodu, koji je evo i do sada zaprljan. I šta je zapis rekao o njima? Čitajte taj zapis. Juda 14: “Enoh, sedmi od Adama, prorokovao je za njih govoreći...” Knjiga Postanka 5 je glava Enohovog rodoslovlja. Ono daje nama rodoslovlje ovako, 1. Adam, 2. Set, 3. Enos, 4. Kajinan, 5. Maleleil, 6. Jared, 7. Enoh. Zapazite da Kajin tu nije ni spomenut. Adamova linija ide kroz Setu. Da je Kajin bio dete Adamovo, zakon prvorodstva bi tada Kajinu dao pravo u lozi. Takođe

mora biti napomenuto veoma pažljivo da se u knjizi Postanka 5:3, kaže: “Adam je u stotridesetoj godini života dobio sina po vlastitoj sličnosti, po svom liku i nazvao ga Set. Nigde se ne kaže da je Kajin bio na Adamovu sliku, ipak ako je on bio njegov sin onda bi trebao biti, jer zakon reprodukcije je nedvosmislen da svako donosi po svojoj sličnosti. Mi takođe moramo naglasiti činjenicu da u oba rodoslovlja kao što je to u knjizi Postanka i Lukinom Evanđelju, Kajin nedostaje. Kada bi Kajin bio sin Adamov bilo bi negde nešto rečeno i o njemu, “Kajin koji je bio Adamov sin, koji je bio sin Božiji.” Tu se ne kaže tako zato što se to NE MOŽE reći.

Naravno učenjaci su dugo vremena izlagali postojanje dve linije ljudi: jedna od njih je bila linija pobožnih nađena u Setu, a druga bezbožna linija koja je nađena u Kajinu. I to je čudno, ali istinito, ovi isti učenjaci nam nikada nisu rekli zašto je Kain bio takva vrsta osobe dok su Abel i Set bili duhovni, pobožna linija. Činjenično, Kajin bi trebao biti duhovan, a Abel manje duhovan, a pogotovu Set, i celom linijom dole radi toga što svaka naredna generacija sve više odlazi od Boga. Ali ne, Kajin je ovde predstavljen poput zloga kao što nijedan čovek nije opisan da je tako nasilno stao naspram Boga i Reči. I neka se ovo zna: Pismo se ne igra sa svojim rečima. Šta god da je Zapis to je za pomazane oči da to vide. To je tamo sa svrhom. U toj Reči se kaže, Postanak 3:20: “I Adam nazva svoju ženu imenom Eva; jer je ona bila majka svim živima.” Ali ni jedan tekst Pisma nigde ne kaže da je Adam otac svih živih. Ako u ovome ne bi bilo spoja sa Postankom 3:20, zašto bi bilo spomenuto da je Eva majka svih živih, a o Adamu nije bilo niti jedne Reči? Činjenica je da iako je Eva bila majka svih živih, da Adam nije bio otac svih živih.

U Postanku 4:1, Eva je rekla: “Čoveka sam dobila od Gospoda.” Ona ovde ne kaže da je dobila Kajina od Adama. Ali u Postanku 4:25 reče ona, “...Bog mi *odredi* DRUGO seme, umesto Abela, koga ubi Kajin.” [Ovaj citat je preveden iz Engleskog prevoda Biblije King James. – Prevodilac] Ona ne kaže da joj je Bog DAO drugo seme – koje bi bilo Hrist, jer On jeste DAN. No, ovaj sin, Set, je bio ODREĐEN umesto Abela. Ona ovde prepoznaje svoga sina, koji je od Adama; ona sada ne priznaje Kajina, jer je Kajin došao od zmijca. Kada ona kaže DRUGO SEME, umesto Abela, ona sa time kaže da je

Abel bio drugačiji od Kajina, jer ako bi obojica bili sinovi istog oca, ona je trebala reći, "Dato mi je još JEDNO SEME VIŠE."

Ja ne verujem u sve što pročitam, ali ovo je sigurno ozbiljna stvar da je izdanje časopisa LIFE (LAJF) od 1.03.1963. god. daje izveštaj psihijataru koji su diskutovali tačno o istoj stvari o kojoj i mi diskutujemo. Dakle, znam da se svi psihijatri međusobno ne slažu, ali ovde je to. Strah od zmija nije jedna svesna odvratnost već je to pitanje nesvesnog. Kada bi to bio prirodan strah ljudi bi isto tako sretno stajali fascinirani kao pred kavezom od gorile ili lava. No njihove nesvesne misli drže ih da bulje u zmije. To vabljenje od zmija je nesvesno seksualno. Da je tako bilo kroz doba vidi se po ljudima iz generacije u generaciju. Zmije su uvek bile i uvek će biti odbojno privlačne. Zmija je uvek bila u poziciji simbola *i dobra i zla*. Ona je u stvari bila simbol faličnog kroz doba. Baš tačno kao što je opisano u Edenskom vrtu, mi nalazimo da je zmijac oličenje strasti kao zla.

Skoro je univerzalno među svim nekulturnim plemenima da je zmija udružena sa seksom i često je povezuju u slavljenju sa njim. Nauka o seksologiji to iznosi u mnogim slučajevima. Dakle, želeo bih znati odakle su ti ljudi to dobili, budući da su neobrazovani i nikada nisu čitali Bibliju. Ali isto kao što je priča o potopu znana širom sveta, tako je i ova istina o padu čoveka znana. Oni znaju šta se desilo tamo u Edenu.

Možda će me sada neko pitati ovo pitanje: Je li Bog rekao Evi da pazi na zmijca i da ga se čuva da je ne prevari? Sada slušajte, Bog nije trebao da kaže nijednu stvar o tome šta bi se moglo dogoditi. Samo izvucimo zaključak iz priče. On je jednostavno dao Reč. On je rekao da ona nema udela u ZNANJU. Već udeo u ŽIVOTU. ŽIVOT JE BIO REČ BOŽIJA. SMRT JE BILA SVE ŠTO NIJE REČ BOŽIJA. Ona je dopustila JEDNU REČ da izmeni i upravo onda Sotona ju je dobio. Bog je mogao reći: "Nemoj uzeti od plodova sa drveta više nego što možeš pojesti!" Sotona je mogao reći, "Pogledaj, to je potpuno tačno. Jer ako uzmeš suviše mnogo toga ono će istrunuti. Ali ovde je metod očuvanja ploda, a ipak u isto vreme ti to možeš uzeti koliko ti želiš. Tako vidite, vi možete imati svoj put i Božiji put u isto vreme." Đavo je nju dobio upravo tamo. Onaj koji je kriv u JEDNOJ tački zakona prekršio je CEO zakon. Nemojte se igrati sa Rečju. To je tačno ono što se desilo u Efeškom Dobu pre nego što se ono završilo oko 170. god. u

novoj eri. A šta je to Drvo proizvelo? Drvo Znanja Dobra i Zla proizvelo je smrt. Kajin je ubio svoga brata, Abela. Zli je ubio pravednika. Tu nalazimo uzor. I taj uzor će ići do obnavljanja svih stvari kao što je rečeno kroz proroke.

Drvo Znanja Dobra i Zla je proizvelo pametne ljude; ljude od ugleda. Ali njihovi putevi su putevi smrti. Božiji ljudi su jednostavni, ali duhovno promišljeni, usmereni ka Bogu i prirodi, mirno obrađujući zemlju, i brinući se radije za istinu nego za bogatstvo. Zmijino seme je donelo ogromnu trgovinu, divne pronalaskе, ali sa tim svim dolazi smrt. Njihov barut i atomske bombe ubijaju u ratu; a u vremenu mira mehanički pronalasci kao što su automobili, ubijaju čak više u vremenu mira, nego što to čine ratni pronalasci u vremenu nevolja. Smrt i uništenje su plodovi njihovog rada.

Ali oni su religiozni. Oni veruju u Boga. Oni su kao njihov otac, đavo, i njihov praotac, Kajin. Obojica njih su verovali u Boga. Oni idu u crkvu. Oni se mešaju sa pravednima kao što se kukolj meša sa pšenicom. Čineći tako oni kvare i proizvode Nikolaitsku religiju. Oni šire svoj otrov svim naporima da unište Božije seme isto kao što je Kajin ubio Abela. Nema straha Božijeg pred njihovim očima. Ali Bog ne gubi nikoga od Svojih. On ih čuva čak i u smrti, i obećao je da će ih On u poslednji dan podići.

ZAKLJUČAK

“...Pobedniku ću dati da jede od Drveta Života, Koje se nalazi u Božijem raju.” Kako je ovo uzbuđujuća misao. Drvo Života u Edenskom Vrtu kojem se nije moglo približiti radi Adamovog pada, sada je dato pobedniku. Ognjeni mač herubina čuvara je stavljen u korice. Ali, taj mač nije stavljen u korice pre nego što mu je sečivo bilo okrvavljeno Jagnjetovom krvi. Hajde da držimo u umu ovu istinu pošto razmotrimo zašto je Adamu i njegovom potomstvu bilo uskraćeno pravo na to Stablo, a sada im je ponovo dopušteno.

Božija namera za Njegovo stvorenje, čoveka, je zato da izrazi Svoju Reč. U Postanku, Adamu je bila data Reč da živi po njoj. Život življen po Reči bi bila izražena Reč. To je istina zar ne? Ali da li je Adam živio po toj Reči? Ne, zato što je on trebao živeti po SVAKOJ Reči, i on je izneverio i nije vodio računa o *svakoj* Reči. Zatim se tamo onda pojavio Mojsije. Kako velik i moćan čovek je on bio. Ipak i on je

izneverio da živi po svakoj Reči, i taj prorok, koji je tip Velikog Proroka koji je trebao doći, izneverio je radi besa da se pokori Reči. I tamo je takođe bio David, veliki kralj Izraela, čovek po vlastitom Božijem srcu. I on je izneverio preljubom, kad je bio okušán. Ali kada je došla punina vremena, pojavio se jedan, glava, Isus, koji je takođe morao biti okušán da bi se videlo hoće li živeti po SVAKOJ Reči koja je izašla iz Božijih usta. Tada je Sotona bio poražen. Jer je ovde bio Jedan koji je živeo po "To je pisano," i to Božije Remek Delo, nadvladalo je, reflektujući Božiju Reč. A onda je Taj Savršeni manifestovani bio dat na krst, kao Savršeno Jagnje Božije za savršenu žrtvu. I na 'drvetu' On je primio smrtné rane, da bi mi, kroz Njega i radi Njega, mogli jesti sa Drveta Života, i onda taj Život, koji nam je slobodno darovan, osposobljava nas da nadvladamo, i da izrazimo Reč Božiju. I sada ovim sinovima Božijim, koji su po Njemu pobedili, data im je privilegija na Božiji raj, i neprekidno zajedništvo sa Isusom Hristom. Tamo nikada više neće biti nikakve odvojenosti od Njega. Gde god On ide i Njegova Nevesta će ići. Ono što je Njegovo, On deli sa Svojim voljenima kao zajedničko nasleđe. Tajne stvari će biti otkrivene. Mračne stvari će biti rasvetljene. Mi ćemo se spoznati kao što smo poznati. I mi ćemo biti kao On. Ovo je nasleđe pobednika, koji su nadvladali krvlju Jagnjeta i Rečju svedočanstva Isusa Hrista.

Kako mi čeznemo za tim danom kada će svi krivi putevi biti izravnani, a mi ćemo biti s Njim, u vremenu bez kraja. Može li taj dan ubrzati svoj dolazak, i možemo li mi požuriti sa pokornošću Njegovoj Reči i s time dokazati našu dostojnost da delimo Njegovu slavu.

"Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama." Kako je to tragično što ovo prvo doba nije slušalo Duha. Umesto toga slušalo je čoveka. Ali hvala Bogu, jer u poslednjem dobu biće podignuta grupa, Istinita nevesta zadnjeg vremena, i ona će slušati Duha. U tom danu velike tame svetlo će se vratiti pomoću čiste Reči i mi ćemo se vratiti sili Pentakosta da poželimo dobrodošlicu Gospodu Isusu Hristu.

GLAVA ČETVRTA

SMIRNA CRKVENO DOBA

Otkrivenje 2:8-11

“Anđelu crkve u Smirni napiši; Ovo govori Prvi i Poslednji, Koji beše mrtav i živ je.

Ja poznajem tvoja dela, i nevolju, i siromaštvo, (ali ti si bogat) i hule onih koji govore da su Jevreji, a to nisu, nego Sotonina sinagoga. Ne boj se što ćeš postradati. Gle, đavo će ubrzo neke od vas baciti u tamnicu da se iskušate i imaćete nevolju do deset dana. Budi veran do same smrti i daću ti krunu života. Ko ima uho da čuje, neka čuje šta govori Duh crkvama! Pobjedniku sigurno neće nauditi druga smrt.”

UVOD

Sa namerom da osvežim vaše umove želim vam ponovo ukazati kako mi pronalazimo imena glasnika svakog doba. Bog je u Svojoj suverenoj volji video da istorija Novozavetne crkve neće biti izgubljena, isto kao što je On video da istorija Izraela neće biti izgubljena, jer je stavljena u Bibliju, i potvrđena od mnogih nađenih svitaka, zemaljskih posuda i drugih pronalazaka što su arheolozi otkrili i objasnili. Mi ustvari imamo tok biblijske istorije od prve stranice pa do sada. Tako čitanjem istorije možemo otkriti, koji čovek ili ljudi, u raznim dobima su bili najbliži Božijem originalnom uzoru – Apostolu Pavlu. One koje je Bog upotrebio da privedu Njegov narod ka Reči Istine, to bi bili oni koje razmatramo. Onda između tih bi bio jedan za svako doba, koji bi stajao najčistije i najbliže uzoru Reči i sili. Jedan takav bi onda mogao biti glasnik. Doba su takođe pronađena izučavanjem istorije. Svako bi jednostavno trebao čitati doba onako kako su pronađena u Otkrivenju i to se sve mora perfektno uklopiti sa istorijom kao što TO ZAISTA I MORA. Sa obzirom da su crkvena doba bila predskazana od Boga, a njihova stanja otkrivena, onda je neophodno da istorija koja bi sledila bude onakva kakvom je Biblija izlaže. To je tako jednostavno—ali ta jednostavnost je ključ za Reč. Sada sa svim ovim ja nisam jednostavno bio student istorije, ja sam tražio da budem čovek Duhovnog uma, i to je bilo samo kroz

definitivnu potvrdu Duha Božijeg da sam izabrao ljude koje sam izabrao. Ovo je istina pošto Bog poznaje moje srce.

GLASNIK

Upotrebljavajući pravilo dato od našeg Boga za biranje glasnika svakog doba, mi bez oklevanja izjavljujemo da je Gospod podigao Irineja do te pozicije. On je bio učenik tog velikog sveca i ratnika vere, Polikarpa. I nema sumnje, pošto je on bio postavljen do nogu tom velikom čoveku da je naučio o hrišćanskim dražima koje su sledile iz njegovog posvećenog života, jer je Polikarp bio jedan od istinskih postavljenih svetaca svim dobima ako se gleda u svetlu besprekornog života. Vi ćete se setiti iz onoga što ste vi čitali da je Polikarp bio mučenički ubijen. Suviše star da pobegne, i suviše iskren čovek da dopusti nekom drugom da ga krije i onda je istrpeo kaznu što je tako učinio, i on je predao sebe na smrt. Ali pre nego što je to uradio, tražio je i dobio dozvolu da se dva sata moli za svoju braću u Gospodu, za vladara, za svoje neprijatelje i one koji su ga zarobili. Poput velikih svetaca svih doba, žaleo je bolje uskrnuće, držao se čvrsto, odbijajući da porekne Gospoda, i umro je sa čistom savešću. On je bio stavljen na lomaču (na svoj zahtev) i vatra je bila zapaljena. Vatra je odmicala od njegovog tela, odbijajući da ga dotakne. Tada su ga proboli mačem. Pošto je ovo bilo urađeno; voda se izlila iz njegovih bedara gaseći plamenove. Njegov duh je u stvari bio viđen kako odlazi u formi belog goluba ispušten iz njegovih grudi. Ipak za svo ovo veliko svedočanstvo, ovaj Jovanov učenik koji je napisao Otkrivenje nije bio borbeno aktivan protiv Nikolaitskog sistema, jer je čak on sam naginjao ka organizaciji, ne shvatajući da želja za zajedništvom i onim što se činilo kao dobar plan za podstrek Božijeg dela je u stvari bio neprijateljski trik.

Ali sa Irinejom to nije bilo tako. On je bio protiv svake vrste organizacije. Takođe, njegova životna priča, u kojoj je služio Gospodu, je bila u mnogim manifestacijama Svetoga Duha; i Reč je naučavana sa neuobičajenom jasnoćom i odgovarala je originalnim pravilima. Njegove crkve u Francuskoj su bile poznate po tome što su imale Duhovne darove, jer su sveti govorili u jezicima, prorokovali, podizali mrtve, i lečili bolesne molitvom vere. On je video opasnost u bilo kojoj vrsti organizovanog bratstva među starešinama, pastirima i tome slično.

On je čvrsto stajao za ujedinjenu, Duhom ispunjenu, lokalnu crkvu koja će manifestovati darove. A Bog ga je poštovao, jer se Božija sila manifestovala među svetima.

On je takođe bio jasan u svom razumevanju Božanstva. I s obzirom da je bio Polikarpov učenik, koji je bio učenik Svetog Jovana, mi sigurno možemo znati da je on imao savršeno učenje koliko god je to bilo moguće po ovom predmetu. U knjizi Prenikejski Očevi Knj. 1, stranica 412 mi imamo ovu tvrdnju, koju je on dao o Božanstvu. "Svi drugi izveštaji, isto tako iznose titulu jednog, i istog bića, Gospod Sile, Gospod, Otac Svih, Bog Svemogućí, Najviši, Stvoritelj, Tvorac, i slično tome, ovo nisu uzastopna imena i titule različitih bića, već jednog te istog." On je jasno ukazao da su ovo titule kao što je i Ruža Saronka, Zvezda Danica, Lepši Od Deset Hiljada itd. Niti se tu nalazi više nego JEDAN Bog. Njegovo ime je Gospod Isus Hrist. Tako njegovom striktnom privrženošću Reči, njegovim divnim razumevanjem Pisma, i prisustvom sile Božije u toj službi, on je pravi izbor za to doba. I zaista nesreća je u tome što druga doba nisu imala glasnike sa takvim zbirom plodova, sile, i vodstva Svetim Duhom i Rečju.

SMIRNA

Grad Smirna je bio malo severnije od Efeza kraj otvora Smirna zaliva. Zbog svoje vrlo lepe luke to je bio komercijalni centar čuven po izvozu. Takođe je bio poznat po svojim školama retorike, filozofije, medicine, nauke, i lepim građevinama. Tamo je živelo mnogo Jevreja, a oni su bili gorki protivnici Hrišćanstva, čak ljući od Rimljana. U stvari, Polikarp, prvi biskup u Smirni je bio mučenički ubijen od strane Jevreja a rečeno je da su Jevreji obeščastili svoj sveti dan (Subotu) donoseći drva za njegovu lomaču.

Reč Smirna znači, "gorak," a izvedena je od reči, mirišljava smola (lat. - myrh). Mirt je upotrebljavan za balzamovanje mrtvih. Tako mi ovde imamo dvostruko značenje nađeno u imenu ovog doba. To je bilo gorko doba ispunjeno smrću. Dve loze, unutar crkvenog polja, su imale tendenciju daljeg razdvajanja sa porastom gorčine prema onoj istinskoj lozi od strane lažne. Smrt nije bila samo seme divlje loze već je čak i pitoma loza bila paralizovana puzanjem i slabošću, jer su nekoliko godina nakon Pentakosta već odstupili od nepreljubničke istine; a

nijedan istinski vernik nije jači i duhovno zdraviji i življi od njegovog znanja odanosti čistoj Božijoj Reči, kao što to vidimo u mnoštvu primera iz Starog Zaveta. Organizacije su se brzo razvijale, i tako povećavale i potvrđivale smrt članova, jer je vodstvo Svetog Duha bilo odstranjeno, a Reč je zamenjena veroispovestima, dogmama i ritualima stvorenih od strane ljudi.

Kada je Izrael ušao u nezakonit savez sa svetom, i oformio zajedništvo kroz venčanje, došao je konačno dan kada je svet prevladao i Vavilonci su odveli ljude Božije u zarobljeništvo. A kad su otišli u zarobljeništvo, oni su otišli imajući sveštenstvo, hram i Reč. Ali kada su se vratili nazad imali su učitelje—rabine, teološki red fariseja, sinagoge, i Talmud (Jevrejska verska-dogmatska knjiga). A kada je Isus došao oni su bili toliko izopačeni da ih je On nazvao decom njihovog oca, đavola, i pored toga što su bili Abrahamovi potomci po telu. U ovom dobu mi vidimo da se događa ista stvar. Međutim pošto 'ceo Izrael' nije *Izrael*, već je mala grupica bila pravi duhovni Izrael. Eto tako uvek je bila mala grupica istinskih Hrišćana, neveste Hristove, dok On ne dođe po Svoje.

U ovom gradu su bila dva poznata hrama. Jedan je bio hram, podignut za slavljenje Zevsa, a drugi je bio podignut Kibeli. I između ova dva hrama je oformljen jedan od najlepših puteva u antičko vreme, nazvan Zlatna Ulica. Za mene u ovome je prikazano dalje prodiranje paganizama, koji je započeo u prvom dobu, ali bilo je poznato da ono postoji samo u Rimu. Spajanjem ovih dvaju hramova Božijeg i boginjinog je izraženo seme Marijanstva gde je Marija nazvana Majka Božija i time su joj dali čast, titulu i priznali joj silu i jednakost sa Isusom Hristom. Zlatna ulica koja ih je spajala je slika pohlepe prouzrokovanim Nikolaitskim organizatorima, koji su nastojali udružiti crkvu i državu, jer su znali za bogatstva i silu koja će im biti ponuđena. Kao što je Efeško Doba bilo plodna posteljica semenu tragičnog Pergamskog Doba, koje je došlo kasnije, ovo Smirmino Doba je bila kiša, sunce, i hrana koja je osigurala divlju korupciju sa kojom je crkva bila potvrđena kao idolopoklonička što je duhovna preljuba, iz koje ona nikada neće izaći. Smrt se prožela od njenog korena ka granama, a oni koji su imali učešća u njoj, primili su učešće gorčine i smrti. Ovo doba je trajalo od 170. do 312. godine nove ere.

POZDRAV

Otk. 2:8, “Ovo govori Prvi i Poslednji, Koji beše mrtav i živ je.”

“Prvi i Poslednji koji beše mrtav, i živ je.” Sada ovo nisu reči čoveka. Sam čovek (ako bi mogao govoriti iz groba) rekao bi, “Ja sam Prvi i Poslednji koji je bio živ, a sada je mrtav.” Prva stvar koja se događa čoveku jeste da se rodi (tada je živ) i poslednja stvar, koja mu se dogodi, je da umre. Tako ovo nije čovek koji govori. Ovo je Božanstvo. Čovek (Adam) primio je život i okrenuo ga u smrt. Ali ovaj ČOVEK (Isus) je uzeo smrt i preokrenuo ga u život. Adam je uzeo nevinost i preokrenuo je u krivicu. A Ovaj je uzeo krivicu i okrenuo je u pravednost. Adam je uzeo raj i okrenuo ga u prokletu pustaru; ali Ovaj se vraća nazad da preokrene prokletstvom uzdrmanu zemlju u drugi Eden. Adam je uzeo život zajedništva i radosti sa Bogom i okrenuo ga u pustinju duhovne tame što je donelo greh, moralnu trulost, bol, patnje, obmane, i pokvarenosti koja je bila unutar ljudske duše. Ali Ovaj, od cele tragične smrti i degradacije, koja je pala na ljudski rod, doneo je život pravednosti i lepote, tako kao što je greh nakon što je zavladao izazvao smrt, isto tako sada ljudi mogu živeti u pravednosti pomoću Jednog, Hrista Isusa; i ne kao što je bio prekršaj, i ako je zaista bio užasan, ali sada je mnogo više Njegov dar na Večni Život.

I ovde On, hodajući među onima, koje je On otkupio, Njegovom crkvom. I šta su bili oni koji su bili otkupljeni? Zar mnogi nisu bili kao Pavle, ubice i podmitljivci? Nisu li mnogi bili kao umirući lopov, pljačkaši i ubice? Sve su to trofeji Njegove milosti. Svi vraćeni nazad iz smrti. Svi načinjeni ŽIVIMA u Hristu Isusu, Gospodu.

Pitam se jeste li primetili pozdrav prvom dobu i onda zapažate li pozdrav za ovo doba. Samo ih stavite jedno pored drugog. “Ovo govori Onaj koji drži sedam zvezda u Svojoj desnoj ruci i hoda među crkvama. Ovo govori Prvi i Poslednji Koji beše mrtav i živ je.” Ovo je jedna te ista osoba. I On nam daje do znanja da je crkva Njegova. Kao što je klica semena usred ploda, tako je i On, Kraljevsko Seme, usred crkve. Kao što samo seme ima život u sebi, tako je On autor života crkvi. Njegovo hodanje označava Njegovu apsolutnu brigu za nju. On je Glavni Pastir, koji pazi na Svoje vlastite. To je Njegovo pravo, jer je On kupio crkvu Svojom vlastitom krvlju. Ta krv je krv Božija. Taj Koji poseduje crkvu je Bog, sam Bog. On je ‘Prvi i Poslednji.’ Ta titula

znači večnost. On je bio mrtav, a sada je živ. On je platio cenu tako da On ima pravo vlasništva duše od hrama Božijeg. On vlada time. On je slavljen u njemu. On se ljuti na svakog ko mu preuzima Vodstvo i autoritet. Bez sumnje da je to razlog što se On svakom dobu predstavlja kao Božanstvo da upozori i uteši ljude. On upozorava lažnu lozu, a teši istinitu lozu. Ovo je JEDINI ISTINITI SVEMOGUĆI BOG. Čujte Njega i živite.

STANJE DOBA U KOJEM SE NALAZI

Otk. 2:9, *“Poznam tvoja dela i tvoju nevolju, i siromaštvo, (ali ti si bogat) i hule onih koji govore da su Jevreji a nisu, nego Sotonina sinagoga.”*

Ključ u ovom dobu je evidentno vidljivo patnja. Ako je bilo patnje u prvom dobu, ovde je predviđena još intenzivnija patnja kroz drugo doba. Nema sumnje da se Pavlove reči odnose na mnoštvo Hrišćana ma gde u svetu oni bili i za svako doba. Jevreji 10:32-38, *“Sećajte se predašnjeg vremena, kada ste tek prosvetljeni podnosili čestu borbu, u patnjama; delom javno izvrgnuti izrugivanju i nevoljama, delom postajući sapatnici sa onima koji su se nalazili u takvoj nezgodi. Vi ste, naime, imali saosećanje za mene u mojim okovima i radosno podnosili otimanje svojih dobara, jer ste znali da u nebu imate bolje i trajno imanje. Prema tome, ne gubite svoga pouzdanja, čemu pripada velika nagrada. Strpljenje vam je zaista potrebno, da vršenjem volje Božije možete primiti obećanje. Jer još malo, vrlo malo, i doći će Onaj koji ima doći, neće zakasniti. Sada pravednik će živeti od vere; ali ako ko otpadne, duša moja neće nalaziti zadovoljstva u njemu.”*

Upravo takvo udruživanje ljubaznih srdačnih ljudi sa pravim istinskim vernikom može im doneti smrt zauzvrat njihove ljubaznosti.

A sada Gospod Bog Svemogućí kaže, **“JA ZNAM.”** Tamo On hoda među Svojim ljudima. Ovde je On, Glavni Pastir stada. Ali da li On sprečava proganjanje? Da li On zaustavlja patnje? Ne, On to ne čini. On jednostavno kaže, **“JA ZNAM** vaše patnje—Ja uopšte nisam nesvestan vaših patnji.” I ovo je jak kamen spoticanja za mnoge ljude. Kao Izrael pitajući se da li ih Bog stvarno voli. Kako Bog može biti pravedan i voleti, a stajati pored svojih i posmatrati ih kako se pate? To je ono što su pitali u Malahiji 1:1-3, *“Breme Reči Gospodnje Izraelu po Malahiji. Ljubio sam vas, govori Gospod. A vi pitate, Po čemu si nas*

ljubio? Ne beše li Isav brat Jakovljevi? reč je Gospodnja: ali ipak Jakova sam zavoleo, a Isav mi omrznu, gradove mu u pustoš pretvorih, a baštinu njegovu dadoh pustinjским šakalima.” Vidite, oni nisu mogli shvatiti Božiju ljubav. Oni su mislili da ljubav znači bez patnje. Oni su mislili da je značenje ljubavi roditeljska briga za bebu. Ali Bog je rekao da je Njegova ljubav bila “izborna” ljubav. Dokaz Njegove ljubavi je IZBORNOST – bez obzira šta se desilo, Njegova ljubav je istinski dokazana činjenicom da su oni bili izabrani za spasenje (zato što je Bog vas izabrao za spasenje kroz posvećenje Duha i verovanja istine). On može vas predati na smrt kao što je to učinio sa Pavlom. On vas može predati i prepustiti patnjama kao što je bio slučaj sa Jobom. To je u Njegovoj vlasti. On je suveren. Ali to je sve sa svrhom. Da On nema svrhu, onda bi On bio tvorac frustracija, a ne mira. Njegova svrha je da pošto se malo pomučimo postanemo savršeni, te da se učvrstimo, ojačamo, i sredimo. Kao što je Job rekao, “On daje snagu nama.” (Job 23:6.) Vidite Njega, Samog, napaćenog. On je ustvari postao savršen u stvarima u kojima je propatio. Jev. 5:8-9, “I ako je bio Sin, ipak se nauči poslušnosti od onoga što je pretrpeo; te postigavši savršenstvo, postade svima koji Mu se pokoravaju začetnik večnog spasenja.” Jednostavnim jezikom rečeno, sam Isusov karakter je bio usavršen patnjom. I prema Pavlu On je Svojoj crkvi ostavio meru patnje da bi ona, takođe, verom u Boga dok pati za Njega, došla do savršenstva. Zašto On to želi? Jakov 1:2-4, “Smatrajte potpunom radošću, braćo moja kad upadnete u razne kušnje, znajući da kušnje vaše vere stvara strpljenje! Samo neka to strpljenje urodi savršenim delom da budete savršeni i neporočni bez ikakva nedostatka!”

Zašto On ima takav stav? Razlog ćemo naći u Rimljanima 8:17-18, “Ako smo deca, onda smo i naslednici, naslednici Božiji, a sunaslednici Hristovi; ako zbilja (kao što i jeste) trpimo s Njim, da s Njim budemo i proslavljeni. Držim zaista, da patnje sadašnjeg vremena nisu dostojne usporedbe sa slavom koja će se objaviti u nama.” Jer ako ne patimo sa Njim, mi nećemo ni vladati sa Njim. Zato trebate patiti da biste vladali. Razlog za ovo je da karakter jednostavno nikad nije načinjen bez patnje. Karakter je POBEDA, a ne dar. Čovek bez karaktera ne može vladati, jer je sila bez karaktera Sotonska. Ali sila sa karakterom je podesna da vlada. I pošto On želi s nama podeliti čak Svoj presto na istoj osnovi na kojoj je On nadvladao i seo na presto Svoga Oca, onda i mi moramo nadvladati da bismo seli sa Njime. I

male privremene patnje kroz koje mi sada prolazimo nisu dostojne usporedbe sa ogromnom slavom, koja će biti otkrivena u nama kada On dođe. Oh, kakvo blago je pripremljeno za one koji su voljni da kroz patnju uđu u njegovo kraljevstvo.

“Nemojte misliti da vam se dešavaju čudne stvari što se tiče vatrenih iskušenja koje su tu da vas iskušaju.” To je govorio Petar. Je li čudno to što Bog želi da izgradi karakter nalik Hristu koji se formira kroz patnju? Ne, gospodine. Jer svi mi imamo iskušenja. Svi smo mi iskušavani i ukoravani kao sinovi. Niti jednoga to ne mimoilazi. Crkva koja ne prolazi kroz patnje, i nije iskušavana, i koja nema toga, nije od Boga. Jevr. 12:6, “Jer Gospod kara onoga koga On ljubi, i šiba svakoga koga usvaja za svoga sina. A ako ste vi izuzeti od ukoravanja, kojeg smo svi mi sudeonici, onda ste kopilad, a ne pravi sinovi.”

Dakle, ovo specifično stanje u Smirni moralo je biti primenjeno na svako doba. Nema doba koje je oslobođeno toga. Ne postoji istinski vernik koji je od toga oslobođen. To je od Boga. To je Božija volja. To je potrebno. Nama je potreban Gospod da nas nauči istinu da mi moramo patiti i biti nalik Hristu čineći tako. “Ljubav je ljubazna i dugo trpi.” Matej 5:11-12, “Blagosloveni ste vi, kad vas ljudi budu grdili, i progonili, i kad vam zbog Mene budu lažno pripisivali svaku vrstu opačine. Radujte se i kličite od veselja: jer vas čeka velika nagrada na nebu. Jer tako su progonili i proroke koji su živeli pre vas.”

Oblačno nebo i oluje života nisu znaci Božijeg neodobravanja. Niti su vedro nebo i mirne vode znaci Njegove ljubavi i odobravanja. Njegovo odobravanje za nas je jedino U LJUBLJENOME. Njegova ljubav je izborna i On ju je imao za nas pre postanka sveta. Da li On nas voli? O, da. Ali kako ćemo mi to saznati? Mi to znamo jer ON JE TO TAKO REKAO, i objavio nam je da nas on voli jer nas je priveo k Sebi i dao nam od Svog Duha, postavljajući nas kao sinove. A kako ću ja dokazati moju ljubav prema Njemu? Verujući ono što je On rekao, i imajući radost u sred kušnji koje je On u Njegovoj mudrosti dopustio da se dese.

“Poznajem tvoje siromaštvo (ali ti si bogat).” I ovde je to ponovo. Vidimo Ga kako hoda gore dole unutar Svoje crkve. Kao otac, On gleda na svoju porodicu. On je Glava Svog domaćinstva. On je snabdevač. On je zaštitnik. A ipak On gleda njihovo siromaštvo. O, kako se nedovoljno naučen vernik spotiče o ovo. Kako Bog može

podnositi da gleda Svoje vlastite u vreme njihove potrebe i upravo ne prekine sa svim tim te zašto ih ne obaspe materijalnim dobrima?"

Ovde je mesto gde vi ponovo trebate verovati u ljubav, dobrotu, i mudrost Božiju. Ovo je takođe potrebno. A setite se Njegovog upozorenja, "Nemojte se brinuti za sutra, šta ćete jesti ili u šta ćete se obući. Vaš Otac zna šta vam je potrebno. On Koji oblači ljljane i hrani vrabce mnogo će više učiniti za vas. Ove fizičke stvari nisu osnovne potrebe vašeg života, jer ljudski život se ne sastoji od stvari koje on poseduje. Već prvo tražite kraljevstvo Božije i Njegovu pravdu i sve materijalne potrebe će vam biti dodate." Božiji ljudi nisu materijalistički nastrojani. Oni su usmereni Hrišćanski. Oni ne traže bogatstva koja su ovde dole; već traže ono što je gore. Ovo je apsolutna istina, većina Hrišćana NISU bogati. Radije su na strani siromašnih. Tako je bilo i u Isusovim danima. To je bila istina u Pavlovo vreme, a trebao bi biti i danas. Oh, to nije istina danas, jer Laodikejsko Doba je jedno vrlo bogato, a čak je često kriterijum duhovnosti u izobilju zemaljskih dobara. Moj Bože, kako je crkva bogata u dobrima. A tako siromašna u Duhu. "Blago vama siromasi, jer je vaše kraljevstvo Božije. Kraljevstvo Božije NIJE u mesu ili piću." Ono nije materijalno. Ono je UNUTAR nas. Bogat čovek je bogat Bogom, a ne svetskim stvarima.

"Oh," Duh viče, "Poznajem vaše siromaštvo. Vidim vaše potrebe. Nemate baš nešto mnogo, bilo čega, čime biste se hvalili. Ono što ste radili se oduzelo od vas. Vi ste rado predali svoje posedstvo u zamenu za jedno večno. Vi ste ismejani. Vi ste prezreni. Vi nemate materijalne izvore kojima biste mogli pribeći. Ali i pored svega toga vi ste bogati. Vaša sigurnost je u Njemu Koji je vaš štit i vaša izvanredno velika nagrada. Vaše kraljevstvo tek treba doći. Ali će doći. I ono će biti večno. Da, Ja sam svestan vaših kušnji i vašeg jada. Znam kako je teško ići dalje. Ali Ja ću se setiti svega toga kada se budem vratio i zahtevao vas kao Svoje, i onda ću vas nagraditi."

Dakle, u ovome nema ništa protiv bogatih ljudi zato što Bog može spasiti i bogate ljude. Neki od dece Božije su bogati. Ali novac može biti takva zamka, i to ne samo za one koji ga imaju već i za one koji ga nemaju. Već tamo u prvom dobu, Jakov je vikao protiv onih koji su davali privilegiju bogatim ljudima, "Braćo moja nemojte imati veru u našega Gospoda Isusa Hrista sa pristrasnošću prema osobama."

Siromašni su pokušavali da se bogatima uvuku pod kožu sa ciljem da dobiju pomoć, rađe nego da veruju Bogu. “Nemojte to činiti,” kaže Jakov. “Ne činite to, novac nije sve. Novac nije odgovor.” A ni danas on to nije takođe. Jer mi imamo više bogatstva nego što smo ga ikada imali ranije, a ipak duhovno je manje postignuto. Novac nije sredstvo sa kojim Bog radi. On se pokreće Svojim Duhom. I to pokretanje Duhom dolazi samo onoj osobi koja je posvećena Reči.

SOTONSKA SINAGOGA

Otk. 2:9, “*I hule onih koji govore da su Jevreji a nisu, nego sinagoga Sotone.*”

Ovde je stih koji će u sebi sadržati veoma važnu misao, ne samo što je on najneobičniji u svojoj sadržini, ali to se praktično ponovilo u dobu koje je bilo skoro hiljadu godina kasnije.

Otk. 2:9, “Poznajem tvoja dela, i progonstva, i siromaštvo, (ali ti si bogat) i znam hule onih koji govore da su Jevreji a nisu, već sinagoga Sotone.” Da počnemo sa ovim, ta reč, *Jevreji*, ne opisuje religiju Jevrejskog naroda. To se odnosi samo na Judin narod i ima isto precizno značenje kao kad bih ja rekao da sam po rođenju *Irac*. Ovi ljudi su govorili za sebe da su u stvari Jevreji, pravi Jevreji po rođenju. Oni su bili lažovi. Oni nisu bili Jevreji rođenjem, a niti su bili takvi po religiji. Ako je ovo sve istina, šta su oni onda bili? To su bili prevareni ljudi, koji su već bili deo crkve. Oni su pripadali lažnoj lozi.

Oni nisu bili od prave crkve, već od lažne crkve, jer je Bog rekao “oni su bili Sotonska sinagoga.” Sada ta reč za sinagogu nije ista reč koju mi upotrebljavamo za crkvu. U Bibliji crkva znači, “oni koji su pozvani napolje”, ili “oni koji su dozvani sa svrhom”. Psalmista kaže za ove izabrane ljude, “Blago čoveku koga TI IZABEREŠ, i DAJEŠ mu da Ti se približi, da se nastani u šatoru Tvom.” Psalm 65:4. Ali značenje sinagoge je “skupština ili skupljanje.” To može biti dobro ili loše, ali u ovom slučaju je loše, jer su to oni čije skupljanje nije od Boga već od njih samih. Isaija je za njih rekao, “Gle, oni će se sigurno sakupiti zajedno, ali NE OD MENE: ko god se bude sakupio protiv tebe pašće radi tebe.” [Citat uzet iz Engleskog prevoda Biblije King James–Prevodilac.] Isaija 54:15. I sa obzirom da su ovi sigurno bili protiv istinske loze, Bog će ih jednoga dana uništiti.

Dakle, zašto mi imamo ljude umešane na crkvenom polju, koji sebe nazivaju Jevrejima? Razlog je ovaj: Pošto su oni lažovi oni su mogli tvrditi šta god su želeli. Oni su mogli reći ono što su oni želeli kao da je to bila činjenica i onda se držati toga. I u ovom slučaju oni bi mogli lagati sa veoma snažnim mišljenjem u svom umu. Nije li rana crkva skoro potpuno bila sastavljena od Jevreja, koji su sačinjavali originalne delove Njegova tela? Dvanaest apostola bili su Jevreji, a i kasniji apostoli su bili takođe ili Jevreji ili proseliti. Tako za ljude koji bi se zakleli da su bili Jevreji time bi dobili neko preimućstvo i tvrdili bi da su originalni. Reći laž, držati se toga i ne obazirati se na istorijske činjenice. Upravo reci to i nastavi to govoriti ljudima i uskoro će ljudi to primiti.

Da li ste iz ovog nešto izvukli? Nije li to isti duh upravo i danas u crkvi? Nije li tamo grupa koja tvrdi da su oni original i istinita crkva i da se spasenje nalazi samo u njoj? Ne tvrde li oni da imaju ključeve kraljevstva, koje su primili od Petra? Ne tvrde li oni da je Petar bio njihov prvi papa i da je stanovao u Rimu kada ZA TO NEMA UOPŠTE ISTORIJSKIH ČINJENICA? I čak njeni najobrazovaniji i najupućeniji pripadnici veruju njenoj laži. Sotonskoj sinagogi! Pa ako je Sotona njen otac, a on je otac laži, onda nije čudno da su i ti u sinagogi takođe lažovi.

Razmotrite misao o bogohuljenju. Ovi iz Sotonske sinagoge nisu hulili na Boga u ovom slučaju (iako su to činili bez reči) već su oni hulili na istinitu crkvu. Sigurno. Kao što je Kajin progonio i ubio Abela zato što je on (Kajin) bio od zloga, i kao što su formalni Jevrejski sledbenici (Isus je rekao da su oni od njihovog oca, đavola) pokušali uništiti Hrišćane u prvih nekoliko godina prvog doba, sada ta ista grupa (lažna loza) čak je sa mnogo jačim intenzitetom pokušala da uništi istinske vernike u drugom dobu. Antihristov duh raste.

Grupa koja je sebi polako krčila put u crkvu DELIMA (Nikolaitizma) nije se više plašila da bude otkrivena već se otvoreno organizovala u grupu vlastitog sakupljanja te nastupila protiv istinske crkve neprijateljski bez ikakve maske. Sada kada vam ja kažem da je to bila jedna organizovana antihristova crkva dajem vam istinu iz autentične istorije. Prva crkva oformljena u Rimu (mi ćemo trasirati njen istorijski put u Pergamskom Dobu) je već preokrenula istinu Božiju u laž predstavljajući pagansku religiju služeći se Hrišćanskim

imenima i značenjima. U drugom dobu to je već bilo toliko paganski (mada su tvrdili za sebe da su istinita crkva) da je Polikarp išao čak 2500 kilometara u vremenu starosti da ih moli da se vrate nazad. Oni to nisu učinili. Oni su već imali čvrstu hijerarhiju i stabilnu organizaciju, i potpuno odstupili od Reči. Zato je onda ovo, Sotonina sinagoga, puna bogohuljenja, u kojima su već bila semena doktrine Nikolaitizma, i koja će za kratko vreme biti stvarno sedište i sila Sotonske religije. I ovo je stvarno ispravno jer Otk. 2:9 NE kaže da su oni ljudi OD Sotonine sinagoge, već kaže da su oni sami SOTONSKA SINAGOGA.

Taj antihristov duh nije novi duh. To nije nešto što se samo pojavilo u crkvenim dobima. To je bilo tu sve vreme. Da bi dobili jasno razumevanje kako on deluje, i kako nastupa protiv Boga te kako zauzima vlast u crkvi, pogledajte u Stari Zavet i vidite to tamo. Razmotrimo ovaj duh kako se on manifestovao u Izraelu nakon što je on izišao iz Egipta da bi bio crkva u pustinji.

Isto kao što je rana crkva započela pod čistom službom Svetoga Duha sa znacima i čudesima i manifestacijama kao što su to proroštvo, jezici, tumačenje jezika, mudrost, znanje i iscelenje, tako i u danima Izraela kada su oni napustili Egipat, oni su bili pod vodstvom Duha Božijeg manifestovanim darovima. Bog je bio vođa ljudi. U stvari On je bio njihov Kralj. On je bio Otac-Kralj. On se brinuo o Izraelu kao Otac o svojoj porodici. On ih je hranio, borio se u njihovim bitkama, olakšavao njihove terete i rešavao njihove probleme. On je u stvari Sebe zaposlio radi njih. Oni su bili jedina nacija kojoj je On bio zaista Bog. Ali jednoga dana oni su gledali okolo, i videli da Filistejci i drugi narodi imaju kraljeve nad sobom. To je privuklo njihovu pažnju i oni su odlučili da oni trebaju njihovo vodstvo predati čoveku, tako da su oni želeli kralja. Dakle, Bog je odlučio da Sam postavi vodstvo čoveka, u Osobi Gospoda Isusa Hrista, ali oni su svoj plan ostvarili ranije. Sotona je znao plan Božiji tako da je on stavio to u ljudska srca da urade to pre Boga (Reči).

Kada su došli ka Samuelu i pitali za kralja, Samuel je bio tako užasnut da mu je srce skoro zakazalo. Bog je Svoj narod vodio kroz ovog posvećenog i Pismom potvrđenog proroka i on je osetio da je bio odbačen. On je okupio ljude moleći ih da se ne udaljuju od Boga, koji ih je nosio kao decu i učinio ih prosperitetnima i blagoslovio ih. Ali oni su istrajali. Rekli su Samuelu. "Ti nikad nisi grešio u svom vodstvu. Ti

nikada nisi bio nepošten u finansijama i poslu. Dao si sve od sebe da nas održiš u liniji sa Rečju Gospodnjom. Mi cenimo čudesa, mudrost, brigu i zaštitu Božiju. Mi verujemo u to. Mi to volimo. I u stvari mi ne želimo ostati bez toga. Mi u stvari kralja želimo samo za to da nas vodi u bitke. Dakle, naravno kada mi pođemo u bitku mi i dalje nameravamo da sveštenici idu ispred sa Judom za njima, i mi ćemo trubiti, pevati i klicati. Mi nemamo nameru prestati sa bilo čime od toga. **ALI MI ŽELIMO KRALJA JEDNOG IZMEĐU NAS DA BI NAS VODIO.**” A Bog reče Samuelu. “Vidiš, oni nisu odbacili tebe, već su oni odbacili Mene da bi vladao nad njima.”

Kako je to bilo tragično. Malo je njih shvatalo da kada su pitali Boga da im dopusti da budu kao ostatak sveta da su na taj način odbacili Njega, zato što je Bog odredio da njegov narod deluje drugačije od sveta. Oni nisu od sveta i oni ne izgledaju kao svet i oni ne deluju kao svet. Oni su razapeti svetu i svet je razapet njima. II Kor. 6:17-18, “Zato izađite između njih, i odvojite se, veli Gospod, i ne dotičite se ničega nečistog; i Ja ću vas primiti, i biću vam Otac, a vi ćete mi biti sinovi i kćeri, veli Gospod Svemogućii.”

Vidite jedina razlika između Izraela i ostalih nacija je bio Bog. Odstraniti Boga na stranu i Izrael bi bio kao bilo koja druga nacija. Kada je Samson odsekao svoju kosu on je bio kao bilo koji drugi čovek. Odstranite vodstvo Svetog Duha iz crkve i ona je ISTO ŠTO I SVET KOJI JE PRIKAČIO IME BOŽIJE NA SEBE. Svet i crkva su od iste zemlje, baš kao što su Jakov i Isav bili od istih roditelja, ali razliku čini jedino Božiji Duh. Nije bitno što vi sebe nazivate Hrišćaninom. Svako može to učiniti. Stvar je u tome da li vi imate ili nemate Duha Božijeg u sebi, jer bez Duha vi ste bezbožnik; i niste od Njegovih. Amen.

Ne tako davno pitao sam jednu damu da li je Hrišćanka. Rekla mi je, “Želim vam dati do znanja, gospodine, da ja palim sveću svake večeri.” Kakve veze to ima jedno sa drugim? Ja sam Metodista, ja sam Baptista, ja sam Pentakostalac. To nema ništa zajedničkog sa time. Ili imate Svetog Duha ili ginete.

Na početku tamo u prvoj crkvi ljudi su razmišljali i rasuđivali kako da bolje napreduju pred Bogom. Dela Nikolaitska su se počela manifestovati. Nakon toga se oformila grupa. Oni su odlutali od uzora Reči. Sve što je tu potrebno je samo promeniti jednu reč i taj kvasac će

podići celo testo. Onaj ko prekrši jednu tačku zakona kriv je za sve. Eva je promenila samo jednu Reč. To će učiniti tu stvar.

I kad je Sotonski naklonjena grupa bila oformljena, ona je počela mrzeti i boriti se protiv pravih vernika, insistirajući da su oni (tuđini) bili Božija crkva.

Primitite kako organizacija rađa mržnju. Ona uništava zajedništvo. To izaziva gorčinu. A to je ono što mirisna smola (myrrh-mirt) znači. I to je ono čega je Smirmina bila puna. Gorčine. Koren gorčine mnoge opogani. I sve više i više paganštine je ulazilo unutra. Svako doba je osetilo svoje ožiljke.

Smirmina crkva je odlutala daleko od originala. To je postalo hibrid. Ona je hibridizovala sebe na način na koji i Eva to učinila. Vi znate da je hibrid spoj dve vrste, koja nastaje mešanjem. Rezultat više nije čist kao original. To je melez. Dakle, kada je Eva dozvolila zveri da pomeša svoje seme sa njenim i ona je rodila stvorenje nazvano Kajin, koji nije bio čisto ljudski. On je bio od ZLOGA. Primitite koliko se on razlikovao od Abela. Primitite koliko se on razlikovao i od Seta. On je mrzeo Boga i nije se pokoravao Reči i progonio je i ubio pravednog. On je sebe postavio iznad Reči Božije.

Crkva je takođe, odstupila od onoga što je originalno bila. Ona je hibrid. Tako je, nominalna crkva je hibrid. Ljudi kažu, "Ja sam Baptista." Ali tako nije bilo u početku. "Ja sam Metodista." Tako nije bilo na početku. Umesto prave Reči Božije, umesto Duhom ispunjenih ljudi u crkvi koja je bila vođena Duhom datim otkrivenjem, sada postoje veroispovesti, i dodati zakoni, i obrazovane pretpostavke od strane obrazovanih ljudi. Učenje je zauzelo mesto otkrivenju. Umovanje je zamenilo veru. Programi su zamenili spontanost slavljenja u Svetom Duhu. To nije bilo tako u početku. Čitava vrsta se promenila. To je postala hibridna crkva.

I onda, kada crkva postaje hibridizovana, hoće li ona proizvesti čiste Hrišćane? Ona ne može. Život ili seme koje donosi rođenje Hrišćana nije u njima. Vrsta donosi vrstu. Baptista rađa još više Baptista i oni deluju kao Baptisti. Metodista rađa Metodiste i oni deluju kao Metodisti. Ni jedni nisu znani po Božijoj sili, niti mogu biti jer to nije tamo. Oni su poznati po njihovim ceremonijalnim slavljenjima Boga, i njihovim veroispovestima i dogmama.

Hajde da govorimo o hibridu. Da li znate koji je najpoznatiji hibrid na svetu? On je sa nama prisutan već vekovima. To je mula. Ona je kombinacija magareće i konjske vrste. Ona je čudna vrsta životinje. Ona ne može sebe reprodukovati. Ona nema život, koji to može učiniti. Ipak pričajmo o poslu. Ona može nadraditi konja ili magarca. Ali pogledajte njenu prirodu. Ona je tvrdoglava i nikada joj ne možete verovati. Ona je savršena slika hibridne religije. Ukrštanja između istine i tame, jer konj je tip istinskog vernika a magarac slika onog drugog nepravednog. Ukoliko ih pomešate dobićete sterilnu, formalnu religiju. Ona ne poseduje seme života. To je smrt. Ona može govoriti o istini ali je ne može proizvesti. Ona nema Boga u svojoj sredini, a ipak se njeni članovi skupljaju i govore o Bogu i stalno sistematski poriču silu. Oni će poreći Reč čak u Ime Gospodnje. I za njih nikad ne postoji nikakve nade. Da li shvatate da organizovana religija nikad nije imala probuđenje? Nikada! Jednom kada bi se organizovali oni bi umrli. Oni se nikad ne mogu vratiti nazad. Ne, gospodine. Ja vam mogu pokazati taj tip. U Izlasku (II Moj) 13:13, “Svaku prvinu magaradi otkupi jagnjetom. Ako je ne otkupiš, zavrni joj vrat. A svakog prvovođenca između svoje dece otkupi.” Vidite, magarac može biti otkupljen. Svaki bedan grešnik može biti otkupljen krvnom žrtvom Isusa Hrista, a u odbacivanju Hrista sam biva odbačen. Ali mulu ne možete otkupiti. Za nju nema otkupljenja. Nema krvi za nju. Ne može ni biti zato što mula uzima utočište u crkvi dok magarac uzima utočište u krvi. Mula “nema semena” u sebi koje može biti oživljeno, ali magarac ima seme.

Eto, baš pre nekoliko nedelja čitao sam izveštaj. Da, to je bio izveštaj od jednog nespasenog biznismena; ne Hrišćanina. Kaže da je začuđen sa crkvama. On ih ne može shvatiti. Oni imaju predavanja koja drže profesori, koji uče Reč Božiju sa ciljem da je unište. Sada taj čovek jednostavno nije mogao shvatiti sve to. On je bio zaprepasten time. On je rekao da može razumeti ateiste ili komuniste, ili slobodoumnike ili neke druge da to rade. Ali kada sama crkva uništava Reč Božiju to je ravno ubici s predumišljajem. TU JE VAŠA HIBRIDNA RELIGIJA. PROBUDI SE AMERIKO DOK NE BUDE SUVIŠE KASNO. Kada se crkva udalji od Reči ona će verovati u svašta. To je poput Eve. Kada je rodila Kajina, rekla je, “Dobila sam čoveka od Gospoda.” Da li vi shvatate da je ona stvarno mislila tako? Ona je mislila da je dobila čoveka od Gospoda. Vidite, jednom je ona bila prevarena pošto je uzela Sotonsku reč umesto Reči Božije i onda je

ona mislila da je sve što je rekla ispravno. Ako ona kaže da je dobila čoveka od Boga, onda je ona dobila čoveka od Boga. Ali Bog je postavio zakone u svom univerzumu. Dobro seme može doneti samo dobar plod, a zlo seme može doneti samo zao plod. Dakle, svako seme, iako različito, koristiće istu zemlju, hranu, vlagu, i sunce, ali će roditi po svojoj vrsti. Primitite istoriju Kajinove linije. A primitite istoriju Setove linije. Samo je jedna razlika između njih – u originalnom semenu. I u ničemu više.

Ako pogledate na ovu Evinu tvrdnju izbliza, primetićete da je ona imala više razumevanja nego što to većina i pretpostavlja. Ona nije pripisala sina Sotoni, jer bi ga to načinilo jednakim Bogu. Samo Bog je mogao stvoriti jajašce u Marijinoj materici. Sotona to nije mogao učiniti. Eva je to znala. Sotona jedino može izopačiti. Tako je on nju prevario sa svojim zlim semenom. Kajin je došao iz zmijčevog semena. Abel i Set su došli iz Adamovog semena. *Ova semanja su prošla kroz potpuno isti proces, ali deca su bila različita, jer su bili od različitog semena.*

Ona je verovala da je Kajin od Boga. Ona je prihvatila Sotonsku laž kao Božiju istinu. To je isto što mi imamo sada. Crkve sebe postavljaju kao izvore istine, ali istina nije u njima, a ipak deca začeta njihovim putem kunu se njima, a čak bi i ubili da bi sačuvali tu grešku.

Ako mislite da je to preterivanje, samo pročitajte II. Timoteja glavu 3 i prvih pet stihova četvrte glave. II Timotejeva 4:1-5, “Zaklinjem te pred Bogom, i Gospodom Isusom Hristom, Koji će suditi žive i mrtve u Njegovom pojavljivanju i Njegovom Kraljevstvu; propovedaj Reč; u pogodnom i u nepogodnom vremenu; ukori, zapreti, preklinji u svoj strpljivosti i svakoj vrsti pouke. Jer će doći vreme kada ljudi neće podnositi zdrave nauke; nego će prema svojim požudama sebi nagomilati učitelje, da im golicaju uši; te će odvratiti svoje uši od istine, i okrenuće se bajkama. A ti budi trezan u svemu, podnesi patnje, vrši delo evanđeliste, i ispuni dužnost svoje službe do kraja.”

Kada je crkva sebi dozvolila da se okrene od originala, kao Adam i Eva, smrt je došla unutra.

Nema snage u njoj. Ona je postala nakazna. Za trenutak se crkva pomerila u pravcu formi i ceremonija, prema sveštenstvu organizujući grupe propovednika, koji su organizovali vodstvo bez Svetog Duha i Njegove Reči, istog trenutka smrt je ušla unutra i ona je počela

obolevati, i pošto je postala bolesna ona se promenila u grupu ljudi bez sile čije je jedino oružje bilo raspravljanje. Ona nije mogla proizvesti ništa u Duhu, jer njena nada je bila izgrađena na programima a ne na veri u Njegovu Reč. Pošto su oni sejali programe, oni su i žnjeli programe. Oni su sejali izopačenje i žnjeli izopačenu decu.

Vi pomešajte nešto sa Bogom i požnjećete tačno ono što ste dodali unutra. Čovek bi to trebao naučiti iz prirode. On je mešanjem dodao i prirodi. On je ubrizgao svoje vlastite ideje u prirodu i preuredio molekule, i tome slično i sada on žanje oluju. Pogledajte samo kako oni danas proizvode piliće. To se tako vrhunski gaji da postoji mašina za izleganje i ono se izleže samo od sebe. To nije dobro za hranu i nije ukusno za jelo. Oni su ubrizgali različite sastojke u meso i mi to jedemo i radi toga ljudsko telo menja svoju konstituciju tako da žene postaju uže u kukovima, a šire u ramenima, a muškarci postaju upravo suprotno od toga. Dakle, ako se igrate sa prirodom dobićete nakazu i to će vam se osvetiti, a šta će vam se dogoditi ukoliko promenite istinu u laž? Odgovor je, rodićete antihrista, bezbožni sistem religije koji je toliko izopačen da niti će izgledati, a niti može proizvesti ono što je bio original. Jedini odgovor, koji Bog ima za takvu situaciju, je ognjeno jezero.

To tužno Smirnino Doba je umiralo. Kada je umrlo, više nikad se nije povratilo. Ni jedno doba se nikada ne vraća nazad. Probudjenje se nikad ne vraća nazad. To ne može imati Božiji život u sebi prirodnom generacijom. To zahteva regeneraciju odozgo. Ovo poslednje doba je započelo vatrom Pentakostalnog probuđenja, a oni su to pravo nazad organizovali. Umesto uzimanja Reči uzeli su njihove vlastite ideje i učinili isto što je i svako doba pre njih učinilo – različitim priručnicima zamenili su Reč. Samo istupite iz tog priručnika i videćete šta se dogodilo. Vi ste napolju, brate. A oni će vas progoniti i kriviti u ime Boga. I kako oni samo vole svoje organizacije. Nije ni čudo. Oni su druga generacija Pentakostalaca i pošto Bog nema unuke oni su samo deca njihovih očeva, poznata po veroispovestima i formama slavljenja. Oni mogu pričati o onom šta se događalo, ali oni sami to ne mogu učiniti. Jednom su imali svetlo ali sve što je od toga ostalo je gmljavina. No ako im dopustite da pričaju o veličini svog pokreta, reći će, “Da gospodine, želim vam reći da ovaj pokret nije nastao ljudskim delovanjem. To je spontano započeto. Duh se spustio po celom svetu. Da gospodine, mi smo dobili ono što su oni primili na Pentakostu. Ovo

nije došlo od ljudi već od Boga.” ONDA ZAŠTO ONI TO NISU DRŽALI NA ISTI NAČIN? AKO JE BOG TO ZAPOČEO KAKO DA ON TO NIJE MOGAO ZADRŽATI I DOVRŠITI? Ako Bog nije pisao priručnik veroispovesti i formula i dogmi da bi to započeo, onda kojim pravom oni to čine? Bog je izlio Svog Duha na Baptiste, Metodiste, Nazarene, Adventiste, Prezbiterijane, Braću Crkve Božije (neki su tako nazvani) itd. Sva ova braća su bila odgajana u raznim doktrinama, dodanim-zakonima, po crkvenim priručnicima itd. Bog je to sve stavio na jednu stranu; On je uništio njihove teorije o Božijim zakonima i obnovio darove Duha, dokazujući da je On isti juče, danas, i zauvek. Ali da li su ovi Pentakostalcu naučili iz ovog lekciju o organizaciji? Ne, gospodine. Oni su se organizovali nazad i napisali knjige sa vlastitim tekstovima, nadodanim-zakonima, i crkvene priručnike, knjigu zajedništva i tome slično sa jednom idejom u umu, koja treba dokazati da oni sad imaju svu istinu, znaju sve odgovore, i zato su, elita Božija koja poznaje put i može ga pokazati drugima kao od Boga postavljeni vodič. Ali oni to nisu dobili. Oni su sebe hibridizirali kao što su to bile one grupe iz kojih su oni izašli. Ako oni žele da budu u Nevesti oni će morati izaći napolje isto kao što su to uradili njihovi dedovi. Oni su kao svi ostali. Probudjenje je gotovo. Oni pokušavaju da žive po imenu, a mrtvi su. Uzeli su organizaciju, u to vreme dok su pričali o Duhu Božijem. Oni pričaju o dokazu Svetog Duha. Ali su zaboravili da i đavo može govoriti takođe u jezicima. Prava konfuzija Vavilona je u njihovoj sredini, a oni to nazivaju Duhom Božijim. I još jednom mi vidimo kako čovek govori Bogu, umesto da Bog govori čoveku.

Možda ćete zaželeći da me izvredate za ovo što sam rekao upravo ovde. U redu. Oni sebe nazivaju Pentakostalcima i Ful Gospel (Puno Evandjelje). Neka oni to dokažu. Na Dan Pedesetnice vatra je došla kao oblak i razdvojila se nad svakim od njih kao plameni jezik, i pala je na svakoga od njih. A gde je vatra? Oni su govorili u jezicima na Dan Pentakosta i ljudi koji su slušali razumeli su. A gde je to? Celu mnoštvo vernika je delovalo kao jedna porodica. A Pentakostalcu su toliko užasno podeljeni kao i ma koja druga grupa u istoriji. Ni jedan čovek se nije smeo pridružiti ranoj crkvi osim onih koje je Bog dodavao. Oni među sobom imaju toliko mnogo jaraca koliko bilo koji drugi. Oni tvrde da su oni Ful Gospel (Puno Evandjelje), ali to oni ne mogu dokazati. Njihove crkve su bez sile kao ma koja od njih. Ako su oni Ful Gospel onda bolje da priznamo da je Biblija napravila grešku

kada je opisala Ful Gospel ljude na Pentakostu. Oni pevaju, “Dogodila se velika promena u meni.” U pravu su. Ali promena nije bila na bolje. Vreme je da se vrate nazad ka Bogu. Oni imaju ime da su živi, a mrtvi su. Jezici nisu znak probuđenja. To je evidencija smrti. Jezici su navestili da je ceremonijalna religija Jevreja završena, te da je počela nova era. Jezici su danas stavljena zavesa oko Paganskog crkvenog doba i Evandjelje se vraća ka Jevrejima. Ljudi govore o jezicima kao snažnoj najavi velikog Duhovnog pokreta. Oni su propustili brod. Istina je da je to pisanje završetka svim ljudskim idejama, programima, i kraljevstvima, i uvođenje Božijeg Kraljevstva. Probudi se narode Božiji. Probudi se.

Ako mislite da to nije istina, samo poslušajte ovo. Svuda po svetu i u Pentakostalnoj i fundamentalnoj grupi oni organizuju biznismene. Oni su izvršili invaziju na propovedaonicu bez Božijeg poziva. Oni nazivaju sebe ribarima ljudi i osnivačima Božijeg pokreta, a govore da je služba darova iz Efežana 4:10-13, koju je Bog dao u crkvu izneverila, i tako su oni zauzeli pozicije. Mi smo ovde upravo u sred ispunjenja proroštva koje se zove Korahovo protivljenje, a oni čak i ne znaju da oni to ispunjavaju. Oni se slepo oslanjaju na propovedanje iskustva umesto istine. Neka Bog ima sažaljenja prema njima. I mogu li njihove oči biti otvorene pre nego bude suviše kasno? O, poslušajte me. Kada je bio prvenstven novac, socijalno vodstvo, poslovna sposobnost, ili mentalna sila nad kvalifikovanim ljudima za duhovno vodstvo, ili dodavanja nekog tereta Reči Božijoj? I kada na bilo koji način materijalizam i ljudska merila vrednosti počinju da se pokazuju kao medijum preko koga Bog deluje umesto Svetog Duha SAMOG, onda se mi borimo protiv Boga, a ne za Njega. A sada ja ovo želim ovde reći na kaseti. Ja ne govorim protiv starešina u crkvi. Ne, gospodine. I starešina može biti siromašan kao bilo koji drugi čovek koji je siromašan, ili može biti najbogatiji čovek na svetu, dokle god je on starešina u srcu i na delu. Ja ne bih oklevao odrediti bilo kojeg čoveka koji poseduje Duhovne kvalifikacije za starešinu ili đakona bez obzira na njegove finansijske i društvene pozicije. Ali kada vi vidite da društvena ili finansijska struktura dolazi u crkvu i deli narod – to nije od Boga. To je drugi znak u ovom fizički bogatom, ali Duhovno siromašnom Laodikejskom Dobu u kojem mi sada živimo.

“*Znam tvoje siromaštvo.*” Da li ste zapazili da je njihovo siromaštvo u istom stihu u kojem se spominje i Sotonska sinagoga? Da,

to je bogata i moćna organizacija, koja ima bogatstvo i stalno izbacuje male ljude, koji služe Bogu. Kada se Duh Božiji pokrene u srcima ljudi, ko su oni koji napuštaju zgrade i imovinu? Malo stado uvek biva odstranjeno od velikih organizacija. I gde onda ljudi odlaze? Oni slave po kućama, starim skladišnim zgradama, i podrumima, upravo kao što su činili i oni koji su odlazili u katakombe.

Ovi ljudi su bili siromašni u dobrima ovoga sveta. Sigurno. Ali oni su bili bogati u Duhu.

“Znam njihove hule.” Dakle, misao ovoga nije da su ovi lažovi hulili na Boga, i ako oni to čine bez reči. Već su oni hulili na istinitu crkvu. To je uvek tako. Jevreji iz Jerusalima su hulili na crkvu u početku. Paganski mnogobožački vernici takođe. Ako se o nekom bude zlo govorilo, to će uvek biti istinito seme. U Neronove dane Hrišćani su bili okrivljeni čak za spaljivanje Rima. U komunističkim zemljama malo stado i ako brojčano beznačajno uvek će biti prvi na listi uništenja. Bez obzira što su Hrišćani fini i odani ljudi, koji čine samo dobro, oni će biti uvek progonjeni do kraja da bi ih i fizički uništili. Razlog što je to tako je da su oni ukor za bezbožne. Poput bolnog palca oni stoje pred zlima. Pa i ako pravedni ne žele ništa zlo učiniti grešnicima već samo dobro, uvek su njihove veze slične onoj Jovana Krstitelja s Herodom. Jovan nije želeo da naudi ni Herodu a ni njegovoj ženi već da ih spasi od Božijeg gneva. Ovo ne samo da je bilo potpuno neshvaćeno i apsolutno se tome suprotstavljalo, već je Jovan ubijen radi toga. A pored svih dobrih stvari koje Božiji ljudi čine, oni su ipak izloženi javnoj sramoti i smrti. Sigurno da mora postojati neka zla sila iz onih ljudi koji su toliko nesvesni da bi čak uzvratili zlim onima koji im čine dobro. Da, takva sila postoji. To je Sotona. Odgovor nalazimo u sledećem stihu.

DESET GODINA PATNJI

Otk. 2:10, *“Nemoj se bojati muka što te čekaju; đavo će ubrzo neke između vas baciti u tamnicu, da budete podvrgnuti kušnji; i trpećete deset dana nevolju; ostani veran do smrti, i daću ti venac života.”*

Svaki put kada Gospod upotrebi ove reči “Ne boj se,” znači da je blizu događaj iz kojeg će doći velika opasnost i patnja i gubici. Dakle, On to ne kaže grubo, na odsečan način, “Dolazi patnja.” Da bi nekog zaplašio. Već kao majka koja se sprema da ugasi svetlo i nežno kaže

svom detetu da se ne plaši, “Nemojte se sada bojati, jer će se ugasiti svetlo i biće tama. Ali setite se da sam Ja tu sa vama.” Tako On kaže, “Nemojte se bojati ljudi niti onog što oni mogu vama učiniti. Ja sam sa vama i Moja milost vam je dovoljna. Kad budete prolazili kroz te vode one vas neće preplaviti. Čak ni u smrti vi niste pobeđeni. Vi ste više nego pobeđnici.”

Veliki apostol, Pavle, znao je iz iskustva realnost tih reči i napisao je u Rimljanima 8:35-39, “Ko će nas rastaviti od ljubavi Hristove? Nevolja, teskoba, progonstvo, glad, golotinja, pogibao, ili mač? Kao što je napisano, radi Tebe ubijaju nas celi dan; drže nas kao ovce određene za klanje. Ali u svemu ovom mi smo više nego pobeđnici po Njemu Koji nas je ljubio. Siguran sam da nas neće ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnjost, a ni budućnost, ni visina, ni dubina, niti bilo koje drugo stvorenje rastaviti od ljubavi Božije, koja je u Hristu Isusu, Gospodu našem.” Ne, mi se ne bojimo. Njegova ljubav izbacuje svaki strah.

Zato pazite šta On kaže, “*Đavo će baciti neke od vas u tamnicu da budete iskušavani.*” Jevreji su to radili upravo tada. A isto su činili i paganski sveštenici. I pošto su ljudi voleli arene, tadašnji upravitelji su želeli da ugone narodu bacavši hiljade Hrišćana pred lavove i gladijatore da ih unište. Ali šta ima đavo sa ovim? Zašto ga krivimo? Ah, da, to je đavolska mržnja, koja stoji iza svega toga. On je stajao iza svega toga, jer on mrzi Boga. Ono čemu je Bog naklonio Svoje srce, Sotona je već na putu da to uništi. Ali gledajte. Ovde je jedno prosvetljenje. Ako je Sotona iza Jevreja koji su predavali Hrišćane na sud, onda Jevreji nisu Božija religija već đavolska. Njihovo skupljanje je Sotonska sinagoga. Pa pošto je Rimokatolička Crkva ubila mnoštvo vernika u mračnim dobima, da i u svim ostalim dobima, onda su oni od đavola i pripadaju Sotoni takođe.

I ako mislite da je ovo šokantno, samo čekajte dok se proročanstvo iz Otkrivenja 13. ne ispuni. To je potpuna istina da su Sjedinjene Američke Države u toj glavi. Sam broj trinaest je simbol ove nacije. Ona je počela sa trinaest kolonija. Njena zastava ima trinaest zvezda i trinaest pruga. A njena sudbina je u trinaestoj glavi. U ovom liku, koje je spomenut u toj glavi, će se naći sva grešnost zveri, koja je pred njom. Pošto je zver iznikla u Nikejskom Saboru, tako će i lik izaći iz Svetskog Sabora Crkava sa svom bezbožnom Sotonskom silom koja će

iskaliti svoj bes nad pravom lozom Božijom. To će biti ponavljanje svih đavolskih lukavosti i okrutnosti. Oni koji progone Božije ponizne ljude i podruguju im se i uništavaju ih – pustite ih samo neka čine to. Neka čine to kako hoće. I sve je to u Ime Boga i religije. Ali oni lažu. Oni nisu od Boga. Oni su od njihovog oca, đavola. Oni, su svojim delima protiv OVIH ljudi, pokazujući sebe onakvima kakvi jesu. Samo ih pustite neka se organizuju odričući se tako maloga stada. Oni još više otkrivaju sebe da su od đavola. Oni su lažna loza – loza koja ubija. Njihova mržnja pokazuje ko su. Nikolaitaska antihristova crkva je ono što su oni.

“Oni će biti bačeni u tamnicu.” Da, oni su odvedeni na sud i lažno optuženi i okušani i bačeni su u tamnicu. I naravno to su im sve učinili u ime religije i pristojnosti i uvrede nevinosti. Sve je to učinjeno kao sa dobrom namerom. To me navodi da razmišljam o Vrhovnoj Sudskoj odluci, o molitvi i čitanju Biblije u našim školama. Ko stoji iza toga? Sotona. To je upravo drugo izlivanje srdžbe protiv Boga.

“I trpećete deset dana nevolju.” Tu je proročanstvo. I u tom značenju određen je rok trajanja života Smirninog Doba. Dioklecijan, najokrutniji od svih imperatora, pokrenuo je terorističku kampanju protiv svetih Božijih, i on bi da nije bilo Božije milosti izbrisao sve vernike. To je bila najkrvavija kampanja u istoriji i trajala je deset godina. (deset dana iz Otk. 2:10) od 302 do 312 godine.

“Budite verni i u smrti.” On ne kaže, Budite verni *do* smrti već *u* smrti. Vi ćete možda morati da zapečatiti svoje svedočanstvo svojom krvlju. Hiljade, i milioni, su umrli u vreme svih doba. Oni su umrli u veri. Kao Antipa, verni mučenik, oni nisu držali svoje živote dražim u smrti. Često mi mislimo da bi to bilo skoro nemoguće biti mučenik. Ali usudimo se setiti da je vera, koju mi svakodnevno upotrebljavamo pobeđujući u Hristu Isusu, ista vera koja je podržala Polikarpa i sve mučenike. Najjača vera će dati najjaču milost za najjači trenutak. Neka Bog bude blagoslovljen zauvek.

“I daću ti venac života.” S obzirom da čak i čaša hladne vode data u ime Gospodnje neće izneveriti u tome da se primi nagrada, kako će velika biti nagrada onom koji daje svoj život kao mučenik za ime Gospoda Isusa. Možda bi mi mogli dobiti malu ideju ako bi uporedili ovaj venac sa vencom dobijenim u treci. U 1. Kor. 9:24, Pavle kaže, “Ne znate li da u trkalištu svi trkači trče, ali samo jedan dobija nagradu.

Tako trčite da je odnesete.” Venac dat pobjedniku olimpijskih igara je bio od maslinovih grančica. Ali venac o kojem se govori ovde u Otkrivenju, dat mučeniku, je kraljevski venac. Isus ga naziva venac života. Jedan venac je za one koji su se borili za njega; drugi je za one kojima je dat. Oba venca su nepropadljiva. Oni neće propasti. Pobjednici svetske trke ubrzo će izgubiti radost, koju im daju aplauzi sveta. Njihova slava će izneveriti. Ali ovi koji daju svoje živote za Boga, bilo svakodnevnom borbom ili prolivanjem svoje krvi kao krunične žrtve njihovih života biće im dat venac života.

Često se provodi suviše malo vremena na radu za večnu Božiju nagradu. Nagrada Božija je tako malo cenjena. Ako verujemo u realnost uskrsnuća tela, i jedno večno neprolazno kraljevstvo, onda bi trebali skupljati ona dobra blaga koja su na nebu dostupna vernim svetima.

NAGRADA POBEDNICIMA

Otk. 2:11, *“Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama! Pobjedniku sigurno neće nauditi druga smrt.”*

A sada, još jednom Duh govori svim dobima. Ova poruka je da nas uteši danas isto kao što je tešila našu braću u svim drugim dobima. A On nama kaže da nam druga smrt neće nauditi.

Mi svi znamo da je druga smrt ognjeno jezero. Otk. 20:14, *“Tada su smrt i pakao bili bačeni u ognjeno jezero. Ovo je druga smrt.”* Naravno to znači da su svi koji su bili u tome bačeni u ognjeno jezero. A sada, želim izneti nešto pred vas. To će bez sumnje prouzrokovati da ljudi prave komentare na račun moje čudne doktrine. Ali ja ovde stojim sa autoritetom Reči Božije i poričem da nevernik ide u večni pakao i da tamo večno gori. Najpre, pakao, ili ognjeno jezero, ili kako god da ga želite nazvati, nije večan. Kako on može biti ako je imao početak? U Mat. 25:41, se kaže, *“da je večni oganj pripremljen za đavola i anđele njegove.”* Dakle, ako je on bio pripremljen, onda on nije bez početka. A ukoliko je imao početak onda on ne može biti večan. Naravno, vi se možete spotaći o ideji značenja reči ‘večan.’ Ali ta reč znači *“od vremena do vremena”* i ima različita značenja, koja mu pripadaju. U I Samuelovoj 3:13-14, Bog je rekao Samuelu da će On suditi kući Elijevoj doveka, i da oni više neće prinositi žrtve *“zauvek”* kao Njegovi sveštenici. A u II Kraljevima 2:27, Solomon izopštava poslednje

Elijeve potomke iz sveštenstva. To je bilo oko četiri generacije kasnije. Dakle, možete videti da “zauvek” nije isto što i “večno”, ili ono što nema početka i kraja. Ovde u ovom slučaju reč zauvek znači “do tačke iščeznuća.” To je ono što se i desilo. Oni su iščezli.

Pogledajte na reč, “uništenje” preko u II. Solunjanima 1:9, “Oni će biti kažnjeni večnim uništenjem.” [Prevod iz Biblije King James] Na Grčkom jeziku reč, “uništenje” znači potpuno istrebljenje. I ta reč “uništenje” NE znači *uništavati*. U stvari “uništavanje” znači nešto što odlazi u truljenje. Onda, šta večno istrebljenje može značiti? To ne znači nastavljati istrebljavati, ili da će to činiti da se svet “uništava,” umesto “uništenja.” To znači *uništenje do krajnje tačke*. Okončanje toga.

Možda ćete se sada pitati, kada onda možemo upotrebiti tu reč “večan,” a da nije upotrebjeno na način na koji smo to bili naučeni. To je jednostavno. Kada se to primenjuje na Boga to znači biti bez početka i kraja, uvek trajući nikad ne prestajući. Pa kada vi govorite o večnom životu, imajte to u umu da je to život Božiji. “A ovo znajte, da nam je Bog dao život večni, i taj život je u Sinu. Ko ima Sina ima život.” Zato onda, samo sinovi Božiji imaju večni život, vrstu života, koji nikad nije imao početka, već je uvek postojao. To je tačno. Vi upravo sada imate nešto u sebi što je večno – bez početka ili kraja. To je Duh Božiji. To je deo Samoga Boga. To je život Božiji.

Dakle, ako će grešnik ići u pakao i tamo se mučiti isto kao što ćete vi ići u nebo i uživati u nebu, onda i on ima istu vrstu života, koji vi već imate.

Dobro, možda će neko reći da život večni označava blagostanje dece Božije. Njihovo blagostanje i uživanje je to što je njihov udeo. U drugom smislu grešnik ide po svojoj kazni, tako da bi mi mogli svesti drugu smrt na pitanje kazne i mesta. Život večni znači nebo, a Večna kazna znači pakao. Vi biste bili iznenađeni ljudima, koji su bili visoko cenjeni kao teolozi, koji su tako verovali. No, da li znate šta bi to sve u stvari značilo? To bi značilo da je večni život stvar geografskog prostora umesto Osobe. Večni život je Bog – Gospod Isus Hrist. Kako neko može verovati jednu takvu stvar, kao da je večni život pitanje mesta. To me zapanjuje kada razmišljam o tome. Ne gospodine. Postoji samo jedna vrsta večnog života. A Bog ga poseduje. Ako mi imamo Boga, onda mi imamo večni život u i kroz Njega.

Tako vidite, reč večan, ili zauvek, može biti primenjena na različite načine, ali ako se to odnosi na Boga, On budući ono što On jeste, to ima samo jedno značenje. To se odnosi na trajanje Boga. Vi ne možete to primeniti na jedan takav način, na bilo koju drugu stvar. Samo je Bog večan, i zbog toga što On živi, mi živimo sa Njim.

Dakle, ne dopustite nikome da kaže da ja ne verujem u postojanje ognjenog jezera i kazne. Ja to verujem. I ako ne znam koliko će to dugo trajati, ali to će okončati. U Otk. 21:8, kaže se da će grešnici tamo imati svoj *udeo* u ognjenom jezeru. Ali istinsko značenje reči nije 'udeo' već je to 'vreme'. Vidite, tamo vi to nalazite.

Tako zli će biti bačeni u pakao (Had ili grob), a pakao u ognjeno jezero. Odvojenost od Boga. Kakva užasna stvar će to biti. Ali sa pravednima neće biti tako. Oni se ne trebaju plašiti. Oni su otkupljeni od strane Boga. Oni su u Njegovom naručju. Oni su pobednici. I ko su ti koji su nadvladali? Onaj koji veruje da je Isus Hrist.

Zašto će ovi pobednici, ovi vernici, to izbeći i otići će u oblasti večnog života i blaženstva? Zato što je Isus platio cenu da nas otkupi od greha. On je ispunio pukotinu razdvajanja, i mi koji smo bili nekada daleko sada smo blizu kroz krv.

Oni nikada neće doći pod osudu. Oni nikada neće biti u tom vatrenom jezeru. Oni nikada ne mogu biti izgubljeni, jer On neće izgubiti niti jednoga. Niti jedan otkupljeni neće biti nigde drugde do gde je i Isus.

Da li znate zašto je to tako? Ja ću vam to ilustrovati. Imam malog dečka, Josipa. On je deo mene, bez obzira šta se desilo. Ako bih ja bio bogat čovek, najgore što bi mogao uraditi bilo bi da mu oduzmem nasleđe, ali nema nikakvog načina da ga ja poreknem. Ja to ne mogu zato što je on deo mene. Hajde da načinimo krvni test. Uporedimo njegovu krv sa mojom. To bi dokazalo da je Josip moj sin. On je moj.

To je krvni test koji pokazuje da li vi pripadate Bogu ili ne.

Moram se prisetiti vremena kada sam gonio stoku na čistokrvnim konjima Hereford tamo u Koloradu. Mi smo morali da doteramo stada vladinoj inspekciji ako bismo želeli da ih hranimo na vladinom zemljištu. Ali oni to ne bi dozvolili niti jednoj pojedinoj životinji koja na uhu ne bi imala metalnu oznaku krvi. Metalna oznaka je označila da je ona čistokrvna. Inspektori koji su ih pregledali nisu obraćali pažnju

na pečat (vlasnika). Nego su samo gledali na krvnu oznaku da bi videli da li je ta krv ispravna krv. Haleluja! Ako je to ispravna krv, ono mora biti ispravno.

Znate Bog je gledajući dole izjavio, “Duša koja greši, umreće. Ona je odvojena od Mene. Ne može mi se približiti.” Mi znamo da su svi zgrešili i lišili se slave Božije. A to je značilo da su svi umrli, i bili odvojeni, a jednoga dana doći će vreme kada će čak taj mali deo života biti ugašen i sve će biti završeno. A Bog u ljubavi, uzeo je životinju i njen život umesto grešnikovog života.

U Starom Zavetu grešnik je prinosio jagnje. On bi postavio svoju ruku na jagnje dok bi sveštenik sekao jagnjetovo grlo. On bi osetio krvarenje i čuo blejanje. Osetio bi telo kako se koči u smrti. Gledao bi pušenje prolivene krvi, koja se dizala ka Bogu. On je znao da je jagnje zauzelo njegovo mesto. On je znao da je jagnjetov život bio lišen radi njegovog. Ali život tog jagnjeta je bio životinjski život i zato on nije mogao doći na grešnika čineći ga čistim. Tako on bi ostao sa istom željom da greši. Izašao bi napolje sa grehom u svom umu, pa bi se vratio opet nazad i ponudio žrtvu za istu stvar godinu dana kasnije.

Ali u Novom zavetu nije tako. Naše umiruće Jagnje je Sin Božiji Koji je dao Svoju krv kao otkup za mnoge. Sa verom mi hodamo i postavljamo naše ruke na Jagnje – mi gledamo na Njegove krvave rane, razderana leđa, i oštro trnje kako razdire Njegove obrve – mi osećamo Njegovu bol i čujemo Ga kako viče, “Bože moj, Bože moj zašto si Me ostavio?” I šta se dogodilo? Život koji je napustio tu rascepljenu krvnu stanicu došao je nazad na tog koji se pokajao. Život koji je bio u Njemu došao je nazad na nas. Mi se vraćamo nazad nakon toga bez želje da grešimo više, i mi sada posedujemo mržnju prema delima i požudama tela.

Pogledajte na nas. Šta je naš život? Samo jedna mala stanica, koja je došla od našeg oca. Žene nemaju hemoglobin. Ona proizvodi jajašce; ona je inkubator. Ali krv dolazi od muškarca. To je razlog što žena uzima čovekovo ime. I deca primaju očevo ime. Majka je inkubator za decu, koju ona nosi.

I to je ono što se desilo za naše otkupljenje. Sveti Duh je sišao na Mariju i ona je rodila Sina i nazvala Ga, Isus. Veliki Stvoritelj je došao dole i postao žrtva za naš greh. Njegova krv je bila krv Božija. To je tačno ono što je ona bila. Krv Božija je bila prolivena i Duh Ga je

napustio pošto je On umro u patnji. Onda ISTI ŽIVOT (DUH) se vratio nazad da se nastani u pokajanom grešniku i da ga oslobodi. Taj grešnik se ne vraća iz godine u godinu, žrtvu za žrtvom, jer to nije potrebno. Sa JEDNOM žrtvom, jednom zauvek on dobija oslobođenje od vlasti greha, i prima Život Hristov sa čime on vlada u pobedi nad grehom, svetom, telom i đavolom.

Bog je to učinio. On je to sve učinio. On je povikao svetu prokletom u grehu. “Ja ću vam dati znak. Devica će roditi dete. Devica će zatrudneti i rodiće sina. To će vam biti znak. To će biti večni znak. Onaj koga će ona roditi biće Emanuel, Bog s nama.”

Bog je došao dole u krvnoj stanici, ne kroz čoveka, već Svetim Duhom, a u utrobi (materici) device izgrađen je šator zbog svrhe smrti. Ženino seme je došlo sa svrhom i bio je proboden da nama donese spasenje. Kada je Sveti Duh sišao na Mariju, On je u njenoj utrobi stvorio stanicu koja se umnožila i postala telo našega Gospoda. Ta stanica je bila stvorena. To je bio Početak Božijeg Stvaranja [Stvorenja]. To je Ono što ISUS jeste. A Taj Svetac je bio ispunjen svetom krvlju, samom Božijom krvlju. Taj šator je bio rođen. Rastao i postao čovek. On je otišao u Jordan i tamo je ta Žrtva bila oprana u vodi od strane Jovana u reci Jordanu. Pa kada je ta prihvatljiva Žrtva izašla iz vode, Bog je sišao i nastanio se u Njemu, ispunjavajući Ga Duhom bez mere. I kada je On umro i prolio Svoju krv, savršeni Božiji život je bio oslobođen da dođe na grešnika koji prihvata Hrista kao svog Spasitelja.

O, kako je to dirljivo. Jehova, rođen plačući iznad gomile gnojiva. Jehova rođen u slamenim jaslama. To je vaš večni znak za ponosne i naduvene, pseudo-intelektualce koji su razvili vlastitu teologiju i odbacili istinu Božiju. Jehova Bog, plačuća beba u smrdljivoj štali. A onda mi još mislimo da imamo pravo biti ponosni, držeći uzdignut nos, kritikujući i delujući da smo mi još neko. Ovde je vaš pravi znak. Ovo je taj pravi. Jehova, koji se igra kao dečak. Jehova koji radi u stolarskoj radionici. Jehova koji pere noge ribarima.

“Ja ću vam dati znak,” rekao je Bog. “Ne znak belo obojenog sveštenstva. Ne znak bogatstva i sile. Nema ništa u ovom znaku što biste vi poželjeli, ili pomislili da je podesno. Ali ipak to je jedan večni znak. I to je znak veći od svih.” Jehova je stajao u sudskom dvorištu išiban i krvareći sa trnjem u Svojim obrvama i popljuvan po Svom licu,

ismejan i doveden do nule. Jehova, prezren i odbačen, viseći go na krstu, dok su Ga dvoličnici izrugivali i pozivali Ga da side s krsta. Jehova je umirao. Jehova se molio i ništa se nije događalo. Onda je Jehova umro. To je znak sada za sve ljude. Nema nekog drugog kao što je taj. To je jedan veliki znak.

Onda je tama došla nad zemlju. Položili su Ga u grob. On je tamo ležao tri dana i noći dok potres nije slomio noćnu sumornost, a On ustao. Jehova je ustao. Jehova se uzdigao u visinu. A onda se Jehova vratio i nastanio u Svojoj crkvi. Jehova se vratio nazad sa moćnim razornim vetrom i plamenim jezicima. Jehova se vratio nazad da hoda u sred Svoje crkve i da ojača Svoje ljude. Još jednom Jehova je došao, a ovoga puta da ostane u Svojim ljudima. I ponovo Jehova leči bolesne, podiže mrtve i Sebe manifestuje Duhom. Jehova se vratio nazad, govoreći u jezicima, i dajući odgovor u tumačenju.

Jehova je došao dole i podigao prostitutku da više ne greši. On je sišao dole do pijanice kojemu su muve letele iznad lica dok je ležao bez svesti u kamenom koritu. Da, Jehova je došao da se objavi u telu i da se manifestuje kroz telo. Jehova je došao - Bog u nama, nada slave.

Da, Isus je došao i prolio Svoju krv oslobodivši zarobljenike. On je došao i otkupio svoje izgubljene ovce. On im je dao večni život i oni nikada neće poginuti. On neće izgubiti ni jednu od njih, već će ih podići u poslednji dan.

Haleluja, druga smrt njima ne može naškoditi. Ona nema moći nad njima. Jer su oni Jagnjetovi i prate Ga gde god On ide.

SVETI DUH U SVAKOM DOBU

Otk. 2:11, “*Ko ima uši neka čuje šta Duh govori crkvama.*” Nema ni jednog crkvenog doba gde ovaj stih nije spomenut. Svako crkveno doba ima isti savet ljudima u tom dobu. “Onaj koji ima uho, neka čuje šta Duh govori.” Ali potpuno je ne moguće *svim* ljudima da čuju ono što Duh govori u različitim dobima. I. Kor. 2:6-16, “Mudrost pak govorimo među savršenima, ali ne mudrost ovoga sveta, niti vladara ovog sveta koji propadaju, nego govorimo Božiju mudrost u tajni, skrivenu mudrost, koju je Bog pre svih vekova predodredio za našu slavu, koju ni jedan od vladara ovog sveta nije upoznao; jer da su je poznali, ne bi razapeli Gospoda slave. Nego propovedamo kao što je

napisano: ‘Što oko ne vide, ni uho ne ču, i u ljudsko srce ne dođe, to ugotovi Bog onima koji Ga ljube.’ A nama je Bog otkrio posredstvom Duha; jer Duh ispituje sve, i dubine Božije. Jer ko od ljudi zna šta je u čoveku – sem čovekovog duha koji je u njemu? Tako isto niko – sem Duha Božijeg – ne zna šta je u Bogu. Mi pak nismo primili duha ovog sveta, nego Duha koji je od Boga, da znamo šta nam je Bog darovao. Pa i to ne govorimo rečima naučenim od ljudske mudrosti, nego rečima naučenim od Duha, tumačeći ono što je od Duha duhovnim ljudima. A zemaljski čovek ne prima ono što je od Duha, jer to je za njega ludost, i ne može da sazna, zato što o tome treba na duhovni način rasuđivati. Duhovan čovek pak rasuđuje o svemu, a njega niko ne prosuđuje. Jer ‘Ko pozna um Gospodnji – da ga pouči?’ A mi imamo Um Hristov.” Matej 13:13-16, “Zato im govorim u pričama, jer gledajući ne vide i slušajući ne čuju niti razumeju. I ispunjava se na njima Isajino proroštvo koje glasi: ‘Slušaćete i nećete razumeti, gledaćete i nećete videti. Jer je okorelo srce ovog naroda, i ušima teško čuje, i oči svoje zatvara, da kako ne vide očima i ne čuju ušima i srcem ne razumeju i ne obrate se, da ih ne izlečim.’ A vaše oči su blažene što gledaju, i uši vaše što slušaju.” Jovan 8:42-44, “Reče im Isus: kad bi Bog bio vaš Otac, voleli biste Mene; jer sam Ja od Boga izašao i došao; i nisam sam od Sebe došao, nego Me je On poslao. Zašto ne razumete Moga govora? Zato što ne možete slušati Moju Reč. Vi potičete od vašeg oca đavola i hoćete da činite želje svoga oca. On je bio ubica ljudski od početka, i u istini se nije učvrstio, jer u njemu nema istine. Kada govori laž, od svoga govori, pošto je lažov i otac laži.” Najevidentnije je iz ovih delova Pisma da ni jedan čovek *sam od sebe* ne može čuti Boga. Ta mogućnost treba da mu bude dana od Boga. Matej 16:17, “A Isus odgovori i reče mu: blažen si, Simone, sine Jonin, jer ti to ne otkri telo i krv, nego Otac Moj Koji je na nebesima.” Spajajući ove stihove zajedno mi vidimo da postoji samo jedna grupa ljudi, i to veoma posebna grupa ljudi koji su u stanju da čuju ono što Duh kaže u svakom dobu. To je jedna posebna grupa onih koji primaju otkrivenje svakog doba. Ta grupa *je od Boga*, jer grupa koja ne može da *čuje* nije *od Boga*. (Jovan 8:42-44.) Ali grupa koja može i sluša ono što Duh govori i prima otkrivenje koje je opisano u I. Kor. 2:6-16. Oni su ti koji imaju Duha Božijeg. Oni su ti koji su rođeni od Boga. Oni su kršteni u Telo Gospoda Isusa Hista Njegovim Duhom. Oni su kršteni Svetim Duhom.

I dalje da iznesemo ono što smo upravo rekli, i takođe da upotrebimo deo Pisma, koji bi trebao biti rođen u umu dok govorimo o tome ko su oni koji su kršteni Svetim Duhom, vidite šta Isus kaže u Jovanu 6:45, “A u prorocima je napisano: ‘I biće SVI od Boga naučeni.’” A okrenite Isaiju 54:13, odakle je ovo uzeto i čitano, “Sinovi će Tvoji učenici Gospodnji biti.” *SVI od Boga* su *DECA Božija*. To je taj dokaz o tome ko je istinsko dete Božije, (na koje siđe Duh i u kome se nastani) ponovo je to izloženo kao oni koji su poučeni Rečju od Duha Svetoga.

A sada vi ćete uvideti zašto jezici nisu dokaz o krštenju Svetim Duhom. Ne kaže se ni u jednom dobu da “onaj koji ima jezike neka kaže ono što Duh govori.” Dakle, to stavlja govorenje jezicima, njihovo tumačenje, proročanstvo, i tako dalje, u stranu kao dokaz. Dokaz je SLUŠANJE onoga što Duh kaže. Duh govori. Da, Duh uči. To je tačno ono što je Isus rekao da će uraditi kada On bude došao. Jovan 14:26, “On će vas naučiti svemu i podsetiće vas na sve što sam vam Ja rekao.” I to je tačno ono što se i desilo. To je način na koji je Evandelje bilo napisano. Ovi ljudi su se podsetili u svojim umovima pod delovanjem Svetoga Duha samih Reči, koje je Isus govorio. To je razlog zašto je Evandelje tako precizno. To je savršeno. Ali Duh nije samo doneo sve te stvari u njihove umove, već ih je poučio i dublje o istini, koju su već imali. Tako je i Pavle primio svoje otkrivenje. On je što se toga tiče rekao, “Dajem vam, naime, na znanje, braćo, da Evandelje, koje sam vam ja propovedao, nije ljudsko; jer ga ne primih od čoveka, niti sam od čoveka bio poučen, nego otkrivenjem Isusa Hrista.” Gal. 1:11-12. On je bio poučen Svetim Duhom.

Jednog dana kada je Isus bio na zemlji, jedan važan čovek je došao da Ga poseti. Ovaj čovek je rekao, “Ravi, mi znamo da si Ti učitelj poslat od Boga.” Ali primetićete da je Isus prekinuo njegov govor. On se okrenuo Nikodemu i reči koje mu je On rekao mogle bi se parafrazirati ovako. “Ja NISAM učitelj. Ja sam žrtveno Jagnje za greh. Ja činim da bude moguće nanovorođenje Mojim Duhom. Ali dolazi Jedan Koji je Učitelj. On je Sveti Duh.” Kada je Isus bio na zemlji On je došao kao Jagnje, i kao Prorok. Ali kada se On vratio u crkvu Svojim Duhom On je postao Učitelj.

I za svako doba mi čujemo istu istinu. “Onaj koji ima uši nek čuje šta Duh govori crkvama.” A samo Duhom spunjen čovek može čuti

otkrivenje za to doba. Niko drugi ne može. Ne, gospodine. Oni ne mogu zato što je to tačno ono što je Pavle rekao u I Kor. 2,6:16.

Dakle, ovo bi vas trebalo načiniti radosnim. Postoji najneobičnija doktrina u vazduhu koja je prouzrokovala mnogo nesporazuma i loših osećanja. Jer kada Pentakostanci kažu da vi morate govoriti u jezicima ili niste kršteni sa Svetim Duhom, oni ili poriču da su veliki ljudi kao što su Knox, Moody, Taylor, Goforth i ostali primili Svetoga Duha, ili govore da su svi oni tajno govorili u jezicima te nisu bili svesni šta se događa. Dakle, to nije istina. Ne, gospodo. To je velika greška. Jezici nisu potvrđenje da je neko Duhom ispunjen. Jezici su jednostavno jedan od devet manifestacija spomenutih u I. Kor. 12. Nema Biblijskog teksta koji kaže da vi primete Svetoga Duha govoreći u jezicima ili da vi primete Svetog Duha kroz govor u jezicima. Ali kaže da, “*Nakon* što su svi bili ispunjeni Svetim Duhom govorili su jezicima,” a kasnije se kaže da su i prorokovali.

Danas među mnogim narodom uzeto je za istinu da svi koji tvrde da primaju Svetoga Duha govorom u jezicima govore originalni Duhovni jezik. Ali to nije tako, jer mnogi ljudi govore poznatim jezikom, ali pod uticajem lošeg duha. A sada recimo na primer da smo na službi i da svi ljudi govore u jezicima. Kako onda vi možete znati koji je jezik od Duha, a koji od đavola? Ja sam bio među paganima gde su njihovi vračevi pili krv iz lobanje, govorili jezicima i tumačili ih i prorokovali. Oni čak mogu da pišu u jezicima. Dakle, ako bi jezik bio *TAJ* dokaz primanja Duha Svetog, onda bi svaki jezik morao biti od Boga. Ali bilo je priznanja od strane ljudi sa dokazom jezika da postoje pravi i lažni jezici, jer Bog ima originalne, a Sotona ima lažne. Tako moje pitanje je, “Ko zna koji je pravi? Ko razume jezik da bi znao šta je bilo rečeno?” Zato kada mi dobijemo te odgovore imaćemo nešto sa čime ćemo moći nastaviti, ali do tada, trebamo se pitati o izvoru jezika. Vi upravo sada možete videti da ako podržite dokaz jezika, a da ne znate šta je bilo rečeno, da ćete morati konačno doći do mesta gde će onda svi jezici morati biti od Boga. A to bi nas onda odvelo do toga da verujemo da đavo ne može govoriti jezicima. To nije tako; ne, ni za trenutak. Svaki istinski misionar na stranom polju zna vrlo dobro da đavoli govore u drugim jezicima, isto kao što i ja to znam po iskustvu.

Pentakostalni teolozi priznaju da oni nemaju Biblijskog teksta koji izlaže da ljudi govore u jezicima kada su kršteni Svetim Duhom. Oni

priznaju da izvode zaključak o tome iz iskustava izloženih u Knjizi Dela Apostolska gde su tri od pet slučajeva tamo spomenutih ljudi govorili u jezicima. I oni takođe kažu bez ikakvog Biblijskog teksta da postoje dve vrste jezika. Jedan je jezik u kome vi govorite dok primате Svetoga Duha i to je ‘dokaz’, dok kasnije ako vi verujete, vi možete primiti dar jezika pomoću kojeg vi možete često govoriti. Međutim, oni kažu, jednom govoreći u jezicima kao dokaz primanja, vi možda posle toga nikada više nećete govoriti, ponovo. Ali ponovo mi smo željni da znamo gde je to pronađeno u Reči. Ako to nije tamo, onda Bog to nije izgovorio i jao onome ko to dodа Reči. *Ali ima nešto u Reči u vezi ovog samog predmeta što oni potpuno zanemaruju.* I Kor. 13. Spominju se jezici ljudi i anđela. Ovi bi bili poznati i nepoznati jezici. Moderni Pentakostanci kažu da oni mogu primiti Svetoga Duha u nepoznatim ili anđeoskim jezicima. Oni imaju kočije ispred konja, jer u Delima 2. ljudi su govorili u savršenom dijalektu, koji su čak nevernici čuli i razumeli.

Zato kada Bog čuti bolje je da i mi čutimo. Ali gde je On govorio bolje je da i mi takođe to činimo, i kažemo ono što je On već rekao. On nam je rekao šta je dokaz, ili šta će se desiti nakon krštenja Svetim Duhom, a to je da ćemo imati Učitelja koji će doći i učiti nas svoj istini. Ali taj Učitelj je bio UNUTRAŠNJI učitelj, ne spoljašnji učitelj. Ako Duh nije bio unutra, vi ne biste primili istinu i ne biste je primili sa otkrivenjem makar biste je slušali svaki trenutak u danu. To je bio znak nastanjivanja Duha u danima Pavla. Oni koji su bili ispunjeni Svetim Duhom su čuli Reč, primili su je i živeli po tome. Oni koji nisu imali Duha čuli su to jedino kao telesni ljudi, stavili pogrešno tumačenje na to i otišli u greh.

U svakom dobu, (a svako doba je doba Svetoga Duha za pravog vernika) – ja kažem, u svakom dobu dokaz je bio isti. Oni koji su imali Duha, Učitelja, čuli su Reč, i taj Duh u njima uzeo je Reč i učio je (otkrio je) njima; oni su bili grupa koja je čula glasnika, njegovu poruku, uzela je i živela po tome.

Ja znam da je veliko iskušenje uputiti se nazad na dan Pedesetnice, a takođe i na dan kada je Duh Sveti pao u Kornelijevo kuću i tada izložiti ta dva identična iskustva kao potvrdu krštenja Svetim Duhom. Ali u ovim prilikama jezike su mogli razumeti slušaoci. Ovo je jako daleko od modernog babela i konfuzije na Pentakostalnim službama. I

ako to nije dovoljno ubedljivo da napustimo takav način razmišljanja, šta bismo uradili ako se sretne sa činjenicom da neki ljudi koji nikada nisu govorili u jezicima imaju neke od drugih osam manifestacija u njihovim životima, kao na primer reč mudrosti, rasuđivanje duhova, dar znanja, veru, isceljenja pa čak i čudesa? I ukoliko ovo razmotrimo čak je više interesantno u svetlu Reči od jezika, jer su jezici najmanji od devet darova; tako kada vidimo ljude koji ne govore, a niti su govorili u jezicima, da upotrebljavaju veće darove nego oni koji su govorili u jezicima, mi bi morali tu doktrinu primiti s jačom rezervom nego što smo je primali ranije.

Tako sada možete videti, da ne smete sebi dozvoliti da govorite ono što Biblija nije rekla. Kada nas Pisma uče da delo Svetog Duha i manifestacija Blagoslovljene Osobe je zato da donese istinu svakom dobu do istinskog semena u tom dobu, tako mi znamo da Duh treba živeti u osobi inače ona ne može primiti istinu za to vreme. Amen. To je potpuno tačno. I ako ova doba donose nešto, ona sigurno donose i iznose ovu istinu.

Dakle, pre nego što napustimo tu temu želim da učinim sebe vrlo jasnim o tome šta je krštenje Svetim Duhom po Reči. To nije po meni, i to nije po vama. To mora biti po "Tako govori Gospod," ili smo mi pogrešno vođeni. Amen.

Ako ste pažljivi primetićete kada na mojim službama završim propovedanje jedne evanđelističke službe, ili kad završim poruku učenja, ja bacim mrežu i očekujem odgovor od ljudi. Ja ih pozivam da dođu napred i da prime Svetoga Duha. Moji Pentakostalni prijatelji, pošto me čuju da kažem ovo, veruju da ja pozivam ljude da dođu napred da budu kršteni Svetim Duhom zato što su oni već nanovorođeni. Tako kada ja pozovem one koji su ispunjeni Duhom da dođu i da rade sa onima koji su prihvatili poziv da prime Duha, ovi prijatelji se usmere napred da rade sa ljudima na takav način što ih hrabre da se predaju Bogu i da veruju u govor u jezicima. Ovo je proizvelo dosta konfuzije i ja želim da vam kažem tačno ono što ja mislim. Ja mislim da grešnik dođe napred i da bude nanovorođen, što je krštenje Duhom Svetim u telo Hristovo, što je tačno ono što se dogodilo na Pedesetnicu kada je crkva bila lansirana. Drugim rečima, biti rođen od Duha je istinski biti kršten Svetim Duhom. To je jedno te isto.

Dakle, ja shvatam da će biti nesporazuma za momenat ovde, pošto većina ljudi zna da sam ja bio određen kao Baptistički propovednik, a da sam čvrsto izjavio da su Baptisti promašili kada su rekli da vi primete Svetoga Duha KADA poverujete, jer to nije tako. Jer vi Njega primate “OD ONDA kada ste poverovali.” Dela 19:2-6. “On im reče: jeste li primili Duha Svetoga od kada ste poverovali? Odgovoriše mu: nismo ni čuli da postoji Duh Sveti. Reče im još: u ime čega ste kršteni? A oni rekoše: u ime Jovanovog krštenja. Na to Pavle reče: Jovan je krstio pokajničkim krštenjem govoreći narodu da poveruje u onoga koji za njim dolazi, to jest u Isusa. Kada to čuše, krstiše se u Ime Gospoda Isusa. I kada je Pavle položio ruke na njih, siđe Duh Sveti na njih, pa govorahu jezicima i prorokovahu.” Tu je to. Pavle je pitao, “Jeste li primili OD KADA, a NE KADA ste poverovali.” I tu je velika razlika, jer je to NAKON što mi poverujemo pa onda primamo. Efež. 1:13 je još jedna reč tačno ponovljena o onome šta se dogodilo u Efezu u Delima 19, “U njemu ste i vi, NAKON što ste čuli Reč istine, Evandjelje svoga spasenja, u Koga ste takođe NAKON što ste poverovali (ne *kada* ste poverovali) zapečaćeni obećanim Svetim Duhom.” [Prevod King James]. Dakle, ovde je moja poenta. Suviše mnogo od naših modernista, pa čak i (takozvanih) fundamentalista, koji veruju u spasenje u jednom specifičnom trenutku koje je u mnogim slučajevima nazvano “pravljenje odluke,” a to je bilo nazvano primanje Hrista ili biti nanovorođen. Dakle, primiti Hrista je primiti Njegovog Duha. Primiti Njegovog Duha je biti nanovorođen. Primiti Njegovog Duha je biti kršten Svetim Duhom. Amen. Ovaj narod veruje. I to je divno. *Ali oni se tamo zaustave.* Vi primate Svetoga Duha *NAKON što vi verujete.* To je uvek bilo na takav način i uvek će i biti. Prava reč upućena od Petra ljudima na Pedesetnici je bila kada je rekao, “Pokajete se i svako od vas neka se krsti u Ime Isusa Hrista za oproštenje greha i primićete dar Svetoga Duha, jer je obećanje vama i vašoj deci i svima koji su na daleko, čak toliko koliko ih Gospod naš Bog pozove.”

Ove upute su došle kao direktan odgovor od Petra, a odnosile su se na ono šta se u stvari dogodilo na Pedesetnici. A ono što se dogodilo je to da je Bog prema Joelu izlivaao obećanog Svetog Duha na svako telo. On nije bio dat, a niti izliven pre tog vremena. A ovo je bilo to. Ali TO je trebalo da dođe od tada i nadalje pokajanjem, krštenjem u Ime Gospoda Isusa Hrista, i Bog je onda bio pod obavezom da ispuni one

koji su mu došli. Petar, ili ma koji od apostola nikada nisu rekli, “Vi morate biti nanovorođeni, a zatim ispunjeni Svetim Duhom.”

Da je ovo uzor iskustva, koji se odnosi na primanje Svetoga Duha, pažljivo zabeležite samo sledeće vreme kada je Duh pao na ljude. Dela 8:5-17, “Tako Filip dođe u glavni grad Samarije i propovedaše im Hrista. I narod je jednodušno pazio na Filipove reči slušajući i gledajući čudne znake koje je on činio. Jer iz mnogih, koji su imali nečiste duhove, ovi izlazahu sa velikom vikom; čak mnogi uzeti i hromi behu izlečeni. I nastala velika radost u onome gradu. U tom gradu se još od ranije nalazio jedan čovek po imenu Simon, koji je vraćao i dovodio u čudo samarjanski narod govoreći za sebe da je on nešto veliko. Ovog slušahu svi, od malog do velikog, govoreći: ovaj čovek je sila Božija, za koju se kaže da je velika. A slušali su ga zato što ih je duže vremena zadivljivao sa vraćanjem. *Kada pak poverovaše Filipu, koji je propovedao Evengelje o carstvu Božijem i o Imenu Isusa Hrista, krštavahu se ljudi i žene.* Čak i sam Simon poverova i bi kršten, pa osta uz Filipa; gledajući čudne znake i velika čuda koja su se događala – beše van sebe. Apostoli koji su bili u Jerusalimu, čuvši da je Samarija primila Reč Božiju, poslaše im Petra i Jovana, koji sidoše i pomoliše se Bogu za njih – da prime Duha Svetog; (*još, naime, ni na jednog od njih ne beše sišao, nego su bili samo kršteni u Ime Gospoda Isusa.*) *Tada staviše ruke na njih, te primahu Duha Svetoga.*” Prema stihu 12, **ONI SU VEROVALI REČ.** Oni su tada bili kršteni u Ime Gospoda Isusa. *Ali prema stihu 16, i pored toga oni JOŠ NISU DO TADA PRIMILI SVETOGA DUHA.* To je bilo tek NAKON što su verovali i bili ispravno kršteni da su oni primili Duha Svetoga. Ovo je tačno uzor onoga što je izložio Petar u Delima 2:38-39.

Jedan drugi deo Pisma baca čudesno svetlo na ovo što se nalazi u Gal. 3:13-14, “Hrist nas je iskupio od kletve zakona time što je On postao kletva za nas, jer je napisano: ‘Neka je proklet svako ko visi na drvetu’, da Abrahamov blagoslov dođe na mnogobošce u Hristu Isusu, da mi posredstvom vere primimo obećanog Duha.” A sada nipošto se ne može reći da “Abrahamov blagoslov” jeste nanovorođenje, a da “obećanje Duha” je krštenje Svetim Duhom i da su to dva odvojena događaja. Jer u Pismu piše ovo, “Isus je umro na krstu, a posredstvom smrti i uskrsnuća, blagoslov Abrahamov je došao na Pagane,

napuštajući Jevreje. Ovo se dogodilo sa svrhom da bi Duh mogao postati dostupan Paganima.”

Da bi razumeli šta sam upravo rekao je da rasvetlimo zašto studenti nikada nisu našli da Pavle kaže bilo u koje vreme, “Budite nanovorođeni, a ZATIM budite ispunjeni Duhom.” Oni su zaključili da je to tamo, i stavili su svoja vlastita tumačenja da načine kao da Pismo tako kaže, ALI PISMO NE KAŽE TAKO. Niti je Isus to ikada rekao. Pogledajte u Jovana 7:37-39, i čitajte to sa razumevanjem. “A poslednjeg, velikog dana praznika stajao je Isus i vikao govoreći: ako je ko žedan, neka dođe ka Meni i pije. Ko veruje u Mene – kao što reče Pismo – iz njegovog tela će poteći reke žive vode. (Ovo je pak rekao za DUHA, Koga su imali da prime oni što veruju u Njega; jer Sveti Duh još ne beše sišao pošto Isus još nije bio proslavljen)”. Dakle, ovde se kaže jasno i glasno da vernik tako što će piti dolazeći Isusu po veri bi imao žive vode koje bi se iz njega izlivala. To postavlja to iskustvo na dan Pentakosta. A sada držeći ovu misao na umu mi čitamo u Jov 4:10 i 14, “Kad bi znala dar Božiji, i Ko je taj koji ti govori: daj mi da pijem, zamolila bi Ga i On bi ti dao vodu živu. A ko pije od vode koju ću mu Ja dati – neće ožedneti doveka, nego će voda koju ću mu Ja dati postati u njemu izvor vode koja uvire u život večni.” Ta ista živa voda je spomenuta, ali ovoga puta ona nije nazvana reka; to je nazvano živi izvor. To je mesto gde ljudi prave njihove greške. Zato što je ovde na ovom mestu to nazvano i izvor i reka, oni misle da je na jednom mestu to večni život dat Duhom, a tamo gde je to nazvano reka (sadrži veliku dinamiku) oni misle da to sada treba biti Duh, koji opskrbljuje silom. Ali nije to tako. To je jedno te isto. To je Duh koji daje život i silu, i to je došlo na Pedesetnicu.

Šta je to što je prouzrokovalo takav nesporazum? Odgovor je “ISKUSTVO.” Mi smo otišli za iskustvom umesto za Rečju. Udaljite se od iskustva kao vaše linije odmeravanja. Postoji samo jedna ispravna linija, samo jedan put, a to je REČ. A sada pažljivo pogledajte i razumite ovo. Petar je rekao, “Pokajte se i krstite se u Ime Isusa Hrista za oprostjenje greha i primićete dar Duha Svetoga.” Pavle je rekao, “Jeste li primili Svetoga Duha OD KAKO ste poverovali?” Ovo je ceo naš problem upravo ovde. Ljudi se kaju za svoje grehe, oni se krštavaju u vodi, ALI ONI NE NASTAVLJAJU DA BI PRIMILI SVETOGA DUHA. VI VERUJETE U PRIMANJE DUHA. Verovanje u Isusa je korak u ispravnom pravcu ka Svetome Duhu. Ali ljudi se tamo

zaustavljaju. Oni idu do vode i onda stanu. Oni veruju, i onda stanu. Biblija ne kaže da vi primete KADA poverujete. Nego, “Jeste li primili Svetoga Duha OD KAKO ste poverovali?” Tačan i bukvalan prevod je, “Jeste li, pošto ste prethodno verovali, primili Svetoga Duha?” Ljudi veruju, a onda stanu. Vi ne primete Svetoga Duha kada verujete u Njega, budući pokajani. Vi idete dalje da primite Svetoga Duha. Da li to vidite? To je ono što je pogrešno kod naših fundamentalista. Oni nemaju sile jer su stali pre Pentakosta. Oni su kao deca Izraelova, koja su izašla iz Egipta i stala ispred Obećane Zemlje. Dakle, ta deca Izraelova su napustila Egipat i to njih oko dva miliona stasalih. Oni su svi putovali zajedno, i videli svi ista čudesa Božija, svi su jeli istu manju i svi su pili istu vodu iz udarene stene, i svi su sledili isti oblak danju i vatreni stub noću ali su SAMO DVOJICA dosegli Obećanu Zemlju. SAMO DVOJICA SU BILI ISTINSKI ILI PRAVI VERNICI. To je ispravno zato što Reč kaže da su ostali umrli zbog nevere; *i zbog nevere oni nisu mogli ući unutra.* (Jev. 3:19) Onda pošto je to tako, i samo DVOJICA SU UŠLA, dakle ostali nisu bili istinski vernici. A šta je načinilo razliku? Dvojica su ostala sa Rečju. Dok su srca deset špijuna izneverila u Kadeš Barneu; Jošua i Kaleb se nisu pokolebali jer su verovali Reči rekavši, “Mi smo više nego sposobni da uzmemo zemlju.” Oni su znali da to mogu zato što je Bog tako rekao, “Dao sam vam zemlju.” Pošto su svi ovi Izraelci videli silu i dobrobit Božijeg oslobođenja oni ipak nisu ušli u odmor, koji je tip Svetoga Duha. Tako vi upravo sada možete videti da će samo nekolicina verovati uvek celim putem da prime Duha Božijeg.

U redu, mi smo došli ovoliko daleko. A sada ja želim ići dalje, i kada to uradim, znam da ću prouzrokovati probuđenje određenih emocije. Ali radi toga ja nisam odgovoran. Ja sam odgovoran Bogu i Njegovoj Reči i ljudima koje je Bog meni poslao. Moram biti veran u svemu što mi Bog daje da kažem.

U Jovanu 6:37. i 44. kaže se: “Sve što Mi Otac daje doći će ka Meni, i onoga koji ide ka Meni neću izbaciti. Niko ne može da dođe ka Meni, ako ga ne privuče Otac koji Me je poslao i Ja ću ga uskrsnuti u poslednji dan.” U Jovanu 1:12-13, “A svima, koji Ga primiše, dade moć da postanu deca Božija, – onima što veruju u Njegovo Ime, koji se ne rodiše od krvi, ni od volje tela, ni od muževljeve volje – NEGO OD BOGA.” A u Efež. 1:4-5, “Jer nas je u Njemu izabrao pre stvaranja sveta – da budemo sveti i neporočni pred Njim, određivši nas unapred

u ljubavi, blagonaklonošću Svoje volje, da nas posredstvom Isusa Hrista posini.” A sada bez da se upuštamo suviše u predmet Božijeg suvereniteta (jer to bi bila jedna cela knjiga za sebe) dopustite mi da na osnovu ovih stihova istaknem, da Isus Hrist sam bira Svoju vlastitu nevestu isto kao što ljudi biraju njihove neveste danas. Nevesta danas upravo ne odlučuje da uzme izvesnog čoveka za muža. Ne, gospodine. Mladoženja je taj koji odlučuje i bira izvesnu ženu za svoju nevestu. (U Jovanu 15:16, “Ne izabrate vi Mene; nego Ja izabrah vas.”) Dakle, prema Reči Božijoj, nevesta je izabrana pre postanka sveta. Ovo biranje neveste je radi Njegove svrhe. U Efež. 1:9. I u Rim. 9:11 se kaže “Da bi ostalo onako kako je Bog po Svom izboru odredio.” Vi to ne možete čitati ni na koji drugi način. Svrha srca, večna Božija svrha je bila da izabere nevestu po Svom VLASTITOM izboru, i ta svrha je bila u Njemu samome, i pošto je večna bila je proglašena pre postanka sveta.

Gledajte sada pažljivo i vidite ovo. Pre nego što je ikada postojala mrvica zvezdane prašine; pre čak nego što je Bog bio Bog (Bog je biće koje se obožava a nekada niko nije bio tamo da Ga obožava, tako da je On tada bio samo perspektivno Bog.) i On je tada bio znan samo kao jedan večni Duh, a nevesta je bila već tada u Njegovom umu. Da, ona je bila. Ona je postojala u Njegovim mislima. A šta je sa tim mislima Božijim? One su večne, zar ne?

Božije misli su večne! Dopustite mi da vas upitam, “Jesu li Božije misli večne?” Ako vi možete videti ovo, vi ćete videti mnoge stvari. Bog je nepromenljiv i u suštini i u delovanju. Mi smo to već proučili i dokazali. Bog je beskonačan u Svojim sposobnostima i radi toga On kao Bog mora biti i sveznajući. Ako On jeste sveznajući, onda On sada ne uči, a niti se On savetuje čak ni sa Sobom, a niti u nekom vremenu dodaje Svom znanju. Ako bi On dodavao Svome znanju, Onda On nije sveznajući. Najbolje što bi mi mogli reći da će jednom On to biti. Ali to nije po Pismu. On JESTE sveznajući. On nikada nije imao neku novu misao u vezi nečega zato što su sve Njegove misli koje je On imao i koje će imati takve da zna kraj od početka zato što je On Bog. **PREMA TOME MISLI BOŽIJE SU VEČNE. ONE SU STVARNE.** One nisu jednostavno takve kao čovečije, koje su načinile nacrt i čekaju da jednog dana budu prenesene u materiju i oblik, već su one već stvarne i večne, i deo su Boga.

Vidite kako to deluje. Bog je uvek imao Svoje misli o Adamu. Adam, kao Njegova misao, je još bio neizražen. Psalam 139:15-16. će vam dati ideju vezanu za to, “Moje kosti nisu ti bile sakrivene, kada sam stvoren u tajnosti, oblikovan u dubini utrobe. Tvoje oči videle su moj zametak i u Tvojim knjizi zapisani su svi moji dani, koji su meni određeni, dok ih još nije bilo ni jednoga.” Ovo, kao što sam rekao, nije bilo napisano o Adamu već vam to daje ideju i znanje da je misao bila tamo u Njegovom umu, i ta misao je bila večna i morala je biti izražena. Tako kada je Adam bio formiran od zemaljske prašine i njegovo duhovno biće stvoreno od strane Boga, onda je Adam postao izražena Božija misao, a te *večne misli* su sada bile manifestovane.

I tako mi bi mogli ići kroz vekove. Nalazimo Mojsija, Jeremiju, Jovana Krstitelja, i svaki od njih je bio Božija večna misao izražena u određenom vremenu. Onda mi dolazimo do Isusa tog LOGOSA. On je bio savršena i kompletna MISAO izražena i On je postao znan kao Reč. To je ono što On JESTE, i *zauvek* ĆE BITI.

Dakle, rečeno je “Da nas je On izabrao U NJEMU (Isusu) pre postanka sveta.” To znači da smo mi bili upravo tamo SA Njim u umu i mislima Božijim pre postanka sveta. To daje VEĆAN kvalitet izabranima. Vi se ne možete udaljiti od toga.

Dopustite mi da ovde ubacim jednu misao. Čak je i naše prirodno rađanje bazirano na odabiranju. Ženski jajnici proizvode mnogo, mnogo jajašaca. Ali zašto baš u određeno vreme dolazi dole izvesno jajašce, a ne neko drugo? A onda u muškom semenu, zbog nepoznatog razloga dolazi baš određeni spermatozoid i priljubljuje se za to jajašce, a neki drugi koji su se čak lakše mogli spojiti, ili imali bolju priliku za to, nisu to učinili, već su izumrli. Iza svega ovoga postoji jedna inteligencija, inače što određuje da li je beba dečak ili devojčica, plava ili smeđa, svetlih ili tamnijih očiju itd. Sa ovim mislima na umu razmislite o Jošui i Kalebu. Ne kaže li Isus u Jovanu 6:49, “Očevi vaši jedoše u pustinji manu i pomreše.” Ti roditelji koji su umrli su bili neophodni kao praočevi ljudima kojima je Isus govorio. Oni su poginuli, a ipak su oni bili u Božijem prirodnom izabiranju kao što su Jošua i Kaleb u duhovnom.

Ali da nastavimo. Ovi izabrani nisu bili samo večne misli Božije koje su trebale biti izražene u telu u njihovoj podesnoj sezoni, već su ovi isti izabrani nazvani drugim imenom. Rim. 4:16, “Zato se kaže ‘od

vere', da bude po milosti, da obećanje bude sigurno svemu *potomstvu*, ne samo onome od zakona, nego i onome od Abrahamove vere; on je otac svima nama." Rim. 9:7-13, "I nisu svi Abrahamova deca samim tim što su njegovo potomstvo, nego: 'U Isaku nazvaće se tvoje potomstvo.' To znači da sva telesna deca nisu deca Božija, nego deca obećanja smatraju se kao pravo potomstvo. A reč obećanja je ovo: 'Doći ću u ovo vreme i Sara će imati sina.' Ali ne samo ona, nego i Rebeka koja je od jednog začela, od Isaka, našeg oca; jer dok se oni još nisu rodili, niti učinili šta dobro ili zlo, da bi ostalo onako kako je Bog po Svom izboru odredio, da ne zavisi od dela nego od onog Koji poziva, njoj je rečeno: 'Stariji će služiti mlađem.' kao što je napisano: 'Jakova sam zavoleo, a Isava sam omrznuo.'"

U Gal. 3:16, "A obećanja su rečena Abrahamu i njegovom potomstvu. Ne kaže: 'i potomcima,' kao mnogima, nego kao jednom: 'i tvom potomku,' koji je Hrist." Gal. 3:29, "Ako ste vi pak Hristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, naslednici po obećanju." Prema Rim. 4:16 mi nalazimo da je Bog dao sigurno obećanje SVIMA od Abrahamovog semena (potomstva), a Pavle stavlja sebe i sve vernike pod odabiranje zato što on kaže, "Abraham koji je otac nas SVIH..." A onda on nastavlja ne da bi suzio definiciju, već rađe da je završi u Gal. 3-ća glava on identifikuje SEME (jednina) sa Isusom, i ubrojio "decu semena" kao decu obećanja, a obećanje povezo sa "odabiranjem", ili "Božijim izborom." I to je tačno ono što smo mi govorili. Ovi koji su Kraljevsko Seme su *izabrani* od Boga; *predodređeni su, unapred znani* od Boga, i bili su u Božijem *umu* i Njegovim *mislama*. Jasno rečeno Istinita Nevesta Hristova je bila u Božijem umu večno, iako neizražena dok svaki pojedini nije došao u označenoj, određenoj sezoni. Kao što je svaki *član* došao napred to je postalo IZRAŽENO i zauzelo svoje mesto u telu. Tako ova nevesta je bukvalno NEVESTA SEMENA IZGOVORENE REČI. I ako je ona ženskog roda u oznaci ona je takođe nazvana "telo *Hristovo*." Vrlo je očigledno da ona treba da bude nazvana tako, jer je ona bila predodređena u Njemu, došla iz istog izvora, bila je večno sa Njim, i sada objavljuje Boga u telu koje je sastavljeno od mnogo članova gde je jednom Bog bio objavljen u JEDNOM ČLANU, u našem Gospodu Isusu Hristu.

Tako eto, ovde mi dolazimo do zaključka. Pošto je večni LOGOS (Bog) bio objavljen u Sinu, i u Isusu je prebivala sva punina Božanstva telesno; taj Večni je bio Otac objavljen u telu, i usled toga dobio titulu

Sin, isto tako mi, večni u Njegovim mislima po našem redu postali smo mnogočlano Seme Izgovorene Reči, objavljene u telu, i te večne misli koje su sada objavljene u telu su sinovi Božiji, kao što smo mi i nazvani. MI NISMO POSTALI SEME NANOVIROĐENJEM, MI SMO BILI SEME I RADI TOGA SMO NANOVIROĐENI, JER SAMO IZABRANI MOGU BITI NANOVIROĐENI. Zato što smo mi BILI SEME to je razlog da mi možemo biti oživljeni. U NE-SEMENU nema ničega što bi se moglo oživeti.

Držite ovo pažljivo u umu. A sada učinimo sledeći korak. Otkupiti znači kupiti nazad. To obnavlja originalnog vlasnika. Bog, Svojom smrću, prolivenom krvlju je OTKUPIO NAZAD SVOJE VLASTITE. On je otkupio nazad Nevestu Semena Izgovorene Reči. “Moje ovce čuju Moj glas (Reč) i one Me slede.” Vi ste uvek bili ovca. Vi nikada niste bili svinja ili pas koji se preobrazio u ovcu. To je nemoguće, jer svaka vrsta života proizvodi istu vrstu i nema promene u rodu. Pošto smo mi bili u mislima Božijim, a onda izraženi u telu, zato je trebao da dođe dan kada bismo čuli Njegov glas (Reč), i slušajući taj glas postali svesni da nas naš Otac poziva, prepoznavši da smo sinovi Božiji. Mi smo čuli Njegov glas i povikali kao što je i izgubljeni sin “Spasi me, O moj Oče, ja Ti se vraćam.”

Sin Božiji može dugo vremena hodati dok ne prepozna da je sin. Ustvari mnogo istinskih Hrišćana su kao priča o mladom orlu, koji se izlegao ispod kokoške. Vi znate da je orao tip istinskog vernika. Dobro, farmer je uzeo jaje iz orlovog gnezda i stavio ga pod kokošku. U pogodno vreme sva jaja pod kokoškom su se izlegla. Bebe pilići su fino napredovali sa majkom kokoškom ali mali orao nije mogao shvatiti kljucanje i traženje hrane po stajskoj gomili. On se uspeo snaći za život iako je bio prilično zbunjen u svemu tome. Ali jednoga dana, odozgo iz vazduha majka orao, koja je izlegla jaje, ugledala je tog malog orla na zemlji. Ona je jurnula dole velikom brzinom i zakreštala svojim ostrim glasom i pozvala ga da poleti gore u susret k njoj. On do tada nikada nije čuo kreštanje orla, ali sada kada je čuo taj kreštaj nešto u njemu se uskomešalo i pokrenulo želju da bude lansiran gore. No bilo ga je strah pokušati. Ponovo je majka zakreštala k njemu da se podigne uz vetar i da je prati. On je svojim glasom odgovorio da se plaši. A onda je ona još jednom zakreštala da pokuša. Mašući krilima on se odbacio u vazduh, odgovarajući na povik svoje majke, zatim se vinuo u plavo nebo. Vidite on je uvek bio orao. On je delovao kao pile na momenat,

ali nije mogao biti zadovoljan. No kada je čuo poziv velikog orla on je došao do svog vlastitog mesta. I jednom kada istiniti sin Božiji čuje povik Duha kroz Reč, on će takođe shvatiti ko je i potrčati ka Velikom Proroku Orlu i biće sa Njim zauvek na sedištu u nebeskim mestima u Hristu Isusu.

A SADA DOLAZI NAŠ TRIJUMFALNI, ZAVRŠNI KAMEN na krštenje sa Svetim Duhom. Gal. 4:4–7, “A kada je došla punina vremena, posla Bog Svoga Sina, rodenog od žene, Koji je bio pod zakonom, da iskupi one koji su pod zakonom – da mi primimo posinjenje. A pošto ste sinovi, posla Bog u vaša srca Duha Sina Svoga koji viče: Aba, Oče. Stoga nisi više rob, nego sin; a ako si sin, onda si i naslednik kroz Boga.” Ovde je to. Isus Hrist je došao, umro na krstu, i završio Otkupljenje (obnavljajući originalnog vlasnika kroz kupovinu ili plaćanjem cene) i time NAS POSTAVIO KAO SINOVE. *On nas nije načinio sinovima, jer mi smo već bili njegovi sinovi, već nas je On postavio kao sinove; jer dokle god smo mi bili u svetlu, u telu, nismo mogli biti prepoznati kao Njegovi sinovi. Mi smo bili držani u ropstvu od đavola. Ali i pored toga svega mi smo ipak bili sinovi. I čujte ovo, “I ZATO ŠTO STE SINOVI, BOG JE POSLAO DUHA SINA SVOGA U VAŠA SRCA S KOJIM VI VIČETE, OČE, OČE.”* Na koga je Duh pao na Pentakostu? Sinove. A u Korintu? Na sinove dok su oni SLUŠALI REČ!

Šta je krštenje Svetim Duhom? To je Duh koji vas krštava u telo Hristovo. To je nanovorodenje. To je Duh Božiji koji dolazi unutra i ispunjava vas pošto ste se pokajali, (čuli Njegovu Reč) i bili kršteni u vodi kao odgovor čiste savesti prema Bogu.

Ovo što smo mi upravo sada izložili bilo bi mnogo lakše za shvatanje da su svi verovali doktrinu jednoga Boga. Jer nema tri osobe u Bogu već JEDNA. Tako mi NISMO nanovorodeni Duhom Isusovog Života koji ulazi u nas, a da posle toga Sveti Duh dolazi u nas i da nam daje silu. Ako bi to bila istina, zašto mi onda obeščašćujemo Oca ne dajući Mu udela u našem kompletnom spasenju, jer ako je spasenje od Gospoda, a tamo se nalaze tri Gospoda, Onda On (Otac) mora nešto takođe učiniti. Ali ovo može sigurno biti viđeno da je Isus učinio vrlo jasnim da je On i samo On taj Bog i to je On i samo On Koji dolazi u vernika. U Jovanu 14:16 kaže se da će Otac poslati drugog Utešitelja. Ali u stihu 17 (On) Isus kaže da je On sa njima i da kasnije treba biti U

njima. U stihu 18 On kaže da će On doći k njima. U stihu 23.-em govoreći učenicima rekao je, “Mi (Otac i Sin) ćemo doći k njemu.” Eto tako, to je Otac, Sin i Sveti Duh svi dolazeći u isto vreme jer JE TO JEDNA OSOBA koja je u Božanstvu. Dolazak se dogodio na Pentakostu. Tu nema dva dolaska Duha, već samo jedan. Nevolja toga je što ljudi ne znaju pravu istinu, i oni jednostavno veruju u Isusa za oproštenje greha, ali nikada ne nastave da prime Duha.

No pre nego što završim ovaj predmet, znam da imate pitanje u vašim umovima. Vi biste želi znati da li ja verujem u doktrinu pred postojanja. Ja ne verujem u tu Mormonsku doktrinu predpostojanja duša, kao što ne verujem ni u reinkarnaciju ili preseljenje duša. Budite pažljivi ovde i vidite ovo. To nije osoba, koja dolazi predodređena od Boga; TO JE REČ ILI SEME. To je to. Celim putem nazad, previše nazad da bi to ljudski um uhvatio, Večni Bog sa večnim mislima, misleći odlučio je, “JAKOVA SAM LJUBIO, A ISAV MI OMRZNU (Rimljani 9:13) A NITI SU BILI ROĐENI, A NITI UČINILI DOBRA NI ZLA.” Vidite, to je bila MISAO, a zatim ta misao je postala izražena, i Bog je doneo nazad Jakova, zato što je Jakov sam bio SEME. Jakov, sam je imao seme; to je razlog što je on imao poštovanje prema prvorodstvu i Božijem zavetu. Ako ste vi istinito seme, vi ćete čuti tu Reč; Duh će vas krstiti u Telo Hristovo, ispunjavajući vas i osnažujući vas, i primićete Reč za vaš dan i doba. Vidite kako jasna postaje istinska evidencija kada vam je Reč otkrivena? Ponovo, pazite, Isus je bio Kraljevsko Seme. On je živio u ljudskom telu. Kada Ga je Duh pozvao (Misao Manifestovana Rečju), On je otišao u Jordan i tamo je bio kršten u vodi. U poslušnosti Reči, Sveti Duh je došao na Njega i glas je rekao, “Ovo je Moj ljubljani Sin, Njega slušajte.” Glas nije rekao, “Ovaj je postao Moj Sin,” jer Isus je BIO Sin. Sveti Duh Ga je stavio u položaj kao Sina pred svima njima. Onda budući ovako ispunjen (a isti uzor se dogodio na Pentakost i uvek posle), On je otišao i manifestovao silu, primajući puno otkrivenje Božije i od Boga, za taj dan. A sada mi smo konstantno govorili da je istinska evidencija krštenja Svetim Duhom *za vernika da primi Reč za doba u kojem živi*. Dopustite mi da vam to najjasnije pokažem.

U Sedam Doba kao što su izložena u Otkrivenju 2 i 3, je čitava Punina Pagana, ili sve vreme u kojem Bog deluje sa Paganima za spasenje. *U svakom pojedinačnom dobu, bez izuzetka*, navedena je ista stvar u otvaranju i ista stvar u zatvaranju poruke svakom dobu.

“*Glasniku* u (Efezu, Smirni, Pergamu, Tijatiri, Sardu, Filadelfiji, Laodikeji) napiši; Ovako govori Onaj, itd, itd, itd. “...Ko ima uši, neka (jednina) neka čuje šta Duh govori crkvama.” Zapazite ovde da Isus (Duhom) u SVAKOM dobu adresira Sebe SAMO JEDNOJ osobi koja se odnosi na Reč za to doba. Samo JEDAN glasnik za svako doba prima ono šta Duh treba da kaže tome dobu, i taj JEDAN GLASNIK je glasnik istinskoj crkvi. On govori za Boga otkrivenjem “crkvama”, oba dvema istinskoj i lažnoj. Poruka je tako prenesena svima. Ali iako je ona prenesena za sve koji dolaze u domet poruke, ta poruka je primljena pojedinačno samo od izvesne kvalifikovane grupe na određeni način. Svaki pojedinac te grupe je *jedan koji ima sposobnost da čuje šta Duh govori putem glasnika*. Ovi koji to čuju ne dobijaju svoje individualno otkrivenje, a niti grupa prima svoje kolektivno otkrivenje, VEĆ SVAKA OSOBA SLUŠA I PRIMA ONO ŠTO JE GLASNIK VEĆ PRIMIO OD BOGA.

Dakle, nemojte misliti da je neobično što je ovakav slučaj, jer Pavle stavlja ovaj uzor pod ruku Božiju. Pavle je sam imao puno otkrivenje za njegov dan kao što je to evidentirano od strane drugih apostola, koji su ga priznali Prorokom-Glasnikom Paganima za taj dan. I takođe zapazite stvarnom ilustracijom u Reči, da kada je Pavle pozeleo da ide u Aziju, Bog mu je zabranio, jer su ovce (Njegova deca) bile u Makedoniji i oni (Makedonci) bi čuli ono što je Duh imao reći kroz Pavla dok ljudi u Aziji to ne bi primili.

U svakom dobu mi imamo tačno isti uzor. To je razlog što svetlo dolazi kroz nekog Bogom datog glasnika u nekom *izvesnom području*, i onda od tog glasnika rasprostire se svetlo kroz službu drugih, koji su bili verno poučeni. Ali naravno svi oni koji idu napolje ne nauče uvek koliko je važno govoriti SAMO ono što je glasnik govorio. (Setite se, Pavle je upozoravao ljude da govore samo ono što je on govorio, I Kor. 14:37, “Ako ko misli da je prorok ili da je nadahnut, neka razume da je GOSPODNJA NAREDBA ovo što vam pišem.” Da li je Reč Božija izašla iz vas, ili je samo k vama došla?”) Oni ovde dodaju ili tamo oduzimaju, pa ubrzo poruka više nije čista, a probuđenje odumire. Kako pažljivi moramo biti da čujemo JEDAN glas, jer Duh nema sem jednog glasa, koji je glas Božiji. Pavle ih je upozorio da kažu ono što je on rekao, isto kao što je i Petar učinio. On ih je upozorio da čak, ON SAM (PAVLE) nije mogao promeniti ni jednu reč onoga što mu je dato otkrivenjem. O, kako je to važno čuti glas Božiji od Njegovih glasnika,

i onda reći ono što je njima bilo rečeno da kažu crkvama. Nadam se da sada to počinjete uviđati. A možda sada možete razumeti zašto se ja ne slažem sa fundamentalistima, a niti sa Pentakostalcima. Ja treba da se slažem sa Rečju na način na koji to Gospod otkriva. Vidite, ja to nisam sve prošao. To bi zahtevalo posebnu knjigu, ali uz pomoć Gospodnju mi ćemo dobiti mnogo propovedi i kasete i poruka o svim ovim tačkama da bi vam pomogli da shvatite i da spojite celo Pismo.

“Ko ima uho neka čuje šta Duh poručuje crkvama svakog doba.” U svakom dobu je postojao isti povik. Čujte šta Duh kaže. Ako ste vi Hrišćanin, vi ćete se vratiti nazad onome što Duh uči, a to je, Reč ovog doba. Svaki glasnik svakom dobu će propovedati tu Reč. Svako sveže istinsko probuđenje će biti zato što su se ljudi vratili nazad Reči njihovog doba. Povik svakog doba je ukor, “Vi ste napustili Reč Božiju. Pokajte se, i vratite se nazad ka Reči.” Od prve knjige u Bibliji (Postanka) do poslednje knjige (Otkrivenja) postoji samo jedan razlog za Božije nezadovoljstvo – napuštanje Reči; i postoji samo jedan lek da se ponovo dobije njegova naklonost – vratiti se ka Reči.

U Efeškom Dobu, i u ovom dobu, i u svakom dobu u kojem smo ovo razmatrali videćemo da je ovo istina. I u poslednjem dobu, a to je ovo naše doba, mi ćemo naći zamračenu Reč, potpuno otpadništvo, koje se završava u velikim nevoljama. Ako ste vi istinito seme, ako ste istinski kršteni Svetim Duhom vi ćete poštovati Njegovu Reč iznad vaše neophodne suštine, i čeznuti da živite po SVAKOJ Reči koja izlazi iz usta Božijih.

Ovo je moja iskrena molitva za sve nas; možemo li čuti ono što Duh donosi iz Reči za nas danas.

GLAVA PETA

PERGAMSKO CRKVENO DOBA

Otkrivenje 2:12-17

“I Anđelu crkve u Pergamu napiši: Ovo govori Onaj Koji ima oštri mač sa dve oštrice: znam gde prebivaš, tamo gde se nalazi Sotonin presto. I držiš Moje Ime, i nisi se odrekao vere u Mene ni u dane kada je moj verni svedok Antipa ubijen kod vas – tamo gde prebiva Sotona. Ali imam nešto protiv tebe: imaš onde takvih koji drže nauku Valama, koji je poučavao Valaka da baci sablazan pred sinove Izrealove, da jedu meso žrtvovano idolima i da se odaju bludu. Tako i ti imaš one koji na isti način drže nauku Nikolaita, što Ja mrzim. Pokaj se, dakle, inače ću ti brzo doći i boriću se protiv njih mačem Svojih usta. Ko ima uho neka čuje šta Duh govori crkvama: pobjedniku ću dati sakrivene mane, daću mu i beli kamen i na kamenu napisano novo ime, koje ne zna niko sem onoga koji ga prima.”

PERGAM

Pergam (antičko ime) bio je smešten u Misiji, u navodnjenjnoj zoni opkoljenoj sa tri reke, i s jednom od tih reka je bio vezan za more. Bio je opisan kao najčuveniji grad u Aziji. To je bio grad poznate kulture sa bibliotekom drugom po redu, odmah iza one u Aleksandriji. A ipak to je bio grad velikog greha, predan razuzdanim obredima slavljenja Eskulapa, (po rimskoj mitologiji boga lečnika, a Grčki naziv je Askolepios) koga su oni slavili u formi žive zmije koja je bila smeštena i hranjena u hramu. U ovom divnom gradu sa navodnjenim zemljištem, šetalistima i parkovima živela je mala grupa posvećenih vernika koji nisu bili zalučeni formama lepote, i koji su se zgražavali nad Sotonskim slavljenjem koje je bilo zahvatilo to mesto.

SAMO DOBA

Pergamsko Doba je trajalo oko trista godina, od 312-606 godine nove ere.

GLASNIK

Upotrebljavajući nama od Boga dato pravilo za biranje glasnika svakog doba, mi biramo jednoga čija je služba bila najbliža prvom glasniku, Pavlu, i bez ustručavanja izjavljujemo da je glasnik Pergamskog Doba bio Martin. Martin je bio rođen 315 godine u Mađarskoj. Međutim, njegovo životno delo je bilo u Francuskoj, gde je radio u Toursu i njegovoj okolini kao biskup. Umro je 399 godine. Ovaj veliki svetac je bio ujak još jednom divnom Hrišćaninu, svetom Patriku iz Irske.

Martin se obratio Hristu dok je sledio karijeru profesionalnog vojnika. Dok je on još bio zanešen ovom službom dogodilo mu se jedno veliko čudo. Zabeleženo je da je jednom prosjak ležao bolestan na ulici baš gde je Martin imao stražu. Zimska hladnoća je bila jača nego što bi taj prosjak mogao podneti budući da je bio bedno obučen. Niko nije obraćao pažnju na njegove potrebe dok Martin nije naišao. Videći nepriliku ovog siromaha, a ni sam nemajući viška odeće, on je skinuo svoju kabanicu, i mačem je presekao na dva dela i obavio oko smrznutog čoveka. On ga je poslužio najbolje što je mogao i nakon toga otišao svojim putem. Te noći Gospod Isus mu se pojavio u viziji. Tamo je On stajao, kao prosjak, umotan u polovinu Martinove kabanice. Govorio mu je, rekavši, "Martin, koji je samo vojnik, obukao me je ovom kabanicom." Od toga vremena Martin je tražio da služi Gospodu sa svim svojim srcem. Njegov život je postao serija čudesa manifestujući silu Božiju.

Pošto je napustio vojsku i postao vođa u crkvi, on je zauzeo veoma borbeni stav prema idolopoklonstvu. On je posekao gajeve, uništio kipove i porušio oltare. Kada je bio izazvan od pagana zbog svojih dela on ih je pozvao na isti način kao što je učinio Ilija Valovim prorocima. Ponudio im je da ga svežu za drvo na dnu debla, tako da kada bi drvo bilo presečeno zgnječilo bi ga da Bog nije intervenisao i okrenuo drvo dok je padalo. Lukavi pagani su ga vezali za drvo koje je raslo na strmini brda, uvereni da će prirodna sila gravitacije prouzrokovati da drvo padne i zgnječi ga. Upravo kada je drvo počelo da pada, Bog ga je okrenuo prema uzbrdici, suprotno svim prirodnim zakonima. Nekoliko pagana koji su pokušali da pobegnu su bili prignječeni kada je drvo palo na njih.

Istoričari se slažu u tome da je on najmanje u tri prilike dizao mrtve verom u Ime Isusa. Jednom prilikom on se molio za mrtvu bebú. Kao Elizej, on se nadneo nad bebom i molio se. A ona se vratila u život i zdravlje. Drugom prilikom bio je pozvan da se moli za brata koji je umirao u vreme velikog proganjanja. U vreme kada je on stigao siroti čovek je već bio mrtav. Obesili su ga na drvo. Telo mu je već bilo bez života, a oči su mu bile napete. Ali Martin ga je skinuo dole, i kad se pomolio za njega čovek je bio oživljen i vraćen njegovoj radosnoj porodici.

Martin se nikada nije plašio neprijatelja bez obzira ko mu je bio neprijatelj. Tako je on lično otišao da vidi zlog imperatora koji je bio odgovoran za smrt mnogih Duhom ispunjenih svetaca. Imperator nije obratio ni malo pažnje, tako je Martin otišao da vidi imperatorovog prijatelja, jednog Damasusa, okrutnog rimskog biskupa. Ali biskup, budući da je bio nominalni Hrišćanin od lažnog čokota nije intervenisao za njega. Tako Martin se vratio nazad u palatu, u kojoj su vrata bila zaključana a oni mu nisu dopustili da uđe unutra. On je legao dole na svoje lice pred Gospodom moleći Ga da mu omogući ulazak u palatu. I tada čuo je glas koji mu naređuje da ustane. Kada je ustao, video je otvorena vrata koja su se sama od sebe otvorila. Ušao je u dvor. Ali arogantni vladar nije okrenuo svoju glavu da priča s njim. Martin se ponovo molio. Iznenada spontano je došla vatra sa sedišta trona a nesretni imperator je brzo nestao. Gospod sigurno ponizuje ponosne a uzvisuje ponizne.

Eto tako je bio gorljiv njegov žar u službi Gospodnjoj da je đavo bio jako uzdrman. Neprijatelji istine su iznajmili atentatore da ubiju Martina. Došli su potajno u njegovu kuću i u času kada su ga nameravali ubiti, on je stajao uspravno i stavio svoje grlo na mač. Pošto su oni stupili napred, sila Božija ih je iznenada bacila nazad preko sobe. Tako budući pobeđeni u toj svetoj i atmosferi strahopoštovanja da su puzali na rukama i kolenima moleći ga za oproštenje radi tog pokušaja da mu oduzmu život.

Prečesto kada su ljudi istaknuto upotrebljeni od Gospoda oni postaju ponosni. Ali sa Martinom nije bilo tako. On je uvek ostao ponizan Božiji sluga. Jedne noći dok se pripremao da stane za propovedaonicu, prosjak je došao u njegovu radnu sobu i zamolio ga za nešto odeće. Martin ga je uputio svom glavnom đakonu. Oholi đakon mu je naredio da ode. Odmah zatim on se vratio nazad ka Martinu.

Martin je ustao i dao prosjaku svoju finu odeću, a đakonu naredio da mu donese drugu odeću koja je bila lošijeg kvaliteta. Te noći dok je Martin propovedao Reč, stado Božije je videlo meko belo sjajno svetlo oko njegovog lika.

Zaista on je bio veliki čovek, i istinski glasnik tom dobu. Nikada nije želeo ništa drugo nego ugoditi Bogu živeći najposvećeniji život. Nikada nije bio naveden da propoveda dok se prvo nije molio i bio u takvom duhovnom stanju da zna i donese puni savet Božiji preko Svetoga Duha poslanog s neba. Često bi držao ljude da čekaju dok se molio za potpuno ubeđenje.

Biti upoznat sa Martinom i njegovom moćnom službom neko bi mogao pomisliti da se proganjanje svetih stižalo. Ali nije tako. Oni su još uvek bili uništavani i proganjeni od đavola kroz delovanje grešnika. Oni su bili spaljivani na lomači. Bili su prikivani na krstove sa licem okrenutim na dole a divlji psi su puštani na njih da im kidaju telo i utrobu, ostavljajući žrtve da umiru u užasnim mukama. Bebe su bile vađene iz trudnih žena i bacane svinjama. Ženske grudi su bile odsecane, a one su bile primorane da stoje uspravno dok im srce ne ispumpa svu krv i dok ne umru. A tragedija je u ovome bila čak i veća ako razmislimo i shvatimo da ovo nije bilo potpuno delo pagana, već je mnogo puta to prouzrokovano od strane takozvanih Hrišćana koji su smatrali da čine Bogu uslugu pošto uništavaju ove odane vojnike krsta koji su stajali predani Reči i poslušnosti Svetome Duhu. U Jovanu 16:2, "Isključiće vas iz sinagoga; čak će doći čas da će svaki koji vas ubije pomisliti da Bogu služi." A u Mateju 24:9, "Tada će vas predati na muke i ubijaće vas, i svi narodi će vas mrzeti radi Moga Imena."

Po znacima i čudesima i sili Duha, Martin je bio istinski potvrđen kao glasnik tom dobu. Ali ne samo da je on bio podaren velikom službom, on sam je bio potpuno istinit u Reči Božijoj. On se borio protiv organizacija. On je stao nasuprot grehu u visokim oblastima. On je postao pobednik u istini Reči i delu živeći život potpune Hrišćanske pobeđe. Njegov biograf je opisao to na ovakav način, "Nikada ga niko nije video ljutog ili uznemirenog, ožalošćenog ili nasmejanog. On je uvek bio jedan te isti, i izgledalo je kao da nešto besmrtno nosi na svom licu, neku vrstu nebeske radosti. Nikada na njegovim usnama nije bilo ništa drugo osim Hrista, i nikada u njegovom srcu ništa osim pobožnosti, mira i sažaljenja. Često puta je plakao zbog greha pa čak i onih koji su ga omalovažavali, koji su ga dok je on bio miran i odsutan

napadali zmijskim usnama i otrovnim jezicima. Mnogi su ga mrzeli zbog vrlina koje oni nisu posedovali i nisu ih mogli imitirati; i avaj! Njegovi najljući napadači su bili biskupi.”

POZDRAV

Otk. 2:12 “*Ovo govori Onaj Koji ima oštar mač sa dve oštrice.*”

Poruka trećem crkvenom dobu upravo sledi posle ovoga. Treća scena odvijanja ove drame o “Hristu usred Njegove crkve” upravo treba biti otkrivena. Sa trubom kao glas, Duh predstavlja Onoga Koji je bez premca, “Onoga Koji ima oštar mač sa dve oštrice!” Kako se ovo samo razlikuje od one predstave Njega iz vremena kada je Pilat predstavio Jagnje Božije, obučeno u purpurnu izrugujuću odoru, dok je bio udaran i okrunjen krunom od trnja, govoreći, “Evo vam vašeg Kralja!” A ovde sada, kraljevski obučen okrunjen slavom stoji izdignut Gospod, ‘Hrist, Božija sila’.

U ovim rečima, ‘Onaj Koji ima oštar mač sa dve oštrice’ položeno je još jedno drugo otkrivenje Boga. U Efeškom Dobu, možda ćete se setiti, da je On bio postavljen kao nepromenljivi Bog. U Smirninom Dobu mi Ga vidimo kao JEDINO ISTINITOG Boga i pored Njega nije bilo drugoga. A sada u ovom Pergamskom Dobu postoji i dalje otkrivenje Njegovog Božanstva, izloženo u Njegovom jedinstvu sa dvosekli mačem, što je Reč Božija. Jev. 4:12 “Jer je Reč Božija živa, i delotvorna, i oštrija od svakog mača s dve oštrice, te doseže do rastavljanja duše i duha, zglavka i moždine, pa sudi mislima i namerama srca.” Efežani 6:17 “I uzmite mač Duha što je Reč Božija.” Otk. 19:13 i 15, “I beše obučen u haljinu natopljenom krvlju, i Njegovo Ime zove se Reč Božija. I iz Njegovih usta izade oštar dvosekli mač.” Jovan 1:1-3, “U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Reč beše Bog. Ova (Reč) beše u početku u Boga. Sve je kroz Nju postalo, i ništa, što je postalo, nije postalo bez Nje.” I 1. Jovanova 5:7, “Troje je što svedoči na Nebu: Otac, Reč, i Sveti Duh, i to troje je JEDNO.”

A sada mi možemo videti Njegovo udruživanje sa Rečju. ON JE REČ. To je Ono što je On. REČ U NJEGOVO IME.

U Jovanu 1:1 gde se kaže “U početku beše Reč,” koren od kojeg mi dobijamo naš prevod za ‘Reč’ je ‘Logos’ što znači, ‘misao ili koncept.’ A to ima dvostruko značenje, ‘misao’ i ‘govor’. Dakle ‘izražena misao’ je ‘reč’, ‘ili reči’. Nije li to predivno i lepo? Jovan kaže da je koncept

Božiji bio izražen u Isusu. A Pavle kaže istu stvar u Jev. 1:1-3, “Bog Koji je od davnina u mnogo navrata i na mnogo načina govorio očevima preko proroka, u ove poslednje dane progovorio nam je preko Sina, (Logos) Koga je postavio za naslednika svega, Čijim posredstvom je i svet stvorio; On je odsjaj Njegove slave i odraz Njegovog Bića, Koji sve nosi Svojom silnom Rečju, Koji je izvršio očišćenje od greha samim Sobom i seo s desne strane Veličanstva na visini.” Bog je postao izražen u osobi Isusa Hrista. Isus je bio Izraženi Lik Božiji. I ponovo u Jovanu 1:14, “I Reč je postala telo i nastanila se među nama.” Sama Božija *supstanca* je postala telo i nastanila se među nama. Veliki Božiji Duh ka Kome ni jedan čovek nije mogao pristupiti, Koga nijedan čovek nije video a niti je mogao videti, sada je bio u šatoru od tela i nastanio se među ljudima, izražavajući puninu Božanstva ljudima. Jovan 1:18, “Boga nikad niko nije video; jedinorodni Sin, Koji je u Očevom krilu, On Ga objavi.” Bog, Koji je u raznim prilikama manifestovao Svoje prisustvo oblakom ili vatrenim stubom i tako proizvodio strah u ljudskim srcima; ovaj Bog, Čije karakteristike srca su bile načinjene znanim samo otkrivenjem Reči kroz proroke, sada je postao Emanuel (Bog sa nama) objavljujući Sebe. A reč ‘objava’ je uzeta od Grčkog korena koji mi često tumačimo kao egzegeza, što znači temeljno i jasno objašnjeno. A to je ono što je Živa REČ, Isus, učinio. On je doveo Boga k nama, jer On je bio Bog. On nam je otkrio Boga sa takvom savršenom jasnoćom da je Jovan mogao o Njemu reći u 1. Jovanovoj 1:1-3 “Što beše od početka, što smo čuli, (Logos znači govor) što smo svojim očima videli, što smo gledali, i što su naše ruke opipale, o Reči Životu; (jer se život manifestovao, i mi smo to videli, i svedočimo za Njega, i navešćujemo vam Život Večni, Koji beše kod Oca, i koji se nama manifestovao;) Što smo videli i čuli to navešćujemo i vama, da i vi imate s nama zajednicu. A istinsko naše zajedništvo je sa Ocem i Sinom Njegovim Isusom Hristom.” Kada je Bog bio istinski otkriven, On je bio manifestovan u telu. “Onaj ko je video Mene video je Oca”

A sada nazad u Jev. 1:1-3 napomenuli smo da je Isus bio izraženi Božiji lik. On je bio Bog izražavajući Sebe u čoveku, ljudima. Ali ima još nešto ovde što treba zapaziti u tim stihovima, a posebno u prvom i drugom stihu. “Bog koji je od davnina u mnogo navrata i na mnogo načina govorio ocima po prorocima, sada nam je govorio po Sinu.” Želim da primetite ovde na margini vaše Biblije, videćete da ima jedna

korekcija. Ta reč, ‘po’ nije baš najispravniji prevod. To je trebalo biti ‘U’. Ne ‘Po’. I onda se to čita na ispravan način, “Bog je govorio u prošlim vremenima U prorocima kao Reč”. I. Samuelova 3:21, “Gospod se i dalje javljaše u Silomu; jer se Gospod javljaše Samuelu u Silomu Rečju Gospodnjom.” A to iznosi i I. Jovanova 5:7 savršeno, “Duh i Reč su JEDNO.” Isus je otkrio Oca. Reč je otkrila Oca. Isus je bio Živa Reč. Slava Bogu, da je On i danas ta Živa Reč.

Kada je Isus bio na zemlji On je rekao, “Zar ne verujete da sam Ja u Ocu, i Otac u Meni? Reči koje vam Ja govorim, ne govorim sam od Sebe; već Otac koji prebiva u Meni, On čini dela.” Jovan 4:10. Ovde je najprimetnije izraženo da je savršena Božija objava u Sinu bila nastanjivanje Duha koji se manifestovao u Reči i delima. A to je tačno ono što smo učili sve vreme. Kada se nevesta vrati nazad da bude nevesta Reči, ona će proizvesti ista dela koja je Isus činio. Reč je Bog. Duh je Bog. Oni su JEDNO. Jedan ne može delovati odvojeno od drugog. Onaj ko zaista ima Božijeg Duha, on će imati Reč Božiju. To je slučaj kako je to bilo i sa prorocima. Oni su imali nastanjenog Duha Božijeg i Reč je došla k njima. To je bio slučaj i sa Isusom. U Njemu je bio Duh bez mere i Reč je došla k Njemu. (Isus je počeo činiti dve stvari delovati i UČITI. Moja nauka nije od Mene, već od Oca koji Me je poslao. Dela 1:1; Jovan 7:16.)

Setite se sada, Jovan Krstitelj je bio i prorok i glasnik svoga dana. On je bio ispunjen Svetim Duhom još u majčinoj utrobi. Dok je krštavao u Jordanu Reč Božija (Isus) došao je ka njemu. Reč uvek dolazi kod istinski Duhom ispunjenog. To je dokaz ispunjenja Duhom Svetim. To je ono što je Isus rekao da će biti dokaz. On je rekao, “Ja ću moliti Oca i On će vam poslati drugog Utešitelja da ostane s vama zauvek. Duha Istine, Kojeg svet ne može primiti.” A sada mi znamo šta je Istina. “Tvoja Reč je istina.” Jovan 17:17. A ponovo u Jovanu 8:43, “Zašto ne razumete Moj govor? Zato što ne možete čuti Moju Reč.” Jeste li primetili da je Isus rekao da svet ne može primiti Svetoga Duha? Dakle, u ovom stihu koji sam upravo pročitao, oni nisu mogli primiti ni Reč. Zašto? Zato što su Duh i Reč jedno, pa ako imate Svetoga Duha kao proroci, Reč će doći k vama. I vi ćete je primiti. U Jovanu 14:26, “Ali Utešitelj, što je Sveti Duh, Koga će vam Otac poslati u Moje Ime, On će vas NAUČITI sve, i podsetiti vas na sve što sam vam Ja rekao.” Ovde mi ponovo nalazimo Reč koja dolazi zbog Duha Božijeg. I ponovo u Jovanu 1:,13, “A kada dođe On, Duh Istine

(Reč) uvešće vas u svu istinu, (Tvoja Reč je istina), i On neće govoriti sam od Sebe, već ono što čuje (Reč Božiju) to će vam govoriti (Reč) i On će vam pokazati stvari koje trebaju doći.” (Duh donosi Reč Proročanstva). Želim da vrlo pažljivo zapazite da Isus nije rekao da je dokaz krštenja Svetim Duhom bio govor u jezicima, tumačenju, prorokovanju, ili vikanju i plesanju. On je rekao da će dokaz biti taj što ćete biti u ISTINI; vi ćete biti u Reči Božijoj za vaše doba. Dokaz treba da bude u vezi sa primanjem te Reči.

U I Kor. 14:37, “Ako neko misli da je prorok ili nadahnut, neka razume da je ovo što vam pišem zapovest Gospodnja.” A sada pogledajmo ovo. Dokaz o ispunjenju Duhom je bio priznati i SLEDITI ono što je Božiji prorok dao za svoje doba da bi postavio crkvu u red. Pavle je morao reći onima koji su tvrdili drugo otkrivenje, (stih 36) “Ili je možda od vas izašla Reč Božija? Ili je samo k vama došla?” Dokaz Duhom ispunjenog Hrišćanskog vernika nije da on proizvede istinu (Reč), već da *primi* istinu (Reč), i da veruje i da joj se pokori.

Da li ste zapazili u Otk. 22:17 “Duh i Nevesta govore, Dođi! I ko čuje, neka kaže, Dođi!” Vidite, Nevesta govori istu Reč kao i Duh. Ona je Nevesta Reči dokazujući da ona ima Duha. *U svakom crkvenom dobu mi čujemo ove reči, “Onaj ko ima uho, neka čuje šta Duh poručuje crkvama.”* Duh daje Reč. Ako imate Duha čućete Reč za vaše doba, kao što su ovi istinski Hrišćani uzeli Reč za njihovo doba.

Jeste li shvatili tu zadnju misao? Ja ponavljam svako crkveno doba se završava sa istim upozorenjem. “Onaj ko ima uho, neka (pojedinač) čuje šta Duh govori crkvama.” *Duh daje Reč.* On ima istinu za svako doba. Svako doba je imalo svoje izabrane, i izabrana grupa je uvek ‘čula Reč,’ i primila je, dokazujući da su imali Seme u njima. Jovan 8:47, “*I onaj koji je od Boga sluša Reči Božije. Vi ih zato ne čujete jer niste od Boga.*” Oni su odbacili Reč (Isusa) i Njegove Reči za njihove dane, ali istinsko seme je primilo Reč zato što su oni bili od Boga. “*I SVA Tvoja deca će od Boga biti učena.*” (Sveti Duh) Isaija 54:13. Isus je rekao istu stvar u Jovanu 6:45. Biti JEDNO SA REČI dokazuje da li ste vi od Boga i Duhom ispunjen. Nema drugog kriterijuma.

Ali šta su onda jezici i tumačenje i ostali darovi? Oni su manifestacije. To je ono što Reč uči. Čitajte u I Kor. 12:7, “*A MANIFESTACIJA (OBJAVA) Duha je data svakom čoveku za opštu*

korist.” [Prevod uzet iz Biblije King James verzije–Prevodilac.] Zatim Pavle imenuje te manifestacije.

A sada dolazi ovo vrlo dobro pitanje za koje znam da ste svi vi nestrpljivi da ga postavite. Zašto nije manifestacija dokaz o krštenju Svetim Duhom, zato što vi sigurno ne biste mogli manifestovati Svetog Duha sem ako istinski ne biste bili Duhom ispunjeni? Dakle, ja bih želeo da mogu reći da je to tačno, zato što ne volim povređivati ljude ili gaziti po njihovoj doktrini; ali ja ne bih bio istiniti sluga Božiji ako vam ne bih rekao ceo savet Božiji. To je tačno, zar ne? Hajde da bacimo malo pogled na Valama (Balama). On je bio religiozan, i slavio je Boga. Razumeo je ispravan metod žrtvovanja i pristupa Bogu, ali on nije bio prorok Istinitog Semena jer on je uzeo platu nepravde, i najgore od svega on je vodio ljude Božije u greh preljube i idolopoklonstva. A ipak ko bi se usudio poreći da je Duh Božiji manifestovan kroz njega u jednoj od najdivnijih mera apsolutno ispravnog proroštva koju je svet ikada video? Ali on nikad nije imao Svetoga Duha. A sada dalje, šta vi mislite o Kajafi, prvosvešteniku? Biblija kaže da je on prorokovao vrstu smrti kojom će Gospod umreti. Svi mi znamo da nema zapisa o tome da je on bio Duhom ispunjen i Duhom vođen čovek kao što je na primer bio dragi stari Šimun ili ta mila svetica zvana Ana. A ipak on je imao istinsku manifestaciju Svetoga Duha. Mi to ne možemo poreći. Tako dakle gde je manifestacija kao dokaz? Ona nije tamo. Ako ste vi istinski ispunjeni Duhom Božijim, vi ćete imati evidenciju REČI u vašem životu.

Dopustite mi da vam pokažem kako duboko ja osećam i razumem ovu istinu otkrivenjem koje mi je dao Bog. A sada pre nego što vam to kažem, želim reći ovo. Mnogi od vas ljudi veruje da sam ja prorok. Ja ne kažem da jesam. Vi to kažete. Ali i ja i vi znate da vizije koje mi je Bog dao NIKADA NISU IZNEVERILE. NITI JEDANPUT. Ako neko može dokazati da je neka vizija ikada izneverila ja bih želeo da znam to. I pošto me vi sledite toliko daleko, evo moje priče.

Pre mnogo godina kada sam prvi put došao k Pentakostalcima, bio sam na jednom od njihovih kamp-skupova gde je bilo mnogo manifestacija jezika, tumačenja jezika, i proroštva. Dva propovednika su bila posebno predana ovoj vrsti govora više nego bilo koja druga braća. Ja sam predano uživao u službama i bio istinski zainteresovan za različite vrste manifestacija, jer su one počivale na temelju realnosti. Moja iskrena želja je bila da naučim sve što sam mogao naučiti o tim

darovima, tako da sam odlučio pričati sa dvojicom ljudi o tome. Kroz dar Božiji koji je počivao na meni, tražio sam da saznam kakav je duh u prvom čoveku, da li je on od Boga ili ne? Nakon kratkog razgovora sa tim milim, poniznim bratom, znao sam da je on bio istinit, i čvrst Hrišćanin. On je bio pravi. A ovaj sledeći mladi čovek nije bio kao što je bio prvi. Ovaj je bio hvalisav i ponosan, i dok sam govorio sa njim vizija je prešla preko mojih očiju i video sam da je oženjem sa plavom gospođom a živio sa crnkom i s njom imao dvoje dece. Ako je ikad postojao dvoličnik, onda je on bio takav.

A sada dozvolite mi da vam kažem, ja sam bio šokiran. Kako ne bi i bio? Ovde su bila dva čoveka, od kojih je jedan bio pravi vernik, a drugi grešni imitator. A **IPAK OBOJICA SU MANIFESTOVALI DAROVE DUHA**. Bio sam uznemiren ovom konfuzijom. Napustio sam skup da pitam Boga za odgovor. Otišao sam na tajno mesto i tamo sa mojom Biblijom molio sam se i čekao da mi Bog odgovori. Upravo ne znajući koji deo Pisma da čitam otprilike sam otvorio Bibliju na jednom mestu u Mateju. Čitao sam malo i onda spustio Bibliju dole. U trenutku je dunuo vetar u sobu i okrenuo stranice Biblije na poslanicu Jevrejima, šestu glavu. Čitajući to bio sam neobično impresioniran ovim čudnim stihovima, Jev. 6:4-9, “Jer je ne moguće one koji su jednom prosvetljeni i koji su okusili Nebeski dar postavši učesnici Duha Svetog, koji su okusili dobru Reč Božiju i sile budućeg sveta, pa ipak otpali, opet obnoviti na pokajanje, pošto oni sebi ponovo razapinju i sramote Sina Božijeg. Zemlja, naime, koja se napila kiše što često na nju pada i koja rađa korisno povrće onima radi kojih se i obrađuje, prima blagoslov od Boga; koja pak donosi trnje i čkalj ništa ne vredi i blizu je kletve, njen kraj je u spaljivanju. A za vas, dragi naši, uvereni smo da ste bolji i da vam predstoji spasenje, iako ovako govorimo.”

Zatvorio sam Bibliju, spustio je dole, i za trenutak razmišljao i još malo se molio. Još uvek nisam imao odgovor. Ponovo sam otvorio Bibliju nasumice ali nisam čitao. Iznenada vetar je ponovo dunuo u sobu, još jednom stranice su se okrenule kod poslanice Jevrejima 6 i tako je ostalo dok vetar nije prestao. Ponovo sam pročitao te reči, i kada sam to uradio, onda je Duh Božiji ušao u sobu i ja sam video viziju. U viziji sam video čoveka obučenog u najčišće belo odelo, koji je ušao u sveže zaorano polje i posejao pšenicu. Vreme je bilo vedro, a sejanje je obavljeno ujutru. Ali pošto je sejač u belom otišao, uveče je ušao čovek u crnom i potajno posejao još semenja među ono što je

posejao čovek u belom. Dani su prolazili a sunce i kiša su blagoslovili tlo; i jednoga dana pojavila se tamo pšenica. Kako je to samo bilo divno. A dan kasnije pojavio se kukolj.

Pšenica i kukolj su rasli zajedno. Imali su istu ishranu iz istog tla. Pili su istu kišu i primali toplinu istog sunca.

A onda jednoga dana nebesa su se pretvorila u mesing, a sve biljke su počele propadati i umirati. Čuo sam pšenicu kako podiže svoju glavu i viče Bogu za kišom. Kukolj je takođe podigao svoj glas i molio za kišu. A onda nebesa su se naoblačila i kiša je došla, pšenica tada puna snage podigla je svoj glas i povikala u dubokoj odanosti, “Slava Gospodu.” I na moje čuđenje, čuo sam oživljeni kukolj kako gleda gore takođe i kaže: “Haleluja!”

Tada sam saznao istinu o skupu u kampu i o viziji. Priča o Sejaču i Semenu, u Jevrejima šesta glava, i primetna manifestacija Duhovnih darova u izmešanoj publici—sve je postao divno jasno. Sejač u belom je bio Gospod. Sejač u crnom je bio đavo. Polje je bilo svet. Semena su bili ljudi, jedni izabrani, a drugi izopačeni. I jedni i drugi su imali učešće u istoj hrani, vodi i suncu. I jedni i drugi su se molili. I jedni i drugi su primili pomoć od Boga, jer On je stvorio Svoje sunce i kišu da pada na dobre i na zle. Pa iako su i jedni i drugi imali iste divne blagoslove i imali iste divne manifestacije; **ALI TU JE BILA JOŠ UVEK JEDNA VELIKA RAZLIKA, JER SU ONI BILI OD RAZLIČITOG SEMENA!**

Ovde je takođe bio odgovor u Mateju 7:23, “Neće svako ko mi govori: Gospode, Gospode ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju Moga Oca Koji je na nebu. Mnogi će Mi u taj dan reći: Gospode Gospode, zar nismo pomoću Tvoga Imena prorokovali, i pomoću Tvoga Imena izgonili demone i pomoću Tvoga Imena čudesa činili? Tada ću im Ja reći: Nikada vas nisam poznavao. Odlazite od Mene, vi koji činite nepravdu.” Isus nije poricao da su oni činili moćna dela koja samo Sveti Duh može izvršiti kroz ljude. Ali On je porekao to da ih je *ikada poznavao*. Oni nisu bili povratnici u greh. Oni su bili zli, nepreporođeni, podlaci. Ovi su bili Sotonino seme.

I tu je to. Vi **NE MOŽETE** tvrditi da je manifestacija dokaz o rođenju Duhom, i ispunjenju Duhom. Ne, gospodo. Priznaću da je istinita manifestacija dokaz da Sveti Duh čini moćna dela, ali to **NIJE**

dokaz da je pojedinac ispunjen Duhom, pa čak ako bi ta osoba imala i obilje manifestacija.

Dokaz primanja Svetoga Duha danas je upravo isti kao što je bio nazad u danu našega Gospoda. To je primanje Reči istine za dan u kojem vi živite. Isus nikada nije naglasio važnost Dela kao što je to učinio sa Reči. On je znao da ako ljudi dobiju Reč da će dela slediti. To je Biblija.

Dakle, Isus je znao da će biti užasno udaljavanje od Reči u Pergamskom Dobu koje je bilo dvestotine godina posle Patmos vizije. On je znao da će ih takav tok odvesti u Tamno Doba. On je znao da je put kojim se čovek prvobitno udaljio od Boga bio - napuštanje Reči. Ako vi napustite tu Reč vi ste napustili Boga. Tako On predstavlja Sebe crkvi u Pergamu, a isto i svim crkvama svih doba, "Ja sam Reč. Ako vi želite Boga u svojoj sredini, onda ukažite dobrodošlicu Reči i primite je. Nemojte nikada dopustiti nečemu ili nekome da stane između vas i te Reči. Ovo što vam ja dajem (Reč) je otkrivenje Sebe. JA SAM REČ. Upamtite to!

Pitam se, jesmo li mi dovoljno impresionirani sa Rečju u našoj sredini? Dopustite mi da vam iznesem jednu misao. Kako se mi molimo? Mi se molimo u Ime Isusa zar ne? Svaka molitva je u Njegovo Ime ili tamo nema odgovora. A ipak u I. Jovanovoj 5:14 nam je rečeno, "Ovo je pouzdanje koje imamo u Njega da nas uslišava ako šta molimo po Njegovoj volji. I kada znamo da nas uslišava kada Ga molimo, znamo da već posedujemo ono što smo ga molili." A sada mi pitamo, "Šta je volja Božija?" Postoji samo JEDAN NAČIN da znamo Njegovu volju i to je po REČI BOŽIJOJ. U Jeremijinom Plaču 3:37, "*Ko je nešto rekao i zbilo se? Nije li Gospod to zapovedio?*" Ovde je to. Ako to nije Reč vi to ne možete imati. Tako mi ne možemo to tražiti osim ako je to Reč, i mi ne možemo moliti osim ako je to u Njegovom Imenu. Ovde je to ponovo. Isus (Ime) je REČ (volja). Vi ne možete razdvojiti Boga i Reč. Oni su JEDNO.

Dakle, ova Reč koju je On ostavio na odštampanoj stranici je deo Njega, kada vi to prihvatite sa verom u Duhom ispunjenom životu. On je rekao da je Njegova Reč život. Jovan 6:63. A to je tačno ono što On jeste: Jovan 14:6, "*Ja sam Put, Istina i Život.*" Rim, 8:9 "*Ako ko nema Duha Hristovog taj nije Njegov.*" Ovde je to, On je Duh i On je Život. To je tačno ono što Reč jeste; a to je tačno ono što je i Isus. On je Reč.

Tako kada Duhom rođen, Duhom ispunjen čovek u veri uzima Reč u svoje srce i izgovara je svojim ustima, to je isto kao da govori Božanstvo. Svaka planina se mora pokrenuti. Sotona ne može stati ispred tog čoveka.

Da se crkva, tamo nazad u tom trećem dobu pridržavala samo otkrivenja žive Reči u njenoj sredini, sila Božija ne bi izbledela kao što je to bilo u tim Mračnim Dobima. I upravo danas, kada se crkva vraća ka Reči u veri, bez sumnje mi možemo reći da će Slava Božija i divna Božija dela biti ponovo u njenoj sredini.

Jedne večeri dok sam tražio Gospoda, Sveti Duh mi je rekao da uzmem hemijsku i da pišem. Pošto sam zgrabio hemijsku da pišem, Njegov Duh mi je dao poruku za crkvu. Ja želi da vam je prenesem. Ona ima veze sa Rečju i nevestom.

“Ovde je ono što vam pokušavam reći. Zakon reprodukcije je da svaka vrsta donosi svoju vlastitu vrstu, prema Postanku 1:11, “I opet reče Bog: Neka pusti zemlja iz sebe travu, bilje, što nosi seme, i drvo rodno, koje rađa rod po svojim vrstama, u kojem će biti seme njegovo na zemlji. I bi tako.” Bilo kakav da je život bio u semenu izašao bi u biljci a odatle u plod. Isti zakon se primenjuje i na crkvu danas. Bilo koje seme da je započelo u crkvi biće kao originalno seme zato što je to isto seme. U ovim poslednjim danima istinska Nevesta Crkva (Hristovo seme) će doći do Kruničnog Kamena, i biće super crkva, super rasa, pošto Mu se ona približava. Oni u nevesti će biti Njemu toliko slični tako da će oni biti sam Njegov lik. Ovo je sa namerom da bi se oni ujedinili sa Njime. Oni će biti jedno. Oni će biti sama manifestacija Reči Živoga Boga. Denominacije ne mogu ovo proizvesti (pogrešno seme). One će proizvesti svoje veroispovesti i dogme, izmešane sa Rečju. Ovo ukrštanje donosi hibridni proizvod.

Prvi sin (Adam) je bio seme izgovorene Reči Božije. Njemu je bila dana nevesta da bi umnožio sebe. To je bio razlog što mu je bila dana nevesta, da bi umnožio sebe; da proizvede drugoga sina Božijeg. Ali ona je pala. Ona je pala hibridizacijom. Ona je prouzrokovala da on umre.

Drugom Sinu (Isusu), takođe Semenu izgovorene Reči Božije takođe je bila dana nevesta kao i Adamu. Ali pre nego što ju je on mogao oženiti, ona je takođe pala. Ona, kao i Adamova žena, bila je

stavljena na probu da li će verovati Reč Božiju i živeti, ili posumnjati u Reč i umreti. Ona je posumnjala. Ona je napustila Reč. Ona je umrla.

Od male grupe istinskog semena Reči, Bog će predstaviti Hrista sa voljenom nevestom. Ona je nevesta Njegove Reči. Ona je nevesta zato što ne poznaje veroispovesti stvorene od ljudi, a ni dogme. Sa članovima neveste i kroz njih će biti ispunjeno sve što je bilo obećano od Boga da se manifestuje u devici.

Reč obećanja je došla k devici Mariji. I ta Reč obećanja je bio On, Lično, da bude objavljen. Bog je bio objavljen (manifestovan). On, Sam, je delovao u to vreme i ispunio Svoju Vlastitu Reč obećanja u devici. Anđeo je bio taj koji joj je doneo poruku. A anđelova poruka je bila Reč Božija. Isaija 9:6. On je u to vreme ispunio sve što je bilo napisano o Njemu zato što je ona prihvatila Njegovu Reč upućenu njoj.

Članovi device neveste će voleti Njega, i imaće Njegove potencijale, jer On je njihova glava, a sva sila pripada Njemu. Oni su podložni Njemu kao što su udovi naših tela podložni našim glavama.

Zapazite harmoniju Oca i Sina. Isus nikada nije uradio ništa dok Mu to najpre nije bilo pokazano od Oca. Jovan 5:19. Ova harmonija sada treba da postoji između Mladoženje i Njegove Nевeste. On joj pokazuje Svoju Reč života. Ona to prima. Ona to nikad ne sumnja. Radi toga, joj ništa ne može nauditi, čak ni smrt. Jer ako je seme posejano, voda će ga ponovo podići. Ovde je tajna toga. Reč je u nevesti (kao što je bila u Mariji). Nevesta ima um Hristov jer ona zna šta On hoće da učini sa Reči. Ona izvršava naredbe Reči u Njegovom Imenu, jer ona ima "tako govori Gospod." Onda je Reč oživljena Duhom i to se dogodi. Kao i seme koje je posejano i navodnjavano, zatim dolazi do zrelosti u žetvi, služeći svojoj svrsi.

Oni u nevesti čine samo Njegovu volju. Niko ih ne može navesti da rade drugačije. Oni imaju 'tako govori Gospod' ili se drže mirno. Oni znaju da to treba biti Bog u njima koji čini dela, ispunjavajući Svoju Vlastitu Reč. On nije završio sav Svoj posao dok je bio u zemaljskoj službi, zato sada On radi u nevesti i kroz nju. Ona to zna, jer još nije bilo Njegovo vreme da uradi određene stvari koje sada mora učiniti. Ali On će sada ispuniti taj posao kroz nevestu koju je ostavio za ovo specifično vreme.

A sada ustanimo kao Jošua i Kaleb. Naša obećana zemlja dolazi na vidik isto kao što je bilo to sa njihovom. Sada Jošua znači "Jehova

Spasitelj”, i on predstavlja vođu zadnjeg vremena koji će doći crkvi isto kao što je Pavle došao kao originalni vođa. Kaleb predstavlja one koji su ostali verni sa Jošuum. Setite se, Bog je osnovao Izrael kao devicu sa Svojom Reči. Ali oni su želeli nešto drugo. Isto to čini crkva zadnjeg vremena. Primetite kako Bog nije pokrenuo Izrael, ili mu dopustio da ide u obećanu zemlju dok to nije bilo vreme koje je Bog sam odredio. Dakle, ljudi su mogli vršiti pritisak na Jošuu, tog vođu, govoreći, “Zemlja je naša, hajde da je uzmemo. Jošua, ti si gotov, mora da si izgubio svoje ovlašćenje, ti sigurno nemaš silu koju si imao. Ti si mogao da čuješ od Boga i da znaš volju Božiju, a onda brzo da deluješ. Nešto nije u redu sa tobom.” Ali Jošua je bio prorok poslat od Boga i znao je Božija obećanja, i zato je on čekao na njih. On je čekao na jasno odsečnu odluku od Boga i kada se vreme pokrenulo, Bog je dao puno vodstvo Jošui u ruke, zato što je on stajao sa Rečju. Bog je mogao verovati Jošui ali ne i drugima. Tako to će se ponoviti u ovom zadnjem danu. Isti problem, isti pritisci.

Uzmimo primer koji vidimo u Mojsiju. Ovaj moćno pomazani prorok Božiji imao je neobično rođenje, budući rođen u pravo vreme za oslobođenje Abrahamovog semena iz Egipta. On nije ostao u Egiptu da se raspravlja sa njima u vezi Pisma, niti da diže larmu sa sveštenicima. On je otišao u pustinju dok ljudi nisu bili spremni da ga prime. Bog je pozvao Mojsija u pustinju. Čekanje nije bilo radi Mojsija, već radi ljudi koji nisu bili spremni da ga prime. Mojsije je mislio da će ga ljudi razumeti ali oni to nisu razumeli.

Zatim tu je Ilija kome je došla Reč Gospodnja. Kada je on završio sa propovedanjem istine i ta grupa tamo nazad koja je preteča grupe američke Jezabele nije primila Reč, Bog ga je pozvao izvan polja i udario tu generaciju zbog odbacivanja proroka i poruke koju im je Bog dao. Bog ga je pozvao u pustinju i on ne bi odande izašao čak ni za kralja. Oni koji su pokušavali da ga ubede da tako uradi, umrli su. Ali Bog je govorio svom vernom proroku preko vizije. Nakon toga on je napustio skrovitost i došao nazad vrativši ponovo Reč Izraelu.

A onda je došao Jovan Krstitelj, Hristov verni preteča, moćni prorok svoga dana. On nije išao u školu svoga oca, a ni u školu fariseja – on nije otišao ni ka jednoj denominaciji, već napolju u pustinji bio je pozvan od Boga. Tamo je ostao dok ga Bog nije poslao nazad sa porukom, vičući; ‘Mesija samo što nije došao.’

A sada uzmimo Biblijsko upozorenje ovde. Nije li to bilo u Mojsijevim danima kada ga je Bog potvrdio i kada je Korah ustao i stao nasuprot tom moćnom proroku? On se prepirao sa Mojsijem i tvrdio da on ima isto toliko od Boga datog vodstva za ljude i da su drugi učestvovali u Božanskom otkrivenju isto kao i Mojsije. On je poricao Mojsijev autoritet. Dakle, ljudi tamo nazad, nakon što su čuli istinitu Reč i bili dobro upoznati sa činjenicom da je istinit prorok bio potvrđen od Boga, ja kažem ovi ljudi su pali zbog Koraha i njegovog protivrečja. Korah nije bio Biblijski prorok ali ljudi su u velikom broju sa njihovim vođama otišli za njim. Isto kao što i danas evanđelisti to čine sa njihovim šemama zlatnog teleta poput Koraha. Oni izgledaju dobro ljudima kao što je i Korah onda izgledao. Oni imaju krv na svojim čelima, ulje na rukama i vatrene lopte na platformi. Oni dopuštaju ženama da propovedaju, dopuštaju im da seku kosu, oblače se oskudno, i nose šorceve, a zaobilaze Reč Božiju radi svojih vlastitih veroispovesti i dogmi. To pokazuje koja vrsta semena je u njima. Ali nisu se svi ljudi okrenuli od Mojsija i napustili Reč Božiju. Ne. Izabrani su ostali sa njim. Isto se događa i danas. Mnogi napuštaju Reč, ali neki ostaju sa Njom. No setite se priče o pšenici i kukolju. Kukolj treba biti stavljen u snop za spaljivanje. Ove otpadničke crkve su na putu da postanu sve bliže i bliže jedna drugoj, spremne za vatru Božijeg suda. Ali pšenica će biti skupljena za Gospodara.

Dakle, želja mi je da vi budete veoma pažljivi i da vidite ovo. Bog je obećao da će na kraju vremena Malahija 4 biti ispunjen. To mora biti jer to je Duhom oživljena Reč Božija rečena preko proroka Malahije. Isus je upućivao na to. A to je upravo pre nego što Hrist dođe drugi put. Tokom vremena dok Isus dođe ovo Pismo mora biti ispunjeno. Pagansko razdoblje je gotovo u poslednjem crkvenom dobu kada taj glasnik iz Malahije dođe. On će biti usklađen sa Rečju. On će uzeti celu Bibliju od Postanka do Otkrivenja. Počeće od Zmijinog semena i nastaviti do glasnika u zadnjoj kiši. Ali on će biti odbačen od denominacija.

On mora biti jer se ponavlja istorija iz vremena Ahava. Izraelova istorija iz doba Ahava se ponavlja upravo ovde u Americi gde se prorok Malahija pojavljuje. Kao što je Izrael napustio Egipat da proslavlja u slobodi, potisnuvši domoroce, i podigavši naciju sa velikim vođama kao što je David itd., a onda postavio jednog Ahava na presto sa Jezabelom iza njega da ga savetuje, isto tako smo i mi uradili

u Americi. Naši praočevi su napustili zemlju zbog toga da žive i slave u slobodi. Oni su potisnuli domorodce i preuzeli zemlju. Moćni ljudi kao Vašington i Linkoln su bili podignuti ali posle kratkog vremena drugi ljudi manjeg kalibra sledili su te dostojne da bi uskoro Ahav bio postavljen na predsedničku stolicu sa Jezabelom iza sebe da ga savetuje. Ovo je takvo vreme pošto i glasnik iz Malahije mora doći. A onda u zadnjoj kiši doći će do obračuna na Gori Karmel. Gledajte sada ovo pažljivo da to vidite u Reči. Jovan je bio preteča iz Malahije 3. On je nagovestio ranu kišu i bio je odbačen od organizacija njegovog vremena. Isus je došao i imao odlučni obračun na Gori Preobraženja. Drugi preteča Hristov će sejati za kasnu kišu. Isus će biti odlučni obračun između denominacija i veroispovesti, jer On će doći nazad da podrži Svoju Reč i uzme Svoju nevestu u uznesenje. Prvi obračun je bio na Gori Karmel; drugi je bio na Gori Preobraženja, a treći će biti Gora Sion.

Neobično ponašanje Mojsija, Ilije i Jovana koji su se povukli u usamljenost ostavila je mnoge u konfuziji. Oni nisu shvatili da je to bilo zato što su njihove poruke bile odbačene. Ali seme je moralo biti posejano, sejanje je bilo završeno. Sledeća stvar je bio sud. Oni su služili svrsi kao znak ljudima, tako da je sud bio sledeća stvar.

Ja verujem prema Otk. 13:16 da će nevesta morati da prestane sa propovedanjem, jer zver zahteva znak na ruci i čelu ako dozvola za propovedanje bude data. Denominacije će uzeti znak, ili će biti prisiljene da prestanu sa propovedanjem. Tada će Jagnje doći po Njegovu nevestu i suditi velikoj Bludnici.

Dakle, setite se da je Mojsije bio rođen za izvestan posao, ali on taj posao nije mogao uraditi dok nije primio darove koji su ga osposobili da uradi taj posao. On je morao otići napolje u pustinju i tamo čekati; Bog je imao određeno vreme. Tamo je trebao biti izvesni Faraon na prestolu, a ljudi su trebali plakati za hlebom života, pre nego što ga je Bog mogao poslati nazad. Ovo je istina i za naš dan.

Ali šta mi imamo u ovom našem danu? Mnoštvo čini znake dok mi ne dobijemo generaciju tragača za znakovima koji malo ili čak ništa ne znaju o Reči, ni o istinskom pokretu Duha Božijeg. Ako oni vide krv, ulje i vatru onda su oni srećni; a ne mare za onim što je u Reči. Oni će podržati bilo koji znak, pa čak i one koji nisu po Pismu. Ali Bog nas je upozorio o tome. On je rekao u Mateju 24 glava da će u poslednjim

danima dva duha biti toliko slični da će samo izabrani moći da ih razlikuju, jer samo oni neće biti prevareni.

Kako vi možete razlikovati duhove? Samo ih testirajte Rečju. Ako oni ne govore tu Reč, oni su od zloga. Kao što je zli prevario prve dve neveste, on će pokušati da prevari i nevestu ovog poslednjeg dana, time što će pokušati da je hibridizuje kroz veroispovesti, ili samo jednostavno je okrećući od Reči ka nekom znaku koji bi joj odgovarao. Ali Bog nikada nije postavio znake ispred Reči. Znaci slede Reč, kao što je Ilija rekao ženi da ispeče kolač prvo za njega, prema Reči Gospodnjoj. Kada je ona učinila ono što je Reč rekla, pravi znak je došao. Dođite prvo ka Reči a onda gledajte čuda. Seme Reči je osnaženo Duhom.

Kako može ma koji glasnik poslat od Boga verovati samo deo Reči, a deo toga poreći? Istiniti prorok Božiji u ovom poslednjem danu će proglasiti celu Reč. Denominacije će ga mrzeti. Njegove reči mogu biti toliko oštre kao u Jovana Krstitelja koji ih je nazvao zmijama otrovnicama. Ali predodređeni će čuti i biti spremni za uznesenje. Kraljevsko Seme Abarahamovo, sa takvom verom kao što je Abrahamova će se držati Reči kao i on, jer oni su zajedno predodređeni.

Glasnik poslednjeg dana će se pojaviti u vremenu koje je Bog odredio. Ovo je sada zadnje vreme kao što svi to znamo, jer Izrael je u svojoj domovini. U ma koje vreme sada prema Malahiji on će doći. Kada ga budemo videli, on će biti posvećen Reči. On će biti nagovešten (na njega će se ukazati Reč. Otk. 10:7) a Bog će potvrditi njegovu službu. On će propovedati istinu kao što je i Ilija činio i biće spreman za presudni obračun Gore Sion.

Mnogi će ga pogrešno shvatiti zato što su bili učeni o Pismu na određeni način na koji oni razmatraju istinu. Kada on dođe nasuprot tome, oni neće verovati. Čak neki istiniti propovednici će pogrešno shvatiti glasnika, zato što je sa toliko mnogo različitih stvari nazivana Božija istina od strane varalica.

Ali ovaj prorok će doći, i kao što je prvi preteča vikao, "Gle Jagnje Božije koje odnosi grehe sveta," tako će i on bez sumnje vikati, "Gle, Jagnje Božije koje dolazi u slavi." On će to učiniti, jer kao što je Jovan bio glasnik istine izabranima, tako je i ovaj poslednji glasnik izabranima i od Reči rođene neveste.

HRIST HVALI CRKVVU

Otk. 2:13, *“Znam tvoja dela, i gde prebivaš, tamo gde se nalazi Sotonin presto. I da čvrsto držiš moje Ime, i nisi se odrekao Moje vere, ni u vreme kada je Moj verni sluga Antipa ubijen kod vas, tamo gde prebiva Sotona.”*

“Znam tvoja dela.” Ovo su identične reči izgovorene svakom od sedam glasnika, koje se odnose na ljude Božije u svakom dobu. Pošto su one izgovorene dvema lozama (istinitoj i lažnoj) oni će doneti radost i sreću u srcima jedne grupe, a trebaju naneti strah srcima drugih. Jer iako smo mi spašeni milošću, odvojeno od dela, istinsko spasenje će proizvesti dela koja će Bogu biti ugodna. I. Jovanova 3:7, *“Dečice, neka vas niko ne zavede! Ko ČINI (radi) što je pravedno, pravedan je kao što je i On pravedan.”* Ako ovaj stih ima neko značenje, onda ono znači da ono što čovek RADI to on i JESTE. U Jakovljevoj 3:11, *“Toči li izvor iz istog otvora slatku i gorku vodu?”* Rimljanima 6:2, *“Kako ćemo mi koji smo umrli grehu i dalje živeti u njemu.”* Matej 12:33-35, *“Ili priznajte da je drvo dobro i da mu je dobar rod, jer se po rodu drvo poznaje. Zmijski porodi! Kako možete govoriti dobro kada ste zli? Ta, usta govore ono čega je srce prepuno! Dobar čovek iz dobre riznice iznosi dobro, a zao čovek iz zle riznice iznosi zlo.”* Dakle, ako je čovek rođen od Reči (budući nanovorođeni, ne od propadljivog semena, već od nepropadljivog, Rečju Božijom koja živi i ostaje zauvek. I. Petrova 1:23) on će proizvesti Reč. Plod dela njegovog života će biti proizvod semena ili života koji je u njemu. Njegova dela, će radi toga biti po Pismu. O, kakva optužba će biti ova istina protiv Pergamskog Doba. Tamo stoji Taj bez premca, i ima u Svojoj ruci oštar mač, sa dve strane oštar, Reč Božiju. I ta Reč će suditi nama u poslednjem danu. Ustvari Reč sudi već sada, jer ona je rasuđivač misli i namera srca. I raseca na dvoje telesno od duhovnog. To nas čini živim poslanicima čitanim i znanim od svih ljudi na slavu Božiju.

“Znam tvoja dela.” Ako se čovek boji da ne može ugoditi Bogu, onda neka ispuni Reč. Ako se čovek pita hoće li čuti te reči, *“Dobro je učinjeno, dobri verni slugo,”* neka on ispuni Reč Božiju u svom životu, i sigurno će čuti ove reči pohvale. Reč istine je onda bila kriterijum; to je kriterijum i sada. Nema drugog standarda; i ne postoji drugo merilo. Pošto će svet biti suđen od jednoga, Isusa Hrista, isto tako biće suđen

od Reči. Ako čovek želi da zna kako da razabere, neka uradi ono što Jakov savetuje, “Pogledajte u ogledalo Božije Reči.”

“*Znam tvoja dela.*” Dok je On stajao tamo sa Rečju, ispitujući njihove živote u svetlu šematskog plana koji je On njima izložio, mora da Mu je bilo ugodno u znatnoj meri, jer oni, su nastavili kao i oni ranije, trpeti proganjanja od nečasnih i još uvek radosno prijanjali ka Gospodu. Iako je povremeno bilo teško služiti Gospodu, ipak oni su Mu služili i slavili Ga u Duhu i istini. No, sa lažnom lozom nije bilo tako. Oni su se odrekli života po Reči i sada se udaljavali sve dalje i dalje od istine. Njihove akcije su svedočile o dubinama u koje su potonuli.

DRŽIŠ ČVRSTO MOJE IME

“Kuda da idemo, kad Ti imaš Reči večnog života?” Oni su se onda držali čvrsto; i još uvek drže čvrsto, ali ne sa kobnim strahom kao ljudi napolju koji žive jalov život. Oni su se držali čvrsto u Njegovoj snazi, u uverenju Duha da su oni bili jedno u Njemu. Oni su sigurno znali da su im gresi oprošteni i oni su nosili ime ‘Hrišćani’ i svedočanstvo toga. Oni su znali i voleli to Ime koje je bilo iznad svakog imena. Njihova kolena su se poginjala pred tim Imenom. Njihovi jezici su to priznavali. I bilo šta da su činili, oni su sve činili u Ime Gospoda Isusa. Oni su prizivali to Ime i uklanjali se od zla, i zauzevši svoj stav bili su spremni i umreti za to Ime, jer su bili uvereni o boljem uskrsnuću.

Uzmi ime Isusa sa sobom,
 Dete žalosti i tuge.
 Ono će ti dati radost i utehu.
 Primi Ga pre nego što bilo gde pođeš,
 Milo Ime, o kako dražesno,
 Nada zemaljska i radost nebeska.

Već u drugom veku ove reči, “Otac, Sin i Sveti Duh” su formirane kao trojstvo mnogima, a politeistička ideja o tri Boga je postala doktrina u lažnoj crkvi. Neće dugo potrajati dok Ime ne bude potpuno uklonjeno, a to se zaista i dogodilo u ovom dobu, i umesto toga, *titule JEDINOGL VELIKOG BOGA* zameniće *IME, Gospoda Isusa Hrista*. Dok su mnogi otpali i grlili trojstvo i krštavali koristeći titule Božanstva, Malo Stado je još uvek krštavalo u Ime Isusa Hrista i tako se držali istine. Sa toliko mnogo obeščašćivanja Boga, menajući Ga u

tri boga, i menjajući Njegovo drago Ime za titule, neko bi se mogao pitati da li su znaci i čudesa koji su pratili to veliko Ime još uvek mogli delovati kroz ljude. Zaista, ovi znaci su bili moćno i divno manifestovani, ali svakako ne u lažnoj lozi. Ljudi kao Martin su bili obilno upotrebljeni i Bog je kroz njih potvrdio svedočanstvo znacima, čudesima i darovima Svetoga Duha. To Ime je bilo i dalje uspešno kao što je uvek bilo i uvek će biti tamo gde Ga sveti poštuju kroz Reč i veru.

TI SE NISI ODREKAO MOJE VERE

U Delima 3:16 kada je Petar bio upitan kako se moćno čudo dogodilo nad hromim čovekom kod Kapije Divne, on je to objasnio sa ovim stihom, "I Njegovo (Isus) Ime kroz veru u Njegovo (Isus) Ime je učinilo da ovaj čovek (prethodno hrom) bude zdrav, ta vera koja je od Njega (Isusa) je dala njemu (tom čoveku) ovo savršeno zdravlje u prisustvu svih vas." Vidite, tu je to. Isusovo Ime, i Isusova Vera je donela to čudo. Petar nije tvrdio da je to bila njegova lična ljudska vera ništa više nego što je tvrdio da je to bilo njegovo vlastito ime. On je rekao da je Isusovo Ime upotrebljeno u veri koja je od Isusa učinila ovaj veliki posao. Ova vera je ono o čemu je Gospod govorio u Otk. 2:13. To je bila NJEGOVA vera. Tu nije bila vera U Njega. Već je to bila NJEGOVA VLASTITA vera koju je *On dao vernicima*. Rim. 12:3, "*Kao što je Bog svakom čoveku udelio meru vere* (prema stihu 1. ljudi su BRAĆA)." Efež 2:8, "*Spašeni ste milošću kroz veru i to (Vera) nije od vas, to je dar Božiji.*" Takođe se kaže u Jakovljevoj 2:1, "*Braćo moja* (primetite da on takođe govori BRAĆI) *imajte veru* (ne u) *našeg slavnog Gospoda Isusa Hrista ne gledajući ko je ko.*"

U ovom Pergamskom Dobu gde su ljudi humanizovali spasenje, okrenuvši se od istine da je "Spasenje od Gospoda," – odbacivši u stranu doktrinu o odabiranju i široko otvorili crkvena vrata i svoje zajedništvo bilo kome i svima koji su se pretplatili na njihov šator, (nikada ne uvažavajući Reč), u ovom dobu ubrzane degradacije, bila je još samo nekolicina onih koji su imali meru od te vere našeg Gospoda Isusa Hrista, i tu veru nisu samo upotrebljavali u delima sile već su se i suprotstavili onima koji su se usuđivali reći da su spašeni jednostavno po tom osnovu pridruživanja crkvi. Oni su znali da ni jedan čovek nije mogao istinski verovati u večni život i Božiju pravednost odvojeno od

mere vere Samog Gospoda Isusa. Kao što su današnje crkve ispunjene mentalnim vernicima koji potvrđuju devičansko rođenje, prolivenu krv, idući u crkvu i uzimajući večeru Gospodnju, a uopšte nisu nanovorodeni, isto tako i u tom trećem dobu bio je taj isti problem. Ljudska vera nije bila dovoljna onda a ona nije dovoljna ni sada. Potrebno je da sama vera Sina Božijeg kapne u ljudsko srce tako da on može primiti Gospoda slave u hram koji nije načinjen rukama.

Ovo je bila živa vera. “Živim verom Sina Božijeg.” Pavle nije rekao da je živio po veri U Sina Božijeg. To je bila vera Sina Božijeg koja mu je dala život i održala ga u životu Hrišćanske pobjede.

Ne, oni nisu porekli da je spasenje bilo natprirodno od početka do kraja. Oni su držali živu istinu Njegovog Imena i Njegove vere i bili su blagoslovljeni od Gospoda i od Njega ubrojani u dostojne.

ANTIPA MOJ VERNI MUČENIK

Ne postoji još neki drugi zapis u Reči ili u nekoj pouzdanoj istorijskoj belešci vezan za ovog brata. Ali sigurno za to ne postoji ni potreba. Više je nego dovoljno što je on bio unapred poznat i znan od Gospoda. Više je nego dovoljno videti njegovu odanost Gospodu zapisanu u živoj Reči. On je bio Hrišćanin. On je imao Isusovo Ime. On je imao veru našega Gospoda Isusa Hrista i bio među onima koji su živeli po njoj. On je bio u skladu sa Jakovljevim rečima, “Braćo moja, imajte veru našeg slavnog Gospoda Isusa Hrista ne gledajući ko je ko.” Pun Svetog Duha i vere kao što je to bio Stefan, on pred nikim nije imao respekta, on se nikoga nije plašio; i kada je smrt bila izgovorena nad onima koji su držali to Ime i hodali u veri Isusa Hrista on je zauzeo svoj stav sa onima koji se nisu vraćali nazad. Da, on je umro, ali kao i Abel, dobio je svedočanstvo od Boga (njegovo ime zapisano u Reči), i iako mrtav, njegov glas još uvek govori na stranicama Božanskog Izveštaja. Još jedan verni mučenik je bio odnešen u svoj počinak. Ali Sotona nije ovde pobedio, isto kao što nije pobedio kada je ubio Kneza Mira, jer Sotona je bio ogoljen na krstu, a isto tako će i sada krv Antipe vikati još stotinama onih koji će uzeti svoje krstove i slediti Njega.

TAMO GDE SE NALAZI SOTONIN PRESTO

Razlog zbog kojeg je ovaj deo hvalospev Duha je zato što su ovi hrabri vojnici krsta pobedili Sotonu upravo usred mesta gde je bio njegov presto. Oni su dobijali bitku kroz Ime i Veru Isusa upravo u kampu vođe mraka. Kakva veličanstvena pohvala. Kao moćni Davidovi ljudi, koji su upali u neprijateljski logor da donesu vodu Davidu i ugase žeđ, tako su isto i ovi divovi vere izvršili invaziju na Sotonino zemaljsko uporište, i propovedanjem i nagovaranjem doneli vodu spasenja onima koji su živeli ispod senke smrti.

A sada koliko god da su ove reči koje se tiču prestola i Sotonine oblasti Božija pohvala za Njegove izabrane, one su u stvari postavile pozornicu na kojoj je osuđeno zlo koje je dobilo prevlast u crkvi.

PERGAM: Sotonin Presto i Mesto Stanovanja. Za mnoge, ove reči su bile uglavnom radije više slikovite nego istorijska istina. Ali one su sigurno stvarne i istorija to iznosi. Pergam je zaista bio presto i mesto Sotoninog stanovanja. To se dogodilo na ovaj način:

Pergam nije originalno bio mesto gde je Sotona (što se tiče ljudskih stvari) stanovao. Vavilon je uvek bio i bukvalno i figurativno njegov glavni štab. Grad Vavilon je bio mesto gde je Sotonsko slavljenje otpočelo. Postanak 10:8-10, "Od Husa se rodio Nimrod; koji je postao moćan na zemlji. I on beše dobar lovac pred Gospodom; zato se kaže: Dobar lovac pred Gospodom kao Nimrod. On kraljeva najpre nad Vavilonom, Orehom, Arhadom i Halanihom u zemlji Senaru." Postanak 11:1-9, "Na celoj zemlji beše samo jedan jezik i reči su jednake bile. Kako behu krenuli ka istoku nađoše ravnicu u zemlji Senarskoj i naseliše se onde. I rekoše jedni drugima: Hajde da pravimo opeke i da ih na vatri ispečemo. I opeke im služiše umesto kamena a smola umesto kreča. Posle rekoše: Hajde da sazidamo grad i kulu, čiji će vrh do neba stići, da stečemo o sebi ime i da se ne bismo rasejali po zemlji. Gospod siđe da vidi grad i kulu koju zidahu sinovi čovečiji. I Gospod reče: Gle, ovi su svi jedan narod i svi istim jezikom govore; i to oni počеше raditi! Sada im neće ništa smetati da učine sve što oni naume. Hajde da siđemo i da im pometemo jezik, da ne razumeju jedni druge šta govore. Tako ih Gospod rasu odande po svoj zemlji, i oni prestadoše da zidaju grad. Zato se on prozva Vavel; jer onde pomete Gospod jezik cele zemlje, i odande ih rasu Gospod po celoj zemlji."

Vavel je originalno ime za Vavilon. To znači konfuzija. On je doslovce osnovan od Husa, Hamovog sina, ali je bio uznesen do

kraljevske sile i raskoša pod njegovim sinom, Nimrodom, moćnim lovcem. Nimrod, prema izveštaju u Postanku jedanaesta glava i takođe prema pouzdanoj istoriji, latio se da ostvari tri stvari. Želeo je da izgradi jaku naciju, što je i učinio. Želeo je propagirati svoju ličnu religiju, što je uradio. Želeo je sebi stvoriti ime, što je takođe ostvario. Njegova ostvarenja su bila toliko jedinstvena da je kraljevstvo Vavilona bilo nazvano zlatna glava među svim svetskim vladama. Da je njegova religija dobila prevlast, dokazano je činjenicom jer ju je Biblija poistovetila sa Sotonom u Isaiji 14.-ta glava i Otkrivenju 17-18. I kroz istoriju možemo dokazati da je njegova religija načinila invaziju po celom svetu i da je temelj svakom sistemu idolopoklonstva, i mitološkim temama, bez obzira što se imena bogova razlikuju u raznim zemljama, prema jezicima koje ljudi govore. Da je on načinio ime sebi i svojim sledbenicima o tome ne treba ni govoriti, jer dokle god se nastavlja ovo sadašnje doba (dok se Isus ne otkrije Svojoj braći) on će biti slavljn i poštovan, iako pod drugim imenom nego što je Nimrod, i u hramu neznatno drugačijem nego što je prvobitno bio obožavan.

S obzirom da se Biblija ne bavi istorijom drugih naroda u detalje, biće neophodno istražiti antičke svetovne beleške da bismo našli odgovor kako je Pergam postao sedište Sotonske religije iz Vavilona. Glavni izvori informacija će biti iz zabeleški Egipatske i Grčke kulture. Razlog za ovo je taj što je Egipat primio svoju nauku i matematiku od Haldejaca a Grci od Egipta. Dakle, s obzirom da su sveštenici bili odgovorni za učenje ovih nauka, a pošto su ti naučnici imali svoju ulogu u religiji, mi već znamo ključ po kojem je Vavilonska religija dobila svoju snagu u te dve zemlje. Takođe je istina da kad god bi jedan narod pobedio drugi narod, u podesnom trenutku, religija potčinjenih bi postala religija koju su imali pobednici nad njima. Dobro se zna da su Grci imali iste oznake Zodiaka kao i Vavilonci; a nađeno je u antičkim Egipatskim zabeleškama da su Egipćani dali Grcima svoje učenje o mnogoboštvu. Tako se tajna Vavilona širila od naroda do naroda dok se nije pojavila u Rimu, Kini, Indiji pa čak i u Severnoj i Južnoj Americi mi nalazimo proslavljanje sa istim temeljima.

Antički istoričari se slažu s Biblijom da ova Vavilonska religija zasigurno nije bila originalna religija prvih zemaljskih ljudi. To je bilo prvo odstupanje od originalne vere; ali ona sama nije bila originalna. Istoričari kao što su Wilkinson i Mallet su ubedljivo dokazali iz antičkih dokumenata da su u jednom vremenu svi ljudi na zemlji

verovali u JEDNOGA BOGA, vrhovnog, večnog, nevidljivog, Koji je Rečju svojih usta izgovorio da sve nastane, te da je On u Svom karakteru bio ispunjen ljubavlju i dobrotom i pravdom. Ali kao što će Sotona uvek izopačiti sve što on može, mi ga nalazimo kako izopačuje umove i srca ljudi tako da oni odbace istinu. Pošto je on uvek pokušavao da primi slavu kao da je on Bog a ne sluga i Božije stvorenje, ipak on je odvuкао slavljenje od Boga da bi on to mogao preneti na sebe i tako biti uzvišen. On je sigurno ostvario svoju želju da raširi svoju religiju po celom svetu. Tome je data autentičnost od Boga u knjizi Rimljana, “Jer iako su Boga poznali, nisu Ga kao Boga proslavili, niti zahvalnost pokazali, nego u svojim mislima padoše u ništavnu varku, te potamne njihovo nerazumno srce, primivši izopačenu religiju tako da su proslavljali stvorenje a ne Stvoritelja.” Setite se, Sotona je bio Božije stvorenje (Sin Zore). Tako mi otkrivamo da je jednom istina bila raširena među ljudima, i svi su se držali te jedne istine, a tamo je kasnije došao dan kada se mnogobrojna grupa okrenula od Boga i raširila đavolsku formu proslavljanja po celom svetu. Istorija potvrđuje da su oni iz Semovog plemena koji su stajali sa nepromenljivom istinom bili u čvrstoj opoziciji prema onima od Hama koji su se okrenuli od istine k đavolskoj laži. Nemamo vremena da uđemo u raspravu o ovome; već je to samo prikazano da biste mogli videti da su od ranog početka bile dve religije i samo dve, i da je ona zla postala široko svetski rasprostranjena.

Monoteizam se okrenuo u politeizam u Vavilonu. Đavolska laž i đavolske tajne su ustale protiv Božije istine i Božije tajne u tom gradu. Sotona je zaista postao bog ovoga sveta i iznuđio slavljenje od onih koje je prevario, učinivši da oni veruju da je on zaista bio Gospod.

Politeistička religija neprijatelja je počela sa trojičarskom doktrinom. To je bilo skroz nazad u antičkom vremenu kada je nastala ideja o “jednom Bogu u tri osobe”. Kako je čudno što naši moderni teolozi nisu prestali sa ovim; ali očigledno isto tako prevareni od Sotone kao što su bili i njihovi preci, oni još uvek veruju u tri osobe u jednome Bogu. Neka nam se pokaže samo jedno mesto u Pismu gde se nalazi autoritativna mogućnost za takvu doktrinu. Nije li čudno da dok su potomci Hamovi otišli svojim putem u Sotonskom proslavljanju da je to za sobom povuklo temeljni koncept od tri Boga a *da nema ni jednog traga o tome, da su Semovi potomci verovali u takvu stvar ili imali bilo koje ceremonijalno slavljenje koje bi za sobom povuklo čak*

tip toga? Nije čudno da su Jevreji verovali, “Čuj, O Izraele, Gospod Bog tvoj je JEDAN Bog.” Ako bi postojale tri osobe u jednom Bogu? Abraham, potomak Semov, u knjizi Postanak 18 je video JEDNOG Boga sa dva anđela.

Dakle, kako je bilo to trojstvo izraženo? Ono je bilo izraženo simbolom jednakostraničnog trougla čak isto kao što je to izraženo i u Rimu danas. Neobično je, ali Jevreji nisu imali takav koncept. A sada, ko je u pravu? Da li Jevreji ili Vavilonci? U Aziji politeistička ideja o tri Boga u jednom pojavila se u liku koji ima tri glave na jednom telu. On je izražen kao tri inteligencije. U Indiji, oni su u svojim srcima našli da ga izraze kao jednoga boga u tri oblika. Dakle, to je zaista današnja moderna teologija. U Japanu postoji veliki Buda sa tri glave kao onaj koga smo malo pre opisali. Ali najviše obelodanjujući od svih je taj trojičarski koncept Boga u trojnoj formi: 1. Glava jednog starog čoveka koja simbolizuje Boga Oca, 2. Krug koji u tajnama označava “Seme” a to bi po redu značilo Sin, 3. Krila i rep ptice (goluba). Ovde je bila doktrina Oca, Sina i Svetog Duha; tri osobe u Bogu, istinsko trojstvo. Vi možete videti istu takvu stvar i u Rimu. A sada dopustite mi da još jednom pitam, nije li čudno da su đavo i njegovi štovaoci imali ustvari više otkrivene istine nego otac vere, (Abraham) i njegovi potomci? Nije li čudno da su poštovaoci Sotone, znali više o Bogu nego deca Božija? Dakle, to je ono što nam moderni teolozi pokušavaju reći kada nam govore o trojstvu. Ali setite se ove jedne stvari od sada i ubuduće: ove zabeleške su činjenice i ovo je činjenica – Sotona je lažov i otac laži, i kada god on dođe sa nekom svetlošću to je još uvek laž. On je ubica. I njegova doktrina o trojstvu je uništila mnoštvo a i mnoge će uništiti dok Isus ne dođe.

Prema istoriji nije dugo trebalo da se desi ova promena u koncept Oca, Sina i Svetoga duha. Sotona ih je u svoje vreme odneo korak dalje od istine. I sada se koncept Božanstva razvio na ovaj način: 1. Večni otac, 2. Duh Božiji inkarniran u LJUDSKOJ majci. (Ne navodi li vas to na razmišljanje?) 3. Božanski Sin, plod te inkarnacije, (Ženino seme.)

Ali đavo s ovim nije bio još uvek zadovoljan. On još nije postigao da slave njega, pogotovu na direktan način. Tako on odvodi ljude još dalje od istine. Kroz njegove tajne on otkriva ljudima da pošto veliki nevidljivi otac Bog ne obraća pažnju na ljudske stvari, već ostaje tih u odnosu na njih, onda sledi da On može biti dobro slavljen i u tišini. Ustvari to znači ignorisati Ga koliko god da je to moguće, ako ne baš

sasvim. Ova doktrina se takođe raširila po svetu, a upravo i danas u Indiji vi možete videti hramove velikom tvorcu, tihom bogu, da su upadljivi po broju.

S obzirom da nije bilo neophodno slaviti oca-tvorca, jedino je bilo prirodno za njih da se slavljenje usmeri prema “Majci i Detetu” kao objektima obožavanja. U Egiptu je bila ista kombinacija majke i sina nazvanih Izida i Oziris. U Indiji je to bilo Isti i Isavara. (I zapazite tu sličnost u imenima.) U Aziji je to bila Kibela i Dionis. U Rimu i Grčkoj je to sledilo kao prikladno. I u Kini. Pa, zamislite iznenađenje nekih Rimo-katoličkih misionara kada su došli u Kinu i tamo pronašli Madonu i Dete sa zracima svetlosti koji su odsijavali sa detetove glave. Taj lik bi mogao biti dobro zamenjen za jedan u Vatikanu, osim sitnih razlika izvesnih karakteristika u licima. I to nas sada primorava da otkrijemo originalnu majku i dete. Originalna božanska-majka Vavilona je bila Semela koja je bila nazvana Reja u istočnim zemljama. U njenim rukama držala je sina, koji je iako beba, bio opisan kao visok, jak, zgodan, i poseban zavodnik žena. U Ezekielu 8:14 on je nazvan Tamuz. Među klasičnim piscima nazvan je Bakno (Bakus). Za Vavilonce on je bio Ninus. Takvi izveštaji stoje kao činjenice da je on opisan iako beba u naručju a ipak velik i moćan čovek i bio je poznat kao “Muž-Sin”. Jedna od njegovih titula je bila “Muž Majke”, a u Indiji su njih dvoje poznati kao Oziris i Izida, on (muž) je predstavljen kao beba na grudima svoje vlastite žene.

Da ovaj Ninus jeste Nimrod iz Biblije mi možemo potvrditi upoređujući istoriju sa izveštajem u knjizi Postanak. Pompej je rekao, “Ninus, kralj Asirije, je izmenio antičke *umerene* načine života željom za osvajanje. ON JE BIO PRVI KOJI JE VODIO RAT PROTIV SVOJIH KOMŠIJA. On je osvojio sve narode od Asirije do Libije pošto ti ljudi nisu poznavali veštine ratovanja.” Diodor kaže, “Ninus je bio najdrevniji od Asirskih kraljeva spomenutih u istoriji. Budući od ratoborne dispozicije on je oštro obučavao mnogo mladih ljudi u ratnim veštinama. Potčinio je sebi Vaviloniju dok tamo još nije postojao grad Vavilon.” Tako mi vidimo ovog Ninusa kako počinje postajati velik u Vavilonu, izgradio je Vavel, zavladao Asirijom postavši njen kralj, a onda produžio podčiniti sebi ostale široke prostore tamo gde ljudi nisu bili učeni ratovanju jer su živeli na *miran način* kao što je rekao Pompej. Dakle, u knjizi Postanka 10.-ta glava govori se o Nimrodovom kraljevstvu i kaže, “On kraljeva nad

Vavilonom, Orehom, Arhadom, i Halanijom u zemlji Senaru. Iz te zemlje izide Asur; on sazida Nineviju, Rovot grad i Halah.” Ali prevodioci su napravili grešku, prevodeći Asur kao imenicu, jer to je glagol, i na Kaldejskom znači ‘načiniti jakim.’ Prema tome to je Nimrod, koji je načinjen jakim (on je uspostavio svoje kraljevstvo gradeći prvu svetsku armiju koju je uvežbavao obukom i kroz surovost lova) prešao je preko Senara sa svojom jakom vojskom i porazio narode i izgradio gradove kao Ninevija, koja je nazvana po njemu, jer čak i danas glavni deo ruševina toga grada se zove Nimrod!

Pošto smo otkrili ko je bio Ninus, sada je neophodno da se otkrije ko mu je bio otac? Prema istoriji to je bio Bel, osnivač Vavilona. (A sada ovde treba biti naznačeno da je Bel bio osnivač celog tog pokreta, ali bio je to sin, Ninus, koji je to uspostavio i bio prvi kralj itd.) Ali prema Pismu, Nimrodov otac je bio Hus: “Od Husa se rodi Nimrod.” Ne samo da je ovo tačno već mi nalazimo da se od Hama rodio Hus. Dakle, u Egipatskoj kulturi Bel je nazvan Hermes, a Hermes znači, “HAMOV SIN.” Prema istoriji Hermes je bio veliki prorok idolopoklonstva. On je bio tumač bogova. Drugo ime pod kojim je još bio nazvan je Merkur. (Čitaj Dela Ap. 14:11-12)

Hyginus kaže ovo o tom bogu koji je bio znan pod različitim nazivima kao Bel, Hermes, Merkur itd, “Jer mnogo vekova ljudi su živeli pod vladavinom Jove (ne Rimskog Jove, već Jevrejskog Jehove koji prethodi Rimskoj istoriji) bez gradova i bez zakona, i svi su govorili jedan jezik. Ali pošto je Merkur (Bel, Hus) tumačio govore ljudi (odatle naziv za tumača Hermenaut) ista osoba je podelila narode. Tako je počela nesloga.” Iz ovoga se vidi da Bel to jest Hus, otac Nimrodov, originalno je bio predvodnik koji je odveo ljude daleko od istinskog Boga a zatim ih hrabrio kao “tumač bogova” da uzmu drugu formu religije. On ih je ohrabrio da idu napred gradeći kulu koju je ustvari gradio njegov sin. Ovo ohrabrenje je ustvari ono što je donelo konfuziju i podelu među ljude, tako da je on bio oboje, “tumač i konfuzionista.”

Hus, je dakle bio otac politeističkog sistema i kada su ljudi obogotvorili ljude, on je naravno, postao otac bogova. Dakle, Hus je bio nazvan Bel. A Bel je u Rimskoj mitologiji bio nazvan Janus. On je naslikan kao da ima dva lica držeći motku s kojima je zbunio i “rasejao” ljude. Ovid piše da je Janus rekao o sebi, “drevni ljudi su me zvali Haos.” Tako mi nalazimo da je Hus iz Biblije, originalna pobuna

protiv monoteizma bio nazvan Bel, Belus, Hermes, Janus itd, među ljudima antičkog vremena. On je tvrdio da on donosi otkrivenja i tumačenja od bogova ljudima. Čineći tako on je prouzrokovao Božiji gnev koji je rasuo ljude, donoseći podele i konfuziju.

A sada iz ove tačke mi smo videli odakle je došao politeizam to jest slavljenje više bogova. A da li ste primetili da smo takođe pronašli čoveka po imenu Hus kome je bila data titula “otac bogova”? Da li ste primetili ovde staru temu iz antičkih mitologija, gde su bogovi poistovećeni sa ljudima? To je mesto odakle dolazi slavljenje predaka. Tako mi možemo ispitati istoriju da bi smo saznali nešto o slavljenju predaka. Dakle, iznešeno je da je Hus predstavio slavljenje tri boga, oca, sina i duha. Tri boga koja su bila jednaka. Ali on je znao o dolasku ženinog semena, tako da je trebalo da žena i njeno seme dođu u slici. Ovo se dogodilo kada je Nimrod umro. Njegova žena, Semela (Semirama) ga je obogotvorila i tako načinila sebe majkom sina, a takođe i majkom bogova. (Baš isto je učinila i Rimska crkva kada je obogotvorila Mariju. Oni su tvrdili da je Marija bila bez greha i da je bila majka Božija). A ona (Semela) je nazvala Nimroda “Zeroashata” što znači, “ženino obećano seme.”

Ali nije dugo potrajalo dok žena nije počela privlačiti više pažnje nego sin, i ubrzo ona je bila opisana kao ona koja gazi zmiju. Oni su je nazvali “kraljicom neba” i načinili je Božanstvom. Isto kao i danas gde je Marija, majka Isusova, podignuta do besmrtnosti i upravo sada pošto Vatikanski sabor od septembra 1964 god. pokušava dati Mariji poziciju koja njoj ne pripada, jer oni žele nju nazvati “Marija Medijatriks,” “Marija Majka Svih vernika,” ili “Majka Crkve.” Ako je ikad postojalo slavljenje Vavilonskih predaka u religiji, to je religija Rimske Crkve.

I ne samo da je u Vavilonu počelo slavljenje predaka već takođe slavljenje prirode. U Vavilonu je bilo mesto gde su bogove poistovetili sa suncem, mesecom itd. Glavno telo u prirodi je sunce koje ima osobine davanja svetlosti, topline i pojavljuje se pred ljudima kao vatrena kugla na nebu. Tako glavni bog je bio bog Sunce, a oni su ga zvali Val. Često je Sunce bilo opisano kao krug od vatre i ubrzo se oko tog plamena pojavila zmija. Nije dugo potrajalo dok zmija nije postala simbol Sunca te zbog toga dosledno obožavana. Tako je želja Sotoninog srca postala krilata. On je bio proslavljan kao Bog. Njegov presto je bio utvrđen. Njegove sluge su mu se klanjale. Tamo u Pergamu su ga obožavali u formi žive zmije. Drvo Znanja Dobra i Zla,

sada simbolizovano u formi žive zmije nije zavelo samo Evu već i većinu ljudskog roda.

Međutim kako je Pergam postao sedište Sotone ako je Vavilon bio sedište? Odgovor je ponovo u istoriji. Kada je Vavilon pao pod Medijane i Persijance, kralj-sveštenik, Atilije (Attalus) je pobegao iz grada i otišao u Pergam sa svojim sveštenicima i svetim tajnama. Tamo je on uspostavio svoje kraljevstvo izvan Rimske imperije, i napredovao pod đavolskom brigom.

Ovo je bio veoma kratak pregled istorije Vavilonske religije i dolaska te religije u Pergam. Bez sumnje, mnoga pitanja su ostala neodgovorena, i nema sumnje da bi sigurno mnogo više moglo biti rečeno da bi nam se to rasvetlilo, ali ovo nije bila namera da bude istorijska studija, već je namera ovoga radije da bude pomoć u izučavanju Reči.

OPTUŽBA

Otk. 2:14-15, *“Ali imam nešto protiv tebe, jer imaš onde takvih koji drže nauku Valama, koji je poučavao Valaka da baci kamen spoticanja pred sinove Izraela, da jedu meso žrtvovano idolima i da se odaju bludu. Tako i ti imaš one koji na isti način drže nauku Nikolaita, na koju Ja mrzim.”*

U ovom Pergamskom dobu Gospod navodi dve doktrine koje On mrzi: 1. Doktrina Valama koja je donela idolopoklonstvo i grešne ispade Izraelu u Baal-Peoru, i 2. Doktrinu Nikolaita, koja su bila ustvari dela u Efeškom Dobu. Povežite ovo sa činjenicom da je On istakao Pergam kao sedište Sotone, a vrlo je lako ispravno zaključiti da je na neki način Vavilonska religija postala izmešana sa Hrišćanstvom.

Dakle, ovo nije samo pretpostavka već istorijska činjenica koju ćemo dokazati ako se vratimo u istoriji do oko 36-te godine nove ere i idući do Nikejskog Sabora 325-te godine. Kada su Hrišćani (uglavnom Jevreji po rođenju) bili rasuti iz Jerusalima unaokolo, oni su išli svuda propovedajući Evandjelje, a naročito u sinagogama. Tako u tri godine, ili otprilike u 36-oj godini nove ere, Evandjelje je bilo odneto u Rim od strane Junija i Andronika, koji su prema Rim. 16:7 bili apostoli. Rad je cvetao tamo nekoliko godina dok konstantne međusobne svađe Jevreja nisu navele cara Klaudija da ih istera iz Rima. Sa Jevrejima koji su bili proterani iz toga grada osovina te male crkve je bila praktično

slomljena. Možda su čak starešine bile Jevreji i tako je bilo da su oni otišli. Stado je bilo bez nadzora i s obzirom da Reč još nije bila napisana kao putokaz bilo je vrlo lako da ovo malo stado odstupi, a zatim da bude preplavljeno filozofima i paganima toga vremena. Sa grabljivim vucima koji su se uvukli, i oslobođenim duhom antihrista, mi nalazimo iz istorije da se ova mala crkva u Rimu beznadežno vratila u greh, i počela prikazivati paganske ceremonije pod Hrišćanskim titulama.

Pošto je period progonstva trajao 13 godina, osnivači, Junije i Andronik, nisu se vratili nazad do 54-te godine nove ere. Zamislite njihovu užasnutost kada su našli crkvu sa Hrišćanskim titulama koja je bila tužno paganska. U crkvi su se nalazili oltari na kojima su postavljali tamjan i obavljali paganske obrede. Utvrđenim vođama te crkve se nije moglo približiti, tako sa nekolicinom koji su pokušali ostati verni oni su započeli novu crkvu, ili Drugu Rimsku Crkvu. Bog je divno radio među njima znacima i čudesima tako da je ovo bila ustvari započeta treća crkva. Pa iako je prva crkva bila ukorena što je paganska a NE Hrišćanska u svom proslavljanju ona nije ostavila svoju titulu već je ostala i JOŠ OSTAJE Prva Crkva Rima – Rimokatolička Crkva.

A sada većina od nas ima pogrešnu ideju misleći da će ma ko ili svi koji sebe nazivaju Hrišćanima biti meta đavola i zbog toga glavna meta državne tiranije. Ali nije tako. Ova prva crkva je počela da cveta i da se umnožava u tolikom broju da su čak i carevi i razni vladini službenici favorizovali tu crkvu za svoje političke razloge. Tako kada su vođe prve crkve u Rimu našle da imaju naklonost, iskoristili su priliku okrećući vladu protiv pravih vernika zahtevajući njihovo proganjanje izuzev ako bi došli u njihovu versku zajednicu. Jedan takav biskup prve rimske crkve je bio Anikej (Anicetua) koji je živio u drugom veku i bio je Polikarpov savremenik. Kada je časni Polikarp čuo da je Prva Rimaska Hrišćanska Crkva bila uvučena u paganske ceremonije i korumpirala istinu Evandjelja, on je otišao tamo da ih preklinjući moli da se promene. On ih je video kako kleče na kolenima pred likovima nazvanim po apostolima i svecima. On ih je video kako pale sveće i tamjan na oltaru. On ih je video kako slave pashu pod imenom Uskrs, gde su podizali hleb u obliku diska s kojim se odaje čast bogu sunca, a zatim su prolivali vino u čast bogovima. Ali ovaj stari svetac koji je putovao 2.500 kilometara nije mogao sprečiti njihovo propadanje. Bog

je govorio kroz njega baš kada je odlazio, “Efrajim se oženio za svoje idole, pustite ga na miru,” Osija 4:15. Polikarp se nikada više nije vratio.

Sledeći Anikeja bio je grešni Rimski biskup nazvan Viktor. On je prikazivao još više paganskih proslava i ceremonija u prvoj crkvi, a takođe kružio je i trudio se dajući sve od sebe da uveri istinske Hrišćane da uvedu i primene iste ideje. Oni nisu radili kao što je on zahtevao zato je on nagovorio vladine službenike da progone vernike, pozivajući ih na sud, bacajući ih u zatvore a za mnoge je čak tražio smrt. Takav primer njegovih podlih dela je nađen u istoriji gde je Imperator Septimije Sever bio nagovoren od Kalistija (Viktorovog prijatelja) da ubije 7000 vernika u Solunu, zato što su ovi istinski vernici slavili Pashu prema Gospodu Isusu a ne prema proslavljanju Aštarte.

I tako već je tada lažna loza izlivala svoj bes protiv živoga Boga ubijajući izabrane, isto kao što je to učinio i njen predak, Kajin, koji je ubio Abela.

Istinita crkva je nastavila u pokušaju da pridobije Prvu Crkvu na pokajanje. Ali to joj nije uspelo. Već je ova narasla brojčano a i po uticaju. Ona je širila stalne kampanje da bi omalovažila istinito seme. Oni su tvrdili da su oni i samo oni pravi predstavnici Gospoda Isusa Hrista, hvaleći se činjenicom da su oni originalna crkva u Rimu, i da su samo oni bili Prva Crkva. Zaista oni su bili Prva Crkva, I ZAISTA ONI TO JESU.

Tako u vremenu ovog trećeg crkvenog doba mi imamo dve crkve koje nose isto ime ali s oštrim razlikama među njima. Jedna je odstupila od istine, oženivši se idolima i u njoj nema života. Ona je sebe hibridizovala i znaci smrti, (ne života), slede u njenom probuđenju. Ona je moćna sa mnoštvom članova. Ona ima naklonost u svetu. A druga je mala progonjena grupa. Ali ona sledi Reč, a znaci slede nju. U njoj su bolesni isceljeni i mrtvi podizani. Ona je živa sa Životom i Rečju Božijom. Ona ne voli svoj život, već se drži Njegovog Imena i Njegove vere čak do smrti.

I tako užasni progoni Rimskih zvaničnika su se okomili na istinite vernike dok nije izrastao Konstantin i darovao slobodu religioznog slavljenja. Ali izgleda da je bilo dva razloga zbog čega je darovana sloboda. Na prvom mestu neki dobri imperatori nisu dopustili

proganjanje, ali kada su oni okončali, njih su nasledili ti koji su ubijali Hrišćane. To je bilo toliko besmisleno da je na kraju došlo do javnog obzira da se Hrišćani trebaju ostaviti na miru. Drugi i najbolje zabeleženi razlog je taj što je Konstantin imao vrlo tešku bitku pred sobom dok je preuzimao kontrolu nad carstvom. Jedne noći u snu on je video beli krst kako se pojavljuje pred njim. Osetio je da je to bio predznak za njega da ukoliko se Hrišćani budu molili za njegovu pobedu, da bi on mogao dobiti bitku. U slučaju dobijene bitke on im je obećao slobodu. Pobedio je i sloboda slavljenja je data u Nantskom ediktu 312-te godine nove ere.

Ali ova sloboda od proganjanja i smrti nije bila velikodušna onako kako je bila u početku. Konstantin je sada bio pokrovitelj (zaštitnik). Kao pokrovitelju njegov interes je postao veći nego onda kada je bio samo posmatrač, jer on je odlučio da je crkvi potrebna njegova pomoć u njenim poslovima. On ih je video kako se ne slažu po različitim pitanjima, od kojih je jedno bilo naglašeno kod Arija, Aleksandrijskog Biskupa, koji je učio svoje sledbenike da Isus nije bio zaista Bog već manje biće koje je Bog stvorio. Zapadna Crkva je držala suprotno gledište, verujući da je Isus bio sama Božija bit i kako su oni rekli 'jednak sa Ocem'. Sa takvim stvarima, i nametanjima paganskih ceremonija u slavljenju, car je sazvao Nikejski Sabor 325-te godine sa mišljenjem da će on dovesti sve grupe u zajedništvo tamo gde se nisu mogle složiti oko njihovih razlika, i doći do opšteg razumevanja, i da svi budu jedno. Nije li to neobično da ovo, iako je počelo sa Konstantinom, nije umrlo, nego je veoma živo i danas kao "Svetski Savez Crkava"? I gde je on propustio da to istinski postigne, to će biti postignuto u ovim danima kroz ekumenski pokret.

No, to mešanje države s crkvom je luda stvar jer svet ne razume ni istine koje su u Reči a ni puteve crkve. Dakle, sama odluka koja je donešena na veću od strane sabora da Arije nije bio u pravu je promenjena dve godine kasnije od samoga cara a mnogo godina je ta lažna doktrina bila utrajljena ljudima.

Ali da će se crkva i država udružiti bilo je zaista unapred poznato Gospodu. Samo ime Pergam znači "istinski venčani." I zaista crkva i država su se venčali; politika i religija su se ujedinili. Izdanak tog jedinstva je neprekidno bio najužasniji hibrid koji je svet ikada video. Istina nije u njima, već naprotiv svi zli putevi Kajina (prvog hibrida).

Ne samo da su se crkva i država venčali u ovom dobu, već je i Vavilonska religija bila zvanično pridružena Prvoj Crkvi. Sotona je sada dobio pravo na pristup Hristovom Imenu i bio je postavljen na presto kao Bog u proslavljanju. Sa podrškom državnog novca crkve su se dale u nasleđe divnim zgradama koje su bile napunjene oltarima od belog mermera s likovima umrlih svetaca. I upravo u ovom dobu je bio čas kada se “zver iz Otkrivenja 13:3 koja je bila smrtno ranjena: (a to je pagansko-Rimsko Carstvo) vratila nazad u život i moć kao “Sveto Rimsko Carstvo.” Rim kao materijalistička nacija je trpeo mnoge izdatke i uskoro će to potpuno pretrpeti; ali to sada nije bilo važno, jer njeno religiozno carstvo će održati nju na vrhu svetske uprave iz unutrašnjosti gde se ona neće pojavljivati kao da čini to javno.

Dopustite mi da pokažem tačno Biblijsku istinu ove stvari, jer ne želim da bilo ko misli da je to moje vlastito otkrivenje – koje se ne bi nalazilo u Pismu. U Danielu 2:31-45, nalazimo, “Ti, kralju, pogleda i vide kip velik. Taj kip beše velik, i silan beše sjaj njegov; on stajaše prema tebi i izgled njegov beše strašan. Glava tog kipa beše od čistog zlata, prsa i miške od srebra, trbuh i bedra od bakra, noge mu od gvožđa, a stopala od gvožđa i od gline. Ti pogleda i odvali se jedan kamen a da ga se ničija ruka ne beše dotakla, udari kip u stopala gvozdena i glinena i razbi ih. Tada se razlomi i gvožđe i glina i bakar i srebro i zlato, i sve to posta kao pleva koju raznosi vetar sa gumna; vetar ih odnese i ne nađe im se više nigde traga; a kamen koji udari kip posta planina velika i ispuni svu zemlju. To je san. A sada ćemo kazati kralju šta on znači. Ti si, kralju, kralj nad kraljevima, jer ti Bog nebeski dade kraljevstvo, moć, silu, i slavu; on predade u tvoje ruke, gde god oni bili, sinove čovečije, zveri poljske i ptice nebeske, i postavio te gospodarem svima njima. Ti si ona zlatna glava. Nakon tebe podignuće se drugo kraljevstvo, manje od tvoga; a zatim treće kraljevstvo, koje će biti od bakra i koje će zavladatai celom zemljom. Biće četvrto kraljevstvo, jako kao gvožđe; i kao što gvožđe lomi i razbija sve, ono će sve slomiti i razbiti kao gvožđe što sve satire. I kao što si video stopala i prste delom od gline lončarske i delom od gvožđa, to će kraljevstvo biti razdeljeno; ali će u njemu biti nešto od snage gvožđa, jer si video gvožđe pomešano sa glinom. I kao što su prsti od nogu bili delom od gvožđa i delom od gline, to će kraljevstvo biti delom jako delom lomno. Video si gvožđe pomešano sa glinom, jer će se oni pomešati savezima ljudskim; ali oni neće biti svezani jedno sa drugim

kao što se gvožđe ne može svezati sa glinom. U vreme tih kraljeva Bog će nebeski podignuti kraljevstvo koje se neće nikada uništiti i koje neće dolaziti pod vlast drugog naroda; ono će razbiti i uništiti sva ta kraljevstva, a ono će večno postojati. To je ono što kazuje kamen koji se odvali od planine, a da ga se ničija ruka ne beše dotakla, i koji slomi gvožđe, bakar, glinu, srebro, i zlato. Bog veliki objavi kralju šta će posle toga biti. San je istinit i tumačenje mu je verno.” Ovde je otkriven tačan izveštaj o budućnosti, još neispunjene istorije za koju je prorokovano da će doći na zemlju od vremena Daniela pa dok Isus ne dođe da vlada kao Sin Davidov. To je poznato kao “Pagansko Doba.” To doba je u sebi imalo četiri istorijske podele koje su bile poznate kao dominantna imperija svaka po svom redu: Vavilonsko, Medijo-Persijsko, Grčko, i Rimsko. Najveća i najpotpunija monarhija je bio Vavilon koji je tipiziran kao glava od zlata. Sledeće po slavi je bilo Medijo-Persijsko koje je i po istoriji potvrđeno kao manje slavno a bilo je tipizirano kao prsa i ruke od srebra. Zatim je sledilo Grčko doba koje je imalo najbriljantnijeg vladara među vojskovođama za koje je svet ikada znao, tako da je ono podesno tipizirano sa trbuhom i bedrima od bakra. Ono je bilo manje slavno od dva prethodna. I konačno je došlo poslednje carstvo, koje je poznato kao Rimaska Imperija a ovde je u simbolu nalazimo pokazanu kao noge i stopala. Ali u čemu su prethodna kraljevstva bila tipizirana sa čistim elementima (čisto zlato, srebro i bakar) ovo poslednje carstvo je bilo čisto gvožđe, ali samo u nogama, jer kada je došlo do stopala bilo je izmešano gvožđe sa glinom, a mineral i zemlja se ne daju pomešati i ne mogu proizvesti postojanost i snagu. I ne samo da je to tako, već najzačuđujuće je, da će ova poslednja imperija (Rimska) izdržati u svom neobičnom ‘pomešanom stanju’ upravo dok se Isus ne vrati.

Ova Rimaska Imperija od gvožđa (gvožđe označava silu i snažnu razornu moć protiv protivnika) je trebala biti učinjena od dve glavne podele ili zone. A to je sigurno i bilo jer se imperija doslovno rascepila na dve strane – Istočnu i Zapadnu. Obe su bile veoma moćne, lomeći sve pred njima.

Ali kao što se slava i moć svih imperija ugasila, tako je i ova imperija počela propadati. Tako je i *Rim* pao. Pagansko Rimsko carstvo nije više bilo od gvožđa. Raspalo se. Bilo je smrtno ranjeno. Rim sada više nije mogao vladati. To je bilo završeno. Tako je mislio svet. Ali kako se svet samo prevario, jer ta glava (Rim) iako ranjena nije

usmrćena. (Wuest-ov prevod Otk. 13:3, “*I njena glava se pojavila kao smrtno ranjena, s prerezanim grlom. A njen smrtni udarac je bio izlečen. I ceo svet je sledio divlju zver sa zadivljenošću.*”)

Ljudi gledaju u Rim. Gledaju u narod Italije. I dok oni gledaju ne shvataju da je Rim sa svojim strogim granicama gde Papa ima jednu stvarnu oblast kao svoju vladavinu, da je to doslovno *nacija u naciji*, i ona ima ambasadore i prima ambasadore. PAPSKI LAŽNI HRIŠĆANSKI RIM (nazvan je čak “večni grad” - kakvo bogohuljenje) SADA VRŠI KONTROLU PREKO RELIGIJE ČAK VEŠTIJE NEGO KADA JE PAGANSKI IMPERIJALISTIČKI RIM VRŠIO KONTROLU SILOM ČISTOG GVOŽĐA. Rim je preuzeo novu kontrolu života kada je Konstantin udružio crkvu i državu i silom održavao jedinstvo. Duh koji je motivisao paganski Rim je isti duh koji sada motiviše lažni Hrišćanski Rim. Vi možete videti da je to tako zato što znate da četvrta imperija nikada nije prestala postojati; ona se samo promenila u svojoj spoljnoj strukturi.

Kada je jednom Nikejski sabor ostvario da crkva dobije političku silu Rima, izgledalo je da tamo nije bilo granica kojima bi ova prva Hrišćanska Crkva išla. Ime, Hrišćanin, koje je u početku bilo proganjano, sada je postalo ime onih koji su proganjali. To je bilo u ovom dobu kada je Augustin od Hipo-a (354-430) izneo pravilo da crkva treba i MORA upotrebiti silu ako bi bilo potrebno da vrati nazad svoju decu u zajednicu, i da je to bilo u harmoniji sa Rečju Božijom da se ubijaju jeretici i otpadnici. U svojoj kontraverziji sa Donastima on je napisao... “Zaista je bolje da ljudi budu vođeni da slave Boga učenjem nego da budu odvedeni ka tome strahom od kažnjavanja ili boli, ali to ne sledi za time jer je rani metod dao bolje ljude, radi toga oni koji ne žele da se priklone tome trebaju biti zanemareni. Jer mnogi su pronašli prednost (kao što smo to dokazali i svakodnevno dokazujemo to sa iskustvom) ali zaista najpre su bili prisiljeni strahom ili bolom, tako da su nakon toga oni mogli podleći učenju, tako da bi oni mogli delovati u skladu sa onim što su već naučili u reči... ipak bolji su oni koji su vođeni pravilno sa ljubavlju, ali sigurno je veći broj onih koji su ispravljani sa strahom. Jer ko bi nas mogao voleti više nego Hrist, Koji je položio Svoj život za ovce? I, nakon što je pozvao Petra i druge apostole Vlastitim rečima, kada je pozvao Pavla, on ga nije samo prinudio Svojim glasom, već ga je bacio čak na zemlju sa svojom silom; tako je On silom priveo jednog koji se mučio u mraku bezverja,

želeći mu dati svetlost u srce, zato ga je prvo udario fizičkim slepilom očiju. Zašto na taj način i Crkva ne bi upotrebila silu da prisili svoje izgubljene sinove da se vrate? Sam Gospod je rekao, 'Idite na raskršća i prisilite ih da dođu unutra.' Radi toga pošto je Crkva primila silu Božanskim određenjem u podesnom momentu, kroz religiozni karakter i veru kraljeva, treba biti instrument s kojim one koji su nađeni na raskršćima i ogradama – koji su u herezi i rasulu – treba prisiliti da uđu unutra, onda zbog toga ne dozvolite da se kude oni koji su ih prisilili."

Glad za krvlju je počela brzo rasti. Lažni čokot u Španiji sada je delovao sa carem Maksimilijanom (Maksimom) i povezao se u napadu protiv istinitih vernika koji su imali Reč i znake i čudesa među sobom. Tako su neki Priscilijanisti bili dovedeni u Treves od strane biskupa Ithacus-a (385 god). On ih je optužio za čaranje i nemoralnost i mnogi su bili pogubljeni. Martin iz Tours-a, i Ambros iz Milana su protestovali zbog ovoga i uzaludno molili da prestane proganjanje. Kada je proganjanje bilo nastavljeno ova dva biskupa su odbila da se udruže sa biskupom Hydatus-om i ostalima kao što je on. Neobično je reći, Synod u Treves-u je odobrio ubistva.

Od ovog vremena, naročito kroz mračna doba mi ćemo videti kako telesna deca proganjaju i uništavaju decu Duha, iako su i jedni i drugi tvrdili da imaju jednog Oca baš isto kao što je to bio i slučaj s Ismailom i Isakom. Mrak duhovne korupcije će se produbljivati, a istinito svetlo Božije će blediti dok ne dostigne samo tinjanje. Ipak, Božije obećanje će ostati istinito, "Svetlo sija u tami i tama ne može ništa učiniti u vezi toga."

Dakle, sve do ovoga časa ja nisam izneo to mesto u istoriji koje sam obećao da ću obraditi, što je, mešanje Nimrodove religije i Hrišćanske religije. Vi ćete se setiti da je Atalije (Atalus) pobegao iz Vavilona u Pergam i uspostavio svoje kraljevstvo izvan izobilja Rimskog Carstva. Ono je cvetalo godinama, hranjeno bogom ovoga sveta. Nasledstvo svešteničkih kraljeva je sledilo Atalija do vladavine Atalija III kada je iz razloga poznatog samo Božijem suverenitetu on predao kraljevstvo Rimu. Julije Cezar je tada uzeo oboje, fizičko kraljevstvo i duhovno jer je postao Pontif Maksimus Vavilonske religije i zato je bio kralj sveštenik. Ova titula je prenošena na sledeće imperatore do vremena Maksimilijana III koji ju je odbio. Prema Stivensovoj istoriji to je bilo tada kada je papa uzeo vodstvo koje je imperator odbacio i tako i danas postoji Pontif u svetu, a on je zaista

Pontif Maksimus (vrhovni sveštenik). Tako on nosi trostruku krunu i obitava u Rimu. I u Otkrivenju 17. vidimo da se Bog više ne odnosi prema Pergamu kao Sotonskom sedištu i On ne kaže da Sotona tu stanuje. Ne, soba prestola nije više u Pergamu, već je to TAJNA Vavilona. To nije u Vavilonu, već u TAJNI Vavilona. To je u gradu koji leži na sedam brežuljaka. Njegova glava je antihrist jer se on ugurao na poziciju koja pripada Hristu, Koji je jedini posrednik i Koji sam može oprostiti grehe. Da, Pontif Maksimus (vrhovni sveštenik) je sa nama danas.

DOKTRINA NIKOLAITA

Otk. 2,15: “*Isto tako imaš takve koji drže nauku Nikolaita, što Ja mrzim.*”

Setićete se da sam u Efeškom Dobu izneo da reč, *Nicolaitane*, dolazi od dve Grčke reči: *Nikao*, što znači *osvojiti*, ili *pobednik*, i *Lao*, što znači *laik*. Nikolait znači “osvojiti laike.” Dakle, zašto je ovo tako grozna stvar? To je grozno zato što Bog nikad nije postavio Svoju crkvu u ruke izabranih vođa, koji se pokreću političkom mišlju. On je postavio Svoju crkvu da se o njoj brinu od Boga određeni, Duhom ispunjeni, ljudi koji žive po Reči, koji vode ljude na način što ih hrane sa Rečju. On nije ljude razdvojio u klase tako da bi mase bile vođene od strane svetog sveštenstva. Istina je da vodstvo mora biti sveto, ali takva mora biti i cela zajednica. Nadalje, nema mesta u Reči gde postoje sveštenici ili propovednici kao posrednici između Boga i ljudi, niti postoji mesto gde su oni razdeljeni u svom slavljenju Gospoda. Bog želi da ga svi ljube i da Mu zajedno služe. Nikolaitizam uništava ovo pravilo i umesto toga razdvaja propovednike od ljudi i od vođa čini vrhovne gospodare umesto sluga. Ustvari ova doktrina je počela kao delo u prvom dobu. Čini se kao da problem leži u dve reči: “starešine” (prezbiteri) i “nadglednici” (biskupi). Iako Pismo pokazuje da postoji nekoliko starešina u svakoj crkvi, neki (kao Ignacije) počinju da uče da je ideja biskupa bila najistaknutija s autoritetom i kontrolom nad starešinama. Dakle, istina ove stvari je da reč ‘starešina’ označava ko je ta osoba, dok reč ‘biskup’ označava službu toga čoveka. Starešina je čovek. Biskup je služba čoveka. Reč ‘starešina’ je uvek, i uvek će i da se odnosi na čovekov vremenski staž u Gospodu. On je starešina, ne zato što je izabran ili određen, itd., već zato što je on STARIJI. On je

stariji, izvežban, nije početnik, pouzdan je radi iskustva i dugostojjećeg dokaza o svom Hrišćanskom iskustvu. Ali ne, biskupi nisu prionuli uz Pavlove poslanice, već su se radije usmerili Pavlovom izveštaju u kojem je on pozvao starešine iz Efeza u Milet u Delima 20. U stihu 17 izveštaj kaže, “starešine” su bile pozvane a u stihu 28.-om oni su nazvani nadglednici (biskupi). I ti biskupi (nema sumnje politički nastrojani i željni sile) insistirali su da je Pavle dao značenje da su ‘nadglednici’ bili više nego lokalne starešine sa službenom sposobnošću samo u svojoj vlastitoj crkvi. Za njih biskup je bio neko sa proširenim autoritetom nad mnogim lokalnim vođama. Takav koncept niti je bio Biblijski a niti istorijski, a ipak su čak i ljudi kalibra kao što je Polikarp naginjali takvoj organizaciji. Tako vidite, ono što je počelo kao delo još u prvom dobu postalo je doslovno doktrina, a tako je i danas. Biskupi još zahtevaju silu s kojom će kontrolisati ljude i raditi sa njima kako oni žele, postavljajući ih u službi tamo gde oni hoće. S ovim se pobija vodstvo Svetoga Duha Koji je rekao, “Odvojite mi Pavla i Varnavu za službu u koju sam ih Ja pozvao.” Dakle, ovo je anti Reč i antihrist. U Mateju 20:25-28, Tada ih Isus dozva k Sebi pa im reče, znate da vladari Pagana okrutno vladaju s njima, i da se velikaši služe svojom vlašću u odnosu na njih. *Među vama neka ne bude tako*; već ko između vas hoće biti veliki, neka vam bude sluga; i koji hoće biti prvi među vama, neka bude vaš sluga; kao što Sin Čovečiji nije došao da bude služen, već da služi i da položi Svoj život u otkup za mnoge.” U Mateju 23:8-9, “Ali vi se ne nazivajte Ravi, jer imate samo jednog Učitelja, a svi ste braća! Nikoga na zemlji ne nazivajte svojim ocem; jer jedan je vaš Otac, Koji je na nebu.”

U cilju da ovo još više razjasnimo, dopustite mi da objasnim Nikolaitizam na ovaj način. Možda ćete se setiti da u Otkrivenju 13:3 piše, “*I videh jednu od njenih glava kao na smrt ranjenu; i njena smrtna rana je bila izlečena; i sav svet se zanese za Zveri.*” Dakle, mi znamo da je ranjena glava bila pagansko Rimsko Carstvo, ta velika svetska politička sila. Ova glava je ponovo izrasla kao “Rimokatoličko duhovno carstvo.” Razmotrite ovo pažljivo. Šta je to politički paganski Rim uradio što je bila baza njegovog uspeha? On je “zavadio i vladao.” To je bilo Rimsko seme – zavadi pa vladaj. Njegovi gvozdeni zubi su razdirali i proždirali. Onaj koga bi on razderao i proždro nije mogao ponovo izrasti kao kada je to bilo sa Kartaginom koju je potpuno uništio. Isto gvozdeno seme je ostalo u njemu kada je ono izraslo u

lažnu crkvu, a i njegova politika je ostala ista – zavadi pa vladaj. To je Nikolaitizam i Bog to mrzi.

Dakle, dobro je poznata istorijska činjenica da kada se ova greška uvukla u crkvu, da su se ljudi počeli otimati za službu biskupa jer je ova pozicija bila dodeljivana obrazovanijima, bogatijima i politički nastrojenim ljudima. Ljudsko znanje i ljudski programi su počeli zamenjivati mesto Božije mudrosti, a Sveti Duh više nije imao kontrolu. Ovo je zaista bilo tragično zlo, jer su biskupi počeli podržavati tezu da nije više neophodno imati vidljiv Hrišćanski karakter da bi se propovedala Reč ili se vršila služba u crkvi jer su obredi i ceremonije postale važniji elementi. Ovo je dozvolilo zlim ljudima (varalicama) da razderu stado.

Sa ljudski stvorenim doktrinama o uzdizanju biskupa koje nisu bile u skladu sa Pismom, sledeći korak je bio deljenje stepenastih titula, a to je izraslo u religioznu hijerarhiju; jer ubrzo su tu pojavili nadbiskupi iznad biskupa i kardinali iznad nadbiskupa, a u vremenu Bonifacija III postojao je papa koji je bio nad svima, *Pontif*.

A šta je sa Nikolaitskom doktrinom i stapanjem Hrišćanstva s Vavilonizmom? Dobijeni rezultat bi trebao biti ono što je Jezekielj video u glavi 8:10, “Udoh i pogledah. I gle, svakojake slike gmazova i gnusnih životinja - sve bogovi doma Izraelova, našarani na zidu, svuda uokolo.” U Otkrivenju 18:2, “On povika jakim glasom, pade, pade veliki Vavilon i postade boravište demona, i sklonište svih nečistih duhova, sklonište svih nečistih ptica, sklonište svih nečistih i odurnih životinja. Jer su svi narodi pili od vina srdžbe i njenog bluda.”

Dakle, ova Nikolaitiska doktrina, ova pravila koja su bila ustanovljena u crkvi nisu odgovarala mnoštvu naroda jer su oni mogli čitati preostale poslanice ili eseje o Reči napisane od strane neke pobožne osobe. Tako, šta je onda crkva učinila? Ona je odstranila pravedne učitelje i spalila svitke. Oni su rekli, “Potrebno je posebno obrazovanje da bi se Reč čitala i razumela. Kada je čak i Petar rekao da su mnoge stvari koje je Pavle napisao bile teške za razumevanje.” Oduzevši Reč od ljudi, ubrzo je došlo do toga da su ljudi slušali samo ono što bi sveštenik govorio, i činili ono što bi im on rekao. Oni su to nazivali Bogom i Njegovom svetom Rečju. Oni su preuzeli vlast nad umom i životom ljudi i načinili ih slugama despotskog sveštenstva.

A sada ako želite dokaz da Katolička Crkva zahteva živote i umove ljudi, samo poslušajte edikt Teodorika X. *Teodorikov prvi edikt*.

Ovaj edikt je bio izdan odmah pošto je on bio kršten od prve rimske crkve. "Nas tri imperatora želimo da naši članovi čvrsto prionu uz religiju koja je bila naučavana od Svetog Petra Rimljanima, koja je verno sačuvana tradicijom i koja se sada ispoveda od pontifa Damasika Rimskog, i Petra, biskupa Aleksandrijskog, čoveka apostolske svetosti prema Apostolskoj instituciji, i doktrini Evandjelja; verujemo u jedno Božanstvo Oca, Sina, i Svetoga Duha, sa jednakim veličanstvom u svetom trojstvu. Mi zapovedamo da pristaše ove vere budu nazvani Katolički Hrišćani; mi žigošemo sve ostale bezosećajne sledbenike ostalih religija sa zloglasnim imenom jeretici, i zabranjujemo njihove verske skupove pod imenom crkve. Pored osude Božanske pravde, oni moraju prihvatiti tešku kaznu kroz naš autoritet, vođen nebeskom mudrošću koja će biti određena..."

Petnaest kaznenih zakona kojih je ovaj imperator izdao za nekoliko godina su lišili sve njih evanđelističkih prava i upotrebe njihove religije, isključivši ih iz svih civilnih službi, zapretivši im kaznom, oduzevši im dobra, proteravši ih, a u nekim slučajevima su bili čak kažnjeni smrću.

Znate šta? Mi smo upravo tako vođeni danas. Rimokatolička crkva sebe naziva Majka crkve. Ona sebe naziva prvom ili originalnom crkvom. To je apsolutno ispravno. Ona je bila prva originalna Rimaska Crkva koja se vratila u greh. Ona je bila prva koja se organizovala. U njoj su bila nađena dela i doktrina Nikolaita. Niko neće poreći da je ona majka. Ona je majka i proizvela je kćeri. Dakle, kćeri izlaze iz žene. Žena obučena u skerletnu boju i sedi na sedam Rimskih brežuljaka. Ona je bludnica i rodila je kćeri. Ove kćeri su Protestanske crkve koje su izašle iz nje, a zatim otišle pravo nazad u organizaciju i Nikolaitizam. Ova majka kćeri-crkava je nazvana bludnica. To je žena koja nije bila istinita svom bračnom zavetu. Ona je bila udata za Boga, a zatim otišla u blud sa đavolom i u njenom bludu ona je donela kćeri koje su baš kao i ona. Ova kombinacija majke i kćeri je anti Reč, anti Duh i stoga antihrist. Da, ANTIHRIST.

Dakle, pre nego što se udaljim, želim da spomenem da su ovi rani biskupi mislili da su oni iznad Reči. Oni su govorili ljudima da im oni mogu oprostiti grehe na temelju priznanja greha. To nikada nije bila

istina. Oni su počeli u drugom veku da krštavaju decu. Oni su ustvari primenjivali krštenje kao nanovorodenje. Nije čudo što su ljudi danas toliko zbrkani. Ako su oni onda bili tako zbrkani, tako blizu Pentakostu, sada su oni u najočajnijoj situaciji, zato što su oko 2000 godina udaljeni od originalne istine.

O, Crkvo Božija, ima samo jedna nada, vrati se nazad k Reči i ostani sa Njom.

VALAMOVA DOKTRINA

Otk. 2:14, *“Ali imam nešto protiv tebe; imaš tamo pristaša nauke Valama koji je naučio Valaka da zavede Izraelove sinove da jedu od mesa žrtvovanog idolima i da bludno greše.”* Dakle, vi upravo ne možete imati Nikolaitsko uređenje u crkvi a da nemate unutra i ovu drugu doktrinu takođe. Vidite, ako oduzmete Reč Božiju i delovanje Duha u slavljenju (oni koji Me proslavljaju moraju Me proslavljati u Duhu i istini) onda ćete morati dati ljudima drugi oblik slavljenja kao zamenu, a ta zamena je Valamizam.

Ako ćemo razumeti šta je doktrina Valama u Novozavetnoj crkvi, najbolje je da se vratimo nazad i vidimo šta je ta doktrina bila u Starozavetnoj crkvi, a zatim to primenimo na ovo treće doba i prikažemo to u sadašnjosti.

Priču o tome nalazimo u knjizi Brojeva (4.-ta Mojsijeva) od 22.-ge do 25.-te glave. Mi znamo da je Izrael bio Božiji izabrani narod. Oni su bili Pentakosni u njihovom danu. Prihvatili su utočište pod krvlju i svi su bili kršteni u Crvenom moru, i izašli su iz vode pevajući u Duhu i plešući u sili Svetoga Duha, dok je proročica Mirjam svirala daire. A nakon izvesnog vremena putovanja, ova Izraelova deca su došla do Moava. Vi znate ko je bio Moav. On je bio Lotov sin kojega je dobio sa svojim ćerkama, a Lot je rodbinski Abrahamu bio sinovac, tako su Izrael i Moav bili rod. Ja želim da to vidite. Moavci su znali istinu, bilo da su živeli po njoj ili ne.

I tako Izrael je stigao do Moavskih granica i poslao glasnike kralju govoreći: “Mi smo braća. Dopustite nam da prođemo kroz vašu zemlju. Ako naši ljudi ili životinje šta god popiju ili pojedu mi ćemo rado platiti za to.” No, kralj Valak je postao vrlo uznemiren. On kao glava te Nikolaitске grupe nije bio spreman dopustiti crkvi da prođe sa svojim znacima i čudesima i raznim manifestacijama Svetoga Duha, i licima

koja su sijala sjajem Božijim. To je bilo vrlo riskantno, pošto je on mogao izgubiti neke iz svoje grupe. I tako je Valak odbio dopustiti Izraelu da prođe. Ustvari, toliko je bio velik njegov strah od njih, da je on otišao iznajmiti proroka Valama i zamolio ga je da posreduje između njega i Boga i za dozvolu od Svemogućeg da prokune Izrael, i načini ga nemoćnim. A Valam, budući željan učestvovanja u političkim aferama i mogućnosti da postane velik čovek, bio je zadovoljan da to učini. Ali videći da on treba pristupiti, i dobiti od Boga dozvolu da prokune Izrael pošto nije mogao to učiniti sam od sebe, on je pitao Boga da mu da Njegovo odobrenje da to učini. Dakle, nije li to poput Nikolaita koje mi imamo sa nama danas? Oni proklinju svakoga koji neće da ide njihovim putem.

Kada je Valam pitao Boga za dozvolu da ide, Bog ga je odbio. Moj, kako ga je to zbolelo! Ali Valak je insistirao obećavajući čak veću nagradu i čast. I tako Valam je otišao ponovo k Bogu. Dakle, jedan odgovor od Boga bi trebao biti dovoljan. Ali to nije bilo dovoljno samovoljnom Valamu. Kada je Bog video njegovu izopačenost, On mu je rekao da ustane i da ide. Brzo je osedlao svoju magaricu i otišao. Trebao je shvatiti da je to jednostavno bila Božija popustljiva volja i da on neće biti u stanju da ih prokune ako bi otišao dvadeset puta i pokušao to učiniti dvadeset puta. Kako su samo ljudi danas poput Valama! Oni veruju u tri Boga, krštavaju u tri titule umesto IMENA, a ipak će Bog poslati Duha na njih kao što je to učinio sa Valamom, i oni će nastaviti dalje verujući da su potpuno u pravu, a ustvari su savršeni Valamisti. Vidite, doktrina Valama. Hajdemo dalje svakako. Uradimo to na tvoj način. Oni kažu, "Pa, Bog nas je blagoslovio. To mora da je u redu." Ja znam da vas je On blagoslovio. Ja to ne poričem. Ali to je ista organizacijska maršuta kojom je Valam išao. To je prkos Reči Božijoj. To je lažno učenje.

I tako Valam je gnevno otišao dole putem dok anđeo Božiji nije stao ispred njega. Ali taj prorok (biskup, kardinal, predsedavajući, predsednik i generalni nadglednik) je bio toliko zaslepljen za Duhovne stvari vođen mislima o časti i slavi i novcu da nije mogao videti anđela kako stoji sa isukanim mačem. On je stajao tamo da zaustavi ludog proroka. Mala magarica je videla anđela i uzmicala nazad i napred dok konačno nije prignječila Valamovu nogu pri kameni zid. Magarica je stala i nije želela ići dalje. A nije ni mogla. Tako da je Valam skočio dole i počeo je tući. A magarica je onda progovorila Valamu. Bog je

učinio da ovaj magarac govori jezikom. Taj magarac nije bio hibridni; on je bio originalno seme. Ona je rekla zaslepljenom proroku, “Nisam li ja tvoja magarica i nisam li te verno uvek nosila?” Valam je odgovorio, “Da, da, ti si moja magarica i verno si me nosila do sada; i ako te ne mogu naterati da ideš, ja ću te ubiti...Ah! Šta je ovo, razgovor sa magaricom? To je čudno, čini mi se da sam čuo magarca da mi govori, a ja sam mu odgovarao.”

Bog je uvek govorio u jeziku. On je govorio na Baltazarovoj gozbi a onda na Pedesetnici. On to radi danas ponovo. To je upozorenje o skorom dolasku suda.

I tada anđeo se pokazao Valamu. On je rekao Valamu da nije bilo magarice da bi on već bio mrtav radi kušanja Boga. Ali kada je Valam obećao da će se vratiti nazad, bio je poslan sa upozorenjem da govori samo ono što mu Bog da.

Tako je Valam otišao dole i postavio sedam oltara za čiste žrtvene životinje. On je zaklao ovna označavajući dolazak Mesije. On je znao šta treba učiniti da se približi Bogu. On je imao mehaniku potpuno ispravnu; ali ne i dinamiku; isto kao i sada. Ne možete li videti to Nikolaiti? Tamo je bio Izrael u dolini nudeći žrtvu Bogu, čineći iste stvari, ali samo su jedne sledili znaci. Samo jedni su imali Boga u svojoj sredini. Forma vas nigde neće odvesti. Ona nije mogla zauzeti mesto Duhovne manifestacije. To je ono što se dogodilo u Nikeji. Oni su preuzeli Valamovu doktrinu, a ne Božiju. I zato su se spotakli; i pali su. Postali su mrtvi ljudi.

Pošto je žrtva bila prinešena, Valam je bio spreman prorokovati. Ali Bog mu je vezao jezik i on ih nije mogao prokleti. On ih je blagoslovio.

Valak je bio vrlo ljut, ali nije bilo ničeg što je Valam mogao učiniti u vezi sa tim proroštvom. To je bilo rečeno Svetim Duhom. Tako je Valak rekao Valamu da ide dole niže, u dolinu, i da pogleda na njihove zadnje redove da vidi da li postoji neki mogući način da ih prokune. Taktika koju je Valak upotrebio je ista taktika koju oni upotrebljavaju danas. Velike denominacije gledaju na male grupe, i ako bilo šta nađu među njima oni u vezi toga prave skandal iznose to na videlo i razglasuju to. Ako savremenici žive u grehu, niko ništa ne kaže u vezi toga; ali neka samo jedan od izabranih dospe u nevolju sve novine će to raširiti po celoj zemlji. Da, Izrael je imao (telesne) svoje zadnje delove.

Oni su imali svoju stranu koja nije bila vredna hvale; ali i pored njihove nesavršenosti, svrhom Božijom koja radi kroz odabiranje, milošću a ne delima, ONI SU IMALI OBLAK DANJU I VATRENI STUB NOĆU, IMALI SU UDARENU STENU, BRONZANU ZMIJU I ZNAKE I ČUDESA. Oni su bili potvrđeni – ne u sebi, već u Bogu.

Bog nije imao ni malo respekta za Nikolaite sa njihovim Mr., Dr. i Dr.Teo. i prema svim tim finim organizacijama i najboljim čime se čovek može hvaliti; ali On je imao poštovanje prema Izraelu, zato što su oni imali Reč potvrđenu među njima. Sigurno, Izrael nije gledao na ispolirane stvari, samo je izašao iz Egipta u strmoglavom letu, i oni su bili blagoslovljeni ljudi. Sve što su oni ikada naučili za preko trista godina bilo je paša stada po poljima i robovanje u strahu od smrti od Egipćana. Ali oni su sada bili slobodni. Oni su bili blagoslovljeni kroz Božiji suverenitet. Sigurno da je Moav gledao dole na njih. A i sve ostale nacije su takođe. Organizacija uvek gleda dole na neorganizovane, i ili će nastojati da ih uvuče u organizaciju ili će ih uništiti ako oni neće da dođu.

Dakle, neko bi me mogao pitati, “Brate Branham, šta te navodi da misliš da je Moav bio organizovan, a Izrael da nije? Gde si dobio tu ideju?” Ja sam to dobio upravo ovde u Bibliji. Ovde je to sve tipizirano. Sve što je napisano u Starom Zavetu što je u formi priče, napisano je za našu pouku tako da mi odatle možemo naučiti. Ovde je to upravo u Brojevima 23:9, “S vrha stena ga Ja gledam sa visina humova ga vidim; gle, za SEBE ovaj narod stoji i SA DRUGIM NARODIMA SE NE BROJI.” Ovde je to. Bog gleda dole sa vrha stene, ne iz doline tražeći njihova slabija mesta i okrivljavajući ih. Bog ih posmatra na način na koji On želi da ih vidi – sa visine ljubavi i milosti. Oni su živeli SAMI i nisu bili organizovani. Oni nisu imali kralja. Oni su imali proroka, a prorok je imao Boga DUHOM u sebi; a Reč je došla proroku i Reč je otišla k ljudima. Oni nisu pripadali U.N. Oni nisu pripadali Svetskom Savezu Crkava, Baptistima, Prezbitarijancima, Skupštini Božijoj ili bilo kojoj drugoj grupi. Nije bilo potrebe da oni pripadaju. Oni su bili pridruženi Bogu. Njima nije bio potreban savet bilo kojeg saveza – oni su imali “Tako kaže Gospod” u svojoj sredini. Haleluja!

Dakle i pored činjenice što je Valam znao ispravan pristup Bogu i mogao izneti otkrivenje od Gospoda načinom posebnog dara sile, ipak on je bio i pored svega toga biskup u lažnoj grupi. Jer šta je on učinio s

ciljem da pridobije Valakovu naklonost? On je odredio plan po kome je Bog bio primoran da Izraela kazni smrću. Baš kao što je Sotona znao da može prevariti Evu (prouzrokovavši da padne u telesni greh) navodeći Boga da izvrši Svoju izgovorenu rečenicu o smrti protiv greha, tako je Valam znao da ukoliko navede Izrael u greh, da će Bog morati nad njima da primeni smrt. Tako on je isplanirao način da ih pridobije da dođu preko i da se pridruže u greh. On je poslao pozive da dođu na gozbu Ball-pecra, (dođite ovamo i slavite sa nama). Dakle, Izrael, bez sumnje da je već video gozbe Egipćana tako da oni nisu osećali da je to suviše loše ići samo pogledati i možda jesti sa ljudima. (Šta ima loše u tome biti u zajedništvu? Mi treba da ih volimo, inače kako ćemo ih pridobiti?) Budući da prijateljski nisu povredili nikoga – ili su makar tako mislili. Ali kada su te seksi Moavske žene počele da plešu i da se skidaju vrcakajući okolo, plešući svoj rok-end-rol i tvist, nastala je požuda kod Izraelaca i oni su bili odvučeni u preljubu a Bog je u gnevu ubio njih četrdesetdve hiljade.

I to je ono što su Konstantin i njegovi naslednici uradili u Nikeji i posle. Oni su pozvali Božije ljude da dođu u savez. A kada je crkva sela da jede, i podigla se da pleše (učestvujući u crkvenoj formi, ceremonijama, i paganskim gozbama koje su nazivane Hrišćanskim obredima) ona je bila uhvaćena u klopku; počinila je preljubu. I Bog je izašao napolje.

Kada se bilo koji čovek okrene od Reči Božije i pridruži se crkvi umesto da primi Svetoga Duha, taj čovek umire. Mrtvac! To je ono što on jeste. Nemojte se pridružiti crkvi. Nemojte ući u organizacije i biti obuzeti sa veroispovestima i tradicijama ili bilo čime što zauzima mesto Reči i Duha inače ste mrtvi. To je sve završeno. Tada ste vi mrtvi. Večno odvojeni od Boga!

To je ono što se dogodilo u svakom dobu. Bog oslobodi ljude. Oni izađu pod krvlju, posvećeni Rečju, prođu kroz vodu krštenja i postaju ispunjeni Svetim Duhom; ali nakon izvesnog vremena kada prva ljubav ohladi i neko dobije ideju da se oni moraju organizovati s ciljem da se očuvaju i da za sebe načine ime, oni sebe organizuju upravo nazad u drugoj generaciji a ponekad čak i pre toga. Oni više nemaju Duha Božijeg, već samo formu slavljenja. Oni su mrtvi. Oni su hibridizovali sebe sa veroispovestima i formama i nema života u njima.

Tako je Valam naveo Izrael da počini preljubu. Da li znate da je fizička preljuba isti taj duh koji leži u organizovanoj religiji? Ja sam rekao da je duh preljube duh organizacije. A svi kurvari će završiti u vatrenom jezeru. To je ono što Bog misli o organizaciji. Da gospodine, bludnica i njene kćeri će biti u vatrenom jezeru.

Denominacije nisu od Boga. One to nikada nisu bile a niti će i biti. To je pogrešan duh koji odvaja ljude od Boga u hijerarhiju i laike; i radi toga, to je pogrešan duh koji razdvaja ljude od ljudi. To je ono što organizacija i denominacije čine. U organizovanju oni sebe odvajaju od Reči Božije, i tako odlaze u duhovnu preljubu.

Dakle, zapazite da je Konstantin dao ljudima posebne praznike. Oni su bili stari paganski praznici sa novim imenima uzetim iz crkve, a u nekim slučajevima Hrišćanski običaji su bili uzeti i zloupotrebjeni sa paganskim ceremonijama. On je primenjivao slavljenje boga sunca i promenio to u slavljenje Sina Božijeg. Umesto slavljenja na dan 21. decembra, kada su oni imali običaj da slave praznik posvećen bogu sunca, oni su to postavili na 25. decembar i to nazvali rođendan Sina Božijeg. Ali mi znamo da je On bio rođen u aprilu kada se rađa život, a ne u decembru. I oni su imali praznik Aštarti i nazvali ga Uskršnjim praznikom kada su Hrišćani trebali slaviti smrt i uskrснуće Gospoda. Ali ustvari to je bio paganski praznik Aštarti.

Oni su postavili oltare u crkvu. Uneli su likove. Dali su ljudima ono što su nazivali apostolska veroispovest, iako vi to ne možete pronaći u Bibliji. Oni su učili ljude slavljenju predaka a time su Rimokatoličku Crkvu učinili najvećom spiritističkom crkvom na svetu. Svaka nečista ptica je bila u tome kavezu. I vi imate Protestante koji sa njihovim organizacijama čine istu stvar.

Oni su jeli hranu žrtvovanu idolima. Dakle, ja ne kažem da ovo stvarno znači da su oni bukvalno jeli meso žrtvovano idolima. Jer iako je sabor u Jerusalimu bio protiv toga, Pavle nije tome pridavao poseban značaj kao što je on i rekao da idoli nisu ništa. U pitanju je bila samo stvar savesti osim ako to nije spoticalo slabijeg brata, što nije bilo dozvoljeno. Šta više, ovo otkrivenje treba da se odnosi na pagane a ne na Jevreje, pošto su ovo Paganske crkve. Ja ovo vidim u istom svetlu u kojem vidim i Reči Gospoda, “Ko ne jede Moje telo i ne pije Moju krv nema života u sebi. Čovek neće živeti samo o hlebu već od svake Reči koja izlazi iz Božijih usta.” Vi možete videti da je jelo ustvari učešće u

duhovnom smislu. Pa tako kada su se ovi ljudi klanjali likovima, palili sveće, koristili paganske praznike, priznajući grehe ljudima (što sve pripada đavolskoj religiji,) oni su imali učešće sa đavolom a ne sa Gospodom. Oni su bili u idolopoklonstvu bez obzira priznali to ili ne. Oni mogu pričati šta god žele o oltaru i tamjanu kao da je to samo tu da ih podseti na molitve Gospodnje ili bilo šta da oni misle da to znači; i oni mogu reći da kada se mole pred kipovima da je to samo zbog naglašavanja; i da kada oni ispovedaju sebe svešteniku da to zaista oni čine Bogu svojim srcem, i kada kažu da im sveštenik oprašta da to on radi u ime Gospoda; oni mogu reći šta god hoće ali tako oni imaju učešća u dobro poznatoj Vavilonskoj, Sotonskoj religiji, i pridružuju se idolima čineći duhovnu preljubu koja znači smrt. Oni su mrtvi.

Tako su crkva i država bile venčane. Crkva se udružila sa idolima. Sa silom države iza sebe ona je osećala da je sada, “Došlo kraljevstvo i da je volja Božija bila primenjena na zemlji.” Nije čudo da Rimokatolička Crkva ne očekuje povratak Gospoda Isusa. Oni nisu pristalice hiljadugodišnjeg kraljevstva. Oni imaju svoje hiljadugodišnje carstvo upravo ovde. Papa vlada upravo sada i Bog vlada u njemu. Tako kada On dođe po njima, to treba biti kada novo nebo i nova zemlja budu pripremljeni. Ali oni nisu u pravu. Papa je glava lažne crkve, i biće hiljadugodišnje kraljevstvo, ali dok to bude u toku on neće biti u njemu. On će biti negde drugde.

UPOZORENJE

Otk. 2:16, “*Pokaj se, ako li ne, doći ću ti skoro i voditi rat sa njima mačem Svojih usta.*”

Šta drugo On može reći? Može li Bog da previdi greh onih koji su nosili Njegovo Ime uzalud? Postoji samo jedan put da se primi milost u času greha, POKAJATI SE. Ispovedite da niste ispravni. Dodite Bogu za oprostjenje i za Božiji Duh. Ovo je zapovest od Boga. Ne poslušati je smrt, jer On kaže, “Ja ću ratovati protiv njih mačem Svojih usta.” Zver ratuje protiv svetih, ali Bog će ratovati protiv zveri. Oni koji su se borili protiv Reči jednog dana će videti da se Reč bori protiv njih. Ozbiljna je stvar oduzeti, ili dodati Reči Božijoj. Jer oni koji su je menjali, i učinili s njom onako kako je njima odgovaralo, šta će biti njihov kraj nego smrt i uništenje. Ali još uvek milost Božija uzvikuje, “Pokajte se.” O, kako su ugodne misli pokajanja. Ništa u svojim rukama ne donosim,

jednostavno uz Tvoj krst prijanjam. Donosim svoju tugu. Kajem se za ono što jesam, i za ono što sam učinio. Dakle, to je krv, ništa sem krvi Isusove. Šta će to biti? Pokajanje, ili mač smrti? To zavisi od vas!

NAGRADA

Otk. 2:17, *“Ko ima uho neka čuje šta Duh govori crkvama! Pobjedniku ću dati sakrivene mane, daću mu i beo kamen i na kamenu napisano novo ime koje niko ne zna osim onoga koji ga prima.”*

Svaka poruka svakom dobu podstiče vernika hrabreći ga da bude pobjednik i time nagrađen od Gospoda. U ovom dobu Duh obećava skrivenu manu i novo ime napisano na belom kamenu.

A sada pošto je svaka od ovih poruka upravljena ka ‘anđelu’ – (ljudskom glasniku) veoma velika odgovornost a i divna privilegija je njegova dodela. Ovim ljudima Bog daje posebna obećanja, kao što je u slučaju dvanaest apostola koji sede na dvanaest prestola sudeći dvanaest Izraelovih plemena. Tako, setite se i u Pavlu je bilo dato posebno obećanje: ono o predstavljanju neveste Isusu u njegovom danu, II. Kor. 11:2, “Jer sam ljubomoran na vas Božijom ljubomorom, jer vas zaručih jednom Mužu, da vas izvedem kao čistu devojkicu pred Hrista.” Tako će to biti sa svakim glasnikom koji je bio veran Reči svoga časa i svoga doba. Tako će biti i u poslednjim danima. To će biti ista posebna nagrade koja je dana i Pavlu. Mislim da se većina od vas seća kako sam govorio o tome da sam se uvek plašio smrti zbog straha od susreta sa Gospodom i da On neće biti zadovoljan samnom s obzirom da sam ga mnogo puta izneverio. I tako, jednog jutra sam o tome razmišljao dok sam ležao na krevetu i iznenada sam bio uveden u najneobičniju viziju. Kažem da je bila neobična jer sam imao hiljade vizija i nikada mi nije izgledalo to tako kao da napuštam svoje telo. Ali tamo sam bio izdignut; i pogledao sam nazad da vidim svoju ženu, a video sam svoje telo kako leži pored nje. A onda sam se našao na najdivnijem mestu koje sam ikad video. To je bio raj. Video sam grupe najdivnijih i najsretnijih ljudi koje sam ikada video. Svi su izgledali tako mladi – od 18 do 21 godine starosti. Nije bilo sede kose ni bora, a niti kakvog deformiteta među njima. Mlade žene su sve imale kose spuštene do pasa, a mladići su bili tako zgodni i jaki. O, kako su me oni samo dočekali. Grlili su me i nazivali svojim dragim bratom, govoreći

mi kako su sretni što me vide. Dok sam se čudio ko je sav ovaj narod, jedan pored mene mi reče, "Ovo je tvoj narod."

Bio sam zapanjen i pitao, "Da li su ovi svi Branhami?"

On je rekao, "Ne, oni su tvoji obraćenici." A onda mi je pokazao jednu gospođu rekavši, "Vidiš li ovu mladu damu koju si malopre s divljenjem posmatrao. Imala je devedeset godina kada si je pridobio za Gospoda."

A ja sam rekao, "O moj, i samo misliti da sam se od ovoga plašio."

Čovek mi reče, "Mi se ovde odmaramo dok čekamo dolazak Gospodnji."

Na to sam odgovorio, "Ja želim da Ga vidim."

On reče, "Ti ga još ne možeš videti; ali On uskoro dolazi, i kada On dođe prvo će doći k tebi, i bićeš suđen prema Evanđelju koje si propovedao, a mi ćemo biti tvoji podanici."

Rekao sam, "Zar misliš da sam ja odgovoran za sve ove?"

A on reče, "Za svakoga od njih. Ti si bio rođen kao vođa."

Pitao sam ga, "Hoće li svako biti odgovoran? A šta je sa Svetim Pavlom?"

Odgovorio mi je, "On će biti odgovoran za svoj dan." "Dobro," rekao sam, "ja sam propovedao isto Evanđelje koje je i Pavle propovedao." A mnoštvo je povikalo, "Mi *počivamo* na tome."

Da, ja mogu videti da Bog daje posebnu nagradu Svojim glasnicima koji su verno ispunjavali odgovornost koju je On postavio na njih. Ako su primili otkrivenje Reči za to doba i verno propovedali u svom danu, i živeli po onom što su propovedali, oni će primiti veliku nagradu.

Dakle, sa ovim mislima u umu, pogledajte ponovo na stih. "Ja ću mu dati skrivenu manu." Mi svi znamo da je mana bila anđeoska hrana; to je bilo ono što je Bog slao dole na travu Izrealu u vreme njihovog lutanja. To je bila savršena hrana. Začudujuće je kako su ih ove male loptice hrane držale u savršenom zdravlju. Niko se nije razboleo. To je bilo sve što im je bilo potrebno. Kada je Kovčeg bio načinjen, oni su stavili određenu količinu mane u njega. Nakon toga kovčeg je bio stavljen iza zavese i samo bi se veliki sveštenik usudio da mu se približi i za to vreme bi morao imati žrtvenu krv. Hleb sa neba, simbolizovan manom, jednoga dana je došao dole sa neba i postao je

Život za svakog koji veruje u Njega. On je rekao, “Ja sam hleb života. Ja sam živi hleb koji je sišao s neba i ko god bude jeo od ovoga hleba živeće zauvek.” Kada je On otišao, ostavio nam je Svoju Reč, “Čovek neće živeti samo od hleba, već od svake Reči koja izlazi iz usta Božijih.”

Njegova Reč je bila hleb. To je bila savršena mana, od koje ako čovek živi, on nikada neće umreti. Ali odmah nakon smrti očeva, izgledalo je kao da niko ne zna precizno istinu i za kratko vreme izgledalo je kao da je ova mana postala skrivena ljudima. Ali u samom ovom dobu, Bog je počeo vraćati nazad otkrivenje toga što je bilo skriveno, u ovom poslednjem danu prema Otk. 10:7, treba da dođe prorok i otkrije sve tajne a onda će Gospod doći. Dakle, ja kažem, da su u svakom dobu glasnici primili skrivenu istinu. Ali oni je nisu primili samo za sebe. Već je to kao u slučaju kada su učenici bili upućeni da mnoštvu razdele hlebove i ribe; Isus im je davao izlomljenu hranu, a učenici su to redom davali ljudima. Bog daje Svoju skrivenu manu pobjedniku. To ne može biti drugačije. On neće otvoriti Svoje riznice onima koji s prezirom odbijaju ono što je već otkriveno.

Ono što sam govorio o glasniku svakoga doba, koji prima od Boga neku od originalnih istina Pedesetnice, je tipizirano u Starom Zavetu gde je Mojsiju bilo zapovedeno da uzme tri i po merice mane i da postavi u zlatnu posudu iza zavese u svetinju nad svetinjama. Tamo je veliki sveštenik iz svake generacije mogao ući sa žrtvenom krvlju. I onda je on mogao uzeti porciju te mane (jer ona nije trunula) koja je bila deo originala i to pojesti. Dakle, u svakom dobu Gospodnjem glasniku za to doba bilo je dato otkrivenje Božije za taj period. Jednom kada je glasnik bio obasjan istinom, on bi tu istinu doneo ljudima. A oni čije su uši bile Duhom otvorene bi čuli tu istinu, verovali je i živeli po njoj.

Dakle sada, nalazi se takođe misao i o budućem uzimanju skrivene mane. Ja mislim da će to biti večno učešće u otkrivanju Isusa Hrista u večnim dobima koja dolaze. Kako bi inače mi otpočeli sa spoznajom neistraživog bogatstva Njegovog Bića? Sve za čime mi čeznemo da znamo, sva naša neodgovorena pitanja, sve će to biti otkriveno. To će biti od Hrista, Koji je naš život, od koga ćemo to primiti. O, ponekad mi mislimo da smo ponešto saznali o Njemu i Njegovoj Reči ovde dole, i to je toliko dobro, i to nas raduje; ali jednoga dana kada se naša tela promene, ta Reč i On će nama postati ono što mi nikada nismo ni sanjali da je moguće.

Takođe ovde se kaže da će On dati pobedniku beli kamen i u (a ne na) kamenu novo ime, koje zna samo onaj koji ga prima. Dakle, ideja o novom imenu nam je poznata. Abram u Saraju, Jakovu u Izrael, Šimunu u Petar i Savlu u Pavle. Ova imena ili ostvaruju promenu ili su bila data zbog promene. Pošto su Abram i Saraja dobili promenjena imena od Gospoda, onda su bili spremni da prime dolazećeg sina. U Jakovljevom slučaju, on je morao nadvladati i tada je on bio nazvan princ. U slučaju Šimuna i Savla, kada su oni primili Gospoda, došla je njihova promena. I danas svaki od nas istinskih vernika ima promenu u imenu. Mi smo Hrišćani. I to je zajedničko ime svima nama. Ali jednoga dana mi ćemo imati jednu drugu promenu; mi ćemo zaista primiti novo ime. Može lako biti da je to ime bilo naše istinito i originalno ime zapisano u Jagnjetovoj Knjizi Života pre postanka sveta. On zna ime, a mi ne znamo. Jednoga dana po Njegovoj dobroj volji, mi ćemo takođe saznati.

Beli kamen. Kako divno. Ovde je još jedna slika o svecu koji prima naknadu iz ruke Božije za svoja iskušenja na zemlji. Zna, nakon Konstantina lažna crkva je bila osposobljena da umoci svoju ruku u državnu riznicu i time podigne divne zgrade pune divnih kipova. Ovi kipovi, napravljeni od belog mermera su ustvari bili Rimski idoli čija imena su bila izmenjena u imena svetaca. Crkve i nameštaji u njima su bile izuzetno divne, a takve se i danas mogu videti. Ali Bog nije bio u njima. A gde je bio Bog? On je bio sa Svojim svetima negde u nekoj maloj kući, ili pećini, ili u nekom divljem planinskom predelu gde su se oni krili od lažnih crkvenih članova. Oni nisu imali divne zgrade, ni horove obučene u svečanu odeću, a niti ostale svetske atrakcije. No, ipak u ovom posebnom obećanju istinskim vernicima svih doba, Bog je izjavio da će im On dati divnu nagradu večnog trajanja. Neka bogatstvo pogleda dole na siromaštvo. Neki daju velike sume crkvi da bi primili veliku čast kao darodavci postavljajući ukrasne mermer ploče ili nekakav kip njima u znak časti da se javno vidi da bi zato primili aplauz. Ali jednoga dana Bog koji vidi i zna sve, još jednom će pohvaliti udovicu zato što je dala sve, iako su to samo dva novčića, i On, Lično, će nagraditi sa blagom neba. Da, skrivena mana i novo ime u belom kamenu. O, koliko je dobar Gospod da nas nagrađuje tako divno, iako smo mi tako nedostojni. O, ja želim biti spreman da svakog trenutka činim Njegovu volju, skupljajući blago na nebu.

GLAVA ŠESTA

TIJATIRSKO CRKVENO DOBA

Otkrivenje 2:18-29

I anđelu crkve u Tijatiri napiši: Ovo govori Sin Božiji, koji ima oči kao plamen vatre i noge Njegove kao užarenu bronzu: Znam tvoja dela tvoju ljubav i tvoju veru i tvoju službu i tvoju strpljivost, i znam da su tvoja poslednja dela bolja od prvih.

Ali imam protiv tebe, što trpiš ženu Jezabelu, koja se naziva proročica, što uči i zavodi moje sluge, činiti blud i jesti idolske žrtve.

I dao sam joj vreme da se pokaje, ali se ona neće pokajati za svoj blud.

Gle, bacam je na postelju i one, koji čine preljubu sa njom u veliku nevolju, ako se ne pokaju od svojih dela.

I njenu decu ubiću smrću i poznaće sve crkve da sam Ja, koji ispitujem bubrege i srca; i daću vam svakome po vašim delima.

A vama kažem ostalima što su u Tijatiri, koji god nemaju ovu nauku, i nisu upoznali Sotonske dubine, kao što kažu; neću staviti drugi teret na vas.

Samo držite čvrsto to, što imate, dok Ja ne dođem.

I ko pobedi i održi Moja dela do kraja, tome ću dati vlast nad narodima;

on će vladati nad njima gvozdenom palicom i razbiće ih kao što se razbijaju glinene posude, kao što sam i Ja primio vlast od Svog Oca.

I daću mu jutarnju zvezdu.

Ko ima uho, neka čuje, šta govori Duh crkvama.

TIJATIRA

Grad Tijatira je istorijski najmanje vredan pažnje od svih sedam gradova koji su navedeni u Otkrivenju. Bio je postavljen na granici Mysija i Jonije. Grad je bio okružen mnogim rekama, ali su one bile pune pijavica. Njegove najistaknutije karakteristike koje su bile hvale vredne su finansijsko bogatstvo, zahvaljujući udruženju esnafa;

graničara, štavljača, tkalaca, farbara, krojača itd. Iz toga grada je potekla Lidija, prodavačica purpura. Ona je bila prvi Pavlov Evropski obraćenik.

Dakle, razlog što je Duh izabrao ovaj grad kao jedan koji je već posedovao duhovne elemente za četvrto doba je bio zbog njegove religije. Glavna religija u Tijatiri bila je obožavanje Apolona, a to je bilo vezano sa slavljenjem imperatorovog kulta. Apolon je bio bog sunca, a po snazi odmah do svoga oca, Zevsa. On je bio poznat kao onaj koji 'sprečava zlo'; on je predsedavao nad religioznim zakonom i ispaštanjem (načinom izmirenja, čineći poravnavanje za učinjena zla ili krivice). Platon je rekao za njega, "On objašnjava ljudima instituciju hramova, žrtava i služenje božanstvima, i pored toga objašnjava obrede vezane za smrt i nakon života." On je saopštavao svoje znanje o 'budućnosti' i volju njegovog oca ljudima kroz proroke i proročišta. U Tijatiri ovaj ritual je održavala proročica koja je sedela na tronošću i dostavljala poruke dok je bila u zanosu.

Držanje ove religije je bilo jako naglašeno. Njena strašna sila nije ležala isključivo u području tajanstvenosti, već u činjenici da niko nije mogao pripadati esnafima, koji su ljudima davali sredstva za život, osim ako nisu pripadali hramu obožavanja Apolona. Svako ko bi odbio pridružiti se ovim idolopoklonističkim svetkovinama i razuzdanim orgijanjima, bio bi izopšten iz ovih udruženja prvog veka. U cilju da bude deo društvenog i ekonomskog života pojedinac je morao biti paganski idolopoklonik.

I posebno treba naglasiti da samo ime Tijatira znači "Dominantna Žena." Tako ovo doba je karakteristično po dominantnoj sili, silom koja nemilosrdno vrši invaziju na sve, osvaja sve i to despotski drži u kontroli. Dakle, dominantna žena je najveće prokletstvo na svetu. Najmudriji čovek kojeg je svet ikada imao bio je Solomon, i on je rekao, "I još jednom pokušah istražiti i shvatiti mudrost i smisao, da spoznam opačinu kao ludost, a ludost kao bezumlje. Otkrih da ima nešto GORČE OD SMRTI – ŽENA, čije je srce zamka i mreža, *a ruke njene kao okovi*; ko je Bogu drag izmiče joj; a GREŠNIK je njen rob. Eto to sam sve u svemu otkrio, veli propovednik. I još sam tražio ali bez uspeha. Nađoh čoveka – jednog od hiljadu, a žene ne nađoh među svima ni jedne." Propovednik 7:25-28. Pavle je rekao, "Ne dopuštam da žena poučava ili da POSEDUJE vlast." Od Edenskog Vrta na ovamo, žena je konstantno i uspešno pokušavala da preuzme kontrolu

nad čovekom, a upravo danas to je ženski svet sa božicom Amerikom koja je razgolićena žena. I pošto je ženski idol padajući s neba (setite se njene ruke su bile gvozdene šipke) karakterisao prvo ili Efeško Doba, tako njena sila je rasla dok nije postigla potpuni autoritet, ona je taj autoritet prisvojila gvozdenom naravi.

A žena ne bi trebala da ima gvozdenu narav. Ona, prema Svetom Pismu, treba biti podložna muškarcu. To je njoj zapovedeno. Žena koja je zaista žena, od glave do pete, će imati takvu narav. Ne da bude otirač za noge. Ni jedan pravi muškarac ne čini od svoje žene otirač za noge. Već ona će želeti da bude pod autoritetom muža, jer on je glava kuće. Ako ona kvari taj lik koji je Bog za nju načinio, ona je izopačena. I svaki muškarac koji dopusti ženi da preuzme autoritet takođe je pokvario taj lik i on je izopačen. To je razlog zbog čega žena NE MOŽE NOSITI MUŠKU ODEĆU I NE SME SEĆI SVOJU KOSU. Ona nikada ne treba da nosi odeću koja pristaje muškarcu ili da seče njenu kosu. A ukoliko ona to uradi, ona ulazi u muški domen uzimajući autoritet i izobličava sebe. I kada žena izvrši invaziju na propovedaonicu što joj je ZAPOVEĐENO DA NE SME ČINITI, ona pokazuje od kojeg je duha. Budući da je dominirajuća žena antihrist, i da je seme Rimokatoličke Crkve u njoj iako ona može ovo žestoko poreći. Ali kada to DOĐE DO REČI, "*Neka Bog bude istinit a svaki čovek lažov.*" Amen.

A sada vratimo se nazad na početak. U originalnom fizičkom stvaranju kao što mi to danas znamo, Bog je sve načinio u parovima, muško i žensko. Bila su dva pileta – petao i kvočka. Bio je par stoke, bik i krava. I sve tako redom. Ali kada je stvoren čovek, postojao je samo kao jedinka. Čovek nije bio stvoren u paru. Adam je bio stvoren po liku Božijem. On je bio sin Božiji. Kao sin Božiji on nije mogao u kušnji pasti. To bi bilo nemoguće. Tako Bog je uzeo produkt od čoveka da prouzrokuje pad. Žena nije bila oformljena kao originalno Božije stvaranje. Ona je proizvedena od čoveka. I kada je Bog učinio da bude stvorena od čoveka ona se jako razlikovala od ostalih ženki koje je Bog stvorio. Ona je bila u stanju da bude prevarena. Ni jedna druga ženka u tvorevini ne može biti nemoralna; ali ljudska žena može biti dotaknuta skoro u svako vreme. I ta slabost u njoj je omogućila Sotoni da je zavede preko zmije, i tako je žena dovedena u veoma neobičnu poziciju pred Bogom i Njegovom Reči. Ona je tip svih vulgarnih stvari, zlih i nevaljalih s jedne strane, a sa druge ona je tip svih čistih i divnih stvari,

i sveta kao posuda počinka za Duh i Božije blagoslove. U jednu ruku ona je nazvana bludnicom koja je pijana vinom svoga bludničenja, a u drugu ona je nazvana Nevestom Hristovom. Na jedan način je nazvana Tajna Vavilon, gadost pred Bogom; a na drugi način nazvana je novi Jerusalem, naša majka. Na neki način je toliko loša, grešna i razvratna da je bačena u ognjeno jezero, koje je jedino pogodno mesto za nju; a na drugi način ona je uzvišena do neba, i deli presto Božiji koji jedino priliči takvoj kraljici.

I u ovom Tijatirskom Crkvenom dobu ona je DOMINANTNA ŽENA. Ona je tajna Vavilon. Ona je velika bludnica. Ona je Jezavelja lažna proročica. Zašto ona? Zato što je prava žena podređena Bogu. Hrist je njena glava. Ona nema svojih reči sem Njegovih, nema misli sem Njegovih, niko drugi je ne vodi sem Njega. A šta je sa ovom crkvom? Ona je odbacila Reč, uništila Biblije i vredne Božanske eseje. Ona je ubila one koji bi propovedali istinu. Ona je zavladala s kraljevima, knezovima i narodima - kontroliše armije i insistira da je ona istinsko telo Hristovo a njene pape Hristovi namesnici. Ona je potpuno zavedena od strane đavola dok i sama ne postaje zavodnica drugih. Ona je Sotonina nevesta i proizvela je svoje vanbračne religije.

Skroz kroz celo Mračno Doba ona je dominirala. Jer preko devet stotina godina ona je pljačkala i uništavala. Ona je uništila umetnost, uništila nauku, i proizvela smrt dok se svetlo Istine skoro nije skroz ugasilo i ostao samo puki odsjaj svetla. A ulje i vino su skoro prestali teći; no, iako je ona dominirala svetskim kraljevstvima zahtevajući da svi ljudi postanu njeni građani, ipak je postojala jedna mala grupa koja je pripadala Bogu, čija domovina je bila u nebu i ona njih nije mogla uništiti. Bog je čuvao svoje malo stado; oni nisu mogli biti uništeni. Ova Rimaska Crkva je bila toliko paganska i zla kao Kraljica Atalija koja je pokušala uništiti svo kraljevsko seme i umalo nije uspela, no, BOG JE SAČUVAO JEDNOG, i od njega je izašlo mnogo vernih. Tako Bog je sačuvao malo stado u toj dugačkoj tamnoj noći i iz njihove istine je tamo konačno iznikao Luter.

Svako ko zna nešto uopšte o Rimokatoličkoj Crkvi i o njenim formama proslavljanja, može reći zašto je ovaj grad Tijatira bio izabran od Duha da predstavi crkvu u Mračnom Dobu. Ovde je to, upravo pred našim očima.

DOBA

Tijatirsko doba je trajalo najduže od svih doba, oko 900 godina, i to od 606. do 1520.

GLASNIK

Crkva je dugo bila rasepljena u dve grupe, zapadnu i istočnu. Svaki sadašnji i ondašnji reformator bi iznikao unutar jedne ili obe grupe i za neko vreme bi vodio deo crkve u dublje zajedništvo sa Bogom. Jedan takav čovek na zapadu je bio Franjo Asiški. On je bio istinski uspešan za to vreme, a njegov posao je konačno bio stavljen pod hijerarhiju Rima. Petar Valdo iz Liona, trgovac koji se odrekao svoga svetovnog života, postao je veoma aktivan u službi Gospodu i mnoge priveo k Njemu; ali on je bio sprečen u svom poslu i ekskomuniciran (odstranjen) od pape. Ni Zapadna a ni Istočna strana nije imala u sebi čoveka koji je posedovao mogućnosti da bude glasnik ovom dobu kada smo tu istražili svetlom Pisma. Međutim, bila su dvojica ljudi na Britanskom ostrvu, čija bi služba u Reči i delu mogla podneti test istine. To su bili Sveti Patrik i Sveti Kolumba. Sveti Kolumba kao glasnik ovom dobu je ipak ispred svih.

Pa, iako je glasnik Tijatirskog Doba bio Sveti Kolumba, ipak želim da se za trenutak zadržim na životu Svetog Patrika, kao primer za nas i takođe pokazati laž Rima, koji je tvrdio da je Sveti Patrik bio njihov kao i za Jovanku Orleanku. Patrik je bio rođen od sestre Svetog Martina u malom gradu Bonavern na obalama reke Klajd. Jednog dana dok se igrao sa svoje dve sestre, gusari su se približili i oteli ih sve troje. Gde su sestre završile, niko ne zna, ali Patrik (koji se zvao Sukat) je bio prodan jednom vođi u Severnoj Irskoj. On je imao obavezu da čuva svinje. Dok je ovo radio dresirao je pse. On je toliko dobro izdresirao pse da su mnogi ljudi dolazili iz različitih krajeva da ih kupe. U svojoj usamljenosti on se okrenuo Bogu i bio je spašen. Nakon toga je dobio jaku želju da pobegne i da se vrati kući svojim roditeljima. Napravio je plan u kojemu je njegova sposobnost dresera imala važnu ulogu. Naučio je pse da legnu na njega i pažljivo prekriju njegovo telo i da se ne pomaknu dok im on ne zapovedi. Tako jednog dana kada je njegov gazda prodao nekoliko pasa, Patrik je zapovedio psima, osim vođi čopora, da dođu u brod. Vođa čopora kome je on tada dao tajni

signal pobjegao je i odbio doći na brod. Dok su gazda i kupac pokušavali da uhvate pobjeglog psa, Patrik je ušao u brod i dao signal psima da ga prekriju. Zatim je zviždaljkom vodi čopora dao znak da se vrati na brod i skroz odozgo njega. Pošto Patrika nisu mogli naći, kupac je stavio jedra i pokrenuo brod u plovidbu. Pošto je bio uveren da je kapetan broda već daleko isplovio da bi se vratio nazad, Patrik je dao drugi signal psima s kojim je između njih izazvao metež. Nakon toga je došao do kapetana i rekao mu da ukoliko ga ne pusti na obalu kod njegove kuće, da će zapovediti psima da i dalje prave kaos, i da će preuzeti brod. Međutim, sam kapetan je bio Hrišćanin i kada je čuo dečakovu priču rado ga je iskrcao na obalu kod njegove kuće. Tamo je Patrik otišao u Biblijsku školu i vratio se u Irsku gde je sa Rečju i silom Božijom i mnogim znacima i čudesima pridobio hiljade za Gospoda. On nikada nije išao u Rim a niti je bilo kada bio imenovan od Rima. Istina je u stvari da kad je Rim konačno dobio pristup na ostrvo i kad su oni videli da je vreme podesno, ubili su 100.000 Hrišćana koji su tokom vremena izrasli iz originalne grupe koja je došla Gospodu delovanjem kroz Svetog Patrika.

Okolo 60 godina posle smrti Svetog Patrika, Kolumba je bio rođen u Kanti Donegalu u Severnoj Irskoj, u kraljevskoj porodici Fergus. On je postao briljantan, posvećen učenjak, upamtivši najveći deo Pisma. Bog ga je pozvao jednim čujnim glasom da bude misionar. Nakon što je čuo Božiji glas ništa ga nije moglo zaustaviti, a njegova čudesna služba je mnoge istoričare navela da ga proglašavaju sa oduševljenjem rame uz rame apostolima. Tako je bila velika njegova služba koju su pratili natprirodni znaci da su neki (posebno Rimski učenjaci) mislili čak da su opisi toga bili preuveličavani. U jednom od njegovih misionarskih putovanja, kada je bio blizu jednog grada opasanog zidinama, on je našao zaključane kapije pred sobom. Podigao je svoj glas u molitvi k Bogu da bi mogao intervenisati i dopustiti mu pristup k ljudima s ciljem da im propoveda. Ali dok se molio dvorski vračari su ga počeli uznemiravati jakom bukom. On je onda počeo pevati psalam. Dok je on pevao, Bog je toliko osnažio njegov glas da je zagušio povik pagana. Iznenada gradska vrata su se skladno otvorila. On je tada ušao i propovedao Evanđelje i mnoge pridobio Gospodu.

Drugom prilikom kada je takođe bio isteran iz sela, dok se pripremao da ode, sin poglavara je iznenada postao na smrt bolestan. Sveti Kolumba je bio brzo nađen i pozvan da dođe. Dok se molio

molitvom vere, mladić je u trenutku bio isceljen. Selo je tada postalo pripremljeno za propovedanje Evandjelja.

Čisto Evandjelje koje je propovedao Kolumba i njegovi saradnici - prijatelji, bilo je rašireno širom Škotske, okrećući je k Bogu. Ono je takođe preplavilo u Irsku i Severnu Evropu. Njegovi načini propovedanja Evandjelja su bili takvi da bi možda oko dvanaest ljudi otišli pod Duhovnim vodstvom u neku oblast i tu doslovno izgradili Evandeoski centar. Među tom dvanaesticom bi bilo tesara, učitelja, propovednika i tako dalje, i svi oni bi bili izverzirani u Reči i svetom životu. Ova mala kolonija bi bila ograđena zidom. Ubrzo ovo ograđeno zemljište bi postalo popunjeno studentima i familijama u njihovim domovima, učeći Reč i pripremajući se da krenu u službu Gospodu kao misionari i propovednici. Ljudi su bili slobodni ženiti se, iako mnogi to nisu činili, samo radi toga da bi bolje služili Bogu. Oni su ostali slobodni od državne pomoći i time izbegavali politiku. Umesto da uvek napadaju druge religije, oni su učili istinu jer su verovali da je istina bila dovoljno oružje da ostvari ciljeve koje je Bog imao za njih u svom umu. Oni su bili apsolutno nezavisni od Rima.

Sveti Kolumba je bio osnivač velike Biblijske škole na ostrvu Hy, (nedaleko od jugozapadne obale Škotske). Kada je on tamo otišao, ostrvo je bilo toliko neplodno i kamenito da nije moglo dati dovoljno hrane za svoje stanovništvo. Ali Kolumba je posejao seme sa jednom rukom, dok je drugu ruku držao podignutu u vis moleći se. Danas je taj otočić jedan od najplodnijih na svetu. Sa ovog Biblijski usmerenog ostrvceta krenuli su mnogi moćni učenjaci obdareni mudrošću i silom Božijom.

Kada čitam istorijat ovog velikog sluge Božijeg i divna dela koja je činio, to rastuži moje srce jer uviđam da je papska moć, u žudnji da sve ljude dovede pod papsku vlast došla i evidentno ukaljala ova polja misije i uništila istinu koja je bila poučavana od Kolumba.

POZDRAV

Otk. 2:18, *“Ovo gorovi Sin Božiji, Čije su oči kao vatreni plamen, Čije su noge slične užarenoj bronzi.”*

Otkrivenje o Božanstvu Tijatirskom Dobu je da je Isus Sin Božiji. Jednom prilikom u danima kada je bio u Svom telu On je bio nazvan Sin Čovečiji. Ali od sada, mi Ga više ne poznajemo po telu. On više

nije Sin Čovečiji, Veliki prorok, Koji je u Sebi skupio sva proročanstva. Jedinorođeni je ponovo u naručju Oca. I sada mi Ga znamo posle sile uskrsnuća. On je uskrsnut i uzeo je Svoju moćnu silu i nalazi se iznad svih i preko svih na hvalu Njegove Vlastite slave. Svoju slavu On neće deliti sa drugim. Njegovo vodstvo crkve On neće predati ni jednom čoveku.

On gleda dole na Tijatiru, i ovde On vidi u tom gradu i u tom četvrtom dobu čast koja pripada samo Njemu, kako je dodeljena drugom. Njegove oči plamte vatrom srdžbe i suda kada vidi Apolona kojemu se daje poštovanje kao da je Sin Božiji, kada je samo On Jedinorođeni od Oca. Kako užasan mora biti Njegov sud nad religijom Tijatirskog doba u kome su crkveni članovi kao paganski obožavatelji boga sunca (Apolona sina Zevsovog), uzdigli ljudskog vladara obožavajući ga, podržani silom države. Jer to je to tačno ono što je on video. Rimokatolička crkva, potpuno uronjena u idolsko slavljenje bazirano na obredima posvećenim bogu sunca (Apolonu), uzdigla je čoveka do božanstva (papu) venčanjem crkve i države. Jer su Toma Akvinski i Alverije Pelagijus formulisali izjavu: “Papa izgleda onima koji ga gledaju duhovnim očima, da je, ne čovek nego Bog. Nema granica njegovom autoritetu. On može izjaviti da je ispravno ono što on želi i može oduzeti bilo čija prava onako kako on *misli* da je prikladno. *Posumnjati ovu univerzalnu silu vodi do toga da se ne dobije spasenje.* Veliki neprijatelji crkve su jeretici koji neće da nose jaram istinske poslušnosti.”

“Postoji samo jedan posrednik između Boga i ljudi a to je čovek Isus Hrist (Sin Božiji).” I Tim. 2:5. Ali Rimski papa je promenio Reč. On je to preokrenuo na ovaj način, “jedan posrednik između Boga i čoveka (ne ljudi)”. Tako on sada posreduje između posrednika i ljudi. Ali nema drugog posrednika osim Sina. Papa je proglasio da spasenje dolazi kroz Rimsku Crkvu. Ali nema spasenja sem kroz Sina Božijeg. Nije ni čudo što su oči plamtele vatrenim gnevom. Nije ni čudo što su mu noge poput užarene bronzne dok spreman stoji da zgazi i pretvori u prah i pepeo zla kraljevstva ovoga sveta. Hvala Bogu za ove jake noge od bronzne. One su prošle kroz sud za nas. One su sada naš temelj, jer ono što je on stekao je naše. Mi stojimo prepoznati u Njemu, Isusu Sinu Božijem. U ovom dobu mi smo svedoci da je iznikla Muslimanska vera, koja poriče Sina Božijeg i određuje smrt svima koji sebe nazivaju Hrišćanima.

U ovom dobu je takođe lažna crkva zaprljala prvu zapovest Svemogućega Boga i ubrzo prekršila i drugu zapovest, jer je postavila svoga papu na mesto Isusa Hrista, i ustanovila i primenila zakonski idolopoklonstvo u takvom opsegu da je čak i ubijala one koji su odbijali da postave ikone u crkvi. Pod Caricom Teodorom, od 842.-867. godine preko 100.000 svetih je bilo ubijeno zato što su se odrekli kipova kao bezvrednih.

Sigurno da se ovo doba mora pokajati ili sve izgubiti. Tamo stoji Gospod slave, Bog sam Bog – Njegova Reč je bačena u stranu, Njegovo Biće je odbačeno, ali ipak ljudske ruke i ljudska srca ga ne mogu ukloniti sa položaja. Iako Ga se odreknu, On ostaje veran. “Ne plaši se malo stado; jer je dobra volja vašeg Oca da vam da kraljevstvo. I kada Ja dođem sa nogama poput užarene bronzne i plamenim očima Ja ću učiniti svoje; sud je Moj, Ja ću se odužiti,” kaže Gospod.

POHVALA

Otk. 2:19, “*Znam tvoja dela, tvoju ljubav, i veru, i tvoje trpljenje, i tvoja dela; i da su tvoja poslednja dela brojnija od ranijih.*”

Ovde mi ponovo nalazimo iste navedene primedbe, “Znam tvoja dela.” Sam Božiji Sin, je rekao, “Verujte Mi makar radi samih dela.” On stavlja naglasak na Svoja Vlastita dela dok je na zemlji. Dela koja je On učinio bila su određena od Boga da nadahnu veru u Njega. To je bio veliki deo Njegove službe. Njegov Sveti Duh u apostolu Pavlu je rekao, “Njegovo smo naime delo, stvoreni u Hristu Isusu za dobra dela, koja je Bog unapred odredio da u njima hodamo.” Efež. 2:10. Ta dela su bila da bi inspirisala veru u Njega kao i da bi pokazala taj odnos prema Njemu koji je Pavle opisao kao “stvoreni u Njemu.”

Dakle, dela nikada neće zauzeti mesto vere u Bogu za naše spasenje. Ali dela će pokazati našu veru, koju već imamo položenu u Njega. Dobra dela vas neće spasiti, ali će proizaći iz spašenog života kao plod Gospodu. Ja verujem u dobra dela. Pa čak ako čovek i nije spašen, on treba činiti dobra dela i najbolje što može. Ono što je užasno u Božijem pogledu je kada ljudi čine zla dela govoreći da čine Gospodnju volju. To je ono što su biskupi i pape i Rimski hijerarhi činili. Oni su ubijali, sakatili, i činili sve vrste zala u Ime Gospodnje. Oni su živeli život, koji je bio baš potpuno suprotan onome što uči Reč. U tome zlom danu pravi vernici su sijali kao svetlo u tami čineći

neprestano dobra dela; jer oni su na proklinjanje uzvraćali blagosiljanjem, delujući istinito i dajući čast Bogu iako su mnogi zbog toga morali umreti.

U ovom stihu On daje pohvalu Svojoj deci zato što su živeli preporođen život. Njihova dela su svedočila o novom Duhu koji je bio u njima. Ljudi su videli njihova dobra dela hvalili Boga. Da gospodine, ako ste vi Hrišćanin činićete ono što je ispravno. Vaša dela će pokazati da je vaše srce u redu. I to neće biti nešto što ste tek tako stavili na sebe, jer vi ćete činiti Njegovu volju i kada vas niko osim Boga ne vidi, i vi ćete činiti Njegovu volju čak ukoliko vas to košta života.

“Znam tvoju ljubav, službu, veru i strpljenje.” Zapazićete, da je njihova ljubav postavljena između ‘dela’ i ‘službe’. I da je to pravo mesto za to, zato što naša dela bez ljubavi nisu prihvaćena pred Bogom, a niti je naša služba. Pavle je rekao, govoreći Korinćanima, “Bez ljubavi, ja sam ništa, i sve što radim je beskorisno, sem ako nije urađeno s ljubavlju.” Dakle, vi upravo možete ovde videti da ovi vernici nisu bili u toj klasi Nikolaita koji su imali dela kao način spasenja s namerom da im se ljudi dive. Oni su činili njihova dela iz Božije ljubavi, koja je bila izlivena Svetim Duhom. Ta ljubav u njihovim srcima je bila Božija ljubav za njegove. Isus je rekao, “Po tome će svi ljudi znati da ste MOJI učenici, da imate ljubav jedan prema drugome.” Pagani koji su posmatrali život ranih Hrišćana govorili su, “Pogledajte kako se oni međusobno vole.” Jovan je rekao, “Svako koji ljubi, od Boga je rođen.” I Jov. 4:7.

Želim upravo ovde dati jedno upozorenje. A to je vezano za poslednje dane, jer je rečeno da zbog mnoštva greha, ljubav mnogih će ohladiti. U Laodikeji, ili poslednjem dobu, samoljublje, i ljubav prema materijalnim stvarima će zauzeti mesto pravoj ljubavi Božijoj. Nama je potrebno stražariti protiv sile greha u ovim poslednjim danima. Mnogi postaju toliko tvrdi zato što nisu uvideli efekat s kojim deluje ovaj duh poslednjeg vremena. Vreme je da se približimo Bogu i da Mu dopustimo da ispuni naše živote Njegovom ljubavlju, inače ćemo osećati hladnoću crkve zadnjeg vremena, i odbaciti istinu Božiju koja je jedina u stanju da nam pomogne.

U ovim mračnim i užasnim godinama pravi čokot je održao svoju ljubav prema Bogu i ljubav prema braći. Bog ih je pohvalio radi toga.

“Znam tvoju službu.” Isus je rekao, “Onaj koji je najveći među vama neka svima bude sluga.” Jedan mudar čovek je dao komentar na te reči. Evo šta je on rekao, “Samo istorija će dokazati istinitost te rečenice.” Taj čovek je bio u pravu. Svi istinski veliki ljudi kroz istoriju su bili sluge. Oni koji su zahtevali da im se služi; oni koji su tlačili; oni koji su tražili uvek da budu glave, otišli su dole u sramotu. Čak i sami bogataši bili su od Boga okrivljeni kada nisu ispravno upotrebljavali svoje bogatstvo. Ali pogledajte u istoriju i naći ćete da su istinski veliki ljudi bili oni koji su služili drugima. Istorija nikada ne može pozdraviti one kojima je trebalo služiti, već ona uvek hvali one koji su mnogo učinili za druge. A sada primenimo to na sebe. Isto kao što ni Sin Čovečiji nije došao zato da mu služe, već da služi, isto tako i mi trebamo slediti taj primer. Gledajući Ga kako se poginje pred apostolima perući njihove umorne i prljave noge. On je rekao, “Vi sada ne znate šta Ja činim, ali ćete znati kasnije. Ali ono što vi vidite da Ja činim, i vi to trebate takođe da činite.” On je postao sluga s ciljem da Ga Bog uzvisi do najviših visina. Jednoga dana prilikom suda svetih čućemo Ga kako kaže, “Dobro si radio, dobri i verni SLUGO, uđi u radost Gospodnju.” Teško je uvek biti sluga. Ali oni koji su se istrošili i potrošili za druge, jednoga dana će sa Njim sedeti na Njegovom prestolu. To će biti vredno tada svega. “Radimo za našeg Gospodara, od zore do zalaska sunca. Pričajmo o Njegovoj čudesnoj ljubavi i brizi, i kada se život završi i naš posao na zemlji bude urađen, i kada spisak bude prozvan, ja ću biti tamo.”

“Znam tvoju veru” Dakle, On ne kaže ovde kao što je rekao u Pergamskoj crkvi, “Drži MOJU veru.” On sada ne govori o Svojoj veri, već ih hvali za njihovu vernost. A dok to čini, On takođe spominje i njihovo ‘strpljenje’. Dakle, vernost i strpljenje idu zajedno. U stvari strpljenje je rezultat vernosti jer kaže se u Jakovu 1:3, “Znajući da iskušavanje vaše vere stvara strpljenje.” Apsolutno nema drugog puta da se dobije strpljenje. Ono mora doći kroz iskušavanje naše vere. Rim. 5:3, kaže, “Nevolja donosi strpljenje.” Koliko Bog visoko ceni ovo delovanje našeg strpljenja pokazano je u Jak. 1:4, “A strpljenje neka dovrši delo, da budete savršeni i potpuni, bez nedostatka u bilo čemu.” Božija volja za nas je Savršenstvo. I to savršenstvo je strpljenje – čekanje *na* Boga i čekanje *za* Boga. Ovo je proces u kojem se razvija karakter. Koliko je Bog visoko cenio svete u ovom mračnom dobu. Oni su strpljivo, kao ovce koje se vode na klanje, sa ljubavlju, verno služili

Bogu. To je sve što su oni želeli od života, samo da služe njihovom Gospodu. Kako će velika biti njihova nagrada.

“Znam tvoja dela, i da su poslednja brojnija od prethodnih.” Ovo je zaista neobično. Kako je raslo tamno doba; i broj časnih mučenika je narastao iz dana u dan, oni su radili sve teže i sve više služili, pa je narasla i njihova vera. Kako je to bilo tragično što je u Efeškom Dobu ljubav bleдела. A zaista ništa nije ni rečeno o povećanju ljubavi u narednim dobima; u najmračnijem od svih doba, oni su Ga služili čak i više. Kakva je to samo lekcija. Nije prestalo delovanje ove službe ljubavi Gospodu, već je to čak i naraslo. To je tajanstveno. Kada neprijatelj pokuša da spreči našu službu Gospodu – naš odgovor je u još jačoj službi. Kada slabi plaču u strahu, tada je vreme da se usklikne pobjeda.

“Znam tvoja dela, i da su zadnja brojnija nego prethodna.” I kao što smo već rekli, ovo doba je nazvano Mračno Doba zato što je ono zaista bilo najmračnije u celoj istoriji. To je bilo doba pape Inocencija III koji je tvrdio da je on “Hristov namesnik – i vrhovni suveren nad crkvom i svetom,” on je insistirao na INKVIZICIJI, koja je pod njegovom upravom prolila više krvi nego bilo koje drugo doba osim doba Reformacije. To je bio period Pornokracije, to jest vladavina bludnica. Sagarije III je imao ljubavnice i “ispunio papski kor ljubavnicama i vanbračnim sinovima i tako okrenuo papsku palatu u lopovsku jazbinu.” Anastazije III je bio udavljen od Maracije, koja je Sagariju bila ljubavnica. Jovan XI je bio Maracijin vanbračni sin. Jovan XII je bio unuk Marocije “koji je napastvovao udovice i device i na kraju bio ubijen prilikom čina preljuba od razljućenog muža.” To je bilo doba papskog krivovernog rascepa jer su nastale dve papske loze (jedna je vladala iz Avinjona a druga iz Rima) borili su se i proklinjali jedni druge. Ove pape nisu bili samo krivi za nemoralna seksualna dela (izdržavajući mnoštvo vanbračne dece, vršenje sodomije itd.), već su bili krivi i za prodavanje svešteničkih položaja onima koji su za to nudili najviše novca.

To je bio period u kojem je svetlost toliko slabo sijala kao nikada ranije, a ipak nekoliko vernika je radilo sve vatrenije da je čak pred kraj doba izniklo mnogo onih koji su pokušali doneti reformu. Njihov rad je bio sa toliko žara da su oni popločali put dolazećoj reformaciji. Zato kao što Reč kaže za to doba, “tvoja poslednja dela su brojnija od prethodnih.”

Reč, Tijatira, ima razna značenja od kojih je jedno “Neprekidna Žrtva.” Mnogi su za ovo verovali da je proroštvo što se tiče upotrebe mise neprekidno predstavljanje Hristove žrtve. To je jedna divna misao, ali to bi takođe moglo značiti i neprekidnu žrtvu u životima i delima pravih Gospodnjih vernika.

Sigurno je da su ovi sveti u Tijatiri bili kajmak na vrhu, puni Svetoga Duha i vere, stvoreni za Božija dela, prihvatajući Njegovu pohvalu, ne držeći svoje živote sebi dragim, već radosno dajući sve svoje kao ugodnu žrtvu Gospodu.

PREKOR

Otk. 2:20, “*Ali imam protiv tebe, to što podnosiš (tolerišeš) Jezabelu, ženu koja sama sebe naziva proročicom, i koja zavodi i uči moje sluge da bludno greše, i da jedu idolima žrtvovano meso.*”

Dakle, sa ovim stihom želim da odem dole u stih 23. da biste videli dokaz velike istine na koju sam vam sve vreme skretao pažnju. “A njenu ću decu udariti smrću; tako će sve crkve znati da sam Ja Onaj koji ispituje bubrege i srca.” Ja sam u stvari govorio sve vreme da su tamo postojale dve crkve, iako Duh govori obadvema u svakom dobu, kao da su one bile *jedna*. Ovde je jasno izjavljeno da postoje *crkve*, i potpuno je jasno izneseno da neke od ovih crkava ne znaju da je On Taj koji ispituje bubrege i srca. Ipak, On će im dokazati da je to tako. A sada pogledajmo, koje crkve će biti te koje ne znaju istinu? Naravno to je grupa lažnog čokota, zato što istinski vernici sigurno znaju da sud počinje od kuće Božije, i oni imajući Božiji strah, sude sebi da kasnije ne bi bili suđeni.

Dakle, zašto Bog ove crkve naziva Svojim crkvama iako su one lažne loze? Istina je u tome, jer su oni Hrišćani. Ali oni nisu Hrišćani od Duha. Oni su Hrišćani od tela. Oni uzalud nose Ime. Marko 7:7, “Uzaludno Me slavite (poštujete) učeći doktrine i zapovesti ljudske.” Ali zaista oni su Hrišćani, jer šta bi drugo oni mogli biti? Musliman je Musliman. To je njegova religija, bez obzira kako je on živi, dokle god se on u teoriji slaže sa onim što Kuran uči. Na isti način Hrišćanin je Hrišćanin dokle god se slaže sa činjenicom da je Isus Sin Božiji, rođen od device, da je bio razapet i umro, te ponovo ustao, i da je On spasitelj ljudskog roda, itd. (Ustvari, u Laodikejskom Dobu biće onih koji sebe nazivaju Hrišćanima zato što se slažu sa Isusovim kvalitetima, a daće

sebi pravo da poreknu Njegovo Božanstvo. Hrišćanski Naučnici su to već učinili kao i mnoštvo onih koji su propovedali Socijalno Evandjelje). On je nominalni Hrišćanin i pripada crkvi. Ali on nije ISTINITI ili Duhovni vernik. Ta vrsta vernika je od tih koji su kršteni u Telo Hristovo i Njegovi su delovi. Ali pored svega toga, u Božijem redu kukolj raste sa pšenicom i ne treba biti iščupan. To je Božija zapovest. Dan vezivanja i spaljivanja dolazi; ali ne još.

Zato Duh govori ovoj izmešanoj grupi. Dok jedne hvali, druge On kori. On je rekao šta je u redu sa istinitim vernicima. I On upozorava šta lažna loza mora učiniti ako želi postati opravdana pred Gospodom.

TA ŽENA JEZAVELJA

Apostol Jakov nam je pokazao kojim procesom deluje greh. U Jakovu 1:14-15, "Ali svaki je kušan kada ga vuče i mami njegova vlastita požuda; jer kada je požuda začeta, rađa greh, a greh kada je učinjen, prouzrokuje smrt." Dakle, ovo je tačno slika onoga što se dešavalo u crkvenim dobima. Pošto je greh započeo nigde drugde već u osećanjima, tako je crkvena smrt započela sa jednostavnim i samo malo приметnim delima Nikolaita. Od dela, to se pretvorilo u doktrinu. Od doktrine prigrlilo silu države i uvođenje paganizma. A sada, u ovom dobu ono ide svojoj proročici (učiteljici) i tako to putuje dalje dok se ne nađe u ognjenom jezeru, jer je to tačno gde će to završiti, u drugoj smrti.

Ceo taj Božiji povik protiv ovog četvrtog doba je usmeren protiv ove proročice, Jezabele. I da bismo razumeli zašto je On usmeren tako protiv nje, moraćemo pogledati njenu istoriju u Bibliji i kada nađemo šta je ona uradila tamo, znaćemo šta se dešava u ovom vremenu.

Prva i veoma važna stvar koju mi saznajemo o Jezabeli je da ona NIJE Abrahamova kćerka, a niti je njeno uključivanje u Izraelski narod duhovno priznato, kao što je to bio u slučaju s Rutom Moavkinjom. Ne zaista. Ova žena je bila kćerka Etabaala, kralja Sidonskoga (I Kraljevima 16:31), koji je bio sveštenik Aštarte. On je zauzeo presto ubivši svoga prethodnika Pelesa. Tako mi vidimo da je ona bila kćerka ubice. (Ovo nas sigurno podseća na Kaina.) I način na koji je ona postala sastavni deo Izraela nije išao kroz duhovni kanal koji je Bog odredio kao pristup za ulazak pagana; već ona je ušla unutra VENČANJEM sa Ahavom, kraljem deset plemena Izraelovih. Dakle,

ovo jedinstvo kao što smo to videli nije bilo duhovno; bilo je političko. I tako ova žena koja je bila prožeta idolopoklonstvom nije imala ni najmanju želju da postane vernica u Jedinog Istinitog Boga, već je radije upotrebila namere da Izrael udalji od Gospoda. Dakle, Izrael (deset plemena) je već znao šta je to značilo slavljenje zlatnog teleta, ali do tada oni nisu bili predani idolopoklonstvu, jer su slavili Boga i priznavali su zakon Mojsijev. Ali od vremena Ahavovog venčanja s Jezabelom, idolopoklonstvo je napredovalo kao smrtna moda. Kada je ova žena postala sveštenica u hramovima koje je ona podigla Aštarti (Venus) i Balu (bogu sunca), dogodilo se da je Izrael došao u kriznu tačku svoga života.

Sa ovim mislima u svom umu mi možemo razmatrati šta Božiji Duh iznosi u Tijatirskom Dobu. Ovde je to.

Ahav se oženio Jezabelom, i on je to učinio kao politički manevar da bi ojačao svoje kraljevstvo i osigurao ga. To je tačno ono što je crkva uradila kada se venčala za vreme Konstantina. Oboje su se spojili zbog političkih razloga, iako su to samo umotali u duhovnu klimu. Dakle, niko me ne može ubediti da je Konstantin bio Hrišćanin. On je bio paganin koji je izgledao kao da ima Hrišćansku bojnu opremu. On je crtao bele krstove na vojničkim štitovima. On je bio osnivač Vitezova od Kolumbusa. Postavio je krst na toranj Svete Sofije (crkva u Carigradu) i time započeo tradiciju.

Bila je to Konstantinova ideja da poveže zajedno, sve pagane, nominalne Hrišćane i istinske Hrišćane. I za trenutak izgledalo je kao da će u tome biti uspeha, te da će pravi vernici povratiti one koji su odstupili od Reči. Ali kada su uvideli da ih ne mogu vratiti nazad u istinu, bili su primorani da se odcepe od političkog tela. I kada su to uradili bili su prozvani jereticima i proganjani.

Dopustite mi da upravo ovde kažem da mi imamo istu stvar koja se upravo sada događa. Svi ljudi se udružuju. Oni pišu Bibliju koja će sigurno odgovarati svima, bilo da je Jevrej, Katolik ili Protestant. Oni imaju svoj vlastiti Nikejski Sabor ali ga oni zovu Ekumenski Sabor. I da li znate protiv koga se sve ove organizacije bore? Oni se bore protiv istinskih Pentakostalaca. Ne mislim na organizaciju koja se zove Pentakostalna. Ja mislim na one koji su Pentakostanci zato što su ispunjeni Svetim Duhom i poseduju darove i znake u svojoj sredini zato što hodaju u istini.

Kada se Ahav venčao s Jezabelom on je prodao svoje prvorodstvo. A kada se vi pridružite jednoj organizaciji, vi prodajete vaše prvorodstvo, brate, bilo da vi želite to verovati ili ne. Svaka Protestantska grupa koja je ikada izašla napolje, a onda se vratila nazad prodala je svoje prvorodstvo, i kada vi prodajete vaše prvorodstvo, vi ste upravo kao Isav – a posle možete vikati, kajati se i sve što želite, ali vam to neće doneti nikakvog dobra. Postoji samo jedna stvar koju možete uraditi, a to je, “Izađi iz nje, narode moj, i prestani biti učesnik u njenim gresima!” I sada ako mislite da nisam u pravu, odgovorite mi samo na ovo pitanje. Može li mi i jedan čovek reći koja crkva ili pokret Božiji je ikad imala probuđenje i da se vratila nazad nakon što je završila u organizaciji i postala denominacija? Čitajte vašu istoriju. Ne možete naći niti jednu – baš nijedan slučaj.

To je bio ponoćni čas za Izrael kada je prihvatio udruženje sa svetom i napustio Duhovno za političko. Isto tako bio je ponoćni čas za crkvu kada je u Nikeji učinila istu stvar. To je i sada ponoćni čas kada se crkve udružuju.

Kada je Ahav oženio Jezabelu, on je njoj dopustio da uzme državni novac i podigne ogromne hramove u čast Aštarte i Baala. Jedan takav hram podignut Baalu bio je dovoljno velik da celi Izrael uđe u njega i da tamo proslavlja. I kada su se Konstantin i crkva venčali, on je crkvi dao zgrade, i postavio oltare i likove, i organizovao hijerarhiju koja je već tada bila razvijena.

Kada je Jezavelja dobila silu države iza sebe, ona je silom nametnula svoju religiju narodu i ubijala proroke i sveštenike Božije. To je bilo tako loše vreme da je Ilija, glasnik toga doba, pomislio da je on jedini koji je ostao; ali Bog je imao još 7000 onih koji nisu savili kolena pred Baalom. I upravo sada, tamo među tim denominacijama Baptista, Metodista, Prezbiteterijanaca i ostalih, ima nekih koji će izaći napolje i vratiti se k Bogu. Želim da znate da ja nisam sada, a niti sam ikada bio protiv ljudi. To je denominacija – sistem organizacija protiv kojih sam ja. Ja moram biti protiv toga jer Bog to mrzi.

A sada, zaustavimo se ovde i razmotrimo to što smo izneli o slavljenju u Tijatiri. Rekao sam da su oni slavili Apolona (boga sunca), zajedno sa carem. Dakle, ovaj Apolon je bio nazvan ‘zaštitnik od zla’. On je odvrćao zlo od ljudi. On ih je blagoslovio, bio pravi bog njima. On je imao ulogu da uči ljude. On im je objašnjavao način slavljenja, i

obrede u hramovima, službe bogovima, o žrtvama i smrt, i život posle smrti. Način na koji je on ovo činio je bio kroz poročicu koja je sedela u zanosu na tronošću. Moj! Da li vi to vidite? Ovde je ta proročica nazvana Jezavelja i ona uči ljude. A njeno učenje je usmereno da obmane Božije sluge i navede ih da čine blud. Dakle, blud znači 'slavljenje idola'. To je njegovo duhovno značenje. To je jedno ilegalno jedinstvo. Ahavovo jedinstvo i Konstantinovo jedinstvo su u oba slučaja bili ilegalni. Obojica su vršili duhovno bludništvo. Svaki bludnik će završiti u ognjenom jezeru. Bog je tako rekao.

Zato, učenje Katoličke Crkve (crkva je ženskog roda, jedna žena), poriče Reč Božiju. A papa koji je doslovno Apolon u modernoj verziji uči i vodi narod udruženju s idolima. Rimski crkva je postala lažna proročica za narod, zato što je ona oduzela Reč Gospodnju od ljudi i dala svoje vlastite ideje o onome što je vezano za oprostjenje greha, šta donosi blagoslove Božije; i sveštenici su otišli toliko daleko da kategorično tvrde da imaju moć ne samo u životu, već i u smrti. Oni sami od sebe naučavaju da postoji čistilište, iako vi to ne možete pronaći u Reči. Oni uče da će vas molitve, mise i novac izvesti iz čistilišta u nebo. Dakle ceo sistem koji se bazira na njenom učenju je lažan. Taj sistem ne počiva na sigurnom temelju Božijeg otkrivenja po Njegovoj Reči već leži na promeni, potopljivim peščanim obalama njihovih vlastitih đavolskih neistina. Crkva je otišla pravo iz organizacije u denominaciju i odatle u lažno učenje. To je tačno. Rimokatolici ne veruju da je Bog u Njegovoj Reči. Ne gospodo. Ako bi oni to verovali oni bi se morali pokajati i vratiti nazad, ali oni kažu da je Bog u Njegovoj crkvi. Tako to bi Bibliju načinilo istorijom Katoličke Crkve. Ali to nije tako. Pogledajte šta su oni učinili samo sa krštenjem u vodi. Oni su mu oduzeli vrednost Hrišćanskog krštenja i načinili ga paganskim sa titulama. Dozvolite mi da vam ispričam jedno iskustvo koje sam imao sa Katoličkim sveštenikom. Devojka koju sam jednom krstio postala je Katolkinja, i zbog toga sveštenik je želeo pričati sa mnom u vezi nje. Pitao me je kakvu vrstu krštenja je ona imala? Odgovorio sam mu da sam je krstio Hrišćanskim krštenjem, koje je jedina vrsta koju sam poznavao. Ja sam je sahranio u vodi u Ime Gospoda Isusa Hrista. A sveštenik je dao primedbu rekavši da je i Katolička Crkva nekada tako radila. Odmah sam ga upitao kada je Katolička Crkva tako krstila, jer čitajući njenu istoriju nisam to nigde pronašao. On mi je rekao da se to nalazi u Bibliji, i da je Isus

organizovao Katoličku Crkvu. Pitao sam ga da li on misli da je Petar bio zaista prvi papa. On je potvrdno rekao da je Petar bio. Pitao sam ga, da li to što su mise izrečene na latinskom s ciljem da daju uverenje potpune ispravnosti i zatim da se nikada ne izmene. Rekao je da je to istina. Rekao sam mu da mislim da su oni odlutali dalekim putem od onoga što su imali u početku, i dao sam mu do znanja, da ako je Katolička Crkva zaista verovala u knjigu Dela Apostolskih, da sam ja onda jedan staromodni Katolik. On mi je rekao da je Biblija izveštaj Katoličke Crkve i da je Bog bio u crkvi. U tome se nisam složio sa njime jer Bog je u Svojoj Reči. Neka Bog bude istinit, a svaki čovek lažan. Ako vi oduzmete ili dodate toj Knjizi, Bog je obećao prokletstvo onima koji dodaju ili oduzimaju, te da će im uzeti udeo iz Knjige Života ako se usude oduzeti od Nje. Otk. 22:18-19.

Dopustite mi da vam samo pokažem kako Rimokatolička crkva veruje da je Bog u crkvi umesto u Reči. Ovde imam jedan izvod iz dnevnika pape Jovana XXIII. “Moje iskustvo kao pape za ove tri godine, pošto u ‘strahu i drhtanju’ ja prihvatam ovu službu u potpunju poslušnosti *Gospodnjoj Volji, koja mi je predana preko Udruženja Svetih Kardinala na tajnom sastanku*, ovo glasanje prihvatio sam prema ovom načelu i dobio trajni razlog da budem istinit prema tome; apsolutno verujući u Boga, u svemu što se tiče sadašnjeg, i savršenog mira u pogledu budućnosti.” Ovaj papa je tvrdio da je Bog govorio kroz crkvu otkrivajući Svoju volju. Koliko je to pogrešno. Bog je u Njegovoj Reči i govori Svojom Rečju otkrivajući Svoju volju. On je ovde takođe potvrdio da je postavio apsolutno poverenje u reč ljudi i mirno se tome podložio. To zvuči tako divno ali ipak toliko je pogrešno. Upravo kao izopačenje u Edenskom Vrtu.

A sada, otidimo u Otk. 17. i pogledajmo ovu ženu, crkvu, koja živi na lažnim proročanstvima, a ne na Reči Božijoj. U prvom stihu Bog je naziva velikom bludnicom. Zašto je ona bludnica? Zato što je u idolopoklonstvu. Ona je uvukla ljude u istu stvar. Šta je lek za idolopoklonstvo? Reč Božija. Tako ova žena je bludnica zato što je napustila Reč. Tamo ona sedi na mnogim vodama, što znači mnoštvo naroda. I ovo sigurno treba da je lažna crkva zato što je Božija crkva mala – malo je onih koji nalaze put.

Primitite kakva je ona u Božijim očima, bez obzira kako ona divno izgleda u ljudskim očima i koliko filozofski ona zvuči. Ona je pijana u svome bludništvu. Ali ona je bila pijana od krvi mučenika. Baš kao

Jezavelja, koja je pobila proroke i sveštenike i uništila Božije ljude, koji nisu kleknuli da bi slavili Baala. I to je tačno ono što je učinila i Katolička crkva. Ona je pobila one koji se nisu poklanjali papskoj vlasti. Oni koji su želeli Reč Božiju umesto ljudske nauke bili su pogubljeni, obično okrutnim metodama. Ali ova crkva koja je činila ubistva sama je bila mrtva a to nije znala. U njoj nije bilo života i nikada je nisu pratili znaci.

PROSTOR ZA POKAJANJE

Otk. 2,21: *“Dao sam joj vreme da se pokaje od njenog bluda, ali se ona nije pokajala.”* Znete li da je ova crkva u stvari bila grešnja od Ahava? Znete li da se on za trenutak bio pokajao i hodao ponizno pred Bogom? Ali vi to ne možete reći za Rimokatoličku crkvu. Ne nikako. Ona se nikada nije pokajala, već je tvrdokorno uništavala svakoga ko je nju navodio na pokajanje. To je po istoriji. A Bog je nastavio da podiže ne samo glasnike svakom dobu, već je podizao i neke divne pomoćnike ovim glasnicima. On je svakom dobu dao neke divne ljude Božije a oni su radili sve što su mogli da crkvu vrate nazad k Bogu. Bog joj je sigurno dao priliku i pomoć da bi se pokajala. A da li se ona ikada pokajala i to pokazala svojim rodovima? Ne nikada. Ona to nikad nije učinila, a niti će učiniti. Ona je pijana. Ona je izgubila smisao za duhovne stvari.

Dakle, nemojte se dati zbuniti i misliti da se Rimska Crkva pokajala za pokolj svetaca radi toga što se pokušava ujediniti sa Protestantima i čini da se njene veroispovesti svrstaju u Protestantske veroispovesti. Ona se nije nikad niti jednom izvinula i rekla da je grešila zbog svojih masovnih ubistava. A ona to i neće. I nije važno koliko sočno i slatko se ona prikazuje u ovom specifičnom vremenu, ona će opet činiti ubistva, jer ubistvo leži u njenom zlom i nepokajanom srcu.

PROROŠTVO O BLUDNIČINOM SVRŠETKU

Otk. 2:22-23, *“Gle, Bacam je na postelju i one, koji čine preljubu sa njom u veliku nevolju, ako se ne pokaju od svojih dela. I njenu decu ubiću sa smrću i poznaće sve crkve da sam Ja koji ispituje bubrege i srca; i daću svakome po njegovim delima.”*

Šta? Zar ova žena ima decu? A ona je bludnica? Ako je to slučaj da je ona dobila decu kroz bludničenje, onda ona mora biti spaljena u vatri kao što to kaže Reč. To je potpuno istina. Tu je njen kraj i ona će biti spaljena u vatri. Njen kraj je ognjeno jezero. Ali stanite i razmislite o ovoj deci na trenutak. Žena je biće iz koje izlaze deca. Evidentno je da je ova žena imala decu koja su izašla iz nje ali ona su učinila istu stvar koju je ona uradila. Pokažite mi makar jednu crkvu da je izašla iz organizacije a da se nije vratila ponovo u nju. Nema ni jedne takve. Ni jedne. Luterani su izašli napolje a onda su se ponovo organizovali i danas su ruku pod ruku sa ovim ekumenskim pokretom. Metodisti su izašli napolje a onda su se ponovo organizovali. Pentakostalci su takođe izašli napolje a onda se opet organizovali. Dogodiće se još jedan izlazak napolje, i slava Bogu da se oni neće organizovati ponovo zato što oni znaju istinu. Ta grupa će biti Nevesta poslednjeg dana.

Dakle, ovde je rečeno da je bludnica imala decu. I šta su bila ta deca? Deca su bila ćerke, jer su one bile crkve baš kao što je bila i ona. Pogledajte, ovde je vrlo interesantna tačka. Jezavelja i Ahav su imali kćer. Ta njihova ćerka se udala za Jorama, sina Jošafata i u II. Kraljevima 8:18 kaže, “Joram je išao po putu svoga svekra (Ahava).” On je otišao pravo u idolopoklonstvo ovom bračnom vezom. On je odveo bogobojazne i bogoslavljeničke Judejce u idolopoklonstvo. To je baš isto što su učinile i sve ove crkvene kćeri, kao što sam i ukazao na to. One su započele s istinom a onda se venčale s organizacijom napustivši Reč zbog tradicija, veroispovesti itd. A sada, dopustite mi da to razjasnim. U Jevrejima 13:7 se kaže, “Sećajte se svojih vođa koji su vam govorili Reč Božiju.” Reč je ta koja vlada nad nama, a ne ljudi. Dakle, čovek kao muž je glava ženi. On vlada nad njom. Ali crkva je žena, takođe, i njen vladar je Reč. Isus je Reč. Ako ona odbaci Reč i uzme ma koje drugo vodstvo, ona je preljubnica. Dakle, imenujte mi i jednu crkvu koja nije odustala od Reči radi tradicija i veroispovesti. Sve one su preljubnice – kakva majka, takve kćeri.

Kakva će biti kazna bludnici i njenoj deci? Dakle, ta kazna će biti dvostruka. Prvo je On rekao, “Baciću je na postelju.” Prema poslednjem delu 22.-og stiha, to će biti postelja nevolja, ili velike patnje. A to je tačno ono što je Isus rekao u Mateju 25: 1-13. Tamo je bilo deset devica. Pet ih je bilo mudrih a pet ludih. Pet mudrih je imalo ulje (Sveti Duh) a onih pet ostalih nisu imali. Kada je vika došla, “Pogledajte Mladoženja dolazi”, pet ludih je pojurilo da traži ulje dok

su mudre otišle na venčanje. Pet onih koje su ostale napolju su bile ostavljene za veliku nevolju. To je ono što će se desiti svakome ko ne ode gore u uznesenju. To je ono što će doći na bludnicu i njene kćeri. Drugo, kaže se da će ih baciti u smrt ili kako bukvalni prevod kaže, “Pustiću ih da budu stavljeni na smrt smrću.” Ovo je čudan izraz. Mi bismo možda rekli, “Neka čovek bude stavljen u smrt, vešanjem ili električnom stolicom ili na neki drugi način.” Ali ovde je rečeno, “Neka budu stavljeni na smrt smrću.” Sama smrt je prokletstvo njihove smrti. A sada, želim da ovo vidite jasno, tako da ću ponovo napraviti jednu ilustraciju Jezaveljine kćeri, koja se udala u Judejsku kuću i time je odvodi pravo u idolopoklonstvo, i to prouzrokuje da Bog njih predaje smrti. To je ono što je Valam uradio takođe. Tako ovde je bila Jezavelja sa njenim paganizmom. A tamo preko je Juda koji ispravno slavi Boga i živi po Reči. Tada Jezavelja udaje svoju kćerku za Jorama. Istog trenutka kada se to desilo, Joram je učinio da ljudi postanu idolopoklonici. A u momentu te ženidbe, Juda je umro. Duhovna smrt je ušla unutra. U momentu kada se prva Rimaska Crkva organizovala, umrla je. I u momentu kad su se Luterani organizovali, smrt je ušla unutra i oni su umrli. Pentakostanci su došli poslednji i oni su se organizovali. Duh je otišao, iako oni to ne veruju. Ali On jeste. Taj brak je doneo smrt. A onda je svetlo o Jednom Bogu došlo. Oni su se organizovali i takođe umrli. A onda nakon što je vatra Božija pala na Reku Ohajo u 1933-ćoj godini, isceliteljsko probuđenje je prešlo preko sveta, ali to nije došlo ni kroz jednu organizaciju. Bog je napustio Pentakostalne grupe, i ostale organizacije, i ono što će On raditi u budućnosti biće izvan organizacija takođe. Bog ne može raditi kroz mrtve. On može raditi jedino kroz ŽIVE ljude. Ti živi članovi su izvan Vavilona. I tako vidite, “Smrt” ili “Organizacija” su došli, i crkva je umrla, ili da to načinim jasnijim, smrt se nastanila tamo gde je nakratko vladao ŽIVOT. Kao što je originalna Eva donela smrt ljudskom rodu, tako je i organizacija donela smrt, jer je organizacija proizvod dvostrukog izopačenja, Nikolaitizma i Valamizma, propagiranih od proročice Jezabele. Dakle, Eva je trebala biti spaljena sa zmijskim radi njihovog užasnog dela. Ali Adam je intervenisao, uzimajući nju brzo sebi nazad tako da je ona bila spašena. Ali kada ova Sotonska religija ode punim kursom do kraja doba, neće nikoga biti da interveniše, i ona će biti spaljena sa njenim zavodnikom, tako da će bludnica, njene kćeri, antihrist i Sotona završiti u ognjenom jezeru.

I upravo ovde ja ću sam sebe malo preteći iako sam možda ovo trebao ostaviti za poruku zadnjeg vremena, ali mi se čini kao da je baš sada u redu da to iznesem, zato što se ovo toliko jasno odnosi na organizaciju i ono što će se dogoditi kroz nju. I ja vas želim upozoriti. Otkrivenje 13:1-18, “Potom opazih gde iz mora izlazi zver sa deset rogova i sedam glava. Nosila je na rogovima deset kruna, a na svojim glavama bogopogrдна imena. Ta zver koju sam video ličila je na leoparda, a noge su joj bile kao u medveda, a usta kao u lava. Zmaj joj predade svoju moć, svoje prestolje i veliku vlast. I video sam jednu od njenih glava kao ranjenu na smrt. Ali njena se smrtonosna rana iscelila. I sva se zemlja zanese za zveri. A ljudi se pokloniše zmaju što je zveri predao vlast, i pokloniše se i zveri s rečima, ‘Ko je jednak zveri i ko se može boriti protiv nje?’ I bila su joj dana usta koja su govorila ohole reči i bogohuljenja, i vlast da to čini četrdeset i dva meseca. Tada ona otvori usta da izgovara uvrede protiv Boga, i bogohuli Njegovo ime, Njegovo boravište, i one koji stanuju na nebu. I beše joj dopušteno da povede rat protiv svetih i da ih pobedi; i dana joj je vlast nad svakim plemenom i pukom, jezikom i narodom. I pokloniće joj se svi stanovnici zemlje, svaki čije ime od postanka sveta ne stoji upisano u Knjizi Života zaklanog Jagnjeta. Ko ima uho, neka čuje. Ko je određen za ropstvo ide u ropstvo. Ko je mačem ubijao, od mača mora i poginuti. Na tome se temelji strpljenje i vera svetih. Potom opazih drugu zver gde izlazi iz zemlje; imala je dva roga kao u jagnjeta, a govorila je kao zmaj. Svu vlast prve zveri ona vrši u njenoj službi i čini da se zemlja i njeni stanovnici klanjaju prvoj zveri kojoj bi izlečena smrtna rana. Ona čini velika čudesa, tako da i vatru s neba spušta na zemlju na očigled ljudi. I zavodi stanovnike zemlje čudesima koja su joj dana da ih čini u službi zveri; savetujući stanovnicima zemlje da naprave lik zveri, koja bi ranjena mačem, a osta živa. Čak joj je bilo dopušteno da udahne život liku zveri, tako da lik zveri progovori i prouzrokuje da se pobiju svi koji se ne htedoše pokloniti liku zveri. Ona čini da svi, mali i veliki, bogati i siromašni, slobodni i robovi, prime žig na desnicu, ili na čelo i da niko ne može ni kupiti ni prodati ako nema udaren žig ili ime zveri ili broj njenog imena. Ovde je mudrost. Neka onaj koji razume izračuna broj zveri, jer je to broj čoveka; a njegov je broj šeststotina šezdeset i šest.”

Ova glava pokazuje silu Rimokatoličke Crkve i šta će ona učiniti kroz organizaciju. Zapamtite ovo je lažna loza. Ona navodno nosi ime

Gospodnje, ali čini samo laž. Njeno vodstvo nije od Gospoda, već od Sotone. Ono se konačno završava potpuno poistovećeno sa zveri. Bludnica koja jaše na skerletnoj zveri jasno pokazuje da je njena moć i sila u bogu sile (Sotoni), a ne u našem Bogu, Gospodu Isusu Hristu.

U Stihu 17, jasno je pokazano da će ona dobiti kontrolu nad svetskom ekonomijom, jer ni jedan čovek neće moći prodavati, a ni kupovati bez nje. Ovo je obrazloženo u Otkrivenju 18:9-17 što pokazuje njene veze sa kraljevima, knezovima, i trgovcima, svima onima koji imaju vezu sa Rimom i trgovinom.

U Otk. 13:14, mi smo naučili da zver širi svoj uticaj kroz lik koji je bio izgrađen za nju. Lik koji je izgrađen je širom rasprostranjen svetski ekumenski sabor, u koji će se sve organizovane crkve skupiti sa Rimokatoličkom (oni to već sada čine.) Potpuno je moguće da će ovo jedinstvo doći sa svrhom da zaustavi silu komunizma. Ali pošto je komunizam bio kao Nabuhodonozor podignut da spali telo bludnice, Rim će biti pobeđen i uništen. A sada razmotrite, gde god je Rimaska Crkva proširila svoj uticaj, i komunizam je tamo sledio. To treba tako biti. I dopustite mi da vas sada upozorim, nemojte misliti da je komunizam vaš jedini protivnik. Ne, nikako. Katolička crkva je vaš neprijatelj puno više.

Dakle, pročitajmo Otk. 13:1-4, i to uporedimo sa Otk. 12:1-5. U Otk. 13:1-4, "Potom opazih gde izlazi iz mora zver sa deset rogova i sedam glava. Nosila je na rogovima deset kruna, a na svojim glavama bogopogrдна imena. Ta zver koju sam video ličila je na leoparda, a noge su joj bile kao u medveda, a usta kao u lava. Zmaj joj predade svoju moć, svoj presto i veliku vlast. I video sam jednu od njenih glava kao smrtno ranjenu; ali njena smrtna rana isceli. I sva se zemlja zanese za zveri. Ljudi se pokloniše zmaju što je zveri predao vlast, i pokloniše se i zveri s rečima, ko je kao zver? Ko se može boriti protiv nje?" A u Otk. 12:1-5, "Potom se u nebu pokaza veličanstven znak; žena obučena u sunce, mesec pod njenim nogama, a na glavi joj venac od dvanaest zvezda. Bila je trudna i vikala je u bolovima i mukama rađanja. Zatim se pokaza drugi znak u nebu; velik zmaj plamene boje sa sedam glava i deset rogova. Na glavama mu sedam kruna. Njegov rep pomete trećinu nebeskih zvezda i surva ih na zemlju. Zmaj stade pred ženu koja je imala roditi, da joj proždere dete čim ga rodi. I ona rodi muško dete, koje će vladati svim narodima gvozdenom palicom. Njeno dete bi doneseno k Bogu i Njegovu prestolu." U obe navedene zveri nalazimo

Sotonu i njegovu Sotonsku religiju. U Otk. 14, zver koja je bila ranjena na smrt ali je ponovo oživela je carski paganski Rim koji je pao pod napadima varvara i time izgubio svoju svetsku moć. Ali on je povratio vlast u paganskom Rimu. Da li vidite to? Narod koji je vladao nakon što je sve slomio i koji je postao najjače carstvo za koje se ikada znalo, konačno je bio ranjen na smrt. Njegova moć je fizički umrla ako se razmotri njegova vojna moć. Ali u vreme Konstantina, on se vratio ponovo u život jer je papski Rim prodeo u celi svet i njegova sila je apsolutna. On korisit kraljeve i trgovce i u svojoj mrtvoj religiji i finansijskoj sili, on vlada kao božanstvo ovog sadašnjeg vremena. On je takođe i zmaj koji je stajao čekajući da proždere muško dete. Herod je pokušao da ubije Gospoda Isusa, ali nije uspeo. Ali malo kasnije Isusa su razapeli Rimski vojnici, ali sada je uzdignut na presto.

Dakle, sa ovim što sam upravo rekao, podsećamo se Danielove vizije. Poslednji deo lika, odnosi se na poslednju svetsku silu koju nalazimo u nogama toga lika. One su bile od gvožđa i gline. Vidite gvožđe je Rimsko Carstvo. Ali sada to više nije čvrsto gvožđe. Jer je sa njim pomešana glina. Iako je ono tamo u svetskim aferama i demokratskim nacijama i u despotskim. Rimaska Crkva je u svakoj naciji. Ona je izmešana u svima.

Dopustite mi da vam nešto malo kažem o gvožđu i glini. Sećate li se kada je Hruščov lupio svojom cipelom o sto u Ujedinjenim Nacijama? Dakle, tamo je bilo pet istočnih nacija i pet zapadnih. Hruščov je govorio kao predstavnik istoka, a predsednik Ajzenhauer za zapad. U Rusiji, Hruščov je glina, a Ajzenhauer znači gvožđe. Dvoje najvećih vođa sveta, dva velika palca na stopalima jedan od gvožđa, a drugi od gline, bili su jedan pored drugog. Mi smo na kraju svega.

U stihu 4 postavljeno je pitanje, “Ko se može boriti protiv zveri?” A sada u ovo vreme postoje neka velika imena u svetu. Postoje neke moćne nacije, ali Rim je taj koji upravo sada poziva na slogu. Papa je za volanom. I njegova sila će narasti. Niko ne može ratovati protiv njega.

U stihu 6 “Tada on otvori usta da bogohuli.” (Učeći doktrine i zapovesti ljudske, onih koji su naduveni, oholi, ljubitelji zadovoljstava, imajući obličje pobožnosti a poričući njenu silu.) On bogohuli ime Božije – primenjivanjem titula, umesto Imena i odbijajući da učini drugačije.

U stihu 7, “I beše joj dano da povede rat protiv svetih.” Proganjanja – smrt istinskim vernicima i sve to u Ime Gospodnje s ciljem da Ime Božije bude bogohuljeno, isto kao što je to u Rusiji, zbog onog što je Katolička religija tamo učinila.

U stihu 8, “I pokloniće se svi stanovnici zemlje, svi čija imena od postanka sveta ne stoje upisana u Knjizi Života zaklanog Jagnjeta.”

Hvala Bogu jer ovce se neće njoj pokloniti, a svi osim izabranih će biti prevareni. Ali izabrani neće biti prevareni. Zato što oni slušaju Pastirov glas i idu za Njim.

Zato vidite, tu je ono što smo pokušali da vam pokažemo. Ovo seme smrti koje je počelo u prvom dobu – seme organizacije, je konačno izraslo u drvo u kojem su se sve zle ptice nastanile. I pored njenih tvrdnji da je ona davalac života, ipak ona je davalac smrti. Njen plod je SMRT. Oni koji imaju udela s njom, mrtvi su. Ovaj moćni svetski sistem crkava koji obmanjuje svet govoreći da je u njoj fizičko i duhovno spasenje zavodi i uništava mnoge. I ne samo što je ona poistovećena sa smrću, već je ona mrtav leš koji će biti osuđen na smrt smrću, a to je ognjeno jezero. O, ti ljudi će uvideti kakav će im biti kraj ukoliko ostanu u njoj. “Izađite iz nje, jer zašto da umrete?”

KONAČNO UPOZORENJE

Otk. 2,23: “*A njenu ću decu udariti smrću; i sve će crkve znati da sam ja onaj koji ispituje bubrege i srca. I svakom ću od vas platiti prema vašim delima.*”

Bog gleda na srce. To se nikada nije promenilo. A i nikad se neće promeniti. Ovde, kao i u svim dobima postoje dve grupe, obe obznanjaju svoje otkrivenje dobijeno od Boga i njihov odnos prema Bogu. “Ipak, čvrsto stoji Božiji temelj, imajući ovaj pečat, *Gospod zna svoje.*” II. Timotejeva 2:19. “Gospod ispituje bubrege.” Reč ‘ispituje’ znači ‘tragati’ ili ‘pratiti’. Bog istražuje naše misli (bubrege); On zna šta je u našim srcima. On vidi naša dela koja su definitivna manifestacija onoga što leži u nama. Iz srca izlazi ono što je pravedno ili zlo. Naši motivi, naše namere – sve je Njemu poznato dok posmatra svako naše delo. Svaki čin, svaka reč će biti donešena na sud kada bude dat izveštaj o našem životu. Pred lažnom lozom nije postojao Božiji strah i zato će oni skupo platiti. Neka svi koji ispovedaju Njegovo Ime,

žive svetim životom. Mi možemo obmanuti ljude ali ne možemo Gospoda.

OBEĆANJE U TIM MRAČNIM DANIMA

Otk. 2:24-25. *“A vama ostalima u Tijatiri Ja kažem, koji ne delite ove nauke, koji niste upoznali Sotonine dubine, kako ih nazivaju; izjavljujem da vam ne namećem drugog bremena. Ali ono koje imate držite čvrsto dok Ja ne dođem!”* A sada pre nego što uđemo u obećanje dopustite mi da vam ponovo pokažem da crkva o kojoj Duh govori ovde ima dve loze, čije uvijajuće grane njih sačinjavaju. *“A vama ostalima u Tijatiri Ja kažem, koji god ne delite ovu doktrinu.”* Ovde je to. On govori obema grupama. Jedni imaju ovu nauku, a drugi nemaju. Ovde su oni rasejani širom nacija i svaka ima svoju nauku, koja je u suprotnosti sa onom drugom. Jedna je od Boga, poznavajući Njegove dubine, a druga je od Sotone poznavajući njegove dubine.

“Neću vam nametnuti drugog bremena.” Reč breme znači teret ili pritisak. Pritisak Mračnih Doba je bio pokloni se ili ćeš biti slomljen. Pokloni se ili umri. To je bila inkvizicija, sila carstva koja je podržavala Sotonsko slavljenje. Organizujte se ili platite svojim životom. Svako doba je imalo svoj pritisak. Na primer veliki pritisak poslednjeg doba je pritisak bogatstva, olakog života i nervozne tenzije u složenom vremenu za koje kao da nismo podesni da u njemu živimo. U ovom četvrtom dobu izgledalo je kao da su imali jasno i odsečno breme. Trebalo je odbaciti Rim, i ustati za Reč čak do smrti.

“Oni koji nisu upoznali Sotonske dubine.” Izgleda da je ovaj stih bio izostavljen od komentatora, jer kao da oni nisu bili sposobni da otkriju koju doktrinu ili kakvu vrstu iskustva sadrži ovaj izraz. U stvari jednostavno je znati šta se tu mislilo. Hajde da najpre saznamo šta je dubina Božija, a suprotno će biti istina za Sotonsku dubinu. U Efežanima 3:16. *“Da vam udeli po bogatstvu Svoje slave, da ojačate po sili u Njegovom Duhu u unutrašnjem čoveku; i Hrist da prebiva verom u vašim srcima i budite ukorenjeni i utemeljeni u ljubavi, da biste mogli shvatiti sa svim svetima, šta je širina i dužina i dubina i visina, i poznati ljubav Hristovu koja nadilazi znanje, da budete ispunjeni do sve punine Božije.”* Dakle, prema ovim stihovima, kada čovek iskusi dubinu Božiju u svom životu, a to je u stvari lično iskustvo Duha Božijeg koji je nastanjen u njemu, i njegov um je prosvetljen mudroču

i znanjem Božijim kroz Reč. Ali Sotonska dubina će biti u tome što će on pokušati uništiti ovo. On će kao i uvek pokušati naći zamenu za ovu realnost Božiju. Na koji će način on to učiniti? On će odstraniti poznanje o istinitom Bogu – uništavajući Reč, a nametnuće svoju vlastitu reč, “Zar je zaista Bog rekao?” On će onda zameniti našeg Hrista u našem duhu. On će to uraditi, kao što je prouzrokovao da Izrael postupi sramno; na način da ljudsko biće vlada kao kralj umesto Boga. Iskustvo nanovorođenja će biti zamenjeno sa priključenjem crkvi. Dubine Sotonine su ušle u to doba. A plod te dubine su Sotonske laži, ubice i užasni zločini koji su izašli iz toga.

NAGRADA

Otk. 1:26-29, *“Ko pobedi i održi Moja dela do kraja, njemu ću dati vlast nad narodima; i on će ih pasti gvozdеноm palicom i razbijaće ih kao što se razbijaju glinene posude, kao što sam i Ja primio vlast od Svoga Oca; i daću mu jutarnju zvezdu. Ko ima uho, neka čuje, šta govori Duh crkvama.”*

“Ko pobedi i održi Moja dela do kraja.” Veoma je primetno iz ove primedbe, koju navodi Duh u vezi dela, da Gospod nastoji pridobiti Svoje da uvide šta On misli o pravednim delima. On spominje dela četiri puta. A ovde On kaže, da onaj koji nastavi činiti Njegova dela verno do kraja, da će mu biti dana vlast nad narodima, i biće jak, sposoban, odlučan vladar, koji će lako moći izaći na kraj sa svakom situacijom, čak i najočajniji neprijatelj biće razbijen ako bude potrebno. Njegova demonstracija vlasti i sile biće identična Sinu. Ovo je zaista zapanjujuće. Ali pogledajmo ovo obećanje u svetlu tog doba. Moćni Rim s državom koja ga podupirala, upotrebivši kraljeve, vojske i zakonodavce, lomi i gazi sve pred sobom. On je ubio milione i žudi za smrću još miliona onih koji mu se neće pokloniti. On postavlja kraljeve bez tolerancije ili ih obara kad god to može. Da, njegovo mešanje je prouzrokovalo da narodi padnu zato što je on odredio da uništi izabranike Božije. Njegova dela su dela đavola, jer on ubija i laže kao što i jeste. Ali dolazi dan kada će Gospod reći, “Dovedite mi neprijatelje Moje preda me i ubijte ih.” Onda će pravednici biti sa svojim Gospodom kada Njegov pravedni gnev padne na bogohulnike. Pravednici će doći sa Njim u slavi, i uništiće one koji su uništavali zemlju i činili pustoš nad Božijim svecima. Ovo doba je bilo doba

okretanja obraza, užasne muke; ali dolazi dan kada će istina nadvladati i ko će stajati u njenom žarištu i biti siguran? Samo otkupljeni od Gospoda.

“I daću mu jutarnju zvezdu.” Prema Otkrivenju 22:16, i II. Petrova 1:19, Isus je Zvezda Danica. “Ja sam izdanak i potomak Davidov, sjajna jutarnja zvezda.” “Dok dan ne osvane, i ne podigne se jutarnja zvezda u vašim srcima.” Duh je taj, koji daje obećanje izabranima u Mračnom Doku i u dobima koja dolaze.

Kao što smo već to rekli, Isus je identifikovao Sebe sa glasnicima svakog doba. Oni su od Njega primili otkrivenje Reči za svaki period. Ovo otkrivenje Reči izvodi izabrane Božije izvan sveta i u puno jedinstvo sa Isusom Hristom. Ovi glasnici su nazvani zvezde zato što oni sijaju sa pozajmljenim ili reflektovanim svetlom Sina, Isusa. Oni su takođe nazvani zvezde zato što su ‘nosioci svetla’ u noćno vreme. Tako u tami greha, oni donose svetlo Božije Njegovim ljudima.

Ovo je Mračno doba. Posebno je mračno za Reč Gospodnju, skoro da je potpuno sakrivena od ljudi. Poznavanje Svevišnjega je skoro prestalo. Smrt je zavladała nad mnogobrojnim vernicima a njihova dela su skoro desetkovana. Božije stvari su na najnižem nivou u ovo vreme, i čak je izgledalo kao da će Sotona zavladata Božijim ljudima.

Ako su ikada ljudi trebali prigrliti obećanje u kome nema tame, to su bili ovi ljudi iz Mračnih Doba. I to je razlog što im Duh obećava jutarnju zvezdu. On im govori da glavna zvezda - Isus, Koji prebiva u Svetlu kome niko ne može pristupiti, da će u budućem kraljevstvu On njih prosvetliti Svojim ličnim prisustvom. On neće upotrebljavati zvezde (glasnike) da i dalje daju svetlost u mraku. Jer Sam Isus će govoriti sa njima licem u lice dok bude delio Svoje kraljevstvo sa njima.

To je jutarnja zvezda koja je vidljiva i kada sunce počinje sijati. Kada naše Sunce, (Isus) dođe, više neće biti potrebe za glasnicima; jer On će nam doneti Svoju poruku Lično; a pošto On vlada Svojim kraljevstvom, i mi živimo u Njegovom prisustvu, a svetlost Reči će biti sve svetlija u našem savršenom danu.

I šta bi mi mogli poželeti više od samog Isusa? Nije li On sve, baš Savršeno Sve?

Ko ima uho neka čuje šta Duh govori crkvama. Amen. Zato, Gospode Bože, kroz Tvoga Duha, dopusti nam da čujemo Tvoju istinu.

GLAVA SEDMA

SARDSKO CRKVENO DOBA

Otkrivenje 3:1-6

“Anđelu crkve u Sardu napiši: Ovo govori Onaj Koji ima sedam Duhova Božijih i sedam zvezda: Poznajem tvoja dela. Kažu da si živ, a mrtav si. Budi uvek budan i ojačaj ostatke koji već leže u smrti! Nisam, zapravo pronašao savršenim tvoja dela pred licem moga Boga. Prema tome, seti se kako si primio i čuo Reč; vrši je i pokaj se! Ne budeš li bdio, doći ću kao lopov, i sigurno nećeš znati u koji ću te čas iznenaditi. Ipak, imaš nekoliko osoba u Sardu koje nisu uprljale svoje haljine. One će Me pratiti u belim haljinama, jer su dostojne. Pobjednik će tako biti obučen u belu haljinu; njihova imena sigurno neću izbrisati iz Knjige Života; štaviše, njegovo ću ime priznati pred Svojim Ocem i Njegovim anđelima. Ko ima uho neka čuje šta Duh govori crkvama.”

SARD

Sard je bio glavni grad antičke Lidije. On je prešao iz vlasti Lidijskih vladara u Persijanske ruke, a odatle Aleksandru Velikom. Bio je opljačkan od Antioba Velikog. A Pergamski kraljevi su uspjeli zavladati njim dok Rimljani nisu preuzeli vlast. U vreme Tiberija on je bio opustošen potresima i kugom. Danas je Sard gomila ruševina i nije nastanjen.

Ovaj grad je jedno vreme imao važnu ulogu u komercijalnom smislu. Plinije je za njega rekao da je umeće vunениh proizvoda tu otkriveno. To je bio centar vunarskih proizvoda i pravljenja tepiha. Imao je znatnu količinu srebra i zlata u svojoj regiji i kaže se da su zlatni novčići ovde prvi put kovani. Takođe je imao naglašenu trgovinu robljem.

Religija u ovom gradu je bila nečisto slavljenje boginje Kibe. Masivne ruševine hrama se još mogu videti.

Setićete se da sam u Pergamskom Dobu spomenuo da je Vavilonski koncept o “majci i sinu” poznat kao Semirama i Ninus, postao Kibela i Dionis iz Azije. Osobine koje su pridodate ovim

božanstvima su neverovatno usklađene, ako bismo ih posmatrali jedno pored drugog.

On je bio bog sunca; a ona boginja meseca.

On je smatran gospodarom neba; ona kraljica neba.

On otkriva vrlinu i istinu; ona nežnost i milost.

On posrednik, a ona posrednica.

On sa ključevima koji zatvaraju i otvaraju kapije nevidljivog sveta; a ona sa istim ključevima čini istu stvar.

On kao sudac mrtvih; a ona stoji njemu sa strane.

On pošto je ubijen, podignut je i uznešen na nebo; ona donešena tamo telesno preko sina.

Dakle, u Rimu ovom istom bogu je data titula našeg Gospoda; on je nazvan Sin Božiji, dok je ona nazvana majkom Božijom.

Dakle, to je ono što smo našli tamo nazad u ostalim dobima, gde je koncept 'majka i sin' bio postavljen u jedan takav zapanjujući uzajamni odnos. Ali sada zapazite, kao što je to bilo u Vavilonu gde je slavljenje sina počelo opadati u korist slavljenja majke, tako, ona je doslovno počela zauzimati mesto sina. Mi vidimo da je u ovom paganskom slavljenju u Sardu bilo naglašeno slavljenje žene. I to je slavljenje samo Kibebe, a ne Kibebe i Dionisa. Majka je doslovno preuzela mesto Sina, i obdarena zaslugama Boga. Sve što je potrebno uraditi je proći kroz njene različite titule i divne attribute, koji su pripisani Mariji od strane Rimske Crkve da biste shvatili odakle potiče religija ovog doba.

Dok sam posmatrao u ovo slavljenje Kibebe, dve stvari su me posebno snažno dotakle. Jedna je činjenica da je ona nosila ključ kao Janus što je njoj dalo isti autoritet kao Janusu, (ključ neba i zemlje i od tajni) te činjenica da su slavljenici sebe bičevali dok krv nije tekla iz njihovog tela, a to je stvar koju upravo danas rade Katolici da bi se osećali mučenicima poput Gospoda.

Činjenica da je ovo doba sa prvim snažnim probojem papskog Rima koji je u ovo vreme ustvari cvetao, i prouzrokovao da proročica Jezavelja naglasi svoju doktrinu Marijanstva u snažnoj opoziciji prema Protestantima, koji su u svom učenju istakli da je Mariji Bog bio naklonjen kao devici koju je izabrao da rodi dete, te da ona nema udela u Božijem planu Spasenja. Dok je Luter kristalno razjasnio opravdanje

sa verom, oni su se držali dela kao što su pokore, molitve za mrtve, i ostalih nebiblijskih načina. I dok su oslobođeni Hrišćani veličali Sina, Rimokatolici su povećali obim obožavanja Marije, i čak u dvadesetom veku vidimo (i pored toga što je to suprotno Rimskim teolozima najvišeg ranga) Papa Pio je bukvalno uzvisio Mariju do proslavljanja u uskrsnom telu. Ta doktrina je apsolutno ista onoj Vavilonskoj o sinu koji nosi majku telesno u nebo.

Nije čudo da ovo peto doba ide zajedno sa ostalim dobima i tako će nastaviti dok ne završi u ognjenom jezeru, gde će bludnica i njena deca biti ubijena u drugoj smrti. Tamo je to, Marijanstvo, slavljenje Kibele. I samo da navedem, da li ste znali da je Kibela bila Aštarta kojoj je Jezavelja bila sveštenica i prouzrokovala da se Izrael spotakne o bludne obrede koje je ona držala? Da, to je ono što je ona bila u Bibliji.

DOBA

Sardsko ili peto crkveno doba je trajalo od 1520-1750. godine. Ovo doba se obično naziva i doba reformacije.

GLASNIK

Glasnik ovog doba je najpoznatiji glasnik od svih kroz sva doba. To je Martin Luter. Martin Luter je bio briljantan učenjak blage naravi. On je studirao u nameri da postane advokat, ali ga je duga bolest i smrt bliskog prijatelja pokrenula da postane ozbiljan što se tiče duhovnog stanja svog života. On je ušao u Augustinovski manastir u Efruitu 1505 god. Tamo je studirao filozofiju a takođe i Reč Božiju. Živeo je život najstrožeg ispaštanja ali sva ta spoljna dela nisu mogla otkloniti njegov osećaj greha. On je rekao, "Mučio sam se do smrti da nađem mir s Bogom, ali sam bio u tami i nisam ga našao." Glavni sveštenik reda kojem je Luter pripadao, Staupitz, pomogao mu je da dobije unutrašnje razumevanje, da njegovo spasenje treba biti unutrašnje iskustvo a ne spoljni ritual. Sa ovim ohrabrenjem, on je nastavio tražiti Boga. Kasnije je postao sveštenik. Ali još uvek nije bio spašen. On je postao student Reči pun žudnje i velikih postojećih teoloških dela. Bio je tražen kao učitelj i propovednik jer je imao duboko znanje i jaku iskrenost. Da bi ispunio zavet koji je dao sebi otišao je u Rim. Tamo je video uzaludne poslove koje je crkva nametnula onima koji su trebali spasenje, tada je Reč Božija zapalila njegovo srce, "Pravednik će živeti

po veri.” Na svom povratku kući evanđeoska istina ovog dela Pisma je preplavila njegov um i on je bio oslobođen od greha i rođen u kraljevstvo Božije. Ubrzo nakon ovoga bio je uzdignut do Doktora Teologije i stavljen u službu, “da ceo svoj život posveti studiranju i vernom razjašnjavanju i odbrani Svetog Pisma.” On je to činio, sa takvim efektom da je njegovo srce i srca onih koji su bili oko njega bila duboko usmerena na istinu Reči Božije. Reč je ubrzo došla u otvoren sukob sa zloupotrebama koje su proizvodile crkvene veroispovesti i crkvene doktrine.

I tako, kada je papa Leo X postao papa, a Jovan Tezel počeo prodavati indulgencije (otkupljivanje greha novcem), Luter nije imao drugog izbora već je ustao protiv ovih antibiblijskih učenja. On je najpre gromoglasno vikao sa propovedaonice protiv toga a onda napisao svojih 95 teza koje je 31. Oktobra 1517. god. zakucao na vrata Dvorove Crkve.

U kratkom vremenu Nemačka je bila zapaljena i reformacija je otpočela. Dakle, podsetimo se da Martin Luter nije bio jedini koji je protestovao protiv Rimokatoličke crkve. On je bio jedan od mnogih. I drugi su odbacivali pape i njihovu samododeljenu trajnu svetovnu i duhovnu moć. Čak su se i među nekim papama sprovodile poneke privremene reforme. Da, postojali su mnogi drugi koji su pokretali debate, ali u slučaju Lutera, Božije vreme je bilo sazrelo za definitivan pokret koji će biti početak obnavljanja crkve u koju će se izliti Sveti Duh iako tek mnogo kasnije.

Dakle, Martin Luter je bio osećajan i Duhom ispunjen Hrišćanin. On je definitivno bio čovek Reči, jer on ne samo da je imao duboku potrebu za proučavanje Reči, već je i omogućio način da postane pristupačna svima s ciljem da bi svi mogli živeti po Njoj. On je preveo Novi Zavet i dao ga ljudima. Ovaj težak posao je uradio sam, ispravljajući odlomke i po dvadeset puta. A onda, oko sebe je skupio grupu Jevrejskih učenjaka i preveo Stari Zavet. Ovaj izuzetno važan Luterov posao je još uvek delo na kojem počivaju sva uspešnija dela vezana za Pismo u Nemačkoj.

On je bio moćni propovednik i učitelj Reči, i posebno je insistirao u prvim godinama svog javnog delovanja, da je Reč jedino merodavna. Tako on je bio protiv dela kao sredstva za spasenje i protiv krštenja kao da je to nanovorodenje. On je učio da je Hrist jedini posrednik odvojen

od drugih ljudi jer takva je i bila originalna Pentakostna postavka. On je bio čovek predan mnogim molitvama, uvidevši da mora još više posla učiniti, i sa još više osećanja on je navaljivao jedno vreme, a najveći deo svog vremena posvetio je Bogu u molitvi s ciljem da osigura zadovoljavajuće rezultate. On je znao šta znači boriti se protiv đavola i rečeno je da mu se Sotona, sam, jednoga dana vidljivo pojavio, a on je tada bacio mastionicu na njega, naređujući mu da ode. Drugom prilikom dva fanatika su došla kod njega nagovarajući ga da im se pridruži u proganjanju svih sveštenika i Biblija. On je rasudio duh koji je bio u njima i oterao ih.

Ovo je zabeleženo o Dr. Martinu Luteru u Sojerovoj istoriji, tom 3. strana 406 da je on bio, “prorok, evanđelista, da je govorio u jezicima i tumačio ih, te da je bio nadaren sa svih devet darova Duha.”

Ono što je pokrenulo njegovo srce Svetim Duhom, i što je bio mali zeleni izdanak koji je označavao da se istina vraćala crkvi kao što je ona bila znana na Pentakostu, bila je doktrina opravdanja: spasenje po milosti, odvojeno od dela. Ja razaznajem da Dr. Luter nije samo verovao i samo propovedao opravdanje, već je to bila njegova glavna tema a to je zaista i morala biti jer je to temeljna doktrina istine u Reči. On će zauvek biti poznat kao instrument u Božijoj ruci koji je oživeo ovu istinu. On je bio peti glasnik a slogan njegovog doba bio je, “PRAVEDNIK ĆE ŽIVETI PO VERI.” Mi sigurno priznajemo da je on znao i propovedao da treba rasti u veri. Njegovo divno razumevanje Božijeg suvereniteta, izbora, predodređenja i ostalih istina pokazuje ga kao velikog čoveka u Reči, a ipak, ja ponavljam, a tako kažu i istoričari, Bog ga je upotrebio da donese ljudima Božiji standard nasuprot dela – “Pravednik će živeti po veri.”

Dakle, kao što sam to već naveo, ovo doba istoričari su nazvali, “doba reformacije”. To je potpuno tačno. To je ono što je i bilo. Ono je takvo moralo biti jer je Martin Luter bio reformator, ne prorok. Dakle, ja znam da ga istorijske knjige nazivaju prorokom, ali to ne znači da su istorijske knjige u pravu, jer nema zabeleške da je Martin Luter bio kvalifikovan kao istinski Božiji prorok u sveobuhvatnom smislu te reči. On je bio prefinjen učitelj sa nekim manifestacijama Duha u svom životu i mi Bogu zahvaljujemo za to. Tako on nije bio u stanju vratiti crkvu nazad k celoj istini kao što bi čovek kalibra apostola Pavla to mogao učiniti; jer on je bio i apostol i prorok.

Dakle, kako je vreme prolazilo mi ga nalazimo u velikim promenama u odnosu prema stvarima u koje je bio uključen. Najpre on je bio toliko blag, tako neustrašiv, posebno strpljiv u čekanju na Boga dok ne reši probleme. A onda velik broj njih je počeo dolaziti pod njegovu zastavu. Njihova namera nije bila duhovna. Ustvari oni su imali političke motive. Želeli su slomiti papski jaram. Nisu želeli slati svoj novac u Rim. Različiti fanatici su iznikli. Ubrzo je bio uvučen u političke afere i odluke koje su ležale izvan oblasti crkve a posebno što crkva jedino kroz propovedanje i molitvu može postaviti svoj standard kome se treba prikloniti. Ovi politički problemi su bili takvog intenziteta da su ga doveli u jednu neodrživu poziciju posredovanja između plemića i seljaka. Njegove odluke su bile tako loše da je izbio ustanak i hiljade ljudi je izginulo. I pored toga što je On želeo dobro, ali kada je jednom dopustio da ga upetljaju u državno–crkveno Evanđelje, on je morao požnjati oluju.

Ali i pored toga, Bog je upotrebio Martina Lutera. I neka se ne kaže da su njegove namere bile loše. Radije recimo da je njegovo prosuđivanje zakazalo. I zaista da su Luterani mogli da se vrate njegovom učenju i služenju Bogu kao što Mu je služio ovaj dragi brat, onda bi ti ljudi sigurno trebali dati priznanje i slavu velikom Bogu i Spasitelju, Isusu Hristu.

POZDRAV

Otk. 3:1: *“Ovo govori Onaj Koji ima sedam Duhova Božijih, i sedam zvezda.”*

I još jednom kao i u prethodna četiri doba Duh nam otkriva našeg dragog Gospoda, pokazujući nam Njegove divne attribute [osobenosti]. Ovaj put, dok On stoji u sredini crkve, mi Njega vidimo kao Jednog sa sedam Duhova Božijih i sedam zvezda. Mi znamo ko su tih sedam zvezda, ali moraćemo pronaći na koga se odnosi sedam Duhova.

Ovaj isti izraz se može naći četiri puta u Knjigi Otkrivenja. U Otk. 1:4, “Od sedam Duhova koji su pred Njegovim prestolom.” Otk. 3:1, “Ovo govori Onaj Koji ima sedam Duhova Božijih” Otk. 4:5, “I od prestola izlazile su munje i grmljavine i glasovi; i pred prestolom gorelo je sedam lampi, koje su sedam Duhova Božijih.” Otk. 5:6, “I video sam nasred prestola četiri bića i usred starešina Jagnje gde stoji

kao zaklano, Koje je imalo sedam rogova i sedam očiju, koji su sedam Duhova Božijih poslanih po svoj zemlji.”

Počecemo sa ovim, da mi sigurno znamo da ovi stihovi ne uče novu i suprotnu doktrinu iz Jovanovog Evanđelja 4:24, “A Bog je (jedan) Duh.” Već je ovo kao u I Kor. 12:8-11 gde mi nalazimo JEDAN Duh koji objavljuje Sebe na DEVET načina. Tako mi znamo da sedam Duhova Božijih znači i odnosi se na jedan te isti Duh koji deluje na sedmorostruki način. A sada vidite u Otk. 4:5 ovih istih sedam Duhova su nazvani ‘lampe [žičci] koje gore’ pred Gospodom. Pošto Jovan nikada nije upotrebljavao ništa drugo sem Starozavetnih simbola u Otkrivenju mi ćemo otići u Stari Zavet i pronaći to u Izrekama 20:27 zapisano je, “duh čovečiji žičak [lampa] je Gospodnji.” Ovih sedam Duhova nalazimo da su poistovećeni sa čovekom. Jovan Krstitelj je u Evanđelju po Jovanu 5:35 nazvan ‘zapaljena i svetleća svetiljka’ a što bi ustvari trebalo biti prevedeno ‘goruća lampa’. I ponovo u Otk. 5:6 sedam Duhova su prepoznati kao sedam očiju. U Zahariji 4:10 nalazimo, “Jer koji prezreše dan malih početaka? Radovaće se kad vide olovni visak u ruci Zorovaveljevoj: Ovih sedam, to su oči Gospodnje koje obilaze svu zemlju.” Veoma je očigledno da se reč, ‘ovi’ odnosi na ljude. Tako mi vidimo da su oči Gospodnje u ovom slučaju ljudi – naravno oni će biti pomazani ljudi, puni Svetoga Duha, jer sluge Božije nemaju ljudsku moć već silu Svetoga Duha. *Povezujujući zajedno naše Biblijske pronalaskе evidentno je da se sedam Duhova Božijih odnosi konstantno na službu istoga Svetoga Duha u životima sedmoro ljudi sa kojima Bog Sebe vrlo blisko poistovećuje.* Oni su Njegove oči, i Njegove svetiljke. Ko su ovih sedam ljudi lako se može videti zato što ih sledeći izraz naziva sedam zvezda, koje su nam već poznate kao sedam glasnika na sedam doba. Kako je to divno. Vidite, zvezda treba da odsijava svetlo u noći, jer je sunce zašlo. Baš kao što glasnik (simbolisan kao zvezda) u svakom dobu treba da odsijava svetlost Sina. *Svi oni su ovo činili preko Svetog Duha.*

Pavle je bio prvi glasnik i on je rekao u Galaćanima 1:8 da ako bi ma koji anđeo, ili glasnik, ili sveštenik, ma ko to bio – ako bi on propovedao ma koje drugo evanđelje od onoga koje je Pavle propovedao, da bude proklet. Pavle je znao da nakon što on bude otišao da će doći grabljivi vuci. On je znao da se sam Sotona pretvara u anđela svetla, tako onda koliko će tek njegovi poslanici. Zato je on upozoravao da ovo Evanđelje mora biti uvek isto. Dakle, Pavle je

krštavao u Ime Isusa, a one koji nisu bili podronjeni on je ponovo krštavao. On je postavio crkvu u red, učeći ispravnu upotrebu darova Duha i potvrdio da oni trebaju ostati u crkvi dok Isus ne dođe. Tako sledeći glasnici, svih preostalih šest, morali bi po istom Svetom Duhu, goreti istom vatrom dajući isto svetlo Evandjelja Isusa Hrista i sa znacima koji ih prate. Da li je Irinej imao tu kvalifikaciju? Da. Je li Martin imao? Da. Je li Kolumba? Da. Da li je Martin Luter imao tu kvalifikaciju? Zasigurno jeste. Je li Vesli? Sigurno da, on je imao veliku službu, i čak se jednom molio za svoga konja da ozdravi i tako je bilo. Eto vidite. Sedam crkvenih doba i sedam glasnika koji su bili slični, a Pavle je izgovorio kletvu svakome ko bi rekao da je glasnik a imao drugačije evanđelje i živeći u drugačijem svetlu.

A sada pogledajmo da li moja poslednja tvrdnja podnosi test ostatka Reči? Da. Reč kaže da ukoliko ma koji čovek doda ovoj knjizi ili oduzme od nje da će biti kažnjen i osuđen od strane Boga. Bog je rekao, 'Ja ću mu dodati zla napisana u ovoj knjizi ili će oduzeti njegov deo iz Knjige Života.' To nalazimo u Otk. 22:18.

Tako mi vidimo da se Sedam Duhova ustvari odnosi na Jednog Duha Božijeg, koji čini volju Reči Božije u raznim generacijama. Želeo bih da to prikazem iz Reči. Duh Božiji je bio moćno nad Ilijom. A onda je isti Duh došao na Elizaja s dvostrukim efektom. Zatim nekoliko vekova kasnije, isti Duh koji mi nazivamo Ilijin Duh s ciljem da opišemo njegovu službu, vratio se na Jovana Krstitelja. Jednoga dana isti taj Duh će se prepoznati istim načinom službe i doći na čoveka na kraju Paganskog crkvenog doba. Ponovo: Pismo kaže da je Bog pomazao Isusa iz Nazareta sa Svetim Duhom i silom, i da je on otišao da čini dobro, lečeći sve koji su bili ugnjetavani od strane đavola. A pošto je Isus otišao rekao je Svojim apostolima da čekaju do Pentakosta jer će u to vreme isti Duh koji je bio na Njemu trebati da se vrati nazad na njih i ispuni ih. Onda to 'pozvano napolje' telo (crkva) bi bila umesto Njega na zemlji, zauzimajući Njegovo mesto. I zbog toga što će taj isti Duh Koji je bio u Njemu biti u njima, oni će činiti isto takva dela. I svi ljudi koji su istinsko telo Isusa Hrista (istinska crkva) će prikazati ista dela koja je i Isus činio i crkva Pentakosta, zato što je isti Duh bio u njima. Bilo koja druga crkva koja nema Duh i prikaz moraće Bogu polagati račun.

Ovde se takođe kaže da su ovih sedam zvezda, ili sedam glasnika za sedam doba u Njegovoj ruci. On ih drži. I znate ako ih On drži u

Svojoj ruci, oni su pod delovanjem Njegove sile. To je to što ruka označava. Ona označava Božiju silu! I Božiji autoritet. Ni jedan od njih nije došao svojom vlastitom silom i autoritetom. To je ono što i Pavle kaže. Ni jedan čovek se ne može to usuditi. To zahteva Božiji autoritet i silu Svetoga Duha. Evanđelje se propoveda po Božijem autoritetu i u sili Svetog Duha. Svi ovi ljudi su bili ispunjeni Svetim Duhom. Oni su svi stali nasuprot sveta. Oni su to mogli uraditi. Oni su bili ispunjeni Bogom. Oni su bili POSLATI i ovlašćeni od Boga a ne od sebe ili drugih ljudi.

Oni su imali ono što svet nije mogao imati. Isus je rekao kada je odlazio da će poslati Svoga Duha Koga svet ne može primiti. To je tačno. Svet, i svetski sistemi nisu Ga mogli primiti. To je ono što su organizacije, – to je svetski sistem. Pokažite svetski sistem crkava koji je pun Svetoga Duha? Ja bih to želeo videti. Ako mi možete pokazati takvu crkvu vi onda nalazite grešku u Reči. Ne može biti. Ni jedan od ovih glasnika nije bio organizovan. Ili su bili izbačeni ili su izašli napolje zato što su osuđivali greh organizacija. Kako bi Sveti Duh mogao uopšte biti u organizaciji kada ona, organizacija zauzima mesto Duha, a denominacije zauzimaju mesto Reči? Zapamtite, “Organizacija” je “SMRT.” Ne može biti drugačije. Ako svetovnost prevlada, Duh odlazi.

Dakle, Duh nije sedam duhova, već JEDAN. On će uvek biti isti i delovati isto. A sedam glasnika će imati isti Duh i učiti istu Reč i imaće i istu silu. I ako je crkva istinita crkva, ona će imati isti Duh i Reč i činiće ista silna dela kao oni na dan Pentakosta. Po iskustvu to će biti Pentakosna crkva; i u njoj će biti jezici, i tumačenja i proroštva i isceljenja. A Bog će biti u njenoj sredini i objavljevati Sebe u njoj kao što je to uvek činio. Haleluja! I ona će biti neorganizovana. Nemojte to zaboraviti.

Dakle, mi možemo videti da Isus Hrist otkriva Sebe kroz doba Svojim Duhom u glasnici. Oni su ono što je Mojsije bio za decu Izraela. Kao što je on imao otkrivenje za svoj dan, tako je svaki glasnik imao Božije otkrivenje i službu za svoj dan. Tako kada mi vidimo da su glasnici u Njegovoj ruci, mi vidimo da Gospod objavljuje Sebe u ovim ljudima i daruje im Svoju silu. Nije dovoljno što je On udružio Sebe sa celom crkvom, što smo videli kada je stajao između sedam zlatnih svećnjaka. Niti je čak dovoljno da vidimo petostruku službu iz poslanice Efežanima (apostoli, proroci, učitelji, evanđelisti, pastiri). Jer u svakom dobu crkva je zalutala, i to ne samo laici, već sveštenici -

pastiri pogreše baš kao i ovce. Onda Bog nastupa na scenu kao Glavni Pastir u službama ovih sedam ljudi, da dovede Svoj narod nazad k istini i obilju sile te istine. Bog je u Svojim ljudima - svim Njegovim ljudima, jer ako ko nema Duha Hristovog taj nije Njegov. A On je Reč. I zato Reč treba biti prepoznata u ljudima. Ali On je postavio posebno vodstvo kroz ove ljude po Svom vlastitom izboru i kroz odluku Svoje volje. Oni se pojavljuju svaki u pojedinom dobu. A isti Duh je u njima. Koliko je ovaj glas daleko od krivoverja u Rimu. Oni su imali ljude po vlastitom izboru – jednog za drugim – a niti jedan nije proizveo silu Božiju – niti je prebivao u Reči Božijoj – a svaki se razlikovao od svog prethodnika dodajući ono što što mu je bila želja kao da je on Bog. Bog nije u tome. Ali On je u Svom glasniku, a onaj koji bi imao puninu Boga sledio bi glasnika, kao što je glasnik sledbenik Gospodnji po Njegovoj Reči.

“Onaj koji ima sedam Duhova Božijih i sedam zvezda.”

Otk. 3:1. Pošto ovaj isti Gospod poistovećuje Sebe sa čovekom u utelovljenju (inkarnaciji), On ponovo Sebe poistovećuje sa čovekom po Svom Duhu u čoveku. “Ovo su moji,” kaže Gospod. Sedam Duhom ispunjenih glasnika su Gospodnji. Oni mogu biti odbačeni. U njih bi mogli sumnjati. Doduše, čak za ljudske pojmove ne moraju delovati kvalifikovano – i pored toga, oni su glasnici za svoja doba. Bog je upotrebio Abrahama (koji je lagao), On je koristio Mojsija (koji se pobunio), i Jonu (koji je bio neposlušan), Samson (koji je zgrešio), Davida (koji je ubio). On je takođe upotrebio Jošuu, i Josipa. A ovi sa ozbiljnim manama su nadmašili mnoge koje istoričari smatraju za savršene. SVI SU BILI, I JESU NJEGOVI. Niko se ne usuđuje to poreći. On ih je upotrebljavao Svetim Duhom koga je stavio u njih. Za njihovog vlastitog Gospodara oni su stajali ili padali. I u njima je sve bilo ispunjeno prema suverenoj Božijoj volji. Neka inostrana istorija to pokuša odbaciti, ovo je još uvek tako. Večni Bog još hoda između zlatnih svećnjaka i šalje Svoje glasnike po Svom Duhu sa Rečju k ljudima svakoga doba.

OSUDA

Otk. 3:1, *“Znam tvoja dela, da imaš ime da si živ a mrtav si.”* Otk. 3:2 *“Jer nisam našao savršenim tvoja dela pred licem moga Boga.”* Dakle, ovo je zaista veoma čudna stvar. U svakom dobu po ovom

pitanju Duh je najpre pohvalio istinske vernike, a onda okrivio lažnu lozu. Ali u ovom periodu evidentno je da postoji takav razuzdanik koji se ne obazire na Gospoda i Njegovu Reč, zato cela poruka ovom petom dobu zvuči kao osuda.

“Znam tvoja dela.” Šta su bila ta dela, koja su došla pred Gospoda i prouzrokovala Njegovo nezadovoljstvo? Dobro, vi znate da je svako doba delom zahvatilo sledeće doba, i tako mi imamo kontinuitet dela iz četvrtog doba u peto. Ova dela koja vi dobro poznajete su:

1. Vodstvo Svetoga Duha je bilo zamenjeno ljudskom hijerarhijom.
2. Čista Reč Božija i njena blagodatna dobit svim ljudima je bila odstranjena za veroispovesti, dogme, crkvene zakone, itd.
3. Slavljenje u Duhu i Darovima Duha i sve ono što pripada istinskom zajedništvu svetih je bilo odbačeno u stranu zbog liturgija i doslovnog idolopoklonističkog slavljenja, paganskih praznika, itd.
4. Marijanstvo (obožavanje Marije) zauzelo je visoko mesto u Hrišćanskom slavljenju dok tome nisu dali poziciju Božanstva, a Sin je bio odstranjen sa svog uzvišenog položaja da bi ga podredili čoveku zvanom papa, koji se prozvao Hristovim namesnikom.

Svi oni koji su bili protivnici ove užasne antihristove crkve, uništavani su. A oni koji su stajali sa tom antihristovom crkvom bili su njeni pijuni, bez obzira radilo se o seljacima ili kraljevima. Radi toga njihovi životi nisu bili njihovi vlastiti, a niti su im životi bili Hristovi, već su oni pripadali telesno, duhovno i duševno Rimskoj crkvi. Oni su govorili o krvi Hristovoj, iako su svoje spasenje kupovali novcem, a oprostjenje greha su kupovali zlatom ili pokorom. Najbogatiji od njih su našli da im je to sretna situacija kada im je papa Leo X dozvolio da kupe indulgencije za grehe, koje još nisu počinili, tako da su spokojnom savešću mogli planirati njihova užasna kriminalna dela a zatim to izvršiti, znajući da im je papa već oprostio grehe. Reč Božija njima nije bila pristupna, i ko je mogao znati istinu? Pošto istina dolazi samo od Reči, ljudi su bili učutkani u tamnicama Rimske crkve, čekajući smrt, a posle smrti sud. Ali velika bludnica, pijana od krvi mučenika i ne misleći o sudu, divljački se povela da ubije ljude i duhovnom i fizičkom smrću.

Dakle, na kraju četvrtog doba koje će takođe biti početak petog doba, invazija na Konstantinopolis od strane Turaka, poslala je učene ljude Istoka sa njihovim originalnim rukopisima na Zapad. Čistoća

Reči i učenja istinskih vernika je tako bilo rašireno. I ne samo da su ovi dobri učitelji bili od velike važnosti, već takođe je otkrivena baza naših modernih štamparskih mašina a time olakšana produkcija knjige. Tako mi nalazimo veliku glad i zahtev za Biblijskim odgovorima. Bog je podigao mnoge moćne ljude od kojih je Luter bio jedan. Kalvin i Cvingli su bili druga dva prosvetitelja, a pored ovih bilo je mnogo onih koji nisu tako dobro poznati. Međutim, i ako ovo sve nije bilo uzalud, ipak snažan posao Božiji je bio sprečen od mnogih ovih ljudi. Kao prva stvar, oni NISU bili protivnici crkvenog braka sa državom na Nikejskom Saboru već su potpomagali to jedinstvo. Državna zaštita Evandjelja je bila dobrodošla i ako zato nije bilo potvrde u Reči. Doduše mi možemo videti “da ljudski gnev slavi Boga,” u takvim događajima kao sa Henrijem VIII koji se priklonio reformaciji da bi odbacio papski autoritet, to je ipak bilo veoma daleko od istine Pentakosta i zaštite Svemogućeg Boga.

Uprkos Luterovog konstantnog učenja protiv mešanja iz spolja u lokalne crkvene stvari, on nije bio sposoban da razbistri ljudske umove kada je u pitanju “Biskupski i Nadbiskupski” koncept crkvene uprave. I tako, crkva je napravila korak u ispravnom smeru ali ipak je ostala okovana, tako da je za kratko vreme ponovo bila zatvorena u istu tamnicu iz koje je pokušala pobeći.

Tada još čaša odvratnih dela nije bila puna. Ne samo da je Luter kroz bedno prosuđivanje inicirao bitku i time prouzrokovao smrt mnoštva ljudi; već je Cvinglijev udeo bio uzrok progonstva u zatvor pobožnog Dr. Humbojera, i ako ga nije predao na lomaču, ustvari bio bi kriv za njegovu eventualnu smrt u vatri. A ni Kalvin nije učinio manje, jer je zahtevao hapšenje Servantesa koji je uvideo i učio da je Bog *jedan*. Država je zatim iskušala ovog brata, i na Kalvinovu užasnutost on je bio spaljen na lomači.

Ako je ikada postojalo vreme denominacijske revnosti to je bilo u ovom tragičnom vremenu. Reči Komenskog u mnogo čemu opisuju ovo doba. Komenski je napisao knjigu “NUŽNA STVAR.” On upoređuje svet sa lavirintom, i pokazuje da je put koji izvodi napolje ostavljanje nepotrebnih stvari, i izabiranje jedne stvari koja je neophodna – Hrista. Kaže da je velik broj učitelja razlog mnoštvu sekti, za koje uskoro neće biti dovoljno nazivnih imena. Svaka crkva drži za sebe da je ona ta istinita, ili u najmanju ruku najčistiji deo nje, dok međusobno progone jedni druge najgorom mržnjom. Ne postoji nada

za njihovo pomirenje; jer je među njima neverovatno neprijateljstvo. Oni stvaraju svoje različite veroispovesti iz Biblije; i ta njihova veroispovedanja su bedemi iza kojih se skrivaju da bi odbili sve napade. Ja neću reći da te vere koje ispovedaju – jer mi možemo priznati u većini slučajeva da su one toliko – da su same po sebi loše. One su postale takve, međutim, u tome oni raspaljuju neprijateljsku mržnju; i jedino ako bi se te veroispovesti odložile moglo bi biti moguće da se otpočne sa lečenjem rana Crkve. “Iz ovih lavirinta sekti i raznih veroispovesti i drugih pripadništva; ljubavi prema raspravljanju...” Šta se time postiže? Da li se borba pojedinačnih učenja ikada razrešila? Nikada. Njihov broj se samo povećavao. Sotona je najveći sofista; on nikad nije bio pobeđen u prepirci rečima... A u službama Božijim ljudske reči su se više čule nego Reč Božija. Svako je blebetao kako mu je bilo drago, ili ubijao vreme u naučnim raspravama osporavajući poglede drugih. Ali, o nanovorodjenju i kako čovek mora biti izmenjen u Hristov lik da bi postao učesnik Božanske prirode (II. Petrova 1:4), jedva da je nešto i bilo rečeno. Od sile ključeva, crkva je skoro izgubila silu vezivanja, jedino je sila odrešavanja ostala... Svete tajne (sakramenti), dati kao simboli jedinstva, ljubavi i našeg zajedničkog života u Hristu, oni su okrenuti u najgorči sukob, i prouzrokovali uzajamnu mržnju, okosnicu sektaštva... Ukratko, Hrišćanstvo je postalo lavirint. Vera je postala podeljena u hiljade manjih delova i ukoliko ne biste prihvatili jedan od tih delova bili biste smatrani jeretikom... Šta je moglo pomoći? Jedino prihvatanjem bitne stvari, vraćanje Hristu, gledajući na Hrista kao jedinog vođu, hodajući Njegovim stopama, odstranjujući sve druge puteve dok se svi ne domognemo cilja i ne dostignemo jedinstvo vere (Efežani 4:13). Kao što je nebeski Gospodar sve sagrađio na temelju Pisma, tako bi i mi svi trebali napustiti sve naše pojedinačne i zasebne veroispovesti i biti zadovoljni sa otkrivenom Rečju Božijom, koja pripada nama svima. Sa Biblijom u našoj ruci trebali bi vikati: Ja verujem u ono što je Bog otkrio u ovoj Knjizi; ja ću se poslušno držati Njegove zapovesti; jer se nadam onome što je On obećao. Hrišćani, otvorite uši! Postoji samo jedan život, a Smrt dolazi u hiljade oblika. Postoji samo jedan Hrist, ali hiljade antihrista... I zato znajte, O Hrišćanstvo, koja je jedina bitna stvar. Zato se okreni nazad Hristu ili ćete otići u uništenje kao antihrist. Ako imaš mudrost i čežnju za životom, sledi Vođu Života.

Zato, Hrišćani, radujte se jer ste podignuti gore,... slušajte reči vašeg Nebeskog Vođe, ‘Dodite k Meni.’ Odgovorite jednoglasno, ‘Upravo dolazimo!’”

Dakle, rekao sam da je ova era dala prostor za strahovit porast denominacijskog duha. Ako je odnos Korinćana “Ja sam Pavlov, ja sam Kefin” ikada bio ispoljen, to je bilo sada. Postojali su Luterani, Husiti, Cvinglijevci itd. Ova iscepanost Tela bila je za žaljenje. Oni su živeli imenom a ustvari bili su mrtvi. Sigurno da su bili mrtvi. Oni su umrli one minute kada su se organizovali. Velike grupe su se organiziovale i vezale u bračnu zajednicu sa državom. Oni su to učinili. I bili su gotovi. Ovde su bili ti Luterani koji su kritikovali Rimsku crkvu. Oni su znali nepravednost političkog i duhovnog jedinstva - a ipak Luter (kao Petar kada je bio pritisnut od Judejaca) nastavio je dalje i načinio iskaz umesto da se prikloni Bogu, zaštitniku vere. Ovo je prva denominacija sa ugledom koja je napustila bludnicu, ali kada je Luter umro ne dugo zatim, ona je dobila hijerarhiju kao ona protiv koje se i sama borila. Ovaj pokret Božiji, u vreme druge generacije došao je upravo pod krilo svoje majke. Ona se vratila nazad i umrla a da to nije čak ni znala. Oni su sebi dali svoje vlastito ime iznad Njegovog Imena. Oni su takođe živeli prema svom vlastitom imenu. I sve denominacije danas čine istu stvar. One žive prema svom vlastitom imenu, a ne prema Imenu Gospoda Isusa Hrista. Ovo je lako uočiti jer svaka crkva je poznata po načinu na koji slavi, ali nije poznata po sili Božijoj. Ovde je vaš test. I ja želim da vi upravo ovde primetite da u ovoj eri nije bilo znakova i čudesa među njima. Oni su dali silu Božiju za silu države. Oni su prionuli za njihovo vlastito ime; načinili su svoja imena velikim. To je bio taj stari duh pridobijanja svakog u svoj tor. Danas Baptisti žele da Metodisti pređu k njima. Metodisti su napolju da obrate Prezbiterijance, a Pentakostalci žele sve njih. Svako od njih tvrdi da ima najviše i da pruža najveću nadu – razvrstavanje pred vratima neba, ili u najmanju ruku put obilnog ulaska u nebo. Kako je sve to samo tragično.

Ovaj denominacijski duh je prouzrokovao da svaka denominacija napiše svoje priručnike i da uče svoja veroispovedanja, da postave svoje službe i crkvene uprave, te da zatim svaka od njih tvrdi da ona, i samo ona, istinski govori za Boga pošto je ona najbolje kvalifikovana. Dakle, nije li to isto što papa i Rimski Crkva rade! Oni su upravo tamo sa svojom majkom, tom bludnicom, a to ne znaju.

Na završetku naših komentara o ovom stihu, “imaš ime da si živ a mrtav si,” ja vam ne mogu suviše snažno doneti utisak o ovom dobu, i ako je ono donelo reformaciju, ipak je najstrože bilo ukoreno od strane Boga, umesto da je bilo pohvaljeno; zato što je ONO POSEJALO SEME DENOMINACIJE ŠTO SE ORGANIZovalo PRAVO NAZAD KA TOJ BLUDNICI, *nakon što je Bog otvorio vrata za beg*. Kada se desilo udaljavanje od Katoličke Crkve, to nije bilo u celosti inicirano istinski Duhovnim razlozima, već više političkim. Većina ljudi su bili zahvaćeni Protestantizmom, jer sam već rekao da su imali Rimski sistem političkog i finansijskog ropstva. I tako, umesto da ovo bude veliki Duhovni pokret sa svim oznakama uticaja Svetoga Duha, kao što je Bog upotrebio čiste duhovne načine da ostvari Svoje ciljeve na Pentakostu; ovo je zaista bio POSAO U KOME SE LJUDSKOM SRDŽBOM SLAVIO BOG, a rezultate vidimo iz paralelne Izraelske istorije kada su oni napustili Egipat i lutali pustinjom, ne uspevši dosegnuti Hanansku Zemlju. Međutim, mnogo je bilo ostvareno tamo gde je Rimski jaram makar delimično bio slomljen, jer su ljudi sada mogli primiti Reč Božiju i predati se uticaju Duha bez tako velikog straha kao ranije. Ovo je otvorilo vrata velikom misionarskom dobu koje je sledilo.

Jezavelja iz Tijatire nije imala nameru da ustupi svoj uticaj na ljude, i tako mi vidimo njenu kćer Ataliju kako podiže svoju glavu u Sardskom Dobu, s nadom da će imati sposobnost da uguši istinito seme svojim nacrtima organizacije.

UPOZORENJE

Otk. 3:2, “*Budi budan i ojačaj ostale, koji hoće pomreti; jer nisam pronašao savršenim tvoja dela pred licem Moga Boga.*”

Želeo bih kada bi se moglo reći da je Sardsko Doba bilo restauracija (obnavljanje) umesto reformacija. Ali, ja to ne mogu reći. Reč ne naziva ovo doba restauracijom, već sigurno ga naziva reformacijom. Da je ovo bila restauracija, to bi bilo drugo Pentakostno doba. Ali ono to nije. Najbolje što bi se moglo reći o njemu bilo je, “Ojačaj ostale, koji hoće pomreti.” Ovde je nešto nedostajalo. O moj Bože, sigurno jeste. Ovo doba je imalo opravdanje, ali je propustilo posvećenje i Krštenje Svetim Duhom. To je ono što je bio Božiji originalni plan. To je ono što su oni imali na Pentakostu. Oni su bili

opravdani, oni su bili posvećeni, i bili su ispunjeni Svetim Duhom. Naravno, čujte me, svrha opravdanja i posvećenja je da biste mogli biti kršteni Svetim Duhom. To je razlog što postoji crkva. To je hram Božiji ispunjen Bogom, sa Svetim Duhom. Isti Duh koji je bio u Isusu dok je On bio ovde na zemlji, Koji je prouzrokovao da On čini moćna dela, došao je ponovo u crkvu na Pentakost, tako da oni čine dela koja je On činio. Ovo doba nije imalo ova dela. O da, oni su imali pisanu Reč, (ali nisu imali otkrivenu Reč). Ovo je bio period reformacije. I, ne plaši se malo stado, rekao je Bog, “Ja ću obnoviti,” a ova reforma je trebala biti početak toga. On je krenuo (prema Svom obećanju) da uzme crkvu iz Sotonskih dubina u Mračnom dobu do Dubina Božijih, koje su oni imali na dan Pentakosta i prvih nekoliko godina postojanja crkve.

A sada budite pažljivi, i shvatite ovo. Kaže se u ovom drugom stihu koji ja čitam, “Jer Ja zapravo nisam pronašao savršenim tvoja dela pred licem moga Boga.” Da li znate šta je istinsko značenje reči ‘nesavršen’? To je ‘neispunjen.’ Ovo doba je bilo neispunjeno doba. To je bio samo početak vraćanja nazad. To je razlog zašto sam rekao da ga Biblija naziva *Reformacija* – a ne restauracijom. Ovo doba je počelo s doktrinom opravdanja, a to je značilo da je celo spasenje od Boga. O, kako je Luter propovedao suverenost Božiju i izbornost. On je znao da je sve to bilo po milosti. On je odvojio crkvu od uprave sveštenečke hijerarhije. On je porušio idole. On je odbacio ispovedanje sveštenicima. On je osudio papu. To je bilo zadivljujuće dobro, kada je počeo, ali Bog je rekao 1500 godina ranije, “Luteru, ti ćeš započeti stvari, ali tvoje doba to neće videti ispunjeno, jer Ja to ostavljam za kasnije.” Haleluja, naš Bog vlada! On zna kraj od početka. Da, Luter je bio Njegov glasnik. To ne bi izgledalo tako, ako bi mi razmatrali greške. Ali postojao je jednom čovek po imenu Jona, koji je takođe imao grešaka u svom životu. On je bio prorok iako ja i vi možda ne bismo želeli reći to na bazi onoga kako je on delovao. No, Bog zna Svoje i On ima Svoj način baš kao što je On uradio sa Jonom. On je imao svoj put sa Luterom u tom dobu, i On će imati Svoj put do završetka.

Dakle, ovo je bilo neispunjeno doba. To je bilo doba reformacije. Ali to je bilo onako kako je Bog to želeo. Zato bih vam hteo ilustrovati to na način na koji sam to uradio jednom divnom bratu Luteranu koji je predstavnik jednog veoma dobrog seminarara na zapadu. Bio sam pozvan

kod njega na večeru i da govorim s njim o pitanju Svetoga Duha. On je bio zbunjen mnogim stvarima i rekao je, “A šta smo onda mi Luterani dobili?”

Rekao sam, “Dobro, vi imate Hrista.” On je rekao, “Ali mi želimo Svetoga Duha. Misliš li ti da ga imamo?”

Rekao sam, “Potencijalno, vi verujete u Njega.”

A on će na to, “Šta mislite pod tim potencijalno? Jer, mi gladujemo za Bogom. Čitamo knjigu o Pentakostu i darovima Duha, i tako neki od nas smo leteli u Kaliforniju da bi videli autora knjige (Duhovni Darovi). Kada smo došli tamo, on nam je rekao da iako je on napisao knjigu, da on ipak nema darove. A onda kada smo videli delovanje darova u vašoj službi želeli smo razgovarati sa vama, jer vi morate da znate nešto o njima.” I znate, seminar ovog brata je izvan zemlje, okružen mnogim arima poljoprivrednog zemljišta na kojem studenti mogu raditi i odatle platiti svoje školovanje. On takođe ima fabriku koja je povezana sa poljem za dodatna zaposlenja. Tako upotrebljavajući njegovo polje da ilustrujem moj primer rekao sam, “Bio je jednom jedan čovek koji je otišao na svoju njivu da posadi kukuruz. On je iščupao panjeve, očistio kamenje, preoraio i istanjirao njivu i zatim posejao kukuruz. Svako jutro on bi pogledao preko njive; a jednog jutra umesto gole zemlje video je mnoštvo travki kako izniču. Rekao je, “Slava Bogu za moje polje kukuruza.” I nakon ove priče ja sam upitao njega, “Da li je ovaj čovek imao kukuruz?”

Rekao je, “Pa, u jednu ruku jeste.”

Ja sam rekao, “Potencijalno, da; i to ste bili vi Luterani u reformaciji ispuštajući vaše travke, vidiš? Kukuruz je počeo rasti. (Nakon što je on trulio u zemlji za vreme Mračnih Doba). A nakon nekog vremena pojavile su se divne stabljike, i nakon toga pojavila se svilena kićanka. Ta svilena kićanka je gledala na list travke govoreći, “Vi stari formalni Luterani nemate ništa. Pogledajte na nas, mi smo uzgajivači velikih misionara. Naše doba je misionarsko doba.” Doba kićanke je bilo Veslijevo Doba. Oni su bili veliki misionari, čak su nadmašili nas u ovom dobu. Šta je činilo to doba? Ono se rasulo kao polen na povetarcu.

A sada šta je sledeći korak? Po našoj logici mišljenja to bi stvarno trebalo biti formiranje i žetva semena – kompletan ciklus. Ali nije tako. Postoji jedna druga etapa. A ta etapa je formiranje ljuske ili pleve koja

obavija seme. I baš to isto se i dogodilo u ovom duhovnom ciklusu. Na promeni vekova početkom dvadesetog veka, početkom Laodikejskog Doba, postojalo je široko rasprostranjeno verovanje da je Sveti Duh pao tačno onako kako je On to učinio na Pentakostu. Ljudi su govorili u jezicima i tvrdili da su kršteni Duhom Svetim rukovodeći se dokazom da govore u jezicima. Ali ja sam mnogo puta hodao kroz pšenična polja, i tamo u kasno leto, ja sam iščupao klasje pšenice i oljuštio ga u svojim rukama da bi dobio nešto semenja, - ali na moje iznenađenje NIJE BILO NI JEDNOG ZRNA PŠENICE U LJUSCI, I AKO JE ZASIGURNO IZGLEDALO KAO DA U NJOJ IMA PŠENICE. Ovo je savršena slika takozvanog Pentakostalnog pokreta. I da je to dokazana činjenica vidimo u tome jer su se ti ljudi ORGANIZOVALI NA DOKTRINI i vezali sebe kao što je to učinila organizacija pre njih, a time su dokazali da nisu pravo seme, već ljuska ili zaštitni pokrivač pšeničnom semenu koje je trebalo doći. Ova etapa pleve (ljuske) je bio period opasnosti o kojem je Isus govorio u Mateju 24:24, “da bi zaveli, ako bi to bilo moguće i same izabrane.” O, ljudi su bili skloni da misle da je ova ljuska, takozvano Pentakostalno Doba bilo istinsko seme. Ali dokazano je da je samo imalo ulogu da prenese život u doba u koje istinska restauracija dolazi i u kojem Pšenična Nevesta treba da se manifestuje u sili o kojoj se govori u Ezekijelu 47:2-5, “Zatim me izvede na severna vrata i provede me okolo spoljnim putem k spoljašnjim vratima koja gledaju na istok. I gle, voda je izvirala s desne strane. Čovek pođe prema istoku s užetom u ruci, izmeri hiljadu lakata i prevede me preko vode, a voda mi sezaše do gležnja. Onda opet izmeri hiljadu lakata i prevede me preko vode, a voda beše do kolena. I opet izmeri hiljadu lakata i prevede me preko vode što beše do bokova. Opet izmeri hiljadu lakata, ali onda beše potok koji ne mogoh preći jer je voda nabujala te je trebalo plivati: beše to potok koji se ne može preći.”

“Način na koji je to bilo urađeno je po Božijoj savršenoj volji i po Božijem programu. Luterani su imali Svetoga Duha potencijalno pod opravdanjem; Metodisti su Ga imali potencijalno pod posvećenjem, a danas je on ovde ponovo, restauracija – Duh Sveti je ovde.”

“Budi budan i ojačaj ostale, koji hoće pomreti.” Dakle, ideja je izražena u dve reči, “budi budan” i “ojačaj”. Reč budan ne sadrži samo značenje probuđenosti već i opreza. Drugim rečima nagoveštava opasnost i štetu. Ojačati znači više nego samo dati snagu, to ustvari

znači utvrditi za stalno. Ove dve zapovesti odnose se na one koji su ostali u ISTINI, koji su sami spremni ili “hoće” umreti. Ovaj izraz Duha meni dolazi kao jedna slika. Grupa robova, totalnog fizičkog i moralnog ropstva je ustala i pobjegla od robovlasnika (zaista to je ono što Sard znači: oni koji su odbegli). Oni su prognani a njihove sve i velike i slavne dobiti su izgubljene. Oni nisu bili uhvaćeni, ali sve što bi se za njih moglo reći je da su pobjegli – ne potpuno odbegli kao što su to neki iz Reči. Oni su izgubili mnogo od svoje slobode. Dakle, Gospod kaže, “Vi ste potencionalno ponovo u ropstvu; zato gledajte da ne idete nazad. Da bi se sačuvali od povratka nazad budite oprezni i uvek obazrivi što se tiče vašeg ropstva inače ćete sve izgubiti. Ojačajte sebe u onom što vam je preostalo stalnim utvrđivanjem i osigurajte se protiv budućih gubitaka. Ovo će za vas biti prilika da ispunite ono što još niste ispunili.” Ali, da li su oni nastavili dalje? Ne nisu. Oni se nisu priklonili glasu Duha i to doba je otišlo u ropstvo i tako da je Bog podigao druge koji će izvršiti Njegovu volju. Bog je zaobišao Luteransku denominaciju kao što je učinio i sa svim drugima, i oni se nikada neće vratiti nazad. Bog je morao ići napred i u novom dobu doneti dalje istinu sve bliže restauraciji.

SUD

Otkrivenje 3:3, *“Prema tome, seti se kako si primio i čuo Reč; vrši je i pokaj se! Ne budeš li bdio, doći ću kao lopov, i nećeš znati u koji ću te čas iznenaditi.”*

Želim pročitati drugi prevod Wuestovog stiha, “Seti se kako si primio (istinu kao postojan ulog) i na koji način ste (to) čuli, i očuvaj (to), i odjednom promenite um.” Iz ovog stiha je veoma primetno da im je Bog dao istinu kao postojnu kaparu. To je bilo primljeno i nepovratno je njihovo. Dakle, još samo ostaje da se vidi šta će oni učiniti sa time, da li će to poštovati ili ne. Njima je bila dana temeljna istina čitavog Evandjelja, “Pravednik će živeti od vere.” “Spasenje je od Gospoda.” Oni su čuli istinu Biblije koja ruši doktrinu Rima i anulira sav papski autoritet. Oni su znali istinu da crkva ne spašava. Razumeli su i večeru Gospodnju. Imali su i svetlost o krštenju u vodi. Oni su izbacili kipove napolje. Zaista? Zašto nikada nije bilo doba sa toliko puno ljudi i sa toliko mnogo svetlosti koja je trebala biti izlivena. Oni su imali dovoljno svetlosti da kompletno preprave stari sistem ili da

započnu novi i da Bogu dopuste da ih On vodi, liniju po liniju i pravilo po pravilo. Oni su primili istinu. Oni su to želeli i čuli je. Ali, pitanje je bilo, kako su je čuli? Jesu li je čuli da s njom grade ili je to bilo sa stavom koji su imali mnogi Grci – kao temu za raspravu i teoretisanje? Očigledno je da je obilna Reč istine bila slušana na akademski način, rađe nego za praktičan bolji rad, jer Bog je zahtevao da izmene um u vezi toga. Ako je ovo Reč Božija, što ona zaista jeste, onda mora biti poslušana. Ne izvršenje poslušnosti bi donelo sud. Kada su stražari svetoga Hrama uhvaćeni na spavanju, bili su bijeni, a njihove haljine spaljene. Šta će Gospod uraditi onima koji su se u ovom dobu odmarali za vreme njihove straže?

“*Doći ću kao lopov.*” Antički Sard je bio konstantno mrcvaren napadima od bandita koji su nasrtali sa planina i pljačkali ljude. Oni su veoma dobro znali šta znači kad Duh govori da je dolazak Gospodnji kao dolazak lopova. Budnost i spremnost će jedino biti dovoljni da se bude spreman za Njegov dolazak. Dakle, mi znamo da je ovo poruka lažnoj lozi, jer će dolazak Gospodnji biti kao što je bio u danima Noje. Osmoro spašenih su bili veoma svesni dolazećeg potopa, a budući svesni bili su pripremljeni i spašeni. Ali bezbožni svet je bio uništen. I ako su svakodnevno bili u kontaktu sa pravednima, slušajući istinu, oni su je odstranili dok nije postalo suviše kasno. Ovi potpuno telesni ljudi u antičkom periodu tipiziraju danas nominalne Hrišćane čiji životi su puni zemaljskih stvari i u njima uživaju takvom merom da nemaju želju za duhovnim, a uopšte toga nisu svesni, i nisu pripremljeni za Njegov dolazak.

POHVALA

Otkrivenje 3,4, “*Ipak imaš nekoliko osoba u Sardu koje nisu onečistili svoje haljine. One će Me pratiti u belim haljinama; jer su dostojni.*”

Naravno reč ‘osobe’ znači ‘ljudi’ kao što se kaže u Delima 1:15, što se odnosi na one u gornjoj sobi, “broj osoba tamo je bio oko sto dvadeset.” Ali što se mene tiče ovo ide mnogo dalje samo od označavanja ljudi; ovo iznosi tu istinu koja je iznesena u svakom dobu i koja nam je rečena od našeg Gospoda s jakim naglaskom. To je ovo: crkveni sistem ovih doba je načinjen od dve loze, istinite i lažne. Bog ih je u Svojoj suverenoj volji sastavio zajedno, nazivajući ih crkva.

Vidite kako ih je On u ovom dobu ukorio govoreći, “crkvi koja je” – a ne “crkvama” u Sardu, – već ih objedinjava – “crkva koja je”... “Znam tvoja dela... mrtav si... tvoja dela su neispunjena...” I onda On ide dalje – “Imaš (ova crkva u Sardu) nekolicinu ljudi koji su u redu, koji nisu u pogrešnim stvarima kao većina. Ovi hodaju u čistim haljinama i dostojni su Mene.” Dakle, ovi ljudi koji su bili istiniti sveci Božiji hodali su “ugađajući Gospodu.” Njihove haljine su bile čiste. Vidite, u tim danima haljine su se vukle po putu kupeći prljavštinu i nečistoću. Ali ovi su pazili kako hodaju i nisu bili korumpirani od sveta. Oni su bili u Duhu i hodali su po Duhu. Oni su bili sveti i bez mane pred Njim. Tako oni su ispunili svoju svrhu kao što Efežanima 1:4 kaže da je svrha Božija za nas, “da budemo sveti i bez mane pred Njim.”

Dakle, iz ovog stiha koji pokazuje da su Božiji izabranici “nekoliko osoba,” možete jasno videti šta smo učili u ovom dobu. Ono je bilo haotično. Bilo je NEISPUNJENO. Ovo doba je bilo podeljeno na mnoštvo puteva, i Bog ih je prekorio skoro sve. Tako je bilo slabo, bolešljivo i spremno da umre. To nije bilo slavno doba kao što to telesnog uma nastrojeni Protestantski istoričari pokušavaju prikazati. I samo jedan pogled na to drvo i odmah se primećuje da je ono izjedeno, upropašteno, ogoljenog lišća i nepodesno za plodove sem za neke deformisane i crvljive plodove koji su s njega padali na zemlju. Ali, sačekajte trenutak! Pogledajte izbliza. Tamo na vrhu, u sunčevoj svetlosti, su bili neki ‘pravi plodovi’ – ‘Nekoliko Osoba’ – savršeni u Njemu jer su bili rođeni od Njega, ispunjeni sa Njim i hodajući sa Njim u Njegovoj Reči.

Hvala Bogu za “tih nekoliko.”

“I oni će hodati sa Mnom.” To je ono što Bog kaže da će im darovati za njihovo čestito hodanje. To je deo njihovog nasleđa koje je On rezervisao njima. Ako budu voljni hodati s njim kroz težak rad i životne zamke i biti Njemu na čast, On je imao nameru da ih nagradi. On ne zaboravlja naša dela ljubavi. Bog će nam uvek uzvratiti za naše napore da mu ugodimo. Da, oni su hodali kroz svet ali nisu bili učesnici u njemu. Oni nisu dopustili da ih svetski sistem nadvlada. Kada su se čuvena imena iz toga doba predala veštom nagovaranju države i prihvatili političko mišljenje radije nego duhovno mišljenje, i kada su bili na svom putu nazad u svet, ovih nekoliko je stajalo za Reč Božiju, i time poštujući Gospoda. Dakle, On će njih zauzvrat poštovati. Jer oni će hodati sa Njim u belom. Oni su sebe poistovetili sa Njim na

zemlji, a sada On će poistovetiti Sebe sa njima u Novom Jerusalimu. I kako će divna biti ta prepoznatljivost! To me čini radosnim a ipak to mi izaziva i suze kada pomislim na Njegovo poniženje, jer primetićete da On nije obučen u neku drugačiju boju od svetih, kao što bi to činili zemaljske vođe. Ne, jer oni su kao On; a On je kao oni. Oni su kao On, kao što je i Jovan rekao; “videćemo Ga onakvog kakav On jeste.”

“*Jer su dostojni.*” Da li shvatate Ko ovo govori? To je Isus, Koji je Sam dostojan. On je jedini Koji je najavljen kao dostojan da uzme knjigu iz ruke Onoga Koji sedi na prestolu. A sada Ovaj, Jedini dostojan govori Svojim svetima, “Vi ste dostojni.” Ovdje je On, Jedini Koji je dostojan da sudi, (i zaista sav sud je predat Njemu,) i zato On kaže, “Vi ste dostojni.” Ove reči su zapanjujuće isto kao i reči u Rimljanima 8:33, “Bog kaže ja sam pravedan.” (Wej prevod.) Tamo u belom svetlu Božije pravednosti, čuje se ugodan Isusov glas dok govori, “Ovi su Moji. Oni su pravedni. Oni dostojni. Oni će hodati sa Mnom u belini.”

OBEĆANJE POBEDNIKU

Otkrivenje 3:5, “*Ko pobedi obući će bele haljine i neće izbrisati njegovo ime iz Knjige Života i priznaću njegovo ime pred Svojim Ocem i pred Njegovim svetim anđelima.*”

“*Onaj koji pobedi, obućiće bele haljine.*” Ovo je ustvari ponavljanje četvrtog stiha, u kome se govori o onima koji nisu uprljali svoje haljine. Mi smo godinama ranije koristili izreku koja je bez sumnje uzeta iz ovog stiha. A to je bila, “Čuvaj svoje haljine čiste.” Što je značilo: nemojte biti uvučeni u sporne stvari; ostali će biti uvučeni i vi možete biti iskušani u tome da budete uvučeni, ili će neki čak pokušati da vas uvuku; ali ostanite čisti od svega toga držeći vaš pravac podalje odatle. Dakle, Bog će nagraditi one koji slede ovaj savet. Oni će biti obučen u belo isto kao što je i On obučen u belo. Petar, Jakov i Jovan su Ga videli na Gori Preobraženja a Njegove haljine su bile bele kao svetlost. Tako će sveti biti obučen. Njihove haljine će se sijati belinom.

Vi znate da živimo u zadnjem vremenu. U ovom dobu će se crkve udružiti. A pošto one već sada kontrolišu svetsku politiku, one će uskoro kontrolisati i svetske finansije. Pa, ako ne budete pripadali svetskoj organizaciji crkava, nećete biti u stanju da kupite ili da

prodate. Vi ćete sve izgubiti. Oni koji stoje istinito sa Bogom i drže svoje haljine čistim od prljavštine ovog 'svetskog sistema' crkvenih zakona biće i fizički uskraćeni. Tu će njima biti veliko iskušenje da se predaju. Propovednici će se predati sa izgovorom da će služiti Bogu unutar toga polja antihristovog zverskog sistema. Oni će se predati laskanju i nagovaranju hijerarhije. A ljudi će slediti ove lažne pastire pravo u klanicu. Ali, na sudu svi će oni biti nađeni goli. Njima neće biti date ove bele haljine; a niti će oni hodati sa Njim. Vi ne možete hodati sa šarenim svetskim haljinama, držeći se rukama za đavola ovde, a onda očekivati da budete sa Bogom. Vreme je da se ustane i da se čuje Božiji glas kako viče, "Izađi iz nje (organizovane religije) narode Moj, da ne budete učesnici u njenim gresima, i da ne primite od njenog pomora. Amen. Bog govori. Klonite se religija ovog sveta kao što izbegavate pomor. Napustite hodaње sa svetom i načinite svoje haljine belim pokajanjem i krvlju Jagnjetovom. Ali učinite to sada, jer sutra će možda biti suviše kasno.

"Pobedniku sigurno neće izbrisati njegovo ime iz Jagnjetove Knjige Života." Još jednom dolazimo do najtežeg dela Reči. Ovaj stih na koga se površno obaziralo biće upotrebljen i od Armenijaca i od Kalvinista s namerom da to bude podesno njihovoj svrsi. Armenijanci će izjaviti da ovaj stih ustvari ukida Jov. 6:37-44, "Sve koje mi otac daje, doći će k Meni; a ko dođe k Meni sigurno ga neće izbaciti napolje. Jer ne siđoh s neba da vršim Svoju volju nego volju Onoga Koji Me posla, i da nikoga od onih koje mi dade ne izgubim, već da ga uskrsnem u poslednji dan. Jevreji su međutim mrmljali protiv Njega što je rekao: Ja sam hleb koji je sišao s neba. Zar nije ovo, pitali su, Josipov sin kome poznajemo oca i majku? Kako onda On može reći: Ja sam sišao s neba? Ne mrmljajte među sobom!" - odvrati im Isus. Niko ne može doći k Meni ako ga ne privuče Otac Koji Me posla. I Ja ću ga uskrsnuti u poslednji dan." Armenijanizam čini volju Očevu, ne suverenom svrhom već svojevolumnom željom dok On čeka da vidi šta će ljudi učiniti sa Njegovim dobrim i milostivim darovima, pa čak i sa večnim životom.

Kalvinisti to tako ne vide. Oni u ovom stihu vide jaku utehu datu napaćenim, i opterećenim svecima (misleći) da nije važno kako su zla vremena, kako strašno proganjaње, zato što je samo jedan pobednik; "onaj ko veruje da Isus jeste Hrist," njegovo ime neće biti izbrisano iz te knjige. Neki takođe kažu da ova 'knjiga života' nije 'jagnjetova

knjiga života.’ Ali kao i obično, kada se neko površno odnosi na neki stih, on ima površno razumevanje.

Mogućnost uklanjanja imena iz Božijih zabeleški zaslužuje više nego površinsku studiju, jer do sada većina učenika su zaključili da Bog upisuje imena onih koji su nanovorođeni u Jagnjetovu Knjigu Života u vreme njihovog novog rođenja; a ako zbog nekog razloga to ime mora biti uklonjeno, prostor u zapisniku će jednostavno biti prazan kao što je bio pre nego što je ime bilo tamo postavljeno. *Ovo je sto posto suprotno onome što Reč uistinu uči.*

Na samom početku našeg proučavanja, neka se zna da nema NI JEDNOG Biblijskog teksta koji govori da Bog u sadašnjem vremenu sastavlja spisak imena. Ovo sve je bilo učinjeno pre postanka sveta, kao što ćemo na to ubrzo ukazati. Takođe, nije pitanje u tome da jednostavno priključimo sebe tim dvema grupama ljudi, obema koje imaju priliku da prime večni život, gde ga jedna grupa prima i ima svoja imena stavljena u spisak dok drugi koji odbijaju nemaju na taj način postavljena imena. Mi ćemo ustvari pokazati po Pismu da će to mnoštvo onih koji čak nisu bili nanovorođeni ići u život večni. Koliko god ovo čudno može zvučati, to je zasigurno istina. Mi ćemo takođe pokazati da postoji grupa ljudi čija imena pošto su postavljena u taj spisak pre postanka sveta, NE MOGU NI POD KOJIM OKOLNOSTIMA BITI UKLONJENA; ali ćemo takođe pokazati da postoji jedna grupa čija IMENA SU BILA NA SPISKU PRE POSTANKA SVETA I DA ĆE BITI UKLONJENA ODATLE.

Da, počecemo sa time da nema osnove za tvrdnju da ‘Jagnjetova Knjiga Života’ nije isto što i ‘Knjiga Života.’ Knjiga Života bi mogla biti nazvana Jagnjetova Knjiga Života, ili Hristova Knjiga Života, ili čak Vaša Knjiga i Knjiga Živih. Samo su imena napisana u njoj. U Otkrivenju 13:8, “I pokloniće joj se (zveri) svi stanovnici zemlje, svaki čije ime od postanka sveta ne stoji upisano u Knjizi Života zaklanog Jagnjeta od postanka sveta. A u Otkrivenju 17:8, “Zver koju si video, bila je i nije, i izaćiće iz bezdana i otići u propast; i koji stanuju na zemlji, kojima imena nisu zapisana u knjizi života *od utemeljenja sveta*, začudiće se, kad vide zver, koja je bila, i koja nije, i opet će doći.” A u Otk. 20:12-15, “I video sam mrtvace, velike i male, gde stoje pred prestolom i knjige su se otvorile; i otvorila se druga knjiga, koja je Knjiga Života. I mrtvaci su bili suđeni po tome što piše u knjigama, po svojim delima. I more je dalo svoje mrtvace, koji su bili u

njemu i smrt i had dali su mrtve koji su bili u njima i bili su suđeni svaki po svojim delima. I smrt i had su bili bačeni u ognjeno jezero. To je druga smrt, ognjeno jezero. I ko god se nije našao zapisan u Knjizi Života, bio je bačen u ognjeno jezero.” Vi možete videti da i ako su ovde i druge knjige bile spomenute, da se uvek govori samo o JEDNOJ knjizi koja sadrži imena. U Otkrivenju ona je nazvana ‘Jagnjetova Knjiga Života’, ili ‘Knjiga Života.’

Dakle, pogledajmo gde je ova knjiga smeštena? U Luci 10:17-24, “Vratiše se veselo sedamdesetorica, te rekoše: Gospode, čak nam se i demoni pokoravaju u Tvoje Ime. On im reče: Gledao sam Sotonu kako pade sa neba, kao munja. Evo, dao sam vam vlast da stojete na zmije i škorpije i na svaku silu neprijatelja, i ništa vam neće nauditi; ali se ne radujte tome, što vam se pokoravaju duhovi, nego se radujte tome što su vaša imena zapisana u nebesima. U taj trenutak obradovao se Isus u Duhu i rekao: hvalim Te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si to sakrio od mudrih i razumnih, a otkrio si ih deci. Da, Oče, jer je tako Tebi bilo ugodno. Sve je Meni predao Moj Otac i niko nezna Ko je Sin osim Oca; i Ko je Otac osim Sina i onome kome ga Sin hoće objaviti. I okrenuvši se učenicima nasamo reče: Blažene su oči koje vide što vi vidite! Jer vam kažem, mnogi proroci i mogli kraljevi želeli su videti što vi vidite, i nisu videli, i čuti što vi čujete i nisu čuli.” Knjiga Života je definitivno postavljena na nebu, i pojavice se na velikom Belom Sudskom Prestolu. U ovim stihovima Isus je rekao da su njihova IMENA zapisana u nebu. Ona su bila zapisana u Knjizi Života, jer to je mesto gde su imena postavljena. Isus je govorio sedamdesetorici (stih 17) ali On je takođe govorio dvanaestorici (stih 23). Svi ovi su bili radosni jer su im se đavoli pokoravali u Isusovom Imenu. Ali, Hristov odgovor je bio, “Nemojte se radovati što vam se duhovi pokoravaju, već se radujte zato što su vaša imena zapisana u nebu (Knjizi Života).” Zapazicete ovde da je i Juda bio jedan od onih koji su isterivali đavole u Isusovom Imenu, ali mi znamo da je on bio đavo, sin propasti. Jovanu 6:70-71, “Isus im odgovori, ne izabrah li Ja sebi vas dvanaesticu, a ipak jedan je od vas đavo? On je govorio je o Judi Iskariotu, sinu Šimuna: jer ga je on, jedan od dvanaestorice, imao izdati.” Jovanu 17:12, “Dok sam bio s njima, Ja sam ih očuvao u Tvome Imenu koje si mi dao; i sačuvao sam ih, te nijedan od njih ne pogibe, osim sina propasti, da se ispuni Pismo.” U Jovan 13:10-11, 18, “Isus mu reče: onaj koji je okupan, nema potrebe da se pere, osim nogu, jer je sav čist;

i vi ste čisti, ali ne svi. Jer je znao onoga, koji će ga izdati; zato je rekao: Niste svi čisti. Ne govorim o svima vama, jer znam koje sam Sebi izabrao; ali da se ispuni Pismo: Onaj koji jede Moj hleb, podiže svoju petu na me.” A sada, ukoliko jezik uopšte nešto znači moramo priznati da je i Juda bio izabran od strane Isusa kao što vidimo u (Jovanu 13:18), a ipak on nije bio čist. (Jovan 13:10-11). *Ali i Juda je takođe bio dat Isusu od Oca.* Jovan 17:12. (Napomenimo ovde da je “izabiranje” i davanje tačno paralela kao u ilustraciji Mojsija i Faraona, Jakova i Isava, jer iako su Faraon i Isav bili obojica unapred znani, oni su bili predodređeni za srdžbu, dok je Mojsijev i Jakovljevi završetak bio Proslavljanje. I. Petrova 2:8-9 pokazuje obe strane i bezbožne i izabrane “koji se spotiču o Reč, jer su neposlušni, *na šta su i određeni.* Ali vi ste izabrani rod.”) Juda je bio ubrojen među dvanaesticu i stvarno je imao udela sa njima u službi koja je prethodila Pentakostu. Dela ap. 1:16-17, “Ljudi, Braćo, moralo se ispuniti ono Pismo koje je Sveti Duh rekao unapred ustima Davida za Judu, koji je bio predvodnik onih koji su uhvatili Isusa: *jer se brojao među nas, i primio u deo ovu službu.*” Deo koji je Juda dobio među dvanaesticom a koji je zatim izgubio nije bio manji od službe ostale jedanaestorice, a niti je to bila đavolska strana službe ubačena među službe ostalih. Dela 1:25 “Da primi u deo ovu službu i apostolstvo, iz kojeg je ispao Juda da ide na svoje mesto.” Juda, đavo, je izgubio od Boga mu datu službu Svetoga Duha, i ubio se i otišao NA SVOJE VLASTITO MESTO. *Njegovo ime je čak bilo u Knjizi Života. Ali je njegovo ime izbrisano.*

Dakle, pre nego što razmotrimo ovu misao o Judi, vratimo se nazad u Stari Zavet i vidimo gde je Bog uradio istu stvar. U knjizi Postanka (I. Moj.) 35:23-26, Jakov je imao dvanaest sinova, a imena su im bila: Ruvim, Simeon, Levi, Juda, Ishar, Zavulon; Josip i Venjamin; Dan i Naftalim; Gad i Asir. Potomci ovih dvanaest sinova postali su dvanaest plemena Izraelovih sa očekivanjem da Josip nije imao pleme koje je po njemu nazvano, jer po Božijem providenju trebalo je postojati trinaest plemena, i Josipovoj dvojici sinova je bila data ta čast da počnu trinaesto. Naravno, vi znate, da je ovo bilo neophodno pošto je Levi bio odvojen za Boga kao sveštenstvo. I tako, kada je Izrael napustio Egipat i kada im je Bog dao šator u pustinji, nalazimo Levijevo pleme kako služi ovim ostalim dvanaest plemenima; Ruvimu, Simeonu, Isakaru, Judi, Zavulunu, Venjaminu, Danu, Naftalim, Gadu, Asiru, Efrajimu i Manasiji. Mi nalazimo da su tako navedeni u Knjizi Brojeva (IV. Moj)

10:11-28. Tamo se ne spominju Josip i Levi. Ali, ako pogledamo u Otkrivenje 7:4-8, gde kaže “tamo su bili zapečaćeni njih stočetrdeset i četiri hiljade iz SVIH plemena Izraelovih,” a tamo su ova plemena: Juda, Ruvim, Gad, Asir, Naftalim, Manasija, Simeun, Levi, Isakar, Zavulon, Josip i Venjamin. Mi smo ponovo sa dvanaest plemena, a Levi i Josip su među njima, ali Dan i Efrajim nedostaju.

Dakle, nameće se pitanje, zašto su ova dva plemena izbrisana? Odgovor nalazimo u Ponovljenom zakonu (V. Moj.) 29:16-20, “Sami znate kako ste boravili u zemlji Egipatskoj i kako smo prošli posred naroda kroz koje ste morali proći. Videli ste njihove gadove, njihove likove od drveta i kamena, srebra i zlata, što ih imaju. Neka ne bude među vama čoveka ni žene, roda ni plemena, kojemu bi se srce danas odvratilo od Gospoda, Boga našega, pa da ide iskazivati štovanje Bogovima onih naroda. Neka ne bude među vama korena koji rađa otrovom i pelinom. Neka se niko, čuvši reči ovog prokletstva, ne nada blagoslovu kazujući u svom srcu: Biće mi dobro ako proživim i po prohtevima srca moga, pa i da dodam pijanstvo žeđi. Takvome neće Gospod nikada oprostiti, nego će se gnev i ljubomora Gospodnja izliti na tog čoveka, tako da će se sve prokletstvo zapisano u ovoj knjizi na njega oboriti, te će Gospod izbrisati ime njegovo pod nebom. Prema svim prokletstvima ovog Saveza, zapisanim u knjizi ovoga Zakona, Gospod će ga odstraniti, na njegovu propast, od svih plemena Izraelskih.” U ovome je izgovoreno prokletstvo protiv idolopoklonstva, ili duhovne preljube. Pleme koje se okrenulo idolopoklonstvu trebalo mu je ime izbrisati. A istorija dva plemena čija su imena bila izbrisana zbog idolopoklonstva su nađena u knjizi I. Kraljevi 12:25-30, “Jerovoam sazida Sihem na gori Jefremovoj i naseli se u njemu; posle otide odande i sazida Fanuil. Jerovoam reče u svom srcu: Sada bi se kraljevstvo moglo vratiti domu Davidovu. Ako ovaj narod bude išao u Dom Gospodnji u Jerusalim da prinosi žrtve, srce će se naroda vratiti svome gospodaru Rovoamu, kralju Judejskom, a mene će ubiti. Pošto se kralj posavetovao, načini dva zlatna teleta i reče narodu: Ne treba više da idete u Jerusalim! Evo, Izraele bogova tvojih koji su te izveli iz zemlje Egipatske. Zatim postavi jedno tele u Vetilju, a drugo smesti u Danu. To bi povod za greh. Tako narod pođe da proslavlja k jednom tetetu sve do Dana.” U Osiji 4:17, “Efrajim se pridružio svojim idolima; pustite ga na miru.”

Primate posebno k znanju da je kazna za idolopoklonstvo bila brisanje imena toga plemena ‘ispod neba.’ U Ponovljeni Zakon (V. Moj.) 29:20. Ne kaže se da će oni biti izbrisani ‘u nebu,’ već pod nebom. I to je tačno onako kako i jeste, jer sada Izrael je ponovo u Palestini, a Gospod će skoro zapečatiti njih 144.000. Ali u tom broju Dan i Efrajim nedostaju.

Otkrivenje 7:4-8, “I čuh broj na koje bi udaren pečat: Sto i četrdeset i četiri hiljade od SVIH kolena sinova Izraelovih: od kolena *Judina* dvanaest hiljada pečatom zabeleženih; od kolena *Ruvimova* dvanaest hiljada; od kolena *Gadova* dvanaest hiljada; od kolena *Asirova* dvanaest hiljada; od kolena *Naftalimova* dvanaest hiljada; od kolena *Manasijina* dvanaest hiljada; od kolena *Simeonova* dvanaest hiljada; od kolena *Levijeva* dvanaest hiljada; od kolena *Isaharova* dvanaest hiljada; od kolena *Zavulonova* dvanaest hiljada; od kolena *Josifova* dvanaest hiljada; od kolena *Venjaminova* dvanaest hiljada pečatom zapečaćenih.” (Primetite, Dan i Efrajim nedostaju). Dakle, sa ovim pogledajmo Daniela 12:1, koji upućuje na ovih 144.000 zapečaćenih u vreme šestog pečata i vremena Velikih Nevolja ili Jakovljeve nevolje. “U ono će vreme ustati Mihajlo, veliki knez koji štiti sinove tvoga naroda. Biće to vreme teskobe kakve ne beše od kako je ljudi pa do tog vremena. *I u ono vreme tvoj će se narod spasiti svaki KOJI SE NAĐU ZAPISANI U KNJIZI.*”

Međutim, posle ovog perioda patnje (u vremenu Milenijuma, Hiljadugodišnjeg Kraljevstva), kao što je to viđeno u Jezekilju 48:1-8, i 22-29, mi vidimo ponovo plemena nazad po Božijem poredku. Ali, od vremena kada su Efraim i Dan pridružili sebe idolima, umrli su, i ta dva plemena više nisu priznata. Dakle, ja uviđam da od uništenja Jerusalima, da su sve zabeleške o plemenima izgubljene, tako da niko ne može sa sigurnošću reći iz kojeg plemena je, ALI BOG ZNA. Veliki Bog koji vraća Izrael nazad u Palestinu zna tačno iz kojeg plemena je svaki istinski Izraelac, a od svih 144.000 tamo sakupljenih Dan i Efraim će nedostajati.

Ovde su plemena Izraelova. Jezekilj 48:1-8 i 22-29, “Evo imena plemena. Od severnog kraja uz put iz Etlona do Emata, Asarenan, granica Damaštanska, severno prema Ematu, od istoka do zapada: *Dan*, jedno pleme. Uz granicu Danovu, od istoka do zapada: *Asir*, jedno pleme. Uz granicu Asirovu, od istoka do zapada: *Neftalim*, jedno pleme. Uz granicu Neftalimovu, od istoka do zapada: *Manasija*, jedno

pleme. Uz granicu Manasijinu, od istoka do zapada: *Jefrem*, jedno pleme. Uz granicu Jefremovu, od istoka do zapada: *Ruvim*, jedno pleme. Uz granicu Ruvimovu, od istoka do zapada: *Juda*, jedno pleme. Uz granicu Judinu, od istoka do zapada, itd. Tako ono što pripada Knezu biće prostor koji ide od svojine *Levita* i od svojine grada; ono što bude između granice Jude i granice *Venjaminove*, pripadaće KNEZU. Evo i drugih plemena. Od istoka do zapada: *Venjamin*, jedno pleme. Uz granicu Venjaminovu, od istoka do zapada: *Simeon*, jedno pleme. Uz granicu Simeonovu, od istoka do zapada: *Isahar*, jedno pleme. Uz granicu Isaharovu, od istoka do zapada: *Zavulon*, jedno pleme. Uz granicu Zavulonovu, od istoka do zapada: *Gad*, jedno pleme. Uz granicu Gadovu, na jug granica će ići od Tamara do vode Merive na Kadis, do potoka koji teče u veliko more.”

Druga ilustracija koju bi mi mogli uzeti je priča o Izraelcima kada su napustili Egipat i pošli u zemlju Hanansku. *Božija svrha je bila u to doba da Izrael izvede NAPOLJE, i da ih uvede UNUTRA, u kraj gde bi Mu oni mogli služiti*. I tako, kada su oni napustili Egipat, SVI su izašli pod krvlju žrtvenog jagnjeta; SVI su prošli kroz vodu krštenja u Crvenom moru; SVI su se radovali moćnim čudesima; SVI su jeli manju; SVI su pili iz stene; i toliko daleko što se tiče očito vidljivih blagoslova i manifestacija, SVI oni su učestvovali na isti način. Ali, kada su oni došli u Moav, svi oni koji su se pridružili gozbi Baal-Peora su umrli. Njihova mrtva tela su pala u pustinji, jer su oni tamo odbacili Reč Božiju i okrenuli se od Nje. Dakle, to je ono o čemu govore Jevreji 6:1-9, ono što je izloženo toliko pažljivo u Pergamskom dobu. *Vi ne možete ići samo sa jednim delom Reči, već morate uzeti CELU REČ*. Postoje ljudi za koje se čini da su uključeni u Božije stvari skoro sto posto. Oni su kao Juda. Niko sem Isusa nije tačno znao kakva vrsta čoveka je bio Juda. A onda, došao je dan kada je Juda učinio tačno ono što je Izrael učinio u Baal Perou. On je odlučio da se udruži sa silom lažne loze – da uđe u finansijsko, političku organizaciju anti Reči, to jest antihristove religije, tako da je on to i učinio. On je bio obmanut! Ostalih jedanaest nisu. Oni nisu mogli biti, jer su oni bili od izabranih. I tako, kada je Juda otišao i izdao Gospoda, njegovo ime je bilo uklonjeno iz Knjige Života. (Otk. 22:19).

Dakle, siguran sam da ste zapazili da oni čija imena su bila u Knjizi Života, da su bili deo religioznoga reda toga dana, koji se okupio oko istinskog Boga i slavio Ga, i ako nisu slavili po Istini (Reči.) Kao

Juda, oni nisu išli celim putem. Vidite kako je Juda bio izabran od Boga. Njemu je bila predstavljena istina. On je delio znanje o tajnama. On je imao službu u sili koja mu je bila darovana tako da je on lečio bolesne i izgonio đavole u Isusovo ime. Ali kada je došlo vreme obračuna, on se prodao za zlato i političku moć. On nije otišao gore na Pentakost da primi Božijeg Duha. On je bio lišen Duha. Nemojte napraviti grešku oko toga, osoba koja je istinski krštena Svetim Duhom u Telo Hristovo primajući puninu Duha, biće u REČI CELIM PUTEM. To je dokaz krštenja Duhom Svetim. Juda je izneverio. I mnogi su izneverili upravo tako. A kada su izneverili da žive po Reči, njihova imena su izbrisana iz Knjige Života.

S ciljem da dalje razjasnim ovo uklanjanje imena iz Knjige Života, trebamo proširiti naše misli o Izraelu u Mojsijevim danima. U knjizi Izlaska (II. Moj.) 32:30-34, “Sutradan Mojsije reče narodu: Veliki ste greh učinili. Idem ja sada gore ka Gospodu. Možda za vaš greh oprostjenje pribavim. Mojsije se vrati Gospodu pa reče: Jao! Narod onaj težak je greh počinio napravivši sebi Boga od zlata. Ipak im taj greh oprostite... Ako nećeš, onda i mene izbriši iz svoje knjige koju si napisao. Nato Gospod odgovori Mojsiju: *Onoga koji je protiv mene sagrešio, izbrisaću iz svoje knjige*, nego idi sad! Povedi narod kamo sam ti rekao. Anđeo će moj pred tobom ići. Ali u dan kad ih pohodim, zbog njihova ću ih greha kazniti. Udari Gospod po narodu pomorom zbog teleta što im ga Aron načini.”

Više je nego očigledno da su *imena* bila, a i biće uklonjena iz Knjige Života. Na ovom specifičnom mestu to je bilo zbog idolopoklonstva, isto kao kada su Dan i Efraim izgubili svoja plemenska prava zbog slavljenja zlatnog teleta. Svi koji su slavili idole imena su im bila uklonjena iz Knjige Života.

A kada je Izrael odbio Božije vodstvo Vatrenim Stubom i okrenuo se slavljenju zlatnog teleta, njihova imena su bila uklonjena iz Knjige Života. Izlazak (II Moj.) 32:33, “Onoga koji je protiv mene sagrešio, izbrisaću iz Svoje knjige.” Ako takvo priklanjanje idolima zahteva kaznu uklanjanja imena iz Knjige Života, onda bi zasigurno odbacivanja Isusa Hrista kao Mesije od strane Izraela, zahtevalo isto tako strogu kaznu. I to je tačno tako. U Psalmu 69.-om koji govori o Isusovom poniženju u stihovima od 21-28, kaže se, “Dali su mi žuč da jedem, i u Mojjoj žeđi napojili su Me octom. Neka njihov sto postane zamka njima, i njihovo blagostanje mreža! Njihove oči neka potamne

tako da ne vide, i neka stalno drhte njihova bedra. Izlij na njih Svoju srdžbu i žar Tvoga gneva neka ih dosegne. Neka njihovo prebivalište ostane pusto, da nema nikoga ko bi boravio u njihovim šatorima. Jer progone Onoga, koga si Ti udario i govore u bolu Onoga Koga si Ti ranio. Dodaj bezakonje na njihovo bezakonje i neka ne uđu u Tvoju pravdu. *Neka budu izbrisani iz Knjige Života i ne budu upisani sa pravednicima.*” Kada su Jevreji odbacili Isusa, desilo se doslovno okretanje Boga od Jevreja k Paganima. Delima 13:46-48, “A Pavle i Varnava, ohrabрили su se i rekli: vama je trebalo najpre objaviti Reč Božiju; ali budući da je vi odbacujete i sami sebe sudite da niste dostojni večnog života, evo, okrećemo se Paganima. Jer tako nam je Gospod zapovedio: Postavio sam Te za svetlo narodima da budeš Moje spasenje sve do kraja zemlje. A kada su to čuli Pagani, obradovali su se i slavili Reč Gospodnju; i verovali su oni koji su bili određeni za večni život.”

Ovo nije sugestija da više neće biti imena iz plemena Izraelovih koja će ostati u Knjizi Života, jer mnogi od ovih (ali ne većina) kroz princip odabiranja će biti u Paganskom crkvenom dobu, i doći će u telo Isusa Hrista, pokazujući da su njihova imena zaista ostala u Knjizi Života. Takođe, kao što ćemo pokazati prema petom pečatu, mnoštvu pobijenih Jevreja biće date bele haljine i večni život od Gospoda. Takođe 144.000 njih biće zapečaćeni prilikom Njegovog dolaska, dokazujući da ni njihova imena takođe nisu bila izbrisana. Ali to je najpreciznije izloženo u Psalmu 69.-om, da su to grešni i nepravedni odbacili Hrista i uništavali njegove ljude, zato su njihova imena bila uklonjena.

Pošto je Izrel (Božiji izabrani narod), većinom izgubio kaznom pravo na Knjigu Života odbacujući Isusa, tako će većina Paganske crkve takođe doći pod osudu a ishod toga je da će im imena biti uklonjena iz Knjige Života, zato što su odbacili Reč, i tako ušli u svetski ekumenski pokret, što je lik podignut zveri.

Postoji još jedna tačka, koja se ovde može uočiti. Na velikom Belom Prestolu suda, ljudi će biti razdvajani. Knjiga Života će biti otvorena i druge knjige će biti otvorene. U Matej 25:31-46, “A kad dođe Sin čovečiji u Svojoj slavi i svi anđeli sa Njim, tada će sestati na presto Svoje slave; i pred Njim će se skupiti svi narodi; i On će odvojiti jedne od drugih, kao što pastir odvaja ovce od jaraca. I postaviće ovce sebi sa desne strane, a jarce s leve. Tada će reći Kralj onima s desne

strane: dođite, blagoslovljeni Oca Mojega, nasledite kraljevstvo, koje je pripremljeno za vas, od postanka sveta; jer Sam bio gladan i dali ste Mi da jedem; bio Sam žedan i dali ste Mi da pijem; bio Sam stranac i primili ste Me; bio sam go i obukli ste Me; bio Sam bolestan i obišli ste Me; bio sam u zatvoru i posetili ste Me. Tada će Mu odgovoriti pravednici: Gospode, kada smo Te videli gladna i nahranili Te, ili žedna i napojismo Te? I kada smo Te videli kao stranca i primili Te, ili gola i obukli Te? I kada smo Te videli bolesna ili u zatvoru i obišli Te? *I Kralj će im odgovoriti: zaista, kažem vam, kada ste to učinili jednome od ove moje najmanje braće, Meni ste učinili.* Tada će reći onima sa leve strane: idite od Mene, prokleti, u večnu vatru, koja je pripremljena đavolu i njegovim anđelima; jer Sam bio gladan i niste mi dali da jedem; žedan Sam bio i niste me napojili; stranac Sam bio, i niste Me primili; go Sam bio, i niste Me obukli; bolestan Sam bio i u zatvoru, i niste Me obišli. Tada će oni odgovoriti: Gospode, kada smo Te videli gladna i žedna, ili stranca, ili gola, ili bolesna, ili u zatvoru i nismo Te poslužili? Tada će im On odgovoriti: zaista, kažem vam: ako niste učinili jednom od Mojih najmanjih, to niste učinili Meni. *I ovi će otići u večne muke, a pravednici u večni život.*”

Otk. 20:11-15, “I video sam veliki Beli Presto i Onoga Koji je sedeo na njemu, od čijeg je lica bežala i zemlja i nebo i mesta im se nije našlo. I video sam mrtvace, velike i male, gde stoje pred prestolom i knjige su se otvorile; i otvorila se druga Knjiga, koja je Knjiga Života. I mrtvaci su bili suđeni po onome što piše u knjigama, po svojim delima. I more je dalo svoje mrtvace, koji su bili u njemu i smrt i had bili su bačeni u ognjeno jezero. I ko se nije našao zapisan u Knjizi Života, bio je bačen u ognjeno jezero.” Tamo na tom sudu biće i pravedni i nepravedni. Ovde je tako rečeno. OVI PRAVEDNICI NEĆE BITI NEVESTA JER NEVESTA SEDI SA NJIM NA SUDU. I Kor. 6:2-3, “Zar ne znate da će sveti suditi svetu? Pa ako ćete vi suditi svetu, zar niste dostojni suditi u sitnicama? Ne znate li da ćemo suditi anđelima? Koliko više onda svakodnevnim stvarima ovog života.” Otk. 3:21, “Pobedniku ću dati da sedne sa mnom na Moj presto, kao što i Ja pobedih i sedoh sa Svojim Ocem na Njegov presto.” Vidite, nevesta je sa Njim na prestolu. A pošto će ona suditi svetu ona treba sa Njim da sedi na sudu. A to je tačno ono što je Danijel video. Dan. 7:9-10, “Ja pogledah dok se postavljahu prestoli. I starešina dana sede. On imaše haljinu belu kao sneg i kosa na glavi Njegovoj beše kao čista vuna;

presto Njegov beše kao plamen ognjeni, a točkovi mu kao razgoreo oganj. Reka ognjena tekla je i izvivala ispred Njega. *Hiljade hiljada služitelja služahu Mu* i deset hiljade hiljada stajahu pred Njim. Sudije sedoš, i knjige se otvoriše.” Vidite, to je ista scena jer hiljade hiljada koje služe Njemu su nevesta, jer ko služi mužu nego žena?

I sada javlja se pitanje, zašto su ovi pravednici na sudu? Nema drugog mesta gde bi se oni mogli pojaviti, jer nema više od dva uskrsnuća, a pošto se oni nisu kvalifikovali za prvo uskrsnuće oni moraju doći u drugom koje je uskrsnuće za sud. Oni koji su se kvalifikovali za prvo uskrsnuće (nevesta) nisu na sudu. Jovan 5:24, “Zaista, zaista kažem vam, ko sluša Moju Reč i veruje Onome Koji Me poslao, ima *večni život* (to je vernik koji je već primio večni život koji on sada ima u svom posedstvu) i on ne dolazi na sud (ustvari neće mu se suditi, to je ono što se tu istinski kaže), već je prešao iz smrti u život. Ali pazite jako sada, Isus je morao imati još jednu grupu na umu koji će na izvesnom uskrsnuću primiti večni život. Oni će ga primiti u uskrsnuću, JER GA PRETHODNO NISU PRIMILI KAO ČLANOVI NEVESTE. Jovan 5:28-29, “Ne čudite se ovome, dolazi, naime čas kada će SVI koji *počivaju u grobovima* čuti Njegov glas, te izaći iz njih; oni koji su činili dobro, na uskrsnuće na život; a koji su činili zlo, na uskrsnuće za propast.” Dakle, svi mi znamo da Jovan 5:28-29 NIJE UZNESENJE, jer će samo mrtvi u Hristu ustati iz grobova u to vreme i biti zajedno sa živom nevestom koja je još na zemlji. I. Sol. 4:16-17, “Jer će Sam Gospod s glasnom zapovedi, glasom arhandela i sa Božijom trubom sići s neba i mrtvi u Hristu uskrsnuće najpre; a potom mi živi koji smo preostali, zajedno s njima ćemo se uzdignuti u oblake na susret Gospodu u vazduh; i tako ćemo biti zauvek sa Gospodom.” Ali u Jovanu 5:28-29 se kaže da će SVI ustati *iz grobova*. Ovo je sasvim isto uskrsnuće o kojem se govori u Otk. 20:11-15, gde su MRTVI donešeni pred Gospoda i suđeni *prema njihovim delima*, a svi čija imena nisu bila u Knjizi Života su onda bačeni u ognjeno jezero.

Mi se sada suočavamo s pitanjem, zašto oni trebaju da dobiju večni život na sudu pošto se čini da poslanice ubedljivo ukazuju na to da osoba mora posedovati Hristovog Duha ili će poginuti. Iako to tako izgleda, mi ne smemo obesnažiti Isusove reči, jer On najodlučnije izlaže da postoje neki, koji su nađeni u Knjizi Života koji će primiti večni život *pre* glavnog uskrsnuća ili *posle* njega. Pavle ne izbegava ovu istinu jer on vrlo jasno kaže u Fil. 3:11, “Ne bih li kako postigao

uskrснуće iz mrtvih.” Dakle, ova tvrdnja je veoma neobična. Mi svi znamo da ćemo SVI biti u uskrснуću bilo da to želimo ili ne. Dakle, svako će uskrснуti. I zato teško da bi Pavle govorio, “NE BIH LI KAKO postigao uskrснуće od mrtvih.” Istina te stvari je da on ne govori o uskrснуću na bilo koji način. Bukvalno kada se ovo čita je, “Ako bih na neki način mogao postići uskrснуće koje je ‘van uskrснуća’ mrtvih.” Ovo nije postići glavno ili drugo uskrснуće o kojem govorimo, već dostići prvo uskrснуće, za koje je rečeno, “Blagosovljen i svet je onaj koji ima udeo u prvom uskrснуću, nad njim druga smrt nema moći, već će oni biti sveštenici Bogu i Hristu i vladace sa Njim hiljadu godina.” Prvo uskrснуće nema ništa sa drugom smrću. To je na kraju hiljadu godina kada će SVI OSTALI ponovo oživeti iz mrtvih. I u tom danu biće onih koji će primiti večni život, a oni ostali biće zahvaćeni drugom smrću. Dakle, nema potrebe da nagađamo kojima je to u drugom uskrснуću dat život. Nama je rečeno da im je život dat na osnovu toga što su bili ljubazni i dobri prema “braći.” Oni koji su uskrснуti i baćeni u ognjeno jezero će biti tako mućeni zbog njihovog lošeg ophođenja prema “braći.” Pošto je ovo Reć Božija, mi je jednostavno prihvatamo. Ovde nema rasprave, već samo jednostavna tvrdnja činjenica.

I da bismo dalje ovo rasvetlili, zapazite posebno reći u Mateju 25:3-46. Tu se ne kaže da pastir bukvalno razdvaja ovce od jaraca, već KAO što pastir razdvaja ovce od jaraca. Dakle, ovo nisu ovce u ovom određenom periodu na (Sudu Belog Prestola). Ovce su u Njegovom toru, one su čule Njegov glas (Reć) i sledile su Ga. ONE VEĆ IMAJU VEĆNI ŽIVOT I NE MOGU DOĆI NA SUD. Ali ovi NEMAJU večni život, i oni su na sudu. Njima je *dozvoljeno* da IDU u večni život. Ali na kojoj osnovi oni ulaze u večni život? Sigurno ne sa činjenicom da oni već imaju Njegov život kao što je to slučaj sa nevestom, već ga primaju zato što su bili ljubazni prema Njegovoj braći. Oni nisu Njegova *braća*: jer to bi ih načinilo pridruženim naslednicima sa Isusom. Oni NISU naslednici ničeg drugog osim života. Oni sa Njim ne dele nikakav presto ili nešto slično. NJIHOVA IMENA SU MORALA BITI U KNJIZI ŽIVOTA I NISU BILA UKLONJENA. A radi njihove ljubavi prema narodu Božijem oni su prepoznati i spašeni. Nema sumnje da su oni služili i pomagali deci Božijoj. Možda kao što su Nikodem i Gamaliel stajali za decu u vremenu nevolje.

Ako ovo ima prizvuk “restauracije,” pogledajte pažljivo, ovde grešnici NISU obnovljeni, već su gurnuti u ognjeno jezero. Imena mnogih od ovih, koji su uništeni a imena su im bila u Knjizi Života takođe; ali oni su bili izbrisani zato što su izneverili u poštovanju Božijeg naroda, koji je bio živa manifestovana Reč (živa poslanica) u njihovom danu.

Dakle, budimo ovde potpuno jasni. Ovi nisu narodi koji su suđeni i koji idu u hiljadugodišnje kraljevstvo zato što su štitali i pomagali Jevreje. To je veoma jasno zbog zaključka u ovim stihovima “A ovi (grešni) će otići u večnu kaznu (ognjeno jezero), a pravednici u život večni.” Nema zapisa o DVA suda gde su grešnici bačeni u ognjeno jezero. Samo zver i lažni prorok su suđeni na kraju perioda patnji. Ne, dakle vidite, ovo je sud na Belom Prestolu i ovi su suđeni prema onome što je napisano u knjigama.

To je drugo uskrsnuće kada su “dušama onih pod oltarom” kao što je to izloženo u petom pečatu (Otk. 6:9-11) date bele haljine, a naravno i večni život, inače ne bi bilo svrhe belim haljinama. “Kad je Jagnje otvorilo peti pečat, videh pod žrtvenikom duše zaklanih zbog Reči Božije, i zbog svedočanstva koje su držali: Oni počеше vikati svom snagom, govoreći, Dokle ćeš, sveti i istiniti, odgađati sud i osvetu naše krvi nad stanovnicima zemlje? Tada je svakome od njih dana bela haljina i rečeno im je da se strpe još malo vremena, dok se ne ispuni broj njihovih sudrugova u službi i njihove braće koji imaju biti ubijeni kao i oni.” A sada, primetite pažljivo da ni jedan od ovih pod oltarom nije bio ubijen zbog Isusovog svedočanstva. Oni nisu bili kao Antipa koji je bio ubijen zbog čvrstog držanja Njegovog imena. Ovi nisu nanorođeni, sa večnim životom kao svojim posedom. Oni dolaze gore u uskrsnuću i primaju život zbog njihovog stajanja na Reči. I zapazite kako ovi uzvikuju za osvetu. Oni ne mogu biti Nevestin materijal. Nevesta okreće lice i uzvikuje, “Oče oprost im, oni ne znaju šta rade.” Ovi su Jevreji. Oni to zaista moraju biti, jer su u petom pečatu, a to je u četvrtom pečatu kada je Paganska nevesta otišla u uznesenje. I tako, ovi Jevreji nisu rođeni od Njegovog Duha. Oni čak ni ne veruju da je Isus Mesija. *Ali pošto su oni od Boga bili zaslepljeni radi Pagana*, Bog im je dao večni život na temelju toga jer nisu mogli doći do Njega, ali oni su stvarno bili verni Reči koju su oni znali, i umrli zbog Nje jer je mnoštvo njih bilo ubijeno za vreme Hitlera, Staljina itd., i još će umirati.

To je drugo uskrsnuće u kojem dolaze i pet ludih devica. Zapazite, da su one bile device. One nisu imale Svetog Duha i radi toga su izgubile mogućnost da budu u nevesti, dok je pet mudrih koje su imale ulje postale deo Neveste. Ali ovi ljudi, budući odvojeni, od Boga voljeni ljudi, koji su nastojali da se podlože Reči, prema onome što su znali o Njoj, i pošto su pomagali u delu Gospodnjem, pojaviće se na kraju vremena. Oni će propustiti milenijum, i tako mi sve to možemo videti iz ovih istina koje su mnogo važnije i divnije nego što smo mogli i zamisliti ili verovati.

Svi ovi ljudi su imali svoja imena u Knjizi Života i njihova imena su ostala. Ali čija imena nisu ostala? Imena onih iz svetskog crkvenog sistema koji su se borili protiv Neveste, njihova imena će biti uklonjena. To su ti koji će propasti. Oni će biti bačeni u ognjeno jezero.

A sada učinimo drugi korak, ali pre nego što to uradimo napravimo pregled našeg predmeta do sada. Pre svega mi zasigurno znamo da svrha Božija prebiva u izabiranju. Ta svrha je u Njemu. To je bila Božija svrha da dovede napred ljude, koji su kao On, koji će biti Nevesta Reči. Ona je bila izabrana pre postanka sveta U NJEMU. Ona je bila unapred znana i voljena pre nego što je čak i bila spuštena u doba na zemlji. Ona je bila otkupljena Njegovom krvlju i zato NIKADA neće doći pod osudu. Ona nikada ne može biti na sudu zato što njoj greh ne može biti pripisan. Rim. 4:8, "Blago onom kome Gospod neće uračunati greha!" Ona će zaista biti sa Njim na Njegovom prestolu suda, sudeći svetu, i čak i anđelima. Njeno ime (svakog njenog člana) je zapisano u Jagnjetovu Knjigu Života pre postanka sveta. A drugo, postoji još jedna klasa onih čija su imena takođe u Knjizi Života i oni će se pojaviti u drugom uskrsnuću. To je luda devica i pravednici o kojima je govoreno u Mateju 25. U ovoj klasi su takođe oni koji nisu slavili zver i koji nisu bili uvučeni u antihristov sistem već su umrli za svoju veru, pa iako nisu u Nevesti, budući da nisu nanovorođeni, oni će ipak doći u drugom uskrsnuću i otići u večni život. I treće, postoje Hrišćani na graničnoj liniji, onakvi kakve smo videli među Izraelom kada su izlazili iz Egipta. Ovi su imali svoja imena u Knjizi Života i svoja dela zapisana u knjigama. Pošto su izneverili u poslušnosti Bogu, uništeni su od Duha, iako su među njima bili znaci i čudesa, ipak će njihova imena biti uklonjena iz Knjige Života. Među ovom grupom će biti neki kao što je Juda, koji iako potpuno negirani od Duha, ali pošto

su religiozni, imaće manifestacije u svojim životima, i ako u knjigama nisu bili izabrani U NJEMU. Takvi, takođe kao Valam će biti u toj grupi. A četvrti, konačno su oni čija imena nikada nisu bila ili nikada neće biti zapisana u knjigama. Takvi su nađeni u Otkrivenju 13:8 i u Otkrivenju 17:8, “I svi koji stanuju na zemlji obožavaće je, svaki kojem ime nije zapisano od postanka sveta u Knjizi Života zaklanog Jagnjeta. Zver koju si video, bila je, i nije, i izaćiće iz bezdana i otići u propast; i koji stanuju na zemlji, kojima imena nisu zapisana u Knjigu Života od utemeljenja sveta, začudiće se, kada vide zver, koja je bila, i koja nije, i opet će doći.” Isus je rekao da će određena grupa prihvatiti *jednoga koji je došao u svoje vlastito ime*. A to je antihrist. I to je tačno ono što se o njemu kaže u Otk. 13:8 i 17:8. Ovi su bili određeni od Boga, ali ne kao izabrani. I u toj grupi su takvi kao što je Faraon. Rečeno je u njemu, “Upravo sam te *zbog tog razloga* Ja stvorio. To su posude gneva koje su spremljene za propast.” Rim. 9:17 i 22. Ni jedan od ovih nije bio zabeležen za život. Ja ne kažem da o njima nema zabeleški. Bez sumnje ima neka vrsta zabeleški o njima, ali NE U ZABELEŠKAMA ŽIVOTA. Svrhom njihovog postojanja se jasno bavi deo ove knjige, ali mi možemo dodati još dva teksta iz Pisma. Izreke 16:4, “Gospod je stvorio zloga za zao dan.” Job 21:30, “Zli su čuvani za dan uništenja, oni će biti dovedeni u danu gneva.”

Pošto je ovaj deo Reči težak za ljudski um da bi ga shvatio, mora biti prihvaćen sa verom. Neki će biti povređeni onim što sam izneo zato što su propustili da shvate Božiju suverenost, koja iznosi da BOG JESTE BOG, i zato što je ON Bog niko ne može poraziti Njegove savete ili sprečiti Njegovu volju i svrhu; ali On, budući svemoguć, vlada SVIM događajima i radi sve što Mu je volja sa Svojom tvorevinom, zato što je sve bilo stvoreno iz Njegove dobre volje. Zato, kao što Pavle kaže, “Ako je Bog hteo uzeti grumen gline i od nje načiniti jednu posudu za čast, a drugu za sramotu, ko se može ljutiti i ko može vikati protiv Njega?” Da, samo On ima pravo da ovo učini na području stvaranja, i mi to ne možemo poreći. A ipak On je otišao čak dalje, jer prema Rim. 14:7-9 mi imamo nepobitan dokaz da je Isus platio otkupnu cenu za ceo svet, i zato On može raditi sa svojim ono što On želi. Rim. “Jer niko od nas ne živi samome sebi, i niko ne umire samom sebi. Jer ako smo živi, Gospodu živimo; a ako umiremo, Gospodu umiremo. Dakle, i ako živimo i ako umiremo Gospodu pripadamo, *jer za to je Hrist umro i uskrsao da bi bio Gospodar I*

MRTVIMA I ŽIVIMA.” (Gospodariti; ovde se NIJE mislilo na zajedništvo.) Ovo je takođe izloženo i u Jovanu 17:2, “Kao što si Mu dao vlast NAD SVAKIM TELOM, *da svima koje si Mu dao da Život večni.*” Dakle, ako mi pripišemo Bogu sveznanje, mi takođe moramo prihvatiti da je On savršen u mudrosti i pravednosti. Ovaj plan izabiranja i prokletstva je mudrost Božija otkrivena u svim dobima, kao što je rečeno u Efežanima 1:3-11, “Hvaljen neka je Bog i Otac našeg Gospoda Isusa Hrista, Koji nas je blagoslovio svakim Duhovnim blagoslovom u nebeskim mestima u Hristu; kao što nas je izabrao u Njemu pre utemeljenja sveta, da budemo sveti i besprekorni pred Njim u ljubavi; i predodredio nas za posinaštvo kroz Isusa Hrista za Sebe, po ugodnosti Svoje volje, na pohvalu slave Svoje milosti, kojom nas je načinio ugodnim u Ljubljenom, u Kojem imamo otkupljenje kroz Njegovu krv, oproštenje greha po bogatstvima Njegove milosti, koju nam je obilno udelio u svakoj MUDROSTI i razumevanju, kada nam je dao upoznati tajnu Svoje volje, po Svojoj nameri, koju je odlučio u Sebi, da je ostvari u punini vremena, to jest, sjedini sve u jedno, u Hristu, kao glavi, ono što je na nebesima i ono što je na zemlji, u Njemu, u Kome smo takođe postali naslednici *unapred određeni po Njegovoj odluci, Koji čini sve po savetu Svoje volje.*” Tako ako je Bog odredio da će biti ljudi čija su imena stavljena u deo Jagnjetove Knjige Života i da ne mogu biti izbrisana jer su to imena Njegove Neveste, onda mi to moramo prihvatiti. I ako se takođe tvrdi da postoje oni čija su imena stavljena u izveštaj Knjige Života, ali u Božijem predznanju oni su trebali pasti i njihova imena su trebala biti uklonjena, mi i to moramo prihvatiti. I ako ima onih čija imena NIKADA nisu bila stavljena u Božiji spisak života, mi to takođe moramo prihvatiti. I ako ima onih koji će ući u večni život nakon suda na Belom Prestolu jedino na temelju toga što su bili dobri, ljubazni i pošteni prema izabranicima Božijim, koji su Njegova braća, onda mi ne možemo ništa drugo nego to prihvatiti. JER KO POZNAJE UM GOSPODNI DA BI GA MOGAO SAVETOVATI? Radije se pokorimo Njemu u veri, Koji je naš Otac i živimo.

Da bismo ovaj predmet još bolje razumeli bilo bi mudro prići mu sa tačke gledišta crkve u dobima. Sve do sada mi smo razmišljali u terminima uklanjanja imena pojedinaca. A sada, želim da razmotrimo, ne pojedince, već grupe koje su predstavljene u crkvi. Da bismo tako uradili upoređićemo crkvu kroz doba sa klasom pšenice. Zrno pšenice

je posejano da bi na kraju iz jednog zrna pšenice ono samo sebe umnožilo kroz određene procese u određenom vremenskom periodu. To jedno seme će umreti, ali u umiranju, život koji je bio u njemu će iznići u biljku koja će po redu biti nosilac ili prenosilac tog života koji se treba vratiti u početni originalni oblik ali u umnoženom obliku. Isus veliko Kraljevsko Seme je umro. Taj Jedan neuporedivi, Koji je život crkve, stoji usred crkve kroz svih sedam crkvenih doba dajući Svoj život crkvi (prenosiocu ili nosiocu) do kraja gde će sam Njegov život biti umnožen u telima kao što je Njegovo u uskrsnuću. To će biti u uskrsnuću kada će Kraljevsko Seme videti mnogo *kraljevskog semena* kao što je On, i oni će biti čak kao što je On, Jer je Jovan rekao, “bićemo kao što je On.” Ovo je ono na šta je upućivao Jovan Krstitelj kada je govorio da će Isus skupiti pšenicu u žitnicu. To je bilo uskrsnuće gde su otkupljeni, koji su bili odabrani za večni život ušli unutra.

I zato, zabeleška o ovoj pšeničnoj sadnici čiji je cilj da proizvede originalno seme u tom umnoženom obliku je KNJIGA ŽIVOTA. Ponavljam: istorija ili zabeleška o ovoj pšeničnoj sadnici je Knjiga Života od koje je Knjiga Života deo ZABELEŠKE O VEČNOM ŽIVOTU. (Deo Knjige Života). Ovo je ubedljivo viđeno ispitivanjem pšeničnog klasa. Golo seme je posejano. I uskoro se pojavljuje travka. Ali to još nije pšenica. A onda to izraste u stabljiku. To još nije pšenica. Život je tamo, ali ne još pšenica. A onda, na kraju stabljike je mali šiljak koji je doneo klas. To je još uvek pšenična biljka ali ne još pšenica. Onda je biljka oprašena polenom, i mi vidimo kako se razvija ljuska. Ovo zaista izgleda kao pšenica, ali ipak to još nije seme. Tek zatim pšenica se formira u ljusci. To je sada vraćeno nazad onome što je bilo u originalu. A zatim zrela pšenica je požnjevena.

Isus Hrist je umro. On je dao Svoj život. Taj život je trebao da se vratiti nazad na crkvu i da donese mnogo sinova kao što je On u uskrsnuću. Ali, kao što je pšenično seme moralo imati nosioca da donese umnoženo pšenično seme, isto tako tamo je trebala biti crkva, koja bi bila nosioc Hristovog života. Pošto su travka, stabljika, kićanka, i ljuska u klasu bile nosioci semena, ali NE samo seme, tako je udružena crkva kroz doba bila nosilac istinskog SEMENA iako ne samo Seme. To je razlog što mi možemo reći da je Knjiga Života CELA PŠENIČNA sadnica (biljka).

Pređimo preko toga još jednom. Ovde je to originalno seme koje je bilo posejano. Iz njega je nikla travka. To još nije bilo to. Iz travke je došla stabljika. Ni to još nije bilo to. A onda dolazi ljuska u kojoj treba da se formira pšenica. Ali to još uvek nije to. Kićanka se pojavljuje. I TADA POLEN PADA NA TE TUČKE. DEO TE BILJKE JE OŽIVLJEN, I NEŠTO OD TOG ORIGINALNOG SEMENA KOJE DOLAZI KROZ OSTATAK PONOVO BIVA SEME. Zašto nije cela biljka otišla u seme? Zato što je ona stvorena za taj cilj. Samo deo te biljke može da se vrati nazad u početno seme, zato što je samo deo te PŠENIČNE BILJKE VEČNI ŽIVOT.

Vi imate savršen tip toga u slučaju Izraela kad je napuštao Egipat. Oni su izašli napolje sa oko dva miliona ljudi. SVI su pobjegli kroz žrtvenu krv. SVI su bili kršteni u Crvenom moru; SVI su izašli iz vode radujući se manifestaciji Duha Svetoga i blagoslovima; SVI su jeli anđeosku hranu; SVI su pili iz stene koja ih je pratila. Ipak, osim njih nekolicine, oni nisu bili ništa drugo nego nosioci dece koja su trebala doći za njima i ući u Hanansku zemlju. Sav Izrael NIJE Izrael. A svi osim male manjine su imali svoja imena izbrisana iz Knjige Života.

Mi imamo upravo istu stvar danas u crkvi. Imena će biti izbrisana iz Knjige Života. Ali ni jedno ime neće biti izbrisano iz Knjige Večnog Života, jer to je drugi izveštaj iako je sadržan u Knjizi Života. OVO JE ZABELEŽENO: BOG NAM JE DAO VEČNI ŽIVOT, I TAJ ŽIVOT JE U NJEGOVOM SINU. ONAJ KO IMA SINA IMA (VEČNI) ŽIVOT, A ONAJ KO NEMA SINA NEMA ŽIVOTA (VEČNOG). *A oni koji su imali taj život bili su u Njemu pre postanka sveta.* ONI SU BILI IZABRANI U NJEMU PRE POSTANKA SVETA. To VELIKO KRALJEVSKO SEME, Isus Hrist, je bio posejan (On je umro), a taj život koji je bio u Njemu došao je kroz pšeničnu biljku i reprodukovao sebe u mnoštvu pšeničnih semena imajući isti život u njima, i budući kao Original zato što su po Duhu oni original.

Dakle, mi možemo videti zašto otkupljena (vraćena nazad od strane originalnog vlasnika), nevesta (Ona je bila u Njemu kao što je Eva bila u Adamu), zašto nikada imena ‘njenih članova’ ne mogu biti uklonjena iz zabeleške. Ona je deo Njega. Ona je na prestolu. Ona nikad ne može biti suđena. Svaki član neveste je Njegov član i On nijednog ne gubi. Ali to nije slučaj sa “svima” u Knjizi Života. Jer među njima ima čak onakvih kao što je bio Juda i njemu slični, koji imaju deo u zabelešci ali su im imena uklonjena. Mi možemo videti one, koji dolaze u

poslednjim danima, i pored toga što su činili divna dela, Isus će reći da ih nikada nije upoznao. To ne znači da ON njih nije bio svestan. Njegovo sveznanje je to predvidelo; ali oni nisu bili unapred znani kao što su to oni u nevesti; niti su oni bili unapred znani kao što je slučaj s pravednima iz drugog uskrnuća. Oni nisu doneli rod (zato što su bili izvan Reči i nisu prebivali u njoj) zato je njima izrečena smrtna kazna. A onda kao što smo prethodno pokazali, ima onih koji su stajali za nevestu, bili joj u pomoći i utehi. Njihova imena ostaju u Knjizi Života i oni idu u večni život. I konačno ima onih koji su kao faraon, koji nikada nisu imali njihova imena u Knjizi Života, i oni su bačeni u ognjeno jezero takođe.

I tako zrno pšenice koje je bilo posejano za žetvu je zabeleška crkve. A pošto čak cela pšenična biljka nije pšenično seme, i pošto cela biljka nije iskorištena u žetvi, tako je i sa crkvom; – cela crkva nije Nevesta; a niti je svima njima dan život večni, već je DEO nje skupljen u žitnicu, a DEO nje čuvan da bi mogao ići u večni život u drugom uskrnuću, a DEO nje koji je smatran plevom je spaljen u ognjenom jezeru. I ovo je tačno ono što su Isus i Jovan Krstitelj rekli, jer Jovan je rekao da će pšenica biti skupljena u žitnicu, a pleva spaljena. Isus je rekao, “Svežite kukolj, a skupite pšenicu.” Ekumenski pokret će skupiti zajedno kukolj, jer kukolj mora biti NAJPRE sakupljen, pa iako je njihov kraj spaljivanje, oni nisu spaljeni prilikom svezivanja, već su ostavljeni za kasniji datum, koji je na kraju hiljadu godina, odnosno prilikom drugog uskrnuća. Ali jednom kada je kukolj svezan, uznesenje može da se dogodi a tako se i događa, nekako u vreme između svezivanja kukolja i otkrivanja antikrista. Tada će doći dan kada će SVI stati zajedno kao što je to viđeno u Danielu. Kralj će biti tamo sa Svojom nevestom, a ispred njih će biti mnoštvo onih kojima treba biti suđeno. Da. SVI su tamo. Sve knjige su otvorene. Konačno načinjen je poredak SVIH. Žetva je zaista završena. Knjige koje su bile otvorene sada su zatvorene.

I da zaključim ovaj predmet za ovo vreme, dopustite mi da se pozovem na izjavu datu na početku u kojoj sam rekao da ni jedan Biblijski tekst nije govorio o Gospodu, koji u SADAŠNJOSTI sastavlja spisak imena. To je zaista tako. Ali međutim postoji Biblijski tekst koji pokazuje buduće sastavljanje. To je u 87.-mom Psalmu. Ovaj Psalm govori o Gospodu koji ispisuje imena svih onih koji su rođeni na Sionu. Ni u jednom izveštaju se ne može pretpostaviti da Bog treba

čekati do kraja doba ili taj period u kojem se bavi Sionom, s ciljem da bi znao ko sve može biti rođen na Sionu. Ponovo, to bi isključilo sveznanje. Ali On sigurno zna ko je sve uključen u taj broj. Ali koliki je on? Nije li to jednostavno prepravljen spisak u koji Bog jednostavno stavlja novi zapisnik onih imena, koja su ostala posle drugog uskrsnuća a odnosila su se na Sion? Sigurno, to je to.

“I ja ću priznati njegovo ime pred Mojim Ocem i Njegovim anđelima.” Proziv spiska u nebu! “Ako čovek umre hoće li ponovo živeti? Sve dane svoga života čekaću, dok ne dođe moja promena. Ti ćeš zvati a ja ću Ti odgovoriti: Ti ćeš poželeti delo Tvojih ruku.” Veliki Pastir poziva Svoje ovce po imenu. Stvaralački Božiji glas ih poziva iz prašine, ili menja njihove atome ovima koji još nisu zaspali. To je uznesenje. To je velika Svadbena Večera Jagnjeta i Njegove neveste.

Ali uznesenje nije jedini proziv spiska. Tamo u drugom uskrsnuću, na sudu Velikog Belog Prestola, biće imena priznata pred Ocem i Njegovim anđelima. Dakle, rečeno mi je od onih koji to znaju, da je najsladši glas ljudskom uhu zvuk imena te osobe. Kako ljudi vole da im imena budu javno priznata. Kako oni vole da budu izvikani. Ali ni jedan zemaljski glas neće nikada tako slatko proglasiti vaše ime, kao što će to glas Božiji ako je vaše ime u Knjizi Života i ako ostane tamo da bude otkriveno pred svetim anđelima. Kakav će to biti dan kada budemo čuli Isusa kako kaže, “Oče, oni su priznali Moje Ime pred ljudima u danima njihovog zemaljskog hodočašća. A sada Ja priznajem njihova imena pred Tobom i nebeskim anđelima.”

“Ko ima uho neka čuje šta Duh govori crkvama.” Još jednom je Duh govorio. Još jednom mi imamo obnovljeni izveštaj o tome šta je Duh rekao drugom dobu. I mi smo našli da je zapis bio ispravan. Drugo doba je prošlo i ono je tačno ispunjeno onako kako je On rekao da će biti. Kakva je to uteha nama, koji se nadamo da ćemo biti u nevesti poslednjeg dana, jer to deluje u našim srcima da skaću od radosti da je On veran i da će ispuniti svako Svoje obećanje. Ako je On bio veran i istinit onima iz Sardskog Doba, onda On je to isto i u ovom našem dobu. Ako će oni Njegovom milošću i silom biti primljeni i preporučeni od Njega, onda ćemo tako biti i mi. Otidimo zato u savršenstvo i sretnimo se s Gospodom u vazduhu i budimo zauvek sa Njim.

GLAVA OSMA

FILADELFIJSKO CRKVENO DOBA

Otkrivenje 3:7-13

“Anđelu crkve u Filadelfiji napiši: Ovo govori Sveti, Istiniti, Onaj Koji ima ključ Davidov, Koji kad otvori niko neće zatvoriti; i kad On zatvori, niko neće otvoriti;

Poznajem tvoja dela: Gle, dao sam otvorena vrata pred tobom, koja niko ne može zatvoriti; jer imaš malo sile i održao si Moju Reč i nisi se odrekao Moga Imena.

Gle, dajem one iz Sotonine sinagoge, koji govore da su Jevreji a nisu, nego lažu; evo Ja ću ih prisiliti da dođu i bace se ničice pred tvoje noge, i poznaju da sam te Ja ljubio.

Jer si održao Reč Moje strpljivosti, i Ja ću tebe sačuvati od časa iskušenja koji će doći na čitavu zemlju da iskuša one koji žive na zemlji.

Dolazim skoro, čvrsto drži ono što imaš da niko ne ugrabi tvoju krunu! Ko pobeđi, toga ću učiniti stubom u hramu Svoga Boga i više nikada neće izaći; i Ja ću napisati na njega Ime Moga Boga i ime Grada Moga Boga, Novog Jerusalima koji silazi sa neba od Moga Boga i Svoje novo Ime.

Ko ima uho da čuje, neka čuje, šta govori Duh crkvama!”

FILADELFIJA

Filadelfija je oko stopedeset kilometara jugoistočno od Sarda. Bio je drugi po veličini grad u Lidiji. On je bio sagrađen na nekoliko brda u poznatoj vinogradarskoj oblasti. Njegovi novčići su imali na sebi glavu Bakhóa (starogrčki Bakchos i starorimski Bakus - bog vina i veselja), a imali su i figuru Bakhoane (Bakhove sveštenice). Među stanovništvo grada bili su uključeni i Jevreji, Hrišćani Jevrejskog porekla, i obraćenici iz paganstva. Grad je bio pogađan čestim zemljotresima, ali ipak je istrajao duže od bilo kojeg među sedam navedenih gradova ovde u Otkrivenju. U stvari grad još postoji pod Turskim imenom Alahsejir, ili Božiji Grad.

Kovani novčići nam sugerišu da je Božanstvo ovog grada bio Bakus. Dakle, Bakus je isto što i Ninus ili Nimrod. On je jedan koji je 'oplakivan' iako većina od nas misli o njemu na način zabava i pijančenja.

Kakvo rasvetljenje daje to našem umu. Tu je novčić sa bogom na jednoj strani i sa sveštenicom ili proročicom na drugoj. Dakle, bacite novčić. Da li ima veze na koju stranu on pada? Ne, zaista to je još uvek isti novčić. To je Rimska religija o Isusu i Mariji.

Ali mi ne mislimo samo na Rim. Ne, jer ne postoji samo tamo velika bludnica. Sigurno ne; jer ona, je svojim bludom postala majka. Njene kćeri su sada novčići od iste kovine. Tamo na jednoj strani novca su stavili slavljenje Isusa a na drugoj strani imaju svoju sveštenicu ili proročicu takođe, i ona piše svoje veroispovesti, dogme, i prodaje ih ljudima za spasenje insistirajući da ona i samo ona ima istinsko svetlo.

Kako je to potvrdna činjenica što je ovo doba karakterisano novčićem. Jer majka i kćeri kupuju svoj put za nebo. Novac, a ne krv, su njihova otkupljujuća cena. Novac, a ne Duh, je sila koja ih pokreće napred. Bog ovoga sveta (mamon) je zaslepio njihove oči.

Ali njihovo delovanje će se uskoro završiti u smrti, jer ovo je doba u kojem Duh viče, "Dolazim uskoro." Zaista, dođi brzo, Gospode Isuse!

DOBA

Filadelfijsko Crkveno Doba je trajalo od 1750.-te pa do 1906.-te godine. Ovo doba, dužno značenju imena grada, je bilo nazvano Doba Bratske Ljubavi, kao što Filadelfija i znači, "bratska ljubav."

GLASNIK

Bez sumnje, glasnik ovom dobu je bio Džon Vesli. Džon Vesli je bio rođen u Epwortu 17.-og juna 1703. godine i bio je jedno od devetnaestoro dece rođenih Samuelu i Suzani Vesli. Njegov otac je bio kapelan u Engleskoj Crkvi; ali više je nego očigledno da je um Džona bio religiozno pokrenut na primernom životu njegove majke više nego na očevoj teologiji. Džon je bio briljantan učenjak. A dok je bio u Oksvordu on i (brat) Čarls, postali su deo grupe koja je vežbala duhovno na bazi eksperimentalnog življenja istine, rađe nego

pravljjenja doktrine njihovog standarda. Oni su sastavili duhovni vodič za rad, kao što su na primer delenje milostinje siromasima, posećivanje bolesnih i onih u tamnicama. Zbog toga, oni su bili nazvani Metodisti, a zvali su ih i drugim podrugljivim nazivima. A Džon je bio prilično prožet svojom vizijom za potrebe religije svetu, tako da je čak otišao u Ameriku (Džordžiju) kao misionar među Indijance. Na svom putu tamo otkrio je da su mnogi putnici na brodu bili Moravljani. On je duboko bio impresioniran njihovom krotkošću, mirnoćom, i hrabrošću u svim okolnostima. Njegov rad u Džordžiji je i pored svega izneverio. U Englesku se vratio plačući i govoreći, "Otišao sam u Ameriku da obratim Indijance, ali jao! Ko će obratiti mene?"

Na povratku u London on je ponovo sreo Moravljane. A, Petar Biler je bio taj koji mu je pokazao put spasenja. On je bio istinski nanovorođen na veliku poraženost i očiglednu srdžbu svoga brata Čarlsa, koji nije mogao razumeti kako bi duhovan čovek kao što je bio Džon mogao reći da ranije nije bio ispravan sa Bogom. Međutim, ne dugo zatim, desilo se da je i Čarls takođe bio spašen milošću.

Vesli je onda počeo propovedati Evandjelje na propovedaonicama u Londonu na kojima je ranije imao pristup; ali uskoro su ga izbacili napolje. U tom vremenu se dogodilo da ga je njegov stari prijatelj, Džordž Vajtheld, postavio na dobro mesto pozvavši ga da mu dođe pomoći propovedati na poljima gde su hiljade njih slušale Reč. Vesli je na početku bio u sumnji da bi on trebao propovedati na otvorenom području umesto u zgradi, ali kada je video mnoštva i Evanđeosko delovanje u sili Duha on se predao svim srcem takvom načinu propovedanja. Posao je uskoro imao takve razmere da je počeo slati brojne laike da propovedaju Reč. Ovo je izgledalo kao usporedba Pentakosta gde je Duh podigao ljude sa silom da propovedaju i uče Reč skoro preko noći.

No postojala je jaka opozicija njegovom radu, ali Bog je bio sa njim. Delovanje Duha je bilo moćno prikazano, a često bi takav duh osude obuzeo ljude, da bi im oduzeo snagu i oni bi padali na zemlju plačući i duboko ožalošćeni zbog svojih greha.

Vesli je bio izvanredno čvrst čovek. I on kaže za sebe da se ne može setiti da je osetio Duhovan pad na petnaest minuta od kako je bio rođen. On nije spavao više od šest sati dnevno; ustajao je na vreme da počne sa propovedanjem u pet, praktično svaki dan svoje službe;

propovedao je i po četiri puta dnevno, tako da je godišnje imao oko 800 propovedi u proseku.

On je putovao mnoge hiljade kilometara, a tako su radili i njegovi kružni jahači koji su nosili Evanđelje u okolinu i nadaleko. U stvari, Vesli je putovao na konju i do 8000 kilometara godišnje.

On je bio vernik u Božiju silu, a za bolesnike se molio sa velikom verom i divnim rezultatima.

Mnogi su na njegovim skupovima videli manifestacije Duhovnih darova.

Vesli nije bio naklonjen organizaciji. Njegovi pomoćnici su imali “Ujedinjeno Društvo”, koji su bili “udruženi tražeći silu Božiju, ujedinjeni svrhom zajedničke molitve, da bi primili Reč ohrabrenja, i da paze jedni na druge u ljubavi, te da bi mogli pomoći jedan drugome do postizanja spasenja.” Stanje ovih koji su se pridruživali je “bilo pobeći od srdžbe i doći do spasenja od svojih greha.” Kako je vreme odmicalo oni su izradili konkretan skup pravila koja su im bila potrebna za upotrebu u samodisciplini za dobro njihovih duša. Vesli je uvideo da bi nakon njegove smrti pokret mogao postati organizovan, te da bi ih Duh Božiji napustio, a tako bi ostala samo mrtva forma. Jednom prilikom je izneo primedbu rekavši da se ne plaši da će ime Metodista nestati sa zemlje, ali da bi Duh mogao odleteti od njih.

Za vreme svog života, on je mogao steći veliko bogatstvo, ali nije. Njegova omiljena rečenica po predmetu novca je bila, “Uzmi sve što možeš, uštedi koliko god možeš, i daj sve što možeš.” Kako bi to bilo čudno Vesliju da se vrati nazad i da vidi denominaciju, koja danas nosi ime Metodisti. Oni su bogati – veoma bogati. Ali život i sila Džona Veslija nedostaje.

Takođe treba napomenuti da Vesli nikada nije želeo graditi svoje delo na denominacijskim ili sektaškim osnovama. Iako je bio po verovanju Armenijanac, on nije želeo odvojiti sebe od braće na tlu doktrine. On je bio dobar kandidat verovanja Jakovljeve (poslanice): On je bazirao svoj večni život na veri i delima, ili praktičan život ispred prihvatanja veroispovedi i doktrinarnih stavova.

Džon Vesli je umro u dobu od 88 godina starosti, služeći Bogu onako kako bi se samo nekoliko ljudi moglo usuditi čak pomisliti.

POZDRAV

Otkrivenje 3:7, “*Anđelu crkve u Filadelfiji piši: Ovo govori Sveti, Istiniti, Onaj Koji ima ključ Davidov, Koji kad otvori niko neće zatvoriti, i kad On zatvori, niko neće otvoriti.*”

O kako su divne ove reči. Kako je samo veličanstven čak i njihov zvuk. Kako je uzbudljivo pomisliti da su svi ovi atributi mogli biti primenjeni na jednu osobu. Ko bi se ikad mogao usuditi reći takve stvari osim Isusa Hrista, Gospoda Slave? Ja verujem da je ključ tumačenja tačno onoga što svaki od ovih predivno opisnih izraza znači, nađen u devetom stihu, “Gle, dajem one iz Sotonine sinagoge, koji govore da su Jevreji a nisu, nego lažu; evo, prisiliću ih da dođu i bace se ničice pred tvoje noge i poznaju da sam te Ja ljubio.” Kažem da je ovaj stih ključ zato što se bavi sa Jevrejima, koji su uvek sebe nazivali decom Božijom isključujući bilo koga drugog. Oni su razapeli i ubili Gospoda Isusa Hrista. Njihovo užasno delo je nosilo njihovu vlastitu krv vekovima na njihovim glavama. Sve zbog toga što su odbacili Isusa kao Mesiju, što je On zaista i bio. Za njih On nije bio Onaj Kojeg su čekali, ili Sin Davidov; već je On za njih bio Belzebub, ili neki nepravednik koji je podesan samo za uništenje. Ali nije tako. On je zaista bio Emanuel, Bog objavljen u telu. On je zaista Mesija. Sigurno, On je bio tačno ono za čega se On i *sada* predstavlja. Ovde je On, TAJ ISTI ISUS - Isus Hrist isti juče, danas i zauvek. I taj Sveti između svećnjaka je taj isti Isus Koji je hodao obalama Galileje, Koji je lečio bolesne, Koji je dizao mrtve i za kojega je potpuno dokazano da je bio razapet i ubijen. Ali On je uskrsnuo, i sedi s desne strane Veličanstva na visini. Jevreji Njega nisu nazivali svetim onda. A ni sada Ga ne nazivaju svetim. Ali On je SVETAC. Psalm 16:10, “Jer mi nećeš ostaviti dušu u paklu; a niti će Tvoj SVETAC (pravednik) videti truleži.”

Oni su prodali svoju pravednost po Zakonu i bedno izneverili, jer po zakonu nijedno telo ne može biti opravdano. Po zakonu ni jedan čovek ne može biti načinjen svetim. Svetost je od Gospoda. I. Korinćanima 1:30, “Iz Kojega ste i vi u Hristu Isusu, koji je postao za nas mudrost od Boga, i *pravda*, i svetost i otkupljenje.” II. Korinćanima 5:21, “Da mi postanemo Božija pravda u Njemu.” To je bio Hrist ili smrt, a oni su izginuli zato što su Ga odbacili. A ljudi toga doba su činili istu grešku, koju čine ljudi i danas. Pošto su Jevreji načinili utočište u sinagogi kao formi slavljenja, tako i u Filadelfijskom dobu su uzeli utočište u crkvi. Nije pridruživanje crkvi ono što se

računa. Život nije u crkvi. Život je u Hristu. “A ovo je zabeleženo da nam je Bog dao život večni i taj život je u Njegovom Sinu. Onaj ko ima Sina ima život, a onaj ko nema Sina nema života.” Čovek je načinjen svetim kroz Duh. Duh Sveti je taj koji je podigao Isusa iz mrtvih, koji se nastanjuje u nama i čini nas svetima Njegovom svetošću.

Tamo stoji On, Koji je SVET. A mi ćemo stajati sa Njime obučeni u Njegovu pravednost, sveti Njegovom svetošću.

Dakle, ovo doba je šesto doba. U očima Božijim vreme teče kraju. On će se uskoro vratiti. Uskoro će doći vika kada On dođe, “Onaj koji je prljav neka i dalje ostane prljav: a onaj koji je pravedan neka i dalje bude pravedan: onaj koji je svet neka bude i dalje svet.” Otk. 22:11.

Oh, tako mi je drago što moja svetost ne potiče od mene samog. Sretan sam što sam u Hristu, sa svim Njegovim divnim atributima pravednosti koji su mi pripisani, *da pripisani meni*. Neka Bog bude blagoslovljen zauvek!

“*Ovako govori Onaj Koji je istinit.*” A sada, ova reč ‘istinit’, je vrlo divna reč. Ona ne znači istinitost samo u smislu da je ona nasuprot laži. Ona izražava savršeno ispunjenje ideje, koja je nasuprot samo delomičnom ispunjenju. Na primer mi se pozivamo da je Isus rekao u Jovanu 6:32, “Zaista, zaista, kažem vam, nije vam Mojsije dao hleb s neba; naprotiv, Otac moj vam daje istiniti hleb.” Jovan 15:1, “Ja sam *istinska* loza.” Jevrejima 9:24, “Hrist nije ušao u Svetinju nad svetinjama napravljenu rukama koja je samo slika *istinite*, nego u samo nebo, da posreduje za nas pred licem Božijim.” I. Jovanova 2:8, “Jer tama prolazi, a *istinito* svetlo već svetli.”

Pošto ova reč, *zaista*, označava Savršenu Realizaciju što je nasuprot Delimičnoj Realizaciji, kao što je prikazano u tim stihovima, mi sada možemo razumeti kao nikada ranije prototip u kontrastu sa svojim originalom, i suštinu sa njegovom senkom. A sada, uzmimo na primer manju sa neba. Bog je poslao dole anđeoski hleb s neba za Izrael. Ali taj hleb nije zadovoljio. On je bio dobar samo za jedan dan. Oni koji su ga jeli bili su gladni ponovo sledećeg dana. Ako bi ga držali po strani on bi se ucrvljao. Ali Isus je ISTINIT hleb sa neba, a mana je bila samo Njegov tip. I ako bilo koji čovek jede taj Hleb koji je sišao sa neba nikada više neće ogladneti. Njemu nije potrebno da se vrati nazad i da ponovo jede. Onoga momenta kada je uzeo učešće u jelu imao je večni život. Ovde je zaista bila REALNOST. Više nije potrebna senka.

Nema potrebe za delimičnim spasenjem. Ovdje je njegova CELINA. Baš kao što Isus nije deo Boga; On JESTE Bog.

Niko nije mogao poreći da Izrael nije imao svetlo. Oni su bili jedini ljudi kao nacija koja je imala svetlo. To je bilo kao u Egiptu gde je bila takva tama da se mogla opipati. Ali u kućama Izraelaca bilo je svetlo. Ali sada *istinito* svetlo dolazi. Svetlo sveta je Isus. Mojsije i proroci su doneli svetlo načinom Biblijskog usmerenja k Mesiji. Tako je Izrael imao svetlo. Ali sada ispunjenje svetla je došlo, i šta je drugo to moglo biti do razbuktala Reč, koja je sada nastupila u Božijem Svetlu koje je objavljeno među Njegovim ljudima. Kao što je vatreni stub davao svetlo i noću, i to je bilo divno, ali sada su Svetlo i Život bili objavljeni u punini Božanstva telesno.

Izrael je običavao žrtvovati crvenu junicu na oltaru za oprostjenje greha. Za godinu dana nekom okrivljenom bi bili prekriveni gresi. Ali to pokrivanje nije moglo odstraniti želju za grehom. To nije bila savršena ponuda. To je bila samo senka dok prava ponuda nije došla. I tako svake godine čovek bi žrtvovao i svake godine vraćao bi se nazad jer je još uvek imao istu želju za grehom. Život životinje je okajavao greh, ali budući da je to bila životinjska krv, koja je bila prolivena i životinjski život koji je bio dat to se nije moglo vratiti nazad na čoveka. Da se to vratilo nazad, još uvek to ne bi pomoglo. Ali kada je Hrist, savršena zamena bio dat, a Njegova krv je bila prolivena, onda se život koji je bio u Hristu vratio nazad na pokajanog grešnika, i taj život budući savršeni život Hristov, bezgrešan i pravedan, tada je tek grešnik mogao otići oslobođen jer više nije imao želju da greši. Isusov Život se vratio nazad na njega. To je ono što se misli u Rim. 8:2, "Zakon Duha života u Hristu Isusu oslobodio me je od Zakona greha i smrti."

Ali Jevreji u Isusovim danima nisu želeli da prihvate tu žrtvu. Krv bikova i jaraca nije mogla učiniti nikoga savršenim. To je jednom bio od Boga određen metod. Ali sada se Hrist pojavio u telu, i prolivanjem Svoje Vlastite krvi, odstranio je greh i ponudom Sebe On je nas učinio savršenima. Jevreji to nisu hteli prihvatiti. A šta je sa Filadelfijskim dobom, i, takođe, sa ostalim dobima? Da li su ona prihvatili ovu realnost u Hristu? Ne, nikako. Iako je Luter doneo istinu o opravdanju, Rimaska Crkva, i njena istočna kopija, Ortodokсна Crkva, još uvek se prijanjaju za dela. Vidite dela su divna, ali ona vas ne spašavaju. Ona vas ne čine savršenim. To je Hrist ili ginete. I to nije čak Hrist i dela. To je samo Hrist. Ovo doba je započelo periodom armenijanizma koji ne

veruju u Hrista kao REALNOST. Ono ne peva, “Ništa osim Krvi,” već ono peva, “Ništa osim krvi i mojih vlastitih dela.” Dakle, ja verujem u dobra dela. Ako ste vi spašeni vi ćete delovati pravedno. Mi smo već prešli preko toga. Ali dopustite mi da vam kažem ovo, spasenje NIJE Isus PLUS. Ono je SAMO Isus. SPASENJE JE OD GOSPODA. Od početka do kraja ono je celo od BOGA. Neka Njegov život bude u meni. Neka Njegova krv mene čisti. Neka Njegov Duh mene ispuni. Neka Njegova Reč bude u mom srcu i u mojim ustima. Neka to budu Njegove rane koje me leče. Neka to bude Isus, i samo Isus. Ne s delima pravednosti koja sam ja učinio, ne nikako. Ne nikako. Hristje moj život. Amen.

Osećam da bi mogao samo ići sve dalje i dalje sa ovim istinama, ali daću vam još jednu misao koja je vezana za jednu divnu himnu koju je A.B. Simpson napisao.

“Nekad je to bio blagoslov,
Sada to je Gospod.
Nekad su to bila osećanja,
Sada to je Njegova Reč.
Nekad darove Njegove sam želeo,
Sada darodavca samo.
Nekad sam tražio isceljenje,
Sada samo Njega Samog.
Sve u Svemu zauvek,
Isusu ću ja pevati.
Sve u Isusu,
I Isus je sve.

Nema ničega u ovom životu, što daje zadovoljstvo kao to, ništa tako dobro i divno ne može biti u čemu biste našli puninu kao što je savršenstvo u Hristu. Sve ostalo bleđi u beznačajnosti pored Njega.

“*Onaj koji ima ključ Davidov.*” Ovaj divan stih sledi iz prethodnog, “Ovo govori Sveti i Istiniti.” – Hrist, Savršeno Ostvarenje, koje je u suprotnosti sa Delimičnim Ostvarenjem. Ovde je to. Mojsije je bio *jedan* Božiji prorok, ali Isus (nalik na Mojsija), je bio *TAJ* Božiji prorok. David (čovek po vlastitom Božijem srcu) bio je kralj Izraelov; a Isus je Veći David, Kralj Kraljeva i Gospodar Gospodara, Bog sam Bog. Dakle, David je bio rođen iz Judinog plemena iz koga nisu izlazili sveštenici, a ipak je jeo hleb koji je bio rezervisan za sveštenike. On je bio veliki ratnik koji je pobeđivao neprijatelje, utvrdivši ljude; kao kralj seo je na presto. On je bio i prorok. On je bio divan tip Hrista. A u

Isaiji 22:22 je zapisano, “I metnuću na rame Njegovo ključ doma Davidova: i kada On otvori neće niko zatvoriti i kada On zatvori neće niko otvoriti.” Duh upotrebljava ovaj Starozavetni osvrt, koji se odnosi na Gospoda Isusa Hrista i Njegovu službu u crkvi. Ono što je ključ Davidov označavao u tom vremenu je bila samo senka, koja je sada ispunjena u Isusu Koji stoji između svećnjaka. To treba da se odnosi na našeg Gospoda NAKON Njegovog uskrsnuća a ne na vreme Njegovog zemaljskog hodočašća. Ali šta ovaj ključ označava? Odgovor leži u POLOŽAJU u kojem se ključ nalazi. On nije u Njegovoj ruci. Nije mu obešen oko vrata. Ključ nije u rukama nekog *drugog čoveka*, jer stih ne bi mogao reći da je SAMO ON IMAO MOGUĆNOST UPOTREBE TOGA KLJUČA – JER ON SAM OTVARA I ZATVARA, A NI JEDAN ČOVEK nema to pravo sem Samog Isusa. Nije li to tačno? Ali gde je ključ postavljen? ON JE NA NJEGOVOM RAMENU. A šta RAME ima s time? Čitajte Isaiju 9:6, “I vlast će da bude na Njegovom ramenu.” A šta to znači? Odgovor je ovaj. Stih, “vlast na Njegovim ramenima” potiče od ceremonije svadbenog venčanja na Istoku. Kada je nevesta bila predata mladoženji ona je skidala svoj veo i postavljala ga preko mladoženjinog ramena, označavajući da ona ne samo da je pod njegovom vlašću – da je ona predala sva prava njemu – da je on glava – već takođe da on nosi odgovornost i brigu i da ON I SAMO ON – NIKO VIŠE - NI JEDAN DRUGI ČOVEK – NI JEDNA DRUGA SILA – NEMA BILO KAKVO PRAVO A NITI ODGOVORNOST. I taj, ljubljeni, je KLJUČ Davidov. Bog budući suveren, unapred je znao Svojom Božanskom odlukom ko će biti u Njegovoj Nevesti. On je nju izabrao. Nije ona izabrala Njega. On je Nju pozvao. Ona nije došla sama od sebe. On je umro za nju. On je nju oprao Svojom Vlastitom krvlju. On je platio cenu za nju. Ona pripada Njemu i samo Njemu. Ona je sva predata Njemu i On prihvata obavezu. On je njena glava, jer Hrist je glava Svoje crkve. Kao što je Sara Abrahama nazvala Gospodarom, isto tako i Nevesta je sretna što je On njen Gospodar. On govori, a ona je tome pokorna i u tome je njeno zadovoljstvo.

Ali da li su se ljudi priklonili ovoj istini? Jesu li oni poštovali Osobu Onoga, Koji ima potpuni autoritet nad Svojom crkvom? Ja kažem, “Ne.” Zato što je u svakom dobu crkvom upravljala hijerarhija – sveštenika – apostolsko nasleđe – zatvarajući vrata milosti kome su želeli, i umesto da su crkvu preuzeli sa ljubavlju i odgovornošću oni su se požudnom koristoljubivošću molili nad njom i uništili. Sveštenstvo

je živelo u luksuzu dok su se siromašne crkve hranile sa mahunama zloupotrebe. I ni u jednom dobu nije bilo drugačije. Svako je vezalo sebe u organizaciju i postavilo vlast nad ljudima i predavali crkvu toj vlasti. Ukoliko bi ljudi samo pokušali da se suprotstave, bili bi brutalno ugušeni i izbačeni napolje. Svaka denominacija ima istog duha. Svaka denominacija se kune da ima ključ za upravu nad crkvom. Svaka denominacija tvrdi da ona otvara vrata. Ali to nije istina. To je Isus, i samo Isus. On postavlja članove u Telo. On ih obdariva za njihove službe. On predaje njoj darove na raspolaganje. On se brine za nju i vodi je. Ona je Njegovo vlasništvo i On nema drugu osim nje.

Koliko je daleko od realnosti ovo crkveno doba u kojem mi živimo. Jednoga dana uskoro, ovi ljudi koji čak sada tvrde da govore za crkvu izrašće u ekumenski pokret i postavi živeg antihrista na čelo njihove organizacije, koje uklanjaju Gospoda, a mi ćemo naći Njega (Hrista) izvan crkve kako govori, "Evo, stojim pred vratima, i kucam: Ako ko čuje Moj glas i otvori vrata, ući će k njemu i večerati s njim, i on sa mnom." Otk. 3:20.

Ali dopustite mi da vam kažem. Naš Gospod nije poražen. Ljudi tvrde da otvaraju i zatvaraju vrata Bogu, ali oni su lažovi. Svi, koje je Otac Njemu dao doći će k Njemu, i onaj koji dođe k Njemu ni u kom slučaju neće biti izbačen napolje; On neće izgubiti NI JEDNOGA od njih. Jovan 6:37-39. A kada taj poslednji izabrani član Tela Hristovog dođe unutra, tada će se naš Gospod pojaviti.

Ključ Davidov. Nije li David bio kralj Izraela – celog Izraela? A nije li Isus sin Davidov, prema činjenici da će sedeti na prestolu Davidovom u milenijumu, i kraljevati i vladati nad Svojim nasledem? Sigurno. Tako ključ Davidov označava da je Isus taj koji će uspostaviti milenijum (hiljadugodišnje kraljevstvo). On Koji ima ključeve smrti i pakla će podići Svoje vlastite, da bi oni mogli sudelovati u Njegovom pravednom kraljevanju na zemlji.

Kako je divno što naš Gospod ima sve odgovore. Zaista u Njemu su sva obećanja Božija ispunjena. Zaista, zato što smo u Njemu mi smo naslednici onoga što je On otkupio za nas.

Da, tamo On stoji, Gospod slave. Jednom kao Otac, On je bio okružen anđelima, arhanđelima, heruvinima i serafinima, i svom nebeskom vojskom, koja je klicala, "Svet, Svet, Svet je Gospod Bog nad vojskama!" Njegova svetost je bila takva da se ni jedan čovek nije mogao

približiti k Njemu. Ali sada, mi Ga vidimo u crkvi kako deli Svoju sopstvenu svetost sa nama, dok mi u Njemu ne postanemo sama Božija pravednost. Da, i tamo On stoji “Isus, U Svemu Savršen,” – Ljiljan u Dolini, Svetla Jutarnja Zvezda, Lepši od Deset Hiljada, Alfa i Omega, Koren i Izdanak Davidov, Otac, Sin, i Sveti Duh– Sve, i u Svemu. Isaija 9:6, “Jer dete nam se rodi, Sina dobismo; vlast će Mu biti na ramænima: Ime Mu je Savetnik, Divni, Silni Bog, Otac Večni, Knez Mira.” U Njemu je savršeno ispunjenje. Iako Ga nekada mi nismo poštovali, sada Ga mi ljubimo s ljubavlju koja se ne može iskazati i u punoj slavi. U sredini crkve On stoji, a mi ćemo Mu pevati hvale, jer je On Moćni Pobjednik i glava crkve koja je Njegova nevesta. On je kupio tu nevestu. On nju poseduje. Ona je Njegova i samo Njegova i On brine za nju. On je naš Kralj, a mi smo Njegovo kraljevstvo, Njegov večni posed.

Dakle, možda ćete se pitati zašto sam na početku 7.-og stiha rekao, da bi nam 9.-ti stih mogao pomoći da to shvatimo. Nadam se da ste videli šta sam mislio. Isus prikazuje sebe kao Onaj Koji je svet, istinit, (ili jedinu realnost), Jedinog sa Davidovim ključem, Onaj Koji otvara i zatvara. I to je potpuno istina. Ovi stihovi ga savršeno opisuju. Ali Jevreji u Njegovom danu su odbacili Njega i sve što je On bio. Oni su odbacili svoga Spasitelja i sve što je On značio njima. A nominalni Hrišćani su učinili sada isto. Oni su učinili tačno ono što su Jevreji učinili ranije. Jevreji su razapeli Njega, a onda se okrenuli na prave vernike. Nominalni Hrišćani su Ga razapeli ponovo i okrenuli se ka istinitoj crkvi da je unište. Ali Bog je istinit, i On koji je iznad svih će se ipak vratiti, a kada se vrati On će pokazati ko je Jedinu Vladar. I pošto On Sebe dokaže svetu, a sav svet padne pred Njim ničice, u tom momentu sav svet će se pokloniti ničice i pred svetima, dokazujući da su oni bili ispravni u svom stajanju sa Njim. Neka Bog bude blagoslovljen zauvek!

DOBA OTVORENIH VRATA

Otkrivenje 3:8, “*Znam tvoja dela: Gle, dao sam otvorena vrata pred tobom, koja niko ne može zatvoriti; jer imaš malo sile i održao si Moju Reč i nisi se odrekao Moga Imena.*”

Značenje prvog dela ovog stiha, “Znam tvoja dela,” je analizirano u ostatku stiha, gde se vidi da su njihova dela povezana sa ‘otvorenim vratima,’ ‘malom silom,’ ‘Rečju i Imenom.’

S ciljem da razumemo bogatstvo značenja obuhvaćenog u izrazu “gle otvorio sam pred tobom vrata, i niko ih ne može zatvoriti,” mi se sada moramo podsetiti onoga što je bilo rečeno u svakom dobu na prelazu u drugo doba. Tu postoji jedno preklapanje, stopljavanje, ili postepeno iščezavanje, pre nego iznenadni kraj i jasno odsečni početak. Ovo doba postepeno teče u sledeće doba. I ne samo da se ovo doba prelilo u poslednje doba, već je poslednje doba u mnogo stvari jednostavno nastavak šestog doba. Sedmo doba (jako kratko doba), skuplja u sebe sve za jedan brz posao, sva zla iz svih doba, a i svu realnost Pentakosta. Kada je jednom Filadelfijsko Doba bilo spremno da skrene s puta, Laodikejsko Doba je brzo nastupilo donoseći oboje, i kukolj i pšenicu za žetvu. “Pokupite najpre kukolj, te ga svežite u snopove da se spali, a pšenicu sakupite u Moju žitnicu!” Matej 13:30. Setite se, molim vas, da je Sardsko Doba započelo reformaciju, koja se i dalje još uvek mora nastaviti dok pšenica koja je bila posejana na Pentakostu ne prođe celi krug od setve, navodnjavanja, prehrane, itd., do ponovnog povratka nazad u originalno seme. Dok se ovo odvija, kukolj koji je posejan mora proći takođe svoj celi krug, i takođe biti i požnjeven. To je tačno ono što mi vidimo da se događa. I ako biste samo mogli da razmotrite vremena, mogli bi dobiti veoma dobru sliku o ovome. Sadnica, koju vi vidite je narasla do pune snage na leto se odjednom formira i odlazi u seme. Vi ne možete tačno reći kada je leto postalo jesen – ono se samo prelilo u jesen. Takav je slučaj i sa dobima, a posebno u ova dva poslednja.

Ovome dobu Isus kaže, ‘Dolazim BRZO’ stih 11. To čini poslednje doba veoma kratkim. Laodikeja je doba brzoga rada. Ono je prekraćeno.

Dakle, mi ćemo se posebno zadržati na OTVORENIM VRATIMA, koja niko ne može zatvoriti. Najpre, želim se zadržati na otvorenim vratima koja su označavala ogromni misionarski trud toga doba. Pavle je nazvao novo misionarsko angažovanje za Gospoda otvorenim vratima. II. Kor. 2:12, “A kada sam došao u Troadu radi Evanđelja Hristova, i otvorila su mi se vrata u Gospodu.” Tako mi možemo videti upoređivanjem Biblijskih tekstova da su ova otvorena vrata označavala najveće širenje Evanđelja koje je svet ikada video.

Želim da ovde nešto primetite. Bog deluje u trojkama, zar ne? To je bilo u trećem ili Pergamskom Dobu, kada se crkva venčala sa državom. Dela Nikolaita su postala doktrina Nikolaita. To doba je bilo doba OTVORENIH VRATA za lažnu lozu. Kada je jednom bilo

poduprto silom države, ono je postalo u stvari svetski sistem iako je nosio ime, Hrišćanstva. Ovo se širilo kao divlji požar. Ali sada, tri doba kasnije, posle duge i teške borbe vere, ovde dolaze OTVORENA VRATA za istinu. Reč Gospodnja ima svoj dan. Naravno da je peto doba postavilo pozornicu za ovaj moćni pokret, pošto nam je to doba dalo istraživanja, kolonizaciju, štampanje knjiga, itd.

Bilo bi divno da su ova 'otvorena vrata' sledila Božanski uzor Pentakosta koji je izložen u Jevrejima 2:1-4, "Zbog toga trebamo u toliko više paziti na to što smo čuli da ne bi promašili cilj. Jer ako je Reč izgovorena od Anđela, bila čvrsta i svaki prestup i svaka neposlušnost primila pravednu naknadu, kako ćemo izbeći mi, ako zanemarimo tako veliko spasenje, koje je Gospod u početku propovedao, a oni koji su Ga čuli potvrdili su ga i nama. Bog je potvrđivao njihovo svedočanstvo znacima i čudesima i različitim silnim delima i delovanjem Svetog Duha po Svojoj volji?" Dakle, vi ćete znati da je ovo uzor Samog Isusa, kao što je rečeno u Marku 16:15-20, "Tada im On reče, Idite po svem svetu i propovedajte Evanđelje svakom stvorenju. Ko bude verovao i krstio se, spasiće se; ko ne bude verovao, osudiće se. I ovi znaci će pratiti one koji veruju; pomoću Moga Imena izgoniće đavole; govoriće novim jezicima; zmije će uzimati rukama; i ako popiju šta smrtonosno neće im nauditi; polaгаće ruke na bolesne, i oni će ozdravljati! Pošto im je ovako govorio Gospod Isus bi uznešen na nebo i sede Bogu s desne strane. A oni odoše i počеше propovedati svuda. A Gospod je s njima delovao, i potvrđivao Reč znacima što su ih pratili."

On im nikada nije rekao da idu u ceo svet i da oforme Biblijske škole; a niti im je On rekao da šalju literaturu svuda naokolo. Dakle, te stvari su dobre, ali ono što im je Isus rekao da čine je bilo da PROPOVEDAJU EVANĐELJE – bazirano na Reči – i tada bi znaci sledili. Sam prvi uvod, koji mi imamo u put KRALJEVSTVA BOŽIJEG koji je trebao biti propovedan je bio kada je On poslao dvanaesticu. U Mateju 10:1-8, On ih je izaslao i dao im uputstva na ovaj način, "I kada je dozvao svojih dvanaest učenika dade im vlast da izgone nečiste duhove i leče svaku vrstu bolesti i svaku nemoć. Imena dvanaest apostola ova su: prvi Simon, nazvan Petar i Andrija, njegov brat; Jakov sin Zevedeja, i Jovan, njegov brat; Filip i Vartolomej; Toma i Matej carinik; Jakov, sin Alfejev, i Levij, nazvan Tadej, Simon Hananejac i Juda Iskariotski, koji Ga je izdao. Isus je poslao ovih

dvanaest i zapovedio im i rekao: ne idite na put Pagana i ne ulazite u grad Samarjana; nego idite radije izgubljenim ovcama Izraela. Idite, propovedajte i govorite: približilo se kraljevstvo nebesko. Bolesne isceljujte, dižite mrtve, čistite gubave, izgonite đavole, zabadava ste dobili zabadava dajte.” Ova služba koju im je On dao, je u stvari bila podela Njegove službe sa njima, jer se u Mateju 9:35-38. kaže, “A Isus je prolazio po svim gradovima, i selima, i učio u njihovim sinagogama, i propovedao Evanđelje kraljevstva, i isceljivao svaku bolest i svaku nemoć. A kada je video mnoštvo, bio je potaknut saosećanjem za njih, jer su bili izmoreni i raspršeni kao ovce bez pastira. Tada reče svojim učenicima: žetva je velika, a radnika je malo. Molite se Gospodaru žetve da pošalje Svoje žeteoce u Svoju žetvu.”

Dakle, mnogi ljudi misle da su samo apostoli imali ovu službu koja im je bila data od gospoda Isusa i misle da kada su oni umrli, da je služba bila završena. Ali to nije tako. Ovde u Luki 10:1-9, mi nalazimo da je u danima Njegovog zemaljskog boravka On već tada otpočeo sa davanjem službe i sile Svojima, “A posle ovoga, Gospod odredi drugu sedamdesetoricu, i posla dvojicu po dvojicu pred Svojim licem u svaki grad i mesto gde je Sam mislio doći. I rekao im je: Žetva je zaista velika, ali je malo radnika. Zato molite se Gospodaru žetve, da pošalje Svoje radnike na žetvu. Idite! Gle, Ja vas šaljem kao jaganjce među vukove. Ne nosite ni novčanika, ni torbu, ni obuću; i ne pozdravljajte nikoga putem. U koju god kuću uđete, najpre recite: mir ovoj kući. I ako je tamo sin mira, onda će počivati vaš mir na njoj; ako li nije, vratiće se k vama. U toj kući ostanite, jedite i pijte što vam ponude; jer je radnik vredan svoje plate. Ne zalazite iz kuće u kuću jer radnik zaslužuje svoju platu. Ne prelazite iz kuće u kuću. I u koji grad uđete i prime vas, jedite šta stave pred vas, i ozdravljajte bolesne u njemu i recite im: Kraljevstvo Božije je došlo k vama.”

Ko se može usuditi da porekne Filipovu moćnu službu? Ko se može usuditi poreći moćnu službu Irineja, Martina, Kolombe, Patrika i službe mnogih drugih koji su imali Božije pomazanje na sebi?

Da. Biblijski put je pravi put otvorenih vrata. I ja želim dodati moje svedočanstvo k tome. Razlog što to moram učiniti je zato što ja mogu govoriti samo sa sigurnošću što se odnosi na ono što je Bog učinio u mom vlastitom životu. Tako, ako biste mi mogli oprostiti radi ovog ličnog obrazloženja ovde, ipak ću vam reći kako ja sa sigurnošću mogu

reći da je Isus isti juče, danas i zauvek i da je sila Božija još uvek na raspolaganju onima koji će verovati i koji će je primiti.

Za vreme mog misionarskog putovanja u Južnu Afriku, Bog je tako blagoslovio to kada sam došao u Durban, da je jedino mesto gde je mogao stati sav taj narod bio atletski stadion, koji je drugi po veličini na svetu. Tu je bilo daleko preko 100.000 ljudi. S ciljem da održe red i poredak morali su staviti ograde da bi razdvojili različita plemena. Postavili su stotine policajaca da održe narod u miru. Ove gladne duše su došle sa udaljenosti od mnogo kilometara. Kraljica Rodezije je došla vozom od 27 vagona ispunjenih Afričkim narodima. Neki su se mučili noseći na leđima preko polja i planina neke od svojih voljenih, kojima je bila potrebna pomoć. Cela zemlja je bila pokrenuta moćnim delima koja su bila prikazana Svetim Duhom.

Jedno poslepodne kada sam počeo službu, oko hiljadu Muslimana je došlo gore na platformu. I on je stajao pored mene, misionar za Muslimane, i počeo je nežno da moli Gospoda. “O, za tu dragu dušu. O, za tu dragu dušu.” On je tamo bio godinama i godinama, i prema njegovom vlastitom svedočanstvu, video je samo JEDNOG Muslimana da dolazi primiti Isusa kao Spasitelja. Oni su bili izvorno Medo-Persijanci čiji zakoni se nisu menjali. Njih je tako teško pridobiti. Izgleda da “jednom Musliman ostaje zauvek Musliman” i to je zakon među njima. Tako, dok je ona stajala predamnom, počeo sam da joj govorim a i preostaloj hiljadi preko tumača. Rekao sam, “Nije li tačno da su vam misionari govorili o Isusu koji je došao da vas spasi?” Trebali ste videti ljude koji su se međusobno z gledali dok sam im to govorio. A onda, kada su potvrdno odgovorili na to moje pitanje nastavio sam govoriti, “Ali, da li su vam misionari čitali iz ove Knjige (držao sam moju Bibliju visoko podignutu da je mogu videti) da je taj isti Isus bio moćni iscelitelj, i da je on živeo u svojim ljudima kroz vremena dok ponovo On ne dođe da ih ponovo uzme k Sebi? Jesu li vam oni rekli da zbog toga istog Duha u njima koji je bio u Isusu, da će i oni biti sposobni činiti i moćnija dela od onih koje je Isus činio? Jesu li vam rekli da možete biti izlečeni, isto kao što možete biti i spašeni? Koliko od vas bi volelo da vidi ovog istog Isusa kako dolazi tu među nas i čini iste stvari koje je činio i kada je bio ovde na zemlji pre mnogo vremena?” Svi oni su to želeli. To je bila jedna stvar sa kojom su se sigurno slagali.

A onda sam nastavio, “Ako će Isus sa Svojim Duhom uraditi ono što je radio ovde na zemlji, hoćete li verovati onda u Njegovu Reč?” I tu je bila ta Muslimanka ispred mene. Duh je tada počeo da deluje u meni.

Rekao sam joj, “Dakle, ti znaš da te ja ne poznajem. Ja čak ne znam ni tvoj jezik.” Ona je to potvrdila. Ja sam rekao, “Što se tiče tvog izlečenja ti znaš da ja to ne mogu uraditi. Ali ti si čula poruku ovog poslepodneva i razumela si me.” Njen indijski tumač je odgovorio da je razumela, jer je ona čitala Novi Zavet.

Dakle, Muslimani su Abrahamovi potomci. Oni veruju u Jednog Boga. Ali su odbacili Isusa kao Sina Božijeg i umesto toga uzeli Muhameda kao svog proroka. Oni kažu da Isus nikada nije umro i ponovo ustao. Oni su učeni tome od svojih sveštenika i u to veruju.

Ja sam rekao, “Ali Isus jeste umro i ponovo ustao. On je poslao Svoj Duh nazad na crkvu. Taj Duh, koji je bio u Njemu je isti Duh koji je u crkvi sada, i Ona može i činiće ono što je Isus činio. On je rekao u Jovanu 5:19, “Sin ne može činiti ništa sam od Sebe, osim ako vidi da Otac čini: jer šta god Otac čini, i Sin čini isto tako.” Dakle, ako Isus dođe i otkrije mi tvoju nevolju ili zbog čega si ovde – ako mi On može reći tvoju prošlost, ti ćeš sigurno moći verovati i za budućnost?”

Preko tumača je odgovorila, “Da, moćiću.”

Rekao sam, “U redu, neka On to učini.”

Ostali Muslimani su to napeto posmatrali. Svi su se naginjali napred da vide šta će se desiti.

A onda je progovorio Sveti Duh, “Tvoj muž je malen, težak čovek, sa crnim brkovima. Vi imate dvoje dece. Bili ste kod doktora od prilike pre tri dana i doktor te je pregledao. Ti imaš cistu na materici.”

Pognula je glavu i rekla, “To je istina.” A onda sam je upitao, “Kako to da si došla k meni Hrišćaninu? Zašto nisi otišla k svom Muslimanskom proroku?”

Rekla je, “Mislim da mi ti možeš pomoći.”

Rekao sam, “Ja ti ne mogu pomoći, ali ako primiš Isusa Hrista kao svog Spasitelja, Onoga Koji je sada ovde, i zna sve o tebi, On će ti pomoći.”

Rekla je, “Prihvatam Isusa kao svog Spasitelja.” To je učinilo tu stvar. Ona je bila izlečena a oko deset hiljada Muslimana je prišlo Hristu tog dana zato što je Evandjelje bilo propovedano i u Reči i sili.

Bog nikada nije rekao čoveku da radi trideset godina a da nikada ništa ne poţnje. On nam je dao otvorena vrata za Reč i silu i to je ono što mi trebamo upotrebljavati. To je ono što je Pavlu dalo njegovu veliku i efikasnu službu. I. Kor. 2:4, "Moja Reč i moje propovedanje nije se sastojalo u uverljivim rečima mudrosti, već u očitovanju Duha i sile."

Slušajte me sada. Na ovom istom putovanju kada sam ulazio u avion u New Salisbury, Rodezija, dogodilo se da sam video grupicu od njih četvoro sa Američkim pasošima. Prišao sam im i rekao, "Zdravo svima, vidim da imate Američke pasoše. Da li putujete negde?" Mladić mi je odgovorio, "Ne, mi smo ovde misionari."

"Kako fino," odgovorio sam. "Da li ste to sami od sebe ili radite za neku organizaciju?"

"Mi smo Metodisti. Došli smo od Wilmora, Kentakija," rekao je.

"Pa, to je skoro u mom dvorištu," odgovorio sam.

"Niste li vi brat Branham, koji je došao ovamo, zar ne?"

"Da, tačno," odgovorio sam. To ga je umirilo. Nije više ništa rekao – a nakon toga on i tri devojke koje su bile s njim su gledali jedni u druge. A nakon toga ja sam rekao, "Samo trenutak sinko, hteo bih sa svima vama razgovarati o nekoliko principa, jer vidim da smo svi Hrišćani i da smo ovde zbog važne svrhe. Dakle, vi kaţete da ste ovde dve godine. Moţete li reći u Isusovo Ime, i da li moţete pokazati prstom na makar jednu dušu za koju znate da ste je pridobili za Gospoda?" Oni to nisu mogli učiniti.

"Ne ţelim povrediti vaša osećanja, devojke," rekao sam, "ali vi bi trebale biti kod kuće pomaţući svojim majkama oko sudova. Vi ne moţete učiniti ništa napolju na misijskom polju, sem ako ste ispunjeni Svetim Duhom i ukoliko propovedate istinito Evandjelje prikazujući silu Duha Svetoga. Ako ne vidite rezultate za koje je Isus rekao da će slediti, to je radi toga što ne propovedate istinito Evandjelje."

Dakle, dopustite mi da odem korak dalje i da vam pokaţem kako stvari mogu teći na misionarskom polju. Ja ne kaţem da je to sve na ovaj naćin, ali veoma se plašim da je većina toga na taj naćin. Dogodilo se dok sam bio na ovom istom putovanju, dok sam putovao oko Durbana sa gradonaćelnikom, da sam video domoroca, koji je imao lanćić obešen oko vrata sa idolom. Pitao sam moga prijatelja, ćemu sluţi taj znak; a on je rekao da kada domoroci prihvate Hrišćanstvo oni

stave to obeležje na njega. To me je zaista iznenadilo, jer ovde je bio čovek koji je sebe smatrao Hrišćaninom, a nosio je idola, tako da sam ja pitao kako to moguće.

On mi je odgovorio, “Ja mogu govoriti njegov jezik. Pođimo k njemu i razgovarajmo s njim.”

Tako mi smo mu prišli, a gradonačelnik je delovao kao moj tumač. Ja sam pitao urođenika da li je on Hrišćanin. On je potvrdno odgovorio da je on zasigurno Hrišćanin. Onda sam ga pitao zašto nosi idola ako je Hrišćanin. Odgovorio mi je da je to idol kojeg je nosio njegov otac i da mu ga je on ostavio. Kada sam mu rekao da ni jedan Hrišćanin ne treba da nosi idola, on mi je ogovorio da je ovaj bio od velike koristi njegovom ocu. Bio sam radoznao da saznam kako, a on mi je rekao da je jednog dana njegovog oca progonio lav, tako je on zapalio vatru i govorio idolu onako kako ga je naučio vrač. Lav je onda otišao. Rekao sam mu da je vatra bila ta koja je oterala lava, jer se vatre plaše sve divlje životinje. Nikada neću zaboraviti njegov odgovor. Rekao je, “Dobro, to je ovako, ako Amoyah (Duh) izneveri, onda ovaj idol neće.” [Detaljan izveštaj o misiji brata Branhama u Africi možete naći u knjizi, “Prorok posetio Južnu Afriku.”] To je upravo sva snaga koju Hrišćanske mase poseduju zato što im Reč nije donešena originalnim otvorenim vratima Pentakosta.

Dakle, vratimo se nazad misiji otvorenih vrata Filadelfijskog Doba. Ono nije imalo otvorena vrata sile, koju je trebalo imati. Zapazite u istom stihu On navodi ova otvorena vrata i kaže, “Imaš malo sile.” To je tačno. SILA Duha je nedostajala u tom dobu. Ta Reč je bila dobro propovedana. Ona je bila veoma sposobna da umudri duše na spasenje. Ali velika sila Božija, koja prikazuje Njegova moćna dela, koja otkriva Njegovu ruku nad Njegovima, nedostajala je osim među posvećenim grupama. Ipak, slava Bogu, ona je rasla i premašila ono što su imali ranije u reformaciji.

U ovom dobu se dogodilo da je čovek koga mi najčešće zovemo ocem misije došao do izražaja. To je William Carey, seoski obućar, koji je bio pastir u određenoj Baptističkoj crkvi u Multon-u, u Engleskoj, moćno je pokrenuo ljude propovedanjem, “Iako zapoved, koja je data Apostolima da uče sve narode nije bila obaveza svim sledećim propovednicima do kraja sveta, izgledalo je da je popraćeno obećanje bilo istog obima.” Protiv njega su se borili Calvinisti, koji su

otišli u ekstrem s doktrinom o izabiranju, verujući da svi koji budu spašeni BIĆE spašeni a da bi misionarski rad bio protiv delovanja Duha. Ali, Andrew Fuller je pomogao gospodinu Carey-u svojim propovedanjem i formiranjem fondova. Takav efekat je imalo njihovo udruženje da je udruženje bilo oformljeno za širenje Evandjelje po svim narodima, u 1792. godini. Ovo udruženje je poslalo Carey-a, koji je bio jako blagoslovljen od Boga u pridobijanju duša u Indiji. U 1795.-oj razbuđeno Hrišćanstvo je formiralo Londonsko misionarsko udruženje za koje dobro znamo da je skupilo milione funti, i poslalo hiljade misionara tokom godina da ostvare želju Gospodnju. Duh Božiji se pokretao a “ostale ovce” su snažno mogle klicati svojim srcima kao i ovi revnosni vernici.

“Dao sam otvorena vrata pred tobom.” Želim ponovo pogledati na ove reči. Ovaj put, iako ih ja ne želim isključiti iz misije, doneću vam misao koja vodi duboko u poslednje doba. Kao što sam već rekao, ovo doba se pretapa u poslednje doba. U ovom dobu Isus je rekao, “Dolazim uskoro” (stih 11), i u zadnjem dobu On je nameravao, “Izvesti skraćenu stvar na zemlji.” Rim. 9:28. A sada primetite kako ovaj stih u Otkrivenju 3:8 ide – “otvorena vrata – mala sila, Reč, Ime.” Ta otvorena vrata su imala veze sa sva ova tri pojma. Dakle, šta vrata označavaju? U Jovanu 10:7, se kaže, “Isus im ponovo reče: Zaista, zaista kažem vam: JA SAM VRATA OVCAMA.” To je tačno: ‘JA JESAM’ JE vrata ovcama. Vidite, ovo nije tek neki čudan izraz. To je ustvari tako. Primetite u Jovanu 10, kada Isus iznosi ovu priču, On Sebe naziva pastirom. Zatim On Sebe naziva i vratima. I to je ono što pastir jeste ovcama. On je u stvari vrata za njih.

Kada sam bio tamo na Istoku video sam da bi pastir predveče skupio sve svoje ovce zajedno da provedu noć. On bi ih doveo u tor. Onda bi ih prebrojao. Kada je bio uveren da su sve unutra, on bi legao na otvorena vrata tora i tako bukvalno postao vrata tora. Niko nije mogao ući unutra ili izaći napolje osim preko njega. On je bio vrata. Sledećeg dana kada sam išao na vožnju u džipu sa jednim prijateljem, primetio sam da je pastir vodio svoje stado u grad. Odmah je sav saobraćaj stao da bi ovce mogle proći. Dakle, gradovi na istoku nisu kao ovi naši ovde. Mi držimo svu našu robu unutra; ali tamo, to je kao velika farmerska radnja sa svim proizvodima na pločniku pred prolaznicima da bi ih videli i eventualno kupili. Pomislio sam, “O moj, pa ovde je početak prave zbrke. Treba samo sačekati trenutak dok te

ovce ne vide svu tu hranu izloženu napolju.” Ali kako je pastir išao napred, ove ovce su ga samo sledile tačno u svaki korak. One su gledale u svu tu robu, ali ni jedna ovca nije dotakla ni jednu stvar. O, da sam samo znao njihov jezik, zaustavio bih saobraćaj sam i propovedao bi im propoved o onome što sam upravo gledao.

I kada ste vi ovca, koja pripada Velikom Pastiru, vi Njega sledite u svakom koraku, kao što su to činile ove ovce. Vi nećete biti iskušani da se okrenete na stranu zbog nekog velikog cveta u crkvi, ili da slušate glas nekog Dr.teologije ili filozofa, ili Akademika, već ćete ostati sa Pastirom. Biblija kaže da ovce znaju Njegov glas i one slede NJEGA, a glas stranca će prouzrokovati da samo pobegnu od njega i požure k svom istinitom Pastiru. Slava Bogu.

Ali to nije bilo sve što sam ja video i naučio tamo. Jednoga dana sam razmišljao o tome, jer sam video ljude tamo na poljima kako čuvaju na paši razne vrste životinja. Neko je čuvao krdo svinja, drugi stado koza, neki stado kamila, a drugi pak stado mula, itd. I tako, pitao sam prijatelja koji je živio tamo, kako oni nazivaju ove ljude. “O,” odgovorio je, “oni su pastiri.”

Nisam to mogao prihvatiti. Pa sam mu rekao, “Ne mislite valjda reći da su SVI oni pastiri? Pastiri čuvaju samo ovce, zar ne?”

“Ne,” rekao je, “pastir je čobanin ili stočar, prema tome svako ko napasa životinje je pastir.”

Pa, to me je jako iznenadilo. Ali zapazio sam razliku između tih čobana i onih koji su se brinuli o ovcama. Kada je počela noć svi oni osim pastira ovaca su ostavili svoja stada na poljima i otišli kući. Jedino pastir ovaca je poveo svoje ovce sa sobom, i uveo ih u tor a onda legao na ulaz i postao vrata ovcama. O, slava Bogu, naš Pastir nas nikada ne napušta i ne ostavlja. Kada počne noć ja želim biti u Njegovom toru. Ja želim biti u Njegovoj brizi.

Dakle, mi možemo videti DA JE ISUS VRATA. On je vrata ovcama. I zapazite sada da se ovde govori o OTVORENIM VRATIMA. Šta bi to drugo moglo biti sem Njegovog otkrivenja? A to otkrivenje se otvara da nama donese *Snagu*, da odsijavamo Reč i veličamo Njegovo Ime. To je bilo usred dva poslednja doba da je otkrivenje o Božanstvu Isusa Hrista cvetalo pred nama. Da, mi smo znali da je On bio Bog. Kako bi drugačije On mogao biti naš Spasitelj? Ali znati da je On JEDINI BOG, ODNOSNO SAM BOG, da je On

Alfa i Omega, i da je ovaj “Isus I GOSPOD I HRIST – A TO GA ČINI GOSPODOM ISUSOM HRISTOM, OCEM, SINOM I SVETIM DUHOM! SVE JE TO JEDNA OSOBA – to je bilo izgubljeno u prvim crkvenim dobima, ali sada mi to ponovo vidimo. Otkrivenje o tome KO JE ON BIO se vratilo nazad. Zaista, Bog nije trojedini Bog u jednoj osobi, jer da bi se načinila osoba potrebna je osobnost. Ako postoji JEDNA osobnost, onda nema više od jedne osobe. Ali oni koji veruju u tri osobe imaju tri boga u Božanstvu i krivi su za kršenje prve zapovesti.

Ali otkrivenje o Bogu je vraćeno. I sada, istinita crkva može graditi u sili. Nakon svog tog vremena ona konačno zna Ko je njen Gospod. Mi ponovo KRŠTAVAMO U IME GOSPODA ISUSA baš kao što su oni radili na Pentakostu.

Dopustite mi da vam kažem o snu koji mi je Bog dao po pitanju trojičarskog krštenja. Ovo nije bila vizija, već san. Znae, siguran sam, da je jedan od blagoslova u crkvenim dobima bio primanje snova od Svetoga Duha, upravo kao što neko može primiti vizije. Bilo je oko tri sata u Subotu ujutro. Upravo sam bio ustao da dam Josipu vode. Kada sam ponovo legao u trenutku sam zaspao i imao ovaj san. Video sam čoveka za koga sam pretpostavljao da je bio moj otac. On je bio velik i snažan čovek. Takođe sam video ženu koja je trebala predstavljati moju majku, ali ona nije izgledala poput nje, kao što ni čovek nije izgledao kao moj otac. Ovaj čovek je bio veoma opak prema svojoj ženi. On je imao veliku batinu i na batini tri čoška. Znae, kada uzmete panj i rasečete ga sekirom, on postane klinasti komad drveta za ogrev sa tri čoška. To je bilo tako nešto. On bi uzeo ovu batinu i ženu udario s njom, i oborio bi je dole. Dok bi ona ležala tamo plačući, on bi hodao okolo sa njegovim grudima isturenim napolje, a na svom licu je imao takav ponos, razmetljivog izgleda, tako da je izgledalo kao da ga to čini oholim i zadovoljnim zato što tuče ovu sirotu ženu. Svaki put kada bi ona pokušala ustati on bi nju udario. Nije mi se dopadalo ono što je on radio, ali dok sam razmišljao da ga zaustavim, pomislio sam, “Ja ne mogu oboriti na zemlju toga čoveka – on je suviše velik. A onda, on nekako treba biti moj otac.” Ali duboko u sebi sam znao da on nije bio moj otac, i znao sam da nijedan čovek nema pravo tako mučiti ženu. Prišao sam mu, zgrabio ga za ovratnik i okrenuo ga i rekao, “Ti *nemaš prava* da je udaraš.” I kada sam to izgovorio, moji mišići su narasli, i ja sam izgledao kao džin. Čovek je video moje mišiće i uplašio me se.

Rekao sam, “Još jednom je udari i imaćeš posla sa mnom.” On je oklevao da je ponovo udari, a onda se san prekinuo.

Probudio sam se odmah nakon sna. Pomislio sam, kako je to bilo neobično. Pitao sam se zašto sam sanjao tu ženu, a onda se iznenada ON pojavio, i bio sam svestan Božijeg prisustva a tumačenje sna mi je došlo od Njega. (Dakle, određeni deo vas znate da nisam samo tumačio vaše snove tačno, već sam mnogo puta rekao šta ste sanjali tako da mi vi uopšte niste morali ni reći ništa o njemu.) Žena predstavlja svetsku crkvu danas. Ja sam rođen upravo u toj zbrci – zbrci u kojoj je ona. Ona je trebala biti neka vrsta majke (ona je majka bludnicama). Njen muž su denominacije koje vladaju nad njom. Panj s tri ćoška je lažno trojičarsko krštenje u trojstvo. Svaki put kada je počela ustajati (što znači da su zajednice počeli prihvatati istinu), on bi nju ponovo oborio dole sa lažnom doktrinom. Bio je toliko velik da sam se u početku i ja plašio njega, ali kada sam mu se usprotivio otkrio sam da imam velike i snažne mišiće. Ovo su bili MIŠIĆI VERE. Rezultat sna je bio da, “pošto je Bog sa mnom, i može mi dati takvu snagu, onda mi dopušta da ustanem za nju protiv denominacijske sile sveta i da tu silu zaustavim da je nastavi tući.”

Dakle, ne pokušavam izraditi doktrinu na snu. Niti pokušavam da potvrdim neku doktrinu na kojoj stojim, putem sna. Jedan Bog je celim putem od Postanka 1:1, do Otkrivenja 22:21. Ali ljudi su bili zaslepljeni jednom nebiblijskom dogmom o trojstvu, i ta dogma je toliko svestrano prihvaćena da čak pokušati videti “Jednu Božiju Osobu” je sasvim ne moguće. Ako ljudi ne mogu videti ISTINU o Bogu, već se bore protiv nje; oni nikada ne mogu videti ostatak istine zbog toga što OTKRIVENJE JESTE ISUS HRIST U SVOJOJ CRKVI I NJEGOVA DELA USRED CRKVE KROZ SVIH SEDAM DOBA. Jeste li to shvatili? Sada sam siguran da razumete.

“Jer imaš malo sile i održao si Moju Reč i nisi se odrekao Mog Imena.” Dakle, mi smo već spomenuli kako se snaga vraćala. Snaga inkvizicije je opadala. Ljudi su napuštali svoje domovine i zahtevali slobodu slavljenja. Jaram hijerarhije je bio slomljen. Vlada je uvidela da nije dobro da se grupe bore protiv drugih grupa. Ustvari, dobronamerni, ali siromašno vođeni ljudi su želeli voditi rat da zaštite svoja religiozna prava. Možda je najveći prikaz religiozne snage u ovom dobu bila činjenica, da iako je Francuska pala u revoluciju, veliko Veslijansko probuđenje je držalo revoluciju dalje od Velike

Britanije i sačuvalo je da bude jedan instrument u Božijim rukama za mnogo slavnih godina.

Propovedanje Reči nikada nije bilo veće. Pošto je Sotona podigao svoje horde slobodoumnika, pošto su se tvorci komunizma podigli, pošto su liberalni teolozi raširili svoje nečiste stvari, Bog je podigao moćne ratnike vere, a najveća dela Hrišćanske literature, i učenja, i propovedanja je došlo iz ovog doba. Nikada nije bilo a niti će biti takvih učitelja kao što je bilo u ovom dobu; Spurgenos, Parkers, McClarens, Advards, Bunyans, Meullers, Brainards, Barens, Bichops, svi ovi potiču iz ovog doba. Oni su propovedali, učili i pisali Reč. Oni su veličali Njegovo Ime.

SUD LAŽNIM JEVREJIMA

Otrkivenje 3:9. *“Gle, dajem one iz Sotonine sinagoge, koji govore da su Jevreji a nisu, nego lažu; evo, prisiliću ih da dođu i bace se ničice pred tvoje noge i poznaju da sam te Ja ljubio.”*

Dakle, mi odmah možemo napomenuti da je ovaj problem lažnih Jevreja ili lažnih vernika već postojao u drugom dobu. Oni koji su sebe lažno nazivali Jevrejima, pojavili su se upravo posle prvog prelaza iz prvog doba, i sada se oni ponovo pojavljuju u dobu koje sledi posle reformacije. Teško da bi ovo mogao biti nesretan slučaj. Ustvari to nije slučajnost. To je Sotonin princip. Taj princip je organizovati se i tvrditi originalnost, a zato dobiti specijalna prava i privilegije. Dopustite mi da vam pokažem. Tamo nazad u dobu Smirne ovi ljudi su lagali govoreći da su oni u stvari Jevreji (ili vernici), kada oni to definitivno nisu bili. Oni su bili iz Sotonine sinagoge. Oni su bili Sotonina organizovana masa, jer u tom dobu smo videli da su neki ljudi u službi uzimali neovlašćeno vodstvo nad svojom braćom u službi. (Biskupi postaju nadstarešine u okruzima). Sledeća stvar koju smo videli je bila ta da je u trećem dobu postojalo mesto definitivno nazvano “Sotonino prebivalište.” To doba je dalo venčanje crkve i države. Sa silom države iza nje crkva je bila ustvari fizički nepobediva. Ali Bog je slomio taj uticaj i pored državne sile a reformacija je donela veliko svetlo. Ali, šta se desilo? Luterani su se organizovali i udružili sa državom, i mi ponovo vidimo Sotoninu sinagogu objavljenu u ovom šestom dobu. Dakle naravno, ova grupa iz sinagoge ne bi priznala da su od Sotone. Ne, zaista. Oni kažu da su oni od Boga. Ali oni lažu. Jer onaj koji je

istinski Jevrej (iako su oni to tvrdili za sebe), je onaj koji je Jevrej iznutra – u Duhu. Tako ako su oni lažni Jevreji to znači da su oni kao što Juda 19 kaže, “BEZ Duha.” Deca Božija su rođena od Duha. Ovi nemaju Duha i zato NISU deca Božija. Nije važno kako vatreno oni protestuju i pokušavaju dokazati da jesu. Oni su MRTVI. Oni su deca organizacije, a pravi plodovi nedostaju. Oni su izgrađeni na svojim vlastitim veroispovestima, dogmama i doktrinama, a istine nema u njima jer su uzeli svoje vlastite ideje iznad Božije Reči.

Dopustite mi da vam pokažem šta pokušavam učiti celim putem o dve loze koje su došle iz dva različita duha. Ovaj put uzmite primer Isusa i Jude. Isus je bio Sin Božiji, a Juda je bio sin prokletstva. Bog je ušao u Isusa. Sotona je ušao u Judu. Isus je imao punu službu Svetoga Duha jer, “Bog je pomazao Isusa iz Nazareta Svetim Duhom i silom; Koji je prolazio čineći dobro i ozdravljao sve koje đavo beše mučio, jer Bog beše sa Njim.” Dela 10:38. Rečeno je, “Jer on (Juda) je pripadao nama i zadobio UDEO, to jest ovu našu službu.” Dela 1:17. Mateju 10:1, “Posle toga pozva k Sebi dvanaest učenike, te im On dade vlast da mogu izgoniti nečiste duhove i lečiti od svake bolesti i svake slabosti.”

Taj duh koji je bio u Judi, išao je kroz Isusovu službu. A onda, oni su obojica došli do krsta. Isus je bio obešen na krst, rado dajući Svoj Život za grešnike i predao je svoj Duh Bogu. Njegov Duh je otišao Bogu a zatim je bio izliven u crkvu na Pentakostu. A Juda se obesio i njegov duh je otišao nazad k Sotoni, ali nakon Pentakosta taj isti duh koji je bio u Judi se vratio nazad k lažnoj lozi, koja je rasla zajedno s istinitom lozom. Ali primetite, Judin duh nije nikada stigao do Pedesetnice. On nikada nije dospeo gore da primi Svetoga Duha. Nije ni mogao. Ali zbog čega je taj Judin duh otišao? On je otišao radi kese zlata. Kako je on voleo novac. On još uvek voli novac. I ako on ide u Ime Isusa i čini moćne stvari i drži velike skupove, on ipak još pribavlja mnogo novca i zgrada, i obrazovanja i sve ostalo što ima materijalni koncept. Samo posmatrajte duh koji je na njima i nemojte biti zavedeni. Juda je otišao kao jedan od dvanaestorice i on je činio čudesa takode. Ali on NIJE imao Duha Božijeg kao svojinu. On je imao samo službu. On nikada nije stigao do Pentakosta, pošto on nije bio istinito seme. On nije bio istinito dete Božije. Ne, nikako. A takav je slučaj upravo sada u Sotoninoj sinagogi. Nemojte biti zavedeni. Vi nećete biti zavedeni ukoliko ste među izabranima, Isus je rekao da nećete biti zavedeni.

Zaista, ovaj narod govori da su Hrišćani iako oni to nisu.

“Evo, prisiliću ih da dođu i bace se ničice pred tvoje noge, i poznaju da sam te Ja ljubio.” U I Korinćanima 6:2, *“Zar ne znate da će sveti suditi svetu?”* Ne samo da će tamo biti dvanaest apostola na dvanaest prestola sudeći dvanaest plemena Izraela već će i sveti, takođe suditi svetu. To je mesto gde će oni koji tvrde da pripadaju Bogu, i tvrde da ih Bog voli otkriti tačno ko je dete Božije i ko je ljubljen od Sina. Da, taj dan dolazi kada će to biti objavljeno. Ovi koji danas upravljaju svetom, i koji će za vreme poslednjeg doba izgraditi lik zveri pomoću kojeg će ustvari vladati svetom, jednog dana će biti poniženi kada Isus dođe sa Svojim svetima da sudi svetu po pravdi. To je tačno ono što smo videli u Mat. 25 kada će *“Svi”* koji su propustili prvo uskrsnuće stajati pred Sudijom i Njegovom nevestom.

POHVALE I OBEĆANJE

Otkrivenje 3:10, *“Jer si održao Reč Moje strpljivosti, i Ja ću tebe sačuvati od časa iskušenja koje će doći na čitavu zemlju da iskuša one koji žive na zemlji.”*

Šta On misli pod tim *“reč Njegove strpljivosti?”* U Jevrejima 6:13-15. *“Zaista, dok je Bog Abrahamu davao obećanje, budući da se nije mogao zakleti nikim većim, zakle se Sam Sobom i reče: Zaista ću te blagosloviti, i umnožiti obilato. I tako strpljivo čekajući, Abraham je dobio obećanje.”* Vidite, Duh govori o Reči Božijoj koja nam je data. Čekati na ispunjenje te Reči zahteva strpljivost isto kao što je to bio slučaj s Abrahamom. On je istrajao kao da je gledao Njega Koji je nevidljiv. On je bio strpljiv, a onda se Reč konačno ispunila. Ovo je način na koji Bog uči Svoje ljude strpljenju. Zašto, ako bi On ispunio Svoju Reč u fizičkoj objavi u istom trenu kada ste se molili, ne biste se nikada naučili strpljenju, već bi imali još manje strpljivosti u životu. Dopustite mi da vam ovu istinu još jasnije izložim. Jevreji 11:7, *“Verom je Abraham, kada je bio oprobao, prineo Isaka, i taj koji je jedinorođenca prinosiso bio je onaj koji je primio obećanje (Reč Božiju).”* Tu je to: Abraham je bio iskušan NAKON što je primio Reč obećanja. Većina misli da čim se mi pomolimo u Isusovo Ime po dobrim obećanjima Božijim, da bi to trebalo doći odmah. Ali ovde se

kaže da je Abraham bio iskušán nakon što je primio obećanje. To je potpuno tačno prema Psalmisti koji upućuje na Josipov život 105:19, “Do vremena, da se ispuni njegova reč: Gospodnja Reč ga je iskušala.” [King James prevod]. Bog nam daje prekomerno velika i dragocena obećanja. On je obećao da će ih ispuniti. On to i hoće. Ali od vremena kada se mi molimo do vremena dok ne dobijemo odgovor, moramo se naučiti primiti strpljenje u našu dušu jer jedino po strpljenju mi posedujemo život. Neka nam Bog pomogne da naučimo ovu lekciju isto kao što znamo da su ljudi iz ovog šestog doba sebe naučili strpljenju. Mi čitamo u istoriji o životima ovih velikih Hrišćana; kakav kontrast mi vidimo između naših života i njihovih; oni su bili tako strpljivi i tihi, a mi smo danas svi savladani nestrpljenjem i žurbom. Zatim on nastavlja i kaže im, “Budući da si sačuvao moju Reč i živeo prema njoj i kroz nju naučio se strpljenju, Ja ću tebe sačuvati od časa kušnje, koji će doći na ceo svet, da iskuša one koji žive na licu zemlje.” Ovdje mi upravo vidimo preklapanje dva doba; jer ovo obećanje treba da dođe sa svršetkom Paganskog perioda koji kulminira velikim patnjama.

“Ja ću tebe sačuvati od časa iskušenja koji će doći na čitavu zemlju da iskuša one koji žive na zemlji.” Ovaj stih nije objava da će istinita crkva ići u i kroz nevolje. Da je ovaj stih to značio, onda bi on to i rekao. Ali tu se kaže, “Ja ću te sačuvati od časa iskušenja.” Ovo iskušenje je tačno kao ono iskušenje u Edenu. To će biti veoma privlačna pravila ali direktno suprotstavljena Božijim zapovestima u Reči, ali s tačke ljudskog gledišta to će izgledati jako ispravno, i toliko prosvetujuće i kao da je život u tome, samo da bi zavelo svet. Jedino sami izabrani neće biti zavedeni. Iskušenje će doći na sledeći način. Ekumenski pokret koji je započeo na onom što izgleda kao divan i blagoslovljen princip (kao da se ispunjava Hristova molitva da ćemo svi biti jedno), postaje tako politički jak da vrši pritisak na vlade da se svi tome pridruže direktno ili kroz odanost principima donetim kroz zakone tako da ljudi neće biti prepoznati kao stvarne crkve, osim pod direktnom ili indirektnom vlašću ovog pokreta. Male grupe će izgubiti povlastice, privilegije, i ostalo, dok ne izgube svu svojinu i duhovna prava nad ljudima. Na pimer, upravo sada, izuzev ako lokalno službeno udruženje to ne odobri, u mnogo gradova, ne možete iznajmiti zgradu za versku službu. Postati vojni sveštenik u vojnim službama, bolnicama ili tome slično, sada je skoro obavezno biti prepoznat kao pristaša troičarsko ekumenske grupe. Kako ovi pritisci narastaju, i još će rasti,

to će biti sve teže pružiti otpor, jer pružanjem otpora će se izgubiti privilegija, a mnogi će biti pod kušnjom da nastave sa time, jer će osećati da je bolje služiti Bogu javno unutar ove organizacije, nego uopšte javno ne služiti Bogu. Ali oni greše. Verovati đavolskoj laži znači služiti Sotoni, pa iako bi vi želeli da ga zovete Jehovom. Ali izabrani neće biti prevareni. Šta više, izabrani neće biti samo sačuvani, ali pošto ovaj pokret postane “LIK PODIGNUT ZVERI,” sveti će biti u uznesenju. A ovaj mali fini i dopadljiv pokret koji je započeo u zajedništvu u Efezu, postaće Sotonino čudovište koje će uprljati i prevariti ceo svet. Jer crkveni sistemi Rimokatolika i Protestanata u svom ujedinjenju će kontrolisati svo bogatstvo zemaljskog sistema, i prisiliće ceo svet u religioznu zamku, ili će ih pobiti ne dozvoljavajući im mogućnost da kupuju i prodaju kako bi mogli živeti. Ovo će biti jednostavno ostvareno, jer će se sve bludničine kćerke vratiti k njoj. U međuvremenu, Rim je pridobio skoro sve zalihe zlata. Jevreji imaju skoro sve vrednosne papire i menice. U određenom vremenu, bludnica će uništiti današnji novčani sistem, prikupljajući sve vrednosne papire, a potenciraće zlato. Sistemi bez zlata će pasti. Jevreji će biti uhvaćeni u zamku i prihvatiti savez, i tako će crkva bludnica zavladati celim svetom.

OBEĆANJE DATO NJEGOVIMA

Otkrivenje 3:11-12, “*Dolazim skoro, čvrsto drži ono što imaš da niko ne uzme tvoju krunu! Ko pobedi, toga ću učiniti stubom u hramu Svog Boga i više nikad neće izaći; i Ja ću napisati na njega Ime Mog Boga i ime grada Mog Boga, Novog Jerusalima koji silazi s neba od Mog Boga i Svoje novo Ime.*”

Nama nije potreban komentar na misao da On dolazi brzo. Mi znamo da On dolazi, zato što smo na kraju zadnjih dana, zar ne? Ali On nastavlja i kaže, “Drži čvrsto ono što imaš, da ti niko ne uzme krunu.”

Isus će doći usred vremena velikih nevolja. A sa Njegovim dolaskom biće i uskrснуće. Mnogi će doći iz praha zemaljskog i ustati sa onima koji živi očekuju Njegov povratak. I ovima će biti dane krune. Zašto? Zato što su oni Sinovi Božiji. Oni su kraljevi sa Njim. Oni će vladati sa Njim. To je ono što kruna označava – vladavinu i upravljanje sa Velikim Kraljem, Lično. To je obećanje svima onima koji pate sa Njim ovde na zemlji – svima onima koji su strpljivo istrajali znajući da će ih Bog, Pravedni Sudija nagraditi. Oni koji su sve dali za Njega i

predali sve Njemu sedeće na Njegovom prestolu i imati udeo u Njegovom veličanstvenom kraljevstvu.

O, mi imamo reč za sve nas u ovom vremenu. To je držimo se čvrsto – i istrajmo. Ne predajmo se. Obucimo ceo Božiji oklop – upotrebimo svako oružje, koje nam je On dao – koristimo svaki dar koji nam stoji na raspolaganju i gledajmo napred sa radošću zato jer ćemo mi biti krunisani od Njega, Koji je Kralj Kraljeva i Gospodar Gospodara.

Dakle, On ne daje samo krunu već kaže da će ovi u nevesti biti načinjeni stubovima u hramu Božijem. Ali šta je hram Božiji? Isus je za Svoje telo rekao da je Hram. To je i bilo. Ono je bilo hram Božiji. A sada, kada smo mi Njegovo telo, istinita crkva je hram Božiji sa Svetim Duhom, koji je u nama. Dakle, On će učiniti onoga koji je pobedio stubom u hramu. Ali šta je stub? Stub je u stvari deo temelja, jer on drži gornji deo građevine. Slava Bogu, to stavlja pobednika pravo unutra sa apostolima i prorocima, kao što je rečeno u Efežanima 2:19-22, “Prema tome, niste više tuđinci i gosti, nego ste sugrađani svetih i ukućani Božiji, nazidani na pravom temelju, na apostolima i prorocima a ugaoni kamen sam Isus Hrist; u Njemu sva zgrada čvrsto povezana raste u sveti hram u Gospodu. U Kome ste i vi zajedno sazidani za stan Božiji u Duhu.” Da taj 22.-gi stih kaže da smo mi u Njemu zajedno sazidani. Sve je prošlo kroz VRATA (Isusa), i deo je tog tela ili hrama. Dakle, kada Bog postavlja čoveka u hram kao stub i čini ga delom temelja grupe, šta On radi? On mu daje otkrivenje Reči i deo Sebe, jer to je tačno ono što su apostoli i proroci imali. Matej 16:17. Tako je on u toj Reči. Tamo On stoji. Niko ga ne može izbaciti napolje.

A sada razmislimo o reči “pobediti.” Jovan je postavio pitanje, “Ko je taj ko je pobednik?” a odgovor sledi odmah, “Ko drugi nego onaj ko veruje da Isus jeste Hrist.” On ne kaže da je pobednik onaj koji veruje u ‘IZVESNOG’ Isusa i u ‘IZVESNOG,’ Hrista, već veruje da Isus JESTE TAJ HRIST – JEDNA OSOBA - ne dve. On je taj koji je kršten u Ime Gospoda Isusa Hrista.

Bog ovde govori o nevesti. Želite li videti još neki njen prikaz? To je u otkrivenju 7:4-17, “I čuo sam broj zapečaćenih: sto i četrdeset i četiri hiljade zapečaćenih, od svakoga plemena sinova Izraelovih. Od kolena Judina dvanaest hiljada pečatom zapečaćenih; od kolena Ruvimova dvanaest hiljada; od kolena Gadova dvanaest hiljada; od kolena Asirova dvanaest hiljada; od kolena Neftalimova dvanaest

hiljada; od kolena Manasijina dvanaest hiljada; od kolena Simeonova dvanaest hiljada; od kolena Levijeva dvanaest hiljada; od kolena Isaharova dvanaest hiljada; od kolena Zavulonova dvanaest hiljada; od kolena Josifova dvanaest hiljada; i od kolena Venjaminova dvanaest hiljada pečatom zabeleženih. Zatim pogledah, i gle, mnoštvo veliko, koje ne mogaše niko izbrojati, od svakog roda i plemena, naroda i jezika, stajale pred prestolom i pred Jagnjetom, obučeni u bele haljine i držeći palme u rukama. I povika silnim glasom, govoreći: Spasenje Bogu našem, Koji sedi na prestolu i Jagnjetu! I svi anđeli stadoše oko prestola i starešina, i padoše na lice pred prestolom i pokloniše se Bogu, govoreći: Amen! Blagoslov i slava i mudrost i zahvalnost i čast i moć i sila našem Bogu od večnosti do večnosti! Amen. I jedan od starešina odgovori, govoreći mi: Ovi, što su obučeni u bele haljine, ko su i odakle su došli? I rekao sam mu: Ti znaš gospodine. I reče mi: Ovo su oni koji su došli iz velike nevolje i oprali svoje haljine u krvi Jagnjeta. Zato su pred prestolom Božijim i služe Mu dan i noć u Njegovom hramu; i Onaj što sedi na prestolu, razapeće Svoj šator nad njima. Neće više ogladneti, niti će više ožedneti, niti će sunce pasti na njih, niti ikakva vrućina; jer Jagnje, koje je nasred prestola, pasće ih i voditi na izvore Vode Života i Bog će otrti svaku suzu sa njihovih očiju.” Isus je došao. On je zapečatio njih 144.000 ili po 12.000 iz svakog plemena. Ali ima i druga grupa onih koji ne pripadaju ovima u 144.000, a vidimo ih u stihovima od 9:18. Ko su ovi? Oni su Nevesta uzeta iz Pagana. Oni su pred Njegovim prestolom i danju i noću. Oni mu služe u hramu. Oni su posebnom brigom Gospodnjom. Ovi su Njegova nevesta.

Nevesta ide tamo gde i Mladoženja. On nju nikada neće ostaviti. Ona nikada neće napustiti njegov bok. I ona će deliti presto s Njim. Ona će biti okrunjena Njegovom slavom i čašću.

“Na njemu ću napisati Ime Svoga Boga, i ime grada Svoga Boga.” I koje je Ime Boga? Pa, On je bio Bog s nama, ili Emanuel, ali to nije bilo Njemu dato Ime. “Nazvaćeš Ga Isus.” Isus je rekao, “Ja dolazim u Ime Moga Oca a vi Me ne primate.” Radi toga je Ime ISUS, Ime Boga, jer to je Ime u kojem je On došao. On je GOSPOD ISUS HRIST. A koje ime uzima žena kada se udaje? Ona uzima njegovo ime. A to će biti Njegovo Ime koje će se dati nevesti kad je On uzme k Sebi.

Otk. 21:1-4. “I video sam novo nebo i novu zemlju, jer su prvo nebo i prva zemlja prošli i više nema mora. I video sam sveti grad

Jerusalim kako silazi s neba od Boga, pripremljen kao Nevesta ukrašena svome mužu. I čuo sam veliki jaki glas iz neba gde govori: Evo, Božiji šator među ljudima, i On će prebivati s njima i oni će biti Njegov narod, a Sam Bog biće s njima njihov Bog. I Bog će otrti svaku suzu iz njihovih očiju, i smrti više neće biti, ni žalosti, ni vike, ni boli; jer je prvo prošlo.” Kako divno. Sva Božija divna obećanja su se ispunila. To će sve biti završeno. Promena će biti kompletna. Jagnje i Njegova nevesta će biti zauvek postavljeni u Božijem savršenstvu. Ko to može opisati? Ko je sposoban to učini? Niko. Razmislite o tome? Sanjajte o tome? Čitajte ono što Reč kaže o tome? Iako bi sve to činili, mi ipak možemo znati samo jedan završni deo toga dok to ne postane realnost u prvom uskrsnuću.

“*I napisaću na njemu Moje NOVO Ime.*” Moje Novo Ime. Kada SVE postane novo, onda će oni na Sebe uzeti novo Ime a to Ime će biti i Ime neveste takođe. Koje je to Ime, niko se ne usuđuje pretpostaviti. To bi trebalo biti dano otkrivenjem Duha toliko odlučno da se niko ne bi smeo ni usuditi poreći ga. Ali bez sumnje, On će ostaviti to otkrivenje za dan kada On želi otkriti to Ime. Dosta nam je znati da će to biti divnije nego što mi možemo i zamisliti.

KONAČNO UPOZORENJE DOBU

Otkrivenje 3:13, “*Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama.*” Svako doba se završava sa ovim istim upozorenjem. To je konstantan zahtev da crkve slušaju glas Gospodnji. U ovom dobu zahtev je čak izraženiji nego u ranijim dobima, jer u ovom dobu dolazak Gospodnji se zaista približio. Možda će se javiti pitanje, “Ako postoji drugo doba posle ovog čemu žurba? Odgovor je sadržan u ovome. Poslednje doba će biti jako kratko – dela će se brzo događati. I ne samo da je to tako, već se pojedinci moraju setiti da u Božijim očima vreme tako brzo leti; da je hiljadu godina kao jedan dan. I ako On dolazi za nekoliko sati, kao što On gleda na vreme, tada nas sigurno mora upozoriti o svojoj hitnosti, a Njegov glas mora stalno zvučati u našim srcima da budemo spremni za taj dolazak. O, u svetu ima toliko mnogo glasova – toliko mnogo problema i potreba koje uzvikuju za pažnju; ali ni jedan glas nikada neće biti toliko važan i toliko vredan pažnje kao glas Duha. Zato, “Ko ima uho neka čuje, šta Duh govori crkvama.”

GLAVA DEVETA

LAODIKEJSKO CRKVENO DOBA

Otkrivenje 3:14-22

„Anđelu crkve u Laodikeji napiši: Ovo govori Amen, Verni i Istiniti Svedok, Početak Božijeg Stvorenja:

Znam tvoja dela, da nisi ni hladan ni vruć! O, kad bi bio hladan ili vruć!

Budući da si mlak, i nisi ni hladan ni vruć, ispljunuću te iz Svojih usta.

Jer govoriš bogat sam i obogatio sam se i ništa mi ne treba, a ne znaš da si bedan i siromašan i slep i go.

Savetujem ti da kupiš od Mene zlata koje je pročišćeno vatrom, da se obogatiš; i da se obučeš u bele haljine, i da se ne pokaže sramota tvoje golotinje; mast za oči, da pomazeš svoje oči da bi video.

Ja karam i kažnjavam sve koje ljubim. Postaraj se i pokaj se!

Gle, stojim na vratima i kucam: ako ko čuje Moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njim, i on sa Mnom.

Ko pobedi daću mu da sedne sa Mnom na Moj presto, kao što sam i Ja pobedio i seo sa Svojim Ocem na Njegov presto.

Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama!”

GRAD LAODIKEJA

Ime Laodikeja, što znači, “ljudska prava” je bilo veoma svagdašnje i bilo je dato nekolicini gradova u čast kraljevskih dama, koje su tako nazvane. Ovaj grad je bio jedan od najvažnijih političkih i finansijskih gradova koji je na tom polju cvetao u Maloj Aziji. Ogromne količine imovine su bile pohranjene u gradu od strane istaknutih građana. On je bio sedište velike medicinske škole. Ljudi iz Laodikeje su bili istaknuti u umetnosti i nauci. Grad je često nazivan ‘metropolom’ zato što je bio glavno sedište u državi okružen sa dvadeset pet drugih gradova. Bog Pagana kojega su oni tamo slavili je bio Zevs. Ustvari ovaj grad je nekada bio zvan Diopolis (Zeusov Grad), u čast njihovog boga. U

četvrtom veku tamo je održan jedan važan crkveni sabor. Česti potresi su konačno prouzrokovali njegovu potpunu napuštenost.

Kako su bile podesne karakteristike tog poslednjeg doba da prikažu doba u kojem mi sada živimo. Na primer, oni su slavili jednoga boga, Zeusa, koji je bio glavni i otac svih bogova. Ovde je predskazan dvadeseti vek 'jedan Bog, otac-svih-nas' religiozno geslo koje ima svoje polazište u bratstvu među ljudima, a sada čak dovodi u zajedništvo Protestante, Katolike, Jevreje, Hinduse itd. sa namerom da sa uzajamnom formom slavljenja poraste ljubav, razumevanje i briga jednih za druge. Katolici i Protestanti sada teže, a i dobijaju tlo u ovoj jedinstveno priznatoj nameri, koju će slediti svi ostali. Ovaj pristup vidimo čak u Organizaciji Ujedinjenih Nacija, gde su svetske vođe odbile da priznaju svaki individualni koncept duhovnog proslavljanja i preporučili stavljanje u stranu svih tih razlika, sa nadom da se sve religije svedu na jednu, zato što sve žele isti cilj, sve imaju istu svrhu i sve su u temelju ispravne.

Zapazite, ime, Laodikeja, 'ljudska prava' ili 'pravednost ljudi.' Da li je ikada postojalo i jedno doba kao što je crkveno doba dvadesetog veka, koje vidi SVE narode kako se dižu i zahtevaju jednakost; društvenu i finansijsku? Ovo je doba komunista gde su svi ljudi tobože jednaki, iako je to samo tako u teoriji. Ovo je doba političkih partija koje sebe nazivaju Demohrišćani, i Hrišćani Socijalisti, Hrišćansko Federalno Udruženje i tome slično. Prema našim liberalnim teolozima Isus je bio socijalista, a rana crkva pod vodstvom Duha je praktikovala socijalizam, a tako bi i mi danas trebali činiti.

Kada su drevni ljudi nazvali Laodikeju metropolom, oni su gledali napred k jednoj svetskoj vladi, koju mi sada uspostavljamo. Pošto mi mislimo o tom gradu koji je bio lokacija velikog crkvenog sabora, mi vidimo nagovešten Ekumenski pokret kako se ostvaruje danas, u kome ćemo mi uskoro videti sve 'takozvane' Hrišćane kako se udružuju. Zaista, crkva i država, religija i politika se ujedinjaju. Kukolj se skuplja. Pšenica će uskoro biti spremna za ambare.

To je bio grad zemljotresa, takvih koji su ga konačno uništili. Ovo doba će se završiti kada Bog potrese ceo svet koji je otišao voditi ljubav sa starom bludnicom. Ne samo da će svetski sistem biti zdrobljen, već će i sama zemlja biti potresena, a onda obnovljena za hiljadugodišnje Hristovo kraljevstvo.

Grad je bio bogat, obdaren bogatstvom. Bio je pun kulture. Obilovao je naukom. Kao i danas. Crkve su bogate. Slavljenje je divno i formalno, ali hladno i mrtvo. Kultura i obrazovanje su zauzeli mesto Reči dato Duhom, a vera je zamenjena naukom, tako da su ljudi žrtve materijalizma.

U svakom atributu antička Laodikeja je nađena obnovljena u Laodikejskom Dobu dvadesetog veka. U milosti Božijoj, mogu li oni koji imaju uho čuti i izaći iz nje, da ne budu učesnici njenih greha i da ne odu na sud?

LAODIKEJSKO DOBA

Laodikejsko Doba je počelo početkom dvadesetog veka, možda 1906. Koliko dugo će ono trajati? Kao sluga Božiji, koji je imao mnoštvo vizija, od kojih NIJEDNA nikada nije izneverila, dopustite mi da to predvidim (NE KAŽEM DA PROROKUJEM, *VEĆ PREDVIĐAM*), da će ovo doba biti završeno oko 1977.-me godine. Ako mi oprostite zbog lične primedbe ovde, ja baziram ovo predviđanje na sedam glavnih uzastopnih vizija, koje su mi došle u nedelju ujutro, meseca Juna, 1933.-će godine. Gospod Isus mi je govorio i rekao, da se dolazak Gospodnji približava, ali pre nego što On dođe, da će se desiti sedam glavnih događaja. Sve sam ih zapisao, i toga jutra predao otkrivenje Gospodnje. Prva vizija je bila da će Musolini izvršiti napad na Etiopiju i da će ta država “doći pod njegovu vlast.” Ova vizija je zaista prouzrokovala negodovanja, a neki su bili veoma ljuti kada sam to rekao jer to nisu verovali. Ali to se dogodilo baš na taj način. On je jednostavno ušao tamo sa svojom modernom vojskom i zavladao. Tamošnji narod nije imao šanse. Ali ta vizija je takođe rekla da će Musolini imati užasan kraj sa svojim vlastitim ljudima, koji će se okrenuti protiv njega. To se dogodilo baš onako kao što je bilo rečeno.

Sledeća vizija je predvidela da će Austrijanac po imenu Adolf Hitler, izrasti kao diktator nad Nemačkom, te da će on svet uvesti u rat. Ta vizija je pokazala Seigfriedovu liniju i kako će naše trupe imati muku da je pređu. A onda je vizija pokazala, da će Hitler doći do misterioznog završetka.

Treća vizija je pokazala prostor svetske politike, jer mi je pokazala da će biti tri velika IZMA: Fašizam, Nacizam i Komunizam, te da će

prve dve treća progutati. Glas me je upozoravao, "GLEDAJ NA RUSIJU, GLEDAJ NA RUSIJU. Drži pogled na Kralju Severa."

Četvrta vizija je pokazala veliko napredovanje u nauci, koje će nastati posle drugog svetskog rata. Ono je stiglo do vrhunca u viziji sa plastičnim automobilom, koji je na krovu ispuštao mehuriće, i koji je jurio niz divne autoputeve sa daljinskim upravljanjem, tako da su ljudi sedeli u ovim kolima bez da upravljaju volanom, i igrali su neke igre zabavljajući se.

Peta vizija se bavi moralnim problemom našeg doba, uglavnom vezanim za ženu. Bog mi je pokazao da će žene početi izlaziti iz svoje pozicije koja im pripada, sa pravom glasanja. Zatim će one odseći kose, što je označilo da one neće više biti pod autoritetom muškaraca, već će insistirati na jednakim pravima, ili u većini slučajeva, i više nego na jednakim pravima. Prihvatila je mušku odeću otišavši u stanje golotinje, sve do poslednje slike koju sam video je bila gola žena izuzev malog smokvinog lista tipa kecelje. U ovoj viziji sam vidio užasnu perverziju i moralne nepogode celoga sveta.

Onda u šestoj viziji u Americi je izrasla najdivnija ali okrutna žena. Ona je držala ljude u svojoj potpunoj moći. Ja verujem da je ovo podizanje Rimokatoličke crkve, iako sam znao da bi to po mogućnosti mogla biti i vizija neke žene, koja izrasta u velikoj sili u Americi zahvaljujući glasanju žena.

A poslednja i sedma vizija, bila je ona u kojoj sam čuo najžasniju eksploziju. Dok sam se okrenuo i pogledao video sam samo ruševine, kratere i dim širom Amerike.

Baziran na sedam vizija, zajedno sa brzim promenama koje su zahvatile svet u zadnjih pedeset godina, JA PREDVIĐAM (ne prorokujem), da će se sve ove vizije dogoditi do 1977. Pa, i ako mnogi mogu osećati da je ovo jedno neodgovorno tvrđenje u pogledu činjenice što je Isus rekao da 'niko ne zna dan ili čas,' ja dalje držim ovo predviđanje posle trideset godina, zato što Isus NIJE rekao da niko ne zna godinu, mesec ili nedelju u kojem Njegov dolazak treba biti dovršen. Zato ja ponavljam, iskreno verujući, i držeći kao samouk učenik Reči, zajedno sa Božanskom inspiracijom, da 1977.-ma treba okončati svetske sisteme i uvesti milenijum.

Dakle, dopustite mi da kažem ovo. Može li ma ko dokazati da je bilo koja od ovih vizija bila pogrešna? Nisu li se one sve ispunile? Da,

svaka od njih je bila ispunjena, ili je u procesu ispunjavanja upravo sada.

Musolini je uspešno izvršio invaziju na Etiopiju, a zatim je pao i sve je izgubio. Hitler je započeo rat, koji nije mogao završiti i misteriozno je umro. Komunizam je nadvladao oba IZMA. Plastična kola su izgrađena i čekaju samo bolju mrežu puteva. Sve žene su razgoličene, i čak sada nose minijaturne kupaće kostime. A upravo prošlih dana sam video u jednom magazinu kostim, koji sam video u viziji (ukoliko se to može nazvati kostimom). To je bio nekakav sintetički providni materijal, materijal sa tri male mrlje, dve su minimalno prekrivale grudi, a treći deo je bio kao mala keceljica dole. Katolička crkva se uzdiže. Mi smo imali jednog Katoličkog predsednika i bez sumnje ćemo imati i drugog. Šta je još preostalo? Ništa osim Jevreja 12:26. "Njegov je glas onda potresao zemlju: a sada ovo obećava; Ja ću još jednom potresti ne samo zemlju, nego i nebo." Još jednom Bog će potresti zemlju i time olabaviti sve što može biti potreseno. A potom, On će je obnoviti. Upravo u martu 1964., dogodio se da je na Veliki Petak potres u Aljasci potresao ceo svet iako ga nije izbacio iz ravnoteže. Ali Bog je upozoravao svetskim potresom šta namerava uskoro učiniti samo u većoj meri. On će porušiti i uzdrmati ovaj prokleti svet, moj brate, moja sestro, a postoji samo jedno mesto koje može podneti taj potres, a to je tor Gospoda Isusa. I ja bih vas zamolio dok vam je Božija milost još na raspolaganju, da predate svoj ceo život bezuslovno, Gospodu Isusu Hristu, Koji će vas kao verni Pastir spasiti i brinuti se za vas i predstaviti vas kao besprekornost u slavi s neizmernom radošću.

GLASNIK

Zaista sumnjam da je neko doba istinski poznavalo glasnika kojeg mu je Bog poslao, osim prvog doba, gde je Pavle bio glasnik. Pa čak i u tom dobu mnogi ga nisu prepoznali a ni njegovu ulogu.

Dakle, doba u kojem mi živimo će trajati veoma kratko. Događaji će se jako brzo odvijati. Zato, glasnik ovom Laodikejskom dobu treba biti sada ovde, iako ga mi možda sada još ne znamo. Ali, sigurno će doći vreme u kojem će biti prepoznat. Dakle, ja to mogu dokazati zato što mi imamo Biblijski tekst, koji opisuje njegovu službu.

Pre svega, taj glasnik će biti prorok. On će imati proročku ulogu. On će imati proročku službu. Ona će biti bazirana na Reči, jer kada on prorokuje i ima vizije, to će uvek biti “određeno Rečju” i to će se UVEK dogoditi. On će biti potvrđen kao prorok radi njegove tačnosti. Dokaz da je on prorok nađen je u Otk. 10:7, “Neće više biti odlaganja, već će se u vreme kada se čuje glas sedmog anđela, kad zatrubi, dovršiti tajna Božija kao što je On to objavio Svojim slugama, prorocima.” Dakle, ova osoba, koja je u ovom stihu nazvana “anđeo” u King James verziji Biblije, NIJE nebesko biće. Anđeo iz šeste trube, koji je nebesko biće, nalazi se u Otk. 9:13, i sedmi iz tog poredka nalazi se je u Otk. 11:15. Ali ovaj ovde u Otk. 10:7, je glasnik sedmom crkvenom dobu i on je čovek, i njegova uloga je da donese poruku od Boga, a njegova poruka i njegova služba će završiti tajnu Božiju, kao što je objavljeno Njegovim slugama, prorocima. Bog će postupati prema ovom poslednjem glasniku kao proroku ZATO ŠTO ON JESTE PROROK. To je ono što je i Pavle bio u prvom dobu, a i poslednje doba mora imati jednog takođe. Amos 3:6-7, “Trubi li truba u gradu, da se narod ne uzbuni? Pada li nesreća na grad ako je Gospod ne pošalje. Jer Gospod, Gospod ništa ne čini a da tajnu Svoju slugama Svojim prorocima, ne otkrije.”

To je u periodu poslednjeg vremena, kada dolazi sedam Isusovih gromova. Otk. 10:3-4, “I povika jakim glasom, kao lav kada riče: i kada viknu, odjeknu sedam gromova svojim glasovima. A kad odjeknu sedam gromova, htedoh da pišem. Tada čuh glas s neba koji mi reče: Zapečati te stvari što je reklo sedam gromova, i to ne piši.” Šta je bilo u ovim gromovima niko ne zna. Ali mi trebamo to znati. I to će zahtevati proroka da dobije otkrivenje, zato što Bog nema drugog načina za iznošenje Svojih Biblijskih otkrivenja, osim preko proroka. Reč uvek dolazi preko proroka, i uvek će i dolaziti. Da je ovo zakon Božiji evidentno je čak i površnim istraživanjem Pisma. Nepromenljivi Bog s nepromenljivim putevima je poslao Svoga proroka u svakom dobu u kojem su ljudi odstupili od Božanskog reda. I teozima i ljudima koji su se udaljili od Reči, Bog je uvek slao Svoga slugu (nasuprot teozima), s namerom da ispravi lažno učenje i da vrati ljude nazad k Bogu. Tako mi vidimo da glasnik sedmog crkvenog doba dolazi, i da je on prorok.

Ne samo da mi vidimo ovog glasnika što dolazi iz Otk. 10:7, već mi nalazimo da Reč govori o Iliji, koji dolazi pre Isusovog povratka. U

Mateju 17:10, “Tada su Ga zapitali učenici: zašto književnici govore, da treba Ilija doći najpre? A On odgovarajući, reče im: Ilija zaista dolazi najpre, i obnoviće sve.” Pre dolaska našega Gospoda, Ilija se mora vratiti radi posla vezanog za obnavljanje crkve. A to je ono što Malahija 4:5 kaže, “Evo, poslaću vam Iliju proroka pre nego dođe velik i strašan dan Gospodnji; i on će okrenuti srca očeva ka deci, i srca dece ka očevima, da ne dođem i prokletstvom Svojim zemlju ne zatrem.” Apsolutno bez sumnje je da se Ilija mora vratiti pre Isusovog dolaska. On treba obaviti specifičan posao. Taj posao je deo iz Malahije 4:6 gde se kaže, “On će okrenuti srca dece k očevima.” Razlog što mi znamo da je ovo njegov specifičan posao, koji treba da uradi u ovom vremenu je zato što je već ispunjen deo koji kaže, “on će obratiti srce otaca k deci,” kada je služba Ilijina bila ovde u Jovanu Krstitelju. Luka 1:17, “On će ići pred njim Ilijinim duhom i snagom, da okrene srca otaca prema deci, a nepokorene mudrosti pravednika, te pripremi narod Gospodu.” U Jovanovoj službi “srca očeva su bila okrenuta k deci.” Mi to znamo zato što je Isus tako rekao. Ali tu se ne kaže da su srca dece bila okrenuta k očevima. To se tek treba dogoditi. Srca dece poslednjeg dana će biti okrenuta nazad očevima s Pentakosta. Jovan je pripremio očeve za Isusa da poželi dobrodošlicu deci u toru. A ovaj prorok na kome će biti duh Ilijin, će pripremiti decu da požele dobrodošlicu Isusu u povratku.

Isus je Jovana Krstitelja nazvao Ilijom. Matej 11:12, “Ali Ja vam kažem da je Ilija već došao, samo ga oni ne poznaše, nego postupiše s njim kako im se prohtelo.” Razlog zbog čega je On Jovana nazvao Ilijom, je taj što se isti Duh, koji je bio na Iliji, vratio na Jovana, isto kao što je Duh sišao i na Elizeja nakon vladavine kralja Ahava. A sada još jednom, taj Duh će opet doći na jednog čoveka upravo pre nego što Isus dođe. On će biti prorok. On će kao takav biti potvrđen od Boga. Pošto Sam Isus, neće biti ovde u telu da ga potvrdi (kao što je to učinio sa Jovanom), to će biti učinjeno sa Svetim Duhom, tako da će služba ovog proroka biti popraćena velikim i divnim manifestacijama. Pošto je on prorok, svako otkrivenje će biti potvrđeno, jer će se svako otkrivenje ispuniti. Divna dela sile biće prikazana njegovom zapovešću u veri. Tada će biti donesena poruka, koju mu je Bog dao u Reči da vrati ljude nazad k istini i istinitoj Božijoj sili. Neki će to slušati, ali većina će odjuriti k formi i odbaciti ga.

Pošto će ovaj prorok, glasnik iz Otkrivenja 10:7, biti isti onaj iz Malahije 4:5-6, on će po prirodi biti kao Ilija i Jovan. Njih obojica su bili ljudi odvojeni od prihvaćenih religioznih škola njihovog vremena. Obojica su bili ljudi iz pustinje. Obojica su delovali samo onda kada su imali “tako kaže Gospod,” pravo od Boga po otkrivenju. Obojica su delovali protiv religioznih odredbi i vođa njihovog doba. Ali nije samo to, oni su šibali sve koji su bili korumpirani ili bi korumpirali druge. I zapazite, obojica su mnogo prorokovali protiv nemoralnih žena i njihovih puteva. Ilija je vikao protiv Jezavelje, a Jovan je ukorio Irodijadu, ženu Filipovu.

Iako on neće biti popularan, on će biti potvrđen od Boga. Kao što je Isus potvrdio Jovana, i Sveti Duh Isusa, mi možemo zasigurno očekivati da će ovaj čovek biti potvrđen od Duha, koji deluje u njegovom životu delima sile, koja su neosporna i ne mogu se nigde više naći; a Sam Isus, će u povratku, potvrditi njega, kao što je on potvrdio i Jovana. Jovan je svedočio da Isus dolazi, – a tako će i ovaj čovek, kao što je i Jovan, svedočiti da Isus dolazi. I sam Hristov dolazak će potvrditi da je ovaj čovek bio zaista preteča Njegovog drugog dolaska. Ovo je konačni dokaz da je on zaista prorok iz Malahije 4, jer će kraj Paganskog razdoblja biti pojava Samog Isusa. Onda će biti suviše kasno za one koji su Ga odbacili.

S ciljem da dalje obrazložimo naše predstavljanje ovog proroka za ove poslednje dane, posebno zapazimo da je prorok iz Mateja 11:12, bio Jovan Krstitelj koji je bio predviđen u Malahiji 3:1, “Evo, poslaću glasnika Svog i on će predamnom pripraviti put. I odmah će u Svoj hram doći Gospod koga tražite; i glasnik saveza što želite, evo Ga dolazi! Govori Gospod nad vojskama.” Matej 11:1-12: “I dogodilo se kada je Isus završio Svoje naredbe dvanaestorici Svojih učenika, otišao je odande dalje da uči i propoveda. A kada je Jovan čuo u zatvoru o Hristovim delima, poslao je svoje učenike i poručio mu: Jesi li Ti Onaj Koji treba doći, ili da čekamo drugoga? A Isus odgovori i reče im: idite i kažite Jovanu šta čujete i vidite: slepi vide, hromi hodaju, gubavi se čiste, gluvi čuju, mrtvi ustaju i siromašnima se propoveda Evandjelje; i blažen je onaj koji se neće spotaći o Mene! A kada su ovi otišli, počeo Isus govoriti ljudima o Jovanu: šta ste izašli da vidite u pustinju? Trsku koju ljulja vetar? Ili šta ste izašli videti? Čoveka obučena u skupocenu odeću? Evo, oni koji nose skupocenu odeću u kraljevskim su kućama. A šta ste izašli videti? Proroka? Da, kažem vam, više nego proroka. Jer

on je taj, za koga je pisano: Gle, Ja šaljem Svog glasnika pred Tvojim licem, koji će pripremiti pred Tobom put Tvoj. Zaista, kažem vam, između rođenih od žena, niti jedan nije ustao veći od Jovana Krstitelja; a najmanji u Nebeskom Kraljevstvu, veći je od njega.” Ovo se već dogodilo. To se ispunilo. To je završeno. Ali primetite sada u Malahiji 4:1-6, “Jer, gle, ide dan kao peć zažaren. Svi će oholi i bezbožni kao strnjika biti. Upaliće ih dan koji ide, govori Gospod nad vojskama, neće im ni korena ni grane ostati. Ali će vama koji se Imena Moga bojite, granuti sunce pravde, i zdravlje pod krilom njegovim će biti, i izlazićete, i skakaćete kao teoci iz jasala; i zgazićete bezbožnike, jer će oni kao pepeo biti pod nogama vašim u dan koji Ja spremam, govori Gospod nad vojskama. Zapamtite zakon Mojsija, sluge Moga, kome sam Ja na Horivu za sav Izrael naredbe i zakon dao. Evo poslaću vam Iliju, proroka, pre nego što dođe dan Gospodnji, taj dan veliki i strašan. I on će obratiti srca otaca ka deci, i srca dece ka očevima njihovim, da ne dođem i prokletstvom Svojim zemlju ne zatrem.” Vidite, odmah posle dolaska OVOG Ilije, zemlja će biti pročišćena vatrom, a grešnici će biti spaljeni u pepeo. Naravno, ovo se NIJE dogodilo u vreme Jovana (Ilije za to doba). Duh Božiji koji je prorokovao o dolasku glasnika po Malahiji 3:1 (Jovana), je učinio ništa drugo nego ponavljanje Njegove prethodne proročke tvrdnje iz Isaije 40:3, koja je data namanje tri veka ranije. “Glas jednoga koji viče u pustinji. Pripremite kroz pustinju put Gospodnji, poravnajte u pustoši stazu Bogu našem.” A Jovan Svetim Duhom, objavljivao je i jedno i drugo, to jest i Isaiju i Malahiju u Mateju 3:3, “Jer ovo je, zaista, onaj o kome je govorio prorok Isaija kada je rekao: Glas jednoga koji viče u pustinji, Pripremite put Gospodnji, poravnajte Mu stazu.” Tako mi dobro možemo videti iz ovih Biblijskih stihova, da prorok iz Malahije 3, koji je bio Jovan, NIJE bio prorok iz Malahije 4, iako zaista, *obojica, Jovan i ovaj prorok zadnjeg vremena imaju na sebi isti Duh Koji je bio na Iliji.*

Dakle, ovaj glasnik iz Mal. 4 i Otk. 10:7, će učiniti dve stvari. Prvo: Prema Malahiji 4, on će obratiti srca dece k očevima. Drugo: On će otkriti tajne sedam gromova iz Otk. 10, koja su otkrivenja sadržana u sedam pečata. To će biti te Božanski otkrivene ‘tajanstvene istine’ koje će doslovno okrenuti srca dece očevima sa Pentakosta. Tačno tako.

Ali razmotrite takođe i ovo. Ovaj prorok glasnik, će u svojoj prirodi i navikama imati iste osobine kao što su imali i Ilija i Jovan. Ljudi u doba ovog proroka glasnika će biti kao što su bili i u Ahavovim, i u Jovanovim danima. A pošto su to “SAMO DECA” čija će srca biti okrenuta, samo su deca ta koja će slušati. U danima Ahava nađeno je samo 7000 Izraelaca istinskog semena. U danima Jovanovim bilo je takođe njih samo nekolicina. Mase u oba vremena su bile u preljubi idolopoklonstva.

Želim načiniti još jedno poređenje između Laodikejskog proroka-glasnika i Jovana, proroka-glasnika, koji je najavio prvi Isusov dolazak. Ljudi su u Jovanovom danu pogrešno smatrali njega za Mesiju. Jovan 1:19-20, “A ovo je Jovanovo svedočanstvo, kada su Jevreji iz Jerusalima poslali neke sveštenike i Levite da ga upitaju: Ko si ti? On prizna, i nije porekao, i prizna: Ja nisam Hrist.” Sada ovaj prorok-glasnik zadnjeg dana će imati takvu silu pred Gospodom, da će biti onih koji će ga zameniti za Gospoda Isusa. (Postojeće duh u svetu na kraju vremena, koji će neke prevariti i navesti ih da tako veruju. Matej 24:23-26, “Ako vam tada neko kaže: gle, ovde je Hrist, ili onde, ne verujte. Jer će se pojaviti lažni hristosi i lažni proroci; i pokazaće velike znake i čuda, da zavedu i same izabrane ako je to moguće. Zaveli, kad bi bilo moguće, i same izabranike. Evo, rekao sam vam to unapred. Ako vam kažu: gle, On je u pustinji! ne izlazite; gle, On je u sobama! ne verujte.”) Dakle, nemojte to verovati. On nije Isus Hrist. On nije Sin Božiji. **ON JE JEDAN OD BRAĆE, JEDAN PROROK, JEDAN GLASNIK, JEDAN SLUGA BOŽIJI.** Njemu nije potrebno da bude obasut većom čašću od one koju je primio Jovan, kada je bio glas koji je vikao, “Ja nisam On, **ALI ON DOLAZI NAKON MENE.**”

Pre nego što zatvorimo ovo područje vezano za glasnika Laodikejskog Doba, mi moramo ozbiljno razmotriti ove dve misli. Prvo, ovo doba će imati jednog Proroka-Glasnika. Otk. 10:7, kaže, “Kada on (jednina) zatrubi.” Nikada nije postojalo doba u kom je Bog dao Svom narodu dva glavna proroka u isto vreme. On je dao Enoha (samog); On je dao Noja (samog); On je dao Mojsija (samo on je imao Reč iako su i drugi prorokovali); Jovan Krstitelj je došao SAM. A i sada, u ovom polednjem danu treba da bude PROROK (ne proročica – i ako u ovo zadnje vreme postoji više žena koje tvrde da imaju Božije otkrivenje nego muškaraca), a nepogrešiva Reč kaže da će *on* (taj prorok), otkriti tajne ljudima zadnjeg vremena, i okrenuti srca dece k

očevima. Postoje oni koji kažu da će se Božiji ljudi skupiti kroz kolektivno otkrivenje. Ja izazivam tu tvrdnju. To je tvrdnja bez pokrića, pogrešna tvrdnja u lice Otk. 10:7. Dakle, ja ne poričem da će ljudi prorokovati u ovim poslednjim danima, i da će njihove službe moći biti i biće ispravne. Ja ne poričem da će biti proroka isto kao što je bilo i u Pavlovim danima, kada je tamo postojao “jedan prorok Agab, prorok koji je prorokovao o gladi.” Ja se slažem da je to tako. **ALI JA PORIČEM NA TEMELJU NEPOBITNIH DOKAZA REČI BOŽIJE, DA POSTOJI VIŠE OD JEDNOG GLAVNOG PROROKA – GLASNIKA, KOJI ĆE OTKRITI TAJNE KAO ŠTO JE SADRŽANO U REČI, I KOJI IMA SLUŽBU DA OKRENE SRCA DECE KA OČEVIMA.** “Tako kaže Gospod” sa Njegovim standardom nepogrešive Reči, i on će se držati toga i biti potvrđen. Postoji jedan prorok-glasnik ovom dobu. Na temelju samog ljudskog ponašanja, svako zna da tamo gde je puno ljudi postoje podeljena mišljenja u vezi nekih tački ili glavnih doktrina kojih se svi drže zajedno. Ko će onda imati moć nepogrešivosti, koja će biti obnovljena u ovom zadnjem dobu, jer ovo poslednje doba će ići nazad k manifestaciji čiste Neveste Reči? A to znači da ćemo mi još jednom ponovo imati Reč, isto kao što je ona bila savršeno data, i savršeno shvaćena u Pavlovim danima. Reći ću vam ko će je imati. To će biti prorok kao što je to temeljno potvrđeno, ili čak temeljitije potvrđeno nego potvrđenje i jednog proroka od Enoha do današnjeg dana, zato što će ovaj čovek neminovno imati proročku službu kruničnog [završnog] kamena, a Bog sam će ga pokazati. On neće morati da svedoči za sebe, jer Bog će govoriti za njega znakom glasa. Amen.

Druga misao koja mora biti utisnuta u naša srca je, da je sedam crkvenih doba započelo sa duhom antihrista kao i sa Svetim Duhom koji je zauvek blagoslovljen. I. Jovanova 4:1, “Ljubljeni, nemojte verovati svakomu duhu, već duhove podvrgnite kušnji da vidite jesu li od Boga, jer su se pojavili mnogi lažni *proroci* u svetu.” Da li ste приметili? Antihristov duh se poistovećuje sa lažnim prorocima. Doba su otpočela s lažnim prorocima i ona su nastavila sa lažnim prorocima. Dakle vidite, tu će biti jedan **POTPUNO LAŽNI PROROK** u punom smislu te reči i o tom čoveku je pisano u Otkrivenju. Ali kao i sada pre njegovog otkrivenja pojaviće se mnogi lažni proroci. Matej 24:23-26, “Ako vam tada neko kaže: gle, ovde je Hrist, ili onde, ne verujte. Jer će ustati lažni hristosi i lažni proroci; i pokazaće velike znake i čuda, da

zavedu i same izabrane, ako je to moguće. Evo, rekao sam vam to unapred. Ako vam kažu: gle, On je u pustinji! ne izlazite; gle; on je u sobama! ne verujte.” Ovi lažni proroci su nam označeni u raznim Biblijskim tekstovima kao na primer. II. Petrova 2:1-2, “A bilo je lažnih proroka među narodom, kao što će biti i među vama lažnih učitelja, koji će potajno unositi pogubna krivoverja i odricati se Gospodara, koji ih je iskupio i navući će na sebe naglu propast. I mnogi će poći njihovim putevima, zbog čega će se huliti na put istine.” II. Timotejeva 4:3-4, “Jer doći će vreme kad ljudi neće podnositi zdrave nauke, već će nakupiti sebi učitelje po svojim željama, kao što ih uši svrbe; i okrenuće se od istine i okrenuti se pričama.” I. Timotejeva 4:1, “Duh izričito kaže da će u poslednjim vremenima, neki otpasti od vere, slušajući zavodničke duhove i nauke demona.” Dakle, u svakom slučaju vi ćete primetiti da je lažni prorok onaj koji je izvan Reči. Baš kao što smo vam mi pokazali da ‘antihrist’ znači ‘anti Reč’ tako da su ovi lažni proroci došli izvrćući Reč, dodajući joj značenje koje odgovara njihovim ličnim đavolskim interesima. Da li ste ikada primetili, kako oni koji vode druge pogrešnim putem vezuju ljude za sebe strahom? Oni kažu da ukoliko ljudi ne rade ono što im oni kažu, ili da ako ih napuste, da će oni onda propasti. Oni su lažni proroci, je će istiniti prorok uvek privoditi nekoga k Reči i vezujući ljude za Isusa Hrista, i on neće govoriti ljudima da se plaše njega ili njegovih reči, već da se plaše onoga što Reč kaže. Zapazite kako su ovi ljudi kao što je bio Juda u akciji napolju zbog novca. Oni te navode da prodaš sve što imaš te da to daš njima i njihovim šemama. Oni provode više vremena u skupljanju priloga nego na Reči. Oni koji pokušavaju delovati sa darovima, će upotrebiti dar koji ima mogućnost greške u sebi, a zatim, tražiti novac, a zanemarujući Reč, i to će nazvati kao da je od Boga. A ljudi će odlaziti k njima, podupirati ih, verovati im, a ne znajući da je to put koji vodi u smrt. Zaista, zemlja je puna telesnih glumaca. U zadnjim danima oni će pokušati imitirati proroka-glasnika. Sedam Skevinih sinova pokušali su imitirati Pavla. Simon vračar je pokušao imitirati Petra. Njihove glume će biti telesne. Oni neće biti u stanju da proizvedu ono što proizvodi istiniti prorok. Kada on kaže da je pobuđenje završeno, oni će ići okolo govoreći o velikom otkrivenju te da je ono što ljudi imaju tačno i da će Bog učiniti veće i divnije stvari među ljudima. A ljudi će nasesti na to. Ti isti lažni proroci će tvrditi da glasnik poslednjeg doba nije teolog, tako da ga ne treba

slušati. Oni neće biti u stanju da proizvedu ono što glasnik može; oni neće biti potvrđeni od Boga kao što je to prorok zadnjeg vremena, ali sa njihovim naduvanim rečima i težinom njihovog svetski-poznatog ugleda, oni će upozoriti ljude da ne slušaju tog čoveka (glasnika) i reći će da on uči pogrešno. Oni rade tačno kao njihovi očevi, Fariseji, koji su bili od đavola, jer su oni tvrdili da su i Jovan i Isus učili pogrešno.

Dakle, zašto ovi lažni proroci ustaju protiv ovog istinskog proroka i omalovažavaju njegovo učenje? Zato što idu ka formi kao što su to činili njihovi očevi kada su u danima Ahava oni stali nasuprot Miheja. Bilo je njih četiri stotine, *i svi su oni bili složni; a preko njih svi su govorili istu stvar, i oni su zaveli ljude.* Ali JEDAN prorok—*samo jedan*—je bio u pravu a svi ostali su pogrešili, zato što je Bog predao otkrivenje SAMO JEDNOM.

Čuvajte se lažnih proroka, jer oni su grabljivi vuci. Ako se još nalazite u nekoj sumnji oko svega ovog, pitajte Boga kroz Njegovog Duha da vas ispuni i da vas vodi, JER SAMI IZABRANI NE MOGU BITI ZAVEDENI. Da li ste to dobili? Nema ni jednog čoveka koji vas može zvesti. Pavle nije mogao zvesti ni jednog izabranog, da je grešio. U prvom Efeškom Dobu, tamo izabrani nisu mogli biti zavedeni jer su oni iskušali lažne apostole i proroke, i otkrili da su lažovi i izbacili su ih napolje. Haleluja. NJEGOVE ovce čuju Njegov glas i one slede NJEGA. Amen. Ja u to verujem.

POZDRAV

Otkrivenje 3:14, *“Ovo govori Amen, Verni i Istiniti Svedok, Početak Božijeg stvorenja.”*

Moj Bože, nije li to najdivniji opis osobina našeg dragog Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista? Ove reči deluju na mene tako da zaželim uzvikivati. One donose takav Duh realnosti u moje srce. Samo čitanje tih reči, čak bez čekanja na direktno otkrivenje Duhom istih, daje mi inspiraciju.

Isus nam daje ovaj opis Sebe u odnosu na poslednje doba. Dani milosti se završavaju. On je gledao od prvog veka pravo kroz dvadeseti vek, i rekao nam sve stvari koje se tiču ovih doba. Pre nego što nam On otkrije karakteristike zadnjeg doba, On nam daje jedan konačan pregled Svoga osobnog i najvećeg božanstva. Ovo je *kruniči kamen otkrivenja*, Njega samoga.

Tako kaže “AMEN.” Isus je Božiji Amen. Isus je “TAKO NEKA BUDE” od Boga. Amen stoji kao konačno. To stoji kao dokaz. To stoji za ovladana obećanja. To stoji za ne promenljivo obećanje. To stoji za pečat Božiji.

Želim da gledate ovo sada pažljivo i da vidite nešto što je tako ugodno i divno. Rekao sam da je ovo Njegovo otkrivenje Sebe zadnjem vremenu. Kada se dan milosti završava, onda uskoro posle toga odlazi milenijum, zar ne? Pa dobro, čitajte sa mnom Isaiju 65:16-19, “Ko blagoslov u zemlji zaželi, tražiće da njega Bog istine blagoslovi, a ko se u zemlji okune, Bogom će se istine zakleti, jer će se zaboraviti stare nevolje, skrivene biće od očiju mojih. Jer ću nova Ja nebesa stvoriti i novu zemlju, i što je pre bilo, to se neće pominjati, niti će na um dolaziti. Ali se radujte i jednako veselite onome što ću sada Ja stvoriti; jer ću Ja Jerusalem za veselje stvoriti i za radost narod njegov. Od Jerusalima veselje ću Svoje učiniti, radost Svoju od naroda svog, i neće se više tad u njemu čuti ni ridanje plača ni odjek od tuge.” Ovo se odnosi na novi Jerusalem. Ovo je milenijum. Ali pošto mi idemo u milenijum, poslušajte šta On kaže o tome kakav je On Bog, Stih 16, “Ko blagoslov u zemlji zaželi, tražiće da njega Bog istine blagoslovi.” Da, to je istina, ali pravi prevod nije “Bog istine”, već “Bog AMENA.” Tako mi ovo čitamo, “Tražiće da njega Bog AMENA blagoslovi, a ko se u zemlji okune, Bogom će se Amena zakleti; jer će se zaboraviti stare nevolje, sakrivene biće od očiju mojih. Jer ću nova Ja nebesa stvoriti i novu zemlju, a što je pre bilo, to se neće pominjati, niti će na um dolaziti. Ali se radujte i jednako veselite onome što ću sada Ja stvoriti; jer ću Ja Jerusalem za veselje stvoriti i za radost narod njegov. Od Jerusalima veselje ću Svoje učiniti, radost Svoju od naroda Svoga, i neće se više tad u njemu čuti ni ridanje plača ni odjek od tuge,” Haleluja. Ovdje je Jehova Starog Zaveta, “Bog Amena.” Ovde je Isus Novog Zaveta, “Bog Amena.” Čuj, O Izraele, Gospod Bog tvoj je JEDAN BOG. Evo to je ponovo pred nama, Jehova Starog Zaveta je Isus Novog. “Čuj, o Izraele, Gospod tvoj Bog je Jedan Bog.” Novi Zavet ne otkriva DRUGOG Boga, već je to dalje otkrivenje JEDNOG TE ISTOG BOGA. Hrist nije sišao da bi Sebe načinio znanim. On nije došao da otkrije Sina. On je došao da otkrije i obznani Oca. On nikada nije govorio o dva Boga; On je govorio o JEDNOM BOGU. A sada, u ovom poslednjem dobu, mi smo došli do otkrivenja krunicnog [završnog] kamena, najvažnije otkrivenje o Bogu u celoj Bibliji, je da,

ISUS JESTE BOG, ON I OTAC SU JEDNO: POSTOJI SAMO JEDAN BOG, A NJEGOVO IME JE GOSPOD ISUS HRIST.

On je Bog Amena. On se nikada ne menja. Ono što On čini nikada se ne menja. Šta On kaže, to čvrsto stoji. Ono što on uradi, to je učinjeno zauvek. Niko ne može oduzeti od onoga što On kaže, a niti da doda tome. *Tako neka bude. AMEN. Tako neka bude.* Niste li sretni što služite takvome Bogu? Vi tačno možete znati gde ste sa Njim u bilo koje vreme i u svakom času. On je AMEN Bog i ne menja se.

“*Ove stvari kažu Amen.*” Ja to volim. To znači da bilo šta što On kaže je konačno. To znači da sve što je On rekao prvom dobu, i drugom dobu, i svim ostalim dobima o Njegovoj vlastitoj istinskoj crkvi, i o lažnoj lozi je potpuno tačno i neće se promeniti. To znači da ono što je On započeo sa Postankom, On će to završiti u Otkrivenju. On to mora tako učiniti, jer je On Amen, TAKO NEKA BUDE. Dakle, mi ponovo možemo videti zašto đavo mrzi knjigu Postanka i Otkrivenja. On mrzi istinu. On zna da će istina prevladati. On zna šta će biti njegov kraj. Kako se on samo bori protiv toga. Ali mi smo na pobedničkoj strani. Mi (mislim samo na vernike Njegove Reči), smo na strani Amena.

“*Ovo kaže Verni i Istiniti Svedok.*” Dakle, želim vam pokazati šta ja nalazim u toj misli “Verni.” Znači, mi često govorimo o velikom nepromenljivom Bogu, čija se Reč ne menja. I kada mi govorimo o njemu na taj način, mi često dobijemo o Njemu pogrešnu sliku koja Ga čini dosta bezličnim. To je kao da je Bog nekako načinio ceo svemir i sve zakone koji su u njemu, a onda se povukao nazad i postao velik bezličan Bog. Ili je to kao da je Bog napravio put za spasenje celog čovečanstva, putem krsta, a onda kada je Hristova smrt isplatila naše grehe, i Njegovo uskrsnuće nam otvorilo vrata ka Njemu, kao da je Bog prekrstio ruke i ostao po strani. Ili kao da verujemo u jednog velikog Stvoritelja, Koji je sve stvorio, i izgubio lični interes za Svoje stvorenje. Dakle, ja kažem da je to način kako su mnogi ljudi skloni da misle. Ali to je pogrešno razmišljanje, jer Bog VLADA U POSLOVIMA LJUDSKIM UPRAVO SADA. ON JE I TVORAC I PODRŽAVA STVORENO. Kol. 1:16-17, “Jer kroz Njega je sve stvoreno, što je na nebu i što je na zemlji, vidljivo i ne vidljivo, bilo to prestoli, ili gospodstva, ili poglavarstva, ili vlasti: *sve je stvoreno od Njega* i za Njega; i On je pre svega, *i sve postoji kroz Njega.*” On je suvereni Bog. Njegovom vladstvom namerom On je postavio plan spasenja po svrsi Svojim izabranima, koje je unapred znao. Sin je umro

na krstu da uspostavi način Spasenja, a Sveti Duh pažljivo ispunjava volju Očevu. On sve radi u ovom trenutku prema svrsi Svoje vlastite volje. On je upravo u centru svega toga. On je usred Svoje crkve. Ovaj veliki Stvoritelj, Bog-Spasitelj, koji verno radi među Svojima, upravo je sada Veliki Pastir ovaca. Sam Njegov život je za Njegove vlastite. On ih voli i brine se za njih. Njegovo oko je uvek nad njima. Kada Reč kaže da “vaši životi su skriveni s Hristom u Bogu,” onda to znači upravo ono što Reč kaže. O, koliko mi je drago što moj Bog ostaje veran. On je istinit u Sebi, On neće lagati. On je istinit prema Reči, i On će je podržati. On je istinit prema nama, i On neće izgubiti ni jednog od nas, već će nas podići u poslednji dan. Drago mi je što se odmaram u Njegovoj vernosti. Filip. 1:6, “A uveren sam da će Onaj Koji je započeo dobro delo u vama i dovršiti do dana Isusa Hrista.”

“*On je istiniti svedok.*” Dakle ova Reč, *istiniti*, je ista Reč koju smo videli tamo u Otkrivenju 3:7. Setićete se da to ne znači ‘istinitost’ u poređenju sa ‘laži.’ To ima bogatije, i dublje značenje. To izražava savršeno ispunjenje u odnosu naspram delimičnog ispunjenja. Dakle, unazad u Filadelfijskom dobu, Gospodnji dolazak se približavao. Kako je veliku ljubav to doba manifestovalo prema Njemu. To me podseća na one divne reči iz I. Petrovoj 1:8, “Koga ljubite iako Ga niste videli; u Koga verujete, iako Ga sada ne vidite, Kome se radujete u neizrecivoj proslavljennoj radosti.” Sa njima se mi radujemo. Mi Ga nismo videli, ali smo Ga osetili. Mi Ga sada znamo onoliko koliko nam ograničenja naših čula dopuštaju. Ali jednoga dana to će biti licem u lice. *To je za ovo doba. On dolazi na kraju ovog doba.* Delimično ispunjenje će biti načinjeno SAVRŠENIM ISPUNJENJEM, POTPUNIM ISPUNJENJEM. Haleluja! Mi smo gledali kroz tamne naočare, ali uskoro će to biti licem u lice. Mi smo išli iz slave u slavu, ali uskoro to će biti samo u slavi; i u NJEGOVOJ SLAVI MI ĆEMO SIJATI. BIĆEMO KAO I ON, ČUDESNO KAO I ON, ISUS NAŠ BOŽANSKI SPASITELJ! Nije li to divno? Mi smo potpuni u Njemu. To je istina. On nas neće lagati o tome. Ali jednog dana, naši atomi će biti izmenjeni. Mi ćemo obući besmrtnost. Život će nas skroz progutati. Onda ćemo SPOZNATI ISPUNJENJE.

“*On je Verni i Istiniti Svedok.*” Dakle, razmislimo o toj reči ‘svedok.’ Iz osnove te reči mi dobijamo reč ‘mučenik.’ Biblija govori o Stefanu, i Antipi i ostalim kao o mučenicima. Oni su bili mučenici; a takođe oni su bili i svedoci. Isus je bio verni mučenik. Sveti Duh je

svedok toga. Duh donosi izveštaj o tome. Svet je mrzeo Isusa. Ubio Ga je. Ali Bog Ga je voleo i On je otišao k Ocu. Dokaz da je On otišao k Ocu je dolazak Svetoga Duha. Da Isus nije bio prihvaćen od Oca, Duh ne bi došao. Čitajte to u Jovanu 16:7-11, “Ali vam Ja govorim istinu: Korisnije je da Ja odem, jer ako Ja ne odem, Utešitelj neće doći k vama; ali ako Ja odem, poslaću vam Ga. I kada On dođe, dokazaće u čemu je greh, pravda i sud. Greh je u tome, što ne veruju u Mene; *pravda je u tome, što Ja odlazim Svom Ocu*, i više Me nećete videti; a sud je u tome, što je osuđen vladar ovog sveta.” Prisustvo Svetoga Duha u ovom svetu umesto Isusa, dokazuje da je Isus bio pravedan i da je otišao k Ocu. Ali takođe se kaže u Jovanu 14:18, “Neću vas ostaviti kao SIROTE, *doćiću* k vama.” On je poslao Utešitelja. On JE BIO UTEŠITELJ. On se vratio nazad u DUHU nad istinitu crkvu. On je Verni i Istiniti SVEDOK u sred crkve. Ali jednog dana On će se ponovo vratiti u telu. Tada će On dokazati Ko je jedini mudri vladar, – to je On, Isus Hrist, Gospod slave.

Verni i Istiniti Svedok, Stvoritelj i Održavatelj, Savršeno Ispunjenje, Amen Božiji.

O kako Ga ja volim, kako Ga ja obožavam, Isusa Sina Božijeg.

Želim da završim moju misao o ovom delu pozdrava sa rečima iz II. Kor. 1:18-22, “A Bog je veran, da naša reč k vama ne bude u isto vreme i da i ne. Jer Sin Božiji, Isus Hrist, Kojeg smo vam propovedali ja, Silvan i Timotej, nije bio ‘da’ i ‘ne’, nego u Njemu je ‘da’. Jer koliko ima Božijih obećanja, u Njemu su ‘da’; zato je kroz Njega naš Amen na slavu Bogu. Ali Onaj, koji nas je čvrsto vezao sa vama u Hristu i Koji nas je pomazao, jeste Bog, Koji nas je zapečatio i dao Duha u naša srca kao zalog.”

“*Početak Božijeg Stvorenja.*” To je ono što Gospod Isus kaže ko je On. Ali ove reči nemaju baš takvo značenje kao što nam one zvuče. Uzimajući ih upravo na način njihovog prizvuka, neke ljude je navelo (ustvari mnoge ljude), da dođu do ideje da je Isus bio prvo Božije stvorenje, čineći Ga manjim od Božanstva. A onda, da je ovo prvo stvorenje stvorilo sav ostatak univerzuma i sve što je u njemu sadržano. Ali to nije tako. Vi znate da se to ne slaže sa ostatkom Biblije. Ove reči su, “On je ZAČETNIK ili AUTOR Božijeg stvaranja.” Dakle, mi sigurno znamo da je Isus Bog, sam Bog. On je Stvoritelj. Jovan 1:3, “Sve je po Njemu postalo, i ništa što postoji nije bez Njega postalo.”

On je taj o Kome se govori, u Postanku 1:1, “U početku stvori Bog nebo i zemlju.” Takođe se kaže u Izlasku 20:11, “Za šest dana je Gospod stvarao nebo i zemlju, more, i sve što je u njima, a sedmog je dana počinio.” Vidite, nema sumnje da je On stvoritelj. On je bio Stvoritelj DOVRŠENOG FIZIČKOG STVARANJA.

Mi sigurno sada možemo videti šta znače ove reči. Imati neko drugo tumačenje značilo bi da je Bog stvorio Boga. Kako bi Bog mogao biti stvoren kada je On, Lično, Stvoritelj? Dakle, On stoji u sred Crkve. Dok On stoji tamo i otkriva Ko On jeste u ovom poslednjem dobu, On naziva Sebe “Autorom Božijeg stvorenja.” Ovo je DRUGO STVARANJE. Ovo treba da se bavi sa crkvom. To je Njegovo specifično obeležje. On je Stvoritelj crkve. Nebeski Mladoženja je stvorio Svoju vlastitu nevestu. Kao Duh Božiji, On je sišao i stvorio ćeliju u devici Mariji iz koje je Njegovo telo bilo rođeno. Želim ponoviti ovo. On je stvorio same ćelije u Marijinoj materici za to telo. Sveti Duh se nije zadovoljio s tim da oživi ljudsko jajašce, koje bi bilo obezbeđeno preko Marije. To bi ustvari bilo da je telo došlo kao grešni ljudski proizvod. A to ne bi proizvelo “Poslednjeg Adama.” O Njemu je bilo rečeno, “Gle telo si Mi (Oče) pripremio.” Bog je (ne Marija) obezbedio to telo. Marija je bila ljudski inkubator i ona je nosila to Sveto Dete i rodila Ga. On je bio Bog-Čovek. On je bio Sin Božiji. On je bio NOVO stvorenje. Čovek i Bog su se sreli i udružili; On je bio prvi od ove nove rase. On je glava ove nove rase. Kološanima 1:18, “I On je glava tela, crkve: Koji je prvi, prvorođenac iz mrtvih; da u svemu bude prvi.” II. Korinćanima 5:17, “Dakle, ako je ko u Hristu, on je novo *stvorenje*, staro je nestalo, i gle sve stvari su postale nove.” Iz ovog mi možemo videti, da iako je čovek bio od STAROG POREDKA ili STVARANJA, sada u JEDINSTVU SA HRISTOM, on je postao NOVO STVORENJE Božije. Ef. 2,10: “Jer smo Njegovo delo, STVORENI U JEDINSTVU SA ISUSOM HRISTOM za dobra dela.” Efež. 4:24, I da se obučete u NOVOGA ČOVEKA stvorenog po Bogu u istinitoj pravdi i svetosti.” Ovo novo stvorenje nije završeno staro stvaranje, inače se ne bi moglo nazvati novo stvorenje. To je tačno ono što se kaže da jeste, “NOVO STVORENJE.” To je drugačije stvorenje, različito od onog starog. On više ne deluje telesnim načinima. To je bio način na koji je On delovao sa Izraelom. On je izabrao Abrahama, i Abrahamovo potomstvo kroz pobožnu Isakovu liniju. Ali sada van svakog roda, plemena, ili naroda, On je odredio svrhom novo stvorenje.

On je prvi u tom stvaranju. On je bio Bog stvoren u formi čoveka. A sada, Svojim Duhom On stvara mnoge Sinove Sebi. Bog Stvoritelj, stvorio je Sebi deo Svog stvaranja. Ovo je istinito otkrivenje Božije. Ovo je bila Njegova svrha. Ova svrha se izrazila kroz izabiranje. I to je razlog što je On mogao gledati pravo dole u poslednje doba gde će sve biti gotovo i videti Sebe usred crkve, kao Autora ovog novog stvaranja Božijeg. Njegova suverena sila je to ostvarila. Svojom vlastitom odlukom On je izabrao članove ovog Novog Stvaranja. On ih je predodredio za usvajanje dece prema Svojoj dobroj volji. Svojim sveznanjem i svemogućnošću On je to učinio da se desi. Kako bi On inače mogao znati da će stajati u sredini crkve i primajuću slavu od Svoje braće ako to ne bi bilo sigurno? On je znao sve stvari, i sve je On izradio prema onome što je On znao s ciljem da se Njegova svrha i dobra volja ostvari. Ef. 1:11: “U Njemu, u kojem smo takođe postali naslednici unapred određeni po Njegovoj odluci, Koji čini sve po savetu Svoje volje.” Haleluja! Nije li vam drago što pripadate u Njemu!

PORUKA LAODIKEJSKOM DOBU

Otkrivenje 3,15-19: “*Znam tvoja dela, da nisi ni hladan ni vruć. O kada bi bio hladan ili vruć! Budući da si mlak, i nisi ni hladan ni vruć, ispljunuću te iz Svojih usta. Jer govoriš bogat sam i obogatio sam se i ništa ne trebam, a ne znaš da si bedan i nevoljan i slep i go. Savetujem ti da kupiš od mene zlata koje je pročišćeno vatrom, da se obogatiš; i bele haljine da se obučeš da se ne pokaže sramota tvoje golotinje; i očnu mast, da pomažeš svoje oči da vidiš. Ja karam i kažnjavam sve koje ljubim. Postaraj se i pokaj se!*”

Pošto smo pročitali ovo zajedno, siguran sam da ste primetili da Duh nije rekao ni jednu ljubaznu stvar o ovom dobu. On ima dve optužbe i izgovara Svoju rečenicu nad njima.

(1) Otk. 3:15,16 “*Zam tvoja dela, da nisi ni hladan, ni vruć: Oh kad bi bio hladan ili vruć. Ali, jer si mlak (bljutav), ni vruć ni hladan, ispljunuću te iz Svojih usta.*”

Mi ćemo ovo pažljivo razmotriti. Ovde se kaže da je ova crkvena grupa iz Laodikejskog doba mlaka. Ova mlakost zahteva Božiju kaznu. Kazna je to da će oni biti izbačeni iz Njegovih usta. Ovo ovde je mesto gde mi ne želimo da zalutamo kao što to čini većina ljudi. Oni veoma ne mudro govore da vas Bog može izbaciti iz Svojih usta i time

dokazuju da nema ničega takvog kao što je istina doktrine o očuvanju Svetih. Želim odmah sada ispraviti vaše razmišljanje. Ovaj stih nije dat pojedincu, već crkvi. On govori crkvi. Šta više, ako ćete samo držati Reč u umu, setićete se da se nigde ne kaže da smo mi u USTIMA Božijim. Mi smo zabeleženi na Njegovim dlanovima. Mi smo nošeni u Njegovo naručju. Tamo davno, pre vremena, mi smo bili u Njegovom umu. Mi smo u Njegovom toru, i na Njegovim pašnjacima, ali *nikada* u Njegovim ustima. Ali šta je u ustima Gospodnjim? Reč je u Njegovim ustima. Matej 4:4, “A On odgovori i reče: Pisano je: Čovek neće živeti samo o hlebu, već od svake Reči koja izade iz Božijih usta.” Reč treba biti u našim ustima, takođe. Dakle, mi znamo da je crkva Njegovo telo. Ona je ovde da zauzme Njegovo mesto. Šta će biti u ustima crkve? REČ. I Petrova 4:11, “Ako neko govori, neka govori kao Božije (izreke) Reči.” Neka je svestan da govori reči Božije... II. Petrova 1:21: “Jer ni jedno proroštvo nije nikad izrečeno po ljudskoj volji, već su govorili sveti ljudi od Boga pokrenuti silom Duha.” A onda, šta je sa ovim ljudima poslednjeg doba? ONI SU SE UDALJILI OD REČI. ONI NISU VIŠE VATRENI ZA NJU. ONI SU MLAKI PREMA NJOJ. Ja ću to dokazati upravo sada.

Baptisti imaju svoje veroispovesti i dogme bazirane na Reči, i vi ih ne možete uzdrmati. Oni kažu da su apostolski dani čudesa završeni i da nema krštenja Svetim Duhom, nakon verovanja. Metodisti kažu (bazirani na Reči) da nema krštenja u vodi (prskanje nije krštenje) i da je posvećenje krštenje Svetim Duhom. Kod Crkve Hristove, većina u krštenju nanovorodjenja u mnogo slučajeva idu dole kao suvi grešnici, a izlaze kao mokri. A ipak oni tvrde da je njihova doktrina bazirana na Reči. Krenimo dalje linijom i dođimo do Pentakostalaca. Da li oni imaju Reč? Testirajte ih Rečju i posmatrajte. Oni će se odreći Reči zbog senzacija skoro uvek. Ako možete proizvesti manifestacije kao što su ulje, i krv, i jezici i drugi znaci, bilo da je to u Reči ili ne, ili da li su ispravno tumačeni po Reči, većina će nasesti na to. Ali šta se dogodilo Reči? Reč je postavljena u stranu, zato Bog kaže, “Ja sam protiv svih vas. Ja ću vas ispljunuti iz Svojih usta. Ovo je kraj. Jer u svih sedam doba, nisam video ništa sem da ljudi više poštuju svoju reč nego Moju. Tako na kraju ovog doba, Ja vas izbacujem iz Mojih usta. Sve je gotovo. Ja ću reći u redu. Da, Ja sam ovde usred Crkve. Božiji Amen, verni istiniti će otkriti Sebe i to će biti PREKO MOG PROROKA.” O da, to je tako. Otkrivenje 10:7, “Nego u danima glasa sedmog anđela,

kada on zatrubi, tada će se završiti Božija tajna, kao što je objavio Svojim slugama prorocima.” Ovde je to. On šalje potvrđenog proroka. On šalje proroka posle skoro dve hiljade godina. On šalje nekoga koji je toliko daleko od organizacije, obrazovanja, sveta religije, kao Jovan Krstitelj i Ilija od davnina, on će čuti samo od Boga i imaće “tako kaže Gospod” i govoriće za Boga. On će biti Božija usta i On će, KAO ŠTO JE NAVEDENO U MALAHIJI 4:6, OBRATITI SRCA DECE NAZAD KA OČEVIMA. On će vratiti nazad izabrane iz poslednjeg dana i oni će čuti potvrđenog proroka kako daje tačnu istinu kao što je to bilo sa Pavlom. On će obnoviti istinu onako kao što su je oni imali. A ovi izabrani sa njim u tom danu će biti oni koji istinski manifestuju Gospoda, i koji su Njegovo Telo, i Njegov glas i prikazuju Njegova dela. Haleluja! Da li to vidite?

Momentalno razmatranje crkvene istorije, dokazaće kako je tačna ova misao. U Mračnim Dobima Reč je skoro bila potpuno izgubljena od ljudi. Ali Bog je poslao Lutera sa REČJU. Luterani su govorili za Boga u to vreme. Ali oni su se organizovali, i ponovo je čista Reč bila izgubljena jer organizacija naginje prema dogmama i veroispovestima, a ne k jednostavnoj Reči. Oni više nisu mogli govoriti za Boga. Onda je Bog poslao Veslija, i on je bio glas sa Rečju u njegovom danu. Ljudi koji su uzeli njegovo otkrivenje od Boga, postali su žive poslanice čitane i znane od svih ljudi za njihovu generaciju. Kada su Metodisti izneverili, Bog je podigao druge a to je tako išlo vremenom dok se u poslednjem danu nisu pojavili drugi ljudi na zemlji, koji će pod njihovim glasnikom biti konačni glas za konačno doba.

Da sigurno. Crkva više nije “usta” za Boga. To su njihova vlastita usta. Tako Bog se okreće njoj. On će je pomešati kroz proroka i Nevestu, jer će glas Božiji biti u njoj. Da hoće, jer kaže se u poslednjoj glavi Otkrivenja u stihu 17, “Duh i nevesta govore: Dođi.” Još jednom će svet čuti izravno od Boga kao na Pentakostu; ali naravno svi će se odreći Neveste Reči kao što je to bilo i u prvom dobu.

Dakle, On je povikao ovom poslednjem dobu, “Imate Reč. Imate više Biblija nego ikada, ali vi ne činite ništa s Reči sem što je delite i kidate na komadiće, uzimajući ono što želite, a ostavljajući ono što ne želite. Vi niste zainteresovani da je ŽIVITE, već sumnjate u nju. Želeo bih da ste hladni ili vrući. Kad biste bili hladni i odbacili je, to bih mogao podneti. Da ste postali vrući, znajući da je to istina i živeli je, pohvalio bih vas zato. Ali kada vi jednostavno uzimate Moju Reč i ne

poštujete je, zauzvrat moram i Ja odbiti poštovati vas. Ja ću vas izbaciti iz Mojih usta jer Mi se gadite.”

Dakle, svako zna da mlaka voda utiče da vas zaboli stomak. Ako vam je potrebno sredstvo za povraćanje, mlaka voda je tada najbolje što treba popiti. Mlaka crkva je učinila Boga bolesnim, a On je izjavio da će je ispljunuti. To nas podseća na vreme kako se On osećao pre potopa, zar ne?

Ooo, kad bi crkva bila Bogu hladna ili vruća. Iznad svega, ona bi trebala biti vatrena (vruća). Ali ona to nije. Presuda je izrečena. Ona više nije Božiji glas poslan svetu. I ako će oni držati da jeste, ali Bog kaže da nije.

Ooo, Bog još uvek ima glas za ljude sveta, isto kao što je On dao glas nevesti. Taj glas je u nevesti kao što smo već rekli, a o tome ćemo govoriti i kasnije.

(2) Otk. 3:17-18, “Jer govoriš bogat sam, i obogatio sam se, i ništa ne trebam, a ne znaš da si bedan, i nevoljan, i slep i go. Savetujem ti da kupiš od Mene zlata, koje je pročišćeno vatrom, da se obogatiš; i bele haljine da se obučeš i da se ne pokaže sramota tvoje golotinje; i očnu mast, da pomažeš svoje oči da vidiš.”

Dakle, pogledajte prvi deo ovog stiha, “Jer govoriš.” Vidite, oni su govorili. Oni su govorili kao glasnik Božiji. Ovo tačno dokazuje ono što sam rekao o stihovima 16 i 17 da znače. Ali iako oni to kažu, to ih ne čini ispravnima. Katolička crkva kaže da ona govori za Boga, govoreći da je ona sigurni Gospodnji glas. Kako neki ljudi mogu biti toliko duhovno zli, ne mogu shvatiti, oni proizvode seme koje je u njima, i mi znamo odakle je došlo to seme, zar ne?

Laodikejska crkva kaže, “Bogata sam, nagomilala sam bogatstvo, i ništa mi ne treba.” To je samo njena procena. Ona je pogledala na sebe i to je ono što je ona videla. Rekla je, “Bogata sam,” što znači da je ona bogata u stvarima ovog sveta. Ona se hvali suprotno Jakovu 2:5-7, “Poslušajte, moja ljubljena braćo, nije li Bog izabrao siromašne iz sveta da budu bogati verom i naslednici kraljevstva koje je obećao onima koji Ga ljube? A vi ste prezreli siromaha. Ne tlače li vas bogati i vuku na sudove? Ne hule li oni na dobro Ime koje je prizvano na vas?” Dakle, ja NE sugerišem da bogata osoba ne može biti Duhovna, ali mi svi znamo da Reč kaže da ih je veoma malo. Siromašni su ti koji su pretežno u telu istinite crkve. Zato, ako crkva postane puna bogatstva,

mi znamo samo jednu stvar; "Ichabod" (Jevrejsko ime koje znači 'bez časti') je napisano preko njenih vrata! Vi to ne možete poreći, jer je to Reč.

Razgovarajmo malo o bogatstvu u crkvi – i zašto u njoj nikada nije bilo toliko bogatstva? Divna svetišta su se umnožila kao nikada do sada. Različite grupe se takmiče ko će izgraditi veći i lepši molitveni dom? A onda, grade centre za obrazovanje, koji su od neprocenjive vrednosti, a te građevine su u upotrebi samo sat ili dva nedeljno. Dakle, to ne bi bila tako strašna stvar, ali oni očekuju da će ovo malo vremena provedenog pored dece u obrazovnom polju zauzeti mesto potrebnih sati obuke koje su im trebali davati kod kuće.

Novac se ulivao u crkvu, dok razne denominacije nisu dobile posede skladišta i obveznice; fabrike, izvore nafte, i osiguravajuća društva. Oni su izlili novac u blagostanje i penzijske fondove. Iako ovo zvuči dobro, ali to je postalo zamka propovednicima, jer ukoliko oni odluče napustiti svoju grupu zbog više svetlosti ili ljubavi Božije, njihove penzije su za njih izgubljene. Većina ovo ne može podneti i ostaju sa svojim dragim grupama.

Dakle, nemojte zaboraviti da je ovo poslednje doba. A mi znamo da je ovo poslednje doba zato što su se Izraelci vratili nazad u Palestinu. Ako mi verujemo da On zaista dolazi, onda nešto nije u redu sa onima koji vrše tako obimnu gradnju. Ovo može nekog navesti na pomisao da ovi ljudi očekuju ostati ovde zauvek, ili da dolazak Isusov treba biti za stotine godina.

Znate li da je religija danas poznata kao veliki biznis? Apsolutno je činjenica da oni postavljaju poslovne rukovodioce u crkvi da brinu o finansijama. Da li je to ono što Bog želi? Ne uči li nas Njegova Reč u Delima Apostolskim, da je sedmorica ljudi punih Svetog Duha i vere služilo Gospodu u poslovnim stvarima? Vi radi toga možete videti ono što je Bog rekao, "Ti kažeš Bogata sam; ali Ja nikada to nisam rekao."

Postoje radio programi, televizijski programi, i bezbroj crkvenih nastojanja, koja koštaju milione i milione dolara. Bogatstvo se uliva i uliva u crkvu, a članstvo raste zajedno sa novcem, a ipak posao nije učinjen, kao što je bio onda kada nije bilo novca, ali su se ljudi odmarali na sposobnostima koje im je davao Sveti Duh.

Postoje plaćeni propovednici, plaćeni pomoćnici, plaćeni učitelji muzike i obrazovanja, plaćeni horovi, plaćeni domari, programi i

reprezentacije – sve to košta ogromne sume novaca, ali pored svega toga sila opada. Da, crkva je bogata, ali sila nije tamo. Bog se pokreće Svojim Duhom, ne količinom novca ili talenata u crkvi.

Dakle, želim vam pokazati kako je paklena postala ova trka za novcem. Sve crkve su izašle napolje da pridobiju članstvo, naročito onih koji su bogati. Svuda postoje pozivi da se religija napravi tako atraktivnom, te poziv bogatima, i kulturnima, i svima koji imaju svetski ugled da dođu unutra i budu aktivni u crkvi. Ne mogu li oni shvatiti da ako je bogatstvo merilo duhovnosti, da svet onda već ima svog Boga, i ima sve od Boga, a ustvari crkva nema ništa?

“Ti tvrdiš Bogat sam i nagomilao sam bogatstvo.” Ovo bukvalno znači ‘Ja imam Duhovno bogatstvo.’ Ovo zvuči kao milenijum sa zlatnim ulicama i prisutnošću Božijom. Ali pitam se da li je to stvarno tako? Da li je crkva stvarno bogata Duhovnim stvarima? Ispitajmo ovo hvalisanje Laodikejskog doba dvadesetog veka sa svetlom Reči.

Ako bi crkva zaista bila Duhovno bogata, njen uticaj bi se osećao u društvenom životu. Ali kakva vrsta života je kod ovih takozvanih duhovnih i uticajnih ljudi u društvenom životu? Tamo napolju u predvorju, u boljim klasnim okruženjima, tamo obiluje menjanje žena, prostitucija, i dečije bande razbijača, koje zahtevaju veliki danak na imovinske štete. Nemoralnost je dostigla posebno visok stepen na seksualnom području, narkomanija, kockanje, krađe, i sve vrste zla. A crkva ide napred tvrdeći kako je divna ova generacija, kako su pune crkve i kako čak narodi na misionarskim poljima imaju veliki odziv. Crkva je usmerila ljude k doktorima, posebno psihijatrima. Nije mi jasno kako ona može blebetati da je Duhovno bogata. To nije istina. Oni su bankrotirali, a da to i ne znaju.

Pogledajte dobro oko sebe. Ispitajte ljude dok prolaze pored vas. U mnoštvu koje vidite, možete li izdvojiti one koji imaju izgled Hrišćanina? Pogledajte kako su oni obučeni, pogledajte kako deluju, slušajte šta govore, i gledajte gde idu. Sigurno bi morao postojati istinski dokaz nanovorođenja među svima koje vidimo da prolaze. Ali to imaju samo poneki. A ipak nam još danas fundamentalne crkve govore da imaju milione spašenih i čak da su Duhom ispunjeni. Duhom ispunjeni? Možete li nazvati ženu Duhom ispunjenu, koja ide okolo sa viklerisanom odsečenom kosom, u šorcevima i providnim stvarima, u halterima i sve to oskudno, i sve one našminkane kao Jezavelje? Da su

ove ukrašene pristojnom odećom kao što su to Hrišćanke, bila bi mi mrska i pomisao što sve to treba biti ovako, da ja moram svedočiti o pojavljivanju ove nepristojnosti.

Dakle, ja znam da te žene ne lansiraju modu. Holivud to čini. Ali slušajte dame, oni još uvek prodaju tkanine i šivaće mašine. Vi ne morate kupiti ono što je u prodavnicama i onda to upotrebiti kao izgovor. Ovo je smrtno ozbiljna stvar u koju ja ulazim. Niste li čitali u Pismu da kada čovek pogleda na ženu s požudom u srcu, on je već počinio preljubu sa njom u srcu? Pretpostavimo da ste obučene na takav način da to prouzrokuje tako nešto? To čini vas saučesnikom u grehu, čak i ako ste vi apsolutno nesvesni toga, budući da ste istinita devica bez takvih želja. Ipak Bog vas drži odgovornim i bićete suđeni.

Dakle, ja znam da vi dame ne volite ovakve vrste propovedanja, ali sestro, vi smrtno grešite u onome što radite. Biblija vam zabranjuje da sečete kosu. Bog je kosu dao za pokrivanje. On vam je zapovedio da nosite dugu kosu. To je vaša slava. Kada sečete svoju kosu označili ste napuštanje vodstva svoga muža. Poput Eve, izašli ste napolje i otišli po svome. Vi uzimate pravo glasa. Uzimate muške poslove. Vi ste prestali da budete žena. Vi se trebate pokajati i vratiti nazad k Bogu. A nekima sve ovo nije bilo dovoljno, već je većina od vas prihvatila ideju da možete stati za propovedaonicu i uzeti crkvene službe koje je Bog sačuvao za muškarce i samo za njih. O, dotakao sam bolno mesto, zar ne? Dobro, pokažite mi i jedno mesto u Bibliji da je Bog ikada odredio ma koju ženu da propoveda ili da ima autoritet nad mužem, i ja ću se izvinuti za ono što sam rekao. Ne možete naći da nisam u pravu. Ja sam u pravu, jer stojim sa Rečju i u Reči. Da ste Duhovno bogati znali biste da je to istina. Nema ništa što je istina osim Reči. Pavle je rekao, "Zabranjujem da žena uči ili da ima autoritet nad mužem." Vama je ne moguće da zauzmete mesto u petostrukoj službi iz Efežana 4, a da ne uzmete vlast nad muškarcem. Sestro, bilo bi bolje da slušaš ovu Reč. To nije bio Božiji Duh objavljujući se u životu ispunjenim Duhom koji vam je rekao da propovedata, zato što su Duh i Reč JEDNO. Oni govore istu stvar. Neko je napravio grešku. Neko je zaveden. Probudite se pre nego što bude prekasno. Sotona je zaveo Evu, vašu majku; a on sada zavodi i ćerke. Neka vam Bog pomogne.

"Ništa mi ne treba." Dakle, kada neko kaže, "Meni ništa ne treba," on bi onda mogao reći, "Ja imam sve", ili bi mogao reći, "Više mi ne treba ništa jer sam sada pun." Vi to možete izraziti kako god hoćete, i

to sve nadopunjuje činjenicu da je crkva samozadovoljna. Ona je zadovoljna sa onim što ima. Ona je ili zaključila da ima sve ili da ima dovoljno. I to je tačno ono što mi nalazimo danas. Koja denominacija ne tvrdi da ONA ima otkrivenje i silu istine? Slušajte Baptiste i oni tvrde da sve to imaju, slušajte Metodiste, i oni imaju to sve. Poslušajte Crkvu Hristovu kako su svi pogrešni osim njih. Čujte šta kažu Pentakostalci, da oni imaju puninu punine. Dakle, oni znaju da ja govorim istinu o njima, jer ni jedan od njihovih priručnika ne kaže drugačije. Oni su to sve napisali tako lepo, i stavili svoja imena na to i to sve završili. I upravo Bog nema ništa više za njih. A postoje i oni koji upravo ne žele više. Oni ne veruju u isceljenje i ne žele ga, i ako je to u Reči. Postoje oni koji ne bi prihvatili Svetoga Duha čak ako bi Bog otvorio i nebo, i pokazao im znak.

Dakle, svi oni govore i pokušavaju dokazati da to sve imaju, ili da imaju dovoljno. A ipak da li je to istina? Uporedite ovu crkvu dvadesetog veka sa crkvom prvog veka. Samo napred. Učinite to. Gde je sila? Gde je ljubav? Gde je pročišćena crkva koja se oduprla grehu i hodala u veri s Isusom? Gde je jedinstvo? Vi to ne možete naći. Ako ova crkva ima sve što joj je potrebno, zašto oni u knjizi Dela Apostolskih uzvikuju za još Boga kao da nisu imali sve, i ako su imali daleko više nego što ovi imaju danas?

BOŽIJA DIJAGNOZA

Dakle, ono što je Bog video bilo je potpuno različito od onoga što su oni rekli da su videli. Oni su rekli da su bogati u dobrima i u Duhovnom bogatstvu. Oni su stigli do kraja. Ništa im nije bilo potrebno. Ali Bog je to drugačije video. On je rekao, “Ti to ne znaš, ali ti si bedan, jadan, siromašan, slep i go.”

Dobro, kad su ljudi takvi, posebno goli a TO NE ZNAJU, tu mora biti nešto užasno loše. Sigurno se nešto događa. Nije li Bog zaslepio njihove oči, kao što je On to učinio Jevrejima? Ne vraća li se Evanđelje nazad k Jevrejima? Ne ponavlja li istorija ponovo sebe? Ja kažem da se ponavlja.

Bog kaže da je ovo Laodikejsko doba “jadno”. Ova reč potiče od dve Grčke reči koje znače ‘podneti’ i ‘iskušenje’. A to nema veze sa iskušenjima koja dolaze istinitom Hrišćaninu, jer Bog opisuje Hrišćanina u kušnji kao “bлагословљеног” a njegov odnos kao

radostan, ali ovaj opis je naveden kao bedan i jadan. Kako neobično. U ovom dobu izobilja, u ovom dobu napretka, u ovom dobu obilja, kako tu uopšte može biti iskušenja? Pa dobro, sada, to je čudno; ali u ovom dobu izobilja i mogućnosti, kada svako ima toliko mnogo a ima čak i toliko svačega što bi se moglo posedovati, a šta je sa svim našim pronalascima da obavimo naš posao, i sa mnoštvom stvari koje nam daju zadovoljstvo, ipak IZNENADA, mi nalazimo mentalne bolesti koje uzimaju takav zamah da alarmiraju naciju. Kada bi svi trebali biti sretni, jer zaista nema razloga za nesreću, milioni njih uzimaju umirujuća sredstva noću, tablete za osveženje ujutro, jureći doktorima, ulazeći u institute, pokušavajući da nepoznate strahove isteraju alkoholom. Da, ovo doba se hvalilo svojim ogromnim prodavnicama svetskih dobara, ali ljudi su manje sretni nego ikad. Ovo doba se hvali svojim duhovnim dostignućima, ali ljudi su nesigurniji u sebe nego ikad. Ovo doba se hvali boljim moralnim vrednostima a ono je trulije nego bilo koje posle potopa. Ono priča o svom znanju i nauci, ali gubi bitke na svim poljima, jer ljudski um, duh i duša ne mogu obuhvatiti ili držati korak sa svim promenama koje su došle na zemlju. U jednoj generaciji mi smo prešli celim putem od doba pluga i konja do doba svemira, i mi smo ponosni i hvalimo se time; ali iznutra je tamna praznina jame, koja uzvikuje u mucu, i BEZ POZNATOG RAZLOGA ljudska srca zastaju zbog straha a svet je toliko pomračen da bi se ovo doba veoma dobro moglo nazvati, nervozno doba. Ono se hvali, ali nema potpore za to. Ono viče mir, a mira nema. Ono viče da ima veliku uzlaznu liniju u svim stvarima, ali ono nastavlja goret i od želje kao neugasiva vatra! “Nema mira”, kaže moj Bog zlima.

“*Oni su bedni.*” To znači da su oni predmet žaljenja. Žaljenje? Oni preziru sažaljenje. Oni su puni ponosa. Oni hvale ono što imaju. Ali ono što oni imaju neće podneti test vremena. Oni su rađe gradili na živom pesku nego na steni otkrivenja Reči Božije. Uskoro dolazi zemljotres. Uskoro će doći oluja Božije srdžbe sa sudom. Zatim dolazi iznenadno uništenje, i pored svih njihovih telesnih priprema oni će ipak biti nepripremljeni za ono što dolazi na zemlju. Oni su ti koji uprkos njihovim zemaljskim naporima ustvari sami sebi protivreče a da to i ne znaju. Oni su zaista predmet za žaljenje. Za sažaljenje su siroti ljudi koji su u ovom ekumenskom pokretu zadnjeg dana, jer oni to nazivaju Božijim pokretom, dok je to od Sotone. Za sažaljenje su oni koji ne znaju prokletstvo organizacije. Za sažaljenje su oni koji imaju toliko

mного divnih crkava, tako divnih parohija, tako veličanstveno izvežbane horove, toliko prikazanog bogatstva, i tako mirnu i sa poštovanjem formu slavljenja. Oni su za žaljenje, i nemojte im misliti zlo. Usmerite se k starim zgradama, katakombama i podrumima, vratite se ka onome što je manje svet a više Bog. Sažaljevajte one, koji daju svoje velike izave, i govore o svojim darovima. Osećajte se prema njima kao objektima žaljenja, jer će oni uskoro biti objekti besa.

“Oni su siromašni.” Naravno, to znači da su Duhovno siromašni. Znak ovog doba, pošto se završava, su veće i bolje crkve, sa sve više i više ljudi, sa više i više manifestacije onoga što bi trebalo ustvari biti manifestacija Svetog Duha. Ali ispunjeni oltari, Duhovni darovi u akciji, i zapažena poseta nije odgovor od Boga, jer oni koji dođu do oltara retko nastavljaju ići dalje sa Bogom, a onda pošto se velike kampanje završe, gde su svi oni koji su pristupili napred? Oni čuju čoveka, oni poslušaju poziv, oni uđu u mrežu, ali oni nisu bili ribe, već kao kornjače oni plivaju nazad u svoje vode.

Zatim tu je sav taj ugladeni govor – to njima treba biti dokaz krštenja Duhom Svetim, i ljudi misle da smo mi u žarištu velikog probuđenja. Probuđenje je završeno. Amerika je imala svoju poslednju šansu u 1957. A sada su jezici Božiji znak predstojeće katastrofe, isto kao što su bili i onda, kad su se pojavili na zidu u vreme Valtazarove gozbe. Zar ne znate da će mnogi doći u poslednji dan i reći, “Gospode, Gospode, nismo li činili mnoga divna dela u Tvoje Ime, čak smo izgonili i đavole?” A On će reći, “Odlazite od Mene, vi koji činite bezakonje. Nikada vas nisam upoznao.” Mat. 7:22-23. Isus je rekao da su oni činili bezakonje. A ipak vi još dobijete čoveka, koji može doći i moliti se za bolesne, pojavi se pomazanje i krv u zajednici, izlazi proročanstvo i sve vrste nadprirodnih stvari, a ljudi će se okupljati oko njega, i kleti se da je on od Gospoda, i ako on ustvari pravi od religije prevaru radi novca i živi u grehu. Jedini odgovor koji oni imaju je apsolutno ne Biblijski odgovor, “pa, on ima rezultata, i mora da je on od Boga.” Kako je to užasno. Kako je ustvari ovo doba siromašno Duhom Božijim, i siromašni ti koji su dotučeni bedom to čak i ne znaju.

“Ti si slep i go.” Dakle, ovo je stvarno očajno. Kako neko može biti slep i go, a da to ne zna? Ipak kaže se da su oni slepi i goli i da to ne mogu videti. Odgovor nam je; oni su Duhovno slepi i Duhovno goli. Sećate li se kada su Jelisej i Gehazi bili okruženi Sirijskom vojskom?

Setićete se da ih je Jelisej udario silom Božijeg slepila. Ipak, njihove oči su bile široko otvorene i oni su mogli videti kuda idu. Slepilo je bilo neobično tako da su oni mogli videti određene stvari, ali druge određene stvari, kao što su videli Jelisej i sluga, i kamp Izraela oni nisu mogli videti. Ono što je ova vojska videla nije im pomoglo. A ono što nije videla donelo im je zarobljeništvo. Dakle, šta ovo znači za nas? To znači tačno ono što je značilo tamo ranije u Isusovoj zemaljskoj službi. On je pokušao da ih nauči istini, ali oni nisu slušali, Jovan 9:40-41, “To čuše neki fariseji koji behu sa Njim te ga upitaše: Zar smo i mi slepi? Isus im odgovori: Kad biste bili slepi, ne biste imali greha. Ali sada vi kažete: Vidimo. Tako vaš greh ostaje.” Stav ovog doba je tačno onakav kao što je bio onda. Ljudi to sve imaju. Oni to sve znaju. Oni ne mogu biti poučeni. Ako naglasak istine iz Reči dođe, a čovek pokuša objasniti svoj pogled nekom sa suprotnim pogledom, slušatelj uopšte ne sluša sa namerom da bi bio poučen, već sluša samo da opovrgne ono što je rečeno. Dakle, želim postaviti korektno pitanje. Može li se Pismo boriti protiv Pisma. Da li je Biblija kontradiktorna Bibliji? Mogu li tamo biti dve istinite doktrine u Reči koje različito govore i da su suprotne jedna drugoj? NE. TO NE MOŽE BITI. Ipak koliko Božijih ljudi ima otvorene oči za tu istinu? Čak niti jedan posto, koliko ja znam. Naučio sam da je CELA Biblija data od Boga, i CELA je data za pouku, opomenu, ispravljanje, itd. Ako je svo Pismo tako dato, onda će svaki stih imati sklad i vezu s ostalima. Ali koliko ih je koji veruju u predodređenje kroz izbor i bezbožnost na uništenje? Oni koji ne veruju, da li će slušati? Ne, neće. Ipak i jedni i drugi su u Reči, i ništa neće to izmeniti. Ali naučiti i razmotriti istinu tih doktrina sa ostalim istinama koje izgledaju suprotno, oni za to neće imati vremena. Ali ipak oni zatvaraju svoje uši, škrgućući zubima, propuštajući to. Na kraju ovog doba će doći prorok, ali oni će biti slepi za sve ono što on radi i govori. Oni su toliko sigurni da su u pravu, da će u svome slepilu to sve izgubiti.

Dakle, Bog kaže da su oni goli i slepi. Ne mogu zamisliti ništa tako tragično kao čoveka koji je slep i go, a da to ne zna. Postoji samo jedan odgovor za njega – on je van zdrave pameti. On je već duboko skrenuo. Njegove sposobnosti su mrtve, duhovna amnezija je nastupila. Šta to još može značiti? Može li to značiti da je Sveti Duh napustio ovu crkvu zadnjega dana? Može li to značiti da su ljudi odstranili Boga iz svog uma u takvoj meri da se događa ono što je rečeno u Rimljanima 1:28,

“I kako nisu našli za dobro da poznaju Boga, to ih je Bog predao iskvarenom umu da čine ono što ne dolikuje.” Sigurno je da se ta pojava dogodila. Ovde su ljudi, koji kažu da su od Boga i da znaju Boga i da imaju Njegovog Svetog Duha, a ipak su oni goli i slepi, a da to ne znaju. Oni su VEĆ PREVARENI. ONI IMAJU POGREŠNOG DUHA. IZABRANI NE MOGU BITI PREVARENI, ALI JE VIDLJIVO DA OVI OSTALI JESU. Ovo su oni koji su oslepljeni zato što su odbacili Reč Božiju. Ovo su oni koji su se svukli napuštajući Božiju brigu i zaštitu tražeći da izgrade svoj vlastiti put spasenja, njihovu vlastitu Vavilonsku kulu kroz organizaciju. O, kako se oni pojavljuju divno obučeni u svojim vlastitim očima, dok formiraju svoje glavne skupštine, sabore itd. Ali sada Bog to otkriva celim putem i oni su goli, jer ove organizacije su ih odvele nigde drugde nego u tabor antihrista, u polje kukolja, pravo do njihovog vezivanja i spaljivanja. Oni su zaista objekti žaljenja. Da, žalite li ih, upozoravajte ih, preklinjete li ih, a oni ipak idu svojim putem strmoglavo u uništenje, srdito odbacujući svaki pokušaj da budu spašeni; oni idu kao zapečaćeni za spaljivanje. Oni su zaista bedni, a to ipak ne znaju. Otvrdnuli i bez nade, njihova slava je ustvari njihova sramota. Prkosni protiv Reči, ali ipak jednoga dana biće suđeni po njoj i platiti cenu njene užasne optužnice.

ZADNJI SAVET DOBIMA

Otk. 3:18-19, “*Savetujem ti da kupiš od Mene zlata koje je pročišćeno vatrom, da se obogatiš; i bele haljine da se obučeš i da se ne pokaže sramota tvoje golotinje; i očnu mast da pomažeš svoje oči i vidiš. Ja karam i kažnjavam sve one koje ljubim. Postaraj se, i pokaj se!*”

Božiji savet je jezgrovit. On je konkretan. Bog usmerava ovu crkvu zadnjega dana k jednoj nadi. Ta nada je On SAM. On kaže, “Dođite k Meni i kupite.” Očigledno je iz ovog izraza “kupite od Mene” *da Laodikejska crkva uopšte ne radi sa Isusom da bi dobili Duhovni proizvod Kraljevstva Božijeg*. Njihova dela ne mogu biti duhovna. Oni mogu misliti da su duhovni, ali kako bi oni to mogli biti? Dela njihova definitivno su suprotna onome što je Pavle rekao, “Bog u vama deluje i čini prema Svojoj dobroj volji.” Filip. 2:13. Onda šta je sa svim ovim crkvama, školama, bolnicama, misionarskim poduhvatima i tako dalje?

Bog nije u njima dok god su oni denominacijsko seme i duh, a nisu Seme i Duh Božiji.

“Kupi od Mene, zlata koje je pročišćeno u vatri, da se obogatiš.” Dakle, ovi ljudi su imali zlata u izobilju, ali bila je to pogrešna vrsta. To je ono zlato koje je kupovalo ljudske živote i uništavalo ih. To je bilo zlato koje je obmotalo i izobličilo ljudski karakter, jer ljubav za njime je bio koren sveg zla. Otk. 18:1-14, “Posle toga video sam drugog anđela kako silazi sa neba, koji je imao veliku moć; i zemlja se rasvetlila od njegove slave i povika jakim glasom govoreći: Pade, pade veliki Vavilon, i postade prebivalište demona, i zatvor svakom nečistom duhu, i skrovište svakoj nečistoj i mrskoj ptici. Jer su od vina besa njenog bluda pile sve nacije i kraljevi zemaljski provodili su blud sa njom, a trgovci zemaljski obogatili su se silom njenog raskoša. *I čuo sam drugi glas govoreći iz neba: Izadite iz nje, moj narode da ne sudelujete u njenim gresima i ne primite od njenih nedaća;* jer su se nagomilali njeni gresi do neba i Bog se setio njenog bezakonja. Naplatite joj, kao što je ona naplatila vama, i udvostručite joj po njenim delima; u čašu koju je ona mešala, ulijte joj dvostruko. Koliko se slavila i naslađivala, toliko joj podajte muka i žalosti. Jer govori u svom srcu: sedim kao kraljica i nisam udovica, i neću videti žalosti. Zato će u jedan dan doći njena zla: smrt i tuga i glad, i spaliće je vatrom, jer je moćan Gospod Bog, koji ju je sudio. I zaplakaće za njom i jaukati kraljevi zemaljski, koji su provodili blud sa njom, i živeli razvratno, kada vide dim njenog gorenja; i stajaće izdaleka od straha njenih muka, govoreći: jao, jao! Veliki grade Vavilone, jaki grade! Jer u jedan tren dođe tvoj sud. I trgovci zemaljski plaču i tuguju za njom, jer niko više ne kupuje njihove robe; robe od zlata i srebra, i dragog kamenja i bisera, i finog lanenog platna i purpura i svile, i skerleta i svakojakog drveta, i svakojakih predmeta od slonove kosti i predmeta od skupocenog drveta, i bronzne i željeza i mramora, i cimeta i mirisa i parfema, i balzama i tamjana, vina i ulja, i belog brašna i pšenice, i stoke i ovaca, i konja i kola, i robova i ljudskih duša. I zrelo voće što ga je želela tvoja duša, otišlo je od tebe, i sve skupoceno i raskošno je propalo i više se neće naći.” Ovo su tačno organizovane crkve poslednjeg dana, jer se u 4.-om stihu kaže, “Izadi iz nje NARODE Moj.” Uznesenje se još nije dogodilo. Nevesta još nije otišla dok ova užasna stanja u bogatoj i lažnoj crkvi postoje.

Ali postoji Božije zlato. I Petrova 1:7, “Kako bi se provera vaše vere, koja je dragocenija od zlata, koje je propadljivo.” Zlato Božije je Hristu sličan karakter, proizveden u vatrenoj peći patnje. To je prava vrsta zlata.

Ali koju vrstu zlata crkva ima danas? Ona nema ništa osim svetskog zlata koje će propasti. Ona je bogata. Ona je samozadovoljna. Ona je načinila izobilje glavnim kriterijumom duhovnosti. To je za nju dokaz Božijeg blagoslova i ispravnosti doktrine, itd., bazirano na tome koliko je bogatih ljudi uvučeno u nju. “Bolje da izađete napolje pre nego što bude suviše kasno,” kaže Gospod, “i kupite od Mene u vatri okušanog zlata i tada ćete biti zaista bogati.” Da li mi to dobijamo? Poslušajte me, “Mi smo (fizički) goli došli na svet, ali (duhovno) goli mi ga NEĆEMO napustiti.” O ne, mi ćemo uzeti nešto sa sobom. A šta je to nešto, to je SVE ŠTO MI MOŽEMO PONETI SA SOBOM, ništa manje i ništa više. Zato, bolje je da budemo sada jako pažljivi te da vidimo šta ćemo uzeti što bi nas načinilo ispravnim pred Bogom. Tako, onda, šta ćemo uzeti sa sobom? Mi ćemo poneti naš KARAKTER, brate, to je ono što ćemo mi poneti sa sobom. Dakle, pogledajmo kakvu vrstu karaktera ćete vi poneti sa sobom? Hoće li to biti karakter kao NJEGOVI, čiji karakter je bio formiran patnjama užarene peći, ili će to biti meki karakter bezkarakternih Laodikejskih ljudi? To zavisi od svakog pojedinog od nas, jer u tom danu svaki čovek će nositi svoj vlastiti teret.

Dakle, rekao sam da je grad Laodikeja bio bogat grad. Tamo su kovali zlatne novčiće sa natpisima na obe strane. Zlatni novac je karakterisao doba, a trgovina je cvetala i egzistirala radi toga. I danas, sa nama je dvoglavi zlatni novčić. Mi kupujemo sebe napolju i kupujemo sebe unutra. U crkvi, mi pokušavamo ostvariti isto. Mi otkupljujemo sebe od greha i kupujemo sebe za nebo – ili makar tako kažemo. Ali Bog ne kaže to.

Crkva poseduje tako fenomenalno bogatstvo, da u bilo koje vreme ona može preuzeti ceo svetski trgovinski sistem, a zaista i sam vođa Svetskog Crkvenog Sabora je otvoreno prorokovao, da bi crkva u predviđenoj budućnosti to trebala i mogla, a upravo će to i učiniti. Ali njihova zlatna tvrđava Vavilon će pasti. Jedino zlato iskušano u vatri će opstati.

I to je ono što je crkva konstantno radila kroz doba. Ona je napustila Reč Božiju i uzela njene vlastite veroispovesti i dogme; ona se organizovala i pridružila svetu. Zato je ona gola, a Bog sudi njenoj razuzdanosti. Jedini put kojim ona može izaći iz ove užasne situacije je da se pokori Gospodu i da se vrati Njegovoj Reči. Otkrivenje 18:4, "Izađi iz nje, narode Moj." II. Kor. 6:14-18, "Ne budite s nevernica u istom jarmu! Jer šta ima pravednost s bezakonjem, i šta ima zajedničko svetlo sa tamom? Kako je moguć sporazum između Hrista i Velijara, ili kakva postoji zajednica između vernika i nevernika? Kako se podnosi Božiji hrama sa idolima? Jer vi ste hram živog Boga, kao što je rekao Bog, Nastaniću se usred njih, i hoditi, i biti njihov Bog, a oni će biti Moj narod. Zato izađite između njih i odvojte se, govori Gospod, i ne dotičite se nečistoga, i Ja ću vas primiti; i Ja ću vam biti Otac, a vi ćete biti sinovi i kćeri, govori Gospod Svemogućí." Ovde je cena koju treba platiti za te haljine, a to je cena odvajanja.

"Pomaži svoje oči očnom mašću da bi mogao videti." On ne kaže da vi trebate kupiti ovu pomast za oči. O ne. Nema etikete na kojoj je cena Svetome Duhu. "Jeste li primili Duha kroz dela zakona ili objavom vere? Gal. 3:2 Bez krštenja Svetim Duhom, vi nikada ne možete imati svoje oči otvorene za Duhovno otkrivenje Reči. Čovek bez Duha je slep za Boga i Božiju istinu.

Kada ja razmišljam o ovoj pomasti, koja otvara ljudske oči, ne mogu a da se ne setim kada sam bio mali dečak u Kentakiju. Ja i moj brat smo spavali na slami. Pukotine na kući su dopuštale da vazduh struji kroz njih. Ponekada bi zimi bilo tako hladno, da smo se znali probuditi ujutro sa takvom upalom očiju, da su nam oči bile čvrsto slepljene od te upale. Mi bi smo pozvali majku, a ona bi došla sa nekom toplom mašću od rakuna, i pomazala bi nam oči dok se ta kruta materija ne odstrani, i tada bi mogli videti. Znate, postojale su neke užasno hladne promaje koje su duvale na crkvu ove generacije, i bojim se da su njene oči dobile takvu upalu, koja ih je zatvorila i ona je slepa za ono što Bog ima za nju. Njoj je potrebno malo vrućeg ulja Duha Božijeg da joj otvori oči. Ako ne primi Duha Božijeg, ona će zameniti program za silu i veroispovest umesto Reči. Ona sabira svoje uspehe, rađe nego da traži plodove. Doktori teologije su zatvorili vrata vere i svima zabranili da uđu. Oni niti idu unutra, niti dozvoljavaju da neko uđe. Njihova teologija proizlazi iz knjige tekstova o psihologiji, koju je napisao neki nevernik. Postoji jedina tekstualna knjiga o psihologiji,

koja nam je svima potrebna, to je Biblija. Ona je napisana od Boga i sadrži Božiju psihologiju. Vama nije potreban nikakav doktor da vam je objasni. Primite Duha Svetoga i dopustite da vam On da objašnjenje. On je napisao knjigu, i On vam može reći šta je u njoj i šta to znači. I. Korinćanima 2:9-16, “Nego kao što je napisano: Ono što ni jedno oko nije videlo, i nijedno uho čulo, i što nije došlo u srce čoveka, to je Bog spremio onima koji Njega ljube. A nama je Bog otkrio Svojim Duhom; jer Duh ispituje sve, pa i dubine Božije. Jer ko od ljudi zna šta je u čoveku, osim čovečijeg duha koji je u njemu? Tako isto niko ne zna šta je u Bogu, osim Duha Božijeg. A mi nismo primili duha sveta, već Duha koji je od Boga, da znamo šta nam je darovano od Boga; o čemu i govorimo ne rečima naučenim ljudskom mudrošću, već rečima naučenim od Duha, objašnjavajući duhovne stvari duhovnim sredstvima. Prirodni čovek ne prihvata ono što je od Duha Božijeg, jer mu je to ludost; i ne može poznati, jer se mogu samo duhovno prosuditi; a duhovni rasuđuje sve, a njega niko ne prosuđuje. Jer: Ko je poznao um Gospodnji, da bi Ga mogao poučiti. A mi imamo um Hristov.” Dakle, ako su sve stvari protiv kojih Sveti Duh u ovom dobu uzvikuje istinite, nama je potrebno da neko dođe na scenu kao što je to učinio Jovan Krstitelj, i da izazove crkvu kao nikada ranije. I to je baš ono što dolazi u naše doba. Drugi Jovan Krstitelj dolazi, i on će povikati tačno onako kao što je to činio prvi Isusov preteča. Mi znamo da on hoće, radi toga što sledeći stih kaže.

“Ja korim i karam sve koje ljubim; prema tome, budi revan i pokaj se.” Otk. 3:19. Ovo je ista poruka koju je Jovan imao pošto je vikao u toj religioznoj pustinji fariseja, sadukeja, i pagana, “**POKAJTE SE!**” Onda nije postojao drugi put; a nema drugog puta ni sada. Onda nije postojao drugi put da se vrati k Bogu; i nemamo drugog puta ni sada. To je **POKAJTE SE**. Promenite svoj um. Preokrenite se. **POKAJTE SE**, jer zašto da umrete?

Razmotrimo prvi deo stiha, “sve koje Ja ljubim.” U Grčkom jeziku naglasak je na ličnoj zamenici “Ja.” On ne kaže kao što bi to mnogi mogli osećati da On kaže, “svi koji ME ljube.” Ne, nikako. Mi nikako ne smemo pokušati da Isusa učinimo PREDMETOM ljudske ljubavi u ovom stihu. Ne! To se odnosi na MNOGI koji su LJUBLJENI od Boga. U pitanju je NJEGOVA ljubav, a NE naša. I tako, još jednom mi sebe nalazimo kako smo obasjani u Njegovom spasenju, Njegovom svrhom i Njegovim planom, a time smo još jače uvereni u istinu doktrine o

Božijoj suverenosti. Kao što je On rekao u Rimljanima 9:13. "Jakova sam ljubio." Da li to znači da On ljubi SAMO te MNOGE, i da li je On u stanju popustljivosti, čekajući ljubav onih koji nisu privučeni k Njemu? Ne, ni na koji način, jer On je takođe objavio u Rim. 9:13, "Isav mi omrzu." A u stihu 11.-om, Duh smelo izjavljuje "Dok deca još ne behu ni rođena, niti učinili kakvo dobro ili zlo, DA OSTANE BOŽIJA ODLUKA PO IZBORU, a ne po delima, nego po Onome koji poziva." Ova ljubav je "Izborna ljubav." To je Njegova ljubav za Njegove izabrane. I Njegova ljubav za njih je odvojena od LJUDSKIH ZASLUGA, jer se kaže da je svrha Božija u izabiranju, koje je baš suprotno delima i bilo čemu što čovek ima u sebi. Radi toga, "DOK DECA JOŠ NE BEHU NI ROĐENA", On je već rekao, "Jakova sam ljubio, a Isav mi omrzu." On je VEĆ rekao, "Jakova sam ljubio, a Isav Mi omrzu."

I sada On kaže Svojima, "Ja KORIM I KARAM sve koje Ja ljubim." Karati znači ukoriti. Ukoriti znači 'izneti na videlo radi ispravke.' Ukoriti ne znači kazniti. To znači "disciplinovati radi toga što je potrebna nadopuna u umu osobe." To je tačno šta nalazimo u Jevr. 12:5-11, "I zaboravili ste opomenu, koja vam govori kao sinovima: Sine moj ne prezri karanje Gospodnje i ne gubi hrabrosti kada te On ukori; jer koga Gospod ljubi, onoga i odgaja, i šiba svakog sina, koga prima. Ono što trpите jeste za odgoj: Bog postupa s vama kao sa sinovima; jer koji je sin, koga otac ne kara? Ako ste bez karanja, u kojemu svi imaju udela, tada ste izrodi, a ne sinovi. Osim toga, svi smo imali svoje telesne očeve, koji su nas ispravljali i poštovali smo ih zato. Koliko se više trebamo podložiti Ocu duhova da živimo? Jer su nas oni odgajali za malo dana kako im se činilo dobro, ali Ovaj nas odgaja za korist da bismo imali udela u Njegovoj svetosti. A svako disciplinovanje u sadašnje vreme, ne čini se da je predmet radosti, već žalosti; ali kasnije daje miran rod pravde koji su njim izvežbani."

Ovde je izložena ljubav Božija. On je u ljubavi želeo porodicu Svojih vlastitih, porodicu sinova – sinova kao što je On. Tamo pred Njim leži celo čovečanstvo kao JEDNA gruda gline. Iz te iste grude on će sada načiniti posude časti i sramote. BIRANJE će biti Njegovo vlastito biranje. A onda, ti izabrani, rođeni od Njegovog Duha će biti izvežbani da budu saobrazni Njegovom liku u njihovom putovanju. On KORI sa svom strpljivošću i blagošću i milošću. On KAŽNJAVA sa probodenim rukama. Ponekad ovaj lončar mora uzeti posudu na kojoj

radi i potpuno je slomiti u nameri da bi On mogao ponovo napraviti onako kako On to želi. ALI TO JE LJUBAV. TO JE NJEGOVA LJUBAV. NEMA DRUGOG NAČINA NJEGOVE LJUBAVI I NE MOŽE BITI.

O, malo stado, ne plaši se. Ovo doba se brzo završava. Kako se približava kraju ovaj će kukolj biti skupljen i svezan, i pošto se trostruko uže teško kida, oni će imati užasnu trostruku snagu: političku, materijalnu i duhovnu (Sotonsku) silu, i oni će tražiti da unište Nevestu Hristovu. Ona će patiti, ali ona će istrajati. Ne bojte se ovih stvari koje dolaze na zemlju, jer On “Koji ljubi Svoje, ljubi ih do kraja.” Jovan 13:1.

“*Budi revan i pokaj se.*” Dakle, ova lažna crkva ima revnost; nemojte to prevideti. Njena revnost je bukvalno kao ona koju su imali Jevreji u Jovanu 2:17, “Revnost Me za Tvoju kuću izjeda.” Ali to je pogrešna revnost. To je kuća njihove vlastite građevine. To je za njihove vlastite veroispovesti, dogme, organizacije, njihovu vlastitu pravednost. Oni su izbacili Reč napolje zbog svojih vlastitih ideja. Oni su uklonili Svetoga Duha i načinili ljude vođama. Oni su stavili po strani Večni Život kao Osobu, i čine to dobrim delima, pa čak i povinovanjem crkvi ispred dobrih dela.

Ali Bog zahteva drugačiju revnost. To je revnost koja viče “JA SAM LOŠ.” Dakle, ko će reći za sebe da je loš? Šta je to na čemu su sve ove denominacije bazirane? – tvrdnja da su originalne, i da su od Boga, – tvrdnja da su u pravu. Dakle, oni SVI ne mogu biti u pravu. Ustvari NIKO od njih nije u pravu. Oni su okrečeni grobovi, puni mrtvačkih kostiju. Oni nemaju života. Oni nemaju potvrde. Bog Sebe nikada nije otkrio nekoj organizaciji. Oni kažu da su u pravu zato što su oni ti koji to kažu, ali reći to ne znači i da je to tako. Njima je potrebna potvrda “Tako kaže Gospod” od Boga, ali oni to nemaju. Dakle, dopustite mi da kažem ovo ovde. Ja ne verujem da Bog poziva samo lažnu crkvu da se pokaje. U ovom stihu On govori Svojim izabranima. Oni trebaju obaviti takođe neku vrstu pokajanja. Mnoga od Njegove dece su još uvek u tim lažnim crkvama. Oni su ti o kojima se govori u Efežanima 5:14, “Probudi se ti koji spavaš i ustani iz mrtvih i obasjaćete Hrist.” Zaspiti ne znači biti mrtav. Ovi spavaju među mrtvima. Oni su tamo napolju u mrtvim denominacijama. Oni plutaju zajedno s njima. Bog uzvikuje “PROBUDITE SE! Pokajte se za vašu ludost.” Ovde oni vrše svoj uticaj, dajući svoje vreme i svoj novac,

ustvari i same svoje živote ovim antihristovim organizacijama, i svo vreme misle da je to u redu. Njima je potrebno pokajanje. Oni se moraju pokajati. Njima je potrebna promena uma i da se okrenu u pravcu istine.

Da, ovo je doba kada najveći broj njih treba da se pokaju. Ali hoće li to? Hoće li to vratiti nazad Reč? Hoće li to ponovo staviti Svetoga Duha na presto u ljudskim životima? Hoće li to ponovo poštovati Isusa kao JEDINOŠ Spasitelja? Ja kažem ne, jer sledeći stih otkriva zapanjujuću i šokantnu istinu o završetku ovoga doba.

HRIST IZVAN CRKVE

Otkrivenje 3:20-22, *“Gle, stojim na vratima i kucam: ako neko čuje Moj glas i otvori vrata, knjemu ću ući i večerati s njim i on sa mnom. Ko pobedi onome ću dati da sedne sa mnom na Moj presto, kao što sam Ja pobedio i seo s Mojim Ocem na Njegov presto. Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama!”*

Dakle, postoji vrlo mnogo konfuzije oko ovog prvog stiha, zato što ga mnogi individualni radnici koriste u individualnim evangelizacijama kao da je Isus bio kraj vrata srca svakoga grešnika kucajući za ulazak. A onda bi se reklo da ako grešnik otvori vrata, da bi Gospod ušao unutra. Ali ovaj stih ne govori o grešniku kao pojedincu. Ova cela poruka sumira stvari kao što to čini poruka svakom dobu. U stihu 22.-om se kaže, *“Ko ima uho neka čuje šta Duh poručuje CRKVAMA.”* Tako ovo je poruka crkvama u poslednjem dobu. *Ovo je stanje u Laodikejskoj crkvi pošto je njen kraj blizu. To nije lična poruka jednoj osobi;* to je Duh, koji nam govori gde je Isus. HRIST JE NAPUSTIO CRKVU. Nije li ovo logičan rezultat ili kraj, ako je Reč ostavljena po strani radi veroispovesti; Duh Sveti je odstranjen zbog papa, biskupa, predsednika, savetnika, itd, a Spasitelj postavljen u stranu zbog programskih poslova, ili crkvenih udruženja, i nekih tipova saglasnosti sa crkvenim sistemima! Šta bi još više moglo biti učinjeno protiv Njega? Ovo je otpadništvo! To je pad! Ovo su otvorena vrata za antihrista, zato što je ON došao u Očevo Ime (Isus), i nije bio primljen, već odbačen; onda će doći drugi u svoje vlastito ime (lažov, licemer), a njega će primiti. Jovan 5:43. Čovek greha, taj sin propasti će prevladati.

U Mat. 24, spominju se znaci na nebu pre nego što u ovom poslednjem danu dođe Isus. Pitam se da li ste приметili takav znak

ranije ispunjen, koji kao da portretira samu istinu o kojoj smo govorili. Ta istina je da je Isus bio neprestano stavljan u stranu dok u poslednjem dobu nije bio izbačen iz crkve. Setite se da je u prvom dobu bio skoro pun krug crkve istine. Postojala je samo mala greška nazvana dela Nikolaitska koja je omela da se krug popuni. Zatim, u sledećem dobu više tame se uvuklo unutra sve dok lopta svetlosti nije manje sijala, i tako tama je prekrivala veći deo kruga. U trećem dobu bilo je još više mraka, a u četvrtom dobu, koje je bilo Mračno Doba, sva svetlost se udaljila. A sada razmislite o ovome. Crkva odsijava reflektujući Hristovu svetlost. On je Sunce. Crkva je MESEC.

I tako ovaj krug svetla je mesec. Ono se smanjivalo od skoro punog Meseca u prvom dobu, u mladi Mesec u četvrtom dobu. Ali u petom dobu svetlost je počela rasti. U šestom dobu je još značajno porasla. U delu sedmog doba ona je još uvek rasla, a onda je odjednom prestala i opala skoro do nule, i tako umesto svetla tamo je nastalo pomračenje otpadništva, i na kraju doba svetlost je prestala sijati zato što je zavladao tama. Hrist je sada bio izvan crkve. Ovde je znak na nebu; poslednje pomračenje Meseca je bilo totalno pomračenje. Ono je izbledelo do potpunog pomračenja u sedam etapa. U sedmoj etapi, totalna tama je nastala kada je Rimski Papa (Pavle VI.) otišao u Palestinu da načini sveto putovanje u Jerusalim. On je bio prvi papa koji je ikada išao u Jerusalim. Papa je nazvan Pavle VI. Pavle je bio prvi glasnik, a ovaj čovek je išao u to ime. Primetite to je broj šest ili broj čoveka. Ovo je više nego slučajnost. A kada je on otišao u Jerusalim, mesec odnosno crkva je došla u potpuni mrak. To je to. To je kraj. Ova generacija neće proći dok se sve ovo ne ispuni. I tako, Gospod Isus dolazi brzo!

Dakle, mi možemo videti zašto su postojala dve loze, jedna istinita, a druga lažna. Sada možemo videti zašto je Abraham imao dva sina, jednog po telu (koji je progonio Isaka), a drugog po obećanju. I tako, mi možemo videti kako su od istih roditelja došla dva dečaka blizanca, jedan poznajući i ljubeći Božije stvari, a drugi znajući mnogo od te iste istine, ali ne od istog Duha, i zato je progonio izabrano dete. Bog nije prokleo zbog prokletstva. On je prokleo zbog izabranih. IZABRANI NE MOŽE progoniti izabrane. IZABRANI NE MOGU naškoditi izabranima. To su ti prokleti koji progone i uništavaju izabrane. O, ovi prokleti su religiozni. Oni su pametni. Oni su od Kajinove loze, zmijinog semena. Oni grade svoje Vavilone, oni grade svoje gradove,

oni grade svoja carstva, i sve to uz prizivanje Boga. Oni *mrze* istinito seme, i oni će učiniti sve što mogu (čak u Ime Gospodnje), da unište Božije izabranike. Ali oni su potrebni. “Šta je pleva pšenici?” Bez pleve, nema pšenice. Ali na kraju šta se događa sa plevom? Ona je spaljena u neugasivom ognju. A pšenica? Gde je ona? Ona je sakupljena u Njegov ambar. Ona je tamo gde je i On.

O izabranici Božiji, pazite. Dobro proučite. Budite pažljivi. Izgradite vaše spasenje sa strahom i drhtanjem. Oslonite se na Boga i budite jaki u Njegovoj moći. Vaš protivnik, đavo, upravo sada obilazi kao ričući lav tražeći koga da proždere. Bdijte na molitvi i budite postojani. Ovo je poslednje vreme. Obe loze, istinita i lažna dolaze u zrelost, ali pre nego što pšenica bude zrela, taj zreo kukolj mora biti vezan za spaljivanje. Vidite, svi se oni udružuju u Svetski Savez Crkava. To je vezivanje. Uskoro će nastupiti sakupljanje pšenice. Ali upravo sada dva duha rade u dve loze. Napustite kukolj. Počnite pobeđivati da biste bili smatrani vrednim pohvale za svoga Gospoda, i da pogodujete kraljevanju i vladavini sa Njim.

POBEDNIKOV PRESTO

Otkrivenje 3:21, “*Ko pbedi onome ću dati da sedne samnom na Moj presto, kao što sam Ja pbedio i seo s Mojim Ocem na Njegov presto. Ko ima uho, neka čuje šta govori Duh crkvama.*”

Dakle, šta mi trebamo da pbedimo? Ovo je normalno pitanje koje treba ovde postaviti. Ali ovo nije stvarna misao ovog stiha, jer ovde nije u pitanju ŠTA mi trebamo da pbedimo ili KAKO mi trebamo da pbedimo. Dakle, ovo je logično, jer da li je tako važno šta mi trebamo da pbedimo ukoliko znamo kako možemo da pbedimo?

Brzim pregledom ovih delova Pisma, koja prikazuju Gospoda Isus Hrista kako pbeduje, će nam pokazati istinu ovog predloga. U Mat. 4, gde je Isus kušan od đavola, On pbeduje lična iskušenja koja mu nudi Sotona kroz Reč, i samo kroz Reč. U svakoj od tri glavne kušnje, koje tačno odgovaraju kušnjama u Edenskom vrtu, požuda tela, požuda očiju, i oholost života, Isus pbeduje pomoću Reči. Eva je pala u ličnom iskušenju koje joj je dao Sotona, jer je izneverila da upotrebi

Reč. Adam je pao u direktnoj neposlušnosti Reči. Ali Isus pobeđuje pomoću Reči. I upravo sada, dopustite mi da kažem, da je ovo jedini način da se bude pobeđnik, a takođe i jedini način da znate da ste vi pobeđnici, zato što ta Reč NE MOŽE izneveriti.

A sada, zapazite kako Isus pobeđuje svetske sisteme religija? Kada je On bio izrazito pritisnut od strane teologa Njegovog vremena, On je konstantno primenjivao Reč. On je govorio samo ono što mu je Otac dao da govori. Nije bilo trenutka, a da svet nije bio zbunjen Njegovom mudrošću jer to je bila mudrost Božija.

U Njegovom ličnom životu, boreći se sa Sobom, On je pobedio poslušnošću prema Reči Božijoj. U Jev. 5:7 se kaže, “Koji je u danima Svoga tela prinosio molitve i molbe sa glasnim uzvicima i suzama, onome Koji Ga je mogao spasiti od smrti; i radi Svoje pobožnosti bio uslišen, iako je bio Sin, naučio se poslušnosti, zbog toga što je stradao; i usavršen, postao je svima, koji su Mu poslušni začetnikom večnog spasenja.” Čemu je On bio poslušan? Reči Božijoj.

Pa onda neće biti ni jedne osobe koja će sedeti na prestolu sa Gospodom Isusom Hristom, osim ako nije živela tu Reč. Vaše molitve, vaši postovi, vaša pokajanja – nije važno šta vi predstavljate Bogu – ništa od toga vam neće dati privilegiju da sedite na tom prestolu. To će biti darovano samo Nevesti REČI. Pošto je kraljev presto podeljen sa kraljicom, zato što je ona ujedinjena sa njim, tako samo oni koji su od te Reči će deliti taj presto.

Setite se da smo mi jasno kroz doba pokazali da su i Adam i Eva pali, zato što su napustili Reč; tako je Efeško doba palo jer se blago okrenulo od Reči, dok sa konstantnim udaljavanjem svakog doba nismo dobili konačno odbacivanje Reči od strane Svetskog Crkvenog sistema. Laodikejsko Doba se završava sa zamračenjem Reči, a time uzrokujući odlazak Gospoda iz te sredine. On stoji napolju pozivajući Svoje da Ga slede i da budu poslušni Reči. I nakon kratke i snažne Duhovne manifestacije, ova mala ozloglašena i progonjena grupa će otići da bude sa Isusom.

SVRŠETAK PAGANSKIH DOBA

Ovo doba je poslednje od sedam crkvenih doba. Ono što je počelo u prvom ili Efeškom Dobu, mora i doći će do punog sazrevanja i žetve u poslednjem Laodikejskom Dobu. Dve loze će dati svoje konačne

plodove. Dva duha će zaključiti svoje manifestacije, i svaki u svom konačnom mestu odredišta. Sejanje, navodnjavanje, i razvoj su završeni. Leto je završeno. Srp je sada bačen u žetvu.

U stihovima od petnaestog do osamnaestog, koje smo upravo proučavali leži istinita slika zrele lažne loze, lažnog duha, crkve lažnih ljudi. “Poznam tvoja dela, da nisi ni hladan ni vruć: O, kad bi bio hladan ili vruć. Ali jer si mlak, a ni hladan ni vruć, izbaciću te iz Svojih usta. Jer ti kažeš, Bogat sam, nagomilao sam bogatstvo, i ništa mi ne treba; a ne znaš da si upravo ti nesretan, i bedan, i siromašan, i slep, i go: Savetujem ti da od Mene kupiš u vatri oprobano zlatu, da se obogatiš: i da se obučeš u bele haljine, da bi se obukao, da se ne bi pokazala sramota tvoje golotinje: zatim pomasti da pomažeš svoje oči da bi video.” Ni jedne reči nikada nisu izražavale gorču osudu, i ni jedan ponosan i arogantan religiozni narod nije nikada to više zaslužio. Ipak u dvadeset prvom stihu, “Onome ko pobedi daću da sedne sa Mnom na Moj presto, kao što i Ja pobedih i sedoh sa Svojim Ocem na Njegov presto,” ovde mi nalazimo istinitu lozu, istiniti Duh, istinitu Crkvu ljudi uzdignutu do samog Božijeg prestola, sa najvišim komplimentom koji je ikada upućen poniznoj, čvrstoj Duhovnoj grupi.

Reči Jovana Krstitelja, koje tako precizno iznose Hristov stav prema istinitoj i lažnoj crkvi sada se ostvaruju. Mat. 3:11-12, “Ja vas krštavam vodom za pokajanje, a Onaj Koji dolazi iza mene, jači je od mene, kome ja nisam dostojan poneti Njegove sandale; i On će vas krstiti Svetim Duhom i Vatrom; kome je lopata u Njegovoj ruci, i On će temeljno očistiti Svoje gumno i skupiti Svoju pšenicu u žitnicu, a plevu će spaliti vatrom koja se ne gasi.” Hrist, Veliki Žeteoc, sada žanje zemaljski plod. On skuplja pšenicu u ambar, dolazeći po Svoje i prihvatajući ih Sebi zauvek. Onda se On vraća da uništi zle sa neugasivim ognjem.

Tajna o kukolju i pšenici iz Mateja 13:24-30, sada se takođe ispunjava. “Drugu usporedbu im je rekao: kraljevstvo nebesko je slično čoveku koji je posejao dobro seme u svoje polje. Ali dok su ljudi spavali, došao je neprijatelj i posejao kukolj među pšenicu i otišao. A kada je nikao usev i zametnuo se rod, pojavio se tada kukolj. Tada su mu došle sluge domaćina i rekle mu: gospodararu, nisi li ti posejao dobro seme na svoje polje, odakle tamo kukolj? A on im reče: to je učinio neprijatelj. A sluge su mu rekle: hoćeš li da idemo i počupamo ga? A

on im reče: Ne, da ne bi čupajući kukolj, počupali istovremeno i pšenicu.”

Pšenica i kukolj, koji su od prvog doba do sada rasli jedno uz drugo, su požnjeveni. Ono što je Nikeja postavila da bude ostvareno, konačno se ostvarilo. Sa svom snagom organizacije, lažna crkva se okreće od svakog postojanja istine, i jača sebe političkom moći i državnom potporom, i ide ka tome da zauvek istrebi istinske vernike. Ali baš kada se spremi da ostvari svoj kukavički poduhvat, pšenica je sakupljena u žitnicu. Pšenica i kukolj više neće rasti jedno pored drugog. Kukolj više neće primati Božiji blagoslov radi pšeničnog prisustva, jer će pšenica otići, a gnev Božiji će biti izliven u šestom pečatu koji će se završiti krajnjim uništenjem grešnika.

Dakle, pre nekoliko trenutaka sam rekao da lažna loza dolazi do punog sazrevanja u ovom dobu. Njen plod će se razviti i sazreti. To je tačno. Ova zlom-oduhovljena crkva, puna grešnosti, biće otkrivena kao gorušičino zrno, koje je izraslo u drvo gde su se ugnezdile ptice iz vazduha. Njena glava će biti antihrist, tajna grešnosti. Sve ovo je istina. I ako je ovo istina, onda takođe mora biti istina da će i Crkva Nevesta sazreti, i njeno sazrevanje će biti identično sa njenim Gospodom posredstvom Reči, a njena Glava, Koja će doći k njoj je tajna Božanstva, što je zaista Hrist. I pošto lažna crkva koja je sa svom prepredenošću i đavolskom silom načinjena od političke moći, fizičke moći i demona tame, dolazi protiv istinite loze, istinita loza sa puninom Duha i Reči će činiti ista moćna dela koje je i Isus činio. I dok se ona približava njenom Kruničnom kamenu, postajući kao On kroz Reč, Isus će doći da bi nevesta i Ženik mogli postati ujedinjeni zauvek.

Već se vidljive manifestacije onoga što sam vam rekao vide oko nas. Ekumenski pokret kukolja je činjenica. Ali takođe je činjenica da prorok za zadnje doba mora doneti poruku od Boga, koja će prethoditi drugom dolasku Gospodnjem, jer njegovom porukom će srca dece biti okrenuta nazad očevima Pentakosta, i obnavljanjem Reči doći će i obnavljane sile.

Kako su presudna ova vremena u kojima mi živimo. Kako pažljivi mi moramo biti da bismo ostali istiniti s Njegovom Reči, i da joj ne oduzmemo niti dodajemo, jer onaj koji govori tamo gde Bog ne govori čini Njega lažovom. Ono što izričito imam u umu je ovo: u vremenu gladi za Bogom, koja je bila nastala u Filadelfijskom Dobu, donela je

vapaj za Duhom Božijim. A kada je na vapaj Bog odgovorio poslavši manifestaciju u jezicima, tumačenju i proroštvu, grupa je trenutno, i najsuprotnije Reči, izdala doktrinu da su jezici dokaz krštenja u Svetom Duhu. Jezici su daleko od dokaza. Oni su bili manifestacija, ali ne dokaz. Lažnost doktrine ne može biti viđena samo nedostatkom Biblijskog teksta da to potvrdi, već oni koji su potpisali tu doktrinu odmah su se organizovali na bazi te doktrine, dokazujući da oni nisu bili u istini kao što su im ljudi verovali. Zaista, to je izgledalo dobro. To je izgledalo kao povratak Pentakosta. Ali ipak, to je dokazalo da nije bilo tako. To nije moglo biti, radi toga što su se organizovali. To je smrt, a ne život. To je izgledalo toliko blisko pravoj stvari da su mnogi bili prevareni. Dakle, ako to nije bilo original, onda šta je to bilo? To je ljuska, pleva. U zelenoj, meko obloženoj formi to je izgledalo kao da je prava stvar. Ali ako neko ode u polje i pogleda kako ona tačno izgleda, a ona izgleda baš kao pšenica, ali ipak još uvek je samo ljuska, (jer seme pšenice još nije bilo oformljeno) tako da je to bio samo meki omotač koji je izgledao kao originalno zrno pšenice, koja tek treba da dođe. Originalno seme Pentakosta trebalo je da se vrati u posljednjem dobu. Ono je bilo sahranjeno u Nikeji. A onda je izraslo u Sardu. Naraslo je u kićanku u Filadelfiji, a treba da sazri u Laodikeji. Ali ono nije moglo biti vraćeno nazad k originalu, dok Reč nije bila obnovljena. Prorok nije došao još na scenu. Ali sada, prema vremenu u kojem mi stojimo u Laodikejskom Dobu, prorok, glasnik iz Otkrivenja 10:7, mora već biti na zemlji. Još jednom “Tako kaže Gospod” mora biti ovde, i sve spremno da bude objavljeno sa nepogrešivom potvrdom. Tako, Istinito Seme već sazreva, a ZATIM JE ŽETVA.

Vreme je žetvi. Da, vreme je žetvi. Dve loze koje su rasle zajedno i ispreplićući svoje grane sada trebaju biti razdvojene. Plodovi tih loza koji su bili u takvoj neslozi biće skupljeni u odvojenim ambarima. Dva duha će otići na njihova odvojena određena mesta. Dakle, vreme je da se pazi na konačan poziv koji dolazi samo Pšeničnoj Nevesti, ‘Izađite iz nje narode Moj da ne budete učesnici u njenim gresima, i da vi (pšenica) ne biste primili njene (kukoljeve) patnje; (te velike patnje iz šestog pečata i Mat. 24.).

POSLEDNJE UPOZORENJE DUHA

Otkrivenje 3:22, “*Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama.*”

Ovo je POSLEDNJE upozorenje. Neće biti drugoga. Presto je napušten. Dvanaest temelja je postavljeno. Zlatne ulice su popločane. Vrata od ogromnih bisera su podignuta i na njima su razne boje. Kao piramida ona stoji tako lepo i veličanstveno. Nebeska bića, koja su je pripremila gledaju je bez daha, jer ona blista i sija sa sjajem koji je vanzemaljski. Svaka površina njene lepote govori priču o zadivljujućoj milosti i Isusovoj ljubavi. Ona je grad pripremljen za pripremljene ljude. Ona čeka samo za svoje stanovnike, i uskoro će oni ispuniti njene ulice sa radošću. Da, to je zadnji poziv. *Duh neće govoriti u drugom dobu. Doba su završena.*

Ali hvala Bogu, u ovom trenutku, ovo doba nije završeno. On još poziva. I njegov povik nije samo u Duhovnim ušima ljudi kroz Njegovog Duha, već još jednom prorok u zemlji. Još jednom Bog će otkriti istinu kao što je On to učinio Pavlu. U danima sedmog glasnika, u danima Laodikejskog doba, prorok tog doba će otkriti tajne Božije onako kao što je to bilo otkriveno Pavlu. On će govoriti otvoreno, i oni koji prime tog proroka u njegovo vlastito ime, će primiti koristan efekat službe tog proroka. I oni koji ga čuju biće blagoslovljeni i postaće deo te Neveste poslednjeg dana koja je spomenuta u Otkrivenju 22:17, "Duh i Nevesta govore dođi." Pšenično zрно (Pšenična Nevesta), koje je palo na tlo u Nikeji ponovo se vratilo originalnom Semenu Reči. Slava Bogu zauvek. Da, slušajte autentičnog proroka Božijeg, koji se pojavljuje u poslednjem dobu. Ono što on od Boga kaže, nevesta će reći. Duh i prorok i Nevesta će govoriti istu stvar. I Ono što će oni reći već je bilo rečeno u Reči. Oni to govore upravo sada, "Izađite iz nje sada i odvojte se." Glasni poziv je izašao. Poziv se čuje. Koliko dugo će glas vikati? Mi ne znamo, ali jednu stvar mi zaista znamo, to neće trajati dugo, jer je ovo poslednje doba.

Onaj ko ima uho, neka čuje šta Duh poručuje crkvama. Duh je izgovorio. Zalazak Sunca se sprema da iščezne i ode u večnost od crkvenih doba. Tada će sve biti završeno. A onda će biti i suviše kasno da se dođe. Ali ako je negde u ovim redovima Bog svojim Duhom delovao na vas, možete li se čak i sada okrenuti k Njemu u pokajanju i predati Mu svoj život da bi On vama Svojim Duhom dao večni život.

GLAVA DESETA

KRATAK PREGLED DOBA

Činjenica je da je naše proučavanje bilo stih po stih iznoseći one Biblijske tekstove koji su vezani za sedam doba, ali mi nismo izložili kontinuirani istorijski uzor crkve onako kako bismo to trebali učiniti. Radi toga, naša je svrha da uzmemo ovo poglavlje, počinjući sa Efeškim Dobom, te da trasiramo crkvu kroz sva doba i crkvenu istoriju kao što je dano Jovanu Duhom Božijim. Mi nećemo dodavati novi materijal, jedino toliko koliko je u skladu i vezi s onim koji već imamo.

Iz našeg proučavanja mi smo već shvatili da je mnogo stvari iz Otkrivenja potpuno pogrešno shvaćeno, zato što ranije nismo znali da 'crkva' o kojoj je govoreno i kojoj je govoreno u ovoj knjizi, se ne odnosi na čistu 'duhovnu' tu 'izabranu', 'telo Hristovo', 'nevestu', već se govori o celom telu ljudi koji su nazvani Hrišćani, bilo da su oni istinski ili samo nominalni. Kao što sav Izrael NIJE Izrael, tako ni svi Hrišćani NISU Hrišćani. Tako smo mi naučili da je crkva načinjena od dve loze, istinite i lažne. Dve loze su motivisane od dve vrste duhova; jedna loza ima Svetoga Duha, dok je druga obdarena duhom antihrista. Obe tvrde da poznaju i da su poznate od Boga. Obe tvrde da govore za Boga. Obe veruju neke jako temeljne istine, a razlikuju se u ostalima. Ali pošto obe nose ime Gospodnje, budući nazvani *Hrišćani*, i noseći takvo ime očigledno zahtevaju zajedništvo sa Njim (Bog to naziva bračnom vezom), zato ih Bog sada drži obe odgovornom pred Sobom, i zato im obema govori.

Mi smo dalje naučili, da će ove dve loze rasti jedna pored druge i to će tako biti sve do kraja doba kada će obe sazreti i biti poźnjevene. Lažna loza neće nadvladati, a niti uništiti istinitu, ali ni istinita loza neće imati moć da dovede lažnu lozu u spasonosno zajedništvo sa Isusom Hristom.

Saznali smo najčudniju istinu, da je Sveti Duh mogao i hteo sići na nepreporođene Hrišćane lažne loze, i moćno se manifestovao u sili, raznim znacima i čudesima, isto kao što je Juda imao zasigurno službu u Svetom Duhu, iako je on, sam, bio nazvan đavolom.

Sa ovim principima u umu, mi počinjemo trasirati crkvu kroz sedam različitih doba.

Rođenje crkve je bilo na Pentakostu. Kao što je prvom Adamu bila data nevesta, sveža iz ruke Božije i bila je neokaljana za kratak vremenski period, tako je Hristu, zadnjem Adamu, bila data nevesta čista i sveža na Pentakostu; i ona je ostala odvojena i neokaljana jedno vreme. “Od ostalih niko se nije usuđivao doći k njima blizu” (Dela 5:13) a “Gospod je svaki dan pripajao crkvi one koji se spasavahu.” Dela 2:47. Koliko je ovo dugo trajalo mi ne znamo, ali jednoga dana isto kao što je Eva bila kušana i zavedena od Sotone, tako je i crkva bila zagađena ulaskom antihristovog duha. “A to je taj duh antihrista o kome ste čuli da treba doći i već sada je u svetu” I. Jovanova 4:3. A Isus je rekao što se tiče Njegove neveste u tom prvom dobu, “Ali imam nešto protiv tebe, jer si svoju prvu ljubav ostavio. Prema tome, seti se odakle si pao, pokaj se i opet počni činiti prva dela.” Otk. 2:4-5. Crkva je u prvom dobu već bila ‘pala žena.’ Kao što je Sotona došao do Eve pre Adama, isto tako Sotona je sada prevario crkvu, nevestu Hristovu, pre ‘Jagnjetove svadbene večere’. A šta je to posebno bilo u njenoj sredini, što je prouzrokovalo njen pad? Šta sem Otk. 2:6, “DELA NIKOLAITA.” Već to prvo doba se okrenulo od sleđenja čiste Reči Božije. Oni su se okrenuli od Božijeg zahteva, koji traži da crkva apsolutno zavisi o Njemu (zaviseći potpuno o Bogu da ispuni Njegovu Reč od početka do kraja odvojeno od ljudske vlasti), ka Nikolaitizmu, koji organizuje ljudsku upravu u crkvi, i ta vlast kao i svaka druga ljudska vlast donosi zakone ljudima. Oni su učinili tačno ono što je učinio Izrael. Oni su uzeli hijerarhiju ljudske vlasti umesto Reči i Duha.

A onda, nastupila je smrt. Kako mi to znamo? Ne čujemo li glas Duha upućen svima onima koji će čuti, kako poziva “*Pobedniku ću dati da jede sa Drveta Života koje se nalazi u Božijem raj.*” Crkva je već suviše duboko upila od drveta smrti (denominacijske lažne loze), čiji je kraj vatreno jezero. Ali sada nema heruvima da sa plamenim mačem stražari kod Drveta Života. Međutim Bog sada ne odlazi iz crkvene sredine, kao što je otišao iz Edena. O, ne, On će zauvek biti usred Svoje crkve do konačnog doba. I do tog vremena On poziva sve da dođu.

A sad, molim da budemo ovde pažljivi. Ova poruka anđelu crkve koja je u Efezu nije poruka samo toj lokalnoj Efeškoj crkvi. To je poruka tom DOBU. I to doba je imalo u sebi seme istine i seme laži,

tačno onako kao što je izloženo u priči o pšenici i kukolju. Crkvena doba su polje, a u njemu su pšenica i kukolj. Lažna crkva se organizovala, na ljudski način stvorila upravu i sebi potčinila Reč, boreći se protiv istinitih Hrišćana.

Kukolj uvek izraženije cveta od pšenice, ili ma koje posejane sadnice. Crkva kukolja je brzo rasla u prvom dobu. Ali i crkva pšenice je takođe cvetala. Na kraju prvog doba, dela Nikolaita su cvetala u lokalnim crkvama lažne loze, pokušavajući da prošire svoj uticaj i izvan svog vlastitog dometa. Njihov uticaj se osetio na istinitoj crkvi, jer ljudi dostojni poštovanja, kao što je bio Polikarp su sebe nazivali biskupima sa usmerenjem na tu titulu, koja nije bila sama po sebi nasledna prema Reči. Takođe u tom dobu, istinita crkva je izgubila svoju prvu ljubav. Ta ljubav je bila tipizirana kao ljubav neveste i mladoženje na njihovom venčanju i prvim godinama bračnog života. Tu je nastalo hlađenje od te potpune ljubavi i odanosti Bogu.

Ali primetite. Otk. 2:1 opisuje Gospoda Isusa u sred Njegove crkve kako drži glasnike u Svojoj desnoj ruci. Radi toga što je ova Nevesta pala, i radi toga što je crkveno udruženje postalo kombinacija lažne i istinite loze, On je nije napustio. Ona je Njegova. I prema Rimljanima 14:7-9 to je potpuno tačno. “Jer niko od nas ne živi sebi, i niti ni jedan od nas ne umire sebi: ali što živimo, Gospodu živimo, bilo da umiremo, umiremo Gospodu. Bilo da živimo, ili umiremo, Gospodnji smo. *Jer zato je Hrist umro i oživeo da vlada nad mrtvima i nad živima.*” Na krstu On je kupio CEO ljudski rod. Oni su Njegovi. On je Gospodar života i smrti. (To se odnosi na vlasništvo, a NE na zajedništvo). I On je usred tog tela koje sadrži i žive i mrtve.

Ono što je zasađeno u prvom dobu će se razviti u drugom dobu, i u svim sledećim dobima dok ne sazri za žetvu. Tako mi u Smirna Dobu očekujemo povećanje i rasvetljenje istorije crkvenog udruženja kroz otkrivenje Duhom.

U ovom dobu mržnja lažne loze raste. Vidite, oni su se u (stih 9) odvojili iz zajednice istinitih. Oni su izašli iz njih. Oni su bili lažovi. Nazivali su sebe onim što nisu. Ali, da li ih je Bog uništio? Ne. “Pustite ih samo i obe loze će ići do žetve.”

“Ali Gospode oni trebaju biti uništeni zato što uništavaju Tvoje ljude. Oni ih ubijaju.”

“Ne, pustite ih na miru. Ali Mojoj Nevesti Ja kažem, ‘Budi verna do smrti. Ljubite Me još i više.’”

Mi saznajemo iz pouzdanih izvora da je ova lažna loza, Sotonina loza. Njihovo okupljanje je od njega (Sotone). Oni se skupljaju u Ime Božije i lažu da su Hristovi. Oni propovedaju, oni uče, oni krštavaju, oni slave, oni učestvuju u raznim obredima upućenim od Hrista i predaju ih crkvi, a ipak oni nisu od Boga. Ali pošto oni kažu da jesu, Bog će ih držati odgovornim, i u svakom dobu On govori o njima i njima. Oni nas tačno podsećaju na Valama. On je imao proročku službu. On je znao ispravno pristupiti Bogu, kao što je prikazano u žrtvi čistih životinja. A ipak On nije bio PROROK ISTINITE REČI, jer kad mu je Bog rekao da ne ide davati čast Valaku svojom prisutnošću, on je tražio da ide svakako jer je bio motivisan svojom pohlepom za zlatom i ugledom. Tako, Bog ga je pustio da ide. Savršena volja Božija je dozvolila popustljivoj volji Božijoj zbog Valamove “želje srca.” Bog je ustvari rekao, “Samo idi.” Da li je Bog promenio Svoju odluku? Ne, gospodo. Bog je imao Svoj put bez obzira što je Valam otišao. Valam nije poništio volju Božiju. Bog je imao bez obzira na to, Svoj put. Valam je bio taj koji je izgubio, jer je obišao Reč. A danas, mi imamo istu tu stvar. Žene propovednici, organizacije, lažne doktrine, itd., ljudi slave Boga, manifestujući u Duhu, a nastavljaju dalje kao Valam, tvrdeći da im je Bog govorio čak i kada je naredba koju su primili bila suprotna otkrivenoj Reči. A ja neću poreći da im je Bog govorio. Ali to je upravo bilo onako kao kada je Bog govorio Valamu, po drugi put. Pošto je On znao da je Valam želeo želju svog sopstvenog srca više nego Reč, On mu je to dao, a ipak celo vreme do kraja držeći SVOJ VLASTITI put; isto tako Bog danas govori ljudima da idu napred sa željom svoga srca jer su oni i onako već odbacili Reč. ALI VOLJA BOŽIJA ĆE BITI ISPUNJENA BEZ OBZIRA. Amen. Nadam se da ovo vidite. To neće samo razbistriti mnogo od onoga što je viđeno u svim dobima već će to posebno pomoći u ovom poslednjem dobu koje ima toliko mnogo manifestacija i izraženih blagoslova i ako je celo doba toliko protiv Božije Volje, koja je Otkrivena kroz Reč.

Ako je ikada neko doba primilo poruku glasno i jasno, onda je to ovo doba. Ono je primilo, i prima, tu Starozavetnu istinu, “Sin ropkinje će iznuravati sina slobodne žene, sve dok sin ropkinje ne bude izbačen napolje.” To nam omogućava da znamo da će mržnja i Bogohuljenje Sotone protiv istinitog Hrišćanina, ići kroz grupu nominalnih, lažnih

Hrišćana, i to će tako rasti dok Bog ne iščupa tu lažnu lozu na kraju Laodikejskog Doba.

Treće doba je otkrilo proročkim Duhom, da će svetska crkva prihvatiti doktrinu Nikolaitizma. Odvajanje sveštenstva od laika izraslo je iz Biblijske istine o starešinama (pastira lokalnih crkava), koji su vladali narodom pomoću Reči, u 'dela Nikolaita' gde je sveštenstvo sebe postavilo rangirajući jednog iznad drugog, a to je ne biblijska formula jer iz toga se razvilo sveštenstvo, koje se postavilo između ljudi i Boga; a na taj način sveštenstvo je dobilo izvesna prava, oduzimajući laicima (obični vernici), njihova Bogom dana prava. Ovo je bila uzurpacija. U ovom dobu to je postala doktrina. Ona je bila uspostavljena u crkvi kao sigurna Reč Božija, što ustvari nije bila. Ali sveštenstvo je to nazvalo Reč Božija i zato je ta doktrina bila antihristova.

Zbog toga što je ljudska vlada čista jednostavna politika, crkva je postala uvučena u politiku. Ovo uključ enje je sa dobrodošlicom dočekao diktator-imperator, koji je udružio crkvenu politiku sa državom, i silom uspostavio lažnu crkvu, (Sotonsku lažnu religiju), kao istinitu religiju. I kroz razne proglase i naređenja mnogih imperatora mi nalazimo lažnu crkvu sa državnom silom kako uništava pravu lozu čak i još žešće.

Tužno je reći da ni istinita loza nije čak bila imuna na ovu doktrinu. Time ne mislim reći da je istinita loza ikada ustanovila Nikolaitiske ideje kao doktrinu. Daleko od toga. Ali taj mali smrtni crvić je nastavio da siše istinitu lozu nadajući se da će je srušiti. Čak unutar istinite crkve, ljudi koje je Bog pozvao za nadglednike, držali su da ta titula znači malo više nego što je samo lokalna odgovornost. To nije bilo jasno razumevanje Pavla, koje je postojalo u crkvi tog vremena. Jer Pavle je rekao, "I oni su proslavljali Boga u meni." Nije važno koliki autoritet je Pavle imao, on je usmeravao ljude da gledaju u Boga od Koga dolazi sav autoritet. Ali sveštenstvo je uvek gledalo na Božije vodstvo PLUS LJUDSKO, i to je davanje časti tamo gde čast ne pripada, i mi vidimo da je istinita crkva bila uflekana humanizmom. Sa Nikolaitizmom je uspostavljeno – apostolsko nasleđe – postavljanje sveštenika – izglasavanje pastira, itd., i to je bio samo jedan korak za lažnu crkvu da produži u Valamizam. Sledeći korak u 'Sotonske dubine' je bio u punom napretku.

Ovaj drugi korak je bio Valamova doktrina, (opisana u Otk. 2:14), gde je Valam učio Valaka da spotakne decu Izraelovu kroz 'zajednički skup'. A tako bi došljaci uradili još dve stvari suprotne Reči Božijoj. Vi ćete se setiti da je Valaku trebala pomoć da održi svoje kraljevstvo. On je pozvao najuticajnijiu duhovnu figuru svoga doba, Valama. Valam je dao savet, koji je Izrael stavio u zamku i uništio. To je bilo pre svega, savet da se svi skupe zajedno i rasprave o zbivanjima, te da zajedno jedu i da srede stvari. Posle svega, međusobno razumevanje ide drugim putem. Jednom kada se ta stvar sredi to je polazno mesto za dalje. Sledeći korak bi bio, zajedničko slavljenje, i naravno, mali pritisak domaćina obično čini da gosti odu mnogo dalje nego što nameravaju. Vidite, to se nije dogodilo samo tamo nazad u crkvi Božijoj Starog Zaveta, već se to dogodilo i u crkvi Novoga Zaveta, jer tu je bio car, kome je kao Valaku trebala pomoć da osigura svoje kraljevstvo. Zato je Konstantin sazvao nominalne Hrišćane, Prvu Rimsku Hrišćansku Crkvu, da mu pomognu da pridobije Hrišćane, jer su oni bili veoma veliko telo. Iz toga je proizašao Nikejski Sabor 325. godine. Tamo su se Hrišćani i istiniti i nominalni, skupili na Konstantinov poziv. Istiniti Hrišćani nisu imali šta da traže na skupu. I pored svega Konstantin je zaista mogao sve njih ujediniti, ali pravi vernici su znali da su izvan onoga gde trebaju biti i otišli su. Ali onima koji su ostali, Konstantin je dao iz državne riznice još i političku i materijalnu moć. Ljudi su bili uvedeni u idolsko slavljenje i spiritizam, jer su kipovi sa imenima svetaca bili postavljeni u crkvenim zgradama, a ljudi su učeni da komuniciraju sa mrtvima, to jest da se mole svecima, što nije ni manje ni više do spiritualizam. Jer umesto hrane koju čovek zaista treba, što je Božija Reč, njima su date veroispovesti, dogme i obredi koji su takođe bili pod pritiskom državne sile; i povrh svega, dano im je tri boga sa trostrukim složenim imenom Jednog Istinskog Boga, a vodeno krštenje u Ime Gospoda Isusa Hrista je bilo zamenjeno sa Paganskim krštenjem u tri titule.

Pravi vernici nisu trebali da idu tamo. Oni su već izgubili mnogo od istine, a sada oni će, takođe, da izgube i razumevanje Božanstva i zameniti ime sa titulama u vodenom krštenju.

Dakle, razmotrite veoma pažljivo ovu Valamovu doktrinu. Pre svega primetite, da je to namerni manevar korumpiranog sveštenstva, da bi ljude vezali za sebe, namerno vodeći ljude u greh nevere. Nikolaitaska doktrina je bila korupcija sveštenstva, koje je tražilo

političku silu za sebe; a dok Valamizam je potčinjavanje ljudi njihovom sistemu veroispovesti i slavljenja s ciljem da ih kontrolišu. A sada pažljivo razmotrite. Šta je bilo to što je vezalo ljude za nominalnu crkvu i time ih uništilo? To su bile veroispovesti i dogme formirane crkvenim principom. To je bila doktrina Rimokatoličke crkve. Njima nije bila data istinita hrana, Reč. Njima je data hrana koja je potekla iz idolopoklonstva, Vavilonskog paganizma, umotanog u Hrišćansku terminologiju. I sam taj duh i doktrina su upravo među svim protestantima, i to je nazvano DENOMINACIJA. Nikolaitizam je organizacija ističući ljudsko vodstvo u crkvi, i time uklanjaju Duh. Valamizam je denominacionizam, koji uzima crkveni priručnik umesto Biblije. I upravo u ovom času, mnogi od Božijih ljudi su uhvaćeni u zamku denominacionalizma, a Bog im dovikuje, “Izadite iz nje narode moj, da ne budete učesnici njenih greha, i da ne primite od njenih zala.” Vidite, oni su u neznanju. Ali ako bi se uznesenje dogodilo u ovom momentu, neznanje ne bi bilo poziv Božijeg suđenja i pored pogrešnog ranga.

Jer sveštenstvo je organizovalo sebe u redove jedan iznad drugog, dok konačno nisu dobili predsednika za glavu što je manifestacija antihristovog duha, bez obzira koliko divno i neophodno to može izgledati. To nije ništa drugo nego ljudsko rasuđivanje, koje oduzima mesto Reči. I bilo koja osoba koja je u organizovanim denominacijama je tačno u sred antihristovog sistema. Dakle, dopustite mi da kažem ovo i da to načinim zaista jasnim. **JA NISAM PROTIV LJUDI. JA SAM PROTIV SISTEMA.**

Ujedinjenjem države i crkve, postavila se pozornica za Mračno Doba. I zaista, oko 1000 godina crkva je otišla u dubinu tame, upoznavši Sotonine dubine. Kada je ma koja religiozna grupa zagrlila Nikolaitizam, i Valamizam, i imala političku, finansijsku i fizičku silu da je podrži, onda postoji samo jedan pravac u koji oni mogu ići. Taj pravac je pravo u Jezaveljinu doktrinu. Dakle, zašto mi ovo govorimo? Zbog toga što smo istakli u proučavanju četvrtog doba da je Jezavelja bila Sidonkinja, kći Itabalova, koji je bio glavni sveštenik Aštarte. On je bio ubica. Ova žena se udala za Ahava (Izraelskog Kralja), zbog političke svrhe. Ona je zatim preuzela religiju naroda i pobila Levite, podigla hramove u koje je navela ljude da slave Aštartu (Veneru), i Bala (bog Sunca). Ona je formulisala učenje i navela svoje sveštenike da to uče, a sveštenici su pridobili narod da to prihvati. Ovde vi možete

tačno uočiti šta je nominalna crkva bila u Mračnim Dobima. Ona je potpuno napustila Reč Božiju, i zamenila ime za titule Božanstva, i dosta Biblijskih principa. Oni su izokrenuli ono što su izvukli iz Biblije menjajući značenje toga. Njihove škole za biskupe, itd., su ispisale široke rasprave, njihove pape su sebe predstavile kao nepogrešive, govoreći da su primili otkrivenje od Boga i govorili su ljudima kao Bog. Sve ovo je učenjem preneto na sveštenike, koji su pomoću straha navodili narod da to veruje. Ne slagati se, značilo bi smrt ili isključenje koje bi moglo biti još gore od smrti. To je sada bila crkva sa sigurnim glasom koja je zavladovala, i divlja od sile pila je krv mučenicima dok istinite Hrišćane nije iskorenila i skoro da je jedva nešto ostalo od Reči, i malo manifestacije Duha Svetoga. Ali istinita loza se borila i pobeđila. Bog je bio veran malom stadu, i pored svega toga što je Rim mogao učiniti njihovim telima, ipak Rim nije mogao ubiti Duh koji je bio u njima, i svetlo istine je nastavilo da svetli, podupreto od Svetog Duha i sile.

Ovo je dobro mesto da se načini jedno prosvetujuće osmatranje. Pogledajte. Dela i doktrina Nikolaita, doktrina Valama, i učenje lažne prorokice i Jezavelje, nije oformilo tri duha, niti tri duhovna principa. Ova tri principa nisu ništa drugo nego razne manifestacije istoga duha, koji ide iz jedne dubine u drugu udubinu. Šta je to sve, nego antihristov duh organizacije u njegove tri različite etape. Jednom kada se sveštenstvo odvojilo i organizovalo ono je tlačilo ljude vodeći ih unutra, i vezivalo ih za organizaciju. Ova organizacija je bila bazirana na veroispovestima i dogmama kojima su oni naučavali ljude, umesto čiste Reči Božije. Obredima i ceremonijama je dat naglašen deo u slavljenju, a uskoro ceo sistem je bio militantna i đavolska sila, koja je dala sve od sebe da bi kontrolisala sve kroz ubeđivanje govorom ili bukvalno silom. Ona je primala svoju snagu iz svojih vlastitih lažnih proroka, a ne iz Reči Božije. Ona je sada bila apsolutno antihristova iako je došla u Hristovo Ime.

A posle onoga što je izgledalo kao beskrajno dugo vreme, u kojem je istina zasigurno morala umreti, ljudi su počeli protestovati protiv grešnosti Rimokatoličke crkve, zato što ni u jednom deliću mašte, Bog nije mogao biti u takvom učenju i takvom vodstvu. Na ove proteste se ili nije obraćala pažnja ili su bili ugušeni od Rima. A onda, Bog u Svojoj suverenoj milosti poslao je glasnika po imenu Martin Luter, da započne reformaciju. On je radio u uslovima gde je Rimokatoličkoj

crkvi dato toliko mnogo užadi da je ona bila spremna da se obesí. I tako, kada je Luter propovedao opravdanje verom, istinita loza je po prvi put nakon mnogo vekova počela obilno rasti. Pošto je nominalna crkva upotrebila državnu silu da je podrži, sada je državna sila počela nadirati protiv toga. I ovde je mesto gde je Luter napravio grešku, i gde su istiniti vernici napravili svoju grešku. Oni su dopustili državi da ih ona stabilizuje. Zato se ovo doba nije daleko otisnulo u Reči. Hvala Bogu što je ono otišlo i tako daleko kao što je otišlo, ali pošto se ono oslanjalo na političku silu u velikoj meri, ovo doba je završilo u organizaciji, a sama grupa koja se u Luterovoj generaciji odcepila od lažne loze, sada se vratila nazad da postane ćerka bludnice, zato što se vratila ponovo u Nikolaitizam i Valamizam. Ova era je imala mnogo sekta u sebi, a dokazati koliko su bili udaljeni od istinitog semena, potrebno je samo pročitati istoriju i videti kako su proganjali jedni druge, čak do smrti u nekim slučajevima. Ali bilo je *nekoliko imena* među njima, isto kao što ih ima u svakom dobu.

Mi se radujemo u ovom dobu zbog ove jedne stvari. Reformacija je otpočela. To nije bilo oživljavanje već reformacija. A niti je to bila restauracija (obnova). Ali zrno pšenice koje je umrlo u Nikeji i istrunulo u Mračnim Dobima, sada je izniklo sa istinom, označavajući da u nekom budućem vremenu, na kraju Laodikejskog doba, upravo pre nego što Isus dođe, da će se crkva vratiti nazad u stanje Pšeničnog Semena neveste, dok će kukolj biti požnjeven i spaljen u ognjenom jezeru.

Pošto je peto doba omogućilo veliko širenje Reči kroz štampanje, šesto doba je bilo spremno još više u tome. Ovo doba je bilo druga etapa pred restauraciju, i kao što smo ranije rekli ono je bilo doba kićanke. Obrazovanje je obilovalo. Ovo je bilo doba intelektualnih ljudi, koji su voleli Boga i služili Mu. Bilo je mnogo misionara a Reč se širila svetom. To je bilo doba bratske ljubavi. To je bilo doba otvorenih vrata. To je bilo poslednje doba koje je dugo trajalo, a posle njega nastupa Laodikejsko doba koje je kratko.

Istinita loza je cvetala u ovom dobu kao nikada ranije kada uzmemo u obzir nas i inostranstvo. Ovo doba je donelo svete ljude na frontu. Istinita loza se širila a lažna loza se gubila. Gde god je istinita loza stigla Bog je tu dao svetlo, i život i sreću. Lažnoj lozi je bilo pokazano šta je ona bila: tama, beda, siromaštvo, nepismenost i smrt. I kao što lažna loza nije mogla u svom dobu sile uništiti pravu lozu, ni

istinita loza nije mogla sada dovesti lažnu lozu ka Isusu Hristu. Ali lažna loza je utvrdila sebe, čekajući kraj poslednjeg doba, kada će pridobiti za sebe sve osim malog stada, a to su izabrani, istinita Božija loza.

Ali kako nas ovo doba rastuži kada uvidimo da svaki veliki Božiji pokret (a bilo ih je puno), je zanemario odbacivanje doktrine Nikolaita s kojom su se svi oni organizovali i umrli. Zatim su se oni upustili u denominacije držeći se duhovne smrti na pašnjacima bez hrane. Teško da su oni to znali, ali svaka grupa je sebe obeležila istom greškom, i kada se vatra probuđenja utišala, organizacija je ovladala, i narod je postao denominacija. Oni su bili samo nominalni Hrišćani iako je svaka grupa tvrdila sa istom sigurnošću kao i Rimokatolička Crkva da su oni u pravu, a svi ostali na krivom putu. Pozornica je zaista bila postavljena za kćeri da se vrate u kuću u zadnjem dobu, nazad u Rim, pod majku kvočku.

I tako mi dolazimo do poslednjeg doba, Laodikejskog Doba. To je naše doba. Mi znamo da je to poslednje doba, jer su se Jevreji vratili nazad u Palestinu. Nije važno kako su oni tamo stigli; oni su tamo. I ovo je vreme žetve. Ali pre nego što može biti žetve, obe loze moraju sazreti po svojoj vrsti. Luterovo doba je bilo vreme proleća. Veslijevo Doba je bilo doba letnjeg rasta. A Laodikejsko doba je vreme žetve u kome se skuplja kukolj za svezivanje i spaljivanje; i sakuplja se pšenica Gospodu.

Vreme je žetvi. Da li ste primetili da u vreme žetve, i ako je tada ubrzano sazrevanje, ipak se postepeno usporava rast dok pred žetvu rast potpuno nestane? Nije li to tačno ono što mi sada vidimo? Vidite, lažna loza gubi svoje mnoštvo u Komunizmu i raznim drugim tipovima verovanja. Njen broj ne raste kao što bi ona želela da mi mislimo. Njena kontrola ljudi nije onakva kao što su imali običaj, i najčešće odlazak u crkvu je samo šou. A istinita loza? Šta je sa njom? Da li ona raste? Gde su ti mnogobrojni koji dođu na probuđenje i odazovu se oltarskim pozivima? Nije li većina od njih samo emotivno pristupila dok dolaze, i željna nečega materijalnog više nego nešto što je istinski Duhovno? Nije li ovo doba kao ono kada je Noa ušao u barku, a vrata su bila zatvorena, ali ipak Bog je oklevao da počne sa sudom sedam dana? Niko se nije okrenuo k Bogu u tim tihim danima.

A ipak to je vreme žetve. Na scenu moraju doći u ovom dobu oni koji donose pšenicu i kukolj u stanje zrelosti. Kukolj već sazreva veoma brzo pod korumpiranim učiteljima, koji okreću ljude od Reči. A i pšenica takođe mora sazreti. I njoj Bog šalje *Proroka-Glasnika* sa potvrđenom službom, da bi ga izabrani prihvatili. Oni će njega slušati kao što je prva crkva slušala Pavla, i oni će sazrevati u Reči dok ne postanu Nevesta Reči, a moćna dela će biti nađena u njima, koja su uvek prisutna nad čistom Reči i veri.

Grupa lažnih crkava će se udružiti u svetski savez crkava. Ovaj svetski savez crkava je LIK PODIGNUT ZVERI. Otk. 13:11-18, "Potom opazih drugu zver gde izlazi iz zemlje; imala je dva roga kao u jagnjeta, a govorila je kao zmaj. Svu vlast prve Zveri ona vrši u njenoj službi i čini da se zemlja i njeni stanovnici klanjaju prvoj zveri, kojoj bi izlečena smrtonosna rana. Ona čini velika čudesa, tako da i vatru s neba spušta na zemlju naočigled ljudi, i zavodi stanovnike zemlje čudesima koja su joj dana da ih čini u službi Zveri; savetujući stanovnike zemlje da naprave lik zveri, koja bi ranjena mačem, ali ostade na životu. Čak joj je bilo dopušteno da udahne život liku zveri, tako da lik Zveri i progovori, i prouzrokuje da se pobiju svi koji se ne htedoše pokloniti liku zveri. Ona čini da svi, mali i veliki, bogati i siromašni, slobodni i robovi, udare sebi žig na desnicu ili na čelo i da niko ne može ni kupiti ni prodati ako nema udaren žig, ili ime zveri ili broj njena imena. Ovde treba mudrost! Ko je razuman, neka odgoneta broj zveri. To je, uistinu, broj čoveka; a njegov je broj šesto šezdeset i šest." A sada setite se, to je bilo Rimsko Pagansko Carstvo, koje je palo od mača. Ali ono je bilo izlečeno od smrtnog udarca kada se pridružilo Rimskoj nominalnoj Hrišćanskoj crkvi, a time povezalo Paganizam i Hrišćanstvo, i tako postalo Sveto Rimsko Carstvo, koje je trebalo izdržati dok ne dođe Isus da ga uništi. Ali Rim nije sam. Njene kćeri su upravo sa njom, i ona će preuzeti apsolutni autoritet preko Saveza Crkava. Ovo može izgledati nekome, kao da sam otišao daleko, ali ustvari to je veoma jasno da bi svi videli jer upravo sada crkve imaju kontrolu nad politikom, a u podesno vreme će se otkriti tačno kolika je velika ta kontrola. Ovaj ekumenski pokret će se završiti sa Rimom na čelu iako ljudi to nisu tako predvideli. Ali ovo je tako zato što u Otkrivenju 13:3-6 se kaže da bludnica, Tajna Vavilona sedi na zveri. Ona ima kontrolu poslednje, ili četvrte imperije. Ova Rimaska Crkva to čini. Sa svetskim sistemom crkava pod sobom Rim će kontrolisati, a

ovaj lik (crkveni sistem), će joj biti poslušan zato što Rim ima kontrolu svetskog zlata. Zato će svi ljudi morati pripasti svetskom sistemu crkava, ili će biti predani na milost i nemilost, jer neće moći kupovati a ni prodavati bez znaka zveri na ruci ili čelu. Ovaj znak na čelu znači da će morati prihvatiti doktrinu svetskog sistema crkava što je trojstvo, itd., a znak na ruci znači da će činiti volju svetske crkve. Sa ovom velikom silom, crkveni sistemi će progoniti istinitu nevestu. Ovaj lik će pokušati sprečiti nevestu da propoveda i da uči, itd. Njenim propovednicima će biti zabranjeno da daju utehu i istinu ljudima kojima je ona potrebna. Ali pre nego što antihrist (u čoveku), zavlada kompletno ovim svetskim sistemom crkava, istinita crkva će biti odnesena iz ovog sveta da bude sa Gospodom. Bog će prihvatiti Svoju nevestu za veličanstvenu Jagnjetovu Svadbenu Večeru.

Pošto je ova zaključna glava bila data s ciljem da prikaže put dve crkve, i dva duha od Pentakosta do njenog završetka, mi ćemo uzeti ovo zadnje vreme pokazujući da je ovo u Laodikejskom dobu.

Ovo doba je započelo prelaskom u dvadeseti vek. Pošto to treba biti doba u kojem će se istinita crkva vratiti da postane nevesta kakva je bila na Pentakostu, mi znamo da tu neophodno mora biti i povratak onakve delujuće sile. Vernici su ovo osetili u svom duhu i počeli vikati k Bogu za novo izlivanje kakvo je bilo u prvom veku. Izgledalo je kao da je došao odgovor, jer su mnogi počeli govoriti u jezicima i manifestovati darove Duha. Onda se verovalo da je ovo zaista bila dugo čekana OBNOVA. Ali to nije bilo to, jer pozna kiša može doći samo nakon rane kiše, što je proletna ili kiša UČENJA. Pozna kiša, je kiša ŽETVE. Kako onda ovo može biti prava stvar jer kiša učenja nije bila došla. Prorok-Glasnik, koji je trebao biti poslat da UČI narod i da okrene srca dece nazad k očevima Pentakosta tada još nije došao. Tako, ono za šta se mislilo da je obnova i konačno oživljavanje za uznesenje tada još nije došlo. U tome je bila mešavina nepravednih, koji imaju učešće u duhovnim blagoslovima i manifestacijama Svetog Duha kao što smo vam ukazali na to. Tu je takođe bila đavolska sila pošto je narod bio i pod kontrolom đavola, a ipak izgledalo je da niko to ne shvata. I da bi dokazali da ovo nije bilo PRAVO, ovi ljudi (pre nego što je došla druga generacija), su se organizovali, i napisali svoje ne biblijske doktrine, gradeći vlastite ograde oko sebe kao što je to svaka grupa činila pre njih.

Dakle, setite se, dok je Isus bio na zemlji bio je i Juda. Obojica su potekli iz različitih duhova, a nakon smrti obojica su otišli na svoja mesta. Duh Hristov se kasnije vratio na istinitu crkvu, a Judin duh je došao na lažnu crkvu. To je upravo tamo u Otk. 6:1-8, “I video sam, belog konja; i onaj koji je sedeo na njemu imao je luk; i bila mu je data kruna: i on je izašao da kao pobednik pobeđuje. I kada je On otvorio drugi pečat, čuo sam drugo živo biće kako govori, dođi i vidi. I izašao je drugi konj koji je bio crven: i bila mu je data sila da uzme mir sa zemlje, i ubijati jedan drugoga: i dat mu je veliki mač. I kada je On otvorio treći pečat, čuo sam treće živo biće kako govori, dođi i vidi. I ja pogledah, i gle crni konj; i onaj koji je sedeo na njemu je imao vagu u svojoj ruci. I čuh glas iz središta četiri živa bića kako govore, mera pšenice za dinar, i tri mere ječma za dinar; a ulja i vina ne oštećuj. I kada je On otvorio četvrti pečat, čuo sam glas četvrtog živog bića kako govori, dođi i vidi. I ja pogledah, i gle bleđi konj: i ime koje je bilo napisano na njemu bilo je Smrt, a pakao ga je pratio. I beše mu dana sila nad četvrtinom zemlje, da ubija mačem, i glađu, i smrću, i sa zverima zemaljskim.” Vidite kako se taj Judin duh vratio nazad kao jahač na belom konju. On je bio beo. Toliko blizak istinskoj stvari, baš kao što je Juda bio blizak Isusu. Bila mu je data kruna (jahaču belog konja). Zašto? Taj duh je sada bio u vođi Nikolaitskog sistema, a to je papa sa trostrukom krunom koji je seo kao Bog u svom hramu, nazivajući sebe Hristovim namesnikom. Ako Hristov namesnik znači ‘umesto Hrista’ ili ‘namesto’ ili ‘u ime Boga’ onda papa sebe naziva Svetim Duhom, ili uklanja Svetog Duha, delujući umesto Njega. To je bio Judin duh u njemu koji je to činio. Vidite kako je on osvajao – idući napred kao pobednik da pobeđuje. Hrist nije tako činio. Oni koji su došli Hristu su bili predodređeni od Oca. Ali onaj duh je išao sve dalje i dalje, i jednoga dana on će postati zaista utelovljen u čoveku koji će biti na čelu Svetskog Crkvenog Saveza, baš onako kako smo govorili. I svojim zlatom (setite se Juda je držao kesu) on će kontrolisati ceo svet, i taj antihristov sistem će posedovati sve i pokušati da sve stavi pod svoju kontrolu. Ali Isus će se vratiti i uništiti ih sve sa svetlošću Svog dolaska. A njihov kraj će biti ognjeno jezero. Ali, šta će biti s istinitim semenom? Dogodiće se baš ono što smo i rekli. Ljudi Božiji postaju spremni kroz Reč Istine od glasnika ovoga doba. U njoj će biti punina Pentakosta, jer će Duh dovesti ljude na isto mesto gde su oni bili i na početku. To je “TAKO KAŽE GOSPOD.”

To je “Tako kaže Gospod” jer je to ono što je rečeno u Joilu 2:23-26, “Sinovi Sionski, radujte se u Gospodu veselite se, svome Bogu; jer vam daje kasnu kišu u pravoj meri, i izli na vas kišu poznu i ranu kao u prvom mesecu. Gumna će biti puna žita, kaca će se prelivati od vina i ulja. I Ja ću vam nadoknaditi godine koje izjedoše, skakavac, hrušt, crv i gusenica, silna vojska Moja što je poslao na vas. I ješćete u izobilju, dok se ne nasitite, i slavićete ime Gospoda, svoga Boga, koji je s vama čudesno postupao. Moj se narod neće postideti nikad više.” Dakle, tu se kaže da će Bog “obnoviti.” Luteransko Doba nije obnovilo crkvu; ono je započelo reformaciju. Ni Veslijevo Doba nije obnovilo. Pentakosno Doba nije obnovilo. *Ali Bog treba obnoviti, jer On ne može poreći Svoju Reč.* Ovo nije uskrsnuće crkve; ovo je “Obnova”. Bog će vratiti crkvu pravo nazad ka Pentakostu sa početka. Dakle, primetite u stihu 25 se kaže zašto je nama potrebna obnova. Skakavac, hrušt, crv i gusenica su pojeli sve osim korena i malog dela stabljike. Dakle, rečeno nam je da su svi ovi insekti jedan te isti, ali u različitim etapama razvoja. To je tačno. Oni su duh antihrista manifestovan u organizaciji, denominaciji i lažnoj doktrini kroz doba. A taj siromašni mali koren i stabljika će biti obnovljeni. Bog neće sejati novu crkvu, već će dovesti Svoju originalnu sadnicu nazad ka originalnom semenu. On to radi kao što je viđeno u 23-ćem stihu, učenjem, ili “ranom” kišom. Sledeće što će doći biće kiša žetve ili vera za uznesenje.

Tako mi smo u samom ovom trenutku u potpunom ispunjenju Mat. 24:24, “da bi zaveli, ako bi bilo moguće, i same izabrane.” A ko je taj koji će pokušati prevariti i same izabrane? Vidite, duh antihrista je u “lažnim pomazanicima” ovoga vremena. Ovi lažni su već došli u “Ime Isusa” tvrdeći da su od Boga pomazani za poslednji dan. Oni su lažne Mesije (pomazanici.) Oni tvrde da su proroci. Ali da li oni *stoje sa Reči?* Nikad. Oni su dodali Reči ili joj oduzeli. Niko ne poriče da je Duh Božiji delovao s darovima nad njima. Ali kao Valam, svi oni imaju svoje programe, prave pozive zbog novca, primenjuju darove, ali poriču Reč, ili je zaobilaze zbog straha da će im se smanjiti šanse za veću dobit. Ali ipak oni propovedaju spasenje i oslobođenje kroz silu Božiju, baš kao i Juda, sa službom koju mu je dao Hrist. Ali zbog toga što su oni pogrešno seme, oni stalno imaju lošeg duha koji ih motiviše. Religiozni? Ooo, moj Bože! Oni nadmašuju izabrane u naporu i revnosti, ali to je Laodikejska, ne Hristova, jer oni traže velike mase, velike programe i nadprirodne znakove međusobom. Oni propovedaju

Hristov drugi dolazak, ali odbacuju dolazak Proroka-Glasnika, iako u sili, i znacima i istinskom otkrivenju on sve njih nadmašuje. O da, ovaj lažni duh koji je u poslednjim danima toliko je blizak istinitom, može biti jasno uočen samo po njegovom odstupanju od Reči, i kad god je on uhvaćen da je anti Reč, on pada na jedan argument za koji smo već pokazali da je pogrešan: “Pošto mi imamo rezultate, zar ne? Zato smo mi od Boga.”

Dakle, pre nego što završimo, želim izneti ovu misao. Celo vreme smo pričali o Pšeničnom Semenu, koje je bilo posejano u zemlju, a zatim izniklo u dve mladice, a onda u kićanku, zatim u pravi klas. Nekoga bi moglo začuditi ukoliko bismo rekli da Luterani nisu imali Svetoga Duha samo zato što su učili samo opravdanje. To bi nekoga moglo čuditi i u vezi Metodista itd. Ne nikako, mi ne kažemo to. Mi ne govorimo o pojedincima ili o ljudima, već o DOBU. Luter je imao Duha Božijeg, ali njegovo doba nije bilo doba potpune obnove kroz drugo izlivanja koje je bilo na početku. Isto je bilo i sa Veslijem, Butom, Knoksom, Vitelfildom, Brajnardom, Jonatan Edvartson, Milerom, itd. Sigurno su oni bili puni Svetoga Duha. Da, oni su sigurno bili. Ali doba u kojem je svaki pojedini živio nije bilo doba obnove, a niti je to bilo i jedno drugo do ovo poslednje doba, koje je i doba kompletnog zamračenja u otpadništvu. Ovo je doba otpadništva, i ovo je doba obnove, ovo je doba završenog kruga. Sa ovim se sve završava.

Tako mi zaključujemo Sedam Crkvenih Doba, govoreći samo ono što je Duh rekao svakom dobu, “Ko ima uho neka čuje šta Duh govori crkvama.”

Iskreno verujem da nam je Duh Božiji govorio, ne samo učeći nas istinama o dobima, već se On verno bavio srcima da bi se mogla okrenuti k Njemu. To je razlog sveg propovedanja i učenja, jer u propovedanju i učenju Reči ovce čuju glas Božiji i slede Ga.

Ni za jedan trenutak ja ne donosim poruku ljudima da slede mene, ili da se pridruže mojoj crkvi, ili da započnu neko zajedništvo ili organizaciju. Ja to nikad nisam učinio, a to neću učiniti ni sada. Ja nemam interes u tim stvarima, ali zaista imam interes za Božije stvari i ljude, i ukoliko ostvarim samo jednu stvar biću zadovoljan. Ta jedna stvar je da vidim uspostavljeno istinsko zajedništvo između Boga i čoveka, u kojem će čovek postati novo stvorenje u Hristu, ispunjen Njegovim Duhom živeći po Njegovoj Reči. Ja pozivam, molim i

upozoravam sve da čuju Njegov glas na vreme, i da predate svoj život potpuno Njemu, isto kao što verujem u svom srcu da sam ja Njemu predao ceo svoj život. Bog neka vas blagoslovi, i neka Njegov dolazak obraduje vaša srca.